

ਇਸਰੀਥਮੈ ਅਵਰੁਤ ਚਰਿਤੁ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀਕੇ
ਔਰ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਅਰਹਿ ਦਕੀਲਾ ਜਰਹਿਤੁ
ਬਿਬੇਕ ਅਦਿਕ ਅਨੇਕ ਕਥਾ ਔਰ ਮਿਯਾਦ
ਪੰਥਕੀ ਇਸ ਪੜਨੇ ਸੇ ਮੇਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇਗੀ॥

ਗੋਬ ਬਿਜੈ ਮੁਕਤਿ ਜ
ਨਮ ਸਾਖੀ ਦਸਮ ਪਾਤਿ
ਜਾਹੀ ਕੀ ਸ਼ੀਮੁਖਵਾਕ
ਪਾਤਿ ਜਾਹੀ ੧੦

ਗਜੇਸਟਰੀ ਸੁਧਾਰੇ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਪਾਤਿ ੧੦

ਗੁਣੀ ਗੁਰੀ ਸਿੰਘ ਲਿਖਾਰੀ ਬੇਟਾ ਭਾਈ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਸਿੰਘ ਲਿਖਾਰੀ ਦੇਨੇ ਛਪਵਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਰਬੰਗ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀਆਨੇ ਬਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ
ਯੀਤਾ ਲੇ ਚਸਮੇ ਨੂਰ ਸ਼ੀਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀਅੰਛ
ਪਵਾਈ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਥ ਧਰਮ ਸਾਸੁ ਬਿਜੈ ਮੁਕਤਿ ਲਿਖ ਮਤੇ॥ ॥ ਸਾਖੀ ੧
ਸੀ ਮੁਖਟਕੁ ॥ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨਾਟੋ ਪਾ
ਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਗ ਪੁਕੇ ਵਾਲੀ ਦੀ ਵਾਨ ਲਾਇਕੇ ਬੈ
ਠੇ ਇਕ ਪੰਡਤ ਜੋਤਸੀ ਆਕੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਮੈ ਜੋਤਸ ਦਿੰਦਾ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਅਟੀ ਵੇਦਿ
ਆਵਾਨ ਦੇਖ ਆਦਰ ਮਨ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸ ਦੀਆ ਇਕ
ਦਿਨ ਪੰਡਤ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੇ ਵਰਸਨ ਕੇ ਮਹਿਲੇ ਮੇਗਾਯਾ ਸੋ
ਅਰਜ ਕਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੈ ਜੋਤਸੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀ
ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਬੇਟਾ ਹੋਵੇਗਾ ? ਤਾਂ ਪੰਡਤ ਦੇ
ਵੀਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਹਥ ਦੇਖਿਆ ਅਰਗ ਹਬੀ ਚਰ ਪ੍ਰਸਨ ਸੇ
ਧ, ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਕਹਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲੇਖ ਅਸਾਨ ਹੀ ਲਿਖੀ॥
ਫਿਰ ਮਾਤਾ ਜੀ ਉਸੇ ਰੁਖ ਸਤ ਕੀਆ ਮਨ ਮੇ ਬੜੀ ਚਿਤਾ
ਉਪਜੀ, ਗਮ ਸੇ ਚਿਤ ਕੋ ਰੋਗ ਉਪਜ ਆਯਾ ਇਕ ਰੋਜ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਤਾ ਨੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਤੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ

ਪੁੱਤ ਦਾ ਉਪਾਏ ਹੋਵੇ ਜੇ ਦੇਹਿ ਦਾ ਰੋਗ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚ ੩
 ਨ ਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਵਾਓ
 ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਵਾਏ ਅਰਦਾਸ ਕਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ
 ਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਮਰ ਸਿਲਤ ਬੇਠ ਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਰਾ ਤਪ ਭਜਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਸ ਕੇ ਅਧਾਰ ਕੇ ਆਸਰੇ ਕਰ
 ਕੇ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਬੈਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਕਰਵਾਯਾ ਤਾਂ ਫਿਰ
 ਰਾਮ ਜੀ ਦਿਨ ਦੇ ਪਿਛੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਅੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਦੇ ਜੀ ਦਾ ਆਸਣ ਆਨ ਇਸ ਬ੍ਰਤ ਹੋਇਆ ॥ ਏਸ ਖ
 ਸੁਦੀ ੨ ਸੰਮਤ ੧੭੨੩ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਰੋਗ ਨ
 ਰਹਿਆ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਕੇ ਪਾਪਤ ਭਈ ਜੈਸੇ ਸੋਲਾਂ ਬ
 ਰਜਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਭਾਸੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਜਮ
 ਹੀ ਨੇ ਰਹੇ ॥ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਅਸਾਂ ਪਟਵੇ ਸਾਹਿ
 ਰ ਪਿਛੇ ਤਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਓਥੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰੇ
 ਗਾ ਅਰਖਾਲਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਇਤਨਾ ਹੁਕਮ ਸੁਨ
 ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੇ ਬਕਤ ਮਲਹੋਰ ਸਿਖਾਂ ਸੀਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਅਰਜਕ
 ਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਕੈਸਾ ਤਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ
 ਦਸੇ ਸੁਣਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਮ
 ਹਿਖਾ ਸੁਰਦੇ ਤੇ ਨੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਖੋਹ ਕੇ ਬੜੇ ਅਹੰਕਾਰ

ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭੁਆਸੀ ਦੇਵੀ ਕੇਸਾਥ ਲਗਾਸੀ ਜੁਧ ਕਰਨੇ
 ਆਪਣੇ ਮਨੋ ਇਛਾ ਧਾਰਕੇ ਦੇਵੀ ਲਿਆ ਕਰ ਆਪਣੇ
 ਮਹਲ ਮੇ ਬਠੀ ਪੁਤ ਪੇਦਾ ਕਰਾਗਾਂ ਇਕ ਸਮੇਂ ਜੁਧ ਸਾ
 ਥ ਦੇਵੀ ਥਕਤ ਭਈ ਅਲੋਪ ਹੋਗਈ ਫਿਰ ਦੋਤਲੇ ਬ
 ਰਾਵੇਦ ਮਚਾਇਆਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਸੀਗੁ
 ਰ ਚੋਲਾ ਦੇਵੀ ਗਾਜੀ ਦੇ ਕੰਨਾਰੇ ਤਪਾਰੁ ਪਧਾਰਕੇ ਬੰ
 ਠੇਜਾਂ ਜੇਰਾਂ ਦੇ ਰੁਮ ਦੇ ਆਸਣ ਬਿਛਾਕੇ ਫਿਰ ਦੋਤੁ ਜਾਨੀ
 ਬਰਾ ਦੁਖ ਦਿਤਾਸੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਦੇਵੀ ਨਾਲ ਦੇਹੋ ਦਸੇ ਦੇਵੀ
 ਕਿਥੇ ਹੋ ਫਿਰ ਅਸਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਅ
 ਪਨੇ ਬਾਘ ਬਰ ਆਸਨ ਸੁਣੇ ਅਜੇ ਜੇਰ ਪੇਦਾ ਹੁਏ ਓਨਾ ਸ
 ਰੇ ਦੋਤ ਭੁਖਲੀ ਤੇ ਅਸੀ ਇਸਨਾਨ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਆਕ
 ਰ ਬੰਠੇ ਤੇ ਦੋਤ ਇਕ ਬੀ ਨਜਰ ਜੀਉਦਾ ਨਾ ਆਇਆ ਪੀ
 ਛੇ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਈ ਦੇਖੇ ਤੇ ਜੁਧ ਕਰਨੇ ਕੇਸਾਮਨੇ ਕੋਈ
 ਭੀ ਨਹੀ ਸਬ ਮਰੇ ਪੜੇ ਦੇਵੀ ਅਸਟ ਭੂਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਜੇ
 ਕਲ ਜੁਗ ਵਿਖੇ ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਚਲੇ ਗਾ ਮੈ ਤੁਸਾਰੇ ਜਾਥ ਹੀ
 ਰਹਾਂਗੀ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੀ ਗਛਿ ਆਕਰੀ ਹੋ ਅੰਜੇ ਉਤਮ ਬਚਨ
 ਸੁਣ ਕਰ ਸਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਏ ਅੰਗੁਰੂਜੀ ਤਾਰੀ ਕਰ ਚਲੇ
 ਹੋਏ ਹੀ ਦਿਨੇ ਮੇਰੀ ਗਤ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਤੇ ਦਰ ਬਾਰ ਲਗ
 ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਾਸੀ ਆਦਿਕ ਤੀਰਥ ਮੇ ਦਿਦਾਰ ਦੇਤੇ ਪਟ
 ਨੇ ਸਹਰ ਮੇਰੀ ਗਾਜੀ ਕੇ ਕੰਨਾਰੇ ਪਰ ਅਤਿ ਉਤਮ ਅਸ
 ਥਾਨ ਆਪਣੀ ਪਹਚਾਨ ਕਰ ਮਹਲੇ ਕੀ ਇਸ ਬਿਤੀ ਕਰ

ਕੁਛ ਸਿਖ ਮਭੀ ਛੋੜ ਕਰ ਢਾਕੇ ਬੰਗਾਲੇ ਦੇਸ ਕੋ ਗਏਤ ॥ ੪
 ਬਪੋਹ ਸੁਦੀ ਸਤਮੀ ੧ ਜੀਮਤ ਸਤਾਰਾਸੇ ਤੇਈ ੧੧੨੩
 ਗੁਰੂ ਦਸਵੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਜੀਨੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਜ
 ਬੁਭੁ ਮਲੋਕ ਪਤਾਲ ਅਕਾਸਾਂ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਸਿਧ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਅੰਲੀਏ ਪੀਰ ਪੇਰੀ ਬਰਪਸੁ ਪੰਖੀ ਦੇ
 ਜਵੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਕੇ ਦਰਸਦ ਕਰਕੇ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਤਿ
 ਕਾਲ ਦਿਸਟੀ ਕੋ ਪਾਪਤਿ ਭੁਏ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਬੇਬਿਨ ਹੋਰ ਸਾਰਿਆ ਦੇਵਤਿਆ ਪੜੇ ਪੀਰ ਪੇਰੀ ਬ
 ਰ ਦੇਵਤੇ ਰਲ ਸਬ ਗੁਰੂ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਦੇਵਤਿਆ ॥
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕਰੀ ਅਜ ਕਲਗੀਧ
 ਰ ਪੰਥਕ ਵਾਲੀ ਪਰਗਟਿਆ ਹੈ ਸਬ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੀ
 ਵਾਕੇ ਪਾਪਾ ਬੋਰਖ ਲੋਗਾ ਨਰਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰ ਸਰ
 ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਧਾਰ ਦਸਵੇ ਪਾਤਿ ਸਾਹਕਾ ਰੂਪ ਦੇਖ ਬ
 ਕੇ ਉਚੇ ਸਬਦ ਜੋ ਜੋ ਕਰੋਕੁ ਮੇਘ ਗਰਜਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕ
 ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਧਾਰਿਆ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪ ਦੇਵਤਿ
 ਆ ਸਾਹਿਤ ਵਰਣਿਤਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਦਾ ਜੋਰਦਾਰ
 ਪ ਪੰਥ ਚਲੇਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੰਗ ਰਹਿਣੇ ਦਾ ਸਕਤੀ
 ਕੋ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਅਲੋਪ ਭੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
 ਪਟਨੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਅਵਤਾਰੀ ਕੋ ਦੇਖ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨ ਹੁਏ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਬ ਸਿੰਗਤ ਸੁਲਾ ਰਖੇ ਰੁਜ
 ਨ ਕਰੋ ਤਾਰਿ ਪਦਮਨ ਕਰੋਗੇ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਜੀ ਪਾਤਿ ਸ

੬ ਗੀ॥ ਨਵਾਬਰਸਾ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਮਾਹਿਬ
 ਜੀ ਨਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਤਾਰੁ ਲਿਖਾਰੀ ਬੁਲਾ
 ਓ ੧ ਬਕਤ ਮਲ ੨ ਸਰਮ ਰਾਇ ੩ ਖੜਗ ਰਾਮ ੪ ਦਯਾ
 ਰਾਮ ਏਹੁ ਚਰ ਲਿਖਾਰੀ ਆਨ ਹਜਰ ਹੁਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੋ ਸਿਖ ਪੁਛਨ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਵਰ੍ਹ ਸੀਤਾਂ
 ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਹੁਕਮ ਦੇਵਨ ਤੁਮੀ ਲਿਖਿਆ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
 ਦਗ ਇਜੀ ਬਡੇ ਅਚਰਜ ਖੇਲੇ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਟ ਧਰਮ ਕਾ
 ਉਪਦੇਸ ਸਿਖਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰਣ ਲਗੇ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਦਿਲੀ ਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਸਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਧਰਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੇ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸ੍ਰੀ
 ਸਾਹਿਬ ਮਾਰ ਤਾਂ ਜੀ ਉਣ ਰਾਮ ਹੁਕਮ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰ ਗਿਆ
 ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਆ ਤੁਰ ਕਦੇ ਪਹਿਰੇ ਖੜੇ ਹੀ
 ਰਹੇ ਕੋਈ ਖਬਰ ਨਾ ਰਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਸਦਾ ਸਿਸਕਾਰ ਕੀ
 ਤਾ ਪਿਛੋਂ ਗੀਗਾ ਫੁਲਾਂ ਵੀਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਪਹਿਲੀ ਪੌੜੀ
 ਜਪਜੀ ਕਾ ਦਸ ਹਜਰ ਪਾਠ ਦੁੱਧ ਅਹਾਰ ਕਰ ਸੁੱਧ ਕੀ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਧਰਜੀ ਆਪ ਤਬ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੁ
 ਈ ਅਸਾਡੇ ਫੁਲ ਤੁਸਾਂ ਗੀਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਰਨੇ ਹਰ ਸਰਮ
 ਮਿਤ ਸਰਬੋਂ ਪਹਾੜ ਕੇ ਸ ੧੨ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਚੁਫੇਰੇ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿ
 ਤ ਸਰਜੀ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭੂਮਿਕ ਤਿੰਨ ਜੈ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥਾਂ
 ਕੇ ਤੁਲੈ ਜੋ ਭਖੇ ਗਾਮ ਹਰ ਸਰਨਾਮ ਹੈ ਓਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜਪਜੀ ਕਾ ਇਕੋ ਤ੍ਰਿਪਾਠ ਕਰ ਕੇ ਵਰਦਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਇ

१
 ਬੇ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਧਾਰੋ ਦੇ ਗਾ ਧਰਤੀ ਕਾ ਆਇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਾ
 ਤੀਰਥ ਹੈ ਸਰਬ ਤੀਰਥਾਂ ਦੀ ਸਕਤੀ ਉਸ ਵਿਖੇ ਆਈ
 ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰਵਾ ਕੇ ਫੁਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਸੋ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਵਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਓ ਜ
 ਥਾ ਸਕਤ ਅੰਨ ਬਸੁ ਗਜ ਅਸੁ ਪੂਜਾ ਕਰ ਉਥੇ ਫੁਲ ਪਵ
 ਹ ਵਿਓ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਚ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੰਗਤ
 ਆਖਦੀ ਹੈ ਅਗੇ ਜਿਤਨੇ ਗੁਰੂ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਪਣੇ ਹਥੀ ਗੁਰੂ ਆਈ ਦਾ ਫੁਲ ਚੰਦ ਸਿਰ ਤੇ ਫੇਰ ਦੇ ਸੇ ਤਾਂ ਤਖ
 ਤ ਉਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸੇ ਸੋਫੀ ਗੁਰੂ ਬਿੰਦ ਗਇ ਜੀ ਆਪੇ ਹੀ
 ਗੁਰੂ ਬਣ ਬੈਠਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
 ਗਇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਦਸਾਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੀ
 ਇਕ ਜੋਤ ਹੈ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਤੀਤ ਕਰਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
 ਇਸੀ ਸਾਨੂੰ ਦਸਾਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦਾ ਇਕਤਰਸ ਨ ਕਰਾਵੇਗਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਿਖੇ ਸਾਡੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੈਠ
 ਕੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਰੋਥੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੀ ਆਲ
 ਵਾਂਗ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਪਾਠ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਗੁਰੂ
 ਕਲਗੀ ਧਰ ਜੀ ਐਸੀ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਾਈ ਨੌ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹੀ ਆਂਦ ਸਵਾਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਗਇ ਜੀ ਦੀ ਵਾਨ ਲਗਾਇ ਕੇ
 ਬੈਠੇ ਸਿਖ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਨੇ ਜ
 ਪਤ ਪਤ ਜਨ ਕੀ ਆ ਹੈ ਅਰ ਸੰਗਤ ਕੋ ਨਿਹਾਲ ਕੀ ਆ ਹੈ

ਸਿਖੇ ਤੁਸਾਂਭੀ ਪੁਜਾ ਕਰਨੀ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨ ਕਰ ਕੇ ਤਨ ਕ
 ਰ ਕੇ ਸਿਲਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਖਰਾਂ ਸਾਥ ਦਰਸਨ ਕਰੇਗਾ ਵੇ
 ਹ ਸਿਖ ਮੇਰਾ ਵਡਸਨ ਕਰੇਗਾ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਬ
 ਚਨਹੇ ਗੁਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਜੀ ਇਕੋਤ ਸੋ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਗੁ
 ਰ ਅਰਜਨ ਜੀਕਾ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਧਿਆਨ ਧਾਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਵਰਸਨ ਦਿਤਾ ਅਮਰ ਸਿਲਾ ਪਰ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਹੋਏ ਬ
 ਚਨ ਕੀਤਾ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਇਕੋਤ ਸੋ ਪਾਠ ਕਰਨੇ
 ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਇਗਾ ਜੁਧ ਭਾਉਣਾ ਸਾਥ
 ਅਹਾਰ ਦੁਧ ਪਰੋਠੇ ਕਾ ਕਰੇ ਤਾ ਤੁਸਾਨੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦ
 ਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗਿਆ ਦਿਤੀ ਸਿਖੇ ਫੁਲ
 ਲੈ ਕੇ ਜਾਏ ਬਚਨ ਮੰਨ ਦਯਾਰਾ ਮਧਰ ਮੁਹ ਨੀਲਾ ਮੁ
 ਹ ਕਮ ਦਾਸ ਸਾਬ ਦਾਸ ਹੀ ਮਤ ਦੇਵ ਭਾਈ ਮਨੀ ਦਾਸ
 ਉਦੇ ਚੰਦ ਬਕਤ ਮਲ ਬੁਧ ਪੁੰਨੀ ਫੁਲ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜਾ
 ਗੀਗ ਸਰ ਅਸਨਾਨ ਕੀਤਾ ਮਨ ਸੀਤਲ ਹੁਆ ਬਰੇ ਅ
 ਨੰਦ ਹੋ ਕੇ ਕਹਾ ਸਾਖ ਮਾਤੁ ਤਪੇ ਬਨਹੇ ਪੰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੀ
 ਮੇਜੇ ਜੁੰਦ ਤੀਰਥ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਅਸਨਾਨ ਕਰ ਸ
 ਬ ਲੋਕਾ ਕੇ ਸੋਕ ਦੂਰ ਹੋਏ ਇਕਾਦਸੀ ਕਿੰਦਿਨ ਜੀ
 ਗੰਗਾ ਜੀ ਨੇ ਚਰਸਨ ਦੀਆ ਬਰੀ ਦੇ ਬਜੋਤ ਜੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੇ ਫੁਲਾ ਦੀ ਪਰਕਰਮਾ ਕੀਤੀ ਆਸਤ ਫੇਰ ਬੈਰ
 ਕਰ ਕਹਾ ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕਰ ਇਸਨਾਨ

ਰੇਹਨ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੇਰ ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਤੇ
 ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਮੇਰ ਰੰਗ
 ਸੁੰਤਰੇ ਦੇ ਜੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਸੀ ਅਮਿਤ ਸ
 ਰਜੀ ਦਾ ਜਾਇਕਰ ਦਰਸਨ ਕਰ ਆਵਹੁ ਤਾਂ ਤੇ ਤੇਰ ਰੰਗ ਚਿ
 ਟੋਇਆ ਵਹੁ ਸੀ ਚਿਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵੇ ਵੀ ਦੇ ਵਤੇ ਸਿਧ
 ਸਾਧੁ ਤਪੀਸਰ ਮੁਨੀਸਰ ਨੌ ਨਾਥ ਬਿਵੰਜਾ ਬੀਰ ਛੇ ਜਤੀ
 ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਰੀਬ ਗੁਰੂ ਬਾਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਅਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਸੁਖ ਮੈ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਫੁਲਾਂ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਤੇ ਦੇਖ ਗਿਗਾ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਬੀ ਸ
 ਬ ਬਾਠਤਾ ਸੁਣ ਬਤੇ ਖੁਸਹੁਏ ਸੀ ਮਤ ੧੭੩੨ ਮਾਘ ੨੯
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਫੁਲ ਪਰ ਵਹੇ ਅਰ
 ਇਹ ਸਬਦ ਸਿਖਾਂ ਨੈ ਪੜਿਆ ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧

॥ ਸਜਣ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥

ਪੇਮ ਸੀ ਯੁਕਤ ਸਬ ਦੇ ਕਾਪਠ ਕਰ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਤੇਗ ਪਾਇਆ
 ਫਿਰ ਰੰਗਾ ਨੈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖੋ ਵਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਪ ਜੀ ਪਾਠ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਉਸ ਦੀ ਚੋਰਾ ਸੀ ਕਟੀ
 ਜਾਇਗੀ ਅਪਨੀ ਇਛਾ ਨੁਸਾਰ ਬੈਠ ਪੁਰੀਆ ਇਕੋ ਗਹਿ
 ਨਗੇ ਜਪ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਸ੍ਵਾਸ ਤੈਨ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਅਖਰ ਮੇਰੇ ਰੋਮ
 ਹਨ ਫੇਰ ਗੰਗਾ ਜੀ ਆਖਿਆ ਉਸ ਰੋਜ ਦੀ ਮੈਂ ਇਥੇ ਸੀਤ ਰੂਪ
 ਧਾਰ ਕੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਸੁਣਾ
 ਓ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਅਰ ਬੁਧੂ ਪੁਨੀ ਅਤੇ ਭਾ

ਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੈ ਗੰਗਾ ਜੀ ਕੋ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾ
 ਹਿ ਬਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਸੁਣਾਯਾ ਗੰਗਾ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਨਿਹਾਲ
 ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੰਗਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਭੁਗੀ
 ਰਥੀ ਨਹੀ ਤੇ ਕਿਤਨੇ ਬਰਸ ਗਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੰਗਾ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸਿਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਇਥੋਂ ਜਾਨਾ ਨਹੀ ਪਸੰਦ ਕ
 ਰਦਾ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਈ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ
 ਵਰਸਨ ਕੀ ਇੱਛਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਜਗਾ ਪਹਿਲੇ ਖੂਹੇ ਪਰ ਪੁਨ
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਸਰੇ ਵਰਹਰਸਰ ਪੈ ਸੁਧ ਮਨ ਸੇਂ ਕਰਕੇ ਫੇ
 ਰ ਜਪ ਜੀ ਸਾ ਹਿ ਬਜੀ ਦਾ ਇਕੋ ਤੁਸੋਂ ਪਾਠ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸ ਕੋ
 ਪਤ ਖੋਜ ਮੈਂ ਵਰਸਨ ਦੇਵਾਂਗੀ ਐਂਹ ਇਸ ਜਗਾਂ ਜਗਾਸ ਦਾਨ
 ਤਪਸ ਯਾਕ ਭਾਹ ਪਸਾਦਿ ਕੀਰਤਨ ਤਿਲਕਾ ਮਨ ਹੋਕੇ ਮਿ
 ਲਾਵਾ ਫਲ ਦਾ ਹੈ ਇਸ ਜਗਾਂ ਬਹੁਤ ਸੰਤ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਰਹੈ
 ਗੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਣਾਹ ਚਲੇ ਗਾਇਨੇ ਦਿਨ ਕਲਾ ਸਦਾਈ ਹੋਏ
 ਗੀ ਸਿਖੇ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਹੈ ਦੇਗ ਤੇਗ ਕਾ ਸਚਾ ਧਨੀ ਹੈ
 ਇਸ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਫਿਰੈ ਗੀ ਬੜਾ ਭਾਗੀ ਪੰਥ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਕਰੇਗਾ ॥ ਸਬਦ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜ੍ਹੇ ਸਦਾਈ ॥ ਇਸ ਮੇਂ ਐਂਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਮੇਂ ਅਭੇਦਤਾ ਹੈ ਹੇ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸਚੇ ਮਨ ਸੇ ਸੇਵਾ ਕਰੋ
 ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਕਾ ਮਾਲਕ ਤੁਹਾਡਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਦਸ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹੀਆਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਏਕ ਰੂਪ ਜੋਲੇ
 ਹੇ ਸਿਖੇ ਏਹ ਤੀਰਥ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਜਗਾਂ ਇਸਨ

ਨਕਰ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੋ ਗੰਗਾ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ
ਕੁਰਖੇਤ ਕਾ ਕੁਛ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਈਹਾ ਤੁਸਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਤੀ
ਰਬ ਕਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ਸਿਖ ਸੁਣਕੇ ਬੜੇ ਰਾਜੀ ਹੋਏ ਧੰਨ ਧੀ
ਨ ਗੁਰੂ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਤੀਰਥ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕਰ ਗੰਗਾ
ਲੋਪ ਹੋ ਗਈ ਅਰ ਸਿਖ ਸੀਟਾ ਹਿਰਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਲਾ

ਸਾਖੀ ਦੂਸਰੀ ॥੨॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ

ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੀ ਚਲੀ

ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਲਾਧਾਰੀ ਦਸਾ ਅਵਤਾਰੀ ਅਗ
ਤੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਰਾਖੇ ਪੈ ਜਹਮਾਰੀ ਜੀ ਸਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨਾਮਾ
ਇਆਂ ਕੇ ਮਾਣ ਨਿਤਾਇਆਂ ਕੇ ਤਾਣ ਨਿਆਸਰਿ ਕੇ ਆ
ਸਰ ਐਸੇ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੋਤੀ ਸੂਰੂਪ ਜੀ ਕੇ ਚਰਣ ਕਵ
ਲੇ ਮੇਂ ਸਰਬ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਦਾ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਵਾਰਣਾ ਜੀ
ਭਗਤੀ ਪਰਵਾਨ ਹੋਵੇ ਜੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਆਪ ਕੀ ਅ
ਗਿਆ ਸੇ ਆਏ ਖੋਜ ਕਰਨੇ ਸੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਸਰ
ਸੁਧਾ ਸਰਜੀ ਤੀਰਥ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਮਨ ਬਡਾ ਅਨੰ
ਦ ਹੁਆ ਅਰ ਆਪ ਕੀ ਦਇਆ ਕਰ ਕੇ ਗੰਗਾ ਮਾਤਾ ਕਾ ਦ
ਰਸਨ ਬੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸ੍ਰੀ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਪਾਠ
ਕਰ ਕੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਵਾ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ ਫੁਲ
ਬੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਸਰਜੀ ਬੋਂ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾ ਕੇ ਗਵੀ ਕੇ ਬੀਰਪ
ਰਵਾਹ ਕਰਦੀਏ ਬਡਾ ਵੈਰਾਗ ਹੁਆ ਅਬ ਆਪ ਕੇ ਦਰਸਨ
ਕਰਨੇ ਕੋ ਮਨ ਹੁਆ ਹੈ ਐਸੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਲਿਖ ਅਰਦਾਸ ਕਰ

੧੨ ਕੇਲਠਾਏ ਵਿਖੇ ਬੰਦ ਹਿਮਤ ਦੇਵ ਕੇ ਹਾਥ ਵਿਖੇ ਦੇ ਕਰ ਇ
 ਹਕ ਹਾ ਕਿ ਆਪ ਜਲਦੀ ਜਾ ਕਰ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਾ
 ਦਰਸਨ ਕਰੋ ਅਰ ਅਸੀਂ ਬੀ ਪੰਜ ਦਿਨ ਤੀਕਰ ਸੀਮਾ
 ਹਾਰਾਜ ਦੇ ਚਰਨ ਵਿਚ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂਗੇ॥ ਏਸਤਵੇਟ
 ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨ ਕਰ ਬੜਾ ਪਸਿਨ ਹੂਆ ਅਰ ਬੜੇ ਮਾਨੀ
 ਦਸੈ ਦਿਨ ਰਾਤ ਚਲਾ ਸਤਲੁ ਦਰਸੈ ਪਾਰ ਲੰਘ ਕਰ ਅਨੀ
 ਦੁਪੁਰ ਵਿਖੇ ਪਹੁਚਾ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਜਾ ਕਰ
 ਕਬੈਠ ਕੇ ਸੀ ਸਨਿਵਾਇਆ ਅਰ ਸਬਨ ਭੁਟ ਦਿਤੀ॥
 ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੰਘੁ ਸੇਸ ਮਾਰ ਪੁਛਾ ਅਰ ਦਾਸ ਪੜੀ
 ਮਾਨਵਹ ਜੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਹਿਮਤ ਦੇਵ ਕੇ ਲੇਜਾ ਚਾ॥
 ਗਰਮ ਜਲ ਸੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਇ ਪੀਦੁ ਪਛਕਾ ਚ
 ਰਸਤੇ ਕਾ ਥਕੇਵਾਂ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਸਿਖੇ ਨੇ ਬੋਲੇ ਇ
 ਨਤਕ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਸਰਜੀ ਮੈਂ ਹਰੇ ਰੋਜ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ
 ਪਾਠ ਕਰ ਲਪਰਵਾਹ ਪਾਇ ਚਰਾਇ ਅਨੀ ਦਸਿਲੁ
 ਗਤ ਹੋ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ਮੁਖ ਕਰਾ ਅਪੀਨ ਹੋ ਕੇ ਚਲਨੇ
 ਕੀਤੀ ਅਗੀ ਕਰੀ ਧੀਰੇ ਧੀਰੇ ਚਲ ਸਤਲੁ ਦਇਸਨਾਨ
 ਕਰਕੇ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਮਨ ਕੀਏ ਅਰ ਚਰਨੇ ਮੈ ਸੀਸ
 ਨਿਵਾਇ ਅਵਸਾ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰੂ ਪੀਤਖਤ ਪਰਦੀਵਨ
 ਮੈ ਸੀਸ ਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨੇ ਬੇ ਸਿਖ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ
 ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਅਰਕਹਾ ਵਾਹਵਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰ
 ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਜੀ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਕਲਾ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਨ ਸਿਖ

੧੩
 ਕੇਪੇਮਸੇ ਮਗਨਹੁ ਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੀਨ ਕਹਿ ਕਰ ਬਚਨ ਕੀ
 ਆ ਨਿਹਾਲਹੁ ਏ ਤੁਸੀਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਕੇ ਫੁ
 ਲ ਪਰਵਾਰੇ ਕਰੇ ਬਕਤ ਮਲ ਕੈਸਾ ਕੁਤੀਰ ਬਹੈ ਹਾਂ ਸਚੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਭੁਜਨ ਰੂਪ ਤੀਰਥ ਹੈ
 ਰੀਗਾ ਜੀ ਸਰਬ ਤੀਰਥੇ ਯੁਕਤਿ ਬਾਸ ਕਰਤੀ ਹੈ ਐਰੀ
 ਗਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ
 ਤਪ ਕਰਨੇ ਕੇ ਸਿਤ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕਰ ਕੇ ਈਹਾਂ ਰਹਿਤੀ ਹੋ ਜੋ
 ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਦੂਧ ਅਹਾਰ ਕਰ ਕੇ ਪਾਠ
 ਕਰੇ ਸੁਧ ਮਨ ਸੇ ਸੋਸਤੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕੇ ਦਰ
 ਬਾਰ ਵਿਖੇ ਪਰਵਾਨ ਹੋ ਕਰ ਅਰ ਮੈ ਬੀ ਉਸ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇ
 ਵੁੰਗੀ ਐਰ ਜੋ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਇਸਨ ਨ ਕਰੇ ਜਪ ਤਪ ਬ੍ਰਤ
 ਕਰੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਏ ਰਾਗੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਗੋ ਫ
 ਲ ਤਿਲ ਦਾ ਮਣਹੋ ਕੇ ਪਾਪ ਤਹੋ ਵੇਗਾ ਐਰ ਉਸ ਕੋ ਕਿਸੀ
 ਤੀਰਥ ਪੁਰਜਾਣੇ ਕੀ ਬਾਂਛਾ ਨ ਰਹੇਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬ
 ਤੇ ਆਨੰਦ ਹੋਏ ਅਰ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੋ ਭਾਈ ਮਣੀ ਰਾਇ ਜੀ
 ਸੋ ਮਣ ੧੦੦ ਰਸਤ ਕਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਕਲਪਾਤਾ
 ਕਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ
 ਰਤਾਏ ਆਗਿਆ ਕੋ ਪਾਇ ਕਰ ਲਾਂਗਰੀਆਂ ਨੇ ਤੁਹੰਤੁ ਉ
 ਦਮ ਕਰ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਤੇ
 ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੀਆ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨੇ ਸਵੇਰੇ ਦੀ ਟਾਨ ਲਗਾਯਾ ਅਰਦਾਸੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ

ਸਿਖਾਂ ਸਬਦਾ ਦਾ ਪਾਠ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਯੁਕਤ ਕੀਆ ਰਾਗਮਾਝ
 ਜੋਹੋਵ ਤਜੋ ਚਿਤ ਨ ਹੋਈ ਤਾਂਕਾ ਹੁਕਮ ਨ ਮੇਟੇ ਕੋਈ
 ਅਨਦ ਪੜਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਯਾ ਬੋਲੋ ਸਿਧੇ ਸੀਟਾਹਿ
 ਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ॥ ੨ ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਤੀਸਰੀ
 ਚਲੀ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹਾਵ ਗੁਰੂ ਦਰ ਬਾਹਲੁ ਗਾ ਕੇ ਬੈ
 ਠੋਲੋ ਕਾਂਚੂ ਹੜੇ ਫੜੇ ਜੋ ਜਹਿਰ ਵੇਕੇ ਗਊ ਹਤਿਆ ਕਰਦੇ
 ਸਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੇਕਰ ਸੱਚ ਰਹੇ ਗੇਤਾਂ ਛੱਡਾਂ
 ਗੇਓਨਾਂ ਸਚ ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ ਚੰਮਾਂ ਦੇ ਅਰਮਾਸ ਦੇ ਲੋਭ
 ਪਿਛੇ ਮਾਰੇ ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਹੋਯਾ ਸਿਧੇ ਛੱਡੋ ਓਹ ਸਿਖਾਂ ਅਰ
 ਜਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਰ ਲੋਕ ਰਾਜੇ ਜਾਂਗ
 ਲੀ ਮਿਗਾ ਦੋ ਸਿਕਾਰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਚੂਹੇ ਭੈਂਸ ਗਊਆਂ ਮਾ
 ਰਕੇ ਸਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਪਸੁ ਮਾਰ ਗਵਾਏ
 ਹਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਪਸੁਆਂ ਦੀ ਤੁਚਾਵਾ ਮੈ
 ਲ ਲੈ ਕੇ ਓਸ ਦੀ ਗਊ ਖਰੀਦ ਕੇ ਵਹਿਲ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੰਨ
 ਹੋਵੇਗਾ ਫਿਰ ਕੋਈ ਨ ਮਾਰੇਗਾ ਗਊ ਗਛਿਆ ਹੋਵੇ ਗੀ
 ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੇ ਛੋਹਤ ਮੰਨ ਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਬਦ ਅੰਧਾ ਆਗੂ ਜੇ ਥੀਐ ਸਬਸ
 ਥ ਮੁਹਾਏ ਅਗੇ ਰਾਜ ਬਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਸੀ ਖੜੀ ਬੈਸ ਸੂਦ੍ਰ
 ਇਹ ਸਭੁ ਲਗੇ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਕਰਨਾ
 ਓਨਾ ਦਾ ਤੇਜ ਵਧ ਗਿਆ ਫਿਰ ਬਾਹਮਣ ਕਰੋ ਧਕੀਆ
 ਜਪ ਤਪ ਨ ਕੀਆ ਕਲਮ ਕਸਾਈ ਬਣੇ ਨੀਯਤ ਧਾਰੀ

ਲੋਕਾਂ ਪਾਸ ਮਾਲ ਧਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇ ॥ ੧੫ ॥
 ਸੋ ਕੁਛ ਲਿਖੇ ਜੇਹੜਾ ਚੰਮ ਦੀ ਛੋਹਤ ਰਖੇ ਸੋਹਣੀ ਹੈ
 ਨਰੁ ਮਰੇ ਨਰਕਾ ਮਨ ਆਵੈ ਪਸੁ ਮਰੇ ਦਸ ਕਾਜ ਸਦਾ ਹੈ
 ਰਾਜੇ ਬਾਬੂ ਕਿਸੇ ਚੰਮ ਦੀ ਛੋਹਤ ਨਹੀਂ ਰਖੀ ਚਾਹੇ ਬਰਨ
 ਛੋਹਤ ਨਹੀਂ ਰਖਦੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਚੇ ਚੰਮਾਂ ਦੇ ਹੱਸੇ
 ਵਰਤ ਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਚੁਰਸੇ ਬੋਕੇ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਰਾਜੇ ਛ
 ਤੀ ਚੰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕਮਰ ਕਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਜੁ
 ਤੀਆਂ ਮਨ ਸਾਕੇ ਲੈ ਵੇਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਚੂਹੜਿਆਂ ਕੋ ਮਜ਼ਹੂਰੀ
 ਵਿਓ ਚੰਮ ਨਾ ਵਿਓ ਆਪ ਹਾਥ ਨਾਲ ਗਾਓ ਬੋਲੋ ਸੀ ਵ
 ਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਮੈ ਨੌਹ ਧੀ ਦੀ ਗ
 ਤ ਕਰਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਗੀਥ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਾ ਬਾਲ ਗਛਿਆ ਹੋਵੇ ਗੀ ਗੀਤ ਕਰਨੇ ਸੇ
 ਨੌਹ ਧੀ ਦਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਜਾਹਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਗਰਭੁ ਵਾਨ ਹੋਣਾ
 ਦੁਸਰਾ ਜਨਮ ਹੈ ਕਈ ਮਾਣ ਕਈ ਲੜਕੇ ਬਿਨ ਸਜਾਤੇ
 ਹੋਨ ਤੁਸੀਂ ਏਸ ਦੀ ਸਾਦੀ ਦਾ ਸੁਕਰਾਨਾ ਮਨਾਇਆ ਕਰੋ
 ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੇ ਕੇ ਕੁਜਨ ਪਾਠ ਕਰਾਓ ਚੌਪਈ ॥ ੧ ॥
 ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਗਿਆ ਮਨੀ ਸਾਖੀ ਭੋਗ ਸੁਪਾਏ ਗਿ
 ਆਨੀ ਕਿਸ ਹਿ ਗੜ੍ਹ ਕੇ ਗੁਰੂ ਪਧਾਰੇ ਸਿਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਮੁਖੇ ਓਚਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੪ ਚੌਥੀ ਚਲੀ ॥
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਗੜ੍ਹ ਕੇ ਵਾਨ ਲਗਾ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੁਕਮ ਹੁਆ
 ਪੰਜ ਖੰਡ ਲਿਆਓ ਇਕ ਸਾੜੇ ਸੀਸ ਦਾ ਸੀਸ ਗਛਿਆ ਵਾਸੇ

ਅਰਚਾਰਚਾਰੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆਂ ਦੇ ਵਾਸੇ ਲਿਆ ਓ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦਸਖਤ ਖੰਡਿਆਂ ਪਰ ਪਾਏ ੧੧੫੫ ਚੇਤੋ ੧ ਨੂੰ ਉਕਰੇ
 ਸੁਖੁ ਬਾਢੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬਨਾਇ ਕਰ ਲਿਆਇ ਹਜਰ ਕੀਏ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਅਰ ਬਚਨ ਕੀਆ ਸਿਖਾਨਿ
 ਹਾਲ ਅਰ ਕਹਾ ਹੋ ਸਿਖਾਏ ਹਖੰਡ ਮੇਰਾ ਸੁਰੂਪ ਹੈ ਬਹੁ
 ਤ ਵਿਨ ਯੋਹ ਸਿਖੋਂ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕੇ ਉਧਾਰ ਕਰੇਗਾ
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਖੰਡੇ ਦੇਖ ਕਰ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥
 ਲਾ ਦਰਸਨ ਕਰਤੇ ਤੁਰਤ ਹੀ ਹੋਵੈ ਸਿਖ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਵ
 ਹਿ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰ ਜਪ ਜੀ ਪੜੇ ਬਿਚਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੇ
 ਕਾ ਛੋਕੇ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਵੇ
 ਸਿਰੀਰੰਦ ਵ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਵਟੇ ਸ
 ਮੈ ਕਿਤੇ ਬੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੈ ਗੰਗਾ ਕਾ ਜਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਦ
 ਸ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਦਾ ਗੰਗਾ ਇ
 ਸਟ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਦੇਖੀ ਦਾ ਮੇਲੁ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਪ
 ਪੰਜਵੀਂ ਚਲੀ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੇ ਸਗੜ ਵਿ
 ਖੇ ਦੀ ਵਲ ਲਗਾ ਕਰ ਸੇਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬੈਠੇ ਸਿਖ ਕਾਲ ਫਸ
 ਹੁਆ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਸਾਸੜ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਸੀ ਸਤੀ ਹੋਣੇ ਦਾ ਮਹ
 ਤਮ ਬਹੁਤ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸ ਆਕੇ ਆਖਣ ਲਗੀ ਹੈ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹ ਮੈ ਸਤੀ ਹੋਵੇ ਦੀ ਹਾਂਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿਖ
 ਣੀਏ ਦੇਖੀ ਸਤੀ ਨਹੀਂ ਆਤਮ ਪਾਤੁ ਹੋਵੇਗਾ ਟਿਧਵਾ
 ਸੀਤੋ ਖਰਖੇਤਾ ਬੜਾ ਪੁਨ ਹੈ ਜੇ ਸੀਤੋ ਖਨ ਰਖੇ ਤੋ ਸਿਖ ਨਾਲ

ਅਨੰਦ ਪੜਾ ਲਵੇ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਆਗਿਆ ਮਾਂਸਤੀ ਨਾ ੧੭
 ਹੋਈ ਸਿਖ ਦਾ ਸਿਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾ
 ਠ ਅਰ ਮਾਊ ਦੀ ਵਾਰ ਪੜੀ ਕੀਰਤਨ ਸੋਲਹਾ ਪੜ ਅਰ
 ਦਾਸ ਕਰ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਵਰਤਾਏ ਦੀਵਾਨ ਵਿਖੇ ਸੀ
 ਗਤ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੋਈ ਨਾਨਾ ਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਕਥਾ ਵਿ
 ਚ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਤੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਸਾਥ ਹਜਾਰ ਬਰ
 ਸ ਸੁਰਗ ਭੋਗਤੀ ਹੈ ਹੁਣ ਆਪ ਕਿਸ ਤਰਹਿ ਆਗਿਆ ਦਿ
 ਦੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਤੇ ਸਿਖਨੀ ਦੋਨੋਂ ਅਸਾਨੁ ਮੰ
 ਤ ਪੜਣਗੇ ਖੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣਗੇ ਓਹ ਮਾਤ
 ਲੋਕ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਫੇਰ ਬੈਠੇ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਸੁਖ ਭੋਗਣਗੇ
 ਆਪਣਿਆਂ ਪਿਤਰਾਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਗੇ ਜਿਹੜੀ ਸਿਖ
 ਟੀ ਖੰਡੇ ਸਾਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ ਛਕੇਗੀ ਓਹ ਸਿਖ ਨਾਲੋਂ ਅਕਾ
 ਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਵਿਛੁੜ ਜਾਏਗੀ ਜੁਨਤ ਜਨੇਊਨ
 ਹੀ ਅਰ ਨਿਗੁਰੀ ਰਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਬ
 ਰਨ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਮੈਂ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੀ ਸਿਸਕਾਰ
 ਗੁਰੂ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੋਨੋਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਸਿਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਵੇ
 ਸਿੰਘ ਸੁਣ ਕਰ ਪਸਿਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਭੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਨੂੰ ਦਯਾ ਕਰ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਵੇ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮਾਨ ਮੰਤ੍ਰੇ ਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਲਗੇ ਤਿ
 ਆਰ ਕਰਨੇ ਖੰਡੇ ਨਾਲਾ ॥ ਸੰਮਤ ੧੭੫੬ ਬੈਸਾਖ ੧ ਸਾਰੀ
 ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਮੂਹ ਸਿਖਣੀ ਆਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ

੧੮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਇਆ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਮਲੇ ਛਕਾਉਨ ਦੂਰੋ
 ਗਈ ਸਿੰਘ ਸਜੇ ਫਤੇ ਸੀਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਗਜੇ ਹੁਕਮ
 ਦਿਤਾ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਨਰ ਨਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਛਕੋ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥਕਾ ਵਾਲੀ
 ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਗਡ ਖਲੋਇ ਕੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਛਕਾ ਕੇ ਤਾਰਿਆ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਹੇ ਸਿੰਘ ਜੈਸੇ ਸਰੀਰ ਦੇ
 ਸਭ ਅੰਗ ਹਨ ਤੈਸੀ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਰੋਮ ਹਨਾ ਹਿੰਦੂ ਇਕ
 ਬੋਦੀ ਕਰ ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਨ ਅਰ ਬੋਦੀ ਚਿੰਨ ਕੇ ਸਾਂਦਾ ਹੈ ਪਈ
 ਮਲੀ ਮਹੇ ਜੋ ਕਿਸੀ ਜਮਾਨੇ ਮੇ ਇਹ ਸਭ ਕੇ ਸਾਧਾਰੀ ਸਿ
 ਘ ਜੋ ਅਰਕੇਸ ਅਨਾਦੀ ਹਨ ਫਿਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਰਾਵਤ
 ਹਸਤੀ ਪਰ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕਰ ਜੰਗ ਦੀ ਤਿਆਗੀ ਲਈ ਚੜ੍ਹ
 ਈ ਕਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਨੇ ਸੇ ਸਿੰਘ ਬਡੇ ਬਲਵਾਨ ਹੋਵਤੇ ਭਏ
 ਏਕ ਸਿੰਘ ਹਜਾਰ ਤੁਰਕ ਮੈ ਕੂਦ ਪੜੇ ਦਸ ਪਚਾਸ ਕਤਲ
 ਕਰੈ ਬਾਕੀ ਭਜ ਜਾਣ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਧਰ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ
 ਆਇ ਕਰ ਫਤੇ ਗਜਾਵੈ ਜੀਤ ਕੇ ਨਿਸਾਨ ਝੁਲਾਵੈ ਰਾਣ
 ਮੇਂ ਤੁਰਕ ਕੋਈ ਜੀਤਾ ਨਜਰ ਨ ਆਵੈ ਤੁਰਕ ਹੁਆ ਹੈਰਾਨ
 ਮਾਰੇ ਭੁਖ ਹੋਏ ਵੈਰਾਨ ਹੋਵੈ ਸਰਮਿਦੇ ਪਰੇਸਾਨ ਭਾਗੇ ਜਾ
 ਵੈ ਤਜ ਕੁਲਕਾਨ ਸਿੰਘਾ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈ ਤੁਰਕ ਕੋ ਮਾਰ
 ਕੈ ਨਿਰਬੀਜ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਗਤ ਮੈ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ
 ਗਜੇ ਜਰੈ ਧਰਮ ਹਿੰਦਕ ਤੁਰਕ ਦੰਦ ਭਾਜੇ ਜਪਉ ਜਾ
 ਪਏ ਕੈ ਹਰੇ ਹਰਿ ਅਕਾਲੀ ਹੁੰਤ ਬਦਨੀਆਂ ਸਭ ਫਿਨਕ ਮੈ

ਨਿਹਾਲੀ॥ ਛੰਤੁ॥ ॥ ਕਹਿਨਮਸਕਾਰ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ੧੯
 ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਸਫਲ ਜਾਂਕੀ ਸੇਵਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ
 ਬਿਧਾਤਾ ਆਨ ਖਹਿਰ ਨਾਮ ਰੰਗ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਰੇ ਬਿੰਦੁ ਗੁ
 ਰੂ ਗੋਪਾਲਾ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੇ ਰਾਖਨ ਹਾਰਾ॥ ਏਹ ਸਾਰਾ ਸ
 ਬਦਾ॥ ਏਹ ਰਾ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜੀਤ ਕਾ ਡੰਕਾ ਬਜਾ
 ਅਪਾਗਾ ਪਹਰੇ ਚੌਕੀ ਪੈਦਲੀ ਐਘੇੜੇ ਅਸਟਾਰਾ ਐ
 ਘੇੜੇ ਅਸਟਾਰਾ ਆਇ ਕਰ ਫਤੇ ਬੁਲਾਵੈ ਆਹਿ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਜੀਤ ਤੁਰਕ ਕੀ ਹਾਰ ਸੁਨਾਵੈ ਸਿੰਘ ਇਕਤਰੇ ਇਕੈ ਮਨ ਮੈ
 ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਹਮ ਹੋਏ ਹੁਸਿਆਰੁ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਜਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ
 ਕਿਤੇ ਦੋ ਚਿੜੀਆਂ ਨੈ ਚੁੰਝੁ ਭਰ ਕੇ ਛਕ ਲਿਆ ਅਰ ਆਪਸ
 ਸੇ ਲੜ ਮਰੀਆਂ ਟਿਰ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੈ ਉਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਵਿਚ ਪਤਾ
 ਸੇ ਲਿਆ ਪਾਏ ਪੁਨ: ਸਿੰਘ ਆਪਸ ਟਿਥੇ ਪ੍ਰੀਤ ਰਖਨ ਲਗੇ
 ਪਰ ਜਬ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੇਰ ਤੇ ਵਹਿ ਗਿਆ ਕੋਰਣ ਮੈ ਵਡਿਆਂ ਸੇ ਲਾ
 ਲਕਾਰੇ ਤਬ ਜੰਗ ਕਰਨ ਗੇ ਭਾਰੇ ਬਿਨਾ ਆਈ ਬੋਕੋਈ ਨ
 ਹੀ ਮਾਰੇ ਜਬ ਕਾਲ ਕਾ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਘਰ ਬੈਠੇ ਹੀ ਮਰਜ
 ਦੇ ਹਨ ਭੈ ਨ ਰਖੇ ਤੇਗ ਕੀ ਧਾਰ ਹੀ ਚਖੇ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਲ
 ਗੀ ਧਰ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪਾਂਚ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯੇ ਕੀ
 ਰਸਦ ਕਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਜਾਓ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗੇ
 ਰਦਾਸ ਕਰ ਤੁਰਕ ਕੀ ਹਾਰ ਮਨ ਓਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖੁਸੀ
 ਸੇ ਵਰਤਾਓ ਸਿਤੋਖ ਸੇਖਾਓ ਤੁਰਕ ਹੈ ਨਾ ਨਹੂਏ ਸਾਗੀ ਫੌਜ

ਸਾਡੀ ਮਾਰੀ ਗਈ ਬੜਾ ਜੁਲਮ ਹੁਆ ਤੁਥ ਔਰੰਗਜੇਬ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹ ਨੇ ਨਜ਼ਮੀ ਕੋ ਬੁਲਾ ਕਰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਆ ਸਬ ਬੈ
 ਮੇਰੀ ਹਾਰ ਹੋਈ ਅਰ ਹਿੰਦੂ ਓਰੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜੀਤ ਹੁਈ ਔਹ ਮ
 ਨੇ ਸੁਣਾਹੇ ਕਿ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਗੁਰੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖ
 ਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੀ ਸੇਨਾ ਡਰੋ ਔਰ ਸਿਖੋਂ ਕਾ ਗੁਰੂ ਬਣੋ ਜੋਰ ਮੈਂ
 ਆਯਾ ਹੈ ਅਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾ ਲਾਖ ਸੇਂਏ ਕਲਾਤਾਉਂ
 ਅਰ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕਹਿਣੇ ਲਗ ਪਿਆ ਹੈ ਸਿਖ ਸਭੀ
 ਮੁਲਕ ਲੇਵੈ ਗੇ ਰਾਜੇ ਰੋਵੈ ਗੇ ਜੰਗਲ ਬੂਟੇ ਵਿਚ ਸਿਖ ਕਰ
 ਨ ਪੁਕਾਰ ਸਤ ਜੈਕਾਰ ਐਸੀ ਬਾਤੋਂ ਸਿਖਾਵਾ ਗੁਰੂ ਆਖਦਾ
 ਹੈ ਕੁਛ ਅਕਲ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਬ ਤੁਸੀਂ ਬਤਾਓ ਅ
 ਮਿਤ ਕਿਸਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਕੋ ਬੜੀ ਚਿਤਾਲ ਗੀ ਹੋਈ
 ਹੈ ਨਜ਼ਮੀਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਬਲੇਪਨਾਹ ਜਿਸ ਕੋ ਤੁ
 ਸੀਂ ਆਬ ਹਯਾਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸਦਾ ਨਾਂ ਉਂਹਿੰਦੀ ਜਬਾਨ ਵਿ
 ਖੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਬਾਦਸਾਹ ਸੁਣਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਯਾ ਅਬ ਸਿਖ ਮੁ
 ਝੇ ਜੋਰ ਕਰਨਗੇ ਏ ਮਰਨੇ ਸੇਨਾ ਡਰਨਗੇ ਛੇਤੀ ਜੰਗ ਕਰਨ
 ਗੇ ਜਿਨ ਦੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਆਬ ਹਯਾਤ ਹੈ ਤੁਰਕ ਮਨ ਮੈਂ ਜਾਨ
 ਗਿਆ ਅਬ ਸਾਡੀ ਗਰਦਸ਼ ਉਡੇਗੀ ਐਸੀ ਬਿਚਾਰ ਮਨ
 ਮੈਂ ਰਖੀ ਸਾਡੀ ਗਤ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਪੜੀ ਇਧਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮ
 ਹਾਰਾ ਜਜੀ ਦੀ ਫਾਨ ਲਗਾ ਬੈਠੇ ਆਸਾ ਦੀ ਫਰ ਗਾਰੀਆਂ
 ਲਾਈ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਫਰਤ
 ਇਆ ਇਕ ਸਿਖ ਨੈ ਹਾਥ ਜੋੜ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ

ਪਾਤਸਾਹ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਿਖਣੀਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਛਕਦੀ ੨੧
 ਆਂ ਚਿਹਨਾਂ ਦੀ ਹਾਲ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਖਾ
 ਚਿਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਰਖਦੀਆਂ ਦਿਲੋਂ ਬੇਮੁ
 ਖ ਹਨ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ
 ਸਨ ਏਨ ਦੇ ਕੰਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਅਵਾਜ ਪੜ੍ਹਿਆ
 ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲਿਆਰੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਿੰਦੂ ਮਤੇ ਕੀ ਪਹਿਲੇ ਕੀ ਘੀ ਬਣਦੀ ਸੀ ਹੁਨ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕੀ ਘਾ ਪੈਦਾ ਹੋ
 ਇਆ ਸੀ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਵਾਸਤੇ ਨੀਵੀਂ ਪਿਠ ਵਾਲੀ ਕੀ ਘੀ ਰ
 ਖਾਨੀ ਦੇ ਸੁਰੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤਮਾਕੂ ਦੀ ਨਸ਼ਟਾਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹ
 ਨ ਗੋਰਾਂ ਪੂਜਦੀਆਂ ਹਨ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿੰਦੀ
 ਆਂ ਹਨ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਫਿਰ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲੈਣ
 ਗੀਆਂ ਜੋ ਤਮਾਕੂ ਦੀ ਨਸ਼ਟਾਰ ਲਏ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪੁਨ ਨਹੀਂ
 ਲਗਦਾ ਅਪਣਿਆਂ ਕੁਰਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਜਨਮ
 ਪਾਉਣ ਗੀਆਂ ਜਿਹੜੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣਗੇ ਸਿਖਣੀ
 ਕੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਰਕੇ ਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਕੇ ਬੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੇ
 ਦਾ ਛਕਾ ਦੇਣਗੇ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਮੁਖ ਦੇਖਣਾ ਪਾਪ ਹੈ ਸਿੰਘ ਸ
 ਰਮ ਮੈਂ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹੈ ਕਾਨ ਮੇਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ
 ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਣਾ ਦੇਣਾ ਦੂਰੋਂ ਕਹਿਨੇ ਸੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਬ
 ਦ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਕਾਨ ਮੈਂ ਦੀਓ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਸਾਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛ
 ਕਕੇ ਸਤਿਨਾਮ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣਕੇ ਟਿਕਕੇ

ਜੇ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ਸਿਨਯਾਸੀ ਗਰੀਬਦਾਸੀ ਕੇ ਯਾ ਅਬਦ
 ਕਿਸੀ ਹੋਰ ਦੇ ਇਸਟ ਕੇ ਪੁਜਣਗੇ ਓਹ ਫਿਰ ਦੂਸਰੀ ਟਾਰ
 ਤਨਖਾਹ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਫੁਕੇ ਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਾ
 ਹਿਬਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਬੈਠਣਾ ਮਿਲੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਰਕ ਦੀ
 ਜੂਨੀ ਪਏਗਾ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਰੇ ਦਸਖਤ
 ਵਾਲੇ ਖੰਡੇ ਕਿਥੇ ਰਹਿਣਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹਰ ਸ
 ਰਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹਿਣਗੇ ਅਰ
 ਸਿਖ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਣਗੇ ॥ ਚੌਪਈ ॥

॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਰੀ ਸਦਾ ਗੀ ॥ ਲਿਖੀ ਸੁਸਾਖੀ
 ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਖਾਰੀ ॥ ਸ਼ੇਰ ਮਸਤਕ ਕੀਆ ਸਿਕਾਹਾ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਪੁਰੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰਾ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਸੀ ਦਾਹਿ ਗੁਰੂ ਬੋਲੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ॥ ੫ ॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ॥ ਚਲੀ ॥ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਲਗੀ
 ਧਰ ਸੀ ਦਸਣੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀ ਦਾਨ ਲਗਾ ਕੇ ਬੈਠੇ ਅਰਹੁਕ
 ਮਦਿਤਾ ਨੜੀ ਮਾਰ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਮੀਟੇ ਧੀਰ ਮਲੀਏ ਤੁਰਕ ਨ
 ਲ ਫਰਤਣਾ ਨਹੀਂ ਉਨਾਨੂੰ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ
 ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਏਨਾਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਕੀ ਪਾਪ ਹੈ ॥ ਇ
 ਨਾਨਾਲ ਮਿਲ ਬੈਠਣਾ ਕੀ ਪਾਪ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾਤਮਾਰੂ ਪੀਟੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਥੋਂ ਪਾਣੀ ਪੀਣਾ ਸੁਰਾਬ ਜੈਸਾ
 ਹੈ ਸਬਦ ਪਤ ਬਿਨ ਪੁਜ ਸਤ ਬਿਨ ਸੇਵ ਮ ਜਤ ਬਿਨ ਕਾ
 ਰੇ ਜਨੇ ਉ ਨਾਉ ਧੋਵਹੁ ਸੈਲ ਚੜਾਉ ਬਿਨ ਸੁਚ ਜੋਚਨ ਹੇ

ਈ ਤਮਾਕੂ ਪੀਨੇ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਮਲੇਫੂ ਰੂਪ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇ ੨੩

ਸ ਵਾਸਤੇ ਉਸਕੇ ਗਿਲਾਨੀ ਨਹੀਂ ਭਾਸਦੀ ਤਮਾਕੂ ਪੀਨੇ
ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਥੋਂ ਅੰਨ ਭੋਜਨ ਖਾਏ ਓਹ ਤੁਰਕ ਦੇ ਹਥੋਂ ਖਾਏ
ਜੈਸਾ ਹੈ ਤਮਾਕੂ ਪੀਨੇ ਵਾਲੇ ਕੋ ਯਾ ਤੁਰਕ ਕੋ ਜੋ ਦਾਨ ਦੇਵੇਗਾ
ਅਸਾਡਾ ਸਿਖ ਹੋਕੇ ਓਹ ਸੌ ਜਨਮ ਚੁਹੜੇ ਦਾ ਪਾਵੇਗਾ ਫਿ
ਰ ਸੂਰ ਦੀ ਜੂਨ ਪਾਕੇ ਖਾਣਗੇ ਸਤਮਨਣਾ ਕੁਕਰਮੀ ਕੋ
ਦਾਨ ਦੇਣੇ ਸੌ ਦੇਹ ਕੋ ਰੋਗ ਲਗਾਦਾ ਹੈ ਨੜੀ ਮਾਰ ਕੁੜੀ ਮਾ
ਰ ਕੁਕਰਮੀ ਹਨ ਕਾਂ ਕੁੱਤੇ ਕੁਕੜ ਖੋਤੇ ਦੀ ਨੜੀ ਮਾਰਦਾ
ਸੀਲ ਮੋਆਦਤ ਪੰਜਾਂ ਦੀ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

॥ ਨੜੀ ਕੁੜੀ ਮਾਰਨ ਸਦਾ ਉਲਟੀ ਇਨਕੀਰੀਤਾ ਕੁ
ਕੜ ਕੁਤੇ ਕਾਗ ਜਿਉਂ ਸਦਾ ਸੁਪਾਲੇ ਪੀਤਿ॥ १ ॥ ਚੋਪਈ ॥

॥ ਚੇਰ ਚੁਗਲ ਨਿਦਕ ਜੁਆਰੀ ਠਗ ਕਾਮੀ ਭੋਗੇ ਪ
ਰ ਨਹੀਂ ਗਾਰ ਬੇਮੁਖ ਕਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੀ॥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਸਦਾ
ਖੁਆਰੀ॥ ੨॥ ਜੀਉ ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੋਖਾਂ ਬੋਤੰਗ ਹਨ

ਮੇਨੇ ਨੜੀ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਕੋ ਦਾਨ ਦੇਣੇ ਸੇ ਓਸ ਦਾਨ ਕਾ ਦਾਵਾ
ਚੁਲੀ ਪਾ ਮਨਸ ਕੇ ਫਿਰ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਰਦਾਸ
ਕਰ ਕੇ ਦੇਣਾਂ ਦਾਨ ਪੁਨ ਫਲੇਗਾ ਹਿੰਦੂ ਅਬਦਾ ਸਿਖ ਦੇ
ਘਰ ਸਿਖਣੀ ਨਸਟਾਰ ਤਮਾਕੂ ਦੀ ਲਾਏਗੀ ਓਸ ਦੀ
ਭੁਲ ਮਾਰੀ ਜਾਇਗੀ ਸਿਖਾਂ ਸਾਧਾਂ ਕੋ ਦੇਣਾ ਸੁਫਲ ਹੈ॥
ਪਰ ਸਿਖ ਯਾ ਸਾਧ ਸੁਪਾੜ ਬਿਹੰਗਮ ਭੁਜਨ ਵਾਨ ਹੋਵੇ
ਗਊ ਮਣਸ ਇੰਦੇ ਹਨ ਨੜੀ ਮਾਰ ਕੋ ਓਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੀ

੨੪ ਦਾਰੈ ਹਥ ਨਹੀ ਆਵਈ ਨਕੁਛ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿਦੀ ਹੈ
 ਬੈਤਰਣੀ ਨਦੀ ਤੇ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਰਜ ਸਾਖੀ ਹੈ
 ਹੁਨ ਮਨਸੀ ਕਾ ਦਾਣ ਕਰਵੇਹੋ ਹੁਨ ਅਸੀਂ ਮੁਲ ਗਊ
 ਦੇਵਾਂਗੇ। ਸਿੰਘ ਸਾਧੂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਗਊਆਂ ਜੋਰੇ
 ਰਪੁਨ ਕੀਤਾ ਹੋਆ ਅਗੋਂ ਲੈ ਮਿਲਨਗੇ ਬੜੇ ਹਿਤ ਨਾਲ
 ਗਊ ਪਾਰ ਲੰਘਾਵੇਗੀ ਦੁਧ ਪੀਣੇ ਕੋ ਮਿਲੇਗਾ। ਸਿੰਘ
 ਯਾ ਸਾਧੂ ਕੋ ਦਾਨ ਦਿਤਾ ਹਜਾਰ ਗੁਣਾਂ ਸਹੀ ਸੁਖ ਟੋਤੇ ਮਿ
 ਲੇਗਾ। ਸਿੰਘ ਕਛ ਕੇਸ ਕੰਘੇ ਕੜੇ ਕਿਰਪਾਨ ਦੀ ਰਹਿਤ
 ਸੰਯੁਕਤ ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋ ਹਜਾਰ ਬਾਹਮਣ ਸੇਂ
 ਅਛਾ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਕਛ ਕੇਸ ਸੇਭ ਨੀ ਕਰੇ। ਬਿਨਾਂ ਕਛ
 ਥੀ ਸਿੰਘ ਤੁਰਕ ਜੈਸਾ ਹੈ। ਸਿੰਘ ਪਿਆਰਿਓ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨ
 ਕਛ ਦੇ ਤੁਰਕ ਕਹਾਉਦੇ ਹੋ। ਸਾਧੂ ਬਿਨਾਂ ਭੁਖ ਦੇ ਚੋਰ ਸ
 ਮਝਾਏ। ੬॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਤਵੀਂ ਜੁਲੀ॥ ॥

ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਨਦੀ ਦਮਾਲ ਤਖਤ ਪਰ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਫੜੀ
 ਦਾਰ ਸੇਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਫੜੀਆਂ ਲੀਏ ਸਨ ਮੁਖ ਦੇ ਨੇ ਚਰਹਾ
 ਜਰ ਅਰਦਾਸੀਆ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੇ ਕੋਤਈ ਆਰ ਸੂਰ
 ਨ ਕੋ ਚੋਰ ਲੀਏ ਹਾਜਰ ਖੜੇ ਚੋਰ ਖਰਦਾਰ ਦੀ ਦਾਨ ਸੁਸੇਭਿ
 ਤ ਹੋਇਆ ਭਾਟ ਲੋਗ ਗੁਰਯਾ। ਸੁਨਾਨੇ ਲਗੇ ਬੜਾ ਆ
 ਨਿਦਕ ਸਮਝ ਛਾਇ ਗਯਾ ਇਹਨੇ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸੀਤਾ ਭਗਤਾਂ
 ਪੀਤਿ ਸਾਬ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤਮਾਕੂ
 ਬ੍ਰਿਸ਼ ਕਿਥੋਂ ਪੈਦ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜੀ ਬਹਨ ਹੋਇਆ ਜਮਦਗਨ

ਸਾਧ ਸਹੀਸਰ ਬਾਹੁ ਰਾਜੇ ਕੋ ਭੋਜਨ ਛੁਕਾਇਆ ਸੀ ਕਾਂ ੨੫
 ਮਧੇਨ ਗਊ ਕਲਪ ਬਿਛੁ ਸੁਰਗ ਸੇ ਸਾਧ ਲਾਇਆ
 ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਅਨੇਕ ਰਕਮ ਮਿਠਾਈ ਕੁਦਰ
 ਤ ਨਾਲ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਸਬ ਲੋਗ ਮਨ ਮਾਨ ਤੇ ਪਦਾਰਥ ਖਾਇ
 ਕੇ ਅਨੰਦ ਕੀਏ ਰਾਜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੂਆ ਸਾਧੁ ਅਕੁਯਾਗ
 ਤ ਐਸੀ ਖਾਤਰ ਕੀਆ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮੈ ਬੀ ਐਸੀ ਦੌਲਤ
 ਨਹੀਂ ਐਸਾ ਬੰਦੋਬਸਤ ਨਹੀਂ ਯੇਹ ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ
 ਰਾਜੇ ਸਾਧ ਕੋ ਕਹਿਆ ਤੇ ਰਿਖੀ ਜੀ ਅਪਣਾ ਖਜਾਨਾ ਮੁ
 ਝੁਕੇ ਬਤਲਾਓ ਰਿਖੀ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਲਪ ਬਿਛੁ ਅਰ
 ਕਾਮਧੇਨ ਗਾਇ ਸਬ ਰਿਖੀਆਂ ਦੇ ਵਤਿਆਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ
 ਹੈ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦਿਓ ਗਊ ਅੰ ਕਲਪ ਬਿਛੁ
 ਮੇਰੇ ਕਾਮ ਆਵੈਗਾ ਸਾਧ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਵਸ ਨਹੀਂ ਦੇਵ
 ਲੋਕ ਰਹੇਗੀ ਸਾਧ ਨੇ ਗਊ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਚਲੀ ਜਾਹ ਗਊ
 ਉਤਰ ਗਈ ਰਾਜੇ ਬਾਣ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਗਊ ਦੀ ਦੇਹ ਛੇਦੀ ਗਈ
 ਰਤ ਫਹਿਤੁਰੀ ਸਰਾਪ ਦਿਤਾ ਸਾਧੁ ਅਰ ਗਊ ਨੇ ਜਿਥੇ
 ਰਤ ਡਿਗੇ ਉਥੇ ਤਮਾਕੂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਤਮਾਕੂ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਈ ਪੀਵੇ
 ਗਊ ਸਦੇ ਜਨਮ ਕਰਮ ਕੁਸਟ ਹੋਣਗੇ ਜੇ ਤਮਾਕੂ ਦਾ ਉਆਂ
 ਬੀ ਮੁਖ ਤਥਾ ਨੱਕ ਦੇ ਅਗੇ ਆਵੇ ਹਵਾ ਤਥਾ ਮੁਸਕ ਸੋ
 ਪੀਵੇ ਜੈਸਾ ਦੇਸ ਹੈ ਤਮਾਕੂ ਹੁਕੇ ਦਾ ਦੇਖਣਾ ਗਊ ਦੇ ਮੁਰ
 ਦਾਰ ਜੈਸਾ ਹੈ ਪੰਜ ਪਾਠ ਸ੍ਰੀ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਰੋ ਤੇ
 ਬਖਸਾਵੈ ਤਾਂ ਸੁਧ ਹੋਵੈ ਗਾ ਪੁਨ: ਪੰਜ ਟੇਰੀ ਸੀ ਟਹਿਗੁ

ਰੂਜੀਕਾਜਾਪਕਰੇਹੇਸਿਖੋਤਮਾਕੂਦੇਖਨਾਂਅਰਪੀਨੰਦਰ
 ਤਨਾਂਪੀਨੇਟਾਲੇਕਾਸੰਗਕਰਨਾਂਅਰਕਿਸੁਕੋਪੀਨੇਕਉ
 ਪਦੇਸਦੇਨ ਇਕਸਮਾਨਪਾਪਏ ਤਾਂਇਕੋਸਿਖਨੇਅਰ
 ਜਕਰੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਐਸੀਖਰਾਬਹੀਜਬਤੇਦੇਸ
 ਟਾਲੀਜਗਤਮੈਚਾਲੁਕਿਉਹੋਈਹੈ। ਸੁਨਕਰਸੀਗੁਰੂਜੀ
 ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਨੇਬਚਨਕੀਤਾ ਰਜਨਕੋਈਜੀਵਿਆ
 ਕੂੜੇਭਰਵਾਸੇ ਕਲੂਅੰਦਰਨਾਨਕਾਜਿਨਾਕਾਅਵਤਾਰ
 ਮਾਜਨੂਰੀਧੀਜਨੂਰੀਜੋਰੂਜਿਨਾਂਕਾਜਿਰਦਾਰ ॥ਅਕ
 ਬਰਦਾਬੇਟਾਜਹਾਂਗੀਰਧਰਮਾਤਮਾਪਾਤਿਸਾਹਚਗਤਾ
 ਸੀਉਸਨੂੰਪੇਟਦੁਖਣੇਦੀਬੀਮਾਰੀਹੋਈਦਵਾਈਬਹੁਤ
 ਕਰੀਪਰਰਾਜੀਹੋਣਦਿਚਨਆਏ ਤਬਇਕਦਿਨਪਾਤਿ
 ਸਾਹਗੁਸੇਮੈਆਇਆ ਸਬਹਕੀਮੋਕੋਕਹਾਅਬੀਜੋਅ ०
 ਠਹੋਜਕੇਅੰਦਰਅਛਾਨਹੋਯਾਤਬਤੁਮਾਰੀਜਾਗੀਰਮ
 ਨਸਬਜਪਤਕਰਕੇਨਿਕਾਲਦੇਊਗਾ ਤਾਂਹਕੀਮਲੋਗ
 ਸੁਨਕਰਬਹੁਤਚਿਤਾਤੁਰਹੋਏ ਆਪਸਮੈਮਿਲਕਰ
 ਸਲਾਹਕਰੀਯੇਹਬੀਮਾਰੀਜਾਨੇਟਾਲੀਨਹੀਂ ਪਰਤਮਾ
 ਕੂਮੈਗੁਰੂਮਿਲਾਕੇਕੂਟਕਰਹੁਕੇਮੈਪਾਨੀਪਰਨੇਚਾਵੇ
 ਚਿਲਮਮੇਰਖਕਰਪਾਤਸਾਹਕੇਪਿਲਾਵੇ ਰੋਗਦਬਜਾ
 ਏਗਾਪੀਛੇਕਹੇਂਗੇਜੇਨਹੀਂਪੀਓਗੇ ਤਾਂਰੋਗਜਾਗੇਗਾ
 ਐਸੇਸਲਾਹਕਰਸੋਨੇਦਾਸਬਕਾਮਤਿਆਰਕਰਵਾਕੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹਕੇਸਾਹਮਨੇਲਾਹਜਰਕੀਆਪੀਨੇਸੇਰੋ

ਗ ਦਬ ਗਿਆ ਤੁੰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਰਇ ੨੭
 ਨਾਮ ਦੀਆ ਅਰਗੁਜੀਕ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਸਾਦੇ ਤਿਨ
 ਹਬ ਦੇਹੁਰੀ ਚਲੇ ਪਾਣੀ ਅੰਨਾ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਫਸ
 ਤੇ ਇਸ ਬੋਧਿਨ ਹੋਰ ਖਾਣਾ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਆਰਾ ਜਿਤ ਖਾਧੇ ਤਨ
 ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲੇ ਵਿਕਾਰਾ ਓਹ ਖਾਣਾ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਆਰ
 ਹਕੀਮਾਂ ਅਪਨਾ ਟਖਤ ਲਿਖਾ ਲਿਆ ਸੀ ਰੋਗੀ ਟਾਸ ਤੇ ਸੁ
 ਰਕਤ ਮਾਫ ਹੈ ਜਨ ਰਖਣੀ ਰਵ ਹੈ ਓਸ ਦੀ ਜਨ ਰਖਨੇ ਦੁ
 ਜਤੇ ॥ ਪਰ ਪਾਸ ਵਾਲੇ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਦੁਰਗੀਧੀ ਔਰ ਧੂਆਂ
 ਬਹੁਤ ਆਵੇ ਤਬ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ਇਕ ਦਿਨ ਅਪ
 ਨੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੇ ਹਜੂਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜਹਾਂ ਪਨਾਹ ਦਵਾਈ
 ਬੇਸ਼ਕ ਬਹੁਤ ਅਛੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਕੀ ਬਾਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਰ
 ਬ ਹੈ ॥ ਇਸ ਕੇ ਅੰਦਰ ਕਾਪਾਨੀ ਬੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਤ ਹੈ ਪਾਤ
 ਸਾਹ ਸੁਣਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ
 ਫਰ ਨਹੀਂ ਸਾਂਕਾਂਗਾ ਮਨ ਮੈਂ ਐਸਾ ਸੋਚ ਹੁਕਮ ਦੀ ਆਜੇ
 ਇਸ ਕੋ ਨਹੀਂ ਪੀਏ ਮੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆਵੇ ਓਸੀ
 ਫਕਤ ਸਬ ਪੀਨੇ ਲਗੇ ਘਰ ਘਰ ਦੇ ਖਨੇ ਕੋ ਸਿਪਾਹੀ ਫੂ
 ਟੇ ਹੁਕਮ ਹੂਆ ਮਸਾਲਾ ਖੁਸ਼ ਬੋਟਾਲਾ ਵੇਕੇ ਕੂਟ ਬਨਾ ਦੁ
 ਕਾਨੇ ਪੈ ਬੋਚਨਾ ਸੁਰੂ ਕਰੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਆਜੇ ਮੇਰੇ ਮੁਲਕ
 ਮੇਂ ਇਸ ਕੋ ਖੁਸ਼ੀ ਸੇਂ ਪੀਵੇਗਾ ਓਸ ਕੋ ਮੁਫਤ ਮਿਲੇਗਾ ਔ
 ਰ ਦਾਮ ਓਸ ਕਾ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜਾਨੇ ਸੇਂ ਮਿਲੇਗਾ ॥ ਤਦ ਤੋਂ ਇ
 ਹਜਗਤ ਵਿਖੇ ਪਰਸਿਧ ਹੋਯਾ ॥ ਇਸ ਟਾਕ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਸਾ

ਗੀ ਸੰਗਤ ਬੜੀ ਪਰਸਿਨ ਹੋਈ॥ ਸਿਖੇ ਤੁਸਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸਚ
 ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਿੰਦੂ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੈਂ ਲਿਖ ਦੇਹਨ ਕਿ ਸਲ
 ਗਮ ਗਾਜਰਾਂ ਤੇ ਮਸਰ ਗਊ ਦੇ ਰਤ ਬੀ ਪੈਦਾ ਹੁਏ ਸਭੀ
 ਸੁਠ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਹੁਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਅਰਥ ਦੁਨਿਆਰ ਹੈ॥
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸਿਖ ਗੁ
 ਰੂ ਕੇ ਯਸ ਕੋ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮੈਂ ਐਸੀ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਤਮਾਕੂ ਕੇ
 ਛੋਟੇ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਬੇਰੇ ਪੀਵੇ ਜੋ ਕੋਈ ਚਿਲਟ ਨਰਕ ਮ
 ਸ਼ਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਰਸ ਨ ਹੋਵੇ ਪੁਜਾ ਪਾਠ ਸਭ ਨਿਹਫਲ
 ਜਾਵੈ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਅਪਨੇ ਜੋਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲੋਭ ਲਾਲਚ
 ਦੇ ਕੇ ਤਮਾਕੂ ਪਿਲਾ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਧਰਮ ਈਮ
 ਨ ਛੀਨ ਲੀਆ ਖਾਲਸੇ ਇਸ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕੀਆ ਤਾਂ
 ਇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤਾਈਂ ਸੇਂ ਸਿਖ ਪੰਥ ਕਾ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਧਦਾ
 ਜਾਏ ਸੂਰਬੀਰ ਸਭ ਸਿਖ ਹਠੀਏ ਹੁਏ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਸੀ ਯੁਕਤ ਬੈਠੇ ਤਬ ਇ
 ਤਨੇ ਮੈਂ ਏਕ ਕਾਜੀ ਦਿਲੀ ਸੇਂ ਚਲ ਕਰ ਆਇਆ ਸਲਾ
 ਮ ਕਰੀ ਅਰ ਹਜੂਰ ਮੇਂ ਬੈਠ ਗਿਆ ਜੋਭਾ ਦੇਖ ਕਰ ਆਚ
 ਰ ਜਹੂਆ ਇਕ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹਿੰਦੂ
 ਗਾਇ ਦੁਧ ਪੀਲਾ ਸੀ ਫਰਤ ਦੇਹਨ ਸਾਢੇ ਅਰ ਅਸੀ
 ਸੂਰਦਾ ਕੁਛ ਫਰਤ ਦੇਹਨੀਂ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਗਊ ਬੈਲ
 ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਜੈਸੇ ਮਾ ਪਿਉ ਕਾ ਸਭ ਕੁਛ
 ਖਾਈ ਦਾ ਹੈ ਐਉਂ ਨੀਂਦੀ ਗਫਾ ਕਰਨੀ ਜੋਗ ਹੈ ਤੈਸੇ ਦੂ

੧੫੫ੳਗੳਦਾਖਾਨਾਮਾਫਹੈਅਰਗਖਿਆਕਰਨੀਗ ੨੯
 ੳਦੀਸਦਾਬਹੈਜੈਸੇਮਾਂਦੀਹਤਿਆਕਰਨੀਤੈਸੇਗੳਦੀ
 ਹਤਿਆਕਰਨੀਹੈਮਾਰਨੇਨਾਲੋਜੀੳਦੇਗੳਬੈਲਦਾਨ
 ਫਾਬਹੁਤਹੋਵੈਹੈਦੁਧਪਿੳਬਛੇਬਹੁਤਹੋਵੈਹਨਾਤੁਹਾ
 ਰਾਪੈਗੀਬਰਸੂਰਕੋਮਾਰਨੇਗਿਆਸੀਖਾਨੇਦਾਇਰਾਦਾ
 ਕਰਕੇਸਿਕਾਰਦੇਬਹਾਨੇਜਾਕੇਤੁਬਕਸੂਰਕੋਮਾਰੀਤਕ
 ਕਰੳਲਟਸੂਰਨੇਦੌੜਕੇਦੁਲਿਆਮਸਾਂਜਾਨਬਚੀਤੋ
 ਬਾਕਰੀਚਾਰਆਦਮੀਰਲਨਤਾਂਸੂਰਮਾਰਦਾਹੈਚੌਹੁੰਦਾ
 ਇਤਫਾਕਨਹੁਆਮਾਰਿਆਨਹੀਪਰਸੂਰਦਾਮਾਰਨਾ
 ਅਰਖਾਨਾਬਡੀਬਹਾਦਰੀਹੈਕਾਜੀਖੁਸ਼ਹੋਸਲਾਮਕੀ
 ਆਅਰਪੁਛਿਆਖੁਦਾਬੀਹੈਬਚਨਹੋਇਆਜਿਸਦਾ
 ਬੀਜਨਹੀਓਚੀਜਬੀਨਹੀਜਿਸਦੀਸ਼ਕਤੀਸੇਂਦੁਨੀ
 ਆਪੈਦੇਹੋਈਹੈਓਆਪਬੀਹੈਸਿਘਾਂਹਥਜੋੜਪੁਛਿਅ ੦
 ਜੀਮਹਾਰਾਜਬੀਆਂਦਾਮੁਲਲੈਣਾਂਅਰਧੀਆਂਦਾਮਾਰ
 ਨਾਇਸਵਿਚਕੀਦੋਸ਼ਹੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਦਸੋਜੀਬਚਨ
 ਹੋਯਾਜਿਹੜੇਧੀਦਾਧਾਨਖਾਂਦੇਹਨਓਫੇਰਦੇਨਗੇ
 ਜਾਮਨੀਖਾਂਦੇਹਨਾਜਿਹੜੇਧੀਮਾਰਦੇਹਨਓਨਕੋਮਾਸ
 ਰਤਦੇਪਹਾੜਖਾਨੇਕੋਮਿਲਨਗੇਹੋਰਪਦਾਰਥਦੁਧਅੰ
 ਨਖਾਟੇਕੋਨਹੀਮਿਲਨਗੇਸੰਪਕਾਂਕੁਤੇਬਪਿਆਮਾੜਗਿੱ
 ਦੜਇੱਲਸੇਰਇਤੁਜਾਦਿਜੁਨਾਮਿਲਣਗੀਆਹੋਰਕਿ
 ਸੇਜਨਮਓਸਦੇਘਰਅਸਾਂਨਹੋਵੇਗੀਕੁਲਮਾਰੀਜਾਏ

੩੦ ਗੀ ਅਰ ਸਤੁ ਕੁਲਾਂ ਨਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗੀਆਂ ਫਿਨਵੇਂ ਕਰੇ
 ਤੁਜਾਵਟ ਤਾਂ ਟੁਪਿਆ ਸੀ ਓਸ ਸਮੇਂ ਕੁੜੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
 ਮਾਰਦਾ ਨਾਲੇ ਟਿਧਾਵਾ ਕਰੇ ਵਾਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਸਨ ਚਾਚੇ
 ਮਾਮੇ ਦੀ ਧੀ ਟਿਆਹ ਲੈਂਦੇ ਸੀ ਰੰਡ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਹਿ
 ਦਾ ਅਬਹੋਰ ਜਾਤ ਸੇ ਸਾਕ ਕਰਨ ਦੀ ਰੀਤ ਚਲੀ ਹੈ ਸਤਾ
 ਠਾ ਸੈ ਬਰਸ ਹੁਆ ਹੈ ਮੁਜਾਵਾ ਚਲੀ ਹੈ ਪੁਤ ਕੁੜੀ ਨਹੀਂ ਮ
 ਰਦੇ॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਿਲੀ ਗਏ॥
 ਸਿਖ ਆਪਨੇ ਪਾਰ ਕੇ ਅਏ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਕਹੇ ਧੀਨ ਹੈਂ ਗੁਰ
 ਜੀ॥ ਦਸਮ ਅਵਤਾਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੈਂ ਹਰਿ ਜੀ॥ ੭॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਅਠਵੀਂ ਚਲੀ

ਦੋਹਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਗੜ ਬੈਠੇ ਮਧਨ ਦੀਵਾਨਾ॥
 ਗਿਆਨੀ ਪਿਆਨੀ ਚਰਣ ਕੋ ਸੇਵੈ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਦਾਨਾ॥ ੧॥

ਹਥ ਜੋੜ ਸਿੰਘਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਅਰਦਾਸੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ
 ਜੀ ਨਾਲੇ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕੇਸਾਂ ਸਾਸਾਂ ਦਾ ਸਹਾਈ ਸ੍ਰੀ ਟਹਿ ਗੁਰੂ
 ਅਰ ਨਾਲੇ ਆਖੀ ਦਾ ਹੈ ਕੇਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੋਹਰ ਹਨ ਤਾਂ ਬ
 ਚਨ ਹੋਯਾ ਹੈ ਸਿਧੋ ਪਿਆਰਿ ਓਥੇ ਸਬ ਕੋਈ ਰਖਦਾ
 ਸੀ ਰਾਜੇ ਮਕਰ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਪਰ ਜਾ ਕੋ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਕਰੇ
 ਕੀ ਮਕਰੇ ਕੋਈ ਨਾਮੀਨੇ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਕੈਦ
 ਕੀਆ ਤਾਂ ਜਾਰਿਆਂ ਰਲ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਸ ਠਹਿਰਿਆ
 ਦਕਰੀ ਕਿਹੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਰਾਜਾ ਅਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨੌਕਰ ਅਧਿ

ਤੇਜਾਣ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੈਦੋਂ ਛੁਟੀਏ ਤਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਫਰਮਾ ਦਸੁ ੩੧
 ਟੁਕਾਸੀ ਅਰਹਾਜੇ ਨੇ ਜੋਤਸੀ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਪਰਜਾ ਦੇ
 ਤੇਜ ਕਿਵੇਂ ਘਟੇ ਤਾਂ ਜੋਤਸੀ ਨੇ ਬੀਚਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਹੋਰ
 ਜਾ ਸਾਰੀ ਪਰਜਾ ਦੇ ਕੇਸ ਸਿਰ ਮੂੰਹ ਮੁਨਾ ਦਿਓ ਤਾਂ ਤੇਜ ਘਟ
 ਜਾਏਗਾ ਰਾਜੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਮੈਂ ਜੰਗ ਕਰਨਾ ਹਾਂ ਸਭ ਸਿਰ
 ਮੁਨਾ ਕੇ ਸੁੱਧ ਤੋਂ ਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਆਓ ਮੇਰੇ ਘਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਬਰਫੀ ਲਭੂ ਪੇੜਾ ਛਕੋ ਏਕ ਮੁਹਰ ਵੱਖਣਾ ਦਿਓਗਾ
 ਸੁਨਦੇ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲਾਲਚੀ ਸਿਰ ਮੁਨਾ ਕਰ ਦੇਸ ਦੇਸ ਤੇ
 ਆਏ ਅਰਕਹਾ ਜੈ ਹੋਏ ਰਾਜਾ ਕੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਦੇਖ ਕੇ ਆਂ
 ਰਜਾ ਤਾਂ ਬੀ ਸਿਰ ਮੂੰਹ ਮੁਨਾ ਕੇ ਆਗਈਆਂ ਬੜੇ ਭਾਰੀ
 ਕਿਲੇ ਮੈਂ ਸਭ ਸਿਰ ਮੁਨੇ ਆਇਗਏ ਤਬ ਰਾਜੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ
 ਸਭ ਕੋ ਕੈਦ ਕਰੋ ਲੋਕਾਂ ਫਿਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਗੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰੀ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੀ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣੀ ਕੇਸਾਂ ਬੋਝਿਨ ਪ੍ਰੇਤ ਦਾਰੂ ਪਹਨਾ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪ੍ਰੇਤ ਸ੍ਵਾਹ ਤਾਹੀਏ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਸਿਰ ਮੁਨੇ
 ਸੋ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਸੀ ਕਥਾ ਕੋ ਸੁਣ ਕਰ ਕੇ ਸੰਗਤ ਬ
 ਝੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ। ਤਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹ ਜੇਹੜੇ ਅਮਿਤ ਛਕ ਕੇ ਮੁਨਾ ਵਧੇ ਹਨ ਯਾ ਕੇਸ ਨੀਗੇ ਰਖਦੇ
 ਹਨ ਪਾਤਿਸਾਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਏਗਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਉਨਾਂ ਦੀ ਮਤ ਮਾਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਰਕਾਂ ਜੈਸੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
 ਕੇਸ ਨੀਗੇ ਰਖਨੇ ਦੇ ਸਚੇ ਦੋ ਪਗਾਂ ਰਖਨੀਆਂ ਚਾਹੀਏ ਜੇਵ
 ਝੀ ਲਾਹਿਜਾ ਦੇ ਤਾਂ ਛੋਟੀ ਰਹੇ ਨਿਕੀ ਪਗਨ ਲਾਂਘਨੀ ਜੇਹੜੇ

੩੨ ਕੇਸ ਮੁਨਦੇ ਹਨ ਓਹ ਪਛਲੇ ਜਨਮ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਜੂਨੀ ਸਨ ਇ
 ਹ ਥੇ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿਬ ਮੁਖ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਜੂ
 ਨੀ ਪਏ ਹਨ ਓਹ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਜੀ ਜੋ ਅਮਿਤ ਛਕ ਕੇ
 ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਮੁਨਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਅਯ
 ਰੂਲਿਆ ਓਹ ਸਿਖ ਭੇਡਾਂ ਲਿਆਏ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ
 ਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨਿਕਾਲੀਆਂ ਓਨ ਕੋ ਅਮਿਤ ਛਕਾਯਾ ॥ ਖੜੇ ਸਾ
 ਬ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਓਸ ਦੇ ਲੇ ਭੇਡਾਂ ਬੋਲੀਆ ਅਰ ਆਪ ਮੁਖੋ
 ਫਤੇ ਗਜਾਈ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਤੁਸੀਂ ਐਸੀ ਜੂਨ ਕੌਝੇ ਪਾ
 ਈ ਭੇਡਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਅਸਾਂ ਖੜੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਛਕਿਆ ਸੀ ਅਰ
 ਸਿਖ ਸਜੇ ਸਾਂ ਖੋਟਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰ ਕੇ ਅਸਾਂ ਕੇਸ ਦਾੜੀ ਮੁ
 ਨ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਹੁਨ ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਾਨੂੰ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਜੂਨੀ ਪਾਇਅ
 ਹੈ ਅਸੀਂ ਹੋਰਨਾਂ ਥੋੜਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਾਂ ਜੋ ਅ
 ਸਾਡਾ ਮਨ ਮੈਲਾ ਖਾਣੇ ਕੋ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਬ
 ਖਸੋਲੋ ਅਰ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਪਾਈਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਟਹਿ
 ਲਕਮਾਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸਿ
 ਖੋ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ
 ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਕੇ ਭੇਡਾਂ ਪਰ ਛਟੇ ਮਾਰੇ ਓਸੇ ਦੇ ਲੇ ਛਟੇ ਮਾਰ ਦੇ ਹੀ
 ਓਨਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਸਾਂਤ ਭਈ ਚਤੁਰ ਬੁਝ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਬੈਕੀਠ ਪੁਰੀ
 ਕੋ ਗਏ ਸਤਿਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਬੁਲਾਰੇ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਏ
 ਪੁਨ: ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਰਾਯ ਕਰੀ ਹੇ ਸਿਖੋ ਪਿਆਰੇ ਅਮਿ

ਤਛਕਕੇਜਿਹੰਤ ਕੇਸਾਂਦਾ ਬੁਠਾ ਕਰੇਗਾ ਓਹ ਸੋ ਜਨਮ ਭੇਡਾਂਦਾ ॥੩॥
 ਪਾਏਗਾ ਹੇ ਸਿਧੋ ਜੀਉਂਦਾ ਸੇਰ ਸੀਸ ਅਰ ਮੁਛ ਕਾਰੋਮ ਕਿਸੇ
 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਦਾ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਿਰ ਅਰ ਮੁਛ ਕਾਰੋਮ ਨਹੀਂ ਭਾ
 ਰੁਣੇ ਦੇਵੇਗਾ ॥ ਓਹੋ ਪਈ ॥ ॥ ਸੀਗਤ ਸੁਣ ਕੇ ਆਗਸਾਮ ॥
 ਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਮਨ ਮੇ ਜਾਨੀ ਬਡ ਭਾਗੀ ਹੈਂ ਹਮ ਸਬ
 ਲੋਗੁ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਹਮ ਚਰਨ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਸੀਗਤ ਪੁਛਿਅ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਕਹੋ ਤੁਸਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਸ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਛ
 ਕਿਆ ਸੀ ਅਰ ਆਪਦਾ ਗੁਰੂ ਕੋ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਾਥੋਂ ਕੋਈ ਪੁਛੇ ਤਾਂ
 ਅਸੀਂ ਕਿਆ ਦਸੀਏ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀ ਆਹੇ ਸਿਖੋ ॥
 ਆਹੇ ਹਰਾ ॥ ॥ ਅਗਮਾ ਭਈ ਅਕਾਲ ਕੀ ਤਬੀਰ ਲਾਯੋ ਪ
 ਥਾ ਸਭੁ ਸਿਖ ਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨੀ ਓਹੀ ਬਾ ॥੧॥ ਹੇ ਸਿ
 ਖੋ ਜਪ ਜੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਸਾਡੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ॥ ਆਹੇ
 ਹਰਾ ॥ ॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨ ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਤੁਪਕਤ ਬਰ ਅਰ ਤੀਰ
 ॥ ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸੈ ਹਥੀ ਯੇਹੀ ਹਮਾਰੇ ਪੀਰਾ ॥੨॥ ਰਾਖੇ ਸੋਇ
 ਸਰਹਿ ਤੋ ਕੋ ਓ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤਾਸਾ ਬਡ ਭਾਗੀ ਟਹੁ ਜਾਨੀ ਯੋਰ ਹੈ ਹ
 ਮਾਰੇ ਪਾਸਾ ॥੩॥ ਹੇ ਸਿਖੋ ਅਸਾਂ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜੀਗਕ
 ਰਨਾ ਹੈ ਖੰਡੇ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਸਿਧ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਥੀ ਜਨਾ ਸਕ
 ਰਨਗੇ ਰਾਹਿ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਪਾਪਾਂ ਕੀ ਮੈਲ ਕੋ ਸਾਥੁ ਟਹੈ ਜਿਉਂ ਜਿ
 ਉਂ ਸਾਪ ਕਰੀਏ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਮੈਲ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਧੋ
 ਤੀ ਜਾਇਗੀ ਟੇ ਹਮੁ ਧਾ ਕਟ ਲਉਲਟ ਕੇ ਸੁਧਾ ਹੋ ਜਾਇਗਾ ॥
 ਹਿੰਦ ਆਨੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅੰਤੁ ਸਕਰਨ ਦੀ ਛਾਈ ਦੂਰ ਹੋਇਗੀ

ਗੀ ਫੇਰ ਅਰਸਾਂ ਕੁਰਸਾਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਭਾਸੇ ਗੀ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨ
 ਵਿਖੇ ਪਰਤੁੰਖ ਪਦਾਰਥ ਭਾਸਦੇ ਹਨ ਓਹ ਜਾਗਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ
 ਇਸਦੇ ਫੇਰ ਸੁਫਨੇ ਵਾਂਗ ਰਜਾਗਤ ਮੈਂ ਸਭੀ ਕੁਛ ਸਪਸ਼ਟ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ ਅਵੇਗਾ ਪਰੇਖ ਭਉ ਓਹ ਜਾਏਗਾ ਅੰਤ ਸੁਕਰਨ
 ਤਤਕਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਭਾਸੇ ਜੈਸੇ ਸੁਰਜ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਜਲਵਿ
 ਚਪੈ ਕੇ ਅੰਗ ਭਾਸਦੀ ਹੈ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਫੁਕ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁ
 ਰੂ ਜਾਪ ਕਰੇ ਪਾਪ ਕੇ ਜਲਾਵੈ ਜੈਸੇ ਅਗਨ ਪਾਸ ਜਲਦੀ
 ਹੈ ਜਿਚਰ ਤਾਂਈ ਖੰਡੇ ਕਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਫੁਕੇਗਾ ਤਦ ਤਾਂਈ
 ਅਨੇਕ ਸੁਨਾਂ ਵਿਖੇ ਕੁਰਮੇਂਗਾ ॥ ਜਿਸ ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ
 ਬੜੀ ਵਿਖਾਹੈ ਘੋੜੇ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ ਅਰ ਦੁਧ ਫੁਕਨੇ ਕੋ
 ਪਾਪ ਤੋਂ ਵੈਰੈ ਨਾਮ ਜਪਨੇ ਕੋ ਦਾਨ ਕਰਨੇ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹ
 ਨੇ ਕੋ ਦੇਹ ਅਰੇਗ ਹਰਖ ਨਾ ਸੋਗਾ ॥ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਲ ਮੈਂ ਗਏ ਸੁਆਪ ਪਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ
 ਖਾਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਜਾਖੀ ਲਿਖੀ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਨਾਵੀਂ ਚਲੀ ॥

ਵੇਹਗਾ ॥ ॥ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਪਰਭਾਤ ਮੈਂ ਲਾਗੇ ਬੋਝੇ ਦੀ ਏਨ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਇਓ ਕੇ ਬੈਠੇ ਪਰਮ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸੀਗਤਾਂ

ਮਸਤਕ ਰਖ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨਿਰੰ

ਕਾਰ ਦੀ ਜੋਤ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਓ ਜੀ ਜਿਸ ਜੋਤ ਦਾ ਦਰਸ

ਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਨਾਲ

ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਕਰਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਕੇ ੩੫
 ਸਾਂਸਮੇਤ ਠੰਢੇ ਜਲ ਨਾਲ ਇਸ ਨਾਨ ਕਰੋ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ
 ਆਂ ਅਛੇ ਅਛੇ ਬਸਤ੍ਰ ਸਮੇਤ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਵਾ ਕਹ
 ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਯੁਕਤਾ ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਆਗਿਆ ਮਾ
 ਨੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸ਼ਾਈ ਸਿਖ ਸਿ
 ਘਣੀਆਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਮਨ ਲਗਾ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਧਿ
 ਆਨ ਲਗਾ ਕਰ ਬੈਠੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੀ ਜੋਤ ਦਿਖਾਈ ਕਿ
 ਕਰੋੜ ਬਿਜੁਲੀ ਜੈਸਾ ਤੇਜ਼ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਤ ਬੋਇ ਕਪਾਸੇ ਹੀ
 ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਅਰ ਆਰਜਾ ਕਰੀ ਜੋਤ ਦੇ ਪਾਸੇ ਹੋ ਕੇ ਲਿ
 ਘ ਆਰ ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਲਿਘ ਗਿਆ ਕਈਆਂ ਦੇ ਕਪੜੇ ਚਿਟ
 ਹੀ ਰਹੇ ਕਈਆਂ ਦੇ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਕਈਆਂ ਦੇ ਸੜ ਗਏ ।
 ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਆਰਜਾ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਪੜਿਆਂ ਦੇ
 ਵਰਭਾ ਦੇ ਸੇ ਹੁਕਮ ਹੂਆ ਜਦ ਤਾਂ ਈ ਦੇਹ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਹੈ ਤ
 ਦ ਤਾਂ ਈ ਹਥਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਅੰਗੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਏਹੋ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਰਭਾਉਂਦਾ ਦਾਨ ਹੈ ਮੁਇਆਂ ਪਿਛੇ ਜਿਹੜਾ ਦਾਨ ਹੈ ਓਹ ਆਪਨਾ
 ਜਨਮ ਰਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ਹਥਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਕੀਨੀ ਸਸ ਸੁਣਨਾ ਆ
 ਪਨਾ ਇਹੀ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਸਥੂ
 ਲ ਸੁਖਮ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਸੁਖ ਦੇ ਤਾਹੈ ਜੈਸੇ ਪੈਣ ਸੁਖਮ ਰੂਪ ਧਾਰ
 ਕਰ ਸੁਖ ਦੇ ਤਾਹੈ ਦੁਖ ਬੀ ਦੇ ਤਾਹੈ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਬਿ
 ਨਾਂ ਕਚੀ ਹੋ ਬਾਣੀ ਕਹ ਦੇ ਕਰੇ ਸੁਣ ਦੇ ਕਰੇ ਕਚੀ ਆਖ ਦੇਖਾ
 ਣੀ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾਸਤਾਂ ਦੀ ਕ ਬਨ

ਏਕੇ ਮੰਨੀ ਹੈ ਕੁਠਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗੋਰਾਂ ਪੁਜਦੇ ਹ
 ਨ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਨੜੀ ਮਾਰ ਕੇ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਸਿੱਖ ਚਿਨਾਂ
 ਦੇ ਕਪੜੇ ਸੜ ਗਏ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਬਾਹਰੋਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹਨ
 ਇਲੇਭਾ ਗਵਤ ਗਰੜ ਪੁਰਾਣ ਆਦਿ ਪੁਜਦੇ ਹਨ ਚਿਨਾਂ ਦੇ
 ਕਪੜੇ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬਿ
 ਨਾਂ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀਂ ਪੁਜਿਆ ਚਿਨਾਂ ਦੇ ਕਪੜੇ ਚਿਟੇ ਰਹੇ ਹਨ
 ਜੈਸੇ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਵਾਲੇ ਅਪਨੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਬ ਪੜਦੇ ਹਨ ਤੈਸੇ ਸਿੱਖਾਂ
 ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਹਿੰਦ ਦੇ ਕਰਮ ਤਿਆਗ ਦੇਨ ਕਿਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਿੰ
 ਦੂ ਕੋ ਛੋਹਤ ਦੂਛਨ ਲਗੇ ਚਹ ਸਿੱਖਾਂ ਪਾਸੋਂ ਸੁਧ ਹੋਵਨ ਦੀ
 ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਖਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ॥ ਸਿ
 ਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸਤਰਾਂ ਪਾਪਤ ਹੋਈ
 ਦੀ ਹੈ ॥ ਸਾਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਨਾਂ
 ਉਦਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਚਿਨਾਂ ਬੋਇੰਦ ਪੁਰੀ ਪ
 ਤਾਲ ਸਤ ਸਮੁੰਦਰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸਿੰਘੇ ਤੁਸੀਂ ਹਠਧਾਰ ਕੇ ਜਿ
 ਸਕਾਰ ਜਨੂੰ ਲਗੋਗੇ ਸਿਧ ਕਰ ਲਓਗੇ ॥ ਕੁਜਨ ਕੋਰੇ ਨਾ
 ਮ ਜਪੇ ਯਥਾਵਕਾ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਨਾਮ
 ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭੁਟਨਾ ॥ ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਮ ਜਪ
 ਕੇ ਸਿਧ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ॥੬॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਦਸਵੀਂ
 ੧੦ ਚਲੀ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀ ਵਾਲ ਲਾਖੈ
 ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਸੀਤਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾਸਤਾਂ ਦੀ ਗੀਤ ਜੈ ਹਿੰਦੁ ਤੇ
 ਰੁਵੇ ਦਿਨ ਕਿਰਿਆ ਕਰ ਸੂਤ ਕਪਾਤ ਕਕਚੁ ਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਚ

ਸਟੇਲੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਕਰਕੇ ਛਕਾਉ ਦੇ ਹੋ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬ ੨੦
 ਦਉਚਾਰਿਆ ਕਪ ਪਰੇ ਜੈ ਸੇ ਦਾਰਾ ਕਛ ਦੇ ਸਥਿ ਦੇ ਸਨ ਬ
 ਝਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਜੀਵ ਦੇ ਹਤਿ ਆਗ ਦੇ ਹਨ ਤਦੋਂ
 ਜਮਾਂ ਦੁਤਾਂ ਦੇ ਵਸ ਪੜ ਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਰਿਆ ਕਰਾਉ ਦੇ ਹੈ
 ਨਲੇ ਵਰੀਣਾਂ ਤੇ ਚੋਵਰੀਆਂ ਕਰਾਉ ਦੇ ਹਨ ਰੀਗਾ ਛੱਲਤਾਂ ਰਦੇ
 ਹਨ ਗਯਾ ਜੀ ਜਾ ਕੇ ਪਿਤ੍ਰਿਭੁਗਾਉ ਦੇ ਹਨ ਪਿਤ੍ਰਗਾਂ ਮਿਤ ਉ
 ਨ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋ ਧਰਮ ਰਾਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ
 ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਵਸ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਕਮੇ ਕਿ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਨਰ
 ਕ ਭਰਨੇ ਹਨ ਜਿਸ ਰਾਜੇ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਤਾ ਹੈ ਓਸ ਦਾ ਹੁਕਮ
 ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਕਲੁਵਿਚ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਦਸ
 ਅਵਤਾਰ ਹੋਣਗੇ ਪੂਰੇ ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਐਰਪੀਛੇ ਸੀਤ ਅਵਤਾਰ
 ਰਹੇਣਗੇ ਨਾਮ ਜਪਾਵਣਗੇ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣਗੇ ਰਾਜੇ ਜਨ
 ਕ ਵਾਲੇ ਨਰਕ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਭਰਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕੋ ਨਹੀਂ ਛਡਨਾ
 ਅਸੀਂ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਕਰਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਵਰਤਾਉ
 ਦੇਹਾਂ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਪਾਉ ਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਕੋ
 ਜਮ ਦੂਤ ਛੁਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤਾਰ ਹਵੇਂ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਉਨੇ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪੂਰਨ ਅਵ
 ਤਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਕੇ ਭਜਨ ਤਪ ਕਰਨੇ ਕੀ ਧਰਮ ਸਾ
 ਲ ਵਿਚ ਪਾਨੀ ਆਂਦੇ ਪੁੰਨ ਭੋਜ ਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਸਾਡਿਆਂ
 ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਛੁਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਮ ਦੂਤ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਂਦੇ ਆਪਨੀ

ਇਛਾ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਸੀਤ ਸਿਖ ਕਿਤੇ ਰਹਿਣ ਕਲਜੁਗ
 ਧਰਮਗਾਇਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਜਮਦੂਤ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸੀ ਗੁਰੂਗੰ
 ਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਸਬਦ ਬਾਣੀ ਸੁਣ ਕੇ ਛੁਡੇ ਹਨ ਸੀ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਆਪਣਿਆਂ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਸੀ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਪਾਸ ਆਪ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਜਦ ਪਾਨੀ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕ
 ਰ ਕੇ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਇਆ ਜਾਏ ਫਿਰ ਪਾ
 ਤਕ ਸੂਤਕ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਦੀ ਨਦੀ ਇਸ ਮਾਲ ਜੀ ਗਏ ਮਹਲ ਮੈ ਆਪ ਯਸਕਰ ਸੀ
 ਸਨਿ ਵਾਵਤੇ ਸਿਖ ਗਾਵੈ ਪਾਪ ॥ ੧ ॥ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾ ਪਹੁਚੇ ਚਮਕੋਗਾ ਜੁਧ ਕਰਨ ਕੀ ਬਾਤ ਅਬ ਰਹੀ
 ਕਥਾ ਸੁਭ ਮੋਹਿ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਯਾਰ ਵੀ ੧੧
 ਚਲੀ ॥ ॥ ਚਮਕੋ ਰਕੇ ਜੁਧ ਵਿਖੇ ਸਿਖਾਂ ਨੈ ਪੁਛਿਆ
 ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਕੇ ਸਾਸ਼ੋ ਮੈਂ ਹਰ ਸਰ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿ
 ਆ ਉਥੇ ਗੰਗਾ ਜੀ ਨਾਮ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਹਰ ਸਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦਾ
 ਨਾਮ ਪਰਸਿਧ ਸੀ ਸਾਡੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੰਗਾ ਦੇ ਤਾਰਨਾਸ
 ਈ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਆਏ ਸੀ ਸਬਦ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੂ ਜਗ
 ਤਾਰਨ ਕੇ ਆਇਕਾ ॥ ਤੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਜੀਉ ਕੋ ਸ
 ਮਦੂਤ ਕਿਥੇ ਰਖ ਦੇਹਨ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਆ ਤੇ ਸਿਖੇ ਬੜਾ ਦੁ
 ਖਾਇ ਦੇਹਨ ਸਪਾਂ ਬਿਛੁਆਂ ਦੇ ਹਾਖਸਾਂ ਦੇ ਦਸਕਰ ਭਿਆ
 ਨਕ ਦੁਖਾਇ ਦੇਹਨ ਭਾਈ ਬੰਦ ਕੁਟੀਬ ਸਹੇਰਾ ਚਿਹੀਲਾ
 ਗੋਕਾ ਦਸਵੇਰਾ ਪਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਚਿਹਿਤ ਤਨ ਲਾਗੀ ਚਿ

ਹਤਉ ਭੂਤਭੂਤ ਕਰਭਾਗੀ ਕਿਹਿ ਗਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਜਗ ਭੂਟਿਆ ॥
ਅਮਤਉ ਏਕਰਾਮ ਕਿਹਿ ਫੁਟਿਆ ॥ ਹੇ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਸੀਵ
ਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕੋਰੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਦੇ ਖੇਲ ਵ
ਲੁਟੇਖੋ ਕੀ ਭਾਣਾ ਫਰਤ ਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਾਹਿਬ ਜਾ
ਦੇ ਤੇਰੇ ਸਿੰਘ ਘਾਇਲ ਹੋਏ ਸੁਹੀਦੀ ਪਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੰਘਾਂ
ਕੇ ਦੇਖ ਕਰ ਵੈਰਾਗ ਕੀਤਾ ਅਰ ਬਚਨ ਕੀਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ
ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿਸਕਾਰ ਕਰੋ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਤਿਆਰ ਕਰ ਜਪ ਜੀ ਕੇ ਅਰਤੀ ਸਲੋਕ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀ
ਤਾ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਪਉਣ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ
ਧਰਤ ਮਹਤਾ ਦਿਵਸੁ ਰਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸ
ਗਲ ਜਗਤਾ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਵਚੈ ਧਰਮ
ਹਦੁ ਰਾਕਰ ਸੀਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇਨੇ ਤ੍ਰੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ਗਿਜਨੀ ਨ
ਮੁਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤ ਘਾਲਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜ
ਲੈ ਕੇਤੀ ਫੁਟੀ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਨਾਨਾ
ਬਜੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਫਰਦਿਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਸਕਾਰ ਦੇਵੇ ਲੇ
ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਤੁਧ ਸਲੋਕ ਦੇ ਪੰਜ ਪਾਠ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪਾਪ
ਬਖਸੇ ਜਾਣਗੇ ॥ ਕਿਹਿਆ ਕਰਮ ਥੀ ਬਿਨਾਂ ਸਦਗਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰ
ਤ ਹੋਵੇਗਾ ਐਸਾ ਬਚਨ ਕਿਹਿ ਕਰ ਸਿਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿਰਪ
ਲ ਕਿਹਿਆ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਦਾ ਜੈ ਕਾਰਾ ਤੁ
ਲਾਓ ਤੁਨ ਖਾਨ ਹੀ ਤੋੜਨਾ ਅਰ ਇਹ ਸਬਦ ਪੜਨਾ ਆ

ਆਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉਂ ਪਿਛੇ ਪਤਲ ਸਦੇ ਕਾਉਂ
 ਸਭੁ ਕੋਛ ਆਖਦੇ ਹਨ ਪੁੰਨੀ ਸੁਰਗ ਜਾਏਗਾ ਪਾਪੀ ਨਰ
 ਕਜਾਏਗਾ ਤਾਂਤੇ ਅਗਿਆਨੀ ਆਂਦੇ ਮਤੁ ਵਿਖੇ ਬੀ ਦੇਹੁ
 ਕਾਣ ਨਾਮ ਤੇ ਰੂਪ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਹੁਸਦਾ ਹੈ ਚੇਤੀ ਨਕਲਾਨ
 ਹੀ ਮਰਦੀ ਗੀਮ ਨ ਕਰੇ ॥ ਜੀਉ ਆਪਣਿਆਂ ਪੁੰਨ ਬੋਂ
 ਨਿਰਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਿਛਲੇ ਕੀਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਆਗਮ
 ਦਿਤੀ ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ ਪਾਠ ਕਰੋ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਕੜਾਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਿਖਾ ਮੈ ਪਾਓ ਫੇਰ ਨੁਕੇ ਵਰਤਾਓ ਬੋਲੀ ਦੇ ਰਪੀ
 ਫੇ ਅੰਸੀ ਮੀਂਹ ਅਧੇਰੀ ਵਰਖਾ ਆਈ ਲਾਲ ਕਾਲਾ ਪੀਲਾ
 ਅਸਮਾਨ ਕਾਰੀਗੋਇ ਗਿਆ ਤੁਰਕ ਆਪਸ ਮੇਲਤੁ ਮ
 ਰੇ ਸਿੰਘ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕਰਤੇ ਪਕੜ ਕੇ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਟੰਗਲ ਕਰਕੇ ਜੀਤ ਕੀਫਤੇ ਆਨ ਗਜਾਈ
 ਫੁਲ ਚੁਗਨ ਵੇਲੇ ਇਹ ਸਬਦ ਪੜਨਾ ਤਾੜੀ ਵਾਉਂ ਨਲ
 ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨਾਈ ॥ ਗੋਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ਰਾਮ ਕਾ
 ਦੁਖ ਲਗੇ ਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਬੇ ਟਿਅ ਜਿਨ ਬਣਤ
 ਬਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੋਖਿ ਦਈ ਆਹਰ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਈ
 ॥ ਕਿਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥ ਸਬਦ ਪੜ
 ਕੇ ਮੁੜਨੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜੋਗੀ ਬਪੁਰਾ ਖੋਲਿਆ ਆਸਣ ਰਹੀ
 ਬਿਭੂਤਾ ॥ ਸਜਣ ਵਿਦਿਆ ਕਰ ਚਲੇ ਕਿਆ ਚੇਖਾਂ ਪਾਰ
 ਜਾਇ ॥ ਸਤਾ ਕੁੰਝੋ ਜਾਇ ਨ ਲਗਾ ਸਬ ਜਿਮੀਆ
 ਸਮਾਨ ਸੁਰਖ ਲਾਭ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥ ਦਿਨੀ ਸਹਰ ਮੈਂ ਸਭੁ ਰ

ਜ ਕੇ ਈਵੇ ਸਬਗੁਲਹੋ ਗਏ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦਿਸਿਆਨਹੀ
 ਸਿੰਘਪਿਆਰੇ ਆਰਾਮ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੁਧ ਕਾ ਬ
 ਕੇਵਾਂ ਉਤ੍ਰ ਗਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਕੀ ਭਾਣਾਂ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੁਆ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਸ
 ਨ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਜੁਸੁਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸੀ
 ਹੁਨ ਓਹ ਅਪਨੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗਏ ਹਨ ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਵ
 ਤਿਆਂ ਰੁਸਨਾਈ ਕਰੀ ਹੈ ਫੇਰ ਕਰੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿ
 ਘਾਨਾਲ ਹਾਸੀ ਕਰਾਨਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੀਸਾ ਪਬਿਥ
 ਣਾਯਾ ਕੀ ਸੁਖ ਪਾਯਾ ਭਰੇ ਸੇਵਾਲੇ ਸਿੰਘ ਉਨ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉਪ
 ਰ ਪੋਲਾ ਮਾਰ ਆਨ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਗ
 ਤ ਬਾਉਰਾ ਹੁਆ ਬਕਦਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹਿੰਦੂ
 ਤੁਰਕ ਦੀ ਸਰਾ ਸਭ ਤੋੜੀ ਨੀ ਦਨ ਪੁਤ ਜਣੇ ਗੀ ਗੋਰੀ ॥ ਆ
 ਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਿੱਖੇ ਤੁਸੀਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
 ਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਜੀ ਕੜਾਹ ਪਸਾਰਿ ਵਰਤਾਏ ਕੀ ਆਗਯਾ ਦਈ ਬਿਰਿਗਮਾਂ
 ਸਿੰਘਾਨੂੰ ਸੌ ਪੁਸ਼ਾਕਰੇ ਸਮੀ ਅਰਘੇ ਤੇ ਦੀਏ ਗਹਿਣੇ ਦੀਏ
 ਸਬਦ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤਦਿ ਬਿਦਿਸਟ ਭਈ ਨਹਿ ਕੁਛ ਜ
 ਨ ਮੇ ਨਹਿ ਕੁਛ ਮਰੇ ਆਪਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪ ਹੀ ਕਰੇ ਆਵ
 ਨ ਜਾਵਨ ਇਕ ਖੇਲ ਬਨਾਇਆ ਆਗਿਆ ਕਾਰੀ ਕੀਨੀ
 ਮਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸਿੱਖੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆਂ ਦੇ ਫੁ
 ਲ ਤੁਸੀਂ ਹਰਿ ਸਰ ਲੈ ਜਾਓ ਤਾਂ ਸਿਖਾਨੇ ਫੁਲਾਨੂੰ ਦੁਧ ਸਾਥ

ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਕਰ ਸੀਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਕਰ
 ਕੇ ਪੀਤੀ ਸੀ ਯੁਕਤ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਗਾਗਰ ਵਿਖੇ ਅਸਥਾਪਨ ਕ
 ਰਕੇ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਕਤ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇਵ ਸਿ
 ਘਬੁਧ ਸਿੰਘ ਬਚਿਤ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਦੇ
 ਨਿਸਾਨ ਸਾਹਿਬ ਆਗੇ ਸੁਲਾਵ ਦੇ ਰਾਗੀ ਰਬਾਬੀ ਕੀਰਤ
 ਨ ਕਰਦੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਚਲਕੇ
 ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਆਕਰ ਫੁਲਾਂ ਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਕ
 ਰ ਅਰ ਆਪ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੇ ਸ
 ਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਜਾਇ ਕਰ ਕੇ ਅਰਸਾ ਹਮਣੇ ਖੜੇ ਹੋ ਕਰ
 ਪੰਜ ਸੌ ੫੦੦ ਭੁਟਾ ਹਜ਼ਰ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ਸੁਧਾਯਾ ਅਰ
 ਪੰਜ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਕਮਰ ਕਸਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ
 ਕਾਢੇ ਕਰ ਬੜੀ ਪੀਤ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸ
 ਨ ਕੀਆ ੭੦੦ ਸਾਤ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਅਰਦਾਸ ਹਜ਼ੂਰ ਹਰਿ ਮੰ
 ਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਚੜ੍ਹਾਯਾ ਵੈਰਾਗ ਮਈ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਤੇ ਪ
 ਰਕਰ ਮਾਕਰੀ ਪਹਿਲੇ ਝੰਡੇ ਸਾਹਿਬ ਪੁਨ: ਬੈਰ ਸਾਹਿਬ ਪ
 ਸਚਾਤ ਦੁਖ ਭੀਜਨੀ ਸਾਹਿਬ ਫੇਰ ਬੜੇ ਸਾਹਿਬ ਅਰ ਬਾਗ
 ਮੇਮੀਜੀ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਅਟੱਲ ਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ
 ਹਜ਼ੂਰ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਅਰ ਅਰਦਾਸਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲੋਹ
 ਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਠ ਪਹਿਰ ਨਿਵਾਸ ਕੀਆ ਸਹਰ ਕੇ
 ਲੋਗ ਮਾਈ ਭਾਈ ਗਾਉ ਪਿੰਡੇ ਕੇ ਲੋਗ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਚਲੇ
 ਆਵੈ ਵਿਰਾਗ ਕਰਤੇ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰ ਪੁਜਾ ਚੜ੍ਹ

ਅਠਸੇਸ ਕਰਤੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟ ਪਏ ਪੁਨ: ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲ ੪੩
 ਕੀਉਠਾ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਚਲ ਕੇ ਸੀਧਾ ਕੇ ਸਮੈ ਸੀ ਹਰਿਸਰ
 ਜੀ ਆਨ ਪਹੁਚੇ ਰਾਤ ਕੋ ਬਿਸਾਖ ਕੀਆ ਪ੍ਰਤਾ ਕਾਲ ਇ
 ਸਨਾਨ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇਆ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ
 ਨੇ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰਦਾ ਪ੍ਰਾਰਭ ਕੀਆ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ
 ਦੇਗ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪੰਜ
 ਪਾਠ ਕਰਣੇ ਲਗੇ ਸਭ ਦਿਨ ਪਾਠ ਕਰਤੇ ਰਹੇ ਸੀਧਾ ਸ
 ਮੈ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਅ
 ਸਰਾ ਕਰ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆਂ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਕੇ ਗਾਗਰ ਸੇਂ ਨਿ
 ਕਾਲ ਦੂਧ ਸੇਂ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਕੀ
 ਆਂ ਲਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਤੇ
 ਐਂਹ ਇਹ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਤੇ ਸਜਣ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ
 ਮੇਲਾ ਹੋਈ॥ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰਵੀਆ॥ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ
 ਗਜ ਕੇ ਬੁਲਾਈ ਵੈਰਾਗਾਵਾਨ ਸਮੂਹ ਸਿੰਘ ੨ ਪਵੇਰ ਇਸ
 ਨਾਨ ਕਰਤੇ ਰੇ ਆਏ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਓਂ ਕੰਗੁਣ
 ਵਰਨਾਨ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮੇ ਮਗਨ ਹੁਏ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਮਯ ਦੀਵਾ
 ਨ ਲਗਾ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਸੁਣ ਲੰਗਰ ਚਿਤਾਏ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਕਰਵਾਤਾਏ ਤੀਨ ਦਿਨ ਰਹਿ ਕਰਹੋ ਲੀ ਹੋ ਲੀ ਚਲ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਰ ਸਬੈ ਠੇ ਬਚਨ ਹੋ ਯਾਹੇ ਸਿੰਘ ਹਰ
 ਸਰ ਪਰ ਮਧਾ ਮਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੀ ਸਬ ਪਾਣੀ ਆਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਉਥੇ
 ਲੈ ਜਾਇਆ ਕਰੋ ਓਨਾਂ ਬੋ ਮੇਰਾ ਦਿਓ ਫੇਰਾ ਬੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਗਾ

ਓਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਹਜੂਰ ਰਹਿਣਗੇ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰੂ
 ਕੇ ਹਜੂਰ ਪੰਜ ਖਚਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈਆਂ ਪਾਲ ਕੇ
 ਦਸਵੇਂ ਪਵਿਰ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਖਚਰ ਪੈਦਾ ਕਰ
 ਨੇ ਸੇਂਦੌਜ ਨਹੀਂ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਇਸ ਕੇ ਜਾਬ ਸੀਸਾ
 ਰਕੇ ਬਹੁਤ ਕਾਮ ਚਲਤੇ ਹੈਂ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਦਸਵੇਂ ਸਿਤਾਂ
 ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪਸਾਇ ਜੋੜੇ ਬਸਤੁ ਆਇਕ ਵਿਖੇ ਲਗਾਏ
 ਨਾਂ ਸਬਦ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅਸਲ ਖਰੋਜੇ ਬਿਨ ਗੁਣ
 ਗਰਬ ਕਰੀਤਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕ
 ਰ ਉਚਰੇ ਫਾਕ ॥ ਅਨੁਪਾਯਾ ਦਰਖੈ ਇਨ ਕੋ ਜੋਈ ਹੋਇ
 ਹਮਾਰੇ ਰੂਪ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਹਰ ਵੀ ਚਲੀ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਾਨਾ ਬਜੀ ਚੜ੍ਹ ਘੋੜੇ ਪ
 ਰ ਆਪਾ ਪਟਿਆਲੇ ਕੇ ਰਾਜ ਮੈ ਨਾਮ ਜਪਾਯੋ ਜਾਪਾ ॥
 ੧ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਰਾਤੀ ਦਿਨ ਆਟਹਿ ਸਿਖ ਪਸਾ
 ਕੇ ਕਰ ਦਰਸਨ ਬਾਂਛਹਿ ਫਲ ਚਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਲਵ
 ਦੇਖ ਕੇ ਹੋਇ ਪਰਸਿਨ ਪੀਤ ਪੇਖ ਕੇ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ

॥ ਬੈਠੇ ਮਧੰਜ ਦੀ ਫਾਨ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਾਨਾ ਬਾਅ
 ਏ ਨਾਭੇ ਸਹਿਰ ਮੈ ਲੈ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਸਾਥ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਚਰਣ ਕਟ ਬੋਂ ਪਰ ਇਕ ਸਿਖ ਅ
 ਰ ਸਿਖਣੀ ਨੈ ੧੦੧ ਰੂਪ ਜਾਭੇ ਟਧਰ ਦੇ ਨੇਹ ਬਜੋੜ ਅਥਾ
 ਠੀਕਿਆ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ ਕਹਾ ਹੋ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ

ਅਸੀਂ ਵੇਟੇ ਮਰਕੇ ਪਰਵਾਰ ਗਏ ਸਾਂ ਸਾਨੂੰ ਜਮਦੁਤਾ ਨੇ
 ਗਿਲੇ ਗੋਰੇ ਵਿਚ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਗੋਰਾ ਮੂਤ ਖਾਏ ਪੀਟੇ ਕੋ
 ਵਿਤਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਸਾਂ ਅਬ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਬ
 ਚਾਏ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਸੀ ਹਰਿ ਰੋਗ ਬਿਦਸਾ ਹਿਬ ਜੀਕੋ ਸੁ
 ਬਰੇ ਸਾਹ ਸਾਧ ਨੇ ਪਸਾਇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਚੌਕ ਮਿੱਟੀ ਕਾਇ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਭ ਰਿਆਇ ਹਕੀ ਕੀਤਾ ਹਈ
 ਸੁਭ ਰੇ ਆਖਿਆ ਆਪ ਦੇ ਸਿਖ ਹਿੰਦੂ ਪਸੁ ਆਂ ਵੇ ਗੋਰੇ
 ਦਾ ਪੋਚਾ ਪਾਂਉ ਦੇ ਹਨ ਲੰਗਰ ਵਿਖੇ ਨਾਲੇ ਤੇ ਹਰ ਵੇ ਦਿਨ
 ਗੋਰਾ ਮੂਤ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਅਰ ਸੂਤਕ ਮੂਤ ਪੀਕੇ ਕੰਢ ਦੇ ਹਨ
 ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੋ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਖ ਪੇਸੀ
 ਹਾਂ ਜੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਪਸੁ ਆਂ ਵੇ ਗੋਰੇ ਨੂੰ ਹਥ ਨਹੀਂ ਲ
 ਗਾਇਆ ਤਬ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਹੇ ਸਿਖੋ
 ਗੋਰੇ ਦਾ ਪੋਚਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਲੰਗਰ ਵਿਖੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਸੁ
 ਤਕ ਕਿਸਤਰਾਂ ਕਢੀਏ ਚੌਕ ਕਿਸਤਰਾਂ ਦੇਵੀਏ ਬਚਨ
 ਹੋਯਾ ਹੇ ਸਿਖੋ ਸਤਿਨਾਮ ਆਖਕੇ ਚੌਕ ਮਿਟੀ ਦਾ ਦਿਆ
 ਕਰੇ ਦੁਧ ਦਹੀ ਘਿਉ ਜਲ ਪਤਾਸੇ ਪੰਜ ਰਤਨੀ ਦਾ ਅੰ
 ਮਿਤ ਬਨਾਕੇ ਸੀਟਾ ਹਿ ਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਪੀਓ ਪਿਲਾਓ ਸੂਤ
 ਕਨਿ ਕਲ ਜਾਵੇਗਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਕ
 ਫ਼ਾਹ ਪਸਾਇ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪਤਾਸੇ ਆਇ ਪਸਾਇ ਚੜ੍ਹਾ
 ਇਵਰ ਤਾਉਣਾ ਸਿਖਾਂ ਭੁਜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਗਹਿਤ ਬਿ
 ਬੇਕ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹੋਵੇ ਜਬਾਬ ਕਤਿ ਪਸਾਇ ਛਕਾਉਣਾ

੪੬ ਅੰਨਬਸਤੁਬਿਹੰਗਮਾਂਕੋਦੇਣੇ ਗੋਰੇ ਮੂਤ੍ਰਪੀਟੇਸੇਮਤਮ
 ਗੀਜਾਂਦੀਏ ਸਬਦ ਮੂਤਪਲੀਤੀਕਪੜਹੋਇਦੇਹਿਸ
 ਬੂਟਲਈਅੰਛੋਧੋਇੰ ॥ ਮੂਤਕਪੜੇਕੋਲਗੋਧੋਕੇਸੁ
 ਧਕਰੀਦਾਹੈ ਪੀਨੇਸੇਸੁਧਨਹੀਰੋਤਾ ਅਪਨੇਗੁਰੂਥੋਂ
 ਭੁੱਲਕੇਹੋਰਕਰਮਕਰਨੇਯੋਗਜਨਹੀਂ ਸਬਦ ਬੇ
 ਦਕਤੇਬਕਹਹੁਮਤਸੁਠੇ ਝੁਠਾਜੋਨਵਿਚਰੇਸਬਮੈਏ
 ਕਖੁਦਾਇਬਸਤਹੈਤਉਂ ਕਿਉਮੁਰਗੀਆਰੇ ॥ ਜੇਸੀਗੁ
 ਰੂਗੀਬਸਾਹਿਬਜੀਦੇਸਬਦੋਪਰਭਰੋਸਾਨਰਖੇਗਾਓ
 ਹਦਰਗਾਹਮੇਂਸਦਾਹੀਸੁਠਾਹੋਏਗਾ ॥ ਚੁਪਈ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੂਨੈਕਥਾਸੁਣਾਈਸਿਖਾਂਦੇਮਨਧੀਰਧਰਾਈ
 ਲੇਕਰਆਗਜਸਿਗਤਧਾਈਸਾਖੀਲਿਖਾਗੀਭਾਈ ॥
 ੧॥੧੨॥ ਆਗੇਸਾਖੀ੧੩ਵੀਂਚਲੀ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਚੜ੍ਹਘੋੜੇਪਰਗੁਰੂਜੀਚਲੇਸੁਸੰਗਤਸਾ
 ਥਾਪਹੁਚੇਪੁਰਅਨੰਦਮੈਜਹਹੋਲੇਕੀਗਾਥਾ ॥੧॥੫
 ਸਬਦ ਬਾਣੀਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਬਾਣੀਵਿਚਬਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸਾਰੇਜਹਤਨਬਾਣੀਵਿਸਰਜਾਏਜਿਉਂਪਕਾਰੋਗੀ
 ਬਿਲਲਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀ
 ਸ੍ਰੀਅਨੰਦਪੁਰਜੀਵਿਖੇਜਾਇਬਿਰਾਜੇ ਸੁਣਸੁਣਕੇ
 ਸਿਖਸੰਤਦੂਰਦੂਰਕੇਹੋਲੇਮਹਲੇਕੇਨੇਮੀਪ੍ਰੇਮੀਬਿਅੰਤਿ
 ਸੰਗਤਾਂਅੰਨਇਕਤ੍ਰਹੋਈਆਂ ਦਰਸਨਕਰਕੇਤੀਨੋਤਾ
 ਪਨਿਰਵਿਗਤਿਹੋਵੈ ਸਿਖਾਂਅਰਜਕਰੀਤੁਹਾਡੀਕ੍ਰਿਪਾ

ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਹੁਕਿਓ ਬਚ ਗਏ ਹਾਂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਸੱਪ ੪੭
 ਜੇਸਾ ਨਜਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੀ ਜੇ ਕਿਤੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾ
 ਣੀ ਬੀ ਸੁਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰਦੂਰ ਜੇਹੀ
 ਅਸਾਨੂੰ ਖੋਟੀ ਬਦਬੋ ਆਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਰਾੜ ਕੇ
 ਇਉਂ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਕੇ ਭਾਈ ਤੇ ਬੜਾ ਖੋਟਾ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ॥
 ਤਾਂ ਤਤਕਾਲ ਚਿਹਬੀ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ
 ਘੋਰੁ ਸੀਂ ਦੀ ਨਦੁਨੀਆਂ ਥੀਂ ਬਚ ਰਹੁ ਗੇ ਨਾਮ ਜਪੋ ਹਿੰਦੂ
 ਆਂ ਕੇ ਟਾਸਤੇ ਹਲਾਲੀ ਦਰੂਦ ਅਰਹੁ ਕੇ ਦਾ ਪੀਣਾ ਗੋਬ
 ਧ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤਮਾਕੂ ਅਰ
 ਹਲਾਲੀ ਦੇ ਅਹਾਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲਿਆਂ ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਦੀ ਗਤੀ
 ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਬਚਨ ਹੋਆ ਹੋਇਆ ਜੇ ਕਰ ਚਿਹਬੀ
 ਡੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਛਕਨ ਗੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ
 ਸੁਣਨ ਕਰਨ ਗੇ ਨਾਮ ਜਪਣ ਗੇ ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰਤਰਨ ਤਾਰ
 ਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਅਰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਣ ਗੇ ਚੌਰੇ
 ਤਖਤ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦਾ ਦਰਸ ਕਰਨ ਗੇ ਤਬ ਪਾਹ ਚਿਤ ਦੂਰ
 ਹੋਵੇ ਗਾ ਹੋਇਆ ਤੁਸੀਂ ਸੀ ਫਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰ ਕੇ ਅ
 ਰਦਾਸਾ ਸੋਧ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਕਰਦੇ ਭੋਟ ਕਰ ਕੇ ਬੇ
 ਸ਼ਕ ਛੋਕੇ ਸਬਦ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੀ ਸਾਰ ਦੀ ਕਾਹਾ ਬਿ
 ਨ ਬੁਝੇ ਸਬ ਹੋਇ ਖੁਆਰਾ॥ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਤ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰ
 ਜੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੀਨਣ ਗੇ ਸੋ ਖੁਆਰੇ
 ਟਗੇ ਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਠ ਕਦੇ ਹੋਣਗੇ॥ ਐਹਰਾ॥

॥ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੁਣ ਕਰ ਹੋਏ ਸਿਖ ਪਰਸਿਨਾ ॥
ਪਸ ਮੈ ਮਿਲ ਬੈਠ ਕੇ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਧੀਨ ਧੀਨਾ ॥ ੧ ॥ ੧੩ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰੋਧਵੀ ੧੪ ਚਲੀ

ਸੀ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਧਰ ਦੀ ਨਦਾ ਲ ਨੇਣਾ ਦੇਵੀ ਬੜੇ ਆ
ਨੰਦ ਮੈ ਬੈਠ ਰਹੇ ਥੇ ਪਹਾੜ ਕੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁਆ
ਬੇ ਕੇ ਪੇਸੀ ਨੇਸੀ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਆਦਿ ਕਸਮੁਹ ਸੰਗ
ਤਾਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਇਕਤਰੇਈਆਂ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਹਾਥ
ਜੋੜ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਅਸੀਂ ਗੁਰਸਤੀ ਲੋ
ਗਾਂ ਫਸੇ ਹੁਏ ਇਕਤਰੇ ਆਦਿ ਕਸਮੇਂ ਜਮੀਨ ਖੇਤ ਬਾਲ
ਬਚੇ ਰੋਗ ਸੰਗ ਅਨੇਕ ਤਰਹ ਸੇ ਘਰੋਂ ਕੀ ਚਿਤਾ ਮੈਂ ਸਾਡਾ
ਜੀਵਨ ਨਸਟ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ ਤੂੰ ਸਚਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈਂ ਦੁ
ਸਾ ਕਰਕੇ ਜਗਤ ਦੀ ਅੰਗ ਬੀਰ ਖਲੋ ਅਰਜੇ ਕਹੋ ਅੰਸੀ
ਕਰੀਏ ਗਰੀਬ ਸਿਖ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿ
ਲੋਹੇ ਇਕੋ ਬਚਨ ਕੀਆਂ ਵੇਹਰਾ ਸੁਣੇ ਖਾਲ
ਸਾ ਪੀਥ ਜੀ ਤਿਹ ਚਿਤਾ ਨਹਿ ਕੋਇਆ ਅਨ ਬਚਕ ਮਕਰ
ਹਿ ਦੇ ਮੈਂ ਭਗਤ ਗੁਰੂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਹਿਤ ਕਰਮ
ਹੈਂ ਕਹੋ ਸੁਨੋ ਚਿਤ ਲਾਇਆ ਅਗਲ ਕਰਮ ਸੁਭ ਰਾਮ ਜ
ਗਦਿ ਲਤੇ ਦਯੋ ਹਟਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਤੇ ਸਿਖੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ
ਆਸਰਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਦੇ ਲੇ ਧੁਹਾਤੇ ਪਰ ਲੜਕਾ ਪੈਦਾ ਹੋ
ਵੇ ਉਸਨੂੰ ਆਦਿ ਦੁਧ ਤਦ ਦੇਣਾ ਪਹਿਲੇ ਗੀਬੀ ਪਾਸੋਂ ਵਾਹ
ਗੋਰੀ ਤੀ ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਇ ਅਰਦਾਸ ਕ

ਰਕੇ ਗੁਰਬਰ ਅਕਾਲ ਫਤੇ ਬੁਲਾ ਕੇ ਕਾਂ ਮੈ ਸੀ ਸਕਾਰ ਪਾ ੪੯
 ਉਨ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਸਿਖ ਧਰਮ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾਂ ਅ
 ਰ ਇਕ ਰੁਪਾ ਅਰਦਾਸ ਪੁਤ ਦੀ ਅਤੇ ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਧੀ ਦੇ ॥
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਥਵਾ ਧਰਮ
 ਸਾਲਾ ਵਿਖੇ ਭੇਜਣੀ ਚਾਹੀਏ ਜਥਾ ਜੋਗ ॥ ਇਕ ਗੜ
 ਟ ਪਾਨੀ ਦਰਖ ਕੇ ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ
 ਥੋੜਾ ਸਾਗਹਿ ਵਿਖੇ ਛਿਣ ਕਨਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਕਹਿ ਕਰ ਗੱਸੀਆਂ ਮੈ ਰੁਪੇ ਪਰੋਇ ਦਰਵਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਥੰ
 ਨਣੇ ਤੇਰਾਂ ਦਿਨ ਵਿਚ ਓਹੀ ਜਲ ਥੋੜਾ ਥੋੜਾ ਕਰ ਕੇ ਸਿਖ
 ਟੀ ਨੂੰ ਦੇਣਾਂ ਪੀਣੇ ਕੋ ਤੇਰਾਂ ਦਿਨ ਪਿਛੋਂ ਏਕ ਗਾਗਰ ਪਾਣੀ
 ਕੀ ਗੰਗਾ ਮਕਰ ਰਖ ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਲਾਵਾਂ ਜੀ ਅ
 ਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਸਿਖ ਟੀ ਬਾਲ ਕੋ ਕੋਇ ਸਨ
 ਨ ਕਰਾ ਪੰਜ ਗਤ ਨੀ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਾਪ ਕਰ
 ਸਭ ਕੋ ਦੇਣਾਂ ਪੀ ਕਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਣਾਂ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਪਿਛੋਂ ਸੁਤ
 ਕ ਕਦੁਣਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਜਾ ਕਰੋ ਚ
 ਲਾ ਪਾਟਣਾਂ ਨਾਮ ਰਖਣਾਂ ਜਥਾ ਜੋਗ ਭੇਟ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਜਾ
 ਣਾ ਪਾਂਚ ਬਰਸ ਕਾ ਬਾਲ ਕਹੇ ਵੇਤਬ ਪੜ੍ਹਨੇ ਬਠਲਾ ਉਨਾਂ
 ਨੋ ਬਰਸ ਕੇ ਲੜਕੇ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਉਨਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਪਾਠ ਕੋ ਅਰੰਭ ਕਰਵਾਉਣਾ ਭੋਗ ਪੁਆਵਨਾ
 ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਨੇ ਵਕਤ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹ ਅਰਦਾਸ ਕਰਵਾਉਣਾ
 ਨਵਾਨ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਕੋ ਅਰਦਾਸ ਦੇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ

੫੦ ਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯਾ ਅਰ
 ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਮੰਗਲ ਸਾਜ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
 ਪਨਾ ਗਾਇਆ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰ
 ਤਾਓ ਸੀਵਾ ਹਿ ਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਨੀਂਗਰ ਨੂੰ ਛੁਹਾਰਾ ਸਗ
 ਨ ਦਿਓ ਪੀਛੇ ਸਬ ਕੁਟੰਬ ਪਰਵਾਰ ਛੁਕੋ ਛੁਕਾਯੋ ਬਿਵਾ
 ਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚੰਗ ਕੇ ਰੋਜ ਤੇਲ ਵਾਲੇ ਰੋਜ ਅਰਦਾਸ
 ਕਰ ਕੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਕੇ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਧ
 ਰਾਓ ਬਿਵਾਹ ਕੇ ਰੋਜ ਭੋਗ ਪਾਓ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਚੜ੍ਹੇ
 ਹੁਏ ਸੇਹਰੇ ਨੀਂਗਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੋ ਅਗੇ ਨਿਸਾਨ ਸੁਲਾਹੇ ਤੁਕੇ ਬਾ
 ਜ ਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਸਟਾਰੀ ਪਹਿਲੇ ਨਿਕਾ
 ਲੇ ਪੀਛੇ ਸਬ ਲੈ ਕੇ ਚਲੋ ਘੋੜੀ ਪਰ ਨੀਂਗਰ ਕੇ ਸਟਾਰ
 ਕਰ ਲੈ ਚਲੋ ਰਾਗੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਤੇ ਸਾਬ ਹੋਵੇ ਲਾਗੀ ਬੀ
 ਸਾਬ ਹੋਵੇ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਲਾਵਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੀ ਆਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫੇਰੇ ਦੇਵੇ ਜਥਾ ਸਕਤ ਲਾਗੀ ਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗ
 ਦਿਓ ਪਰ ਲਾਗੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਰ ਕੇ ਹੋਵੇ ਤੋਲੀ ਕੇ ਪ
 ਹਿਲੇ ਆਗੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਸਟਾਰੀ ਪੀਛੇ
 ਨੀਂਗਰ ਤੋਲੀ ਲੈ ਕੇ ਪਰ ਆਕੇ ਯਥਾ ਸਕਤਿ ਬਿਰੀਗ ਆਂ
 ਸਾਧਾਂ ਭਾਈ ਆਂ ਕੇ ਦੇਵੇ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾ ਘਰੇ
 ਪਰੀ ਜਾਓ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਨਨ ਬਾਣੀ ਕੀ
 ਠਕਰਨੀ ਸਿਧੋ ਪਿਆਰਿਓ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣੇ ਅਰਵੈ ਸਾਖੀ ਦਾ ਮੇ
 ਲਾ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਜੇਠ ਸੁਦੀ ਚੌਥ

ੴ ਮੇਲਾ ਲਾਹੌਰ ਤੇ ਹਰੇ ਸਾਹਿਬ ਕਰੇ ਪਰੰਤੁ ਪਹਿ ੫੧
 ਲੇ ਪਹਿਰ ਸਵੇਰੇ ਦੀ ਫਾਨ ਖਾਨ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ
 ਜੀ ਕਾ ਜੋ ਰੂਨੀ ਸੰਤੀ ਮੇਰੇ ਜਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਨੇ ਬਰਸੈ ਬੈਠ ਕਰ ਮਗਨ ਹੋ ਕਉ ਪਦੇ ਸਦੇ ਕਰ ਨਿਹਾਲ ਕੀ
 ਆਉ ਮੋਹ ਜਾਰੇ ਕੇ ਸਬਦ ਜਹਾਂ ਉਚਾਰੇ ਹੈ ਮੋਰ ਰੁਹ ਦੇ ਬਾ
 ਜਾਰ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸਚ ਬੰਡ ਦਰਬਾਰ
 ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਜਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੈਵਾ ਜੀ ਚੰਦ ਖੜੀ ਕਿ ਪਿਤਾ ਕਾ ਉਧਾ
 ਰ ਕੀਆ ਮੋਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਦਾ ਕੰ ਲਾਹੌਰ ਸਾਹਿਰ ਸਾਹਿਰ ਕਹਿ
 ਰ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਉਚਾਰ ਨਕੀਆ ਦਰਸਨ ਕਰੈ ॥ ਬ੍ਰਿਯਾਸਾ
 ਪੁਜਾ ਕੇ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪੂਜਨ ਕਰੇ ਚ
 ਤੁਰ ਮਾਸ ਪਾਉਂਦੇ ਸਾਹਿਬ ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ ਬਾਸ ਕਰੇ
 ਦਸ ਮੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਸਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਦਿਦਾਰ ਕਰੇ
 ਤੇ ਸਿਧੇ ਪਿਆਰਿਓ ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਧਾਮ ਹੈ
 ਪ੍ਰੇਮੀ, ਨੇਮੀ, ਗਮਾਨੀ, ਧਮਾਨੀ, ਬਿਹੰਗਮ, ਬਿਬੇਕੀ, ਸਾਧੂ
 ਅੰਨ-ਬਚਨ-ਕੇ ਧਨੀ ਉਸ ਜਗਾਹ ਟਾਸ ਕਰਨਗੇ ਧਰਮ
 ਅਰਥ ਕਾ ਮਸੇਖ ਚਾਰ ਫਲ ਵਾਇਕ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਸਰਬ
 ਤੀਰਥੋਂ ਕਾ ਬਣ ਤੀਰਥ ਹੈ ॥ ਸਰਾਧੋਂ ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਪੂਰਨਮਾ
 ਸ੍ਰੀ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਬਾਫਲੀ
 ਸਾਹਿਬ ਇਸਨਾਨ ਕਰੇ ਦੀਵਾਲੀ ਦਾ ਮੇਲਾ ਬੈਕੁੰਠ ਪੁਰੀ ਸ੍ਰੀ
 ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ॥ ਕੁਰਾਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਕਰਾਓ ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਤੇ ॥ ਟੁਕੜੀ ਕਾ

ਮੇਲਾ ਕਤਕ ਸੁਦੀ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਨੂੰ ਸੀ ਨਨਕਾਵੇ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਦਿਵਾਰ ਕਰੇ। ਫੇਰ ਆਇਲਾ ਹੋਰ ਵਿਖੇ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰਨ
 ਗੁਰ ਦੁਆਰਿਆ ਦਾ ਆਇ ਦਰਸਨ ਦਿਵਾਰ ਕਰੇ। ਪੋਹ
 ਸੁਦੀ ਸਪਤਮੀ ਪਟਨੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ॥
 ਮਾਘੀ ਨੂੰ ਸੀ ਮੁਕਤ ਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ - ਇਸ਼ਨਾਨ - ਪੁਨ
 ਆਨੰਦ ਪੁਰਜੀ ਵਿਖੇ ਕੇਸ ਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ - ਕੀਰਤ ਪੁਰ
 ਗੁਰੂ ਕਾ ਲਾਹੌਰ ਨੈਣਾਵੇ ਵੀ ਹੋਲਾ ਮਹਲਾ ਖੇਰੁ ਆਨੰ
 ਦ ਸੇ ਦਰਸਨ ਕਰੇ - ਚੇਤ ਚੰਦ ਸੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਾ
 ਹਿਬ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਮਸਿਆ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਨੇਮ
 ਸੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਅਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਰੋਗ ਦੁਖ ਹਰੇ॥
 ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕਾਂਸੀ ਹੈ ਹੇ ਸਿੱਖੇ ਦਰਸਨ
 ਕਰੇ ਪਰਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰਅਪਦਾ ਦੇ ਸੇ ਬਚੇ ਗਰੀ
 ਬ ਦੁਖੀ ਪਰਦਖਾ ਕਰੇ ਪੁਨ ਦਾਨ ਜੰਗ ਤਾਲਾਬ ਖੂਹ
 ਲਾਓ ਲਜੇ ਰੋਲ ਪਾਓ ਏਹਾ ਸੀ ਗੁਰੁ ਦੀ ਨਦ
 ਇਆਲ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਅਗਾਧਾ ਸਿਖ ਜਾਮਾਨੇ ਗੁ
 ਰੂ ਕੀ ਸਿਖ ਸੰਤ ਮਿਲ ਸਾਧਾ॥ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੇ ਅਮੋਲਕ ਬਚਨ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਏਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਧੀਨ ਅਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਭੁਟਾ ਚੜ੍ਹਾ ਅ
 ਪਨੇ ੨ ਘਰਾਂ ਕੋ ਗਏ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ॥
 ਸਾਖੀ ਲਿਖੀ ਲਿਖਾਰੀ ਭਾਈ॥ ੧੪॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਥ ਬਲ
 ਵੰਤ ਚਲੇ ਅੰਬਾਲੇ ਸਾਹਿਰ ਲੈ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਮਰੀਤਾ ੧
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਵਹਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਡੇਰਾ ਕੀਨੋ। ਸੰਗ-
 ਤ ਆਇ ਸੁ ਆਦਰ ਦੀਨੋ। ਇਕ ਸਿਖ ਮੋਹਰ ਪਾਂਚ ਹ-
 ਜਾਰ। ਰਖੀ ਆਇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਝਾਰ ॥ ੨ ॥ ਇਕ
 ਸਿਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਮੈ ਬਡਾ ਭਾਰੀ ਰਾ-
 ਗੀ ਬਥਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਕਾ ਮੈ ਸਿਖ ਹੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋ
 ਦਸ ਵੰਧ ਦੇਣੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਬੀ ਮੈ
 ਰੇ ਕੋ ਪਚਾਸ ਹਜਾਰ ੫੦੦੦੦ ਮੋਹਰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਖੇਤ ਕੇ ਅੰ-
 ਦਰ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਕੀ ਜਮੀਨ ਬੇਹਬੀ ਅਬ ਮੇਰੇ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਛਕਾਓ ਸੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਾਨਾਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਇ ਸਿੰਘ ਸ-
 ਜਾਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਪੰਡਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਅਸੀਂ ਬਥੇਰੇ
 ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤੀ ਜੇ ਪੜ੍ਹਤੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੇਵਤੇ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀ ਹੋਤੇ॥ ਬਚਨ ਕੀ ਤਾਤੁਸੀਂ ਜਪ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਿਆ
 ਕਰੋ। ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ ਆਗਿਆ ਮਾਨ ਪੰਡਤ ਸਿੰਘ ਸਜ
 ਗਿਆ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਖੁ-
 ਸ਼ ਹੋਇ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਦੇ ਪਟਨੇ ਸਾਹਿਬ ਭੁਜ ਦੀਆ ਦੂਸ੍ਰੇ
 ਦਿਨ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਸੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਸਿੰਘ ਪਿਆਰਿ ਹੋ ਪੂ-
 ਰਨ ਮਾਸੀ ਦਾ ਵਰਤ ਰਖੇ ਸਭ ਸਿੰਘ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਦਾ ਵ-
 ਰਤ ਰਖੇ ਨਿਰਾਹਾਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗੋਦ ਮੈ ਪੁਚਾ ਦੇਈ ਹੈ

ਜੇ ਦੁੱਧ ਹਾਰ ਰਖੇ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਮੈਂ ਪੁਚਾਇ ਦੀ
 ਤੇ ਜੋ ਅੰਠੀ ਚੀਜ ਖਾਕੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਸੁਰਜ ਕੇ ਲੋਕ ਮੈਂ
 ਪਹੁਚਾ ਦੇਵੇ ਗੀ ਜੋ ਅੰਠੀ ਪਹਿਰੀ ਅੰਨ ਛਕ ਕੇ ਰ
 ਖੇ ਤਾਂ ਅੰਨ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ਗੀ ਅਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹੇ ਗਾ
 ਅੰਨ ਦੀ ਵੇਟ ਨ ਆਵੇ ਗੀ ਜੇ ਰਖ ਕੇ ਕਰੋਧ ਕਰੇ ਗਾ
 ਤਾਂ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਰਹੇ ਗੀ ਉਸ ਰੋਜ ਕਿਰਨਾਂ ਕਰੇ ਸਾਰਾ
 ਪੁੰਨ ਫਲੇ ਗਾ ਦੁਆ ਦਸੀ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ
 ਕੇ ਛਕੇ ਫਲੇ ਹਾਰ ਬੀ ਛਕ ਕੇ ਛਕੇ ਜਥਾ ਜੋਗ ਸੇ
 ਵ ਕਰੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਰ ਵਰਤ ਇਸ ਕੇ ਸਮ
 ਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤਲ ॥ ਇਸ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਕੇ
 ਬਤਕ ਇਹ ਫਲ ਹੋ ਸੁਧ ਭਾਵਨਾ ਸੇ ਰਖੇ ਦੁੱਧ ਪੁ
 ਤ ਮਿਲੇ ਵੇਰੀ ਦਸ ਹੋਇ ॥ ਸਰੁ ਸਿੰਘ ਮਿਲ ਕ
 ਰ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਪੈਤੀਸ ਅਖ
 ਰੀ ਦਾ ਪਾਠ ੧੧੮ ਇਕ ਸੌ ਅਠਾਰ ਵੇਰੀ ਕਰਹੁ
 ਜੋ ਸਿੱਖ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਦਾ ਵਰਤ ਰਖੇ ਯਾ ਰਖਾਵੇ
 ਗਾ ਭੁਜਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ ਗਾ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹ
 ਲਾ ੫ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਹਰ ਕੀਰਤਨ ਗਾਉ ਆ
 ਰੀ ਮਿਲੀ ਨਿਬਾਵੇ ਬਾਉ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਰਤਨੀਲ
 ਗਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥ ॥
 ਦਰਸਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਕਰੇ ਯਾ ਗੁਰ ਦੁਹਿਅਾਂ ਕੋ ਕਰੇ
 ਹੋਰ ਸਬ ਕਾਮ ਛੱਡ ਕੇ ਦਿਨ ਰਤ ਭੁਜਨ ਕਰੇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਕੇ ਸਬਤ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ਕਰਨ
 ਗੇ ਲਾਗੀ ਓ ਕੋਹੁ ਕਮ ਹੁਆ ਕਿ ਦਧ ਦੇ ਕਰ ਸਿ
 ਘਾਤਿ ਓ ਕੇ ਆਟੇ ਕਾ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਕਰ ਟਾਓ
 ਸਿੰਘ ਆਗਾ ਮਾਨ ਰਸਤ ਲੇਣੇ ਕੋ ਗਏ ਪੁਨ:
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਆਰਾਮ ਕਰਤੇ ਭੁਏ ਪਾਤ
 ਕਾਲ ਉਠ ਕਰ ਇਸਨਾਨ ਕੀਆ ਪਸਚਾਤ ਰਾਗੀ
 ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਆਸਾ ਕੀ ਟਾਰ ਕਾ ਪਾਰੰਭ ਕਰ ਦੀ ਟਾਨ ਲ
 ਗਾਯਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਮਰ ਕਸਾ ਕਰ
 ਤਖਤ ਪਰ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਆਨ ਹੋਏ ਯਥਾ ਟਕ
 ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ॥ ॥ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ
 ਐਸੇ ਸਬਦ ਪੜ ਕਰ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਸੁਣ
 ਸੁਣ ਕਰ ਮੈਣਦਾਬ ਦੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਆਨ ਗੁਰੂ ਕੀ ਚ
 ਰਣੀ ਲਗੇ ਭੁਟੇ ਰੁਪਾ ਮੋਹਰ ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਚੜ੍ਹਿਆ
 ਦਿਨ ਭਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਬਰਤ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਕਾ ਰਖਿ
 ਆ ਅੰਰ ਸਬ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਨਾਮਦਾਨ ਇਸਨਾਨ
 ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਆਦਿ ਦਿਨ ਭਰ ਕਰਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮ
 ਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਟਰਤ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਕਾ ਰੱਖ ਕ
 ਰ ਹਾਜਰ ਹਜ਼ੂਰ ਰਹੀ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤੇ
 ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜੀ ਕਿ
 ਪਾ ਕਰ ਕੇ ਕੋਠੇ ਸਾਹਿਬ, ਤੰਬੂ ਸਾਹਿਬ, ਕਿਆਰੇ ਸਾ
 ਹਿਬ, ਦਾ ਟਰਤੰਤ ਦਸੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਰਾਜੇ ਵਿਰਾਟ ਕੋ ਔਰ ਸੀਤਾ
 ਭਗਤਾਂ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਆ ਸੀ ਅਪਣੇ ਸ਼ੁਰੂਪ ਦਾ
 ਰਾਜੇ ਤੇ ਸੀਤਾ ਨੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਪਾਰਥਨਾ ਕਰੀ ਤੇ
 ਭਗਵਾਨ ਜੈਸੇ ਆਪਨੇ ਮਥਰਾ ਬਿੰਦੁ ਬਨ ਆਇ
 ਕ ਸਥਾਨੇ ਮੇਂ ਕਲੋਲ ਕੀਏ ਹੈ ਤੈਸੇ ਇਸ ਸਥਾਨ ਮੇਂ
 ਬੀ ਕਰੀਏ ਜੀ ਦੇਖੀਏ ਕੈਸਾ ਅਧਭੁਤ ਜੰਗਲ ਹੈ
 ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਗਮਾ ਦਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾ
 ਲਕਾ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਇਸ ਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਕੇ ਖੇਡਾਂਗੇ।

ਤੰਬੂ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਰਾਜੇ ਵਿਰਾਟ ਕੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ
 ਨ ਜੀ ਨੇ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਦਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰੇ ਸਾ
 ਹਿਬ ਦੁਰਬਾਸਾ ਜੀ ਅਪਣੇ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪਾਣਾ ਯਾਮ
 ਉਰਧ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪਾਯਾ ਸੀ ਤਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸ
 ਅਸਥਾਨ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਕਾ ਪਵਾਹ ਟੁਗਦਾ ਸੀ। ਤੇ
 ਸਿਖੋ ਨਾਨਕ ਪੂਰੀ ਮਾਲ ਸਾਹਿਬ ਟੇਬਾ ਸਾਹਿਬ ਪ
 ਰਮ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਤੀਰਥ ਕੇ ਜੋ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪ
 ਰਮ ਪਿਆਰਾ ਮਿੱਤ੍ਰ। ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਨ ਸੁ ਧਾਰਕੇ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ
 ਕਲਮ ਸੁ ਲਗੇ ਬਣਾਵਣੇ ਲਿਖਾਰੀ ਸਿੰਘ ਮਹਾਨਾ
 ੧॥੧੫॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ੧੬ ਰਲੀ

ਲੇ ਗੁਰੂ ਬਡੁ ਭਾਗਾ ਮੇਲਾ ਮਾਘੀ ਮੁਕਤ ਸਰ ਕਰਨੇ
 ਕੇ ਮਨ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀਨ ਦ
 ਇਆਲ ਜੀ ਨੇ ਸਮੁਹ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਸਣੇ ਤਈ
 ਯਾਗੀ ਕਰ ਧੀਰੇ ਧੀਰੇ ਚਲੇ ਰਸਤੇ ਮੈ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਦਰਸਨ
 ਦੇ ਕਿਤਾਬ ਕਰਤੇ ਸਿਖ ਸਜਾਤੇ ਮੁਕਤ ਸਰ ਕੇਇ
 ਖੇ ਆਇ ਤੰਬੂ ਲਗਾਵਾਏ ਇਸਨਾਨ ਧਿਆਨ ਕਰ ਦੀ
 ਫਾਨ ਲਗਾਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹਜਾਰਾਂ ਸਿਖ ਸਿਖ ਮਾਲ
 ਵੇਦੇ ਸਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦਰਸਨ ਦੇ ਲਈ ਆਨ ਜੁੜੀਆਂ
 ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਆਨਿ ਦੋਹੇਇ ਲਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹ
 ਜੂਰ ਅਰਦਾਸਾਂ ਭੁਟ ਚੜਾਵਣ ਅਰ ਚਰਨੇ ਪਰ ਸੀ
 ਸਰਖ ਕੇ ਮੱਥਾ ਦੇਕਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਡਾ ਮੇਲਾ ਹੁਆ
 ਪਚਾਸ ਲਾਗੀ ਪੀਤ ਸੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਣਾਏ ਆਨਿ ਦੋ ਸੇ
 ਪ੍ਰਸਾਦ ਭੋਜਨ ਕਰ ਫੁਕ ਲੇਵੇ ਅੰਗੀਠੇ ਸਿਲਗਾਈ
 ਏ ਪਾਲਾ ਅੰਗੀਠੇ ਯੋਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਦੂਰ ਕੋ ਭਾਗ ਗਯਾ ਭੇ
 ਲਾ ਮੁਲਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਏ ਪਾਂਚਹ
 ਜਾਰ ਸਿਖ ਅਮਿਤ ਫੁਕ ਕੇ ਸਿਖ ਰੂਪ ਹੋਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਸ੍ਰੀ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ - ਸ੍ਰੀ ਫਾਹਿ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਗਜਾਵਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਾਲ
 ਵਈ ਅਰ ਮਝੈਲਾਂ ਸਿਖਾਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋ
 ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਇਥੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੋ

ਜੀ ਗਉਆਂ ਤੇ ਗਿਦੜ ਤਿਹਾਏ ਤੇਹਲਕਾਏ ਹੋ ਜਾਵੇਹ
 ਨਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਅਸਾਡੀ ਗਖਿਆ ਕਰੋ ਜੀ ਫੈਲੇ
 ਬਾਜਰਾ ਖਾਵੇਹਾਂ ਮੋਠ ਮਿਸੇ ਅੰਨ ਖਾਵੇਹਾਂ ਜਦ ਬਰਖ
 ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜੀ ਮਾਲ ਤੇ ਬਾਲ ਬਚੇ ਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ
 ਲੈ ਕੇ ਅਪਨਿਆਂ ਪਰਾਂ ਨੇ ਛੋੜ ਕੇ ਦਰਿਆ ਵਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂਵੇਹ
 ਇਤਨੀ ਅਰਜ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨ ਦਇਆ ਲ ਸਚੇ ਪਾ
 ਤ ਜਾਹ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੋਭਾਈ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਸਰੂਪ ਦਾਰ
 ਬਛਕੋਰੇ ਨਦੀਆਂ ਦਰਿਆ ਵਾਂ ਦਾ ਜਲ ਤੁਹਾਡੇ ਖੇਤ ਭਾਇ
 ਚ ਫਿਰੇਗਾ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਵਸ ਕੀਨ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਆਕੇ
 ਅਪਨਾ ਗੁਜਾਰਾ ਕਰਨਗੇ ਜਿਥੇ ਜੰਨ ਤੇ ਅਕਲਗੇ
 ਦਿਸਨਗੇ ਉਥੇ ਅੰਨ ਤੇ ਅਨਾਰ ਲਗਾਨਗੇ ਅਰਬ ਤੇ
 ਸੁੰਦਰ ਬਗੀਚੇ ਜੇਭਾ ਪਾਵਨਗੇ ਜਿਥੇ ਮੋਠ ਬਾਜਰਾ ਹੋ
 ਉਥੇ ਕਮਾਦ ਝੋਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਮੋਠ ਨਾ ਖਾਵੇਗੇ ਫਤੀ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਛਕੋਰੇਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪੇਗੇ ਸੁਲਤਾ
 ਮੀ ਹੋਵੇ ਕਈ ਨਾ ਬਨੇਗਾ ਸਤ ਗੁਰਾ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਸੀ
 ਸਰਖ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾ ਬੈਠ ਗਏ ਬੜਾ ਮੇਲਾ ਹੁਆ ਪ
 ਚਾਂ ਸਲਾਂਗਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਣਾਵੇ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ ਅੰਨ ਦ ਸੇ ਭੋਜਨ
 ਕਰੇ ਅੰਗੀਠੇ ਸੁਲਗਾ ਦੀਏ ਅੰਗੀਠਿਯੋ ਕੇ ਦੇਖ ਪਾ
 ਲਾਹਰਨ ਹੋਰਿਆ ਭੁਲਾ ਮੁਲ ਕਵੇਖ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਏ ਪਾਂਚ ਹਜਾਰ ਸਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛ
 ਕ ਕੇ ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਹੋਇ ਕਰ ਲਗੇ ਮੁਖਾਰ ਬਿੰਦ

ਦੁਰਾਹਬਜੋੜਕੇ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤਹਾ। ਬੁਲਵੇਨੇਲਗੇ। ਸਿੰਘਾਂ
 ਰਜਕਰੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀਅਸਾਨੁਸ੍ਰੇਤ ਬੰਦਗ
 ਮੇਸਰਦਿਖਲਾਓਜੀ ਜਿਸਅਸਥਾਨ ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰ
 ਦਜੀ। ਮਹਾਰਾਜਨੈਪੁਲਬੰਨਕੇਲੋਕਾਨੰ। ਮਾਰਿਆ
 ਜੀਬਚਨਹੋਆਜੇਜਿਥੇਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਇਸਨਨ
 ਕਰਜਪਜੀਸਾਹਿਬਪੜੇਅਰਤਿਪਾਰੀਕਰੇ॥
 ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਾਦਿਖਾਈਭੋਗਜਪਜੀਸਾ
 ਹਿਬਕਾ੩੮ਅਠਤੀਸਲੋਕਕੇਤੀਛਟੀਨਾਲਪਾ
 ਠ ਪੜਕੇਜਾਂਮਥਾਟੇਕਿਆਅਰਜੋਸਸਮੇਸੀਜ
 ਉਚਾਕੀਆਤਾਕੀਦੇਖਿਆਜੇਸਮੰਦਰਦਾਕਿਨਾਰ
 ਪੜਾਨਜਰਮਾਵਦਾਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਮਾਲੁਮਹੂਆਇਥੇਹੀ
 ਬਹੁਤਦਿਨਜੇਹਾਂਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਾਯਾਦਰਸਨ
 ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਕਾਲਗੇਕਰਨਾ। ਇਤਨੇਮੇਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂਜੀਕੇਵਰਸਨਕੇਸਮੰਦਰੇਟਾਲਈਮੋਤੀਹੀਰੇ
 ਰੁਰਥਾਲਬ੍ਰਾਹਮਣਬਨਕੇਮਿਲਫੇਕੇਆਇਆ॥
 ਚਰਨੀਲਗਾਮਛਾਂਦਾਰਾਜਾਆਇਆਕਛਾਦਾਰਾ
 ਜਾਆਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਅਨੇਕਜੀਵਜੀਤਆਇਸਰਨੀ
 ਪੜੇਤਾਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਸੀਕੀਤੀਥਾਪਿਦੇਕਰਪਾਛਿਅ
 ਤੁਸੀਕਉਲਹੋਸਮੰਦਰਬ੍ਰਾਹਮਣਰੂਪਮੇਹੋਕਰਬੇ
 ਲਾਮੋਤਾਆਪਕਾਦਾਸਹਾਂਅਰੁਕਛੁਨੇਕਹਾਂ

ਜਬ ਭਗਵਾਨ ਆਪਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕਛੁ ਅਵਤਾਤੋ
 ਸਮੁਦ੍ਰਿ ਮਬਨ ਕਰਾਯਾ ਸੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਅੰਗਦੇਤਾ ਦੇ
 ਹਥੀ ਮੈ ਉਨਾਂ ਦੀ ਅਸਿ ਵਿਚੋਂ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ੍ਰੇਤ ਪਾਤਰ
 ਜੀ ਮਛ ਕਹਿਆ ਮੈ ਉਸ ਮਛ ਦੀ ਮੋਲਾ ਦਹਾਂ ਜੀ ਜਿ
 ਸ ਮਛ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਮੁਦ੍ਰਿ ਵਿਖੇ
 ਸੈਰ ਕੀਏ ਬੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਮੁਦ੍ਰਿ ਭਾਉ ਹੈ ਜੀ ਅਸੀਂ ਸ
 ਭ ਕੋਈ ਆਪ ਕੇ ਦਾਸ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਡੇ ਧੀਨ ਭਾਗ ਹੈ ਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਡੇ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਸੈਰ ਸਮੁਦ੍ਰਿ ਕਾ ਕੋਰੋ ਜੀ
 ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਆਗਾ ਕਰੀ ਹੇ ਜਿਥੇ ਤੁਸਾਂ ਭਰਨਾਂ ਨਾ
 ਹੀਂ ਇਤਨਾਂ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਵਾਰ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸੈਰ
 ਕਰਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਰ ਚਲੇ ਗਏ ਪਾਰ ਜਾਇ ਉਤਰੇ
 ਬਡੇ ਆਨੰਦ ਸਿਯੁਕਤ ਤੇਰੀ ਕੀਆ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ
 ਫੁਕਾਏ ਅਰਫੁਕੇ ਫਹਾਂ ਕਾਰਜਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕੋ
 ਆਇਆ ਉਸ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਕਿਤੇ ਬਵਿਰ
 ਲਿਖਾ ਹੈ ਜੋ ਇਥੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਆਵੇਗਾ ਜੋ ਆਪ
 ਆ ਕਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿਦਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਬੀ ਇਥੇ ਆਏ ਹੈ ਸੀ ਦੇਰਾ ਕਰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਸਨ ਉਨਾਂ
 ਪਾਸ ਅਰਜ ਕਰੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ ਲੈਚ
 ਲੇਜੀ ਤਬ ਮਹਾਰਾਜ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਕਹਾ ਕਿ ਅਸਾਡੇ ਮਸ
 ਨਦ ਪਰ ਦਸਵਾਂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬੈਠੇਗਾ ਪੁ
 ਨ: ਫਹੁ ਇਥੇ ਆਵੇਗਾ ਤਦ ਤੁਸਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ

ਜੋ ਸਭ ਬਾਤ ਸਾਡੇ ਵੱਡੇ ਰਾਜੇ ਕਹਿੰਦੇ : ਮਰਗਾਏ ਹੋਨ
 ਹੁਨ ਤੁਸੀਂ ਦਇਆ ਕਰਕੇ ਅਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ
 ਲੈ ਚਲੋ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਡੀ ਟਹਿਲ ਕਰਾਂਗੇ ਅਸੀਂ
 ਕਿਸੇ ਦਾ ਧਰਮ ਜਬਰ ਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਬਿਗਾੜਾਂਗੇ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਮਾਲ ਹੋ ਕੇ ਕਹਾ ਤੁਪੋਂ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ਨਰਕ
 ਸਬਦ ਕਲਤਾਭੀ ਰਾਜੇ ਕਸਾਈ ਧਰਮ ਪੰਖ ਕਰਉ
 ਰਹਿਆ ਕਲ ਮੈਂ ਬੇਦ ਅਥਰ ਬਣਹੁਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾ
 ਈ ਅਲਹੁ ਤੁਇਆ ॥ ਰਾਜੇ ਰਈਅਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋ
 ਇਨ ਰਹਿਸੀਆ ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਸਗਰੇ ਢਹਿਸੀਆ
 ॥ "ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਡੇ ਨਾ
 ਲ ਚਲੋ ਬੇੜੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਦਿਖੇ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜ ਕਰਾ
 ਦੇਣਗੇ ਤੁਸਾਂ ਸਾਡੇ ਸਿਖਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਪਰਾ
 ਈ ਇਸਤੀ ਨਫਰੀਓ ਗਰੀਬ ਤੇ ਜੋਰ ਨਾ ਕਰੀਓ ਕੁੜੀ
 ਕੋਈ ਨਾ ਮਾਰੇ ਤੇ ਸਤੀ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ ਰਸਤੇ ਸਟਾਹੀਓ
 ਵਿਦਾ ਪੜਾਈਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਤਨਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਉ
 ਸਦੇਸ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਪੁ
 ਰਬੰਦਰ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਦੇ ਰਾਜ ਬਖਸ਼ ਸੀਮੁ
 ਖਟਾਕ ਸਬਦ ਕੀਤਾ ॥ ਇਹੁ ਤੇੜਨਗੇ ਪਹਾੜ ਅ
 ਰਾਸਾਨ ਕੁਰਾਸਾਨ ਕੇ ॥ ਪੁਨ: ਆਪ ਹੜੀ ਬੇਦੇਸ ਕੋ
 ਗਏ ॥ "ਦੇਹਰਾ ॥ "ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪੁਰਬੰਦਰ ਸੇਗ
 ਏ ਹੜੀ ਬੇਦੇਸ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਨੇ ਲੱਗੇ ਲਾਂਬੇ ਧਰ ਕੇ ਕੇ

ਜ॥੧॥੧੬॥ ਆਗੇ ਜਾਖੀਸਤਾਰਵੀ ਚਲੀ॥ ॥

ਗੁਰੂਜੀ ਹੁਕੁ ਬੇ ਦੇਸਨੁ ਗਏ ਜਦ ਕੋਈ ਮਰਨਲ
 ਰੇ ਤਦ ਉਸਨੁ ਨਦੀ ਤੈਲੇ ਜਾਨੁ ਜਾਕਰ ਪਾਣੀ ਦੇਛ
 ਟੇ ਮਾਰਕੇ ਆਖਣੁ ਹਰੀ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ਪੁਨ ਇਕੁ ਲਿਅੰ
 ਛੋੜ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਜੇ ਬਚਰਹੇਤੁ ਓਹ ਮੁਰਦ ਗਾਂਓ
 ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਘਰ ਵਾਲੇ ਲੇਗ ਉਨ ਸੇ ਛੋਹਣੁ ਨਹੀ ਤਾਂਗੁ
 ਰਾਂਦਇ ਆਕਰ ਕੇ ਏਹ ਚਾਂਲ ਉਨਾਂ ਦੀ ਹਟਾਈ ਅਰੁ ਅ
 ਗੇਨੂੰ ਓਨਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਕੇ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸ
 ਜਗਾਏ ਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਬੜਾ ਜਸ ਹੁਆ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਜ
 ਦ ਕੋਈ ਮਰੇ ਤਦ ਸਸ ਕਾਰ ਕਰੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੇ
 ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ
 ਜਪੇ ਉਨਾਂਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੇਕੇ ਗੁਰੂਜੀ ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਆਏ
 ਸਿੰਘ ਅਰਜ ਕਰੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਤੀਸਰੀ ਪਾ
 ਤਸਾਹੀ ਦਾ ਕੋਈ ਗਖਿਆ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਾਓ ਜੀ॥ ਤਾ
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਿਖ ਦਾ ਬੋਟਾ ਕਾਲਵ
 ਸਹੁਆਸੀ ਓਨਾ ਬੜਾ ਵਿਰਲਾ ਪਕੀਤਾ ਗੁਰੂਜੀ ਹੁ
 ਕਮਾਦਿਤਾ ਸਿਖੇ ਸਬਰ ਕਰੇ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀਵੈਤਾ
 ਸਬਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਜਮ ਦੂਤਾਂ ਕੋ ਕਹਿਆਸੀ
 ਜਿਚਰਤਾਈ ਅਸੀ ਇਥੇਹਾਂ ਤੁਸੀ ਸਾਂਡੇ ਨਗਰ ਨਾਵਰ੍ਹਿ
 ਓਕੋਈ ਮਰੇ ਬਾਹਰਿ ਮੇਰੇ ਸਹਿਰਬੀ ੨੨ ਬਾਈ ਸਵਰੇ
 ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਬ ਅਨੰਦ ਰਹਿਆਵੈ ॥ ਸੁਣਿਸਾ

ਖੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਿਖ ਨਿਵਾਏ ਜੀਸਾ ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਮੁਖੀ ॥
 ਤਿਖੁ ਜੀ ਮੇਹੋ ਕਰ ਦੇਇ ਅਸੀਸਾ ॥ ੧॥ ੧੬॥ ਜਾਖੀ ਆਗੇ ॥
 ਅਠਾਰਵੀ ਰਲੀ ੧੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ॥
 ਏਧਮ ਪਾਲਾ ॥ ਸੁਲ ਸਿਖ ਭੇਦ ਲੈ ਕੇ ਆਲਾ ॥ ਜਾ ਕੋਲੀ ॥
 ਗਰਬੋਟੀ ਖਾਲਾ ॥ ਸੁਲੈ ਮਧਰੀ ਵਨ ਨੀਸਾ ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੀ ॥
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਮ ਪਾਲੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭੋਗ ਪਾਇ ॥
 ਆਸਿਖਾਂ ਇਸਨਾਨ ਕਰ ਗੋਰਾਂ ਮਸਾਲਾ ਵਿਚ ਬੈਠ ਜਪ ਜੀ ॥
 ਪੜੀ ਮਸਾਲਾ ਵਿਚ ਹਾਹਾ ਕਾਰ ਭੁਇਆ ॥ ਗੋਰਾਂ ਬਲ ਨਾਮ ॥
 ਕਾਸ ਵਿਚ ਹਾਹਾ ਕਾਰ ਭੁਇਆ ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥
 ਇਥੇ ਕੀ ਭਾਲਾ ਵਰਤਾਇਆ ਹੈ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਬਿਅੰਜ ॥
 ਲੈਏ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਲਦੀਆਂ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਸਿਖਾ ਸਿਖ ॥
 ਦੀਆ ਦਾ ਮਸਾਲਾ ਵਿਚ ਵਸੇਗਾ ਹੈ ਓਹ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜ ॥
 ਦੇਹੈ ਨਾ ॥ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ॥ ਓਨਾ ਦੀ ਗਤੀ ਨਾ ਹੋਈ ਓਨਾ ਦੀ ॥
 ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਦੀ ਵਾ ਵਟੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ॥ ਪਿੰਡ ਪਤਲ ਨਾ ॥
 ਕੀਤੀ ਓਨਾ ਦੀ ਗਤੀ ਕਿਸਤ ਰਾਹੋ ਵੇਗੀ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ॥
 ਭਾਲਾ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾ ॥
 ਨ ਵਿਆਜ ਖਾਵੇ ਹੈਨ ਓਨਾ ਦੀ ਜਿਹ ਉਪਕ੍ਰਮ ਵੇਗੀ ॥
 ਅਰਦੁਖੀ ਹੋ ਕਰਮ ਰਨਗੇ ॥ ਸਬਦ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ॥
 ਦੀਨ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀਸੇ ਦੁਨੀਨ ਚਾਲੀ ਸਾਥਾ ॥ ਆਉਕੁ ॥
 ਹਾਥਾ ਆਰਿਆ ਗਾਫਲ ਅਪਨੇ ਹਾਥਾ ॥ ॥ ਅਰਦੀ ਗਾ ॥
 ਜੀ ਪਹੋਏ ਕੁਰਬਾਨੀ ਫਾਇ ਅਰੁ ਗਤੀ ਨਹੀ ਕਰੀ ॥

ਗੀਗਾ ਗਾਇਆ ਨਹੀਂ ਕਰੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਸੁਣਕਰ ਬੜੇ ਹਸੇ ਅਰਪਸੀਨ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲੇ ਹੇ ਜਿਥੇ
 ਗੁਰੂ ਕਿਉਂ ਮੋਏ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਵਸ ਹੋਨਿ ਜਿਨਾਂ
 ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹੋਵੇ ਹੋਨ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਦੁ
 ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਲਾ ਪੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਦੁ
 ਦੇ॥ ਸਬਦ ਪੀਠ ਅਕਾਸਾਜੀਆ ਧਰਿਆ ਆਨ
 ਮਜੂਦ ਬਾਬੁੰਦਿਆ ਧਰਿਆ॥ ਬਾਬੁੰਦ ਸਤਿਗੁਰ ਅ
 ਪਣੈ ਬੈਠਾ ਬਾਕ ਦੁਹੁਦਾ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਬੁਸਰੀਆਂ ਪਕ
 ਈਆਂ ਪਾਈਆਂ ਬਾਲੇ ਮਾਂਹਿ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਮਨਾਇ
 ਆ ਰਜ ਰਜ ਸੇਈ ਖਾਂਹਿ॥ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨੀਮਤ ਦਾਜੇ
 ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਨਹੀਂ ਛੁਕਦੇ ਅਰ ਸੋਗ
 ਮੀਨ ਦੇ ਹਨ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਪਸਾਦ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ ਗੁ
 ਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਰਖਦਾਉਂਦੇ ਤੋਗਨ
 ਹੀਂ ਪੁਆਉਂਦੇ ਕੀਰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਬਿਹੰਗਮਾਂ
 ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਜਥਾ ਸਕਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਅਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਕੇ
 ਕੁਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦਿਲੋਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਪਾਸ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਜਾਕਰ ਕਬੀਦ ਰਸਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
 ਹਰਤ ਬਿਬੇਕ ਸੇਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ ਬੋਥਿਨ
 ਹੀਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਬ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਲੋਗ ਸਦਾ ਹੀ ਮਸਾਣ
 ਵਿਚ ਦੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਜਕੇ ਸਮੇਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਬੋਥਿਨਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਬੋਥਿਨਾਂ ਹੋ

ਹਨਾਂ ਸਾਸਕਾਂ ਦੇ ਪੜਨੇ ਸੁਣਨੇ ਨਾਲ ਤੀਰਥਾਂ ਸੇਂਗਤੀ ੬੫
 ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਏਹ ਲੋਗ ਦੁਨੀ
 ਆਂਦੇ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਨ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ॥ ਸੁਣ ਸੁਣ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਤੇ ਭਾਈ
 ਸਿਖੇ ਜਦੋਂ ਸੁਣਨ ਗੇ ਤੁਵੇ ਆਪੇ ਹੀ ਹਟ ਜਾਣਗੇ ਅ
 ਰ ਅਚਾਰ ਅਪਰੇ ਭੁਤ ਕਿਰਿਆ ਬੋਂ ਹੀ ਹੋਣ ਸਿਖਾਂ
 ਅਰਜ ਜੀ ਜਿਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫੁਕਕੇ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਪਾਲਿਆ
 ਰਹਤ ਨਹੀਂ ਰਖੀ ਤਨਖਾਹ ਸਚੇ ਮਨ ਸੇ ਬਖਸਾਵੇਂ
 ਫੇਰ ਰਹਤ ਸੇਂ ਰਹੇਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫੁਕਕੇ ਤਬ
 ਜਨਮ ਪਰਵਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫੁਕਕੇ ਬੋਂ
 ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਜੈਸਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਖੰਡੇ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ
 ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਇਆਰ ਕਰ ਗੋਰਾਂ ਮਸਾਣਾਂ ਤੇ ਫਟੇ
 ਮਾਰੇ ਸੀਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਕਹਿਕਰ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਪਵਨ
 ਰੂਪ ਧਾਰਕ ਰਬੇਲੇ ਅੰਜ ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੈ ਜੈ
 ਕਾਰੇ ਕਰਵੇ ਸੀਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਕਰ ਗੁਰ
 ਪੁਰੀ ਕੋ ਗਏ ਅਰ ਆਖਤ ਭੁਏ ਕਿ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏ
 ਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਗਾਬਡਾ ਪਤਾ ਪੈ ਜੈ ਤੇਰੇ
 ਮੰਤ੍ਰ ਅਰ ਬਚਨ ਹੈ ਜੀ ॥ ਸਬਦ ਕੇਤੇ ਮਾਤ ਪਿ
 ਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਫੁਨ ਹੁਆ ॥ ਵੇ
 ਕਛਹਿ ਰੇ ਬਿਨਾਂ ਫੁਕਾਵੇ ਏਹ ਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾਨ ਮੈਨਾ ਸੁ
 ਨਾਵੇ ਓਹ ਕਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ॥ ॥ ਏਹ ਰਾ ॥ ॥

॥ ਕੀਰਤਨ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਇ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਿਨਿਦਾ
ਸਾਸਾਖੀ ਮਨੀ ਸੁ ਸਿਧ ਨੇ ਲਿਖੀ ਸੁ ਚਰਨਾਂ ਪਾਸ ॥
੧॥੧੮॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਉਨੀ ਸਟੀਂ ਚਲੀ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁ ਮਾਲਕ ਪੰਥਕਾ ਆ
ਕਰਿਓ ਦਰਬਾਰਾ ਦੇਸ ਮਾਲਣ ਤਾਰਕੇ ਰੁੜਕੇਗੇ ॥
ਟਮਝਾਹਾ ੧॥ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੜੇ ਅਨੰਦ ਜੈ ਬੈਠੇ
ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਮੇਰੀ ਰਾਖ ਲਈ ॥ ਐਸੇ ਪੀਤ ਕੇ ਸ
ਬਦਰਾਹੀ ਪੜਨੇ ਲਗੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁੰਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ
ਭਨਾ ਗੁਰੂ ਆਂ ਹਰਿ ਸਰ ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰ ਗੁਰਦੁਆ
ਰੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਰ ਬੈਠ ਕਰ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪ
ਠ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ
ਮੁਖ ਸੋਂ ਕਰੇ ਬੇ ਅਸਾਂਭੀ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅੰਗ ਗੁਰੂ ਅ
ਮਰਦਾਸ ਜੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾਇ ਜੀ ਬੀਪਾ
ਠ ਬੈਠ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਮਹਾਤਮਾਂ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਭੁ
ਜਨ ਕਰਨ ਓਸ ਅਸਥਾਨ ਕੇ ਪੁਜਣਾ ਮਹਾਤਮ ਹੋ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੰਗਤਾਂ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰ
ਖ ਜੀ ਗੁਰਿਆਈ ਦਾ ਛਤ੍ਰ ਝੁਲਾਇਆ ਸੀ ਜਗ
ਤ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਿਖੋ ਪਿਆਰਿ ਓ ਜੇ
ਕੇਈ ਰਾਜਾ ਬਾਬੂ ਸੰਤ ਭਗਤ ਕਿਰਤੀ ਮਾਈ ਭਾਈ
ਆਇਕ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨ ਜਾ ਕੇ ਜਪ ਜੀ ਪਾਠ ਸੁਣੇ ਸੁ

ਠਾਵੇ ਓਸ ਕਾਰਜ ਬੀਸ ਦੇਹ ਅਰੋਗ ਰਹੇਗੀ॥ ਸਰਬ ੬੭

ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਤ ਧਨ ਲ
ਖਾਮੀ ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਸਭ ਮਿਲੇਗਾ ਜਗ ਕਰੇਗਾ ਕੜਾਹ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਵੇਗਾ ਵਰਤਾਵੇਗਾ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬ
ਸਤ ਦੇਵੇਗਾ ਅੰਨ ਲੰਗਰ ਲਗਾਵੇਗਾ ਤੋਟਨ ਆਵੇਗੀ
ਭਿਲ ਕਾਮਨ ਹੋਫਲੇਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਬਸਤ੍ਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੇ
ਗਾ ਉਸ ਕੋ ਵੇਪਤਾ ਦੇ ਚੀਰ ਜੈਸਾ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ॥ ੧

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬੀਸ ਦੀ ਚਲੀ॥ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਗੁਰ ਬਖਸੀ ਸੀ ਨਾਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਕਰਤ
ਈ ਆਗੇ ਰਸਤੇ ਗਾਮ ਨਿਹਾਲ ਕੇ ਰੋਪੜ ਸਹਰ ਮੰਝਾਰ

॥ ੧ ॥ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪਰਮ ਪਾਵਨ ਹੋ ਅਜਟਾਰ -
ਪਿਠਾਂ ਦੇ ਲੋਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕਰਤੇ ਰੋਪੜ ਸਹਿਰ ਮੈਂ
ਆਏ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸਿਧੇ ਭਜਨ ਕਰੇ ਬਿਬਾਜਨ
ਮ ਮਤ ਖੋਵੇ ਅਧੀ ਉਮਰ ਸੁਤਿਆ ਗੁਜਰ ਜਾਂਦੀ
ਹੈ ਅਧੀ ਖੇਡ ਵਿਚ ਗਵਾਈ ਬਾਕੀ ਟਿਸਿਆਂ ਟਿ
ਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਲਗੀ ਭੁਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੌਨ ਸਮਾਂ ਬ
ਕੀਰਿਹਾ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧ ਹਜਾਰ
ਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰਾਓ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾ ਗਾਗੀ ਪ੍ਰੇਮ
ਸੰਯੁਕਤ ਆਨੰਦ ਦਾ ਇਕ ਲਗੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨੇ॥
ਸੀਗਾਂ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵਨ ਲਗੀਆਂ
ਸਬਦ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਣ ਕੇ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਬਹੋਣ ਲਗੀ

ਆਮਾ ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਾ

ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ਗਾਖ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੇਂ ਮਾ
ਗਾ।

ਅਪੇਮ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿ-
ਖੇ ਨਿਹਾਲਾ। ॥ ਏਕ ਸਿਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀ

ਤੀ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੇ ਦਾ ਛਕ ਕੇ ਕਛਹਿਰਾ ਨਹੀਂ ਰਖ
ਦੇ ਚਿਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ

ਗੁਰੂ ਸਦਾ ਦਇਆਲੂ ਹੈ ਦੇਖੋ ਕਈ ਹਿੰਦੂ ਜਨੇ ਓਰ
ਖਵੇਂ ਹੋਨ ਅਰਕੇਈ ਨਹੀਂ ਰਖਦੇ ਜੋਗੀ ਕਿੰਨ ਪਾੜਦੇ

ਹੈਨ ਐਘੜ ਕੀਨ ਨਹੀਂ ਪਾੜਦੇ ਹੇ ਸਿਖੋ ਕੀਨ ਪਾੜ
ਨੇ ਮਹਾਤਮ ਨਹੀਂ ਇਸੇ ਲਈ ਕਈ ਸੁਜ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂ

ਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭੀ ਆਤਮ ਪਾਤਰੇ ਇਸ ਲਈ ਸ
ਭਨਾਂ ਦਾ ਮਤ ਭਰੋਸਾ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਦਰਸ਼ਨੀ ਐਰ

ਐਘੜ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਉਨ ਕੇ ਆਖ ਦੇਹਨ ਤੈਸੇ ਕਛਾਂ
ਟਾਲਿਆਂ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਅ

ਦਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਛ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ ਓ ਆਪਣੇ ਦਿ
ਲੇਂ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਛ ਕੇਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿਖ ਐ

ਪਾੜ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਛ ਕੇਸ ਕੀ ਪਾ ਕੜਾ ਕਰਦ ਜਨੇ ਓਰ
ਸਿਦਕ ਸੇਭ ਜਨ ਕੋ ਦਰਬਾਰ ਮੈਂ ਦੇਵਤੇ ਅਸਚ

ਰਜ ਰੂਪ ਧਾਰ ਆਏ ਸਬਦ ਕੀ ਰਤਨ ਸੁਣ ਕਰ
ਅਨੰਦ ਹੂਏ ਪੁਨ: ਏਕ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆ

ਇਆ ਪਾਂਚ ਹਜ਼ਾਰ ਰੂਪ ਆਭੇਟਾ ਦੋ ਕਰਮ ਬਾਏ

ਕ ਕਰ ਬੈਠ ਗਇਆ ਏਕ ਬੜਾ ਪਿਤਰ ਭੀ ਉਸਦੇ ਨਾ ੬੯
 ਲਸੀ ਤੰਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਤੇਜ ਸੇ ਮੂੰਹ ਪੀਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਪ
 ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਵਰ ਕੀਆ ਸਭਾ ਬੀਰ ਬੈਠੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਫਖਤ
 ਦੇਵਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਬੋਲੇ ਅਸੀਂ ਜਾਨੇ ਹਾਂ ਬਚਨ ਹੋ
 ਆ ਤੁਹਾ ਬੋ ਬਿਨਾਂ ਸਭਾ ਨਹੀਂ ਸਜਦੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਆ
 ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਇਆ ਉਂਦੀ ਹੈ ਗੀਦੀ ਮੁਸਕਨਾਲ
 ਸਾਨੂੰ ਦੁਖ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਇਕ
 ਸੀਸਾ ਅੜਦਾ ਛਿਣ ਕਾਓ ਤੇ ਲਗਾਓ ਤੋ ਭੀ ਦੇਵਤੇ ਪ
 ਬਰਾਏ ਸਾਹਿਬ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪਿਤਰ ਜੀ ਦੇਖੋ ਦੇਵਤੇ
 ਕਮਾ ਕਮਾ ਕਹਿ ਦੇਹਨ ਪਿਤਰ ਤੇ ਰਾਜਾ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਕੇ
 ਆਪਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਅਸਾਨੂੰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਦਰਸਨ
 ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਤਬ ਇਕ ਦੇਵਤੇ ਨੇ ਕਹਾ ਪਿਤਰ ਤੇ ਰਾ
 ਜਾ ਦੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਪੀਕੇ ਆਏ ਹੈ ਤਮਾਕੁ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ
 ਹੈ ਤਮਾਕੁ ਵਾਲਾ ਮੂੰਹ ਔ ਗੁਰੂ ਇਕ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਰਾ
 ਜਾ ਔ ਪਿਤਰ ਸੁਰਮੀ ਦੇ ਹੁਏ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਅਰਜ ਕਰੀ
 ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰੋ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰਹੁ ਜੀ ਸੀ ਸਤਿ
 ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਦਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਨਿਧਾਨ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਔ
 ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਗਤ ਉਨਾਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਆ ਔ ਆਗਮਾ ਕਰੀ
 ਕਿ ਸਿਖੋ ਪਿਆਰਿਓਂ ਹੁੰਕੇ ਦਾ ਉਆਂ ਭੀ ਨਰਕ ਨੂੰ ਲੈ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪੀਣੇ ਵਾਲੇ ਕੋ ਤੋ ਕਿਆ ਹੀ ਕਹਨਾ ਹੈ ਕਿ
 ਉ ਕਿਏਹ ਤਮਾਕੁ ਗਊ ਕੇ ਰੁਧਰ ਸੇ ਪੈਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ

੭੦ ਇਸ ਕੋ ਤਮਾਗਣਾ ਹੀ ਅਵਸੰਮਜੋਗਮ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੇ ਆਗਮਾ ਕਰੀ ਬਿਨਾਂ ਹੁਕਮ ਈ ਲਿਖਾਰੀ ਅਪ
ਨਾਂ ਨਾਂਮ ਨ ਲਿਖਿਆ ਕਰੇ ਕੋਯੋ ਕਿ ਟਪ ਪਟ ਨ ਹੋ
ਏ॥ ॥ ਰੋਪਈ॥ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਆਇਸਮ
ਨੀ॥ ਸਾਖੀ ਲਿਖੀ ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਗਮਾਨੀ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੂ
ਰਾਜੇ ਕੋ ਦਯੋ॥ ਮਨ ਮੈ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਸੁਗਯੋ॥ ੧॥ ੨੦॥
ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕੀ ਸਵੀਂ ਚਲੀ॥

॥ ਹੋਹਰਾ॥ ॥ ਗੁਰ ਕਲਗੀ ਧਰ ਅਤਿ ਸੁਭ
ਗ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁ ਆਪਸਿ ਕਾਰ॥ ਬਾਜ ਸੁਜੁੰ ਰੇ ਬਹੁਤ ਲੈ
ਪਉਂਦੇ ਸੁਦੰਨ ਮਝਾਰਾ॥ ੧॥ ॥ ਰੋਪਈ॥ ॥
ਮਾਯੇ ਏਕ ਬਲੀ ਬਹੁ ਸੁਰ॥ ਸੇਰ ਲਾਗੇ ਅਗਰ ਹਜੂ
ਰ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਹੋ ਹਾਈ ਅਸਟਾਰ॥ ਸਿੰਘ ਮਾਯੇ ਆਪ
ਬੀਚਾਰਾ॥ ੨॥ ॥ ਹੋਹਰਾ॥ ॥ ਕੇਸਰੀ ਆਉਸਦੰਨ
ਕਾਨਾਮ ਧਰੇ ਬਲਵੰਤ॥ ਦੁਸਟ ਨ ਕੇ ਉਗਛਿ ਦਗ ਏਹ
ਰਖੇ ਸੀਤ ਮਹੰਤਾ॥ ੩॥ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਬਿਸਾਮ ਕੀ
ਏ ਸਵਾਪਹਿਰਦੇ ਤਰ੍ਹਕੇ ਸੀ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕਰ ਉਠੇ
ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿੰਘ ਉਠ ਜੰਗਲ ਹੋ ਇਸਨਾਨ ਕਰ ਸੀ ਜਪ
ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰ ਬਖਸੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ
ਬਿਛਾਵਨੇ ਬਿਛਾਇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਰਾਗੀ ਸਰੰਦੇ ਤੀਬਰੇ
ਜੋੜੀ ਛੇੜ ਪਰ ਬਾਪ ਪਰ ਰੰਗ ਉਤ ਬੰਦਨਾਂ ਅਨਿ
ਕ ਬਾਰ ਸਲੋਕ ਪੜ੍ਹ ਸੁਰ ਉਚੇ ਸੇਂ ਆਸਾਜੀ ਕੀ ਟਾਰ

ਕ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਭੀ ਓਹੇ ਸਿ
 ਘਾਸਨ ਪਰ ਸੇਭਾ ਰੂਪ ਬਿਰਾਜ ਸੰਗਤ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇ
 ਤੇ ਚਾਹ ਪੜੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਅਨੰਦ ਜੀ ਪੜ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ
 ਦਿ ਵਰਤਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਨਾਮ ਦਾਨ ਬਾ
 ਣੀ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਕੀਏ ਸਿਖਾਂ ਪੁਰਿ ਛਾਜੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ
 ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਤੇ ਤੋਹਨਾਂ ਬੰਦਾਂ ਸਾਸਤਾਂ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਕੀ
 ਭੇਦ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸੇਰਾਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਗਿਦੜਾਂ ਦੇ ਸ
 ਬਦ ਸੇ ਨਹੀਂ ਖੁਲਦੀ ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਬਿਨਾਂ ਸਿ
 ਘਨ ਜੀ ਜਾਗਦੇ ਜੋ ਮਨੁ ਖਦੇ ਹਧਾਰ ਕੇ ਚੋਰ ਕੀ ਨਿ
 ਗਾਹ ਕਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਲਿਖ ਜਾਏ ਤੇ
 ਜਮ ਬਾਨਾ ਦੇ ਕੋ ਸੀਸ ਬੀ ਤੰਤੋ ਤਨਾ ਕਰੇ ਓਹ ਦੂਜੇ ਜ
 ਨਮ ਮਖੀ ਦੀ ਜੇਨ ਪਾਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਗਾ ਤਾਂ ਗ
 ਤੀ ਕੇ ਪਾਪ ਤੋਹੈ ਗਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਪਿਜਾਂ ਸਿਖਾਂ ਅਰ
 ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਾਨੂੰ ਬਰਾਹਮਣ ਤੇ ਭਾਈ ਚਾਰਨਾਲ ਨ
 ਹੀਂ ਰਲਾਉਂਦੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰਕ ਹੋਯਾਂ ਬਾਹਾਂ ਵਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹੈ
 ਨ ਹੁਣ ਤੂੰ ਸੁਰਜ ਰੂਪੀ ਗੁਰੂ ਨਜਰ ਆਇਆ ਹੈ ਸਾ
 ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਲੈ ਦਰਗਾਹ ਦੀ ਅੱਗ ਬੈਂ ਰੱਖ ਲੈ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ
 ਅਜਾਬ ਬੈਂ ਜਦੋਂ ਦਾ ਅਸਾਂ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦਿ
 ਲੋ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਰਾਤ ਦਿਚ ਖਾਬ ਦੇ ਨਜ
 ਰ ਆਂ ਵੇਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਮਰ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਿਚ ਸੜ

੧੨ ਦੇਹੈਨ ਅਗੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਤੁਸੀਂ ਸੜਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇ
 ਤੁਰਕ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਸੜਦੇ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾ ਸੜਦੇ ਹਨ
 ਜਿਚਰਤਾਈ ਗੋਰਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਫੁੱਟਦੇ ਗੋਰਵੇ ਅੰ
 ਦਰ ਰੂਹ ਭਰੂ ਪਾਕਦੇ ਅਜਾਬ ਨਾਲ ਸੜਦਾ ਹੈ ਜਦ
 ਸੀਸ ਟੁਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਬ ਰੂਹ ਇਥੋਂ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਪਾ
 ਸੋ ਬਾਹਮਣ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਲਾਂ ਫੁੱਟਦੇ ਹਨ ਬਰ
 ਨ ਕੀਤਾ ਕੇਸ ਰਖੇ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਤੁਰੇ ਸੇ ਨਾਲ ਪੜੇ ਝੂਟ
 ਕਾ ਛਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖਰੇ ਸਾਬ ਅਮਿਤ ਛਕਾਇਆ ਤਾਂ ਤੇ
 ਹਿੰਦੂਆਂ ਅੰ ਸਿਖਾਂ ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਂ ਤੁਰਕ ਨਾਲ ਰਲਾਲੀ
 ਏਹਨ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਸਬਦ "ਬੁਲਣ ਅਦਰ
 ਸਭੁ ਕੋ ਅਭੁਲ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ" ਜੀਉ ਸਦਾ ਹੀ ਭੁ
 ਲਨ ਵਿਚ ਹੈ ਕੁਸੰਗਤ ਕਾ ਫਲ ਹੈ ਬਖਸ ਲੈਣਾ ਪੁਨਿ ਹੈ
 ਜੇਹੜੇ ਤੁਰਕ ਦੇ ਬੀਜ ਥੋ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ ਓਹ ਝੂਟ ਕਾਨ
 ਹੀ ਛਕਦੇ ਸਿਖੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਏਹ ਪੁੰਡਰੀਨ ਸਬਦ
 ਜੁਗ ਜੁਗ ਤੁਗਤਿ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇ
 ਆ ਹਰਨਾਖ ਸਦੁਸਟ ਮਾਰਿਆ ਪਹਿਲਾ ਦੁਤਰਾ
 ਇਆ ਹੰਕਾਰੀਆਂ ਨਿੰਦਕਾਂ ਪਿਠ ਦੇਇ ਨਾਮ ਦੇਣ
 ਮੁਖ ਲਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਅੀ ਅੰ
 ਤਿਲਏ ਛਡਾਇਆ॥ ਗੁਰੂਕਿਆਂ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ
 ਅਮਿਤ ਛਕਕੇ ਸੁਧ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਇਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿ
 ਘਰ ਲਵ ਰਤਣ ਗੇ ਤੇ ਦ ਨਾਂ ਰਖਣ ਗੇ ਤੁਰਕਾਂ ਬੀਇ

ਹ ਪਰਹੇਜ ਕਰਨਗੇ ॥ ਜੈਸੇ ਮਹੀਮਾ ਦੇ ਨੇ ਕਲਮੇ ਦੀ ਸ ੭੩
 ਰਾਹ ਨਾਲ ਚੁੜੇ ਰਲਾ ਲਏ ਹਨ ਅਰਥ ਹੁ ਇੰਦ ਦੇ ਖੁਹਾਂ
 ਦਾ ਪਾਣੀ ਪਾਏ ਪੀਏ ਹਨ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦ ਅਥਵਾ ਕਿਸੇ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਟੀ ਕਿਆ ਤਾਂ ਤੁਏ ਇਹ ਤਾਂ ਜਨਮ ਦੇ ਹਿੰਦੂ
 ਤੈਨੂੰ ਸਿਧੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਸੁਧ ਕਰਨ ਤਾਂ ਮੁ
 ਖਸ ਧਰਮ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਜਾਏ ਪੀਛੇ ਹਿੰਦੂ
 ਦੁਓਸ ਕੋ ਨਹੀਂ ਰਲਾਏ ਏਹ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਬੜੀ ਗੀਭੁ
 ਲੋ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਮੁਲਕ ਮੇਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬੈ
 ਜਤ ਬਾਹਮਣ ਖੜੀ ਬੈਸ ਸੁਦ ਦਾਰਾ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਮੂਦ
 ਗਜਨਵੀ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਤੇ ਸਭੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀਏ
 ਹੋ ਜਬਰ ਦਸਤੀ ॥ ਔਰ ਲਾਲਚ ਸੇਂਭੀ ॥ ਜੇਉਨਾਂ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਯਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮਿਲਾ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨ ਇਸ ਦੇਸ ਵਿਖੇ ਨਾ ਹੋਂਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਏਕ ਹੋਨਾਂ
 ਅਛਾ ਹੈ ਦੂਸਰੇ ਹਿੰਦੂ ਐਸੇ ਕਰੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੀ ਸੇਕੋਈ ਭੁ
 ਲਕੇ ਖੋਟਾ ਪਾਪ ਮਾਂ ਭੁੱਟ ਗਊ ਦਾ ਚੁਹੜੇ ਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
 ਤਾਂ ਭਾਈ ਚਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਹਟਾ ਲੇ ਕਰ ਦੇ
 ਸਨ ਬਾਹਮਣ ਲਾਲਚ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ
 ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਨ ਤੁਰਦੇ ਗਇਆ ਗੁਦਾਵਰੀ ਤੇ ਕਾਂਸੀ
 ਭੇਜਣ ਜੇਕੋਈ ਜੀਉਂਦਾ ਆ ਭੀ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਕੁ
 ਛ ਵਿਓ ਪੁਨ: ਜੱਗ ਅਰਬਾਹਮ ਭੇਜ ਕਰਾਵਨ ਦਾ ਹੁਕ
 ਮ ਦੇਣ ਭੁਭੀ ਥਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲਈ ਤੰਦੀ ਕਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁ

ਖਾਂਦੇ ਮਾਰੇ ਓਹ ਗਰੀਬ ਬਿਚਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਜਾ
 ਏਂ। ਤੇ ਸਿਖੋ ਜੇ ਕਿਸੀ ਸੇਂ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ
 ਉਸਨੂੰ ਜਬਾ ਸਕਤੁ ਤੀਰੁ ਦੇ ਕੇ ਪੀਛੇ ਮਾਠ ਕਰਨ ਜੋਗ
 ਤੇ ਤੇ ਸਿਖੋ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਨ ਟਾਲ ਹੋਵੇ ਤੁਸੀਂ
 ਅਮਿਤ ਛੁਕਾ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਜਾ ਕੇ ਮਿਲਾ ਲੈਣਾ ਧਨ ਦਾ
 ਲੋਭੁ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਾਸੇ ਧਨ ਦੇ ਕੇ ਭੀਰਲਾ ਲੈਣਾ ਦੂਸਰੇ
 ਨਾ ਟਾਲੇ ਦਾ ਆਦਰ ਬਹੁਤ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ਧਰਮ
 ਦਾ ਧਾਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਟਿਰੋਧ ਕਰੇ ਸਾਥ ਧਰਮ ਦਾ ਪਾਟਾ
 ਉਂਦਾ ਹੈ ਭੁਲ ਚੁਕਤਿ ਨ ਦੇਹੀ ਬਖਸ਼ ਦੇਣੀ। ਫੇਰ ਬੀ
 ਨਾਂ ਹਟੇ ਤਾਂ ਉਸਨਾਲ ਰਾਜਨੀ ਅਤ ਸੇਂ ਭਾਈ ਚਾਰਾ ਮਿਲ
 ਕੇ ਬਿਦਾਵਾ ਲਿਖਣਾ ਕੁਲ ਚੀਜ ਧਨ ਮਿਲਖ ਮਾਲਕੀ
 ਦਾ ਅਮਾਨਤ ਰਖਣਾ ਜੇ ਫੇਰ ਭੀ ਭੁਲਾ ਮਾਨਸ ਨਾ ਬ
 ਨੇਂ ਤਾਂ ਸਭ ਮਾਲ ਖਾਲਸੇ ਅਰਬ ਲਗਾਣਾ ਏਹ ਧਰਮ
 ਸਾਸਤਰੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਹੈ ਪਿਛਲੇ ਧਰਮ ਨਾਲ ਛੁਟਾ
 ਦਾ ਨਾ ਰਖੇ ਮੋਨਾ ਸਿੰਘ ਹੋਵੇ ਰਹਤ ਸੇਂ ਰਹਿਤ ਰਹੇ ਭੁਰੇ ਸੇ
 ਸੇਂ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇ ਉਸਕੋਂ ਸੋਂ ਗਉ ਦਾ ਪੁਨ ਹੈ ਜੇ ਸਿੰਘ ਅ
 ਮਤ ਛੁਕਾ ਕੇ ਮੋਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੋਂ ਗਉ ਦਾ ਪਾਪ ਹੈ ਹੇ
 ਸਿੰਘੋਂ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਤੁਰਕ ਬੇਟੀ ਦੇ ਕੇ ਅਪਨੇ ਦੀਨ ਮੈਂ ਰਲਾਉ
 ਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿੰਘੋਂ ਤੁਸੀਂ ਛੁਹਤ ਦੁਸ਼ਨਾਂ ਟਾਲੇ ਨੂੰ ਕਣਾਹ
 ਛੁਕਾ ਕੇ ਹਲਾਓ ਬੜਾ ਪੁਨ ਹੈ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਜੈਕ
 ਰੇ ਦੇਸ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਂ ਮੰਨੇ ਇਤਨਾਂ ਸੀ ਮੁਖ ਟਾਕ ਸੁ

ਠਕਰ ਸਤੁ ਆਨਿਦ ਰੋਏ ਅਰਚਨੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬਚਨ
 ਹੋਇਆ ਹੇ ਸਿਖੇ ਸਿਤੋ ਭੁਗਤੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿ
 ਚ ਪੇਮੀਓ ਐਸੇ ਸਮੇਂ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮਹਤ ਮਹੈਂ ਸਿਖੇ ਭੁਜੀ ਬਿਆਹ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਆਂ ਲਾਣਾਂ ਪਾੜਿਆ ਕਰੇ
 ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮੇ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਦੇਸੇ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ
 ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ ਸਿਖਣੀਓ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਪਾਣੀਓ ਕੋ ਨਾਰੇ
 ਇਆ ਕਰੋ ਰੋਣਾ ਅਛਾਨ ਹੀ ਤੁਸਾਡੇ ਸਿਰ ਪਾਣੀ ਦਾ
 ਭਾਰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਮ ਦੂਤ ਰੋਨਾ ਸੁਣ ਕੇ ਪਸਿਨ ਹੋਵੇ ਹੈ
 ਅੰਗ ਸੁਣਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ (ਦੋਹਰਾ)

ਸਿਖਣੀਆਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਮਾਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ
 ਮਹਿਮਾ ਦਿਨ ਹਿੰ ਦਿਨ ਤੀਨ ਲੋਕ ਟੁਕ ਜਾਤਾ॥੧॥੨੧॥

ਜੋ ਸੁਰਾ ਪਰਧਾਨ ਜਿਸ ਸਾਹਿਬ ਬਲ ਧਰੇ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਈ ਸਟੀਂ ਰਲੀ॥

ਇਕ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਚੁੜ੍ਹਿਆਂ ਇਕ ਸੌ ੧੦੦ ਰੁਪਏ ਦੀ
 ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੁਹਾਡਾ ਪੈਸਾ ਲੈ
 ਗਰਨਹੀ ਪਾਉਣਾ ਓਨਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਗਾਈ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਲਗੀ ਧਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਓਸ ਦੇ ਮੜੇ ਸ਼ਕਤੀ
 ਕਾਤੇਜ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਚਿਰ ਨੀਚ ਦੀ ਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
 ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੋਟੀ ਜੁਨੀ ਪਏ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਹ

੭੬ ਤ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਫੇਰ ਅਛੀ ਜਾਗਾਂ ਜਨਮਧ ॥
 ਰਕੇ ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਬਨ ਜਾਈਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸਾਡੀ ਗਹਿਤ ਰਖੇ ਤਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਬੂਲਾਂਗੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਛਕੇ ਕਛਕੇ ਸਦੀ ਗਹਿਤ ਅਰਭੁ ਜਨ ਬਾਣੀ ਕਰੇ
 ਹੁਕਾਛਕੇ ਤੇ ਗਰਨ ਮਾਰੇ ਰੇਰੀ ਨਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪ
 ਤੇ ਵਿਆਹ ਵੇਲੇ ਲਾਣ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਪੜ੍ਹੇ
 ਪਾਣੀ ਮਰੇ ਸਸਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਾਂਗੁਰੂ ਗੰ
 ਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਇਕੋ ਤੁਸੀਂ
 ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਸੁਧ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫੁਲ
 ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਦੀ ਵਿਚ ਪਵੇ ॥ ਗੁਰੂ ਗੀਖਾ ਕਰੇ ਹੰਤ
 ਆਨਾ ਕਰੇ ॥ ਖੁਟਕਾ ਖਾਓ ਸਿੰਘ ਸਦਾਓ ਕਲਮਾਂ ਨਾ
 ਬਕੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਪੰਥ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਉਸ ਦੇ ਸਤ੍ਰੁ ਹੋ ਜਾ
 ਵੇ ਤੁਰਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਾ ਰਖੇ ਗੋਰਾਂ ਨਹੀਂ ਪੂਜੇ ਆਗਿਆ
 ਮਾਨ ਕਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੋ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਛਕਾਇਓ ਜੀ ਲੜਲਗਿਆਂ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਜ ਛਕਾਇਆ ਸਿੰਘ ਸਜ ਕੇ ਸੀਟਾ ਹਿ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਲਗੇ ਕਰਨ ਅਰ
 ਦਾਸ ਕਬੂਲ ਹੋਈ ॥ ਪੁਨ: ਏਕ ਸਿਖਣੀ ਅਰ ਸਿਖ
 ਨੇ ਆਇ ਕਰ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈ
 ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਦਾ ਠੰਗ ਕਾਲ ਹੋਇ ਗਿਆ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਸਚੇ ਪਾ

ਤਿਸਾਹ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ੧੧
 ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਕਮੋਂ ਕਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜੀ
 ਬਚਨ ਹੁਆ ਇਸ ਸਿਖਣੀ ਆਪਣੇ ਚਾਰ ਗਠ ਭੁਗਿ
 ਰਾਏ ਹੈਨ ਤਿਨ ਬੇਟੇ ਇਕ ਬੇਟੀ ਸੀ ਹੁਣ ਸਚ ਕਹਣ
 ਗੇ ਭੁਲ ਬਖਸਾਵਣਗੇ ਤਾਂ ਰੰਗ ਚਿਟਾ ਹੋਵੇਗਾ ਚੰਨਾਂ
 ਨੇ ਦੀਵਾਨ ਬੀਚ ਸਰ ਕਹਿ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਖਾਣੀ ਦ
 ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ ਮੇਰੀ ਇਸ ਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਲੋ
 ਕ ਲਾਜ ਬੋਂਡ ਰਵਿਆਂ ਪੇਟ ਗਿਰਾ ਦਿਤੇ ਸਨ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਸਯੂ ਬਖਸ਼ ਲਓ ਜੀ ਈਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬੋਂ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਹਾਂ
 ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅੰਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਨਾਮ ਰ
 ਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੁਇਆਂ ਜੀਉ ਦਿਆਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸਿ
 ਖਣੀਏ ਜੇੜਾ ਤੇਰਾ ਖਾਣੀ ਦ ਸੀ ਓਹ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਤੇਰਾ
 ਯਾਰ ਸੀ ਤੇ ਏਹ ਤੇਰਾ ਖਾਣੀ ਦ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪਾਪ ਚੋਰੀ
 ਨਾ ਕਰੋ ਧਰਮ ਰਾਜ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਜਮ ਦੂਤ ਧੁਆਰੀ ਭ
 ਗ ਐਂ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤੇਲ ਸਾੜ ਕੇ ਪਾਉਨਗੇ ਤੁਰਸਾ ਕੇ ਮਾਰ
 ਨਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕਾਮ ਬੜਾ ਦੁਖ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਹਟਿਆ
 ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਅਨੰਦ ਪੜਾ ਕੇ ਭੋਗ
 ਕਰੋ ਪਾਪ ਬੋਂਡ ਹੋ ॥ ਯਥਾਵਾਕ ॥ ਲੇਖ
 ਨਾਮਿ ਟਈ ਹੋ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰ ॥ ॥
 ਬਿਧਾਤਾ ਕੇ ਅਖਰ ਅਮਿਟ ਹੈਨ ਜਦ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਿਧਾਵੇ
 ਜਾਏ ਤਬ ਜੇਠ ਦੇਵਰ ਕਿਸੇ ਸਾਕ ਲੋੜਵੰਦ ਨਾਲ ਅਨੰ

ਦਪੜਾ ਲਏ ਗੁਰੂਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਮੁਹਿਕਾਰੀ ਗਚਿੱਟਾ
 ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਰਦਾਸ ਕਬੂਲ ਹੋਈ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹ
 ਇਕਰ ਗੁਰੂ ਜਸਗਾਤੇ ਘਰ ਕੇ ਗਏ॥ ਬਚਨ ਹੋਆ
 ਸਿਖੇ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹਾਏ ਬਿਨਾਂ ਤੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ ਸਿਖੇ
 ਤੁਸੀਂ ਲਾਗੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੀਤੀ ਸੀਆਂ ਨਹੀਂ ਤੋਰਨੀਆਂ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਕੁਤੇ ਜੈਸੀ ਖੋਰੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਖਰਾਬ ਕਰ
 ਨਗੇ ਪਿਉਤਰਾ ਭੁਤੀਆ ਨਾਲ ਜਾਏ ਇਸਤ੍ਰੀ ਫੇਲਨ
 ਤੀਹੇ ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਟੇਖਦੀ ਕਸੀ ਗਏ ਸਹੇ ਸਿਧੀ ਪਿਆ
 ਕੋਇ ਸਤ੍ਰੀ ਰੰਗੀ ਫੇਲੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਲੋੜ ਵੇਦ ਹੋਵੇ ਤੋਕਿ
 ਸੀਸਿਘ ਲੋੜ ਵੇਦ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਹੀ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹਾਵਣ
 ਇਸ ਇਰਛੇ ਕਲਾਜ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣੀ ਇਸਟਾਸਤੇ ਵਿ
 ਧਣ ਕੋ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹਾਵਣਾ ਪੁੰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਣ ਧਨ ਵ
 ਲੀ ਨੌਕਰ ਰਖੇ ਉਸ ਕੋ ਯਾਰ ਆਖ ਦੇਹਨ ਨਿਰਧਨ
 ਬੋ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ - ਜੇ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਕਲੀਕ
 ਲਗਦਾ ਹੈ ਪਤੀਤੀ ਵੀ ਦੇਜਤ ਸਤਦਾਰਾ ਖਾਹੈ ਜੈਸਾ
 ਮੰਗੇ ਦੇਦਾ ਪਤੀ ਹੈ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕਰੇ ਦੇਦਾ ਪਤੀ ਹੈ ਮੁਏ
 ਪਿਛੇ ਪਤੀ ਕਰਨੇ ਦਾ ਪੁੰਨ ਹੈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇ ਈਸ
 ਰ ਦੇ ਜੀਵ ਹੈਂ ਬਿਰਥਾਰ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਹੈ ਕਰੇਵੇ ਕਰਨ
 ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਕੀ ਲਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹਨੇ
 ਜੋ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਦੁਰਹੋਤੇ ਹੈਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਭੁ
 ਟਕਤਾ ਮੁਠੇ ਕੁੜੀਆਂ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੀ ਸੁਨਾਘਰ

੭੯
 ਵਸਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਜੰਮਦੇ ਹੋਏ ਨ ਟਹਿ
 ਲਸੇਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸਿਸਟੀ ਵਧਦੀ ਹੈ
 ਜੇੜਾ ਅਨੰਦ ਭੜਾਉਨੇ ਨੂੰ ਮਨੁੱਕਰੇ ਸਲਾਹ ਮਦਦ
 ਨਾ ਦੇਵੇ ਉਸਨੂੰ ਪਚੀਸ ੨੫ ਆਦਮੀ ਹਜ਼ਾਰ ਗਊ ਮਾ
 ਰੇ ਦਾ ਦੋਸਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਬਡੇ ਆਦਮੀ ਭਲੇ ਨਾਮ ਦਾ
 ਰ ਆਦਮੀ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਕੁੜੀਆਂ ਮੁੰਡੇ ਵਿਆਹ ਦੇਵੇ ਤੇ
 ਨ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਆਹਿਆ ਨੀਂ ਗਰ ਮਰ ਜਾਏ ਤੇ ਓਹ
 ਲੋਗ ਦੇਖੇ ਸਾਡੀ ਨੂੰ ਧੀ ਬਾਂਕੀ ਜਵਾਨ ਹੈਂ ਇਹ ਕਿਸੀ
 ਨਾਲ ਖਰਾਬਾ ਕਰੇਗੀ ਬਸ ਐਸੀ ਬਾਤ ਮਨ ਮੈਂ ਸਮ
 ਝਕੇ ਰਖਦੇ ਹੋਏ ਜਬਦਾਉ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਬ ਜਹਰ ਦੇਵੇ
 ਹਨ ਸਿੰਘੋ ਪਿਆਰਿਓ ਅਨੰਦ ਪੜਾਉਨ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ
 ਅਨੰਦ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ॥ ਧੀ ਅਵਿਆਹ ਦੇਣਾ ਅਸਮੇਧ
 ਜਗ ਦਾ ਪੁਨਿ ਫਲ ਹੈ ਜੇ ਵਿਧਵਾ ਹੋ ਜਾਏ ਅਰਪਤੀ ਸਿ
 ਗ ਬੇਧਕ ਨ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਉਸਦਾ ਫੇਰ ਅਨੰਦ ਪੜਾਨਾਂ ਮਾ
 ਪਿਆਂ ਕੋ ਪੁਨ ਹੈ ਪੰਜ ਅਸਮੇਧ ਕੇ ਸਮਾਨ ॥ ਜੇ ਪਤੀ
 ਬੇਧਕ ਹੋਈ ਵਿਧਵਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਆਪਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੇ ਸਿ
 ਘ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਪੜਾ ਲੈ ਉਸਕੋ ਸੌ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਕਾ
 ਪੁਨਿ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਪੁਨ: ਇਕ ਸਿਖ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀਸ
 ਨੂੰ ਜੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਵੇਸੇ ਜੀ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਦੇਹ ਕਾਲ
 ਬੋਂ ਗਹਿਤ ਹੋ ਜਾਵੀ ਹੈ ਬੁਢੇ ਪਾਨ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤਿਕਾਲ ਦਿ
 ਸਟੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਭ ਕੁਛ ਉਚਨੀਚ ਤਿਨੇ ਲੋਕ ਵਿਸਟ ਆ

੮੦ ਉਂਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਤ ਰੋਜਗਾਰ
 ਕਰੋ ਜੋਗਦੀਬਿਧੀ ਨਿਕੰਮੀ ਸੀ ਕਰਨਹੈ ਸੀਧਾ
 ਬੈਠੇ ਜਿਹਥਾ ਚਾਰ ਉਂਗਲੀ ਲਾਂਬੀ ਕਰੇ ਪਟਿਕਾ ਸੀ
 ਸਦਿਖੇਧਿਆਨ ਲਗਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਪੀਏ ਨੇੜਾਂ ਕੋ
 ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮੈਂ ਲਾਕੇ ਨਿਗਾ ਉਲਟੀ ਕਰੇ ਆਨਾਹਦੁਸ
 ਬਦ ਸੁਣਨੁ ਫੜੇ ਫੇਰ ਅਨੇਕ ਜਾਸਨ ਕਰੇ ਹੇ ਸਿਖੋ
 ਏਹ ਸਬਰੀਤ ਗੁਰਸਤੀ ਅੰਨ ਖਾਣੇ ਫਾਲੇ ਕੋ ਨਹੀਂ ਚਾ
 ਹੀਏ ਤੁਸੀਂ ਸੁਸ ਸੁਸ ਸੁਸ ਸੀ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰੋ
 ਕਲਿਜੁਗ ਮੈਂ ਯੇਹ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਇਕੋਤ੍ਰ ਜੋ ਜਪਸੀ
 ਕਾਪਾਠ ਸੁਧਭਾਉਣਾ ਧਾਰਕਰ ਕਰੇਗਾ ਸਿਧੀ ਪਾਪਤ
 ਹੋਵੈਗੀ ਤਰਨਤਾਰਨ, ਯਾ ਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ, ਮੁਕਤ ਸਰ,
 ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ, ਰਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ, ਗੋਇੰਦਵਾਲ,
 ਮਾਲ ਸਾਹਿਬ, ਯੇਹ ਸਰਗੁਰਤੀਰਥ ਬਾਸ ਕਰਨੇ ਕੋ
 ਭਜਨ ਤਪ ਕਰਨੇ ਕੋ ਸੇਸਟ ਹੈ ਸਿਧੀ ਸੁਧੇ ਚਲਣੇ ਕਾ
 ਨਾਮ ਹੈ ਫੁਲ ਰਹਤਾ ਸੁ ਜਾਧਣਾ ॥ ੨੨ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਤੇਈ ਸਟੀ ਚਲੀ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

॥ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਜੀ ਅ
 ਤਿਟਿ ਚਿਤ੍ਰ ਦਿਟ ਚਿਜਾ ॥ ਸਿਸਟੀ ਤਾਰਨ ਕੇ ਸੁ ਹਿਤੁ ਸ
 ਭਾਲ ਗਾਵੈ ਰੋਜਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਅਨੰਦ ਮੈਂ ਬੈ

ਠੇ ਦੇਖ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਬਖ
 ਸਾਉਨ ਕੀ ਫਲ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਜੋ ਕਿਸੀ ਜੇਂ ਭੂਲ

ਜੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਏ ਕੁਸੰਗ ਮੈਂ ਲਗ ਜਾਏ ਮੁਸਲੀਧ
 ਰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਕੀ ਸਿੰਗਤ ਹੋ ਜਾਏ ਧੀ ਦਾ ਮੁਲ ਲਵੇ ਗੁਰੂ
 ਕੀ ਨਿਦਾ ਯਾ ਚੋਰੀ ਕਰੇ ਧੀ ਨੂੰ ਮਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਧੰ
 ਦਾ ਮਾਰੇ ਠਗੀ ਕਰੇ ਵਿਸ਼ਾਸ ਘਾਤ ਮਿਤ ਘਾਤ ਕਰੇ ਗੁ
 ਰੂ ਭੈਣ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਮਾਂ ਕੇ ਸਾਥ ਗਊ ਕੇ ਸਾਥ ਭੋਗ ਕਰੇ
 ਹੋਰ ਜੇਹੇ ਬੜੇ ਭਾਰੀ ਪਾਪ ਹੈਂ ਧਰਮ ਰਾਜ ਐਸੇ ਪਾਪੀ
 ਆਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਭੰਨ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਚੋਰਾ ਸੀ ਨਰਕ ਭਗਾ ਕਰ ਪਿ
 ਛੋਂ ਸੁਆਰ ਕਤੇ ਸਾਪ ਬਿਛੁਰੇ ਗਏ ਐਸੀ ਟੇਢੀ ਜੁ
 ਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤੇ ਐਸੇ ਪੈਂਦੇ ਕਰਮਾਣ ਲੋਗ ਅਪ
 ਨੇ ਪਾਪੋਂ ਸੇ ਰੁਕ ਕਰ ਚਿੰਤਾ ਕਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਆਸਰਾ ਪਕ
 ਰ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸੇ ਸਚੇ ਮਨ ਸੇ ਸਤਿ ਸੰਗ ਯਾ ਗੁਰੂ ਗੀਥ
 ਕੀ ਵੀਣਾ ਮੈਂ ਆਨ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਅਭਿਮਾਨ ਛੋੜ ਅਹੰਕਾ
 ਰ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਗਰੀਬ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕਰ ਸਚ ਸਚ ਕਰੇ ਸਾਧ
 ਸਿੰਗਤ ਕੇ ਜੋੜੇ ਝਾੜੇ ਝਾੜੇ ਦੇਣ ਤਾਂ ਸਿਖ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੇ
 ਮੀ ਨੇਮੀ ਉਸ ਗਰੀਬ ਪਰਦਇਆ ਕਰ ਕੇ ਪੁਛੁੰਦੇ ਹੁੰ
 ਵਿਲੋ ਪਾਪਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਾ ਹੈਂ ਜਬ ਟੋਹ ਗੁਰੂ ਘਰ ਕੀ ਰਹਤ ਕ
 ਭੁਲ ਕਰੇ ਤਬ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਗੇ ਵਹੁ ਪੇਮੀ ਸਿੰਘ ਅਰਦਾਸ
 ਕਰ ਕੇ ਬਖਸ਼ਾਵਣ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਐਹੋ ਵੇਰ ਕਰ ਰਿਤ
 ਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਤਨ ਮਨ ਸੇ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਰੂਪ ਸਮਝ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੋਲਤੀ ਕਰੇ ਤ
 ਬ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਦਾ ਲ ਯਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਉਸਨੂੰ ਦਾਸ ਜਾ

੮੨ ਸਚਾ ਜਾਣਕੇ ਬਖਸ਼ਣ ਅੰਗੇ ਦੇਹ ਕੁਰਹਤੀ ਤਨਖਾਹਲ
 ਗੀ ਐ ਰਹਤ ਕਬੂਲਕਰੇ ਤਬਉਸਦਾ ਜਨਮ ਨਖਾਹੇਜ
 ਦਾਹੈ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਵਰਗਾਹੇ ਉਸਕਾ ਮੁੰਹ ਉ
 ਜਲਾਹੇ ਦੇ ਗਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਤਨਖਾਹੇ ਬਖਸਾ
 ਟਕਾ ਫਲ ਸੁਣਾ ਪੇਮੀ ਦਾਸਾ ॥ ਆਗਿਆ ਮਾਨੀ ਸਬਨੇ
 ਧਨ ਗੁਰਚਰਨ ਨ ਆਸਾ ॥ ੧੦੧ ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਣਜ
 ਕਰੀਜੀ ਅਗੇ ਫੀ ਕਦੀ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਸੀ
 ਕਿ ਨਹੀਜੀ ਸਾਨੂੰ ਦੇਸੇਜੀ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਪਾਸੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਗੀਗਾ ਕਾਸੀ ਮਰਨੇ
 ਸੇ ਗਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਆ ਸੀ ਕਿ ਦਰਲ ਦੇ ਲੇ
 ਖਾ ਪੀੜ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਉਂ ਤੇਲਾ ॥ ਸਿਖੇ ਬਿਨਾਂ ਭੁਜਨ
 ਬੇਕਰੀ ਨਹੀਂ ਛੁਟਦਾ ਕਾਇਆ ਦਾਨਾਮ ਕਾਂਸੀ ਹੈ ਬੁਧ
 ਰੂਪੀ ਗੀਗਾ ਹੈ ਸਿਖੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਲਾਹ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਭੁਜਨ ਸਿਮਰਨ ਜਪਨੇ ਮਰ
 ਹਤ ਕੀ ਮਜ਼ਹੀ ਦੇਟੇ ਪਾਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੀ
 ਮੁਖ ਫਕਦਾ ਸੁਰਜ ਜੈਸਾ ਪਕਾਸ ਹੈ ਹੋਰ ਖਟ ਸਾਸੁਨੇ
 ਫਾਕਰਨ ਅੰਠਾਹਾਂ ਪੁਰਾਣ ਚਾਰ ਬੇਦ ਸੁਤੀਆਂ ਸਿਮ
 ਰੀਆਂ ਉਪਨਿਸ਼ਦਾਂ ਦਾ ਟਟਾਣਿਆਂ ਜੈਸਾ ਤੇਜ ਹੈ ਸਿ
 ਖੇ ਸਿਸਾਹ ਕੇ ਲੋਗ ਭੁਲਕੇ ਪਿਛਲਿਆਂ ਸਾਸੁਨਾਂ ਦੀ
 ਰੀਤ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਖਕੇ ਪਸੀਨੇ ਹੋਤਾ
 ਹੈ ਅਬ ਮੇਰੇ ਨਰਕ ਭਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨਾ

ਸਾਧਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਬੇਦਨ ਜਾਨੈ ਜੋਤਾ ਸੁਨੈ ਤੇਤਾ ਬਖਿ
ਅਨੈ ਸਾਧਕੀ ਮਹਿਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਨ ਤੇਰਾ ਸਾਧਕੀ
ਮਹਿਮਾਂ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਤੇ ਅਵ
ਤਾਰੈਨ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੀਰੇ ਨਹੀਂ ਹੁਏ ॥ ਚੋਪਈ ॥
ਗੁਰ ਕਲਜੁ ਗਾਈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖ ਕੇ ਮਨ ਮੈ
ਅਗਾਈ ॥ ਬਕਤ ਸਿਖ ਨੇ ਜੋਧ ਸੁਣਾਈ ॥ ਤਬ ਸੀ ਗੁਰ ਨੇ
ਮੇਰ ਕਲ ਗਾਈ ॥ ੧॥ ੨੩॥

ਅਗੈ ਸਾਖੀ ਚੋਬੀ ਸਵੀ ਪਰਿ ਭੁਰੇਈ ॥
ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਕਰ ਫਹ ਸੇ ਸੀ ਗੁਰ ਕੀਆ ਚਲੇ ਸੇ
ਜ ਕੇ ਸਾਬਾ ਨਿਰਮੋਹ ਗੁਰ ਮੈ ਪਹੁਚ ਗਏ ਲੈ ਸਿਖ ਸਾ
ਸੁ ਸਾਬਾ ॥ ੧॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਰੂਰੇ ਤੇ ਬੁਲ ਗਾਏ ਗੁ
ਰੀ ॥ ਜਰੀ ਦਾਰ ਕ ਨਾ ਤੁਸਟਾਰੀ ॥ ਜੇ ਠੇ ਗੁਰ ਦੀ ਫਾਨ ਮੀ ਬਾ
ਰੀ ॥ ਸਿਖ ਕਹੇ ਰਖ ਪੈ ਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ੨॥ ਤਾਂ ਗੁਰ ਜੀ ਨਿ
ਕੋ ਸੋਹ ਗਾਨੁ ਵਿਖੇ ਦੀ ਫਾਨ ਲਗਾਇ ਸੇ ਭੁਤੇ ਭਏ ਸਿਖਾਂ ਅ
ਕਸ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਧੀ ਦੇ ਮੀਰੇ ਵੇ ਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ
ਰੀਤ ਮਰ ਜਾਣਾ ਹੁਸੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਦ ਵਰ ਪਾਰ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸਿੰਦ ਆ ਜਾਵੈ ਲੜਕੀ ਦਾ ਮਾਂ ਤੇ ਪਿਉ ਰਹੇ ਤਿ
ਨ ਰੋਜ ਕੁੜਮਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਜੈਸਾ ਅੰਨ ਪਕੇ ਖਾਓ ਫੇਰ ਕੁੜ
ਮ ਕੁੜਮਣੀ ਕੋ ਬੁਲਾਓ ਅਪਣੇ ਪਾਰ ਤਿਨ ਦਿਨ ਰ
ਏ ਜਬ ਮਨ ਆਪਸ ਮੈ ਪਕਾਹੋ ਜਾਵੇ ਵਿਦਤਾ ਬੀਧ
ਜਾਵੇ ਪਰ ਕੋਈ ਕਪਟ ਕੀ ਬਾਤੇ ਨਹੋਵੇ ਕੋਈ ਤਰਾਂ ਦੀ

੮੪ ਜੇਖੀ ਝੁਠ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਆਗਿਆ ਮਾਨਸਿ
 ਖਸਿਖਣੀ ਸਬਦੇਖਕੇ ਜਾ ਕਰ ਕੁੜਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਰਹੇ
 ਕੁੜਮ ਕੁੜਮਣੀ ਕੋ ਬੁਲਾ ਕਰ ਤਿਨ ਦਿਨ ਰਖਿਆ
 ਲੜਕੀ ਦਿਖਲਾਈ ਗਰੀਬੀ ਸੇ ਕਹਾ ਸਾਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕ
 ਰੇ ਜੀ ਕੁੜਮ ਕੁੜਮਣੀ ਮਨ ਮਨ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਦੀਦਾਰ ਕਰ
 ਖੁਸੀ ਸੋ ਘਰ ਗਏ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਆਨ ਕਰ ਅਰਜ
 ਕੀਤੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਟਾ ਰੁਪਾ ਦੇਵੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ
 ਵਾਸੇ ਰੋੜੀ ਗੁੜਕੀ ਦੇਵੇ ਸਾਹੇ ਚਿਠੀ ਭੀ ਸਾਬ ਦੇਵੇ ਕਰ
 ਅਰਦਾਸ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਵਰਤਾਇ ਲਾਗੀ ਕੁੜਮਾਂ ਦੇ
 ਘਰ ਗਿਆ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਕਰਾ ਪਚੋਂ ਕੋ ਬੁਲਾ ਭਾਈ
 ਚੰਕੇ ਸਾਹਮਨੇ ਗੁੜਦੀ ਰੋੜੀ ਸਾਹੇ ਚਿਠੀ ਦਿੱਤੀ ਖੁਸ ਹੋ ਕੇ
 ਕੁੜਮ ਕੁੜਮਣੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨੋਂ ਕਾ ਪਿ
 ਆਨ ਕਰ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਵਰਤਾ
 ਇਆ ਨੀਂਗਰ ਨੂੰ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਖਿਲਾ ਪਾ ਰੋੜੀ ਝੋ
 ਲੀ ਪਾਈ ਗਰੀ ਹੋ ਬਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਕਾ ਸਟਾ ਰੁ
 ਪਾ ਮੋ ਲਾਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗ ਦੀਆ ਖਿਲਾ ਪਿਲਾ ਕੇ ਰੁਖ ਸ
 ਤ ਕੀਆ ਲਾਗੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਸਿਖ ਸਿ
 ਖਣੀ ਆਇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੇਕਰੋ ਜੇਕਰੋ ਸਿਖਾਂ ਕੀਰ
 ਤਨ ਕਰਾ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਨੂੰ ਪਸਾਦਿ ਫੁਕਾਵੇ
 ਲਨਹੀਂ ਟੁਕਾਉਣਾ ਚੁੜਾਵੇ ਦਖੀਨ ਦਾ ਅਸੁਧਰੈ ਸੋਭੀ
 ਮੁਲਨਾਂ ਲਓ ਚਾਦੀ ਦੀਆਂ ਵੰਗਾਂ ਪਤਲੀਆਂ ਬਨਵਾ

ਓ ਨ ਤੇਲ ਚੜਾਓ ਨਾਂਗਾਂ ਬੰਨ੍ਹੋ ਸਿਖ ਆਗਿਆ ਪਾਇ
ਪਰਕੋਗਾਯਾ ਸਭ ਕੁਛ ਖੁਸੀ ਸੇ ਅਨੰਦ ਸੇ ਕਰਜ ਕੀ
ਆ ਇਕ ਚਿਰ ਚਾਰੀ ਸਿਖ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
ਹਿ ਬਜੀ ਕੇ ਸਬਦ ਮੀਠੀ ਸੁਰ ਸੇ ਪੜ੍ਹੇ ਪੀਛੇ ਸਿਖ ਟੀ
ਆਂ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਪੀਤ ਸੇ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਐਸਾ ਸੁ
ਦਰ ਗੀਤ ਭਾਸੇ ਜੋ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਜਲ ਦੀ ਮੁਕ ਜਾਵੇ ਕੁਨਮ
ਜੰਦ ਲੈ ਕੇ ਨੀ ਗਰਨੂੰ ਘੋੜੀ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਲੈ ਆਇਆ
ਗਾਉਂ ਕੇ ਪੰਚ ਲੋਗ ਆਗੇ ਮਿਲ ਬੜੀ ਪੀਤ ਸੇ ਰੋਗ ਕਰ
ਣਾਇਆ ਸਿਖ ਦੇ ਪਾਰ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਆਏ ਬਚਨ ਕੀ
ਤ ਸਿਖੇ ਘੋੜੀ ਦੇ ਹੇਠ ਬੀ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਖਾਵਣਾ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੜਕੀ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਆਮਿਤ ਛਕਾਇਆ ਵੇ
ਦੀ ਗਤੀ ਗਰੀਵੇ ਪਿਉ ਦਾ ਮਨ ਕੀਤਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਛਕਾਇਆ ਲਾਣ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਪੜ੍ਹੀ
ਆ ਫੇਰੇ ਦਿਤੇ ਗੁਰਾਂ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟਿਕਾਇਆ ਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਭੇਟ ਸਵਾਰੁਪਾ ਤੇ ਸਵਾਰੁਪਾ
ਗੰਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਤੇ ਸਵਾਰੁਪਾ ਦੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਰਦਾਸ ਚਾਰ ਆਨੇ ਅਤੇ
ਪੰਝੀ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਲਾਗੀਆਂ ਦਾ ਕੁੜਮ ਪਾਸੇ ਦਿਓ
ਯਾ॥ ਦਾਜ ਗਹਿਣੇ ਬਰਤਨ ਕੁੜਮਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਦਿਓ
ਜਬਾ ਸਕਤ ਜਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਰਹੰਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਾਯਾ
ਜਬਾ ਸਕਤ ਬਿਹੰਗਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕ

੭੬ ਤ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਫੇਰ ਅਛੀ ਜਾਗਾਂ ਜਨਮਧ ॥
 ਰਕੇ ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਬਨ ਜਾਈਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸਾਡੀ ਗਹਿਤ ਰਖੇ ਤਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਬੂਲਾਂਗੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਛਕੇ ਕਛਕੇ ਸਦੀ ਗਹਿਤ ਅਰਭੁ ਜਨ ਬਾਣੀ ਕਰੇ
 ਹੁਕਾਫੇ ਤੇ ਗਰਨ ਮਾਰੇ ਚੇਰੀ ਨਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪ
 ਤੇ ਵਿਆਹ ਵੇਲੇ ਲਾਣ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਪੜ੍ਹੇ
 ਪਾਣੀ ਮਰੇ ਸਸਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਾਂਗੁਰੂ ਰੀ
 ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਇਕੋ ਤੁਸੀਂ
 ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਸੁਧ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫੁਲ
 ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਦੀ ਵਿਚ ਪਵੇ ॥ ਗੁਰੂ ਰੀਖਾ ਕਰੇ ਹੰਤ
 ਆਨਾ ਕਰੇ ॥ ਝੂਟ ਕਾ ਖਾਓ ਸਿੰਘ ਸਦਾਓ ਕਲਮਾਂ ਨਾ
 ਬਕੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਔਰ ਪੰਥ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਉਸ ਦੇ ਸਤ੍ਰੁ ਹੋ ਜਾ
 ਵੇ ਤੁਰਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਾ ਰਖੇ ਗੋਰਾਂ ਨਹੀਂ ਪੂਜੇ ਆਗਮਾ
 ਮਾਨ ਕਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੋ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਛਕਾਇਓ ਜੀ ਲੜਲਗਿਆਂ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੋ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਜ ਛਕਾਇਆ ਸਿੰਘ ਸਜ ਕੇ ਸੀ ਵਾਹਿ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਲਗੇ ਕਰਨ ਅਰ
 ਦਾਸ ਕਬੂਲ ਹੋਈ ॥ ਪੁਨ: ਏਕ ਸਿਖਣੀ ਅਰ ਸਿਖ
 ਨੇ ਆਇ ਕਰ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਯੇ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈ
 ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਵਿਸਟ ਭਰ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਦਾ ਠੰਗ ਕਾਲਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਸਚੇ ਪਾ

ਉਠਾਂਦੇਸਰੈ॥ ਜੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇ ਗਾਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਦਾ ੯੭
 ਦੇਸ ਲੇਗੇਗਾ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਗੁਰਜੀ ਪਰਉਪਕਾ
 ਰਕਰਧੀ ਬਿਆਹ ਦੀ ਗੀਤਿ॥ ਬਤਲਾਈ - ਮਾਨੀ - ਸੁਸਿ
 ਖਸ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਧਰ ਪੀਤਿ॥ ੧॥ ੨੪॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਪਰੀਸਦੀ ਚਲੀ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਸਿਖਾਂ ਹਥਜੇੜ ਅਰਦਾਸ ਕ
 ਰੀ ਕਿ ਜੋਗੀ ਕੰਨ ਪਾੜਦੇਹੈਨ ਤੁਰਕ ਸੁਨਤ ਕਰਵੇਹੈ
 ਨ ਧੀ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚੀ ਦੇਹਨ ਜੀ ਇਸਦਾ ਫਲ ਕੀਹੈ
 ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਏਕ ਸਮੇਂ ਇਕ ਰਾਜੇ ਅਣਵਿਧ ਧੀਦਾ
 ਵਿਆਹ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਂਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸਕੇ ਸੁਰਗ ਕਾ ਸੁਖ
 ਮਿਲਾ ਦੇਵ ਪੁਰੀਸੇ ਇੰਦ੍ਰ ਕੰਨੀਚੇ ਉਸਕੇ ਹੁਕਮ ਹੁਆ
 ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਸਮਾਪਾਇਕੇ ਤਪ ਕੀਤਾ ਫੁਹਾਂਹੀ ਇਛਾ ਕਰੀ
 ਮੇਰੇ ਘਰ ਬਹੁਤ ਧੀਆਂ ਹੋਣ ਮੈਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪੇ
 ਮਸੇਂਕਰਾਂ ਐਸਾ ਹੀ ਫੇਰ ਮਿਲਾ ਏਕ ਰਾਜਾ ਦੇ ਘਰ ਜਨ
 ਮ ਹੁਆ ਬੜਾ ਹੋਯਾ ਸੈ ਫੁਹਾਂਹੀਆ ਉਸ ਮੈਂ ਜੇ ਏਕ ਹਜ
 ਰ ਧੀ ਉਸਕੇ ਘਰ ਮੈਂ ਹੁਈ ਬਡੀਆਂ ਹੋਈਆ ਤੇ ਵਿਆਹ
 ਕਰਨੇ ਕਾ ਫਿਕਰ ਕੀਆ ਬਡਾ ਸਮਾਨ ਬਾਂਧਾ ਦੇਸ ੨ ਕੇ
 ਰਾਜਾ ਓਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਬਡਾ ਭਾਰੀ ਸੁਯੰਬਰ ਰਚਾਯਾ॥
 ਤਬ ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਫਿਕਰ ਪੜਾ ਇਨ ਅਗੇ ਇਕ ਲੜ
 ਕੀ ਦਾ ਬਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਬ ਸੁਰਗ ਬਾਸੀ ਹੁਆ ਬਾਅ
 ਬੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜਕੀ ਇਸਕੇ ਇਛਾ ਹੈ ਤਬ ਨਾਹਦ ਕੋਰਾ

ਜਾ ਇਦ੍ਰਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਅਰਕਹਾ ਤੁਸੀਂ ਦਯਾ ਕਰਕੇ
 ਮੇਰਾ ਕਾਰਜ ਕਰੋ ਰਾਜਾ ਧਰਤੀ ਪਾਲਦੇ ਸ੍ਰਯੰਬਰ ਮੈਂ
 ਜਾ ਕਰਭੋ ਜਨ ਕਰੋ ਜਬ ਤੁਮਾਰੇ ਕੋ ਦਖਨ ਤਬ ਤੁਮ ਬੋ
 ਲੇ ਤੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਧਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਤੁਮ ਦਾਨ ਹਮ
 ਕੇ ਦੇਵੇ ਪਰ ਤੁਮਾਰਾ ਸ੍ਰਯੰਬਰ ਬਿਬਾ ਹੈ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ਕੇ
 ਨਾਕ ਕਾਂਨੇ ਛੇਦਨ ਛੇਦਨ ਕਰਕੇ ਸੁਅਰਨ ਕੇ ਆਰੂਸ
 ਨ ਪਹਿਰਾ ਕਰ ਬਿਵਾਹ ਕਰੋ ਤਬ ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਰਜ ਹੋ
 ਗਾ ਆਰਾਮ ਮਾਨ ਰਾਜਾ ਕੇ ਜਗ ਸ੍ਰਯੰਬਰ ਜਾ ਕੇ ਨਾਰ
 ਦੇ ਨੇ ਇਦ੍ਰ ਕਾਰਜ ਕੀਆ ਸਿਖੇ ਉਸਰੇ ਜਸੇ ਲੋਗਨ
 ਕ ਕੀਨ ਇਨ ਦੇ ਹੋਨ ਪਰ ਧੀ ਦਾ ਪੁਨ ਘਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਮ
 ਨ ਟਿਧ ਧੀ ਦਾ ਦਾਨ ਸਿਰੇ ਮਾਇ ਹੈ ਸਿਖੇ ਜਗ ਕੀ ਭੇਡ
 ਚਾਲ ਹੈ ਚਲਤੇ ਕੇ ਪਾਛੇ ਚਲੇ ॥ ਗਉ ਅਕ
 ਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਕੀਨ ਛੇਦੇ ਪੁਨ ਨਹੀਂ ਲ
 ਗਦਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੇ ਤੀਵੀ ਦੇ ਆਖੇ ਲਗ ਕੇ ਪਹਿ
 ਲੇ ਆਪ ਜੁਨ ਤਕ ਰਾਈ ਸੀ ਤਬ ਸੇਰੀ ਤਚਲ ਪੜੀ
 ਜੇਗੀ ਲੋਕ ਜੇ ਅਉ ਪੜ ਬਨਾਉ ਦੇ ਸਨ ਕੁਛ ਦਿਨ ਪਿ
 ਛੇ ਫੇਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਮਿਲ ਦੇ ਸਨ ਜੇਗੀ ਹੈ ਰਾਨ ਗਹਿ ਦੇ
 ਸਨ ਤਬ ਬੁਢੇ ਜੇਗੀ ਓ ਮਿਲ ਕੇ ਕੀਨ ਛੇਦਨ ਦੀ ਸਲਾਹ
 ਕੀਤੀ ਤਬ ਜੇ ਯੇਹ ਕੀਨ ਪਾੜੇ ਦੀ ਰਸਮ ਨਿਕਲੀ
 ਪਰ ਜੇਗੀ ਕੀਨ ਪਾਏ ਨੂੰ ਦਰਗਾਹ ਮੈਂ ਜਾਣੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ
 ਸਚੇ ਪਤਨੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਇਨਾਂ ਕੀਨ ਪਾੜ ਕੇ ਅਪਣੀ

ਰਲਾਈ ਹੈ॥ ਤੇ ਸਿਖੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਟਹਿਲਣਾ ੮੬
 ਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਹੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਖੇ ਸੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਜੀ ਪਾਸ ਗਏ ਤੇਨ ਜੋਗੀ ਉਠੇ ਹੀ ਹਰੇ ਤੇਨ ਸਿਖੇ ਇ
 ਹ ਤਿਨੇ ਕਰਮ ਖੋਟੇ ਤੇਨ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੀ ਤੀ
 ਟੀਆਂ ਗਹਿਣੇ ਵਸਤੂ ਕਿਸਤਰਾ ਪਾਉਣ ਗੀਆਂ ਸਿਖੇ
 ਪਿਆਰਿਓ ਗਹਿਣਾਂ ਤੇ ਪਤਿ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਆਪਣੇ ਪ
 ਤੀ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤਰਹੇ ਉਸ ਪਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰਨੀ ਯੇਹੀ ਗ
 ਹਿਣਾ ਹੈ ਅੰਤ ਗਲ ਮੈਂ ਗਹਿਣਾ ਪਾਓ ਹਥਾਂ ਮੈਂ ਪਾਓ ਪੀ
 ਛੇ ਸਹੁਰੇ ਜਾ ਕੇ ਵੇਕੀਨੋ ਮੈਂ ਏਕ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਲੀ ਪਾਪ
 ਤੀ ਮੈਂ ਪਾਓ ਪਰ ਨਕ ਵਿਨਣਾਂ ਬੜਾ ਦੇਸ ਹੈ ਦੂਸਰੇ ਜ
 ਨਮ ਉਸ ਕੋ ਵੇਸਣਾ ਹੋਨਾ ਪਉਂਦਾ ਹੈ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਮਿਤ ਬਚਨ ਕਹਿ ਦੇਇ ਸਿਖਾਂ ਉ
 ਪਦੇਸਾ ਦੇਖ ਵਿਸ਼ਿਯੋ ਕੀਨ ਛਿਦਨ ਕੇ ਸੁੰਨਤ ਜੋਗੀ
 ਰੇਸਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਭ ਟਿਆਹ ਦੀ ਗਲ ਦਸੇ ਜਿਸ ਮੈਂ ਕੋਈ ਟਿ
 ਘਨ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਇਕਰ ਜੇ ਦੇ
 ਅੰਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ ਓਸਨੇ ਦੇਣ ਤਿਆ ਦਾ ਸਿਮਰਨ
 ਕੀਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾ ਹੁਆ ਫੇਰ ਬਹਮਾ ਦੀ ਇਸਤੀ ਦਾ ਅਣ
 ਹਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿ ਆ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ
 ਮੈਂ ਤੁਮਾਰੇ ਪਰ ਧੀ ਹੋਣਾ ਗੀ ਨਾਮ ਸਤੀ ਰਖੀਓ ਤਾਂ ਇਤ
 ਨੇ ਮੈਂ ਗਣੀ ਕੋ ਗਰਭ ਹੁਆ ਲੜਕੀ ਪੈਦਾ ਹੁਈ ਜਬ ਸੋ

੯੦ ਲਾਂਬਰਸਕੀਬੇਟੀਹੋਈ ਤਬ ਰਾਜਾਨੇ ਸਤੀਕੇਇਵਾਹ
 ਕਰਨੇਕੋਨਾਰਦਸੇਂਕਹਾ ਕੋਈਐਸਾਵਰਦੇਖੋ ਜੋ
 ਤੁਨਾਸਤਕਕੋਧੀਆਲਸੀਮੁਰਖਨਹੋਵੇ ਗਿਆ
 ਨੀਹਰੀਭਗਤਨਹੋਵੇ ਤਾਂਨਾਰਦਕਹਿਆ ਇਕਰਾਜ
 ਰਾਜਤੁਆਗਕੇਗਾਣੀਪੁਤ੍ਰਸੰਗਲੈਕੇਨਰਬਦਾਨਦੀ
 ਕੇਕਨਾਰੇਜੰਗਲਮੈਤਪਸਿਆਕਰਤਾਹੈ ਫੁਹਲੜ
 ਕਾਸਰਬਗੁਣਸੰਪੰਨਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਗਾਣੀਕਹਿਆ-
 ਅਛਾਉਸਦੇਨਾਲਹੀਬਿਆਹਕਰੋ ਨਾਰਦਕਹਿ
 ਆਇਕਵਰ੍ਹੇਦੀਉਸਦੀਉਮਰਹੈਬਾਕੀਰਾਜੇਕਹਿ
 ਆਤਬਉਥੇਨਹੀਕਰੋ ਸਤੀਨੇਕਹਿਆਮੇਰੇਵਿਣਾਹ
 ਕੋਐਰਦੁਸਰਾਨਹੀਖੋਜਨਾ ਓਸਦੇਨਾਲਹੀਕਰੋਹੋਰ
 ਥੇਮੈਨਹੀਂਕਰਣਾ ਨਾਰਦਕਹਿਆ ਤੁਸੀਂਸੁਭਵਿਆ
 ਹਕਰੋਹੋਰਕਿਸੇਕੋਖਬਰਭੀਨਾਕਰੋ"ਨਾਰਦਜਾਕਰ
 ਲੜਕੇਕੋਸਾਥਲੇਆਪਾਬੇਦੀਗਾਂਡਨਲੀਯੇਰਤੇਪਿਉ
 ਦੀਅਹੁਤੀਪਾਉਨੇਕੋਕਹਾਮੰਤ੍ਰਪੜਕੇਚਾਰਲਾਣਾਂਦਿਤੀ
 ਆਂ ਰਾਮਰਾਮਸਤਿਰਾਮ੧ ਰਾਮਰਾਮਸਤਿਰਾਮ੨
 ਰਾਮਰਾਮਸਤਿਰਾਮ੩ ਰਾਮਰਾਮਸਤਿਰਾਮ੪
 ਤਾਂਸਤੀਬਹੁਤਆਨੰਦਸੇਂਅਪਨੇਪਤੀਕੇਚਰਨੇਮੈਂਲਗੀ
 ਸਤੀਓਸਦਿਨਬੋਂਪੁਰਣਮਾਸੀਦਾਵਰਤਰਖਣਾਂਆ
 ਰੰਭਕੀਤਾਅਰਰੋਜਬਰੋਜ ਅਹਾਰਕਮਤੀਕੀਆਕ
 ਰੇਤਬਕੁਛਦਿਨਬੀਤੇਫੇਰਵੇਹਦਿਨਆਇਆਤਬ

ਸਤੀਕੋ ਧਰਮ ਵਿਸਟੀ ਸੇ ਜਮ ਦਿਖਾਈ ਦੀਏ ਔਰਫੇ ੯੯
 ਹੋਏ ਇਆ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜਮਾਂ ਨੇ ਜਿਥ ਕਢ ਲਈ॥
 ਸਤੀ ਜਮ ਮਗਰ ਲਗੀ ਭੁਖੀ ਤਿਹਾਈ ਤਾਂ ਜਮ ਨੇ
 ਕੀਹਾ ਸਤੀ ਤੁਨ ਜਾਓ ਅਸੀਂ ਇਸਕੋ ਨਹੀਂ ਛੋੜੇਗੇ
 ਸਤੀ ਹਠ ਨਾਂ ਤਾਗਮਾ ਤਾਂ ਜਮ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਕਹਣੇ ਲਗੇ
 ਸਤੀ ਫਰਮਾਗ ਹਮ ਖੁਸ਼ ਹੈਂ ਸਤੀ ਬੋਲੀ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਦੇ
 ਘਰ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਣਗੇ ਮੇਰੇ ਸਹੁਰੇ ਕੋ ਰਾਜ ਮਿਲੇ ਮੇਰੇ
 ਭੀ ਚਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਣ ਮੈਂ ਹੋਰ ਦੂਜਾ ਪਤੀ ਨਾ ਦੇਖਾਂ ਜਮਾਂ ਨੇ
 ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਫਰਦੀਆ ਅਰਓਂ ਸਕੇ ਪਤੀ ਕੋ ਛੋੜ ਦੀਆ
 ਸਿੱਖੇ ਐਸਾ ਸੁਭ ਵਿਆਹ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸਿੱਖੇ ਮੁਸਲਮਾ
 ਨ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਤੀਸਰਾ ਨਿਰਾਲਾ ਮਰਮ
 ਮੇਲ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਅਥਵਾ ਸਿੰਘ ਅਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸ
 ਅਪਨੀ ਲੜਕੀ ਕਾ ਸਿਰ ਖੁਨੇ ਗਾ ਉਸਕੋ ਬੜਾ ਭਾਗੀ ਦੇ
 ਸਰੈ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸਿਖਿਆ ਸੁਣ
 ਣ ਕਰ ਹੋਏ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਭਾਈ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸਾਖੀ
 ਲਿਖੀ ਫਾਰੇ ਕਰ ਕੇ ਪੀਤਾ॥ ੧॥ ੨੫॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਫੁਬੀ ਸਟੀ ਪਾਰੰਭ ਹੋਈ॥

॥ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਮਲਾਗਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰ
 ਬਖਸ ਸਿੰਘ ਆਦਿਕ ਸਭ ਸਿੰਘਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਅਰਜ
 ਕਰੀਜੀ ਤੁਸੀਂ ਦਸੇ ਅਵਤਾਰ ਕਿਥੇ ਰਹੇਗੇ ਅਰਸਿ
 ਖ ਕਿਥੇ ਮਿਲਣਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਆ ਜਹਾਂ

॥ ਇਹ ਮਿਲਕਾਰ ਦਿਸੰਤਾ ॥ ਤੁਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ
 ਟਾਜੰਤਾ ॥ ਉਹ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤੁਹ ਗੁਰਪੁ
 ਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀ ॥ ॥ ਰੇ ਸਿਖੇ ਪਿਆਰਿ ਚ
 ਅਖੈ ਬਟ ਬੈਠਿ ਪੁਰੀ ਮੈ ਬਿਛੁਛੈ ਓਥੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰ
 ਖ ਸੁਖ ਮ ਮ ਰੂਪੀ ਰੇ ਇਕਰ ਬਿਰਾਜੈਗਾ ॥ ਤੇਰ ਸਾਰ
 ਸਿਖਾਂ ॥ ਖੁਲੇ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ ਬਰਖਾ ਹੋਣ ਬੀ ਹਟ ਜਾਏ
 ਗੀ ਬਾਰਾ ਸੁਰਜ ਚੜ੍ਹਨਗੇ ਸਗਰੀ ਧਰਤੀ ਭੁਸ ਮਹੇ
 ਜਾਏਗੀ ਫੇਰ ਡਾਢੀ ਬਰਖਾ ਹੋਵੇਗੀ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਮਿਤ੍ਰ
 ਹੋ ਜਾਏਗੇ ਕਈ ਜੁਗ ਧੰਧੁ ਕਾਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਉਤਪਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ॥

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾਕਾ ਨੇੜੇ ਫੇਰ ਤਾਂਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰ
 ਤੁਹਾ ਅਧਭੂਤ ਮੰਦਰ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਦ
 ਸੇਵਤਾਰ ਅੰ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਖਟ ਚਾਰ-੬-੪-ਸਾਧਣ
 ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹਿਣਗੇ ॥ ੧ ਖੂਠ ੨ ਚੋਰੀ ੩ ਵਗਾ ੪
 ਕਾਮ ਪਕੋਧ ੬ ਨਿੰਦਾ ਏਹ ਛੇ ਸਾਧਣ ਛੱਡਣੇ ਯੋਗ ਹੈ ॥
 ਪੁਨਾ : ਇਹ ਚਾਰ ਸਾਧਨ ਸ੍ਰੀ ਕਾਰਕਰਨੇ ਯੋਗ ਹੈ ॥ ੧ ਨਾ
 ਮ ਜਪੇ ੨ ਮਿਠਾ ਬੋਲੇ ੩ ਦਾਨ ੪ ਇਸਨਾਨ ਐਸੇ ਪਿ
 ਆਰੇ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਰਹਿਣਗੇ ਸਭਨਾਂ ਪੁਰੀਆਂ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਿਖੇ ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਸਿਤ
 ਦੇਹ ਤਿਆਗਣੇ ਕੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਸਸਕਾਰ ਦੇਲੇ ਕੜਾਹ
 ਪੁਸਾਦਿ ਕਰੇ ਸਤਾਰੀ ਦਿਨੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ

ਪਾਠ ਕਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਸੇ ਅਵਤਾਰ ਆ
 ਦਰ ਮਾਨ ਸਾਥ ਪਸੰਨ ਕਰੇਗੇ। ਅਰ ਵਰੁ ਬੜੇ ਸੁ
 ਖ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਹਿ ਤੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾ ਪੂਰਿਆ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਮਾਧਾਜੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜੋਲਾ
 ਦੁਹਕਾ ਪੀਵੇ ਹਨ ਕੁੜੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਦੀ
 ਅੰਸ ਖੰਡੇ ਵਾ ਅਮਿਤ ਨਹੀਂ ਛਕਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ
 ਕੀਤਾ ਹੋਇਓ ਅਗੇ ਨੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚ
 ਰਣ ਘਾਲਾਂ ਸੀ ਖੰਡੇ ਧਾਗੀ ਜੇਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਹੁਕਾ
 ਪੀਵਦੇ ਹਨ ਕੁੜੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਅੰ
 ਸ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨੇ ਪੁਨ: ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸੇ ਪਾਂਚ
 ਸੌ ਰੁਪਯੇ ਦੀ ਰਸਤਾ ਦਾ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਸਜਾਇਆ
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਧੀ ਪਿਆਰਿਓ ਲੁਟ ਲਾਟੇ ਤਾਂ ਸਿ
 ਘਾਂ ਨੇ ਲੁਟ ਖਾਯਾ ਗੁਰੂ ਬੁਢੇ ਦੀ ਸਿੰਗਤ ਗੁਰ ਬਖਸ਼ ਸਿ
 ਘ ਨੇ ਨਾ ਲੁਟਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸਾਂ ਕਮੇਂ
 ਹੀ ਲੁਟਿਆ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸੀਤੋ ਖਰੇ
 ਇਸ ਕਰ ਨਹੀਂ ਲੁਟਿਆ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿੱਖਾ ਤੂੰ ਕੋਈ
 ਨਿਰਮਲਾ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਚਲੇਗਾ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹ
 ਲਾ ੩ ॥ ਸਚ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾ
 ਇਸਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ
 ਸਮਾਇ ॥ ॥ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਲਾਂਗਰੀ ਹਾਂ
 ਕਦੇ ਹਥ ਆਰ ਨਹੀਂ ਫੜਿਆ ਜਾਨੂੰ ਸਾਧ ਕਰੇ ਰੇ

ਰਨ ਦੇਸਾਂ ਵਿਖੇ ਭੇਖ ਪੂਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਸਿਆਹ ਸੁਪੇਦ ਜਰਦ ਸੁਰਖਾਈ ਜੇ ਲੈ ਪਹਿਰੇ
 ਸੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥

ਤੁਸਾਂ ਗ੍ਰੰਥੀ ਕੇ ਅੰਗ ਲਾਗੀ ਕੇ ਭੇਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਅਮਿ
 ਤ ਖੰਡੇ ਕਾਟ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਕੀ ਥਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇ
 ਜਹਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਹੈ ਤਹਾਂ ਸਰਬਤੀ ਰਬ ਬਿਰਾਜ ਤੇ ਹੈ ਸਿ
 ਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੇਖ ਦਾ ਕੀ ਭੇਦ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੋਯਾ ਸਿ
 ਖੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਰਾਜ ਸੀ ਕੇ ਭੇਖ ਨਹੀਂ ਸਜਦਾ ਪੁੰਨ ਬਜ
 ਰਦਾਨ ਹੈ ਅਤੀਤਾਂ ਕੇ ਖਾਣਾ ਜੋਗ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੋਰੀ
 ਕਿਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖਾਣ
 ਹੈ ਪਾਰਬਤੀ ਦੀ ਭਗਬੋ ਗੋਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਝੂਠ ਹੈ ॥੨੬॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਤਾਈ ਸਦੀ ਪਾਰੀ ਭੋਏਈ ॥

ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਸਾਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਬੋ ਪਿਛੇ ਕਿ
 ਸਕੇ ਪੂਜੀਏ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪੂ
 ਜੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜਹਾਜ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਚਿ
 ਸਦੇ ਲੜ ਲਗੋ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰ
 ਥ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਚੰਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਸਿਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਦੇ
 ਕਾਰਜ ਸਭ ਸਿਧ ਹੋਣਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਦਾ ਰੂਪ ਸਨ ਸਬਦ ਪੈਣ ਰੂਪ ਧਾਰਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦੇ ਸੋਇ ਸਾਦਾ ਗਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸਿਖੇ ਸਭ ਦੁਨੀਆਂ ਚ
 ਰਨੀ ਲਗੀ ਸੀ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੀਮੇ ਦਾ ਅਰ

ਬਦਸੇਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਧੇ ਪਾਪੀ ਦਾ ਨਾਮ ਪੀ ੬੫
 ਮਾਰੇ ਸਾਡੇ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਅਵ
 ਤਾਰ ਸੇ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਸਿਬਾ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਜੋਗਵਰ ਸਿ
 ਘ ਇਦਰਦਾ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਪਰੋਹਤ ਕੇ ਮਿਤ੍ਰ ਜਾਣਕਾਰ
 ਸਾਰੀ ਬੰਸ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸਾਹ
 ਬਜਾ ਦੇ ਤੁਰਕਾਂ ਤੇ ਮਰਵਾਏ ਸੀ ਇਸਨੇ ਤੁਰਕਾਂ ਪਾਸੋਂ
 ਜਲੈਣਾਂ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਖ ਫਾਕ ਸਰਾਪ ਦਿਤਾ ਜੋ
 ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਵਿਸਾਹ ਖਾਇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਬੰਸ ਭੁੱਝੇ
 ਗੀ ਏਨਾਂ ਦੀ ਚਮ ਮਾਰਾਂ ਬੋਧੀ ਨੀਰ ਖੋਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਿੱਖੇ ਤੁ
 ਸੀ ਦੇਖ ਲਓ ਸਾਡਾ ਟਿਕਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਹੁਮ
 ਹੈ ਜੀਉ ਈਸਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਭੇਦ ਕੋਈ
 ਨਹੀਂ ਵਿਸੇਟਾ ਸਨਾਂ ਬੀ ਗਹਿਤੁ ਸੇ ਗਮਾਨੀ ਈਸਰ ਰੂਪ
 ਹੈ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹਰਖ ਜੋਗ ਸੁਕਤ ਜੀਵ ਹੈ ਦੁਖ ਵੀ ਨਿ
 ਟਰਤੀ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦੀ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੀ ਲਖਮਣ ਹੈ ॥੨॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਅਠਾਈਸ ਟੀ ਪਾਠੀ ਭੁਰੇਈ ॥

ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥ ਕਾਟਾਲੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਅਰਦਾ
 ਸਕਰੀ ਗੁਰ ਬਖਸ ਸਿੰਘ ਬਚਿਤ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਸਿੰਘ
 ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
 ਰਾਜੇ ਜਨ ਕਟਾਲੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਤੇ ਕਲਜੁਗ ਦਿਖਾਓ ਜੀ
 ਜੋ ਦੇਵੈ ਰਾਹ ਹਨੇਰੇ ਰਾਨਣ ਵਾਲੇ ਦੇਖ ਲਈਏ ਜੀ ਨਰਕ
 ਸੁਰਗ ਬੈਠੀਓ ਭਾਖ ਲਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤੁ ॥

ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਜਪਜੀਪੜੇ ਜਾਂ ਭੋਗਪਾ
 ਇਆ ਓਸੇ ਟੁਕਤ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਆਣਦਰਸਨ ਇਤ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਕੋਈ ਟਹਲ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚ
 ਨ ਕੀਤਾ ਤੂੰ ਅਪਨੇ ਸਭ ਥਾਂ ਦਿਖਾ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਰਾਹ ਚਲੇ
 ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗ
 ਦਿਆ ਮਿਟੀ ਧੁੰਧ ਜਗ ਚਾਨਣ ਹੋਇਆ ॥ ॥੧੦
 ਨੇਰਾ ਦੂਰ ਹੋਇਆ ਨਰਕ ਦੇਖੇ ਸੀਤ ਕੰਠ ਅਗਨ ਮੀ
 ਦਰਸਾ ਪਿਛੰਨ ਦੁਖ ਦੇਣ ਭੁਖੇ ਨੰਗੇ ਹਾਹਾ ਕਾਰ ਕਰਨ
 ਲਗੇ ਪੁਕਾਰਨ ਜੀਉ ਹੋਰ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਟਾਲੇ
 ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਦੀਣ ਕਿਰਿਆ ਏਨਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵ
 ਲਿਆਨੇ ਹਾਹਾ ਕਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕਰੀ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿ
 ਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਏਥੇ ਆਏ ਹੋਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ॥
 ਕਹਾ ਸਾਨੂੰ ਨਰਕੋਂ ਕੋਢੇ ਜੀ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਦਾਂ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਦੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਜੀ ਭੁਲਕੇ ਏਨਾਂ ਕਰਮਾਂ
 ਨੂੰ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਥੋਂ ਪੁਛਿਆ ਤੈ
 ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਾਡਿਆ ਸਿਖਾਂ ਕੋ
 ਛਡ ਦੇਨਾਂ ਅਥੀਅਕਾਲ ਜੀ ਕੇ ਆਖਕੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ
 ਕੋ ਰਾਜ ਦੇਨਾਂ ਹਾਂ ਤੂੰ ਬਚਨੋ ਫਿਰੀ ਗਿਆ ਹੈਂ ਸਾਡੇ ਸਿ
 ਖ ਸੀਤ ਨਰਕ ਵਿਚ ਕੌਝ ਪਾਏ ਨੇਂ ਕਲਜੁਗ ਡਰਿਆ ਤੇ
 ਹਥ ਜੋੜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦੋਂ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ ਉਂ ਨਰਕੋਂ ਕ
 ਦੇ ਸੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਜੀ ਨਰਕ ਦਲ ਦੇਖ ਕਯਾ ਸੀ ਜੇਨ੍ਹ

ਨਰਕ ਭਰੇ ਰਾਜਲਏ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਸੀ ਦੇਵਤੇ ਤੀਰਥ ਸਾਸੁ
 ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਵਿਚ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਰਕ ਭਰਾਂਗਾ ਤੁਹੈ
 ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ
 ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾਸੁ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਨਗੇ ਕਿ
 ਰਿਆ ਕਰਮ ਕਰਨਗੇ ਓਨਾਂ ਕੋ ਨਰਕ ਲੈ ਜਾਇਓ॥ ਸਬਦ
 ਕੁਰ ਕਿਰਿਆ ਓਰ ਬਿਓ ਸਭੁ ਹੀ ਜਬ ਸੀ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਭੇਦਨ
 ਪਾਇਓ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਏਹੋ ਹੋਰ ਸਭੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕੁਰੈ ਹੋਨਾ॥
 ਮੈਂ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਸਸਕਾਰ ਸਮੈਂ ਕਰਾਹ ਪਸਾ
 ਦਿਕਰਨਗੇ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਸਿਰ ਗੁਰੂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਣਗੇ ਮੰਤ੍ਰ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ
 ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਨੜੀ ਮਾਰ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਨਾਲ ਨਾਂ ਵਰਤਣਗੇ ਹੋਰ ਕਿ
 ਸੇ ਇਸਤਨੂੰ ਨਾ ਪੂਜਨਗੇ ਮੈਂ ਓਨਾਂ ਕੋ ਨਰਕ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪਾਵ
 ਣਾ ਗੁਰੂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੈਂ ਸੁ
 ਣਨਗੇ ਸੋਈ ਨਰਕੋ ਬਚਣਗੇ ਹੋਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ
 ਣਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਾਮਣਤਾਰ ਧਾਰਕੇ ਬਾਣੀ ਓਰ ਗੀਤ
 ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੈਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਓਸ ਬੇਂ ਮੈਂ ਭਰਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਲ
 ਜੁਗਤੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਬੇਂ ਪੁਛਿਆ ਨਰਕਾਂ ਵਿਚ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਕੀ
 ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਓਨਾਂ ਕਹਿਆ ਜੇਹੜੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਹ
 ਲਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੁੱਕਾ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਤੇ ਬੇਤੇ ਗਿਰ
 ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸਟਾ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਹਲਾਲ ਖਾਕੇ
 ਜੇੜੀ ਓਸ ਬੀਰਜ ਬੀਰ ਅੰਸ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਓਹ ਮੁਸਲਮਾ

ਨ ਸਰੀਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਨ ਜੇਹੜੇ ਮਾਤਲੋਕ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਬੁਟਕਾ
 ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਓਨਾਨੂੰ ਮਾਂ ਪਸਾਦੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ
 ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸਾ ਦੇਸ ਹੈ? ਤਾਂ ਹਲਾਲ ਹੁਕਾ ਹਿੰਦੂ
 ਕੋ ਫਰਤ ਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਹੋਖਾ ਅਗੇ ਸਤੁ ਹਿੰਦੂ ਬੁਟਕਾ
 ਫਕਦੇ ਸਨ ਜਬ ਸੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾਰਾਜ ਹੋਇਆ ਹੈ ਓਨੇ
 ਨਜੂਮੀਆਂ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਿੰਦੂਆਨੂੰ ਕਿਸਤ
 ਰਹਿਨਾਲ ਰਲਾਈਏ ਕਾਜੀਆਂ ਨਜੂਮੀਆਂ ਕਹਿਆ
 ਜੇ ਹਲਾਲੀ ਔਕਲ ਮੇ ਦੀ ਦਰੂਦੀ ਖਾਣਗੇ ਤਾਂ ਮੁਸਲ
 ਮਾਨ ਜੈ ਸੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਤੁਰਕਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੇੜੇ ਬੁਟ
 ਕਾ ਕਰਨ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰੇ ਤੁਰਦੇ ਹਿੰਦੂ ਹਟ ਗਏ ਜੇ
 ਝੇ ਮਾਸ ਅਹਾਦੀ ਸਨ ਓਹ ਕੁਠਾ ਖਾਣ ਲਗੇ ਬੋਕੇ ਮਸਕ
 ਹਲਾਲੀ ਪੈ ਗਏ ਹੇ ਸਿਖੇ ਏਹ ਗੀਤ ਤਬ ਸੇ ਚਲੀ ਹੈਂ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਬੈਲਾਨੂੰ ਖ
 ਸੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਨ ਓਨਾਂ ਦੇ ਪਤਾਲੁ ਜਮਦੂਤ ਰੱਸੇ ਪਾਕੇ ਪ
 ਸੀਦੇ ਹੋਨ ਅਰਕੁਟ ਦੇ ਹਨ ਜੇੜੇ ਜੀਉ ਮਾਰਦੇ ਹੋਨ ਓ
 ਨਾਂ ਦੇ ਗਲ ਫੂਰੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹੋਨ ਪਸੁ ਪੀਖੀ ਦੀ ਜੂ
 ਨ ਪਾਕੇ ॥ ਜੇ ਬਿਨਾਂ ਆਨੀਦ ਬੇ ਨਰਨਾਗੀ ਭੋਗ ਕਰਦੇ ਹ
 ਨ ਓਨਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਫਾਲੇ ਬਾਂ ਜਮਦੂਤ ਤਤਾ ਤੇਲ ਸਾੜ ਕੇ ਪਾ
 ਉਂਦੇ ਹਨ ਓਹ ਤੈਰੈ ਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਹਨ ਅਰਕ
 ਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸਾਨੂੰ ਪਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਥੇ ਏਹੋ ਜੇਹਾ
 ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹੁਕੇ ਪੀਣ ਫਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖਾਂ

ਦਾ ਬੈਲਾਂਦਾ ਗੋਹਾ ਤਮਾਕੂ ਦੇ ਥਾਂ ਪੀਣੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਬੜੀ
ਨਿਆਦਗੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਕਰਕੇ ਖੜੇ ਸਾ
ਬ ਅਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਇਆ ਸਾਰੇ ਨਰਕੀ ਲੋਗ ਸੁਟਰਗਗ
ਏ ਚਤੁਰਭੁਜ ਰੂਪ ਧਾਰਕਰ ਉਨਾਂ ਉਚਾ ਸਬਦ ਪੜਿਆ
ਕਦੇ ਨਰਕ ਕਥੇ ਧੂਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜੀ

ਜੇ ਸਉਚੀ ਦਾ ਉਗਾਏ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੇ ਹਜਾਰਾ ਏਤੋ ਚਾਨਣ ਹੋਇ
ਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨਾਮੋ ਤਨੀ ਮਨ ਆ
ਪਟੇ ਸੁਚੇਤਾ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉਂ ਸੁਏ ਅਦਿਰ ਖੇਤਾ ॥੧॥
ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਉਨਤੀ ਸਵੀ ਪਾਰੀ ਭਰੇਈ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਗਮਨ ਕਰ ਬੈਠੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁਰਿ ਛਾਆ ਜ
ਨੇਉ ਦਾ ਪਾਪ ਪੁਨ ਦਸੇ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਨੇਉ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸ
ਲਮਾਨ ਦੀ ਨਿਸਾਨੀ ਹੈ ਸਿਖੇ ਜਨੇਉ ਦਾ ਪਾਪ ਪੁਨ ਕੋਈ
ਨਹੀ ਸਬਦ ਹਮ ਘਰ ਸੁਤ ਤੇਨ ਨਿਤ ਤਾਨ ਕੰਨ ਜਨੇ
ਉ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਤੇ ਪੜਹੁਗੇ ਬੰਦ ਗਾਇਤੀ ਗੋਬਿੰਦ ਰਿਏ ਹ
ਮਾਰੇ ॥ ਸਤਿ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਸਿਘ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਰੂਪ
ਹੈਨ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਸਾਡੀ
ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਆਂ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋਗੀ ਅਤੇ ਜੇ ਪੀਤ ਸੰਤ
ਕਤ ਖੜੇ ਦਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇਗੇ ਦਰਸਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਜਿਨ ਕੋ ਏਕ ਟਾਰਹੀ ਹੋਗਾ ਉਸ ਕੋ ਪਾਪ ਬ
ਖਸੇ ਜਾਣੁਗੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁਰਿ ਛਾਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗ ਹੀਣ ਕੌਰੀ
ਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪਰਾਈ ਇਸਤੀ ਨੂੰ ਖੋਟੀ ਨਿਗਾਹ

ਜੇਦੇਖੇ ਚਿਨੇਤੋ ਕਾਣਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਚੋਰ ਦੇ ਹਥ ਪੈਰ ਲੂਲੇ ਹੁੰਦੇ
 ਹੋਏ, ਇਸ੍ਵੀ ਕੇ ਮਾਰੇ ਮੌਰ ਦੁਖ ਦੇਵੇ ਉਸ ਕਾ ਭੋਜਨ ਘ
 ਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਰੋਗ ਲਗਦਾ ਹੈ ਸਾਧਕੋ ਗੁਰੂ
 ਕੇ ਮਾਇਬਾਪ ਭੈਣ ਭਾਈ ਭਣਵੀਂ ਏਯੇ ਨੂੰ ਗਊ ਸਾਨ
 ਪੁਨ: ਮਾਲ ਕਨੂੰ ਮਾਰੇ ਚਿਸਦੀ ਲਤ ਲੀਕੀ ਗਹਿਤੀ ਹੈ
 ਪਰਾਇਆ ਅਨੰਦ ਰਾਕੇ ਖਾਣਦਾ ਲਾ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਹੋਇ
 ਦਾ ਹੈ ਜੇਕੋ ਪਰਾਇਆ ਕਪੜਾ ਚੁਗਾਉਂਦੇ ਹੋਨ ਚਿਪਾਲੇ
 ਨਾਲ ਮਰਦੇ ਹੋਨ ਦਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬੜ
 ਇਸੇ ਸਪੁਨ ਏਹ ਹੈ ਗੰਥ ਪੋਈ ਪਕਾ ਭੋਜਨ ਜਬਾ ਸੁਕ
 ਤ ਬਸਤ ਜੈਸੇ ਦੇ ਪਦੀ ਸਾਧਕੋ ਲੀਕਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਉਸ ਕਾ
 ਨਗੋਜ ਨੰਗਾ ਨਹੂਆ ਗੁਰੂ ਮੰਦਰ ਖੂਹ ਤਾਲਾਬ ਬਣਾਏ
 ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਨਿਟਾ ਸਕਰਵਾਏ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਬੜਾ ਪੁਨ ਹੈ॥ ਸਿਖਣੀ ਆਪਣੇ ਭਰਤੋ ਕਾਹੁ
 ਕਮ ਨ ਮੰਨੇ ਪੁਨ: ਨਿਵਾ ਕਰੈ ਮੁਖੇ ਕੌੜ ਬੋਲੇ ਚਿਹੀਰੀ
 ਬੋਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਸੱਕੇ ਛਰੂ ਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਕ
 ਰੇ ਚਿਨ੍ਹ ਕੇ ਪਾਪ ਬਹੁਤ ਲਗਦਾ ਹੈ ਮੰਨੁ ਖਾਂਤੋ ਤੀਗਾਹਣ
 ਗੇ ਧਨ ਦੱਬ ਛਤੋ ਬਪਾਹਨਾ ਕਰੇ ਚਿਨ੍ਹ ਕੇ ਭੀ ਪਾਪ ਲਗ
 ਦਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਟਾਹਨੇ ਜਾਓ ਸਭ
 ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰਖੋ ਸਾਧੂ ਸਿਖ ਬਿਰੀਗ ਮਕੀ ਸੇਵਾ
 ਕਰੋ ਟਿਟਾ ਪੜ੍ਹੋ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਓ ਨਾਮ ਜਪੋ ਤੇ ਜਪਾਓ ਹ
 ਰਿਚੰਦ ਉਗੀ ਬੋਰਾ ਜਾ ਹਰੀਚੰਦ ਸਣੇ ਨਗਾਰੀ ਪਰਮੇਸਰ

ਪਾਸ ਗਈਆ ਸੀ ਜਿਥੇ ਤੁਸੀਂ ਓਸ ਬੇਭੀ ਅਚਲ ਰਹੇ
 ਹੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਜੀ ਦਾ ਅਫਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਸੀ ਕੋਈ ਓਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਦੁਰ
 ਤਿਤ ਦਸੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਤ ਬਰਸ ਕਾ ਬਾਲ
 ਕਰੂਪ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਲੱਭਣ
 ਅਸੀਂ ਛਿਪ ਕੇ ਭੁਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਕਰੀਏ ਮਾਤਾ ਜੀ
 ਸਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਹੇ ਬਚਾ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਾਰੇ
 ਪਰ ਪੁਤਰੇ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਨਾ ਓਥੇ ਪਾਣੀ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ
 ਆਦਮੀ ਹੈ ਤੇਰਾ ਸਾਨੂੰ ਬੜਾ ਗੰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਹੁਅ
 ਮਾਤਾ ਜੀ ਏਸ ਥਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਮਾਲ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਏਸੇ ਧਰਤੀ ਵਿ
 ਖੇ ਦੇਸਾਂ ਦੇਸਾਂ ਤਰਾਈਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਮੇਲੇ ਜੇੜ ਸਮਾਗ
 ਮ ਹੋਯਾ ਕਰਨਗੇ ਏਥੇ ਚੰਦ ਭਗਾ ਸੁਨਾਇ ਨਦੀ ਦਾ ਜਲ
 ਆਏਗਾ ਪੁਨ: ਗੰਗਾ ਜੀ ਤੁਲਮ ਇਸ ਨਾਨ ਦਾ ਫਲ ਹੋਵੇ
 ਗਾ ਅਰਈਹਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਆਇ ਕਰ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਕੀਤਾ ਕਰਨ ਗੀਆਂ ਇਸ ਵਿਖੇ ਸੁਧਾ ਸਰੀਲ
 ਵਪੁਰੀ ਮਗੇਸ ਦਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਰੰਭ ਬੁੱਝਾ ਗੀ ਉਦਯੋਗ ਰਹੇਗਾ
 ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਉਚਾਰ ਕੀਆ ੧੭ ਮੁਖ ਫਾਕ ੧ ਨਾਨਕ ਨਿ
 ਰੰਕਾਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਉਚਾਰੀ ਮਾਲ ਸਾਹਿਬ ਇਕੋ ਤ੍ਰਿਸੰਪਾ
 ਠ ਕੀਆ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ
 ਆਗਾ ਹੋਈ ਇਕੋ ਤ੍ਰਿਸੰਪਾਠ ਜਪ ਜੀ ਕਰੈ ਕਹਾਵੇ ਓਸਕੇ
 ਦੀਵਾ ਕਿਰਿਆ ਗੰਗਾ ਗਾਇਆ ਕੁਰਖੇ ਤ੍ਰਿਗਤੀ ਕਰਨੀ

ਨਰਹੇਗੀ ਹੋਰ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇਵਤੇ ਤੀਰਥ ਪਰਲੋਕ ਜਾ ਕੇ ਲੁਕਰ
 ਹਿਨਗੇ ਕਲੂ ਮੈ ਇਸ ਕੇ ਪੜਨੇ ਸੇ ਗਤੀ ਹੈ ਤਮਾਕੂ ਪੀਏ
 ਵਾਲੇ ਦੀ ਜੇਹੜਾ ਸਿਗਤ ਕਰੇਗਾ ਓਹ ਸੋ ਜਨਮ ਚੁਹੜੇ ਦ
 ਪਾਏਗਾ ਜੇ ਤਮਾਕੂ ਲਾਏਗਾ ਲੁਟਾਏਗਾ ਸੋ ਨਰਕ ਨੂੰ ਜਾ
 ਇਗਾ ਸਿਘ ਦੇ ਘਰ ਇਕ ਪੁੱਤ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਓਹ ਹਜ਼ਾਰ
 ਜੈਸਾ ਹੈ ਕਮੇ ਜੋ ਧਰਮ ਕੀ ਜੈ ਰਖੇਗਾ ॥ ੨੯ ॥

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਤੀਸਵੀ ਪਾਰੀ ਭੁਰੇਈ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਾਣਲੀ ਸਮੁੰਦ ਉੱਪਰ ਦਰਬਾਰ ਪਾਰਹੁ
 ਰੂਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਿਘਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੈ ਤਾਂ
 ਸੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਸਿਖਾ ਦੀ
 ਗੋਤ ਨੂੰ ਸਲਾਹਿਆ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖੇ ਰਾਸਕ ਤੇ
 ਦੈਤਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਜਿਤ ਲਈ ਸੀ ਦੇਵਤੇ ਬੜੇ ਦੁਖੀ
 ਭਏ ਸੇ ਰਾਜਾ ਦਧੀਰ ਸਿਖ ਸੁਭ ਗੋਤ ਸੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕ
 ਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰਿਆਂ ਹਠਾਂ ਦੇ ਧਨ ਖਸਾਣ ਨਾਲ ਦੈਤ
 ਮਰਨਗੇ ਓਸਨੇ ਤਪ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਸੀ ਬਿਦੇਹ ਰੂਪ ਹੋ
 ਗਿਆ ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਦਹੀਂ ਲਗਾ ਕੇ ਕਾਮ
 ਧੇਨਾਂ ਨੂੰ ਚਟਾਇਆ ਸੀ ਹਨੂ ਨੀਗੇ ਹੋਗਏ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੁਸੀਂ ਧ
 ਨ ਖਬਣਾ ਕੇ ਦੈਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲਓ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਗਊਆਂ
 ਕੇ ਕਹਾ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਖ ਪਾਇਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਤੁਸਾਂ ਸਾਧੂ ਰਾਜਾ ਪਰ
 ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਟਖਤ ਦੇਵਤਿਆਂ ਪਰ ਦਿਤਾ ਸੀ ਜੋ
 ਸਿਖ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਭਜਨ ਕਾਮ

ਹਾਤਮ ਤੇ ਸਿੰਘ ਕੋ ਰੋਜਨ ਛਕਾਏ ਜੋਜਗ ਕਾ ਫਲ ਹੋ
ਗਾ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਏ ਗੰਗਾ ਕੇ ਫਲ ਹੋਣ
ਗੇ ਕੋਰੋੜ ਇਸਨਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ॥ १॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਵਚਨ ਸੁਨ ਹੋਏ ਪਰਮ ਉ
ਦਾਰਾ ॥ ਆਪਸ ਮੈ ਗੁਰ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਆਪਾਰਾ ॥

੧॥ ੩੦॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕਤੀ ਸਵੀਚਲੀ ॥

॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਗੀਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ
ਭੋਗ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਸਤ ਲੁਵ ਤੇ ਚੰਦ ਹਕਾਇਸਨਾਨ ਕ
ਰਕੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਵਰਤਾਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਨ: ਵਰ
ਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਦੇਹੁ ਤਿਆਂ ਆਨ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ
ਅਰ ਕਹਾ ਜੀ ਇਥੇ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨ ਪਏ ਹਨ ਗੁਰਾਂ
ਬਖਸੀਸ ਕੀਤੀ ਵਰਦਿਤਾ ਸਿਧੋ: ਚੰਦ ਸਦੇ ਦਿਨ ਅ
ਸਨਾਨ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਏਗੇ ਵਰਦਿਤਾ ਜੇਸ
ਤਲੁਵ ਤੇ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਛਕਨਗੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਬ ਕਤਾਉ
ਨਾਂਦੀਆਂ ਸਰਬ ਇਛਿਆ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਗੀਆਂ ਤਾਂ ਇ
ਕ ਸਿਖ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਜੀ ਕਈ ਸਿਧੋਂ
ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਨੇ ਰੋਜਾ ਦੇਹਨ ਹਿੰਦੂ ਓਨਾਨੂੰ ਲਾਲਚ ਦੇਕੇ ਸਹ
ਜ ਧਾਰੀ ਬਨਾ ਕੇ ਧੀ ਦਾ ਸਾਕ ਕਰ ਦੇਹਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਚਨ
ਕੀਤਾ ਜੇ ਮੇਨਾ ਸਿੰਘ ਰੋਜਾਏ ਓਸਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹਰੀ ਜੇ ਸਿੰਘ
ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਨਾ ਰੋਜਾਏ ਓਸਦੀ ਜੜ੍ਹ ਸੁੱਕੀ ਫਿਰ ਸਿਖ ਕਹ
ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਪੰਜਾਹ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਹੈ ਜੀ

ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮਨਾਲ ਮੰਦਰ ਬਣਾਉਨਾਹ
 ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪਰ ਸਦਾ ਫਰਤ ਲਗ
 ਉਦਾਹਾਨੀ ਤੁਸੀਂ ਆਗਾ ਕਰੋ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋ
 ਇਆ ਇਨਾਗ ਫਾਨ ਹੋ ਕੇ ॥ ਸਦੇ ਆਟੇ ਨਾਨਕਾ ਘ
 ਲੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਖਾ ਪਿਆਰਿਆ ਸਾਹਿਬ ਜਾ
 ਦੇ ਮੰਦਰ ਆਪੇ ਬਣਾ ਲੈਣਗੇ ॥ ਅੰਗ ਸਦਾ ਫਰਤ ਭੀ ਆ
 ਪੇ ਭਗ ਲੈਣਗੇ ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਰਾਹੇ ਸੁਹੀਦੀ ਪਾ ਗਏ ਹੈਨ ਫੇਰ ਓਹ ਕਦੇ ਆ
 ਵਣਗੇ ॥ ਮੰਦਰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਬਣਾਵਣਗੇ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚ
 ਨ ਕੀਤਾ ਓਹ ਮਾਤ ਲੋਕ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿ
 ਆ ਪਾਤਿਸਾਹ ਓਹ ਕਦ ਤਾਈ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ॥ ਤਾਂ ਬਚ
 ਨ ਹੋਇਆ ਓਹ ਸੰਮਤ ੧੬੩੦ ਬੋ ਪਿਛੇ ਅਟਤਾਰ ਲੈਣ
 ਗੇ ॥ ਜੋਰਾ ਫਰਸਿਘ ਕਪੂਰ ਬਲੇ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ॥ ਜੁ
 ਸਾਰ ਸਿਘ ਨਾਭੇ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ॥ ਸਤਵੀਂ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹੀ ਕਾਲੇ ਸਿੰਦੇ ਕੋ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਸੀ ॥ ਚੌਧਰੀ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇ
 ਵ ਮੈਂ ਰਹਿਨਗੇ ॥ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ॥ ਫਤੇ ਸਿਘ ਸੰਗਰੂ
 ਰ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ॥ ਅਜੀਤ ਸਿਘ ਪਟਿਆਲੇ ਦਾ
 ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜ
 ਆਂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਹੋਏਗੀ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜ
 ਦ ਸਾਖੀ ਆਂ ਸੁਣਨਗੇ ॥ ਫੇਰ ਆਪੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਲੈਨਗੇ ॥
 ਓਨ ਨੂੰ ਵੇਰਾਗ ਉਪਜੇਗਾ ॥ ਕਲਜੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਬੇੜੀ ਹੈ

ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਕੀ ਰਹਤ ਰਖਨ ਗੇ ਅਸਥਾਨ ਅਪਨੇ
 ਸਹੀਦ ਹੋਨੇ ਕਾ ਭਾਲ ਕਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮੇਂ ਸਦਾ ਫਰਤ
 ਲਗਾਏ ਗੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮੇਂ ਪੁੰਨ ਧਨ ਭੇਜਿਆ ਕ
 ਰੇਂਗੇ ਰਾਜ ਬੀਸ ਸੁਖ ਦੇਸੇਗੀ ਇਹਾਂ ਅਰੇਗੁ ਰਹਣ
 ਗਿਆਂ ਕਤੇ ਦੀ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਦੇ ਮੇਲੇ ਨਨਕਾਣੇ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜਾਇਆ ਕਰਨ ਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਜਨਮ
 ਦਿਨ ਦਾ ਉਤਸਾਹ ਜਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਕਰਨਗੇ ਏਹ ਜੋ ਕੇਵੀ ਸਿਖ
 ਯਾਮਨ ਮੁਖ ਮਨ ਮਤੀਏ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਏਸਾਖ ਦੀ ਤੀਜ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਪਾਏ ਸੇਵਾ ਦੀ ਹਨ ਅਰ
 ਸੁਖ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਤ ਕਸਦੀ ਪੂਰ
 ਣ ਮਾਸੀ ਨੂੰ ਹੀ ਅਵਤਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ॥ ੩੧ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਤੀ ਸਦੀ ਪਾਠੇ ਭੋਏ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੀ ਫਾਨ ਲਗਾ ਸਿਖ ਸੰਗਤਾਂ ਕੁਹਤ ਕੁਹਤ
 ਆਂ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਰਕ ਨੇ ਮੇਰੀ
 ਅੰਜ ਬੀਸ ਮਾਗਵਿਤੀ ਹੈ ਅਕੀ ਦਯਾ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਅੰਸ
 ਬੀਸ ਬਖਸੇ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਤੇ ਮਾਏ ਜਾਹ ਜਤੀ ਖੋਵੇ
 ਲੀ ਸਾਉਲ ਸਿੰਘ ਮੇਲਖ ਤੇ ਨ ਜਾਕਦੇ ਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅੰਸ
 ਬੀਸ ਦੁਧ ਪੁਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸੇ ਸਿਖ ਠੇਹਾ ਮਰ ਜਕਰੀ
 ਜੀ - ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆ ਦੇ ਖੰਡੇ ਹੋਨ ਗੁਰੂ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਅਸਾਰ ਛੁਮਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸਾਹਿ
 ਅੰਸ ਬੀਸ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੀ ਦੁਰਦਿਤਾ ਹੋ ਸਿਖਾ

ਤੇਹੀ ਬੀਸ ਕੋ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹਰਿਸਰ (ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤਸਰ)
 ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਵਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਟਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ
 ਜਪਜੀ ਮੈਂ ਚੰਡੀ ਦਾ ਪਾਠ ਦੁਧ ਅਹਾਰ ਕਰ ਕਰੇਗਾ
 ਜੋ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੰਡਿਆਂ ਸਾਥ ਅਮਿਤ ਛਕੇਗਾ ਅਰ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਪਰ ਸਥਾਪਨ ਕ
 ਰ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸ਼ਾਵੇਗਾ ਚਿਅਾਪ
 ਟੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰੇਗਾ ਹਾਮਕੌਰ ਰਮਦਾਸ
 ਤੇ ਗੁਰਬਖਸ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਕਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ
 ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਏਹ ਖੰਡੇ ਏਹ ਸਿਖਰ ਖੇਗਾ ਤਾਂ ਬਰ
 ਨ ਹੋਯਾ ਸਿਖੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ
 ਕੀ ਜੀਗਤ ਨਾਮਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਧਿਆਨ ਕਰੇ ਕਲ
 ਜੁਗਦੀ ਉਮਰ ਬੋਝੀ ਹੈ ਹੰਕਾਰ ਤੋ ਜੋ ਭਜਨ ਭੁਜੇ ਜਿ
 ਚਰਤਾਈ ਪੁਰਖ ਦਾ ਤਟ ਨਕਰੇ ਤਿਚਰ ਚਿ ਪ੍ਰੇਤ ਫਲ
 ਏ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸੇਵੀ ਹੋਨ ਕੇ ਬੇਦੀ॥
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਗੁਰਮਾਈ ਦਾ ਚੌਰ ਛਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਤੇ ਫੇਰਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬੇਟਿਆਂ
 ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ॥ ॥ ਸਬਦਾ॥ ॥ ਪੁੜੀ ਕੌਲ
 ਨ ਪਾਲਿਆ ਗੁਰ ਪੀਰੋਂ ਕੰਨ ਮੁਰਟੀ ਏ॥ ਤੁਧ ਭਿਠੇ ਸਚੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਲ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀ ਏ॥ ॥ ਸਿ
 ਰੀਚੰਦ ਸਾਧੂ ਜਟਾ ਜੁਟ ਰਹਿਆ ਸੀ ਸਬਦ ਸੇਸੀ
 ਗਤਤਾਰੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਹਰ ਕਿਸਨ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਬਾਬਾ

੧੦੭
 ਸਕਾਲੇ ਗੁਰਮਾਈਦਾਰੋਂ ਛਤ੍ਰ ਗੁਰਤੇਗਬਹਾਰਦੇ
 ਜਿਸਤੇ ਫਿਰਾਇਆਸੀ ਗੁਰਮਾਈਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਿ
 ਪਜੀਪਾਈ ਸਾਹਿਬਜਾਇਆਂ ਸੁਹੀਦੀਕਮਾਈਗ
 ਗੁਰਮਾਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਜਾਤਹੈ ਸਿਖਾਂਅਰਜਕਰੀ
 ਜੀਅਸੀ ਕਿਸਕੋਪੂਜੀਏ ਸਿਖੇਸੀਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਾਹ
 ਸਮੁਕਤਭੁਕਤਕਾਦਾਤਾਹੈ ਸਬਦਜਹਾਜਹੈ ਨਾਮਜ
 ਪਣਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇਦਰਸਨਕਰਨੇ ਏਹਤੁਹਾਡਾਕਰ
 ਮਾਏ ॥ ਜੋਸਿਖਧਰਮਦੇਇਰੁਧਹੈਸਨ ਓਹਤੁਹਾਡੇ
 ਮੁਕਬਰਹੈਨ ਤੁਹਾਡੇਸੀਸਦਾਰੁਪਾਸੋਂਤੁਰਕਪਾਸੋਂਮੁ
 ਲਲੈਦੇਤੈਨ ਧੰਨ ਓਹਸਿਖਾਂਦੇਪੁਤ੍ਰਸੇਜੋਮੁਕਬਰਾਂਥੋਂ
 ਚੋਰੀਸੋਲਾਬਰਸਦੀਉਮਰਤਕਕੁੜੀਆਂਦਾਪਹਿਰਾ
 ਟਾਹੱਖਕੇਪਲਦੇਸੀ ਫੇਰਬੜੇਤੇਕੇਤੁਰਕਾਂਸੋਂਲੜਨੇਮਾ
 ਰਨੇਨਹੀਸੀਰੁਰਦੇ ਜਿਸਤੇਸਿਹਕੇਸਕਛਹਤਮਿ
 ਜਾਦਸੇਦੇਖੋ ਓਸਨੂੰਮੇਰਾਹੂਪਜਾਣਕੇਸੇਣਕਰੇ ਭੇਦਨ
 ਰਖੋ ॥ ਸਿਖਹੋਕਰਜੋਸਿਖਨਾਲਪਾਤੁਕਰੇਕੁਭੀਨਰ
 ਕਭੇਗੇਗਾ ਪਹੁਚਲਗੇਭੇਖੀਕੋਸਿਖਕਰੇ ਗੁਰੂਜੀ
 ਜਿਗੀਓਦਭੇਖਕੋਧਾਰਿਆਸੀ ਸਿਖੇਓਸਸਮੇਅਕ
 ਲਪੁਰਖਖੰਡੇਦਾਅੰਮਤਨਹੀਸੀਭੇਜਿਆ ਤਦਚਰਨ
 ਪਾਲਸੀ ਜਦਹਰੀਅਵਤਾਰਧਾਰਦਾਹੈ ਤਦੋਸਿਖ
 ਆਨਾਲਹੀਆਜਾਂਦੀਹੈ ਖੰਡੇਦਾਅੰਮਤਮਹਾਂਵਿਸਨੁ
 ਭੇਸਜੈਸਾਹੈ ਹੋਰਨਾਜੁਗਾਂਵਿਖੇ ਹਜ਼ਾਰਬਰਸਤਪ

ਕਰਦੇਸੇ ਤਾਂ ਗਤੀਹੁੰਦੀਸੀ ਕਲਜਗਵਿਚਖੰਡੇਸਾ
ਧੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫੁਕੇ ਯਤਨਖਾਹਬਖਸਾਵੈ ਤਾਂ ਸੁੰਧਗਤੀ
ਹੋਵੇਗੀ ਸਿਖੇਸੇਦੁਬੰਸ ਪੰਥਖਾਲਸਾਹੈ ॥੩੨॥

ਅਗੇਸਾਖੀਤੇਤੀਸਵੀਪਾਰੰਤੁਹੋਈ॥

ਇਕਦਿਨਗੁਰੂਜੀਜੰਗਲਵਿਖੇਦੀਵਾਨਲਗਾਇਜੰ
ਗਲਵਾਸੀਆਨੰਦਗਸਨਦਿੱਤਾ ਸਿਖਾਂਨੂੰਬਣਾਉਰੇ
ਇਆਸੀਗਤਪੁਰਿਯਾਗੁਰੂਜੀਇਥੇਸਾਨੂੰਤੁਰਸਿਤਿ
ਵਦਾਹੈ ਤੁਰਗਚੁਕਲੋਬਥਾਨਹੋਇਆ ਸਿਖੇਇਥੇ
ਪ੍ਰੇਤਪੁਤਦੁਨੀਦਾਦਾਸਹੈ ਸਾਡੀਤੀਰਲੋਕੇਕਾਰਤ
ਦੇਜਾਕਾਰਕਦੀਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਹੁਆਸਿਖਾਂਕਹਿਯਾਗੁ
ਰੂਜੀਸਾਨੂੰਦੀਦਿਖਾਓ ਗੁਰੂਜੀਸਬਦਪੜਿਯਾ॥

ਸਰਬਰੂਤਆਪਫਰਤਾਹ ਸਰਬਨੈਨਆਪਪੇਖਨਾ
ਹਾ॥ ਗੁਰੂਪ੍ਰੇਤਦੁਨੀਦਿਸਦਯਗੇ ਆਨਗੁਰੂ
ਪਾਸਅਕਦਾਸਕਰਪੁਕਾਰੇ॥ ਗੁਰੂਜੀਸਾਡੀਬੁਹਾਰਲ
ਹੈ ਸਾਡੀਗਤੀਕਰੇ ਤੈਥੋਥਿਨਹੋਰਕੋਈਨਹੀਕਰਸ
ਕਦਾਗੁਰੂਪੁਰਿਯਾਗੁਰੂਜੀਆਪਣਹਾਲਦਸੇ ਐਸੀ
ਜੁਨਕੋਪਾਈਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਦੁਣਸਾਡੇ
ਪੰਥਘਟਕਿਯਾਹੈ ਜਦੋਦਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਵਤਾਰ
ਧਾਰਿਆਹੈ ਜਦੋਵੇਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬਦੀਬਾਣੀਪੜ੍ਹਨ
ਲਗੇਹਨ ਸਿਸਪਾਈਰਾਸਿਕਾਰਤੇਕੜਹਪਾਸ
ਵਿਨਹੀਕਰਵੇ ਪਾਈਆਲੀਮਤਪੁਨਧਰਮਸਾਧ

ਨਹੀ ਭੇਜ ਦੇ ਓਹ ਪਾਣੀ ਪੈਤ ਤੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਿਤਰਾਂ
 ਦੇ ਨੀਮਤ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੈ ਯਾ ਕ
 ਰਵੈ ਤਾਂ ਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਬਦ ਦੀ ਵ ਬਲੈ ਅਧਿਕ
 ਜਾਇ ਕੈਰ ਪਾਠ ਮਤ ਪਾਪ ਪਾਇਆ। ਤੁਝਾਂ ਕਹਿਆ
 ਜੇ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਖੰਡੇ ਦ ਮੀਮਤ ਨਹੀ ਛੁਕਦੇ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਬਾਣੀ ਕੰਠ ਅੰ ਪਾਠ ਮਾਤੁਰੀ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਨਾਂ ਗੁਰੂ ਦੀ
 ਕਛਕੇ ਸਦੀ ਗਹਿਤ ਰਖਦੇ ਹਨ ਓਹ ਮਰਕੇ ਭੁਭੁੰਦੇ ਹ
 ਨ ਚੁਣੇਲਾ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਰੋਜ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਫਿਰ ਮਾਹ ਦੀ
 ਓਮਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇਲ ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਚੇਲ ਫਜਾਂ ਵੇਦੇ ਹਨ
 ਸੋਤ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਂਧੇ ਲਾਭ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਓਸ ਵੇਲੇ ਮ
 ਸੀ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਇਕ ਫਾਲ ਪੁੱਟ ਕੇ ਪਾਸ ਰਖਦੀ
 ਆਂ ਹਾਂ ਜਾਂ ਦੇਵ ਨੇਤ੍ਰ ਸੇ ਓਹ ਪਸਤ ਸਮੈ ਮਰੇ ਓਹ ਚੁੜ੍ਹੇ
 ਲਹੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਓਸ ਕੋ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕਿੱਲ ਕਾਜੀ ਪਾਸੇ ਹਿੰਦੂ
 ਮਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾਲੇ ਪਹੋਏ ਕੁਲ ਖੇੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
 ਤਾਂ ਭੀ ਗਤੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ
 ਲਾਭਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵਿਆਹ ਹੋਵੇ ਓਹ ਭਾਵੇਂ ਪਰਸੁਤ ਕੀ
 ਮਰੇ ਓਹ ਤਾਂ ਭੀ ਚੁੜ੍ਹੇਲ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਓਹ ਸੁਖ
 ਪਤ ਰੋਤੀ ਹੈ ਅਥੀਂ ਸਭ ਪਹਚਾਣ
 ਮਾਧੀਆਂ ਸੁਹਾਇਆਂ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇਂਦੀ
 ਰਨ ਕੀਤਾ ਜਿਥੇ ਅਪਣਿਆਂ ਧੀ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾ

ਇਕ ਰੁਪਾ ਗੁਰੂ ਗਿਬਜੀ ਕੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰੂ ਗਿਆ ਦੇਵੇ
 ਜੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇਗਾ ਸੁਖ ਪਾਏਗਾ ਜੇਕੋਈ ਇਸ
 ਮਿਯਾਵੇ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਰੋਕਣ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਤੇਖ
 ਮੇ ਗੁਰ ਦੇਖੀਆਂ ਦੇ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਲਗਣਾ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਰੋ
 ਕੁਤੇ ਬਹੁਤ ਭੋਕੇ ਜੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਨ ਉਨਾਂ ਕੋਈ
 ਬੇਦਾ ਸਾਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਲਾਵਣ ਦੇਣੀਆਂ ਹੋਨ
 ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਿਆਗਣਾ ਉਸ
 ਦਾ ਸੋਢਾਰੀ ਮੂੰਹ ਫਿਟਕਾਰਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੂੜੇ ਦਾ ਰੂਪ ਜਾਣ
 ਕੇ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾਂ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲ ਪਾਤਕ ਰੋਗਾ
 ਵਿਸਾਹੁ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਪਾਤਿਸ
 ਹ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮ ਨ ਭੁਲੇ।
 ਸਗਲ ਸਿਸਟ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆਂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾ
 ਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆਂ। ਲਾਖ ਕਰੋ ਹੀ ਬੰਧਨ
 ਪਰੇ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੇ॥ ੧॥ ੩੩
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਚੋਤੀ ਸਵੀ ਪਾਰੀ ਰੁਹੋਈ॥

ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨਰ ਬਦਾ ਨਦੀ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਆਨੰਦ
 ਬੈਠ ਰਹੇ ਬੇ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ
 ਜੀ ਉਦੀ ਤੇਯਾ ਗੁਰਮੁਖੀ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁ
 ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਦਸਹ
 ਸਤੀ ਆਗੇ ਜਾਂ ਵੇਦ ਵੇਦ ਤਾਪ
 ਕਲਜੁਗ ਮੈ ਜੋਕੋਈ ਸਹਿਸ

ਕਿਤ ਪੜ੍ਹੇ ਗਾ ਓਸਕ ਮਨ ਫੁਲ ਨ ਰਹੈ ਗਾ ਸੁਣਨੇ ਫਾ
 ਲਿਆ ਦੀ ਗਤੀ ਨ ਹੋਵੈ ਗੀ ਇਸਕੋ ਮੇਰਾ ਸਰਾਪ ਹੈ ਸ
 ਰੀਸ ਕਿਰਤੀ ਕ ਬੋਲੀ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਹੋਸ ਬੋਲੀ ਹੈ ਪ
 ਰਨੇ ਸੇ ਅਰਥ ਭਾਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੁਗਧ ਭੀ ਸਮਝ ਲੈਂਦ
 ਹੈ ਸਹੀਸ ਕਿਤ ਪਾਤਸ਼ੈ ਸਮਝ ਨਹੀ ਰੋਤੀ ॥ ਗੁਰੂਜੀ
 ਜਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਫਲ ਭੀ ਹੈ ਕਲ ਮੈ ਗੁਰਮੁਖੀ
 ਪਰਵਾਨ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਵੇਵ
 ਤੇ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਗੁਰਮਤੁ ਸਮਝ ਲੋ ਸੇਕਰ ਸਹੀਸ ਕਿ
 ਰਤੀ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿਚ ਫੈਦਾ ਹੋਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰ
 ਮੁਖੀ ਦਾ ਉਚਾਰੀ ਨ ਕਰਤੇ ਤੁਸੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੜ੍ਹੇ ਸਾਡ
 ਧਰਮ ਹੈ ਸਤਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੁਰਤੋਤਾ ਸਹੀਸ ਕਿਰਤ ਪੜ੍ਹ
 ਨੇ ਸੇ ਮਨ ਕੇ ਸਾਂਤ ਅੰਦਰੀ ਸੀ ਭਾਸਾ ਅਰਥ ਕਰਦੇ ਸੇ
 ਪੜ੍ਹਨੇ ਸੇ ਭੇਦ ਨਹੀ ਖੁਲਵਾ ਸੀ ਸਾਰਿਆਂ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਮੁ
 ਕੁਮਤ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਫੇਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਆ
 ਨਾਨਕ ਨਿਕਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਉਚਾਰੀ ਸਤਨਾਮੁ ਫੈ
 ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣਨੇ ਸੇ ਅਰਥ ਭਾਸਣ ਲਗੇ ਬੇਦਾਂ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ
 ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋ ਈਰਖਾ ਭਈ ਭਾਸਾ ਸੁਵੀ ਬੋ
 ਲੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਸਬਦ
 ਸਤੁ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਖਾਲਸਾ ਜੋ ਧਾਮੁ ਦਾਨਾਂ ਉੱਤੇ
 ਸਿਖ ਭੁਭਕਾਇ ਕੇ ਸਤੁ ਜਗਤ ਚੁਕਾਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੇ ਤੇ ਵੇਰਾ ਗ

ਟੁਧਦਾ ਹੈ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਸੋ ਟੈਰਾਗ ਘਟਦਾ ਹੈ
 ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਸੰਨਕੀਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਟੁਧਦਾ ਰਖਣੀ ਕਿਸਨੇ
 ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸਿੱਖ ਅਗੇ ਕਰੇ ਦੋਹੇਤਾ ਸੀ ਧੁਮਾਨੇ ਬੇਟੀਕ
 ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਦੇਖ ਮਨ ਚਲਾਇਆ ਨਤੁਇਆ ਸੀ ਥੇ
 ਟੀਨੇ ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਿਆਂ ਤਉ ਕੋਧ ਸੋ ਕਹਾ ਓਹ ਉ
 ਰਗਈ ਹਾਥ ਨ ਆਈ ਓਦੇ ਲਿਖਿਆ ਰੰਡੀ ਦਾ ਕਰੇ
 ਦਾ ਕਰੇ ਓਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਾਂ ਸਿੱਖੇ ਇਸ ਪਾਪ
 ਬੋਰੰਡੀ ਟੁਧਦਾ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂਹੀ ਹਿੰਦੂ
 ਆਂਦਾ ਤੇਜ ਪਾਟਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੁਥਾ ਵਸਤਾ ਕਾਂਮ ਦੇ ਵ
 ਸੇ ਜੋਰੇਤ ਅਹਾਰੀ ਹਨ ਓਹ ਭੀ ਕਾਮ ਬੋਰੰਡੀ ਪਏ
 ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਚਾਹ ਸੈ ਚਾਹ ਚਲਿਤ ਕਾਮ ਦਾ ਵਰਤ
 ਤਕ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਕਾਮ ਨੇ ਮਾਰੇ॥
 ਸਿੰਗਤ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲੇ ਕਮੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
 ਜੀ ਸਿੱਖੇ ਜੋਹੜੇ ਹਲਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾਲੇ ਦਰੁਦੀਸ
 ਆਜ ਤੇ ਚੁਰਮਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਓਸ ਬੀਰਜ ਬੀ ਜੋਹੜੇ
 ਅੰਸ ਪੈਦਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਓਹ ਮੁਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਦੇਸਤੀ ਰ
 ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਰੋਜ ਤੀਵੀ ਖਾਵੰਦ ਦਾ ਬੀਰਜ ਇੰਕੜ
 ਹੋਤਾ ਹੈ ਉਸ ਰੋਜ ਗਰਭੁਣੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮਾਥੇ ਮੁਸਲਾ
 ਮੁਸਲੀ ਹੋਲਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਬਾਲ ਕਭੀ ਤੁਰਕ ਜੁਭਾਵਦਾ
 ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸਿੱਖੇ ਤੁਰਕ ਦੀ ਸਿੰਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਫੇ
 ਰ ਸਿੱਖ ਨੀਂ ਤੇ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕਰੀ ਸੇਰਾ ਖਾਵੰਦੀ

੧੧੩
 ਰੇ ਹਥੇ ਅਨਿ ਨਹੀਂ ਖਾਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸਿਖੋ ਇਦੇਹ
 ਬੇਕਮੋ ਨਹੀਂ ਖਾਦਾ ਪੀਦਾ ਅਰਜਕਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹ ਤੁਰ
 ਕਣੀਏ ਬਚਨ ਹੋਆ ਇਸਦੇ ਬੇਦੇ ਬੇਟੀਆਂ ਕੋ ਅਮਿਤ
 ਫੁਕਾਕੇ ਨਾਲ ਰਲਾਲਵੇ ਸਬਦ ਮੁਇਆਂ ਜੀਟੀਦੇ
 ਆਂ ਤਾਂ ਗਤ ਹੋਏ ਜਾਂ ਸਿਰ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ ਅਮਿਤ ਕਾਚੁ
 ਲਾਜੀਸ ਪਾਇ ਸਿਖਣੀ ਕਰਲਾਏ ॥ ਸਿਖੇ ਤੁਰਕਣੀ
 ਨਹੀਂ ਰਲਵੀ ਕਮੋ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਕਾਮਦੇਣ
 ਸੋਚੋਕ ਰੀਨਵੇ ਪਿਛੇ ਤੁਰਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ
 ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਫਜ਼ਨਹੀਂ ਸਿਖਨੇ ਅਰਜਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ
 ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਸਿਖ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਬਚਨ ਹੋਆ ਸਿਖਾਂ
 ਦੀਆਂ ਬੇਟੇ ਬੇਟੀਆਂ ਸਾਫ਼ੀਆਂ ਬੇਟੇ ਬੇਟੀਆਂ ਹਨ ਇਕਸਿ
 ਖ ਨਾਲ ਗੁਰੂਜੀ ਆਨੰਦ ਪੜ ਗੀ ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾਏ
 ਪੜ ਬਿਆਹ ਕਰਦਿਤਾ ਸਿਖੇ ਸਿਖ ਦੀ ਅੰਸ ਦਾ ਵੇਸਨ
 ਹੀ ਰਖਣਾਂ ਤੀਵੀਂ ਦਾ ਮਜ਼ਬਕੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਅੰਸਾਮਨੁਖ
 ਵੇ ਬੀਰਜ ਬੇ ਪੈਦਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸਿਖੇ ਤੀਵੀਂ ਪਿਛੇ ਤੁਰਕ ਨਹੀਂ
 ਹੋਣਾਂ ਇਕ ਸਿਖਣੀ ਅਰਜ ਆਇ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸਕ
 ਰੀ ਮੇਰੇ ਖਾਵੇ ਕੋ ਸੁਭਾ ਪੜ ਗਿਆ ਹੈ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਪ
 ਨਿਆਂ ਹੋਰਾਂ ਤੇ ਰੁਬਾਨ ਫੇਰਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖਾ ਕਮੋਂ
 ਫੇਰਦਾ ਹੈ ਸਿਖਨੇ ਹਬਜੋਰ ਅਰਜਕਰੀ ਤੁਸਾਂ ਹੁਕਮ ਕੀ
 ਤਾਸੀ ਜਬ ਆਉਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ
 ਰਣ ਮੈਂ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੀ ॥ ਮੇਰੇ ਆਤਮੇ ਬੀ ਹਰ ਉਪਜ

੧੧੪ ਯਾ ਕਿ ਜੁਧ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅਪ
 ਛਰਾਂ ਭੁਖਣ ਉਦਰ ਪਾਕੇ ਆਨ ਦਰਸਨ ਦੀਆਂ ਮੈਂ
 ਕਰਾਂ ਇਥੋਂ ਆਪ ਹਟ ਜਾਵੇ ਜੁਧ ਹੋਣ ਹੈ ਚਿਨ੍ਹ ਕਰ
 ਪਾ ਸਾਡੇ ਹਥਾਂ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਕੋਟੇਰੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੋਨ ਨਾਲੇ
 ਫੁਲਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਲਾ ਹੋਨ ਜੇਹੜੇ ਸਨਮੁਖ ਜੁਧ ਵਿਚ ਹੀ
 ਸਹੀਦ ਹੋਣਗੇ ਅਸੀਂ ਉਸਕੋ ਫਰਾਂ ਗੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਮੈਂ ਬੜਾ ਜੁਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਚਿਨ੍ਹ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਸਾਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲ
 ਗਾਯਾ ਸੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਵਿਚ ਜੁਧ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਮੈਂ ਹੋ ਕੀ
 ਤਾ ਚਿਨ੍ਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਟਾਇ ਲਿਆ ਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਪੀਤਾ ਜ
 ਦੁਹਣ ਮੈਂ ਨੂੰ ਭੁਖ ਤੇ ਹ ਲਗਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਠਾਂ ਤੇ ਜੀਭ ਲਾਵ
 ਨਹਾਂ ਜੀ ਬੜਾ ਹਸ ਆਂਦਾ ਹੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਬੜਾ ਬਿਪ
 ਤ ਹਾਂ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸਿਖਾ ਨਿਹਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੱਖ ਪਰ ਹੋਏ ਦਇਆਲਾ ੩੪
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਪੈਤੀ ਸਟੀ ਪਾਰੀ ਰੋਈ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ
 ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਿਹਚਾ ਤੇ ਭੁਰੋਸਾ ਜਿ
 ਨਕੋਤੈ ਤਿਨਾਂ ਵੇਲ ਖਟ ਕਰਾ ਹੈਨ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਸਿਖੋ
 ਜੇੜੇ ਸਿਧੇ ਦੇ ਸਸਕਾਰ ਦੇ ਉਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਕੜਾਹ ਪਸਾਰ
 ਕਰਨਗੇ ਸਿਖ ਦੇ ਨਾਮਿਤ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾ
 ਠ ਕਰਨਗੇ ਆਪਣੇ ਇਸਟ ਦੇਵ ਕੇ ਸਿਖ ਸਾਧਕੋ ਪਰ
 ਸਾਦ ਛਕਾਵਨਗੇ ਜੀਵਤ ਕੇ ਜੀਵਤ ਮਿਲੇ ਮੁਏ ਕਉ ਮੁਆ

ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਪੁੰਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਗੇ ਧਰ ੧੧੫
 ਮਾਲਾ ਦਿਓ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਗੁਰੂ ਪਾਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੀਆਂ ਕਾਹ
 ਕਰੇ ਜੋ ਜੀਉ ਦਿਆਂ ਦੀ ਟੀਹ ਲਕਰ ਦੇਹਨ ਜੋ ਜੀਉ ਦੇ ਪਾ
 ਸ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਆਏ ਓਹ ਮੁਇਆਂ ਕਦ ਆਕੇ ਪੁੰਨ ਲੈਨਗੇ
 ਜੋ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਨਾਲ ਦਿਵਾਹ ਕ
 ਰਨਗੇ ਆਨੰਦ ਪੜਨਗੇ ਜੋ ਸਿਖ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਪਾਪੁ ਹੋਵਹ
 ਗੇ ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਤਿਨ ਸੰਕਿਆ ਕਰ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ
 ਜਲ ਕੁਕਰ ਭੁਜ ਸੇਰੀ ਹੋਇਆ ਮਰੇਗਾ ਮੈ ਬੈਠਾ ਕਰਨ
 ਕਰਨ ਬਿਸਕਮੇਈ ਭਾਵੇਂ ਜਲ ਪਰਵਾਹ ਦੇ ਕੁਕਰ ਖਾਣ
 ਸਕੁ ਜਾਏ ਪਾਨੀ ਕੀ ਪਿਥਾ ਮੀਸੇਂ ਰਲ ਜਾਏ ਗੀ ਮਰਨ ਮੁਕ
 ਤ ਬਾਲ ਰਚਨਾਹੈ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਹ
 ਵੇਇਹ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਕੀਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਸਿਤੋ ਭੁਗਤੋ ਪਾਖੀ ਭੀਓ ਤੇਲੇ
 ਭੀ ਹਨ ਲੋਕ ਕੋ ਦਿਖਾਕੇ ਪੋਥੀਆਂ ਗ੍ਰੰਥ ਪੜ੍ਹ ਦੇਹੈਨ ਗਿਆ ੦
 ਨ ਲੋਕ ਚਾਰੀ ਕਰ ਦੇਹੈਨ ਆਪਣੀ ਉਪਜੀਵਕਾ ਦਾ ਸਾਧ
 ਨ ਕਰ ਦੇਹੈਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਕਾ ਅੰਦਰ ਮਨ ਦਿਖੇ ਉਨ ਕੋ ਕੋ
 ਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ਜੋ ਉਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਹੈ
 ਤੇ ਭਾਈ ਸਿਖੇ ਜਿਨਾਂ ਕੋ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਤੇ ਭਰੋ
 ਸਾ ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਗੁਣੀਆਂ ਛਡਕੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ
 ਆਸਰਾ ਰਖਣਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਸਹਾਰਨਗੇ ਗੁਰੂ ਸ
 ਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ ਸਿਖੀ ਪਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ

੧੧੬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇਆ ਆਆ ਗੁਰੂ ਸ
 ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਅਗੇ ਤੇ ਉਠ ਖੜੇ ਹੋਏ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ॥
 ਫੇਰ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਜੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠ
 ਖੜੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਫਰਤਾਇਆ ਸੰਗਤ ਦੇ
 ਹਥਾਂ ਤੇ ਰਖਿਆ ਛਕਨ ਲਗੇ ਕਈ ਆਂਦੇ ਹਥ ਤੇ ਮੂੰਹ
 ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਸਭ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ
 ਜੀ ਏਹ ਕੀਭਾਣਾ ਫਰਤਾ ਆ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿਖੇ ਜੋ
 ਹੜੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਬੇ ਅਗੇ ਨਹੀ ਉਠਦੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ
 ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਦੇ ਵੇਲੇ ਨਹੀ ਉਠਦੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਹਥ ਤੇ ਮੂੰਹ ਆ
 ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਜਾ ਕੇ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਕਾਲੇ ਹੋਣਗੇ
 ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਤ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਮਾਂਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਲਖ ਲਹਿ ਜਾਇਗੀ
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਤਿਹਾ ਫਲ ਤਾਂਈ ਅਦਬ ਬਤਾਇਆ ॥
 ॥ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਅਲਾਇਆ ॥ ਪੁਰ ਦਰਗਾਹੇ ਲਿਖ
 ਆ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਸਜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ੩੫ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਛਤੀ ਸਵੀ ਪਾਰੰਭ:

ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀ ਫਨ ਲਗਾਏ ਬੈਠੇ ਬੈਠੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਰਾਮ
 ਗਾਇ ਜੀ ਆਏ ਅਰਕਾਹ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਮਸੀਦਾ ਸਾਡੀ ਦਿਤੀ
 ਤੇ ਅਜੇ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਬਹੁਤ ਸੀ ਹੁਣ ਮਸੀਦਾ ਕੋਲੋਂ ਮੇਰਾ
 ਬਦਲਾ ਤੁਸਾਂ ਲੈਣਾ ਤੇ ਮੇਰਿਆਂ ਸਿਖਾਨੂੰ ਖੜੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਛਕਾ ਕੇ ਪਿਛਲੀ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸ਼ਣੀ ਅਰ ਉਨਾਂ ਦਾ ਉ
 ਧਾਰ ਕਰਣਾ ਜੇ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਖੜੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਛਕੇਗਾ ਓਥੜਾ ਆਨੰਦ ਪਾਏਗਾ ਉਸਕੇ ਸਰਬ ਪਾਪ ਦੂਰ
 ਹੋਵੇਗਾ ਹੋਰ ਕੋ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਮੁਕਤ ਦੇ ਨਹੀਂ
 ਹੋ ਸਕਦੇ ਮੇਰੀ ਭਾਵਨਾ ਆਪ ਖੰਡੇ ਦੇ ਅਮਿਤ ਛਕਨ ਦੀ
 ਸੀ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਛਕਨ ਗੋ ਸਿਸਨ ਹੀ ਰੰ
 ਖੰਡੇ ਗੋ ਤੇਰੀ ਮੇਰੀ ਇਕ ਜੋਤ ਹੈ ਪਰਤੂ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਨਦ
 ਨੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ
 ਅਗੇ ਵਜੀਰ ਕੇ ਮਾਫ਼ ਕਰੀ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਤੁਹਾਡੇ ਮੇਰੇ
 ਵਿਚ ਭੇਦ ਸਮਝੇਗਾ ਓਹ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਹ
 ਕ ਬੇ ਮੁਖ ਹੈਂ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੇ ਫੁਲ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ
 ਹਰਿ ਸਰ ਭੇਜਣੇ ਇਕ ਸੋ ਇਕ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਾਉ
 ਣਾਂ ਜਦ ਮੈਂ ਵਿਲੀ ਤੁਰਿਆ ਸੀ ਗੰਥ ਜੀ ਦੀ ਭੇਟ ੧੦੦ ਗੁਪਾ
 ਨਿਕਾਲ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਗਿਆ ਸੀ ਤਬ ਤੁਰਕ ਦੇ ਪਾਸੋਂ
 ਮੇਰੀ ਗਹਿ ਆਈ ਸੀ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖ ਅਧਿ ਪਿਆਰ
 ਬਾਝ ਗੁਰੂ ਤੁਬਾ ਸੀਸਾਰਾ ਜਦ ਇਹ ਵਾਕ ਗੁਰਾਂ ਆਖਿਆ
 ਕੇ ਸਿਖ ਪੜਨ ਗੇ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋ ਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਜੀ ਪੁਨ: ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਿਸਨ ਮਹਾਂ ਵਿਸਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁ
 ਰ ਦੀ ਪੁਰਨ ਜੋਤ ਨੂੰ ਪਾਪੁ ਹੋਣ ਗੇ ਅਰਫੇਰ ਕਿਸੇ ਮਝੁ ਬ
 ਦਾਰ ਸਤਾ ਅਰ ਕਠਨ ਗਾਹਦਾ ਭੈ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਸਬ ਬੇਦ ਸ
 ਸ੍ਰ ਉਸਕੇ ਤੁਛ ਭਾਸਣ ਗੇ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਜੋ ਗੰਥ ਸਾਹਿ
 ਬ ਦੇ ਅਰਜ ਪਜੀ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ਹੈ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪੜਨ ਗੇ ਅਰ
 ਸਿਖੀ ਕਮਾਵਨ ਗੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਭੁਧ ਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਵਧੇਗਾ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸੈਂਤੀ ਸਟੀ ਪਾਰੀ ਭੁਰੇਈ

॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪੰਥ ਕੇ ਟਾਲੀ ਕਲਗੀ

ਧਰ ਦਿਲੀ ਆਏ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਆਨ ਚਰ

ਨੀਲਗਾ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਾਹਬ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਹਾ

ਧਾਂਦੇ ਦਿਨ ਹੋਨ ਆਪ ਬੀ ਸਰਾਧ ਕਰੇ ਦਿਲੀ ਦੇ ਸਬ

ਬਾਹਮਣ ਬੁਲਾਏ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ

ਪੂਰੀ ਮਿਠਾਈ ਅਨੇਕ ਭਰਹ ਕੀ ਬਨ ਅਰ ਤੁਆਰ ਕ

ਰਹੁ ਦਿਲੀ ਸਹਰ ਦੇ ਬਾਹਮਣ ਜੋ ਬੇ ਜੋ ਹੁੰਕੇ ਪੀਣੇ

ਟਾਲੇ ਅਹੁਤੀਆਂ ਪਾਕੇ ਸੁਰਜ ਕੇ ਚੁਲੀਆਂ ਸੇਂਪਾ

ਦੀਦੀਆ ਲੱਗੇ ਫੋਰਨੇ ਫੋਰ ਸਿਰਨੀ ਗੋਖਾਟ ਟਲ

ਗੇ ਰਸ ਦਿਨ ਪਿਤਰ ਭੁਖੇ ਹੀ ਭੁਰਗਏ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਗੁ

ਰੂਜੀ ਸਿਖਾਂ ਸੀਤਾਂ ਕੋ ਪਸਾਦਿ ਛਕਾਯਾ ਅਰ ਦਾਸੋਰੇ

ਈ ਭੋਗ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਜੀ ਕੇ ਲਾਇਆ ਪਿਤ ਬਣੇ ਪਸੰ

ਨ ਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜੋਤੇ

ਮੇਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਕਲ ਸਾਨੂੰ ਅਹੁਤੀਆਂ ਦੇ ਕਰ

ਅੰਧਿਆਂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜੀ ਨਾਲੇ ਕਲ ਅਸੀਂ ਭੁਖੇ ਹੀ

ਗਏ ਸਾਂ ਅਬ ਆਪ ਸਿਖਾਂ ਸੀਤਾਂ ਕੋ ਏਹ ਬਚਨ ਅ

ਖੋ ਹੁਕੇ ਪੀਣ ਟਾਲੇਨੂੰ ਪਸਾਦਿ ਨਾ ਛਕਾਇਆ ਕਰ

ਨ ਨੜੀ ਮਾਰ ਤੇ ਭੁਰਕ ਏਹ ਦੇਵੈ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੋਨ

ਇਨਾਨੀ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਭਲਾਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਨਿਰ

ਫਲ ਸਾਂਦਾਏ ਨਾਂਕੁ ਛਬੀਜਣ ਨਾ ਖਾਣ ਪੁਤਰਾਂ ਹੁੰਦ

ਪਿਤਰ ਭੁਖੇ ਹੀ ਜਾਣ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਸਿ ੧੧
 ਘੋ ਸੀਤੋ ਗੁਰਗੋ ਨਿਹੰਗਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕਉ ਪਰਸਾਦਿ ਛਕ
 ਇਆ ਕਰੋ ਪਿਤਰ ਤਾਂ ਖੁਸੀ ਹੋਣਗੇ ਚਸਦਿਨ ਬੋਹੁ
 ਰੂਜਿਸ ਬਾਂਜਾਣ ਤੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਵਣ ਪਹਿਲੇ ਏਹ
 ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਧਰਮ ਸਾਲੀਆਂ ਗੁਰਦੁਆਰੀਆਂ ਬਿਹੰਗ
 ਮਾਂ ਅਤਿ ਆਗਤਾਂ ਕੋ ਪਸਾਦਿ ਛਕਾਓ ਆਪਣੇ ਧਰਮ
 ਦੀ ਗੀਤ ਸਿਖੋ ਸਿਖਣੀਆਂ ਕਉ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਹਿ
 ਤੁਮਿਰ ਜਾਵ ਕਉ ਪਦੇਸ ਕਰੋ ਇਕਤੁਕ ਸਿਖ ਕੋ ਰੋਜ
 ਸਿਖ ਲਾਓ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਹੀ ਜਾ ਕੇ ਸਿਖਾ
 ਓ ਜੋਸੇ ਸਰਮਾਣ ਤਾਣ ਛੋਰ ਕੇ ਭਿੰਡਿਆ ਮੰਗਣ ਜਾਂ
 ਵੇਰੋ ਤੈਸੀ ਹੀ ਜਾ ਕੇ ਸਿਖ ਲਾਓ ਤੁਹਾਡੀ ਜੇਹੇ ਹੋਵੇ ਗੀਉ
 ਨ ਕਉ ਪਾਰ ਹੋਵੇ ਗਾ ਜਿਸ ਤਰਹ ਮਹੰਮਦ ਪੈਕੰਬਰ
 ਦੀ ਸਰਾਵਾਲਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਮੇਂ ਗਯਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ
 ਮਸਲਾ ਸੁਣਾਯਾ ਫੇਰ ਬੁਢਾਲਗਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਲਾਹ
 ਕੀਤੀ ਏਸ ਕੋ ਰੋਟੀ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਪਰ ਲੈ ਜਾਓ ਅਰਖੁ ਬਮ ੦
 ਤੇ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਬੀਸ ਰੋਜ ਕੀਆ ਪਰ ਚਿਹਰੇ ਉਪਦੇਸ ਕ
 ਰੋਨੇ ਨ ਰਿਹਾ ਫੇਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਮਨ ਤਰਸ ਪਿਆ ਉਸ
 ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠਣ ਲਗੇ ਚਿਸ ਕਲਮੇ ਦੀ ਸਰਾਵਾ ਉਪਦੇਸ
 ਦੇਣਾ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹੋਰਾਈ
 ਸਿਖੋ ਸੀਤੋ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਕੇ ਗਰਿਸ
 ਤੀਆਂ ਮੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਦਸੋ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਭੇਡ ਮੁਨੀ ਹੀ ਤੈਨ

ਕੁਛ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਗਾਹ ਜਾ ਕੇ ਸੁ
 ਲੀਆਂ ਮਿਲਨ ਗੀਆਂ ਧਰਮ ਰਾਇ ਪਾਸ ਹਾਲ
 ਪੁਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇਗਾ ਇਨਾਂ ਦੇ
 ਸੰਗ ਛੋਟੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਪਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਉਪ
 ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜਾ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ
 ਛੱਡ ਕੇ ਰਹਤ ਮਿਜ਼ਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰਖੇਗਾ ਸਾਬਦ ਬਾਣੀ ਨੂੰ
 ਹੀ ਮੰਨੇਗਾ ਕੰਠ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਕਾ ਬੀ ਦਰਗਾਹੇ
 ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁ-
 ਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਪਾਓ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰ-
 ਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀਆਂ ਲਾਣਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ ਪੁੰਨ ਧਰਮ
 ਮਸਾਲਾ ਭੁੱਜਿਆ ਕਰੋ ਤੇ ਸਿਖੋ ਏਹ ਬਚਨ ਮੁਕਤੀ ਦੇ
 ਸਤੇ ਅਸਾਂ ਕਹੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਮਾਓ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਖ ਪਾਪਤ
 ਹੋਵੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਸ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਵਾਸ ਰਹੇਗਾ
 ਜੇਹੜੇ ਮਰਜਾਦ ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ ਓਹ
 ਆਪ ਭੀ ਨਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣਗੇ ਅਰ ਅਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ
 ਨੂੰ ਭੀ ਸਾਥ ਹੀ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਅਖੇ ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਰਹਤ
 ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਰਹਿਣਾ ॥ ੩੭ ॥ ਆਗੇ ਸਾਥੀ
 ਅਠਤੀਸ ਟੀ ਪਾਰੰਭ ਹੋਈ ॥ ਆਇਕ ਦਿਨ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜਾਨੂੰ ਤਰਨ ਤਾਰ
 ਨਦੀ ਮੰਸਿਆ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਦਸੇ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿ-
 ਖੇ ਤੁਸੀਂ ਧੰਨ ਹੋ ਜਿਨਾਂ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਨਾਮ

ਲੀਆਏ ਮਹਾਤਮ ਤਿਨਸੈ ਅਠਸਠ ਤੀਰਥਾਂ ਕੇਤੁਲ
 ਹੈ ਬਚਨਕੀਤਾ ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਆਸਨ ਪਰ ਬੈਠ
 ਕੇ ਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀ ਗੁਰੂਅਰਜਨਜੀ ਗੁਰੂਹਰਿਗੋ
 ਬਿੰਦਜੀ ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀ ਜਪਤਪ ਭੁਜਨ ਪਰਮੇ
 ਸਰਦਾਕੀਤਾ ਹੈ ਓਹਸੀਅਮਿਤ ਸਰ ਸੁਧਾਸਰ ਹੈ ਓਥੇ
 ਰਾਤਰਾਤਰੀ ਦੀਵਾ ਬਲਦਾਹੈ ਸਬਦ ਹਤਨਜ
 ਫੇਰਹ ਲਾਲ ਹਰਿਨਾਮਾ ਗੁਰਕਾਦਤਲੀ ਦਿਖਲਾਇ
 ਆ॥ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਅੰਸਾ ਹੈ ਜੈਸਾ
 ਵਸਿਸਟਜੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀਕੋ ਉਪਦੇਸਕੀਤਾ ਸੀ ਸੰਗ
 ਤੁਅਰਜਕਰੀ ਓਥੇ ਕਿਸਤਰਹ ਬਚਨ ਸੀ ਹੋਆ ਤਾਂਬ
 ਚਨਹੋਆ ਛੇਵੀਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਬੀਬੀ ਵੀਰੋ ਦੇ ਟਿਅਾਰ
 ਦੀ ਤਿਅਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੁਰਕਾਂ ਗੁਰੂਕੇ ਮਹਲ ਲੁਟੇਸੇ
 ਉਹ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਦਰਸਨ ਦਿੰਦਾਰ ਕਰੇਗਾ ਇਸ
 ਨਾਨ ਕਰੇਗਾ ਓਹ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਮਸਿਅਾ ਦੇ ਚਾਰਭਾ
 ਗ ਸਿਪੂਰਨ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ ਇਛਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕੜਾਹ
 ਖੁਸ਼ਾ ਅੰਨਧਨ ਤਿਲ ਕਾਮਣ ਫਲੇਗਾ॥੩੮॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੨੯ ਭੀਸਟੀ ਚਲੀ॥ ਆਛੀ ਟਾਡੇ
 ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਗੀਥ
 ਪੋਥੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਭਾਰ ਉਠਸੀ ਤੁਰਕਾਂ ਖੋਹ ਲੁਟ ਲਿ
 ਆਏ ਤੇਨ ਸੰਭੋਜ ਗਏਹਨ ਬਚਨ ਹੂਆ ਸੋਤ ਕਾ ਪਿ
 ਆਲਾਉਨਾ ਪੀਤਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਰਹਿ

ਣਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਉਨਾਂ ਅਵਗਾ ਕਰੀ ਹੈ॥ ਫੇਰ
 ਸਿਖ ਅਰਜਕੀਤੀ ਜੀ ਇਕ ਸਾਖੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਬੀਰ
 ਈ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਮਾਤੁਰੀਰਾ ਜੀਨਾਲ ਗੋਸਟ ਹੋਈ ਸੀ ਅੰਗ
 ਪਕੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾਰੈਨ ਜੇ ਗੁਰਾਂ ਵਰਦਿਤੁ
 ਇਨਾਂ ਸਾਖੀਆਂ ਵਿਚ ਬੀ ਕਲਾਰਹੇਗੀ ਜੇ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁ
 ਨੇਗਾ ਤਿਸਕੇ ਅਸਮੇਧ ਜੰਗ ਅਠਸਠਤੀ ਰਬ ਅਠਹਾਂ
 ਪੁਰਾਨਾਂ ਦਫਲ ਪੁਨਿ ਮਿਲੇਗਾ ਸਿਰਭਾਈ ਪਾਠ ਕਰੇਗਾ
 ਉਤਨਾਂ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ॥ ੩੯॥ ॥ ਅਗੇ
 ਸਾਖੀ ਚਾਲੀ ਸਟੀ ਚਲੀ॥ ॥ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਸਿਖ ਸਿਖਨੀ ਇਕ ਗੁਰੂ ਪਾਸੋਂ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰ
 ਮਿਤ ਛਕ ਲੈਣ ਓਹ ਗੁਰਭਾਈ ਤੋ ਜਾਣਗੇ ਬਚਨ ਹੂਆ
 ਸਿਖੇ ਗੁਰਭਾਈ ਨਹੀਂ ਉਦੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਭਾਈਆਂ
 ਭਾਇਕੇ ਜੇਹਾ॥ ਦਿਲੋਂ ਸੁਧ ਭਾਵਣਾਂ ਭੈਣ ਦੀ ਧਾਰੀ
 ਏਕਾ ਮਭਾਦਨਾ ਆਗ ਕੇ ਓਹ ਭੈਂ ਨਹੀਂ ਦੀ ਹੈ ਤੀਵੀਂ ਖਾ
 ਵੇਦ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਛਕੇ ਇਕ ਡੇ ਨਾ ਛਕੇ ਸਿਖਾਂ ਬਾਹਮ
 ਣਾਂ ਲੜਾਈ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਫਰਿਆਦ ਕੀਤੀ ਬ
 ਚਨ ਹੂਆ ਸਿਖਾ ਇਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਲ ਲੜਦਾ ਹੈ ਸਿਖਨੇ
 ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਗੇ ਸੀਸ ਨਹੀਂ
 ਨਿਵਾਂਦੇ ਤੇ ਭੋਗ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਨਹੀਂ
 ਵਰਤਾਂਦੇ ਤੇ ਨਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੂਆ ਇਨਾਂ ਦੀ
 ਮਹਲੇ ਦਿਨ ਬੀ ਮਤ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਏਹ ਭਗਵਤ ਗ੍ਰੰਥ

ਤਾਕੇ ਸੀਸ ਨਹੀਂ ਨਿਛਾਟੇ ਸਿਖੋ ਜੇਹੜਾ ਸੀ ਗੁਰੂਗੀ ੧੨੩
 ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਸੀਸ ਨਿਛਾਟੇਗਾ ਤੇ ਜੇਹੜਾ ਮਨਹ
 ਕਰੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਬੀਰਜ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ਉ
 ਸਕੇਦਾਨ ਦੇਵਣਾ ਚੁੜੇ ਜੈਸਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿੰਈ ਮਾਂ ਪਿਉ ਦੀ
 ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਅਰ ਨਿਆਵਰੀ ਕਰੇ ਸੋ ਸਹਾਰੀ ਨਹੀਂ
 ਜਾਈ ਗੁਰੂਗੀ ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਰਬੋਂ ਬੜਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਦੀ ਨਿਦਾ ਕਰਨੀ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਹੈ ਫੇਰ ਮਹਾਰਾਜ
 ਬੋਲੇ ਲੁਣਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ ਪਿਛੇ ਪਛਤਾਏ
 ਚਾਰੇ ਦਿਸ ਮੈਂ ਜਾਇਦੁਹ ਪਰਧਕੇ ਖਾਏ ॥ ਸਿਖਾਂ
 ਅਰਜਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦੀ ਨਿਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸ
 ਰੀਸ ਫਿਤ ਦੇਵ ਬਾਣੀ ਦੇਵ ਤਿਆਂ ਦੀ ਆਖਦੇ ਹੋਨ ਬਚ
 ਨਹੀਂ ਇਆ ਸਰੀਸ ਫਿਤ ਦੇਵ ਤਿਆਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ
 ਕੇ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਿਖਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਕੇ
 ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਸਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ ਦੇਵਤੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਕੇ ਪੁਜ
 ਦੇ ਹੋਨ ਅਵਤਾਰ ਦੇਵ ਤਿਆਂ ਕੇ ਤੁਛ ਜਾਨਤੇ ਹੋਨ ਸਿਖੋ
 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਰਬਗ ਹੈ ਦੇਵਤੇ ਅਲਪਗ ਹੋਨ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰਬਗ ਹੋਨ ਐਸਾ ਜਾਣਕੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਰ
 ਚੀ ਹੈ ਤੁਛ ਮਤ ਫਾਲੇ ਪਸੁ ਮਨਮੁਖ ਮਨੁਖ ਦੀ ਬਾਣੀ
 ਆਖਣਗੇ ਦੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਨ ਅਰਜਕਰੀ
 ਇਕਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਭੁਲਕੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਹੈ
 ਦੂਜੇ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਚੁਕੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਹਥੋਂ ਪ

ਟੀਪੀਤਾਏ ਬਚਨ ਹੁਆ ਤੁਰਕ ਦੀ ਛੋਹਤ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੰਜ
 ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਲਗਾਓ ਸੁਧ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਰ
 ਲਕੇ ਖਾਓ ਇਸਨੇ ਹੁਕੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਥੇ ਪਾਈ ਪੀਤਾਏ
 ਇਸਨੂੰ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਤਨਖਾਹ ਲਗਾਓ ਜੋ ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ
 ਦੇ ਕਰਾਓ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਮਾਸ ਸੁਰਾਬ ਦਾ ਵੀ ਕੁਛ ਦੇ
 ਸਹੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿਖੇ ਮਾਸ ਸੁਰਾਬ ਸੁ
 ਸੁਧ ਧਾਰੀ ਰਾਖ ਜੀ ਇਸਈ ਦਾ ਅਹਾਰ ਹੈ ਸੰਤਾਂ ਭਰ
 ਤਾਂ ਸਾਂਤ ਕੀ ਮਾਨੂੰ ਦੇਸ ਹੈ ਜੇ ਰਤ ਲਗੇ ਕਪੜੇ ਜਾਮਾਂ ਹੈ
 ਇਪਲੀਤ ਜੇ ਰਤ ਪੀਵੇ ਮਾਨਸਾ ਤੇ ਕੋਏ ਨਿਰਮਲ ਦੀ
 ਤੁ "੪੦" "ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਭਾਲੀ ਸਵੀਪ
 ਰੰਭ ਹੋਈ" "ਗੁਰੂ ਸਚ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀਧਰ
 ਪੀਥਕਾ ਵਾਲੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਮਨੁਮਾਜਰੇ ਦੀ ਰਿਆਸ
 ਤ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਦੀ ਵਨ ਲਗਾਇਆ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕ
 ਗੀ ਸਾਡੇ ਪਿਤ੍ਰ ਵਿਚ ਸੀ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੀ
 ਪਿਤ੍ਰ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਸੁਗੜਾ ਮਾਂਦਗੀ ਤਾਪ ਬੁਖਾਰ ਰ
 ਹਿਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇਤਾ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਰੋਜ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਓ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਸੁਖ ਪਾਪੁ ਹੋਵੇਗਾ ਸੰਗ
 ਤੇ ਨੇਹ ਬੋਝ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਮ
 ਹਾਂ ਭਾਰ ਬੋਹੇ ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਰਹਿ
 ਦੇ ਪੈਨ ਨ ਕੋਈ ਪੁਸਤਕ ਹੈ ਨਾ ਮਥਾ ਦੇ ਕਦਾਹੈ ਬਚਨ

ਕੀਤਾ ਸਿਧੋ ਟੁਸਿਸਟ ਹੋਰ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਆਤਮਬੋਧੀਹੋਨ
 ਹੋਰ ਸਾਸਤ੍ਰਪੁਰਾਨ ਜਿਤਨੇ ਹਨ ਰਸਿਆਂ ਗਿਰਸਤੀਆਂ
 ਇਸਈਆਂ ਕੈ ਚਰਿਤ੍ਰ ਘੋਰ ਉਨਹੀ ਕੇ ਪਰਸੰਨ ਕਰਨੇ
 ਵਸਤੇ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਅਪਜੀਵਕਾਵਾ
 ਸਤੇ ਸੁਣਨ ਇਸਈ ਪੜਨ ਤਮਈ ਇਸਕਰਕੇ
 ਨਾਂਦੀ ਪੂਜਾ ਤੇ ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਿਧੋ ਚਿਨ੍ਹ ਵਿਖੇਸੀਫੰ
 ਕੀ ਵਰਿਓਆਈ ਤੇ ਜਸ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕੇ ਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰਮ
 ਈਹੋ ਜਿਸਤੁਗਤ ਕੇ ਸਰਗੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੀ ਕਾ ਵ
 ਰਸਣਹੂਆ ਹੈ ਓਸਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ
 ਬੁਲਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸਤਨ ਲਾਗੋ ਬਾਣੀਆਂ ਹੋਰਦੁਨੀਂ
 ਆਂ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆਂ ਭਾਹੀ ਪੜਨੇ ਸੇ ਅਨੇਕ ਕਾ
 ਰਜ ਜੀਵਾਂ ਕੇ ਸਿਧ ਹੋਰੇ ਹੈ ਤੇ ਸਿਧੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਮੇਂ ਆਂ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਂ ਭੁਫੁਭੇਦ ਨ ਜਾਣਨਾ ਗੁ
 ਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਨਿਦਿਆ ਕਰਨੇ ਜੇ ਦੀਨ ਦੁਨੀ
 ਆਂ ਵਿਖੇ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ॥ ਸਬਦਾ ॥

ਨਿਵਕ ਅਰਥਾਏ ਬਿਲਲਾਏ ਨਿਵਕ ਸਰਪਰਨ ਹਕੇਜਾ
 ਵੈ ॥ ॥ ਤੁਰਕਾਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪੜਨੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ
 ਦੁਖਾਇਆ ਓਹਨਾਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ॥
 ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿੱਲੀ ਚਿਤੁਰਕ ਕੰਢੇ
 ਈਏ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਜਕਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਤੇਗ

ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਸਠਾ ਟੋਪੀ ਵਲੋਂ
 ਉਠਾਉਣਗੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਹਮੇਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗਾ
 ਧਰਤੀ ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਰਾਜੇ
 ਅਨਾਈ ਹੈ ਅਨਾਇ ਸੇ ਰਾਜ ਰੂਬਤਾ ਹੈ ਨਿਆਇ
 ਧਰਮ ਸੇ ਰਾਜ ਚਲਤਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾ
 ਜ ਕਰਨਗੇ ਔਰ ਸਰਬ ਖਾਲਸਾ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਬਲ
 ਧਾਰ ਕੇ ਚਾਰੇ ਤਰਫ ਆਨੰਦ ਕਰੇਗਾ ਨੌਕਰੀ ਸੌਦਾ
 ਗਰੀ ਜਿਮੀਦਾਰੀ ਖਾਲਸਾ ਕਰੇਗਾ ਸਾਰੀ ਪਿਥਈ
 ਮੇਂ ਖਾਲਸਾ ਰਮੇਗਾ ਬਾਹਮਨਾਂ ਸਾਧਾਂ ਸੰਤਾਂ ਗੁਰਸ
 ਤੀ ਚਾਰ ਬਰਨ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਨ ਕਹਿ
 ਆ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਰੀਗਾ ਗਇਆ ਗੋਦਾਵਰੀ
 ਕਾਂਸੀ ਕੋ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਕਿ

ਕਤ ਜਾਈ ਐਰੇ ਪਾਰੁ ਲਾਗੇ ਰੰਗ ਸਾਡੇ ਸਿ
 ਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਕੋ ਸਭ ਕੁਛ ਨਜ਼ਰੀ ਆਵੇਦਾ ਹੈ ਰੀਗਾ ਗ
 ਇਆ ਤੀਰਥ ਸਭ ਹਰਿ ਸਰਤ ਰਨਤਾਰਨ ਅਮਿਤ
 ਸਰਜੀ ਮੇਂ ਬਿਰਾਜਤੇ ਹੈਂ ਜਿਸਨੂੰ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ
 ਓਹ ਭਾਵੇਂ ਭੁਲਾ ਫਿਰੇ ਰੀਗਾ ਗਇਆ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪ
 ਕਹਿਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਪਾਪਾਂ ਬੋਂਡਰ ਦੀਆਂ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿ
 ਤ ਸਰਜੀ ਵਿਚ ਆਨ ਰਹੀਆਂ ਹਾਂ ਕਰੇ ਲੋਗ ਭੁੱਲ
 ਟਗੇ ਪਰਮੰਡਲ ਰੀਗਾ ਗਇਆ ਜੇੜੇ ਜਾਣਗੇ ਸੋ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਰਗਾਹੋਂ ਧੰਕੇ ਖਾਣਗੇ ਸਿਖੇ

ਓਥੇ ਫੁਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਣੇ ਓਥੇ ਗਤੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ १੨੭

ਈ ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਸੇ ਕੋ ਗਤੀ ਦੀ ਖਬਰ
ਰਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਤੋਰਨਾਂ ਦੇਣ
ਤਿਆਂ ਤੀਰਥਾਂ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਕਾ ਪਹਿਰਾ ਹਟ ਗਿਆ ਹੈ
ਓਨਾਂ ਦੇ ਭਰਵਾਸੇ ਸੰਸਾਰ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਗਤੀ ਨਹੀਂ
ਹੁੰਦੀ ਕਲਜੁਗ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਨ੍ਹ ਦਸਾਂ ਅ
ਵਤਾਰਾਂ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਹੈ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇਗਾ ਤਿ
ਨਕੀ ਸੁਧ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਤੀਰਥ ਨਾਇਨ ਉਤਰ ਸਿਮੈਲਾ ਕਰਮ ਧਰ
ਮ ਸਭ ਹਉਮੈ ਫੈਲਾ ਲੋਕ ਪਚਾਰੇ ਗਤਿ ਨਹੀਂ ਹੋਇ ॥
ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਚਲ ਸਹਿ ਰੋਇ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਟੂਟ
ਸਿਪਟ ਲਾਜੋਧੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮਿਤ ਸਗਲਾ ਜੋਨਾ ਮਜ
ਪੇ ਜਿਸ ਆਪ ਜਪਾਏ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਿ

ਭਾਲੀ ਸਵੀ ਪਾਰੀ ਹੋਈ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ
ਹ ਜਮਨਾ ਕਿਨਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ
ਕਰੀ ਜਬ ਦਦਾ ਪਸੰਗ ਆਇਆ ਪਰ ਤਿਆ
ਰੂਪ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇੜਾ ਸਾਧਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤ ਸੰਗ ਹੋਤਾ ॥ ਏਹ
ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਹੋ ਸਿਖ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗ
ਕੁ ਸੰਗ ਦੇ ਪਾਧੋ ਬਖਸ਼ ਲੈ ਜੀ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸ
ਚ ਕਹੈ ਤਾਂ ਬਖਸ਼ੇ ਜਾਵੇਗੇ ਇਕਨੇ ਕਯਾ ਮੈ ਬਾਸ
ਣੀ ਵਿਦਵਾ ਵੇ ਨਾਲ ਭੋਗ ਕੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭੂਜੇ ਕਹਿਅ

ਜੀ ਮੈਂ ਨਾਇਣ ਸੋਭੇਗ ਬਿਲਾਸ ਕੀਆ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਆ
 ਸਿਖੇ ਤੁਸਾਂ ਕਿਸ ਕਾ ਕੁਸੰਗ ਕੀਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ
 ਭਾਗਵਤ ਦੀ ਕਥਾ ਕਰਾਈ ਸੀ ਅਰ ਪੰਡਤ ਕਰੀ ਸੀ ਉ
 ਸਦੇ ਵਿਚੋਂ ਸੁਣਿਆਂ ਸੀ ਵੈਤਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਸੁੰਕਰ ਦੀ ਬੇਟੀ
 ਜਿਸ ਦਾ ਦੇਵ ਜਾਨਕੀ ਨਾਮ ਸੀ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਓ ਛ
 ਤੀਆਂ ਭੋਗੀ ਸੀ ਪਾਂਡੋ ਰਾਜੇ ਸਾਰੇ ਸੁਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਦੋ
 ਹਤੇ ਹੁਏ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣਕੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਨਿ
 ਰਭੈ ਹੁਆ ਸੀ ਨਾਲੇ ਕਥਾ ਵਿਚੋਂ ਅਸਾਂ ਸੁਣਿਆਂ ਸੀ
 ਜਦ ਇਸਤੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪਲਾ ਫੜੇ ਅਰ ਉਸ ਕੋ ਪੁਰਖ
 ਨਾ ਭੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਕ ਰੋਜ ਨਾਇਣ ਨੇ ਪ
 ਲਾ ਫੜ ਲਿਆ ਮੈਂ ਲਿਹਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸੁਕਾ
 ਪੀਪਲ ਗਾਂਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਂ ਜਦਾ ਫਰਤ ਕਾ ਸੇਰ ਤੀਨੋਂ ਮਾ
 ਲਜੁ ਛੁਟਕੇ ਇਸ ਮੇਂ ਹੋਰ ਨ ਫੇਰਾ ਸਿਖਾਂ ਤੂੰ ਚੁੜੀ ਦੀ
 ਸੰਗਤ ਛਾਡਕੇ ੧੫ ਪਦਿਰਾਂ ਬ੍ਰਤ ਕਰੇ ਪੰਜ ਗੁਪਤਨ
 ਖਾਹਦੇ ੧੭ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਦੇ ਤਨ ਖਾਹ ਬਖਸਾਵਹੁ
 ੧੦੦ ਸੌ ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਕਰੇ ਏਕ ਸੌ ਸਿਖ ਕਉ ਪ
 ਸਾਦਿ ਫਕਾਵੇ ਸੁਧ ਹੋਵੇ ਸਿਖੇ ਭਾਗਵਤ ਗੁਰੂ ਸਲੋਕ
 ਸੀ ਵਸਈਆਂ ਕੇ ਪਸੰਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਿਸਨਾ ਅਵ
 ਤਾਰ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਨਿਦਾ ਹੈ ਜਮਨਾ ਜਲ ਕਨ
 ਭੇ ਜਲ ਟਿਕਰ ਕਾ ਭੇ ਬੈਠਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਗੋਪੀ
 ਆਂ ਬਾਬ ਕਿਸਨ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸਿਖੇ ਸ

ਰਾਧਾਨੀਏ ਪੜ੍ਹਨੇ ਸੁਣਨੇ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣਗੇ ॥
 ਜੇ ਸੋਚੁੰਦਾ ਹੋਰ ਕਿਸਨ ਜੀਕਾ ਆਖਿਆ ਸਬ ਸੰਸਾਰ ਕਰ
 ਦਾਏ ਉਤਮ ਲੋਕ ਵਿਦਿਆਵਾਂ ਕਈ ਤਰਹ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋਨ
 ਰਾਜ ਹੋਲੀ ਹੋਰ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਕੋਈ ਨਗਨ ਹੋਕੇ ਬਜ
 ਰ ਵਿਚ ਜਲ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਪਰਾਈ ਇ
 ਸਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਬੋ ਬਿਨਾਂ ਮੂਰਖ ਭੀ ਨਹੀਂ ਰੋਗ ਕਰਦੇ ਸਿਖੋ ਕਿਸ
 ਰੁਗਣ ਨ ਜੀ ਕੋ ਬਿਆਸ ਤੇ ਸੁਖ ਦੇਣ ਜੀਨੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਜੈਸਾ ਸਿ
 ਧਕੀਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਿਖੋ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਬਾਨੀ ਸੁਣੋ
 ਕਥਾ ਕਰੋ ਸਾਂਤ ਆਏਗੀ ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਮ
 ਤ ਸਰਚਲੇ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਦਰਸਨ ਤੇ ਸਰੋ ਵਰਦਾਇ ਸਨ ਕਰੋ
 ਬਚਨ ਹੋ ਆ ਚਾਰ ਜੋਜਨ ਸਹਰਦੇਸੇ ਗਾ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ
 ਨਾਵਾਂਗੇ ਸਿਖਾਂ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਆਈ ਹੈ ਅਸੀਂ
 ਬੇੜੇ ਸਿਪਾਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਧਤੁਰੇ ਦੇ ਪਤ ਲਿਆਓ ਘੋਟ
 ਕੇ ਰਸਾ ਕਦੇ ਜੜ੍ਹ ਲਿਖ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਗਲ ਬੀਨੇ ਤਾਂ ਵਰਹੋ ਆਇ
 ਕੇ ਸਿਖ ਵਿਚ ਲੰਖ ਦਾ ਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾਲੇ ਵੈਰੀ ਦਾ ਬਲ ਘਟੇ
 ਗਾ ਜੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੀ ਰਹਤ ਰਖਣਗੇ ਓਨਾ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਸੰਨ
 ਹੋਣਗੇ ਜੇਵੇ ਸਿਪਾਹ ਯੁਧ ਕਰਨ ਲਗੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਨਜਰੀ ਆਇ
 ਆ ਅਪਛੰਗ ਬਿਬਾਨ ਲਈ ਫਿਰਨ ਜੇਕੁ ਸੁਹੀਦੀ ਪਾਵੈ ਉਸ
 ਨੂੰ ਰਤੁ ਸੁਟਰਗਾਂ ਕੋਲ ਲਈ ਜਾਣ ਕਾਇਰ ਕੋ ਗਿਦਰ ਕੁਤੇ ਖਾਧੇ
 ਦੇਖ ਕੇ ਸਿਪਾਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਤੁ ਅਨੇਕ ਚਲਾਏ
 ਤਪਾਵਤ ਉਤਨ ਏਕਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥ ਰੰਗਿਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥

ਸੇਕੋ ਨਾਇਸੋਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭੁ ਛੁਡਨਜਰੀ ਆਵੈਗਾ ਜੇਕੁ
ਸਿੰਘ ਜਖਮੀ ਹੋਵੈ ਓਸਕੋ ਕਰੀਰਦੇ ਪਤੇ ਘੋਟਕੇ ਪਿਲ
ਦੇਣ ਤੁਰਤੁ ਸਿੰਘ ਉਠ ਖੜ੍ਹ ਹੋਵੈ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਜੀ
ਜੁੱਧ ਬੋਝ ਤੇ ਪਾਈ ਤੁਰਕਨੇ ਹਾਰ ਖਾਈ ॥੪੨॥

੪	੮੫	੮	੧੯
੬	੮੦	੩	੯੬
੨	੯	੮੩	੨
੨	੧	੮੨	੭

ਆਗੇ ਸਾਖੀ
ਤਿਤਾਲੀਸਦੀ
ਪਾਰੀਭੁਰੇਈ ॥

ੴ ਦਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
ਰਾਗੀ ਸਿੰਘੋ ਤੁਸੀਂ ਕਾਫੀ ਮੇਂ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ
ਕਰੋ ਸੁਣਕੇ ਸਿੰਘ ਮਸਤਾਨੇ ਹੁਏ ਕਿਸੇਕੋ ਆਪਣੇ ਸ
ਰੀਰਦੀ ਹੋਸ਼ ਨਾਰਹੀ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗਾਹਰ ਰੀਭੀ
ਚਰੇ ਸਬਦ ਮੈਂ ਲੀਨ ਭੁਏ ਜਾਂਤੋਗ ਪਾਇਆ ਸਿਖਾਂ
ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੋਆ
ਜੋ ਰਤੇ ਰੀਗਾਏ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਰੀਗਾ ॥ ਸਿ
ਖੀ ਨਾਮ ਕਾਰੀਗ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਲਹਿੰਦਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮ
ਹਾਰਜ ਨਾਮ ਕੇ ਰੀਗਾ ਵਿਚ ਮਸਤਾਨੇ ਹੁਏ ਸੇ ਸਾਤ ਦਿਨ
ਨਹੀਂ ਖੋਲੇ ਸੁਲਤਾਨ ਦੇ ਚੇਲੇ ਮਕਰੀ ਹਨ ਇਕਵੇ
ਪਾਤੀ ਨਰ ਟਪ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਮੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਟੁਸ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ
ਮਾਰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ॥ ਸਬਦ

॥ ਨਚਣਕੁਦਣਮਨਕਾਚਉ॥ ਜਿਨਮਨਿਭਉ
ਤਿਨਾਂਮਨਿਭਉ॥ ਨਚਣਟਪਣਸੇਤਸੇਂਗੁਣਬਿਭੀ
ਰੇਜਾਂਦੀਏ॥ ਤਾਂਸਿਖਾਂਅਰਜਕਰੀਗੁਰੂਜੀਵਿਆਹ
ਕੁਰਮਾਈਮੰਗਲਾਚਾਰਵੇਸਬਦਮਿਰਜਾਵਲਿਖਦ
ਚੰਜੀਬਰਨਹੁਆਪਹਿਲਾਜਪਜੀਸਾਹਿਬਦਾਪਾਠ
ਕਰਨਾਂਫੇਰਗਾਗਾਸੁਹੀਮਹਲਾ੧ ਛੰਤਘਰੁ੧

੧੯ ਸਤਿਗੁਰਪਸਾਦਿ॥

ਹਮਘਰਸਾਜਨਆਏ॥ ਸਾਰੇਮੇਲਮਿਲਾਏ॥ ਸਹਜ
ਮਿਲਾਏਹਰਮਨਭਾਏ॥ ਪੰਚਮਿਲੇਸੁਖਪਾਇਆ॥ ਸਾ
ਈਵਸਤਿਪਰਾਪਤਹੋਈਜਿਸਸੇਤੀਮਨਿਲਾਇਆ॥
ਅਨਦਿਨੁਮੇਲਿਭਉਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ ਪਗੁਮੰਦਰਸੇ
ਹਾਏ॥ ਪੰਚਸਬਦਪੁਨਿਅਨਹਦਵਸੇਹਮਘਰਿਸਾਜ
ਨਆਏ॥ ੧॥ ਆਵਹੁਮੀਤਿਪਿਆਰੇ॥ ਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨਾ
ਰੇ॥ ਸਚੁਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਤਾਪੁਰੁਭਾਵਹੁਸੇਹਿਲਕੁਜੁਗ
ਰਾਰੇ॥ ਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆਕਾਰਜ
ਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ ਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਨੇਤੀਅੰਜਨੁਤਿਭੁਵ
ਨੁਰੂਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ ਸਖੀਮਿਲਹੁਰਸਿਮੰਗਲਗਾਵ
ਹੁਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥ ੨॥ ਮਨੁਤਨੁਅੰਮਿਤ
ਭਿੰਨਾਂਅੰਤਰਿਘੇਮੁਰਤੰਨਾਂ॥ ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਮੇ
ਰੈ॥ ਪਰਮਤਤੁਵੀਚਾਰੇ॥ ਜੰਤੁਭੇਖਤੁਸਫਲਿਓਦਾਤਾ॥ ਸਿਰਿ

ਸਿਰਿ ਦੇਵੁ ਠਹਾਰੈ ਤੂੰ ਜਾਨੁੰਗਿ ਅਨੀ ਅੰਤਿ ਰਿਸਾ ਮੀਅ
 ਪੇਕਾਰੁ ਟੁਕੀ ਨਾਂ ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਨਿਮੋਹਿ ਮਾਤਨੁ
 ਮਨੁ ਅੰਮਿਤ ਭਿੰਨਾਂ ॥ ੩ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਸੀ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ
 ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਤੁਧੁ
 ਬਿਨੁ ਕਉ ਟੁਬੁ ਝਾਏ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਿਆਣੇ ਕੇ ਤੇ ਤੁਧੁ
 ਬਿਨੁ ਕਵ ਟੁਕਹਾਏ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭੁਏ ਦੇਵਾਨੇ ਮਨੁ ਰਾ
 ਖਿਅ ਗੁਰ ਠਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਣ
 ਸੰਗਿ ਮਿਧੁ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ਛੰਤਾ ॥

ਸੁਖਿ ਸੋਹਿਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖ ਹਰਿ ਫਲ
 ਪਾਵਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਹੁ ਜ
 ਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰਮਾਣਿਕ
 ਦਹੁ ਜਿਨ ਕਾਰਜ ਸਭੁ ਸਵਾਰੈ ਭੁਗਤ ਜਨਾਨੀ ॥ ੧ ॥
 ਉਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪਦਾ ਅਇਆ ਰਾਮਾ ਸੋ ਭੁਗਤ
 ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖ ਹੋਵੇ ਹਉ ਮੈ ਸਬਦ ਜਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥
 ਅਗੇ ਉਗਦੀ ਤੀ ਦੇਵੇ ਸਵਯੇ ਲਿਖਣੇ ਅਰਪਨੇ ॥
 ਏਹ ਛੰਦੁ ਸਾਰਾ ਜੰਜ ਦੇਵੁ ਕਾਉ ਸਮੇਂ ਪੜ੍ਹਣਾ ਮੰਗਲਾਰ
 ਰਕੇ ਸਮੇਂ ਜੋ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਤਿਸ ਕੋ ਦੁਖ ਕਬੀ
 ਨ ਹੀ ਹੋਵੇ ਗਾਵੇ ਦੀਗਾ ਕੇ ਪਾਠ ਕਰਨਾਂ ਹੁਤੀ ਨਲੀਯੇ
 ਰ ਜੰਗ ਪਿਧੁ ਲਈ ਪਾਉਨੀ ਲੜਕੀ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਅੰਮਿਤ
 ਛਕਾਕੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਕਰਵਾਉਣਾ ਲਾਭ ਪੜਨੀਆਂ
 ਲਾਭ ਪੜਨ ਫਾਲੇ ਗਾਈ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਰੁ ਪਾ ਦੇਵਣ

ਰਾਮਾਨੇਅਰਦਾਸ ਪੁਨ: ਗੁਰਪੁਜਾਦਾਸਟਰਪੁਜਾ ੧੧
 ਗੁਰਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬਜੀਦਾ ਧੀਰੇਇਆਹਦੇਵਿਰਦਾਲ
 ਪਰਸਾਦਛੋਕੇਛੋਕੇ ਮਾਨ ਵਡਾਈ ਮੇਆਪਣਾਘਰ
 ਨਗਦਾਰ ਧੀਨੂੰਦਾਨਦੇਵਨੰਗੁਪਤਫਲਦਾਰੇ ਸੁਭ
 ਵਿਆਹਕਰਨਾ ਨਾਸਾਹਾਸੋਧਸੋਧਣਾ ਨਾਂਤੋਲਚਾਨ੍ਹਨਾਂ
 ਨਾਂਸੈਤਪਾਉਣੀ ਨਾਂਵੇਲਵਜਾਵਣਾ ਗਿਆਨਪਰੰਤ
 ਬਲਿਆਘਟਚਾਨਣ ਘਰੁਮੰਦਰਸੋਹਾਇਆ ਮਨਤੁ
 ਨਅਰਪਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆ ਹਰਿਪੁਤ੍ਰਸਚੇਤਾਇ
 ਆ ਹਰਿਪੁਤ੍ਰਕਾਜਰਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਦੀਆਹਟ
 ਆਇਆ ਸਾਧਨਕੰਤੁਪਿਆਰੀ ਐਸੇਸਬਦਪੜ੍ਹ
 ਨੇਸੁਣਨੇ ਹਾਬੀਦੇਹਰੁਦਾਚੁੜਾਨਹੀਪਾਟਣਾਦੇਸੁਤੰਦ
 ਥੇ ਰਬਾਬੀਸਬਦਪੜ੍ਹੇ ਸਿਠਣੀਮੇਧਣਾਂਕੋਈਨਹੀਬੋ
 ਲਣਾਂ ਕਈਆਂਧੀਆਂਦੀਸਹੁਰਿਆਨਾਲਨਹੀਬਣਦੀ
 ਫੇਰਮਾਪਿਆਂਦੇਘਰਗਹਿਦੀਰੈ ਤੁਭੇਇਆਹਇਚਬੋੜਾ
 ਖਰਚਕੋਰੇ ਧੀਦੇਕੇਕਰਤੂਤੀ ਕਹਾਉਨਾਂ ਮੂਰਖਾਂਦੀਮਤ
 ਹੈ ਪੰਥੀਗੁਪਜੇਲਠੀਭੁਗਾਮ ਖਰਚ ਕਰਮਦੇਣ ਹੀ
 ਲਕਰਦੇਵਾਲਿਆਂਬੋਬਿਨਾਂ ਧੀਦਾਪੈਸਾਹੋਰਕਿਸੇਨੂੰ
 ਨਹੀਦੇਣਾਂ ਜਾਵੀਂਬਹੁਤਨਹੀਕੰਠੇਕਰਦੇ ਲਾਸੀਪੈਰਨ
 ਹੀਪਾਉਣਾਂ ਆਤੁਸਬਜੀਨਹੀਸਾੜਨੀਂ ਕੰਜਰੀਨਚਾ
 ਇਕੇਕੰਜਰਨਹੀਬਣਨਾਂ ਧੀਅਕੋਰੁਆਕੇਨਹੀਤੋਰਨਾਂ
 ਨਗਲਲਗਕੇਮਿਲਨਾਂ ਸਿਖੇਮਿਲਨੀਤੇਮੁਕਲਾਵੇਦਾ

ਬਖੇੜ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਕੁੜਮ ਨੂੰ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਾ : ਜਾਈ
ਆਂ ਨੂੰ ਕੁੜਮ ਪੁਸ਼ਾਇ ਛੁਕਾਉਣਾ ਪੈਰੀ ਕੁੜਮ ਦੇ ਹਥ ਲ
ਗਾਓ ਤੂਮਾਂ ਪਾਸੇ ਮੁਇਆਂ ਦੀ ਕਲਿਅਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਵ
ਣੀਂ ਮਠਾਭਾਜੀ ਵਿੱਤ ਸਮਾਨ ਦੇ ਵਣਾਂ ਕਰਜ ਚੁਕ ਕੇ ਧੀ
ਨਹੀਂ ਦਿਆਉਣੀ ਕਚੀ ਪਿਨੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣੇ ਵਾੜਾ ਨਹੀਂ ਕ
ਰਨਾ ਤੇਲੇ ਤੋਂ ਜੁਟ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀਂ ਧਨ ਖਰਚ ਕੇ ਰਮਦਾਵਾ
ਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵਣਾਂ ਰੋਕ ਰੁਪਯਾ ਕੁੜਮ ਧੀ ਕੇ ਵਿਓ ਚਾਹ ਲਾ
ਵਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾ ਸਜੀ ਕੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤ ਸਹਿਤ ਹੋ
ਨ ਏਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕਾਰਜ ਕਰੋ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪

॥ ਪਤੀ ਵਚਾਈ ਮਨ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਜਸ ਸਾਜਣ ਸੁਣੇ
ਪਰਿਆਏ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਬਹੁਮਤਾ ਪਕਾਇਆਵੇ
ਰੇਤੁ ਰਤੀ ਦਾਏ ਵਰ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖ ਅਰੀ ਮਅਰੀ
ਚਰਸ ਦਨ ਵਤਨ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰ
ਕੇ ਮੇਲੇ ਵਿਛੁੜ ਕ ਦੇਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁ

ਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪਹਿਲ ਨੀਲਾਂ ਵਪਰੀ ਵਰ
ਤੀ ਕਰਮਾਇ ਵਡਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹ
ਮਾਵੇ ਦੁਧਰਮਾਇ ਵਡਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਇਆ ਬਲ ਰਾਮ ਜੀਉ
॥ ਧਰਮਾਇ ਵਡਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਿਮਿਤ ਨਾਮੁ
ਵਿਨਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਹੁ ਸਤਿ ਕਿਲ
ਵਿਖ ਪਾਪ ਗਣਾਇਆ ॥ ਜਹ ਜੁਮਨੀ ਦਹੇ ਮਾਵਤੁ ਭਾਗੀ
ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਲਾ

੧੩੫
 ਟਪਹਿਲੀਆਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿਦੂਜੜੀ
 ਲਾਂਵਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥
 ਨਿਰਭਉਰੈਮਨਿਹੋਇਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਇਆਬਲਿ
 ਰਾਮਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁਭਉਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇ
 ਆਹਰਿਵੇਖੈਰਾਮਹਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿਅਤੁਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਅ
 ਮੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਤੁਰਪੁਰੇ ॥ ਅੰਤਰਿਥਾਹਰਿਹਰਿ
 ਪੁਤ੍ਰਦੇਵੈਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਏ ॥ ਜਨਨਾਨਕਦੂ
 ਜੀਲਾਂਦਰਲਾਈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿਤੀ
 ਸੜੀਲਾਂਦਮਨਿਚਉਭਾਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮ
 ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਜਨਾਂਹਰਿਮੈਲੁਹਰਿਪਾਇਆਫਡਭਾਗੀਆ
 ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਹਰਿਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤਜਨਾਂਦਰੁਭਾਗੀ
 ਪਾਇਆਹਰਿਕਬੀਐਅਕੀਥਕਹਾਣੀ ॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿਹ
 ਰਿਹਰਿ ॥ ਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਰੁਜੀ
 ਉ ॥ ਜਨਨਾਨਕਬੋਲੇਤੀਜੀਲਾਵੈਉਪਜੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁ
 ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿਚਉਬੜੀਲਾਟਮਨਿਸਹਜੁਭਉ
 ਆਹਰਿਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿ
 ਆਸੁਭਾਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮ
 ਜੀਉ ॥ ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਭਾਇਆਅਨੰਦ
 ਨੁਹੀਗੀਲਟਲਾਈ ॥ ਅਨੰਦਿਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਸੁਖ
 ਮੀਹਰਿਨਾਮਿਦਜੀਟਪਾਈ ॥ ਹਰਿਪ੍ਰਭਠਾਕਰਿਕਾਜੁ

ਰਚਾਇਆ ਧਨੁ ਹਰੈ ਨਾ ਮਿਟਿ ਗਾ ਸੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੇ
 ਲੇ ਰਉ ਬੀਬੈ ਫੇਰਿ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖ ਬਿਨਾ ਸੀ ॥੪॥੧
 ॥ ਚਾਰੇ ਲਾਫਾਂ ਪੜਕੇ ਫੇਰ ਚਾਰ ਫੇਰੇ ਫੇਰੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ
 ਲੈਣੇ ਅਰੁ ਤੀਅ ਅਗਨ ਵਿਖੇ ਪਾਫਣੀਆਂ ਜਦ ਚ
 ਰੇ ਲਾਫਾਂ ਹੋ ਜਾਣ ਫੇਰ ਅਨੰਦ ਪੜਨਾ ॥੧॥

ਗਗਰਾਮ ਕਲੀ ਅਨੰਦੁ ਮਹਲਾ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਇ ॥ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇ

ਆਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਤਪਾ
 ਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ਗਗਰਤ
 ਨੁਪਰ ਵਰੁ ਪਰੀਆਂ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆਂ ਸਬਦੇ
 ਤਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਨੀ ਵਸਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨ
 ਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨਿ ਮੇ
 ਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਮਨਿ
 ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਫਿਸਾਹਣਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਚਿਹਰੇ ਰੰਤੇਰਾ
 ਕਾਰਜ ਸਤਿ ਸਫਾਰਣਾ ਸਰੁ ਨਾਂਗ ਲਾਸ ਮਰ ਭੁਭੁ
 ਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨ ਹੁੰਦਿ ਸਾਰੇ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨੁ ਮੇਰੇ ਸ
 ਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਪਾ
 ਰਿਤੇ ਰੈ ॥ ਪਰਿਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥
 ਸਦਾ ਸਿਫ ਤਿਸ ਲਾਹਤੇ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮ
 ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਵਾਜੇ ਸਬਦ ਪੜੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨ
 ਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿਤੇ ਰੈ ॥੩॥ ਸਾਰਨਾਮੁ

ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾਂ ਸਭਿ ੧੩੭
 ਗਵਾਈਆਂ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਆਇ ਵੀਸਰਾ ਜਿ
 ਨਿਇਛਾਂ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆਂ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ
 ਦਿਟਹੁ ਜਿਸਦੀਆਂ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆਂ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
 ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇ
 ਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ੪ ॥ ਏਜੇ ਪਰਿ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਪਰਿ ਸਭਾਗੈ
 ॥ ਪਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦਿ ਵਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਪਰਿ ਧਾਰੀ
 ਆਪਿ ਚੁਤਤੁ ਧੁਵ ਸਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਧੁ
 ਰਿਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿਨੀ ਮਰਿ ਰਕੈਲਾ
 ਗੈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਤਹੁ ਸੁਖ ਹੋਆ ਤਿਤੁ ਪਰਿ ਅਨਹਦੁ ਵਾ
 ਜੈ ॥ ੫ ॥ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਿ ਭਾਗੀ ਅਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਬ
 ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬਹੁ ਪੁਰੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਦਿਸੁ ਰੇ
 ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜ
 ਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪ
 ਦਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਰਹਿ ਆਭੁ ਪੂਰੇ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ
 ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਏਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ੬ ॥ ਫੇਰ ਅੰਨਿ ਦੁਪ
 ਟਕੇ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਦਸਾਂ ਪਾ
 ਤ ਸਾਹੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣੁ ਮੁੰਦਾ ਵਣੀ ਪੜਨਾ ਫੇਰ ਸੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾ
 ਉਣੀ ॥ ੪੩ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਚੋਤਾਲੀ ਸਵੀਪਾ
 ਰਿਭਰੇਈ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪਿਥਕ

ਵਾਲੀ ਜਗਤਗੁਰੂਕੈ ਬਲਵਿਖੇ ਵੀਵਾਨਲਗਾਕਰ ਬੈਠੇ
 ਸੋਧੋ ਸਿਖ ਅਤੇ ਸਿਖਣੀਆਂ ਸੁਣਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਈ
 ਆਂ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਸਿਖਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ ਤੁਹਾ
 ਰੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਬੈਕੁੰਠ ਲੋਕ ਛਡ ਆਏ ਓਨਾਂ ਹਥ ਜੋੜ
 ਅਰਜਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਆਪਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ ਸਫਰ ਆ
 ਰੇ ਅਗੇ ਜਿਤਨੇ ਗੁਰੂ ਅਵਤਾਰ ਹੁਏ ਹੋਨ ਓਨਾਂ ਸਾਡੀ
 ਮੁਕਤਿ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਦੂਸਰਨ ਕੀ ਹੈ ਸਭ ਸੀ
 ਸਾਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਸਾਥੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸਭ ਨਾ
 ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ
 ਦੀ ਕੋਈ ਰਹਤ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਵਸੋ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਮੁਕ
 ਤ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਈਏ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਗੁਰ ਕੁੰਜੀ ਪਾ
 ਹੁਨਿ ਵਲ ਮਨ ਕੋਠਾ ਤਨ ਛਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਨ ਕਾ
 ਤਾ ਕਨ ਉਪਰੈ ਅਵਰਨ ਕੁੰਜੀ ਹਥਾ ॥ ॥ ਅਗਲਿ
 ਆਂ ਜੁਗਾਂ ਵਿਖੇ ਜਿਤਨੇ ਅਵਤਾਰ ਹੁਏ ਹੋਨ ਓਹ ਸਭ ਰਾਜੇ ਸੇ ਕਿ
 ਜੇ ਨਿਰਧਨ ਕੋ ਓਨਾਂ ਕੋ ਨਜੀਕ ਦੁਕਣਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਦਾ
 ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ ਬੇਦਾਂ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ
 ਦੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਕਰਕੇ ਲੋਭੀ ਤੇ ਮਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਅਰ
 ਜਾ ਉਨਾਂ ਜੁਗਾਂ ਵਿਖੇ ਬਹੁਤ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਧਰਮ ਓਹੋ
 ਹੀ ਫਲ ਦਾ ਸੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਕਲੂ
 ਮੈਂ ਸਾਂਤ ਕੀਤੇ ਸੀ ਤੇ ਖੀ ਹੋਨ ਉਚ ਨੀਚ ਦੀ ਗਤੀ ਕਲ ਜੁ
 ਗ ਵਿਖੇ ਕਰਟੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸਾਂ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਬਦ

ਸ਼ੀਰਾਂ ਬਾਜਾਂ ਚਰਗਾਂ ਕੁਹੀਆਂ ਤਿਨਾਂ ਖਵਾਲੇ ਪਾਹੁ ਪਾ ॥੧੩੯॥
 ਹੁਖਨ ਤਿਨਾਂ ਮਾਸ ਖਵਾਲੇ ਇਹੀ ਚਲਾਵੇ ਗਹੁ ਨਦੀਆਂ
 ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਥੇ ਵਿਖਾਲੇ ਬਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹਾ ਕੀਤਾ ਬਾ
 ਪਦੇ ਇੰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹਾ ਨਾਨਕ ਜਿ
 ਉਜਿਉਂ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਤਿਵ ਦੇਵੈ ਗਹੁ ॥੧॥ ਜੋ ਕੋਈ
 ਨਹਨਾਹੀ ਸਾਡੀ ਰਹਤ ਮਿਹਜਾਵ ਰਖੈਗਾ ਉਸਦੀ ਗਤੀ
 ਹੋਵੇਗੀ ਤੁਸੀਂ ਅਮਿਤਖੰਡੇ ਦਾ ਛੁਕੋ ਗੀਆਂ ਤਾਂਗਤੀ ਹੋਵੈ
 ਗੀ ਸਿਖਣੀਆਂ ਅਰਜ ਕਰੀਜੀ ਸਾਨੂੰ ਰੋਗ ਕਿਥੋਂ ਪੈਦਾ
 ਉਦੇਹਨ ਬਚਨ ਹੁਆ ਜਨਾਨੀ ਅਪਣੇ ਸਰੀਰਥੇ ਪੜ੍ਹ
 ਦਾ ਲਾਹਕੇ ਨੀਗੀ ਹੋਵੈ ਉਸ ਦੇ ਲੇ ਭੂਤ ਪੇਤ ਮੈਥਨ ਕਰਦੇ
 ਹੋਨ ਓਹ ਕਿਸੀ ਕੋ ਦਿਸਦੇ ਨਹੀਂ ਪੇਟ ਗਿਫਤਾਰੇ ਰਿਤ
 ਆਉਣੇ ਹਟਨਾਂ ਦੀ ਹੈ ਬਾਂਝੁ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੇਰਾ ਬਰਸਦ ਸਬ
 ਰਸ ਆਠ ਬਰਸਥੋਂ ਨੀਗੀ ਨਰਹੇ ਪੰਜ ਬਰਸ ਤਾਈਂ ਬਾਲ
 ਕਨੂੰ ਆਂ ਦਾ ਨੀਗੇ ਜਦੋਂ ਖਣਾ ਮੁਫਤ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਗੀਥ ਸਾਹਿਬ
 ਦਾ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਕਾਰਜ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤੇੜ ਕਛੀ ਹਰ
 ਰਖਹੁ ਗਲ ਕੁੜਤੀਆਂ ਰਖਹੁ ਅਮਿਤਛਕਹੁ ਅਪਨੇ ਸੁ
 ਮੀਂਦੀ ਜੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮੀਠਾ ਬੋਲੋ ਰੋਗੀ ਦੁਖੀ ਗਰੀਬ ਪਰ
 ਦਇਆ ਕਰੋ ਭੁਜਨ ਕਰੋ ਰਹਿਤ ਮਿਜਾਦ ਸੇਰ ਹੋ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਚਰਨੋਂ ਮੈਂ ਭੁਰੇ ਸਾਹਥੇ ਪਰ ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਅਗਨ ਸਮਾਨ ਜਾ
 ਣੇਂ ਅਪਣੀ ਲਾਜ ਸਰਮ ਮੈਰੋਂ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ
 ਠਕਰੋ ਹਰੇਜ ਗੀਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦਿਦਾਰ ਕ

ਰੋ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਸਿਖਾਂ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਕੋ ਪਰਸਾ
 ਦਫਕਾਰਿ ਅਪਣੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਮੋਨੇ ਦੇ ਘਰ ਨਾ ਵਿਚਿ ਮੋ
 ਨੇ ਦੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਵਿਆਹੋ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਅਪਨੇ ਪਾ
 ਸਹਰਵਖਤ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ ਜਾਣੇ ਰਿਵੇ ਵਿਖੇ ਪਾਪਾ ਬੇ
 ਠਰੇ ਬਹੁ ਬੇਟੀ ਇਆਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਘ
 ਰ ਜਾਵੇ ਉਸਦੀ ਇਜਤ ਵਧਾਵੇ ॥ ੪੪ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਪੈਤਾਲੀ ਸਟੀਚਲੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇਆ ਤਾਂ ਦੋ
 ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਗਲ ਵਿਚ ਪਲੂ ਪਾਇ ਜੋੜਿਆਂ ਮਧ
 ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਲਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਹੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ
 ਸੀਸਾਰ ਦੇ ਭੋਗ ਪਦਾਰਥ ਬੜੇ ਕਠਿਨ ਹੋਨ ਅਰ ਬਚਿ
 ਕੁ ਹੋਨ ਭੁਜਨ ਹੋਣੇ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇ ॥ ਅਗੇ ਦੀ ਕੋਈ ਖਬ
 ਰ ਦਸੋ ਜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੁਰੀ ਬੈਂ ਨਰਕ ਸੁਰਗ
 ਕਿਹੜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਅਤਿ ਰਜਾ
 ਮੀਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਦਖਣ ਮੇਂ ਨਰਕ ਹੈ ਪਹਾੜ
 ਹਿਮਾਲੇ ਕੇ ਉਪਰ ਸੁਰਗ ਹੈ ਅਗੇ ਏਕ ਸਮੈਂ ਬੈਕੁੰ
 ਠ ਪੁਰੀ ਬੈਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਜੀ ਨੇ ਨਰਕ ਦੇਖੇ ਸਬ
 ਜੀਵਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰ ਰਹੇ ਹੈਂ ਸੁਰਗ ਵੇਲੇ ਪੜੇ ਹੈਂ ਓ
 ਥੇ ਅਨੇਕ ਪਦਾਰਥ ਨਾਨਾ ਪਰਕਾਰ ਕੇ ਰਸ ਮਿਠੇ ਖਾ
 ਣੇ ਵਾਲੇ ਬੋੜੇ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਤੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਅਕਾ
 ਲ ਪੁਰਖੁ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੁਰਗਾ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜੀਵਾਂ

ਕੇ ਤੇਜੋ॥ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਅਗੋਂ ਉਤਰਦਿਤਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕ
 ਰੀਏ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੁ
 ਰੂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਪਿਛਲਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ
 ਆਂ ਦੇ ਕਰਮ ਲੋਕ ਵਰਤਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਬ ਉਨਾਂ
 ਕੇ ਸੁਰਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਹੋਵੀਨਾਂ ਨਾ
 ਬਜੀ ਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜੀ ਆਪ ਮਨੁਖਾ ਦੇਹ ਧਾਰ ਕਰਕੇ
 ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਲਗੇਂਗੇ ਤਾਂ ਜੀ ਉਸ
 ਵਰਗਾਂ ਵਿਖੇ ਆਵਣੇ ਲਗੇਂਗੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ
 ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੁਆ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਗਿਲਾਨੀ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਈ
 ਤੇ ਅਸੀਂ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਉਪਦੇ
 ਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸੁਵਰਗ ਬੈਠੀਓ ਆ ਸੁਖ ਸਹ
 ਤ ਬਿਰਾਜਨਗੇ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੋਗੇ
 ਤਰਖੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗੇਗੇ ਸਿਖਾਨੇ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਪੁ
 ਛਿਆ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨੀ ਬੀ ਹਿੰਦੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਿਖੋ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਲੈਕੇ ਸੁਲਤਾਨ ਹਿੰਦੂ ਆਂ
 ਕੋ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਓਨਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਭ
 ਰਿਸਟ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲੋਂ ਬੋਈ ਮਾਨੀ ਰਖੀ
 ਸੁ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦਸ ਆਸ ਓਹ ਜੀ ਉਦੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਲਗੇ ਤਰੀਕਾ ਕਰਨ ਮਰਕੇ ਹਿੰਦੂ ਆਂ
 ਵਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਮੁਦਹੁ ਪੁਬੇ ਨਾਨਕਾ ਕੀ ਕਾ
 ਰੁਸੇ ਖਾਹਿ॥ ਪੁਨः ਸੰਗਤ ਅਰਜਕਰੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾ

ਤੇ ਪਿਤ੍ਰਿ ਜਦ ਪਰਸੂਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇਹ ਤਿਆਗਦੀ ਹੈ ਯਾ
 ਮਰਨ ਕੇ ਤੁਲਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਪਾਸੋਂ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕਿ
 ਲ ਮਾਰਕੇ ਹਥ ਅਖੀ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜਾਂਨ ਕੀਲ ਲੈ ਦੇਹਨ
 ਮਤਲਬ ਇਹ ਕਿ ਮਰਕੇ ਚੁੜੇਲ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸਿਖੋ ਸੀਜ
 ਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਜਲਮਤ੍ਰ ਕੇ ਅਸਨਾ
 ਨ ਕਰਾਓ ਫੇਰ ਚੁੜੇਲ ਓਹ ਨਾ ਬਨੇਗੀ ਭਰਮਨਾਰ
 ਖੇ ਸਿਖੇ ਸੁਲਤਾਨੀ ਦੁਹਾਂ ਥਾਣਾਂ ਬੋਂ ਖਾਲੀ ਰਹਿਣਗੇ
 ਹਿੰਦੂ ਸੁਲਤਾਨ ਦਾ ਮਜਬ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਤੇ
 ਸੁਲਤਾਨ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਦੋਸ ਹੈ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਛਡਕੇ ਸੁਲਤਾਨ ਕਲਮਾ ਪ
 ਕਨ ਲਗਾ ਸੀ ਸਤਿਨਾਮ ਦੇ ਜਾਪ ਨੂੰ ਭੁਆਗਕੇ ਇਸ
 ਟਾਸਤੇ ਦੋਸ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਮੁਰਖ ਭਾਗੀ ਹੈਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕ
 ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਸੀਸ ਨਹੀਂ ਨਿਵਾਂਟ
 ਦੇ ਜਿਨ ਜਿਨ ਤਨਕ ਸਿਧ ਕੋ ਪਾਇਓ ਚਿਤਿ ਨੀਤ
 ਨ ਅਪਨਾ ਰਾਹ ਚਲਾਇਓ ਜੇਹੜੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨਾਂ ਪੀਰਾਂ ਦੀ ਕਬਰ ਨੂੰ ਮੰਨ ਦੇਹਨ ਟੁਹ ਹਿੰਦੂ ਦੀ
 ਅਸਨਹੀਂ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ
 ਮੁਰਾਦ ਮੰਗੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ
 ਪੂਰਨ ਕਰਨਗੇ ਨਾਲੇ ਅਪਣੇ ਸਿਖ ਧਰਮ ਸਤਨੂੰ
 ਰਖਣਗੇ ਜਦ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਟਚਨਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ ਹੁਕਮ

ਪੀਣਗੇ ਕੁੰਠਾ ਨ ਖਾਣਗੇ ਕੌਂਕਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੈਸੇ ਸਾਰੇ
 ਐਸਾ ਸਮਾ ਆਵੈਗਾ ਕੁੰਠਾ ਖਾਣਵਾਲੇ ਗਰਿਆਂ
 ਦੇ ਮਾਸ ਖਾਣਗੇ ਦਰੂਦ ਦੇ ਕੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾਂ
 ਦੇਸਹੈ ਓਸ ਖਾਣਵਾਲੇ ਦੇ ਬੀਰਜ ਬੀ ਜੇਹੜੀ ਅੰਸ
 ਪੈਦਾ ਹੋਵੈਗੀ ਓਹ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਜਾਵਣਗੇ ਗੁਰੂਕ
 ਹੁਕਮ ਹੈ ਉਲਤਾਨੀਆਂ ਸਿਖ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਸੁਖ ਪਾ
 ਪਤ ਹੋਇਗਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾ ਜਨਮ ਨਾ ਪਏਗਾ ਗੁ
 ਰਨਾਨਕ ਦੇ ਸਿੱਖ ਦੇ ਉਤੇ ਸਰਦਾਰ ਦਾ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਚਲੇਗਾ
 ਚੇਲੇ ਦਾ ਸਰਾਪ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਸੁਲਤਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀਕਾ ਬਰਦਾਖਿ ਜਮਤ ਗਾਰਸੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਿਓਂ ਸਿ
 ਖੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਠਾਢਾ ਗੁਰੂ ਸੁਰਾ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੁ
 ਰਾ॥ ਅੰਗਿ ਦੂ ਸੁਲਤਾਨ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਵਾਲੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦੂ
 ਖ ਪਾਉਣਗੇ ਫਰੇਸ਼ ਤੇ ਕਬਰੇ ਕਢਕੇ ਵਈ ਪਾਸ ਹਾਜ਼ਰ
 ਕਰਨਗੇ ਸੇਵਕਾਂ ਕੇ ਸਰਮਿੰਦ ਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਹਿੰਦੂ ਦਰੂ
 ਦਵੇ ਕੇ ਖਾਣੇ ਵਾਲੇ ਕਹਣਗੇ ਅਸੀਂ ਭੁਲੇ ਓਹਨਾਂ ਤਾਂ ਹਿ
 ਦੂ ਅਰਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਨੋ ਬੀਰ ਬਸੇ ਸੈਤਾਨ ਓਥੇ
 ਖਾਲੀ ਹੋਣਗੇ ਹੈਰਾਨ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕੀਏ ਸਬ ਨਿਸਫ
 ਲ ਜਾਨਾ ਜੀਉਂਦੇ ਹਿੰਦੂ ਮਰ ਕੇ ਹੋਣ ਨ ਸੈਤਾਨਾ ਭੂਤੀ ਪੋਤੀ
 ਓਹ ਆਪੇ ਹੀ ਰਲ ਜਾਨਾ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ
 ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ ਸਿਖੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਅਗਾ ਦਾ ਸਿ

ਸਕਾਰਕ ਬੁਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹੇਗਾ ॥
 ਜੇਹੜੇ ਗੋਰੀ ਪਏ ਓਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇ ਖਾਲੀ ਰਹੇ ॥ ਸਿ
 ਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਆਂ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਬ
 ਖਸਿਆ ॥ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੋ ਕਮਾ ਬਖਸਿਆ ॥
 ਸਿਖੇ ਇਹ ਆਂ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਅਨਿ ਧਨ ਦਇਆ ਧਰਮ
 ਨਾਮ ਦੀ ਬਖਸੀ ਸਹੇਈ ਹੈ ਤੁਰਕਾਂ ਕਉ ਰੰਨ ਭੁਖ ਨੀ
 ਗ ਕਰੇਧ ਜੂਠ ਲੂਣਹਰਾਮੀ ਦੀ ਬਖਸੀ ਸਹੇਈ ਹੈ
 ਇਹ ਕੋ ਤੁਰਕ ਚੁਹੜੇ ਇਕ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਏਹਨਾਂ ਦਾ
 ਅਹਾਰ ਮਲੀਨ ਹੈ ਸਿਖੇ ਇਹ ਤੇ ਸਿਖ ਸਿਰ ਦੀ ਪ
 ਗ ਹੈਨ ਤੇ ਤੁਰਕ ਪਨਹੀ ਦੀ ਖਾਕ ਹੈਨ ਇਹ ਕੁਲ ਮ
 ਜਹ ਬਾਂ ਦੀ ਅਰੁੜੀ ਹੈਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨ ਕੁਬੂਲੇ ਓਹ
 ਇਹ ਮੁਸਲਾ ਤੁਰਕ ਹੋਇ ਰੂਲੇ ਇਹ ਜਨਮ ਪਾਈਏ
 ਪੂਰੇ ਕਰਮ ਤੁਰਕ ਹੋਣੇ ਬੇ ਨੀਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰਮ ਕੂ
 ਕਰ ਸੁਕਰ ਰਹਨ ਨਰਕ ਤੁਰਕ ਦੇ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾ
 ਏ ॥ ਮਨੁ ਖਾਏ ਹਕ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੀ ਸਦਾ ਹੀ ਲੋੜ
 ਹੈ ਸਰੀਰ ਅਨਿ ਮੈ ਕੋਸ ਹੈ ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜੇ ਪਾ
 ਈ ਏ ਜੋਗਾ ਬਨਕ ਮਿਰਗ ਮੁਕਤ ਸਭ ਹੋਗਾ ਕਿਆ
 ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਬਾਏ ਚਾਮਾ ਜਬ ਹੁਨ ਚੀਨ ਸ ਅਤਮ ਰਾ
 ਮਾ ਅਲਮਲ ਪਾਈ ਸਿਰਫਾਈ ਪਾਈ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ
 ਪਤਿਗਾਣਈ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ਆਰੋਸਾਖੀ

ਫਿਤਾਲੀ ਸਵੀ ਪਰੰਤੁ:

ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਬੀਕਾਨੇਰ ਵਿਖੇ ਵਰਬਾਰ ਕੀ ੧੪੫
 ਤਾ ਸਿਖਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਹਥਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਤੇ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਦਸੋ ਜੀ ਜੁਆਪਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰ ਕਿ
 ਬੇ ਹੋਨ ਜੀ ਓਨਾਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਓ ਜੀ ਓਨਾਂ ਦੀ ਗਤੀ
 ਕੈਸੀ ਭਈ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਪਸੂ
 ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਤਾਰੇ ਪਾਹਣ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ਸਿਖਾਂ ਕ
 ਉ ਪਿਤਰ ਪੇਤਰੂਪ ਦਿਸਣ ਲਗੇ ਬਿਛਾਂ ਤੇ ਵਸੇਰਾ ਅ
 ਰੁਣੀਆਂ ਵਿਚ ਪੂਹਾਂ ਵਿਚ ਬੜੇ ਦੁਖੀ ਨੇਰੇ ਭੁਖੇ ਪੁਕਾਰਨ
 ਓਨਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਹਥਜੋੜੇ ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਕਰਹੁ ਜੀ
 ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਤੈਥੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹਾਲ ਦਸੋ ਐਸੀ ਜਿਨ੍ਹ
 ਕੋ ਪਾਈ ਜੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਂ ਸੋਵੇਰੇ ਆਸਰ ਖਦੇ ਹਾਂ
 ਸਾਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤੇ ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਕਰਨਗੇ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਏਨਾਂ ਕੋ
 ਦਸਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਕਰ ਦੇਹੈਨ ਤਾਂ ਭੀ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਪਾਪੁਰੂ
 ਆ ਮਰਨੇ ਬੋਲੈ ਕੇ ਪਿਡ ਅਧ ਮਾਰਗ ਵਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿ
 ਆ ਸਤਾਰਵੀਂ ਗੀਗਾ ਗਾਇਆ ਬੋਲੈ ਕੇ ਹੁਕੇ ਪਿਣਵਾ
 ਲ ਸਤੁ ਜਾਨਾ ਸੀ ਪਮੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜਨ ਸਾਨੂੰ ਅਗਲ ਗਾਈ
 ਜਾਵੇ ਜਮਦੂਤ ਦੁਖ ਦੇਣ ਤਾਂ ਭੀ ਗਤੀ ਨ ਹੋਈ ਗੁਰੂਜੀ
 ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਤਾਂ ਹੋਈ ਹੈ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹਥ ਸੇਜ ਲਵੇ
 ਛਿਟੇ ਮਾਠਹੁ ਔਰ ਅਗੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮਰੇ ਓਸ ਦੀ ਕ੍ਰਿਮਾ
 ਗੀਗਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰਹੁ ਜਪ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਅਨੰਦ ਦਾ ਪਾ

ਠ ਕਰਨ ਤੇ ਕਰਾਉਨ ਕਰਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਕੇ ਵਰਤਾ
 ਉਨ ਸੀਗੁਰੂ ਗੀਬਸਾਹਿਬਜੀਕੇਪਾਠ ਸਿਰੀਗਮਾਂਕੇ
 ਪਰਸਾਦਿ ਬਸਤੁ ਗੀਬੀਕੇ ਜਾਂ ਧਰਮਸਾਲਵਿਖੇ
 ਏਜਨ ਤਾਂ ਅਗੇ ਸਭੁ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਜੀਨੇਜਲ ਮੰਗਾਵਾਇਆ ਜਪਜੀਸਾਹਿਬਦਾਪਾਠ
 ਕੀਆ ਪੁਨ: ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਲਦੇਛੁਟੇ ਸਤਿਨਾਮੁਸੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂਕਰ ਮੁਖਪਰ ਲਗਾਏ ਤਾਂਓਹ ਸਗਰੇਹੀ
 ਸੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਜਾਪ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰਦੇਹੋਏ ਦਿਬਯ
 ਰੂਪਧਾਰਕਰ ਆਕਾਸ ਮਾਰਗ ਬੈਕੁੰਠਧਾਮਕੇ ਗਏ
 ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਆ ਸਿਖੋਤੁਸੀਂ ਰਹਿਤ ਮਿਰਜਾ
 ਦਾਪੁਰ ਅਗੇਨੂੰਕਾਇਮਹੋਏ ਗੁਰੂਘਰਕਾਭਰੇਸਾਕ
 ਰੇ ਗੀਬਸਾਹਿਬਜੀਦੀਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇ ਤੁਸੀਂਗੀਗਾ ਗਾਇ
 ਆਸੇਕੁਛਕਾਮਨਰਖੇ ਪ੍ਰਸਤਾਂਦੀਮੋਤਜੇਹੜੀਇ
 ਸਤੀਮਰੇ ਉਸਕੇਲੋਹੇਦੇਕਿਲੋਨ ਮਾਰੇ ਖਟਣ
 ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬਦੀਤਹ ਸੀਉਂਕੇ ਦੇਣਾਂ ਮਰਦੋਕੇਸੀ
 ਸਦਲੋ ਤੀਵੀਂਕੇ ਪੈਰਾਂ ਵਲੋਂ ਥੈਲੇ ਦੀਤਰਾਂ ਇਕਪਾ
 ਸਾਖੁਲਾਰਹੇ ਛੋਟੇਬਡੇਕੇਏਸੇਤਰਾਂਦੇਣਾਂਫੇਰਇੱਕਵ
 ਲੋਬੰਨਦੇਣਾਂ ਪਾਣੀਦੇਨਾਲਸਬਦ ਪੜ੍ਹਦੇਜਾਓ ਰੋ
 ਣਾਂਨਹੀਂ ਸਸਕਾਰ ਦੇਵੇਲੇ ਸਭੀਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾ
 ਹਿਗੁਰੂਜਾਪਕਰੇ ਜਪਜੀਸਾਹਿਬਦੇਪਾਠਪੜ੍ਹੇ ਅ
 ਠਤੀਸਲੋਕ ਪੜ੍ਹੇਭੋਗਪਾਰੇਜਪਜੀਸਾਹਿਬਕਾਪੁਨਾ:

ਕਿਹਾਪਾਲਕਿਰਿਆ ਕਰੇ ਸਤਿਸ੍ਰੀਅਕਾਲਦਾਜੈਕਾ
 ਰਾ ਬੁਲਾਇ ਪਿਜਦਾਰੀ ਜੇਹਨਾ ਕਰਨਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਕ
 ਰੇ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਬੋਲ ਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪੁਸਾਇ ਜਾਕੇ ਪਾਵੇ
 ਨਾਖਾਨ ਤੋਰੇ ਤੋਰੇ ਆਇਕਰ ਬਸੰਤ ਕੀ ਫਰਕਾ ਪਾਠਕ
 ਰੇ ਅਚਾਰਜ ਕਾਨਾ ਮਨਹੀ ਲੈਣਾ ਗਤੀ ਸੁਧਹੋਵੈਗੀਸ
 ਤਿਕਰਮੰਨਣਾ ॥ ੪੬ ॥ ਆਮਰੇ ਸਾਖੀ ਸੈਤਾ

ਲੀਸਵੀ ਪਾਰਿਭੁਹੋਈ ॥ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰਪੀ
 ਬਕੇਵਾਲੀ ਜਗਤਗੁਰੂ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰ
 ਣ ਬੋਲੈਕੇ ਗਰੀਬਤੇ ਧਨੀਦੀਗਤੀ ਇਕੋਜੇਹੀਹੋਵੈਗੀ
 ਜੇਈਉਪਾਇ ਸਾਨੁ ਦਸੇਜੀ ਇਕਦੂਜੇਦੇ ਮਨ ਵਿਚਈ
 ਰਖਾ ਤੇ ਹਾਨਤਨ ਹੋਵੈਜੀ ਇਹ ਸਿਸਾਰੀਆਨੁ ਬਣਾ
 ਫਿਕਰਤੇਰੀਮਰਹਿਦਾਹੋਜੀ ਤੇ ਉਸਨੂੰਸਾਧਾਂ ਵਿਚਭੀ
 ਬਣਾਆਖਦੇਹਨ ਜੇਹਨਾ ਬਹੁਤ ਖਰਚਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਸਾਹਿਬਜੀਨੇ ਸਬਦਉਚਰਿਆ ॥ ਸੁਹੀਮਹਲਾ

੫ ॥ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲ ਮਨਧਿਆਇਆਦੁਖਦਰ
 ਦਇਸਤਨਤੇਜਾਇ ॥ ਭਵਜਲ ਰੂਬਤਸਤਿਗੁਰਕਾਵੈ ॥
 ਬੈਕੁੰਠਨਗਰਜਹਾਂ ਸੰਤਦਾਸਾ ਜਿਥੇਗੁਰੂਗ੍ਰਿਥਸਾਹਿ
 ਬਜੀਕਾਪਕਾਸਹੋਵੇ ਪਾਠਭੋਗਪੜੇ ਆਰਤੀਹੋਵੇ ਓਹੀ
 ਬੈਕੁੰਠਕੇਤੁਲਜਹੈ ॥ ਸਬਦ ਵਡਹੋਇਆਦੁਨੀ
 ਦਾਰਗਲ ਸੰਗਲ ਪਤਚਲਾਇਆ ਅਰੇਕਰਨੀਕੀ
 ਰਤਦਾਰੀਐ ਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਸ੍ਰਾਇਆ ਥਾਂਉਨਹੇ

ਵੀਪਉਦੀਈ ਹੁਣਸੁਣੀਐਂਕਿਆਰੁਆਇਆਮ
 ਨਮੀਧੇਜਨਮਗਣਾਇਆਵਿਣੁਨਵੈਕੋਈਬਾਉਨ
 ਪਾਇਆ॥ ਸਿਖੇਪਰਮੇਸਰਦੇਘਰਵਡਾਛੋਟਾ
 ਇਕਬਰਾਬਰਹੈ ਸਾਰੇਪਦਾਰਥਵੀਅਕਾਲਜੀਆ
 ਪਹੀਰਚਦਿਤੇਹੈਨ ਜੀਵਾਂਦੀਰਛਿਆਵੇਵਾਸਤੇ॥
 ਧਨਭੂਮਿਕਾਜੇਕਰੇਗੁਮਾਨਾਸੇਮੂਰਖਅਧਿਆ
 ਗਿਆਨ॥ ਪਰਮੇਸਰਜੀਨਾਮਜਪੇਤੇਪ੍ਰਸਿਨਹੈ
 ਤਾਹੈ ਸਿਖੇਤੁਸੀਂਜੀਉਂਦਿਆਂਦੀਟਹਿਲਸੇਵਾਕਰੋ
 ਮਾਂਪਿਉਦੀਗੁਰੂਦੀ ਹੇਸਿਖੇਖੁਇਆਂਵਡਾਛੋਟਾਇ
 ਕੋਜੇਹਾਹੈ ਜੈਸੇਪੰਜਦਰਜੇਏਕਤਾਵੇਅਕਾਲਪੁਰਖ
 ਨੇਰਖੇਹੈਨ ਗਜਾਗੁਰੂਰੰਕਇਕਤੁਲਹੈਨ ਰੋਗਅ
 ਹਾਰਨੀਵਰੁਖਮੋਤਬਰਾਬਰਸਭਕੋਹੈਨ ਸਿਖੇਤੁਸੀਂ
 ਸਿਸਕਾਰਦੇਦਿਨ ਸਵਾਰੁਪਮੇਦਾਕੜਾਹਕਰਾਵਹੁ॥
 ਚਾਰਰੁਪਜੇਗੁਰੂਗੀਬਸਾਹਿਬਜੀਦੇਪਾਠਦੇ ਸਵਾਦਕ
 ਝਹ - ਗੁਮਾਲ - ਅਰਦਾਸ - ਪਾਠੀਨ੍ਰਿਪਰਸਾਦਿਛੁਕਾਓ
 ਮੰਜਾਕਪੜੇਬਰਤਨ ਗਹੀਬਸਿੰਘਸਿਖਸਾਧਸੀਤ
 ਅਭਿਆਤੁਬਿਹੰਗਮਲੋੜਵੰਦਨੂੰਦਿਓਯਾਧਰਮ
 ਸਾਲਾਯਾਅਕਾਲਤਖਤਤੇਭੋਜੇ ਭੋਗਦੇਦਿਨਸਿ
 ਖਾਂਸਾਧਾਂਨੂੰਜਬਾਸਕਤਜਬਾਸਕਤਪ੍ਰਸਾਦਿਛੁਕਾ
 ਓ॥ਪੁਨ: ਓਅੰਸਤਿਨਾਮੁਵਾਹਿਗੁਰੂਨਮ:ਕਾਜਾਪਕ
 ਰਨੇਦਾਲੇਜੇਹੜੇਹੋਣ ਜੇਹੜੇਤਮਾਕੁਤੇਕੁੰਠਾਨਾਵਰਤਦੇ

ੴ ਫੁਲਹਰਿ ਸਰਲੈ ਜਾਇਆ ਕਰੇ ਫੁਲਾਂ ਉਪਰਮੀ ੧੪੯
 ਮਿਤ ਛਿੜਕੇ ਸਟ ਦਾਕੜਾਹ ਸਟ ਅਰਦਾਸ ਇਕੇ
 ਕੋ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਸਟ ਰੁਪਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦੀ ਭੇਟ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨੀਮਤ ਛਿਮਾਹੀ ਫਰੀ ਦੁਫਰੀ
 ਚੁਫਰੀ ਫਾਲੇ ਇਨ ਪੈਸਾ ਕਦੇਣੀ ਪਰਸਾਇ ਛਕਾਣੇ
 ਹੋਰ ਅਸਟ ਗਾਇਹਾਈ ਬਸਤੁ ਸਸਤੁ ਜਬਾ ਸਕਤੁ
 ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਕੋ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੈ ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਧਰਮ
 ਅਰਥ ਗਾਉ ਪਰਗਾਉ ਸੰਗਤ ਦੀ ਤਲੈ ਸਰਖਣਗੇ ਹਰ
 ਸਾਲ ਪਰਸਾਲ ਜਾਇਆ ਕਰਨਗੇ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅ
 ਸਨਾਨ ਕਰਾਉਣਗੇ ਤੁਰਨ ਦੇਵੇਲੇ ਸਨਬੀਧੀ ਜਬਾ ਸਕ
 ਤ ਧਨ ਦੇਵੇ ਉਸੀ ਧਨ ਵਿਚ ਉਪਰ ਖਰਚ ਕਰੇ ਫੁਲ ਤੁਰ
 ਨ ਦੇਵੇਲੇ ਏਹ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਮਿਹਤ ਕੋ ਕੋਈ ਆਤਮਾ
 ਸਾ ਬਿਛਰਤ ਆਨ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਉ
 ਸਰਣਾਈਆਇਆ ॥ ਉਤਰ ਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸਾਹਿ
 ਸਾ ਜਬ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਹ ਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿ
 ਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਜਪਾਏ ਬਾਂਹ ਪਕਰ ਕਢਲੀ
 ਨੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਗਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਏ ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿ
 ਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਮਣ ਪਿੰਡ ਭਰਵੇ ਹੈਨ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀ
 ਏ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਜੇਹੜਾ ਕੜਾਹ ਫਰਤ ਚਿਗੇ ਪਿਨਾਂ ਕੇ ਥਾਂ ਹੈ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨਰ ਬੁਝਿ
 ਆਹੀ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਖੀ ਸੰਤਾਂ ਲੀਜਟੀ ਸਮਾਪਤੀ ॥੪੭

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਅਠਤਾਲੀਸਵੀਂ ਪਾਠਿ ਰਹੇਈ॥

ਕਲਗੀ ਧਰਜਗਤਗੁਰੂ ਪਿਥਕੇਵਾਲੀ ਦੀਨ ਦਮਾਲਪਾ
ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਨੂੰ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਸੀ॥
ਸੁਈ ਦੇਹ ਡਰਾਵਣੀ ਜੇ ਜੀਉ ਵਿਚ ਰਹੁ ਜਾਇ॥ ਖੁਨ:
ਜਿਸ ਆਸਨ ਹਮ ਬੈਸੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸਗਾਇਆ॥ ਬਚ
ਨ ਹੁਆ ਕਾਮ ਦੇਵ ਜੇ ਹੈ ਸੋ ਜੀਵ ਰੂਪ ਜਾਣੇ ਇਸਕੀਰ
ਖਿਆ ਕਰਹੁ ਮਨਕਰਕੇ ਕਾਮ ਦੇਹੀ ਕਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਤ ਰਖੇ
ਤਬ ਸਤ ਹੋਗਾ ਸਤੁ ਸੇ ਸਾਂਤ ਹੋਗੀ ਕਾਮ ਰਖੇ ਬਿਦਵਿ
ਚ ਜਿਦ ਹੈ ਜੇਸੇ ਦੀਵੇ ਮਹਿ ਤੇਲ ਹੈ ਤੇਸੇ ਸਗੀਰ ਵਿਖੇ
ਕਾਮ ਹੈ ਕਾਮ ਦਾ ਹੋਣਾ ਦੁਰਲਭੁ ਜਾਣੇ ਵਿਸੇ ਭੋਗੀ ਰੋਗੀ

ਕਬੀਰ ਕਾਮੀ ਕੀ ਨਰਕ ਕਾ ਪਾਇਆ ਨਰਕੇ ਮਾਂਹਿ॥
ਏਕ ਘੜੀ ਸੁਖ ਕਾਰਣੇ ਫਿਰ ਫਿਰ ਜੂਨੀ ਪਾਂਹਿ॥ ॥
ਸੀਸਾਗੀ ਕੁਟੀਬੀ ਸੋਗੀ ਤੀਫੀ ਲੜਾਕੀ ਲਵੇਗੀ ਫੁੜਾ
ਕੀ ਰੀਨਾਂ ਪਿਛੇ ਲਗਕੇ ਕਾਮਨਹੀ ਪੈਣਾਂ ਕਾਮ ਸੇਵੇ
ਹਰੀ ਰਹਿਤੀ ਹੈ ਜਦ ਕਾਮ ਦੇਹੀ ਸੇ ਨਿਕਲ ਜਾਵਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਸੁਕ ਜਾਵਾ ਹੈ ਤਬ ਜੀਰਟ ਬੁਢੇ ਪਾ ਆਵੇਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਗੀ ਕਾਮ ਰਖਕੇ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਸਾਡਾ ਸੰਤ ਮਨੋ
ਏਕ ਬੁੰਦ ਸੇ ਬੇਟਾ ਬੇਟੀ ਪੈਦਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਓਸਕੀ ਸੋਭਾ ਸੁ
ਦਰਤਾਈ ਸਭ ਦੇਖਕੇ ਪਰਸਿਨ ਹੋਤੇ ਹੈ ਮਨੁ ਖਾਵੇਹ
ਕਾਮ ਸੇ ਹੈ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਇਸਕੀ ਤੇਜੀ ਭੀ ਦੁਰਲਭ ਹੈ
ਜਾਣੇ ਓਹ ਮਹਾਂ ਮੁਰਖ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਕਾਮ ਕੇ ਨਿਕਲ ਸੁ

੧੫੧
 ਖਮਾਨਤਾ ਹੈ ਨੇੜੋਂ ਕੀਜੋਤ ਪਾਵਜਾਂਦੀ ਤੇ ਵੰਦ ਨਿਕਲ
 ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕੰਨ ਬੋਲੇ ਹੋਏ ਸੰਗਤ ਅਰਜਕਰੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਤੀਰਥਕਰਾਓ ਗਇਆ ਜੀ ਅਸਨਾਨਕਰਾਓ ਤਾਂ
 ਬਚਨਹੁਆ ਨਾਟਕਚਲੇਤੀਰਥੀ ਮਨਬੋਏ ਤਨਚੋਰ
 ਮੀਠਕ ਭਉਲਥੀ ਨਾਤਿਆਂ ਦੁਇ ਭਾਚੁੜੀ ਅਸਹੋਰਾ
 ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਗਇਆ ਜੀ ਗਏ ਜਾ ਅਸਨਾਨਕੀ
 ਤਾ ਸੰਗਤਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਗਇਆ ਨਾਥਦੇਵਤਾ
 ਦਿਖਲਾਓਜੀ ਆਪਾਂ ਦੇਖੀਏ ਤਾ ਕੈਸਾ ਹੋਜੀ ਸਿੱਖ
 ਤੁਸੀਂ ਜਪਜੀ ਪੜ੍ਹੋ ਅਸਨਾਨਕਰ ਕੇ ਜਾਂਭੋਗ ਪਾਇਆ
 ਤਦ ਦੇਵਤੇ ਦਰਸਾਇੰਤਾ ਹਥਉ ਸਕੇਕਾਲੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂਜੀ ਪੁਛਿਆ ਤੇਰੇ ਹਥ ਕਿਸ ਕਰਕੇ ਕਾਲੇ ਭੁਏ ਹੋਨ ਓ
 ਸਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਪਰਲੋਕ ਵਿ
 ਖੇ ਗਏ ਹਨ ਕਲਜੁਗ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਮਾਤਲੋਕ ਵਿਖੇ ਭੁੱਖੇ
 ਇਆਹੋ ਉਸਨੇ ਸਭ ਦੇਵਤੇ ਆਪਣੇ ਦਰਸਕਰ ਲਏ
 ਹੋਨ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰਲੋਕ ਚਲੇਜਾਓ ਤੁਹਾਡੀ
 ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਜੀਉ ਨਰਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਮੈਂ ਨਰਕ
 ਭਰਨੇ ਹੋ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਸੀ ਮਾਤਲੋਕ ਵਿਖੇ ਭਜਨ ਹੋਤਾ
 ਹੈ ਸੁਵਰਗ ਵਿਖੇ ਭੋਗਾਂ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਲੋਭ ਵਿਖੇ ਭੁ
 ਜਨ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਕਲਜੁਗ ਮੁਝੇ ਸਰਾਪਦੀਆ ਤੁਏ
 ਬੇਰਹੇਗਾ ਚੰਗਕਾਲਾ ਹੋਜਾਏਗਾ ਜੇਹੜੇ ਤੇਰੀਆ
 ਸਾਕਰ ਇਥੇ ਆਉਣਗੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਨਾਂ ਹੋਵੇਗੀ

ਮੈਂ ਪੁਛਿਆ ਹੋ ਕਲੁ ਰਾਜਜੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਸਿਥੇ ਤੇਰਾ ਹੁਕ
 ਮਨਹੀਂ ਮੈਂ ਉਥੇ ਬੈਠਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਾਗਾ
 ਤਾਂ ਕਲੁ ਜੁਗਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਤੂੰ ਗਿਆ ਸਰ ਹਰ ਸਰਜਾ
 ਕੇਰਹੁ ਓਥੇ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਗਇਆ ਨਾ ਬਹ
 ਬਜੇੜੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਂ ਏਥੇ ਕਾਸਨੁ ਆਏ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ
 ਦੇਵੇਂ ਗੀ ਗਾਇਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ
 ਪਾਠ ਸੁਣਦੇ ਰਹਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਆਪਣੀਆਂ
 ਸੀ ਗਤਾਨੁ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ
 ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਪੁਰ ਬਕ ਪੜਨ ਸੁਣਨ ਇਸੀ ਮੈਂ ਸ
 ਭੁਕੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੇੜੇ ਸਾਡੇ
 ਇਥੇ ਪਿਤਰ ਹੋਨ ਓਨਾ ਕਾਦਰ ਸੁਣ ਕਰ ਓਜੀਆਂ ਤਾਂ
 ਬਚਨ ਹੁਆ ਭੁਜਨ ਕਰੇ ਆਪਣਿਆਂ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇਨ
 ਮਵਾਸਤੇ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀ
 ਆਂ ਲਾਵਾਂ ਪੜਕੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਵਰਤਾਓ ਪਿਤਰਾਂ
 ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਪਿਤਰਾਂ ਪ੍ਰੇਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਹਬ ਜੇੜੇ
 ਸਾਡਾ ਜੀ ਉਦਿਆਂ ਦਾ ਆਦਰ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ
 ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤੇ ਭਾਈ ਇਸੜੀ ਧੀਆਂ ਦੇ ਹਤੇ ਆਦਰ ਕਰਦੇ
 ਹਨ ਮਿਠੀ ਬੋਲੀ ਸਾਥ ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂ ਦੇਹ ਕਾ ਤਿਆਗ
 ਜੀ ਉਕਰਦੇ ਹਨ ਬਡੇ ਛੋਟੇ ਭੋਗਾਂ ਰੋਜ ਜਮਾਂ ਦੂਤਾਂ ਕੇਟ
 ਸੋਰੇ ਤੇ ਹੋਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਪੜ
 ਦੇ ਸੁਣਦੇ ਸਬਦ ਇਕ ਸਜਣ ਲਖ ਸਜਣਾਂ ਇ

ਕਵੈਰੀ ਲਖਵਾਦਾ। ॥ ਨਾਮਦਾਨ ਬੋ ਰੋਰਿ ਸਿਵਾਇ ਕੋ ॥ ੧੫੩ ॥
 ਈਸਜਣਨੀ ਫੇਰ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਧਰਮ ਗਾਇ ਪਾਸ
 ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਕੇ ਤਿਆਗ ਸਮੇ ਬਡਾ ਦੁਖ ਪਾਪਤ ਹੁੰ
 ਦਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਨੇਕ ਬਿਛੁ ਲੜੇ ਦੁਖ ਪਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ
 ਜਮਦੁਤ ਲਤਾਂ ਬਾਂਢਾਂ ਕੋ ਨ ਪੀੜ ਕੇ ਜਿੰਦ ਕੋ ਨਾਭ ਵਿਖੇ ਲਿ
 ਆ ਕੇ ਐਸਾ ਦੁਰਾਤਾ ਦੇਹਨ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਮੁਰਛਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
 ਉਸ ਸਮੇਂ ਫੇਰ ਚਿਤ੍ਰ ਨ ਹੋਤਾ ਅਵੈਤ ਰੂਪ ਕੂਟ ਸਥਾ ਕੇ ਸਭ
 ਕੁਛ ਨਜ਼ਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਚਾਰਜ ਮੰਤ੍ਰ ਪ
 ਰਦੇ ਹਨ ਸਰਬੀਧੀਆਂ ਦੇ ਮੁਖ ਥੀ ਖੋਟੀ ਬਾਣੀ ਸਾਬਨਿ
 ਦਿਆ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੇਤ ਪੇਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੇਤੋ ਸੁਹ
 ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਬ ਸਾਰੇ ਸਿਰਤੇ ਜਮਦੁਤ ਤਤੀ ਸੁਹ
 ਪਾਂਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਦੁਖ ਕੋ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਨਿਆ
 ਦਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਰਹਿ ਆ ਕਰੋ ਆਪਣੇ ਉ
 ਪਕਾਰ ਸੇ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੋ ਪੇਤ ਪੇਤ ਸਾਨੂੰ ਨਾਂ
 ਕਹਨ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਤ
 ਜੁਗ ਦੁਆਪੁਰ ਤੇ ਤੇ ਵਿਖੇ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਸਹਾਇਤਾ ਰਖਦੇ ਸੇ
 ਕਲ ਜੁਗ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੀ ਕੇ ਜਪ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਪੜਨੇ
 ਸੇ ਪਾਣੀਆਂ ਕਉ ਸੁਖ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੇ ਅਨੁ
 ਸਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਫਲ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜਪ ਜੀ ਪੜਨੇ ਸਾਥ ਜਮਦੁਤ ਚਿ
 ਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਧਰਮ ਗਾਇ ਸਾਡਾ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਪਿ
 ਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਇਸਟ ਧਰਮ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰ

ਸਿੰਘ ਸੀਤਗੰਥ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਕੀਭਾ
 ਵਨਾਂ ਫਨਕੇ ਅਚਾਰਜਕੇ ਦਾਨ ਦੇਤੇ ਹੋਨ ਓਹਦਾਨ ਕੁਤਿ
 ਆਂ ਕੀਵਿਸਟਾਹੋਕੇ ਮਿਲਦਾਹੈ ਅਸੀ ਦੇਖਕੇ ਬੜੇ
 ਦੁਖੀ ਹੋਤੇਹਾਂ ਸਿਖਸਾਧਕੇ ਦਾਨ ਦੇਵੇ ਅਮਿਤਹੋਇ
 ਮਿਲਦਾਹੈ ਇਕ ਸਿਖ ਪੈਚਕਾ ਵਿਖੇਕਾਲਟਸਹੋਗਿ
 ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੈਚਕਾਂਦਾ ਕੋਈ ਉਪਾਉ ਦਸੋਜੀ ਹੁਕਮ
 ਹੋਇਆ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਜਪਜੀ ਪੜਕੇ ਸਿਸਕਾਰ ਕਰੋ
 ਸੁਧਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਗੁਰੂਜੀ ਮੁਖਫਾਕਫਰਦਿਤਾ ਸਿਖੇ
 ਸੀਤੋਗੁਰੂ ਤੋ ਜੋ ਕੋਈ ਅਕਾਲ ਮਿਤ ਪਸੂਤ ਸਮੇਂਦੀ ਮਿਰ
 ਤ ਸਾਂਪਕਾਏ ਓਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਪਜੀ ਪੰਜਦੇਰ ਪੜਕਰ ਸਸ
 ਕਾਰਕਰਨਾਂ ਪੁਨ: ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੋ
 ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਨੂੰ ਜਥਾ ਸਕਤ ਪਰਸਾਦ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪਰਸਾਦ
 ਕਰਾਓ ਫੇਰ ਦੀਣ ਕਿਰਿਆ ਰੀਗਾ ਪਹੋਏ ਫੁਰਖੇਤੁ ਜਾ
 ਟੇਦੀ ਲੋੜਨਾਠਹੋਗੀ ਕਪੜਾ ਬਰਤਣ ਤੇਲ ਮੰਜੀ ਆ
 ਇਰਧਰਮ ਸਾਲ ਯਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣੀ
 ਸੁਧਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ॥ ੪੮॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਉਨਿ ਜਟੀ ਚਲੀ॥

ਗੁਰੂਜੀ ਆਨੰਦ ਪੁਰਖੁ ਸੀ ਸੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਬੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁ
 ਛਮਾ ਹੋਸਤਿ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਮਾਲ ਜੀ ਸਿਖਣੀ ਦੇ ਆਨੰਦ
 ਪੜਨ ਦੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਦਸੋਜੀ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਾਰੀ
 ਜਪਜੀ ਪੜਹੁ ਸਾਰਾ ਆਨੰਦ ਪੜਹੁ ਸਿਖ ਸਿਖਨੀ ਨੂੰ

ਅਮਿਤਛਕਾਓ ਪਰਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਮਿਤਨਛ
 ਕਿਆਹੋਇਆਹੋਏ ਫਿਰਸਿਖਣੀਤੋਪੁੱਛਣਾਂਜਦਓ
 ਤਅਪਣੀਪਸਿਨਤਾਈਨਾਲ ਕਹਿਦੇਏ ਤਾਂਅਨੀ
 ਵਪੜਨਾ ਐਵੇਂਨਹੀਪੜਨਾਂ ਜਾਂਉਸਦਾਖਾਵੰਦਨਾਂ
 ਹੋਏ ਤਾਂਅਨੀਵਪੜਨਾਂਚਾਹੀਏ ਫਿਰਸਿਖਾਂਅਰਜ
 ਕੀਤੀ ਗੁਰਾਂਬਚਨਕੀਤਾ ਹੇਸਿਖੋਕਾਬਲਗੁਰੂਜੀ
 ਵਾਕੋਠਾਹੈ ਦਰਸਣਕਰੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਸਲੋਕਪ
 ਕਿਆ ॥ ਪਵਣਗੁਰੂਪਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਮਹ
 ਤਾਹਿਦਸਰਾਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲ
 ਜਗਤਾਚੰਗਿਆਈਆਂਬੁਰਿਆਈਆਂਵਾਚੈਧਰਮ
 ਹਦੂਰਾਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੇਕੈਦੂਰਿਸਿਨੀ
 ਨਾਮਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਪਾਲਾਨਾਨਕਤੇ
 ਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਾ॥੧॥ ਜਦਪੜਕੇਭੋਗ
 ਪਾਇਆਤੇਫਤੇਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਬੁਲਾਈ ਐਸੇਗੁਰੂ
 ਜੀਕੀਜੋਤਕਲਾਵੇਖੀਜੋਕਾਬਲਦਿਸਣੇ ਲਗਪਿ
 ਆ ਗੁਰੂਜੀਕਾਬਲਵਿਖੇਜਾਇਫੇਰਾਕੀਆ ਸਿਖਾਂ
 ਅਰਜਕਰੀ ਮਹਾਰਾਜਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ ਅਸੀਤੁਰ
 ਕਾਨੀਧਰਤੀਵਿਖੇਬੈਠੇਹਾਂ ਗੁਰਾਂਬਚਨਕੀਤਾਹੇਸਿ
 ਖੋਹੋਲੀਹੋਲੀਖਾਲਸਾਸਭੁਜਗਹਪਹੁਚਜਾਏਗਾ
 ਰਾਜਫੇਰਗਾਖਾਲਸਾਅਕੀਰਹੈਨਕੇਇਆ
 ਖੁਆਰਹੋਇਸਭੁਮਿਲੈਗੀਬਚੇਸਰਨਜੋਹੋਇ

ਸਿਖਾਂ ਫੇਰ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਰੂਜੀ ਸਿ-
 ਖਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਸਿੱਖੇ ਜਦੋਂ
 ਹਿਤੁ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਰਖੇਗੇ ਤਦ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ
 ਸਿਖਾਂ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਹਿਤ ਮਿਰਜਾ
 ਦ ਦੋਸਤੀ ਸਿੱਖੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਵੇ ਤੇਰਨਾਂ
 ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੋ ਕਥਾ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੁਣੋ ਗੁਰ
 ਦੁਆਰੇ ਤੀਰਥ ਰੂਪ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣੋ ਆਪਣਾ ਸੁਰੂਪ
 ਸਿੰਘ ਸੈਸਾਠਖੇ ਜਹਾਂ ਦੀ ਬੁਧਿ ਮੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੁਰ
 ਕ ਜੈਸੀ ਤਹਮਤ ਕੋਈ ਨਾਂ ਬੰਨ੍ਹੋ ਕੇਸਕਛ ਦੀ ਰਹ
 ਤਰਖੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੋ ਵਿਵ
 ਹਾਰ ਵੇਲੇ ਅਰਦਾਸ ਪੜ੍ਹੋ ਪਾਣੀ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਗਰਦ
 ਦੀ ਜਗਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਬ
 ਕ ਪਾਠ ਕਰਾਓ ਬਸਤ੍ਰ ਬਰਤਨ ਰੋਕ ਨਿਹੰਗਾਂ ਸਿੰਘਾਂ
 ਨੂੰ ਦਿਓ ਸਿਰ ਪੁਰਭੁੰਗੀ ਨਾਂ ਬੰਨ੍ਹੋ ਸੂਰ ਰੋਗੀ ਨਿਦਾ
 ਨੂੰ ਤਿਆਗੋ ਗਰੀਬਾਂ ਪਰ ਦਇਆ ਕਰਨੀ ਆਪਣਾ ਸ
 ਰਮ ਸਮਝੋ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗੋ ਮਦਰਾਆ
 ਇਕ ਦਾਤ ਮਾਗ ਕਰਹੁ ਆਪਸ ਵਿਖੇ ਵੈਰ ਵਾਦ ਕਰ
 ਨਾਂ ਬੁਰਾ ਜਾਣੋ ਗਰੀਬ ਦੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹਿਮ ਕਰੋ
 ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਸਾਡੇ ਪਾ
 ਸ ਕੋਈ ਰਾਜ ਸਮਿਆਨ ਨਹੀਂ ਬਚਨ ਹੁਆ ਹੇ ਸਿ
 ਖੇਸਤ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਸਾ ਕਰੋਗੀ ਸੂਰਜ

ਦੀ ਨਿਆਈ ਤੁਹਾਡਾ ਤੇਜ ਪਕਾਸਮਾਨ ਪਸਰਜਾ ੧੫੭

ਇਗਾ) ੪੯ ॥

ਅਮਾਰੇ ਸਾਖੀ ਪਦਾਸਵੀਪ
ਰਿਉਹੋਈ।

ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਅਤਿ

ਰਜਾਮੀ ਜੀਵੇ ਹਜੂਰ ਦੀਵਾਨ ਵਿਖੇ ਸੰਗਤ ਨੇ ਅਰਜ

ਕਰੀ ਜੀ ਸਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਸਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਜੀਆਪਨੇ ਦੂਸਰੀ ਜਗਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਖੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਉਧਾਰਣਾ ਬੁਕੀ

ਤਾ ਹੈ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਕਲਾਮਾਨ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿ

ਬਜੀ ਹੀ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਗਰ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜੀ ਜਦ ਅਸੀ ਮੁਸਾਫਰੀ

ਵਿਖੇ ਅਥਵਾ ਘਰ ਵਿਖੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ

ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਮੁਸਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ

ਸਾਹਿਬ ਜਗਤ ਉਧਾਰ ਦਮਾਲ ਹੋਇ ਕੇ ਇਉਂ ਬੋਲਤੇ ਤ

ਏ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿਖੇ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਮੇਰੇ ਗੁ

ਰਬਿਲਾਸ ਪੰਥ ਪਰਕਾਸ ਅਇਕ ਗ੍ਰੰਥ ਪੁਸਤਕ ਜੋ ਹੈ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ

ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਭੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਨੁ ਸਾਰ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ

ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਭੀ ਸਿਖ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਗ੍ਰੰਥ ਜੋ

ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਮਿਠਜਾਂ ਦਾ

ਬੀਜ ਦੇ ਰੋਨ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਰੇ ਪਾਤਿਸਾ

ਹਜੀ ਅਸਾਂ ਸੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ ਵਿਖੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਫੁੱਲ

ਪਾਏ ਸੀ ਮਹਾਰਾਜ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿ
 ਧੋ ਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ ਫੁਲ ਨਹੀ ਪਾਵਣੇ ਏਹ ਅਦ
 ਬਦੀ ਜਗਹਰੇ ਚੰਪਈ ਜੋ ਏਹ ਕਥਾ ਸੁਣੇ ਅ
 ਰਗਾਵੈ ਦੂਖ ਪਾਪ ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈ ਬਿਸਨ ਭ
 ਗਤ ਕੀ ਇਹ ਫਲ ਹੋਈ ਆਪਿ ਬਿਅਪਿ ਧਵੈ ਸਕੈ ਨ
 ਕੋਈ॥ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਆਪਦੇ ਸਾਹਿਬ
 ਜਾਵੇ ਜੋ ਹੈ ਨ ਸੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨੀ ਉਂਹੇ ਠਾਂ ਦੇ ਦਿਤੇ ਹੋਏ ਹੈ ਨ
 ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਇਨਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰ ਦਿਹੋ ਏਹਾ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਾਹਿਬ ਜਾਵੇ ਸ
 ਦਾਹੀ ਸੁਰਜੀਤ ਹੈ ਨ ਓਹ ਮੋਏ ਨਹੀ ਓਹ ਸੁਹੀਦ ਹੋਏ
 ਹੈ ਨ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪਾਰਬਨਾ ਕਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਹੀਦਾਂ
 ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸਨ ਕਰਾਓ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
 ਦੋਹਰੂ ਸੁਹੀਦ ਸਿੰਘਾਂ ਆਨ ਦੀ ਟਾਨ ਲਗਾਇਆ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਆਗਯਾ ਕਰੀ ਤੁਸੀਂ ਜੁਧ ਕਰੋ
 ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੋ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਦਿਆਂ ਸਾਰ ਸੁਹੀ
 ਦਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਅਰ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅ
 ਕਾਲ ਦਾ ਜੈ ਕਾਰਾਗਜਾ ਕੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ ਇਤਨੇ
 ਚਿਰ ਤਕ ਤੁਰਕਾਂ ਆਨ ਪੇਰ ਪਾਇਆ ਅਨੰਦ ਪੁ
 ਰਵੇ ਦੁਆਲੇ ਆਨ ਕਟ ਕਲਥਾ ਤਾਂ ਸਿਖ ਦੌੜੇ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਅਰ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਤੇ ਸ
 ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਆਇ ਰੂਰੇ ਜਾਏ

ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਸਿਖਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਹੁਕਮ
 ਦਿਤਾ ਹੈ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧੋ ਸਹੀਦਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਹਾ
 ਜਰ ਰੋਜਾਵੇਗੀ ਤੁਸੀਂ ਜੁਧ ਕਰੋ ਗੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾ
 ਇਤਾਕਰਨਗੇ ਸਿਬਜੀ ਇਦਰ ਜੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਲਾਖ
 ਸਹੀਦ ਸਿੰਘ ਆਏ ਲਗੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁਧ ਕਰਨੇ
 ਸਹੀਦਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਗੇ ਕਰਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਕਤੀ
 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਤੁਰਕ ਕਾਇਰ ਹੋਕੇ ਨਸਬੁਜਗਏ ਸਹੀ
 ਦ ਸਿੰਘ ਕਤਲਾਮ ਕਰ ਜੀਤ ਲੈ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਮਸਾਲਾਂ ਬਾਲਕੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋ
 ਬਾਨੂੰ ਦਾਗ ਦਿਓ ਫੇਰ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਖੰਡੇ
 ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੋਕੇ ਅਰਫਕਾਓ ਤਮਾਕੂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸੀ
 ਗਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਫੇਰ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ
 ਜੀ ਤਮਾਕੂ ਟਿੱਖੇ ਕੀਏ ਸਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾ ਤਮਾਕੂ ਗਊ ਦੇ ਰੁਧਰ ਬੀ ਬਣਿਆਂ ਹੈ ਅਰਤਮਾ
 ਕੂ ਦਾ ਪਤਰ ਗਊ ਦੇ ਕੰਨ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗਊ ਦਾ ਪ
 ਸਾਬ ਤਮਾਕੂ ਜੈਸਾ ਕਉੜਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਇਸਦਾ
 ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਬੜਾ ਦੇਸ ਹੈ ਜੋ ਪੀਣ ਦਾ ਹੈ ਓਹ ਨਰਕਾਂ ਵਿਖੇ
 ਪਿਆਖ ਠਾਬ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀ
 ਤੀ ਇਸਦਾ ਉਧਾਰ ਕਿਸਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ
 ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਖੇ ਰੀਗਾ ਗਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਤਰਨ ਤਾ

ਰਨ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਫੇਰ ਅੰਗੀਕਾਰ
 ਨਾ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਕੀਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
 ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੀ ਗਾ ਗਇਆ ਜਾਵੇ ਫੇਰ ਫਿਰ ਸਤਨਾਹੇ
 ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਹਰਿਸਾਹਿਜੀ ਇਥੇ ਇਸ
 ਨਾਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਸ ਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਸਿਖਾਂ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਾਹਮਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹ
 ਨ ਹੀ ਗਾ ਗਇਆ ਨਾ ਵੀਏ ਤਾਂ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਹੋ ਜੀ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਥੇ ਤੁਸੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਕੇਸਾਧਾਰੀ
 ਹੋਕੇ ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਬਚਨ ਨਾਹੀ ਮੰਨੋਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਉਪਾ
 ਰਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਕੇਸਾਂ ਸੰਜੁਗਤ ਇਸਨਾਨ ਕਰੋ

ਜਲ ਕੇ ਮਜਨ ਜੇ ਗਤ ਹੋਵੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਂ ਰੁਕਨ
 ਹੈ ਜੈਸੇ ਮੀਂਹ ਕੇ ਤੈਸੇ ਓਇਨਰ ਫਿਰ ਫਿਰ ਜੁਨੀ
 ਪਾਏ। ਜੇ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਗਤ ਹੋਵੇ ਉਠ

ਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨਗੇ ਸਮੁਹਤੀ ਰਥਾਂ ਦੇ ਇਸਨਾਨ ਦਾ
 ਫਲ ਪਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਪੁਨ੍ਹਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਡੀ ਏਹ ਬਾਣ ਨਾਹੀ
 ਹਰ ਵਖਤ ਦਰਸਨ ਆਪਦਾ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ ਤਾਗੁਰ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ
 ਪਾਠ ਤੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਹੋਵੇ ਓਥੇ ਮੇਰਾ ਦ
 ਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਕ
 ਰਨਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ

ਬਰਨ ਬਿਲਾਸ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਣਗੇ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ
 ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ
 ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਦਸਵੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਦਰੀ ਹੋਵੇ ਓਹ
 ਧਰਮ ਸਾਲ ਤੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਦੇ ਗੰਥੀ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਤੇ ਸੇਵਾ
 ਕਰੇ ਰਿਸਦਾ ਦਸਵੀਂ ਪ੍ਰਸਾਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵੇਗਾ ਮੈਸਾ
 ਧਰਮ ਸਾਲੀ ਆਹੋਵੇ ਜੋ ਦਿੱਤ ਕੇ ਫੁਕੇ ਆਇ ਗਏ
 ਸਿਖ ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੋ ਸਿਖ ਸਗੀਰ ਤਿਆਗ
 ਜਾਵੇ ਓਸ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਭੋਗ ਪੁ
 ਟਕੇ ਸੇਜਾ ਬਸਤ੍ਰ ਭੋਗ ਸੰਜੁਗਤ ਪੂਜਨ ਕਰੇ ਸਿਖ
 ਨੂੰ ਸੀਰੀ ਸੁਗੁਣ ਹੋਕੇ ਪਾਪ ਤੋਹਣੀ ਹੋਗਾ ਜੋ ਦਸਵੀਂ
 ਸੁਭਾਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਚੀਜ ਦੇਵੇਗਾ ਉਸ ਦੀ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ
 ਗੀ ਨਰੀ ਮਾਰ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਬੀਰ ਹਿਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ
 ਨੂੰ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵਣਾ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਨਿਸ਼ਫਲ ਹੋਵੇਗਾ
 ਸਿਖਾਂ ਫੇਰ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੌ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹੀਆਂ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਛਕਾਇਆ
 ਤੁਸੀਂ ਅਮਿਤ ਛਕਾਵੇਹੋ ਅਮਿਤ ਛਕਾਵਨ ਦਾਕੀ
 ਮਹਾਤਮ ਹੈਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਬਰਨ ਕੀਤਾ ਸਬ
 ਦ ਅਮਰਾਭੈ ਅਮਰਾਪਦ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਪੁਰਖ
 ਦਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ ਜਿਨਾਂ
 ਦੇ ਸਿਰ ਖੁੰਨੇ ਹੋਏ ਹੋਨ ਜਦ ਓਹ ਮਨ ਦੇ ਹੋਨ ਤੇ ਓਹ ਪ
 ਰਲੋਕ ਵਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਨ ਤਾਂ ਉਨ ਨੂੰ ਉਥੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿ

ਚ ਧਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਨੂੰ
 ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਅਮਿਤ ਫਕਾਵਨੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰ
 ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਧਕੇ ਨਾ ਮਿਲਨ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੋਗੁ
 ਰੂਜੀ ਮੋਨਿਆਨੂੰ ਧਕੇ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਮਿਲੇ ਸੀ ਜੀ
 ਤਾਂ ਧਰਮ ਰਾਜ ਨੇ ਕਹਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ
 ਮਨੀ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਮੂੰਹ ਮੁੰਨ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ
 ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਜਟਾਜੂਟ ਕਾਇਮ ਰਖੇ ਹੋਏ ਵਿਖੇ ਫ
 ਰਕ ਲਿਆਂਦਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਜਟਾ
 ਜੂਟ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਥੇ ਜਾਇ ਸਿਰ ਮੂੰਹ ਮੁੰਨ ਦਾ
 ਇਆ ਜੀ ਮਇਆਂ ਹੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਧਕੇ ਮਿਲਨਗੇ॥
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਆਦਰ ਕਰੇ ਹੋਵਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਆ
 ਏਹ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਨ ਅਰ ਏਹ ਜਟਾਜੂਟ
 ਹੀ ਗਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਆਦਰ ਹੋਵਦਾ
 ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਸ
 ਵਈਏ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਮਿਤ ਫਕੇਰੇ ਓਨਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾ
 ਰਾਜ ਦੇ ਪਾਸ ਭੇਜਨਗੇ ਜੋ ਸਹਜ ਧਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ
 ਅਮਿਤ ਫਕ ਲਏਗਾ ਉਸਦੀ ਬੀਸਦ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ
 ॥ ਏਹਰਾ॥ ॥ ਆਗਿਆ ਭਈ ਅਕਾਲ ਕੀ
 ਤਬੈ ਚਲਾਇ ਚਪੜਾ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਹੁਕਮ ਹੋਗੁ ਰੂਮਾ
 ਨੀ ਓਰੀਥਾ॥ ੧॥ ॥ ਏਹ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ

ਜੋ ਸਿਖ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿਖੇ ਬੈਠ ਕੇ ਪੁੰਨ ਖਾਣੈ ਤੇ ਫੇ ੧੬੩

ਰ ਨਿਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਓਹ ਨਰਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ

ਹੈ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ

ਸਿਖਣੀ ਸਾਹਮਣਾ ਦੀ ਚੋਕੀ ਦੇਵਦੀ ਹੈ ਤੇ ਖੇਡਦੀ ਹੈ

ਤੇ ਓਹ ਆਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਚੋਕੀ ਦੇਵੇਗੀ ਓਸਨੂੰ ਮੈਂ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ

ਵਾਂਗੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਮਹਾਰਾਜ ਬਚਨ ਕੀਤਾ

ਏਹ ਪਾਖੰਡ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਕਿਹਾ ਪਾਤਸਾਹ ਹੁਣ ਪ

ਰਤੀਤ ਕਿਸਤਰਾਂ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ ਹੇ ਸਿਖਾ ਜੇ

ਪੁੰਨ ਅੰਤਰਾਲੇ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਇਸਤਰਾਂ ਕਰ ਤਾ ਸਾਡੀ ਖ

ੜਵਾਂ ਲੈ ਜਾਹ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਲਗਾਇ ਦੇਹਾ

ਆਪੇ ਬਕਾਏਗੀ ਹੁਕਮ ਮਨਿ ਕੇ ਸਿਖਨੇ ਤਾੜਨਾ ਕੀ

ਤੀ ਤਾਂ ਓਹ ਲਗੀ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ ਸਿਖਾ ਮੈਂ ਨੂੰ ਛਡ ਦੇ

ਹ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਉਪਜੀਵ ਕਾਵਾਸ ਤੇ ਕਰਨੀ ਹਾਂ ਤੇ

ਘਰਇਆਂ ਨੂੰ ਰੁਠਾਵਨੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਡਰ ਰਖਣ ਸਿ

ਖਾਇਹ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਤੁਰਕਣੀ ਸੀ ਮਹਾਰਾ

ਜਨੇ ਕਿਹਾ ਅਸਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਤੁਰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇ ਚੁਹੜੇ

ਦੇ ਨਾਲ ਛੋਹ ਦੇ ਤਾਂ ਭੁਰਿ ਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਧਰੋ ਕੋ ਸੰਗ

ਤੁ ਦੇ ਲੀਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੰਗਤ ਨਿਹਾਲ ਕਰੇਗੀ ੫੦

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੫੧ ਵੀਂ ਪਾਠ ਭਰੋਈ ੫

ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਕਰਣ ਨਿਧਾ

ਨ ਬਾਹਮਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਦਰਾਂ ਦੀ ਬਾ

ਟੀਹੈ ਬਚਨਹੁਆ ਉਆਤੇਉਤਮਗਨਹੁ ਚੰਡਾਲ
 ਨਾਨਕਜਹ ਮਨਬਸਹਿਗੁਪਾਲਾ॥ ਤੇਸਿਧੋਕਲ
 ਜੁਗਦੇਵਿਜਸੁਦਰਾਂਬੋ ਮਲੀਨਹੈਨ ਇਨਾਂਦਾਅ
 ਹਾਰਹੁਕਾਹੈ ਸੋਸਮੁਨਾਂਵਦੇਹੈਨ ਤੁਰਕਾਂਦਾਤਰੀ
 ਕਾਟਕੁਦੇਹੈਨ ਵਿਸੇਵੇਹਿਦੁਹੈਨ ਲਖਣਹਿ
 ਦੁਆਂਦਾਕੋਈਨਹੀ॥ ਤੇਸਿਧੋਬ੍ਰਹਮਣਬ੍ਰਹਮੰਪਾ
 ਖੰਡੀਹੈਨ ਖਾਲਸਾਨਿਹਕਲੀਕਪਿਥੋਂ ਸਿਖਾਂ
 ਪੁਰਿਛਾਨੀਪਾਣੀਕੋਨਮਿਤ ਅਚਾਰਜਕੋਦਾਨ ਕਰ
 ਦੇਹੈਨ ਅਸੀਭੀਕਰੀਏਨਕੀਤਾ ਸਾਰੇਸਿਖਸਤਿਨ
 ਮਤੇਵਹਿਗੁਰੂਕਾਜਾਪਕਰਨੇਦਲੇ ਖੰਡੇਅਮਿਤਫ
 ਕਕੇ ਪਾਨੀਨਮਿਤਅਚਾਰਜਕੋਦਾਨ ਦੇਣਗੇਓਹਦਾ
 ਨਨਿਹਫਲਜਾਇਗਾ ਅਰਕਾਈਜੂਨਪਾਇਕੇਖਾ
 ਟਾਮਿਲੇਗਾ ਬਚਨਹੁਆ॥ ਲੈਣਾਦੇਣਾਖਾਲਸੇ
 ਅੰਰਬਾਤਸਤੁਭੂਠਾ॥ ਸਿਖਾਂਪੁਰਿਛਾਗੁਰੂਜੀਪਾਣੀ
 ਦੇਨਮਿਤਦੀਯਾਬਾਲਦੇਹੈਨ ਅਸੀਭੀਬਾਲੀਏ ਤਾਂ
 ਬਚਨਹੁਆ ਹੇਸਿਧੋਤੁਸੀਰਾਤਕੇਸਮੈ ਸੀਗੁਰੂਗੰਥ
 ਸਾਹਿਬਜੀਪਾਸਦੀਯਾਬਾਲ ਦਿਨੇਦੀਯਾਬਾਲਣਾਂ
 ਬਨਾਏਸਹੈ ਟੋਟੇਕਾਦੀਯਾਨਿਹਫਲਹੈ ਗੁਰੂਜੀਜੇ
 ਹੋਏਪੁਰਖਪਾਣੀਦੇਨਮਿਤਭੁੱਦਣਕਰਉਦੇਹੈਨ ਸਿ
 ਖੇਭੁਦਣਕਰਾਣਾਬਨਾਪਾਪਹੈ ਪਾਣੀਕੋਕੰਡੇਰੀ
 ਦੀਜੂਨਮਿਲਦੀਹੈ ਜੇਹਨਾਸਿਖਮੇਰੀਗਹਿਤਕਾਉਪ

ਦੇਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਜਾਣਨਾਂ ਤਾਂ ਸਿ ੧੬੫
ਖਾਂ ਫਿਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਸਿਖ ਮੰ
ਜੀ ਪਰ ਹੀ ਕਲਾਵਸ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੀ ਉੱਪਾਇ ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਏ
ਜੀ ਹੋ ਸਿੱਖੋ ਪੰਜ ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਕਰਕੇ ਸਿਸ
ਕਾਰ ਕਰੋ ਉਸ ਕੀ ਸੁਧ ਗਤੀ ਹੋਏਗੀ॥ ੫੧॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੫੨ ਵੀ ਪਾਰਿਤੋਈ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਦੀਨ ਦਮਾਲ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਰੁਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੀ
ਫਾਨ ਕੇ ਬੀਚ ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਬਿਪਾਸਾਗ
ਰਜੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂਈ ਸਮਝਾਏ ਜੀ ਕਿ ਅਕਾਲ ਮਿਤਕ ਕਿਸ
ਨੂੰ ਆਖ ਦੇਹਨ ਜੀ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਿੱਖੇ ਸੱਪਲੜੇ
ਪਾਣੀ ਭੁੱਖ ਮਰੇ ਭੰਗਾਵਈ ਮਾਰ ਸੇਂ ਮਰੇ ਅਗਨਿ ਸੇਂ ਜਲ
ਕਰ ਮਰੇ ਜ਼ਹਿਰ ਖਾਇ ਮਰੇ ਫਾਹ ਲੈ ਮਿਤਕ ਹੋਇ ਇ
ਸਤੀ ਦੇ ਹਥੋਂ ਅਤਿ ਆਵੈ ਮੰਜੀ ਤੇ ਮਰੇ ਕੋਠੇ ਪਰਚੜਾਣਾ ਕ
ਰੇ ਬ੍ਰਿਛ ਪਰ ਪਾਣ ਛੜੇ ਪ੍ਰਸੂਤਾ ਅਥਵਾ ਪੈਂਚਕਾਂ ਵਿ
ਖੇ ਸਰੀਰ ਤਿਆਗੇ ਬਚਨਾ ਹੋਇਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਮਿਤ
ਪੰਜ ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ ਦੇ ਕਰਨੇ ਜੇ ਇਨ ਮਿਤਕ ਫਾਲਿਆ
ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੈਗਾ ਸੀ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਜੈਕਾਰਾ ਬੋਲ
ਕੇ ਸਿਸਕਾਰ ਕਰਹੁ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਬੰਢੇ ਛੋਟੇ ਕੋ ਕੱਛ ਪਾਕੇ
ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਮਰੇ ਜੋ ਫੁੱਲ ਦੀਵੇ ਦੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਪਿਛੇ
ਕਰੀ ਤੈਉ ਜੀ ਪਰਕਾਰ ਹੀ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਕਰਨੀ ਯੋਗ

ਹੈ॥ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਛ ਪਾ ਕੇ ਸਿਸਕਾ
 ਰਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਫਲ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸਿਖੋ ਪਾਣੀ ਕੋ
 ਜਮ ਦੂਤ ਫੇਰ ਨੀਗਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੇ ਰਖਦੇ ਪੁਨ: ਕ
 ਰਾਹ ਪਸਾਇ ਟੰਡਨੇ ਸੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਭੁਖਿਆ ਨਹੀਂ ਰਖ
 ਦੇ ਹੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਰੇ ਦਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਕੇ ਅਸਾਡਾ ਭਰਮ ਨਿਵਾਰਤ ਕਰਹੁ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁ
 ਆ ਤੁਸੀਂ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸੀ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਜਾਪ ਸਿਮਰ
 ਨ ਕਰਕੇ ਕਾਰਜ ਕਰਹੁ ਤੁਹਾਰੇ ਤਾਰਾ ਟੁਸੇ ਹੋ ਜਾਇਗਾ
 ਓਹ ਗੁਰੂ ਕੇ ਘਰ ਦਾ ਸਿਖ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਜਾਓ ਸੁ
 ਖ ਪਾਓਗੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਸ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਫਲ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਪ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਜ
 ਨੇਊ ਪਾਏ ਗੁਰੂ ਬੋਧਿ ਮੁਖ ਹੋਇ ਜਾਏ ਓਸ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਦਾਨ
 ਪੁਨ ਸਗਰੇ ਨਿਹ ਫਲ ਹੋਇ ਜਾਣਗੇ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਾ ਜੋਗਨੀ ਮਹੂਰਤ ਫਲ ਜਿਮੀਨ ਸੁਤੀ
 ਜਾਗਦੀ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਯਾ
 ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰ ਸਭੁ ਕੇ ਬਾਹਰ ਹੁਕਮਿ ਨ ਕੋਇ॥
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥
 ਹੇ ਗੁਣੀ ਸੰਤੋ ਭਗਤੋ ਸਿਖੇ ਸਿਧੇ ਪਿਆਰਿ ਹੋ ਜਿਤਨੇ
 ਮਹੂਰਤ ਇਸਾ ਜੋਗਨੀ ਜਿਮੀਨ ਸੁਤੀ ਜਾਗਤੀ ਦੇ ਵਿਚ
 ਰ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਦਿਨ ਫਾਰ ਸਭ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ
 ਹੁਕਮ ਵਿਖੇ ਫਰਤ ਦੇਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਜੋ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਕਰਨ

ਤੇਵੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਖਕੇ ਪਰੀਛਾਪਕੇ ਕਰੇ ਜਾਂਟਾਰਭੁਗੋ
 ਤੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਤੁਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਗਰੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ
 ਹੋਵਨਗੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਕੇ ਸਤਿਨਾਮ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਾਪ ਕਰਕੇ ਜੋ
 ਕਾਰਜ ਹੋਵੇ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਰਨਗੇ
 ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮਨ ਦੇ ਭਰਮ ਤਮਾਗਾ ਦਿਹੋ ਸੰਗਤ ਪੁਰਿਛਾ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਛਾ ਹੈ
 ਅੰਗ ਬਾਹਮਣ ਥੀ ਬਿਨਾਂ ਬੈਸ ਸੂਦਰ ਦੇ ਮੁਖ ਥੀ ਕਥਾ
 ਸੁਣੇਂ ਤਾਂ ਕੀਨਾ ਵਿਖੇ ਸਿੱਕਾ ਢਾਲ ਕੇ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਦੇਸ ਦੂ
 ਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬਚਨ ਹੁਆ ਖੜੀ ਬਾਹਮਣ ਸੂਦ ਬੈਸ ਉਧ
 ਰੇ ਸਿਖ ਚੰਡਾਲ ਹੇ ਸਿਖੋ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਹੀ ਇਸਟ ਧਰਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਛੋਡ ਕੇ ਸਾਡਾ
 ਸਿਖ ਸੰਤ ਅਸੁਰ ਦੇ ਮੁਖ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇਗਾ ਚਿਸਕੋ ਉਲੂ
 ਕੀ ਜੂਨ ਮਿਲੇਗੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ
 ਸਿਖੋ ਬੈਸਾਂ ਸੂਦਰਾਂ ਵਿਚ ਭਗਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਅਰ ਬਾਹਮਣ
 ਸੂਦਰਾਂ ਦੇ ਜੂਠੇ ਭਾਂਡੇ ਮਾਂਜਨਗੇ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਅਪਣੇ
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਨੂੰ ਤਮਾਗਾ ਦੇਵਣਗੇ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਇ
 ਨਾਂ ਦਾ ਤੇਜ ਪਰਤਾਪ ਘਟ ਜਾਏਗਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਟਾ ਹਰ ਲੇਗਾ ਇਨਾਂ ਦੀ ਕਠਿਆਣਤਾ
 ਅੰਤ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋ ਹੋਰ ਗੁਰ ਪਰ ਦੀਆਂ
 ਕਥਾ ਬਾਰਤਾਹੀ ਕਰਿਆ ਕਰਣਗੀਆਂ ॥ ੫੨ ॥

ਸੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਹਰ
ਤਾਕਰਤਾ ਜੀਨੇ ਤਿਲਵੀਭੀ ਵਿਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯਾ
ਅਰਇਹ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਤੇ ਦੀਜੈ ਸੋ ਸਗਲ
ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਲ ਕੀਛਾਈ ਸਨਨਾਨ ਕਜਗਜਾ
ਨਿਓ ਮਿਓ ਬਾਹਾ ਹਰਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ॥ ਸਬਤ
ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਹਿੰਦੇ ਵਿਖੇ ਇਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਬੜਾ ਭਾਰੀ
ਟੈਰਾਗ ਉਪਜਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ
ਨ ਲਾਗੇ ਕਾਮ ਅਰਕੋਧਨ ਤਿਆਗਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ
ਵਿਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਕੇ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਸੁਧ
ਨਾਰਹੀ ਅਠ ਰੋਜ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਬੰਦ ਰਿਹਾ ਉਠਕੇ ਰੁ
ਹੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੀਰਥ ਕਰੀਏ ਓਥੇ
ਜਾਈਏ ਸਾਨੂੰ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਹੇ ਸਿਧੇ ਮੁਕਤੀ
ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੁਖ ਰਾਗਤ ਖਤ ਹੋਨ ਹੋਰੀ ਰਥ ਗੰਨ ਹੋਨ
ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਜੋਨ
ਸੇ ਚਾਰ ਮੁਖ ਤੀਰਥ ਹੋਨ ਸੇ ਦਸੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਯ
ਪਹਿਲਾ ਤੀਰਥ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੂਸਰਾ ਤੀ
ਰਥ ਸ੍ਰੀਅਮਿਤ ਸਰ ਸਾਹਿਬ ਤੀਰਥਾਂ ਸਿਰਤੀਰਥ ਜੀ
ਤੀਸਰਾ ਤੀਰਥ ਸ੍ਰੀਤਰਨਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਚੌਥਾ
ਤੀਰਥ ਸ੍ਰੀਬਾਦਲੀ ਸਾਹਿਬ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਚ ਉਹਾ ਤੀਰਥਾਂ ਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਵਨ ਕਰਹਿਗੇ ਸੇ ਮੁ

ਕਤੀ ਕੋ ਪਾਟਣਗੇ ਅਰ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ੧੬੮
 ਕਰਣਗੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿਖੇ ਫੇਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸਬ
 ਦਉਚਰਿਆ ਬਹੁਤੀ ਰਬਭੁਇਆ ਤੋਤੋਲਵਿਆ
 ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ
 ਸੁਣਨੀ ਚਾਹੁੰਨੇ ਹਾਂ ਹੇ ਸਿਖੋ ਕਥਾ ਗੁਰੂ ਕੀਆਂ ਸਫਨ
 ਕਰੋ ਅਰ ਕਰਾਵੋ ਤੁਸਾਰੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਮੈਲ ਧੋਤੀ ਜਾਵੇ
 ਗੀ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਤੇ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕੀਰਤ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਹੇ ਸਿਖੋ
 ਚਿਤ ਪੋਤ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗਾ ਭੁਏ ਪਗਾਸ ਸਾਧਕੈ
 ਸੰਗਾ। ਇਕ ਜੇ ਜੋਤ ਕਾ ਪਸਾਰਾ ਹੈ ਜਲ ਵਿਖੇ ਅ
 ਰਤਰੰਗ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸਗਲ ਬਨ ਸਪਤਿ ਵਿਖੇ
 ਬੈਸਿਤੁ ਹੈ ਅਰ ਸਗਲ ਰੂਪ ਮਹਿ ਪਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਦੁਇ ਏਕ ਹੈ ਬਿਬ
 ਬਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹਿਯਾ ਜਲ ਤੇ ਉਪਜ ਤਰੰਗ ਜਿਉਂ ਜਲ ਹੀ
 ਬਿਖੈ ਸਮਾਇਆ। ਫੇਰ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਸਰਗੁਣ ਵਿਖੇ ਅਰ ਨਿਰਗੁਣ ਵਿਖੇ ਕਾ ਭੇਦ ਹੋ ਜੀ ਸਿ
 ਖੋ ਜੇ ਪੰਜ ਭੂਤ ਕਵੇਹਾਂ ਹਨ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਜਾ
 ਨੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਬਿਨਾ ਸਹੂਏ ਤੇ ਪਿਛੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਗੁਣ ਰੂਪ
 ਜਾਣੇ ਨਿਰਗੁਣ ਅਰ ਸਰਗੁਣ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਵਿਆਪ ਰ
 ਹਿਆ ਹੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਣਾ ਕਾ ਧਰਮ ਹੈ ਸਾਰਾ ਖੋਲ ਸੀ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਜੀ ਕਾ ਹੈ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭ

ਉਚਾਰਿਆ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪੀਤ ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪੀ ੧੭੧
 ਤਿਆਪਣੇ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗ ਠਾਧਿਓਂ ਕਿਆ ਦਾ
 ਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤਾ। ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਗੁਰਾਂ ਪਾ
 ਸਬੋਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਜੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਧੀ
 ਦਾ ਵਿਆਹ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਘਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪਦ
 ਰਬ ਲਗਾਇਤਾ ਹੋਰ ਕਰਜਾ ਚੁਕ ਕੇ ਬੀਲਗਾਯਾ ਦੀ
 ਦਦਾ ਚੂੜਾ ਮੈਂ ਧੀ ਦੇ ਹਥਾਂ ਵਿਖੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮ
 ਹਾਰ ਜਬਰਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਿਖਾ ਦੀ ਦਦਾ ਚੂੜਾ ਪਾਵਣਾ
 ਮਨਾ ਹੈ ਫੁਰ ਸਤ ਫਾਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਚੂੜਾ ਪਾਵੇ
 ਜੇ ਕਰ ਫੁਰ ਸਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲੋਹੇ ਦੀ ਚੂੜੀ ਪਾਇ ਦੇਵਣੀ
 ਇਸਦਾ ਦੀ ਦਦੇ ਚੂੜੇ ਬੀ ਜਮਾ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ਸਰਬ ਲੋ
 ਹਿ ਦੀ ਗਫਿਆ ਹਮਨੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਗਫਿਆ ਹ
 ਮਨੈ ਸਿਖੋ ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੜਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੈ ਆਪ
 ਣੀ ਨਿਸਾਨੀ ਦਿਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹਥ ਵਿਖੇ ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੜਾ ਹੋ
 ਵੇਗਾ ਓਸਨੂੰ ਮੈਂ ਯਾਦ ਰਖਾਂਗਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਫੇਰ ਮਹਾਰਾ
 ਜ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਵਿਤ ਸਮਾਨ ਦਾਜ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਵਿ
 ਚ ਆਪ ਉਪਜੀਟ ਕਾ ਬੀਤੰਗ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਰਜਾ ਚੁਕ ਕੇ ਨ
 ਲਾਵੇ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਬੋਲਾ ਦਾਜ ਦੇਈ
 ਏਤਾਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਕਢ ਦੇਵੇ ਦੇਹੈ ਨੇ ਸਾਹੁਰੇ ਉਸ ਦੀ
 ਘਰ ਦੇ ਖਾਟੇ ਦਨਾਲ ਸੁਲਾਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦੇਵੇ ਬੋ
 ਲੀ ਬਾਜੀ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਨਾਂ ਨੇ

੧੭੨ ਧੀਆਂ ਦੇ ਦਿਤੀਆਂ ਉਨ ਨੇ ਕਿਸੀ ਬਾਤ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ
 ਰਖਿਆ ਜੇਹੜੇ ਧੀ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਉਨਾਂ ਦਾ
 ਜਲੈ ਕੇ ਟੀਖੁਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵਣਾ ਤਿਨ ਪੀੜੀਆਂ ਧੀਆਂ
 ਕੇ ਵੇਣਾਂ ਪੜਦਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਫਿ
 ਕਰ ਕਰੋ ਜਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜੀਉਦਿਆਂ ਮੁਇਆਂ ਦੀ ਸੇ
 ਵਾ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਿਖੋ ਧੀਆਂ ਦੇ ਵਣੀਆਂ ਤੇ ਬੜਾ ਕਹਾ
 ਉਣਾ ਏਹ ਭਾਗੀ ਨਾਲ ਜੱਤਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਕੀ
 ਨਾਂ ਕਉ ਮਾਰੇ ਸਹਾਗੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਜਿਥੇ ਬਿਆਹ
 ਧੀਆਂ ਦਾ ਕਰਹੁ ਓਥੇ ਤਰਲੇ ਮਤ ਕਰਹੁ ਓਨਾਂ ਸਿਰਹ
 ਸਾਨ ਚਾੜ੍ਹਹੁ ਓਹ ਵੈਰੀ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਨਾਲੇ ਧੀ ਖੜਦੇ ਹੈਨ ਨ
 ਲੇ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਦਾ ਬਿਆਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਓਸ
 ਦੀ ਕੁਲ ਮਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੀ
 ਦਾ ਵਟਾਂਦਰਾਂ ਕਰ ਪੁਤ੍ਰ ਬਿਆਹ ਲਵੇ ਕੇ ਨਾਂ ਜੀ ਤਾਂ
 ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਿਖਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਟਿਆਹ ਕੇ ਫੇ
 ਰ ਧੀ ਟਿਆਹੁ ਟੀਜੋਗਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਕੁਲ ਦਾਣਾ ਧਾਕ
 ਰਣਾ ਪੁੰਨ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕਾ ਦੋਸ ਨ ਮੰਨੋ ਪੁਤ੍ਰ ਟਿ
 ਆਹੁਣਾਂ ਕਰ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਭਾਰ ਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਂ ਪਿ
 ਉਂਦੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਹੈ ਵੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਉਪਾਉ
 ਹਨ ਭੁਜਨ ਕਰਣਾਂ ਸਚ ਬੋਲਣਾਂ ਜੋਗ ਹਸਤ ਮੈਂ
 ਰੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਦੂਸਰਾ ਮਾਂ ਬਾਪ ਸਾਧ ਸੀਤ ਬਿਹੰਗਮ
 ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਆ

ਪਣੇਂ ਮਾਪਿਉ ਦੇ ਮਰਣੇ ਦਾਇੰਕਠ ਕਰ ਫੁਰਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬਚਨ
 ਹੋਇਆ ਸਿਖੋਂ ਮੁਇਆਂ ਦਾਇੰਕਠ ਨਾਕਰੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਆ
 ਦਰੀਉਂਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਹੈ ਬਚਨ ਹੁਆ
 ਜੀਉਂਦੇ ਪਿਤਨ ਮਾਨੇ ਕੋਊ ਮੁਇਆਂ ਸਰਾਧ ਕਰਾਹੀਂ ॥ ਤੁ
 ਸੀਂ ਮੁਇਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਤਕਰ
 ਓ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸਲੋਕ ਵਿਖੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿਖੇ ਸਹਾਈ ਹੋਵੇਗਾ
 ਫੁਰਕਰਨਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਲਈ ਕੇਵਲ ਭੰਡੀ ਉਂਦੀ ਹੈ ਜੀਉਂਦੇ
 ਆਂ ਪੁਤਾਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰੇ ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ ਸਿਖੇ ਸਿਖੀ
 ਕਮਾਓ ਗੁਰਮਤ ਧਾਰਨ ਕਰੀਓ ॥ ੫੪ ॥ ॥ ਅਗੇਸਾ
 ਖੀ ੫੫ ਟੀਂ ਪਾਰੰਤ ਹੋਈ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰੇ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹ ਰਮਾਣੇ ਦੀ ਫਾਨ ਲਗਾਇ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ॥ ॥
 ਖਟ ਪਾਲ ਕਿਛੁ ਹਥ ਹੁੰਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਹ ਪਛਾਣੈ ਜੇਇ
 ॥ ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਲਾਗੀਆਂ
 ਦੇ ਖਰਚ ਹਟਾ ਦਿਤੇ ਹਨ ਲਾਗੀ ਕੀਮਨ ਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੀ ਤਾਂ ਬ
 ਚਨ ਹੋਇਆ ਹੇ ਸਿਖੇ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨਾਂ
 ਦੇ ਲਾਗੀ ਕੀਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਰੋਂ ਦੇ ਕੇ ਕੀਮ ਕਰਾਓ ॥ ਸਿ
 ਖੇ ਤੀਵੀਆਂ ਦੀ ਖੁਰੀ ਪਿਛੇ ਮਤ ਉਂਦੀ ਹੈ ਧੀਆਂ ਦੀ ਪੀਤ ਰਖ
 ਦੀਆਂ ਹੈਨ ਬਹੁਤ ਨਾਰੀ ਜਗ ਗਰਾਸਿਆ ਕੋਈ ਵਿਰ
 ਲਾਬਾਰੇ ॥ ਓੜਕ ਪੁਤ ਕਮਾਂਟ ਦੇ ਹਨ ਸੰਗਤ ਅਰਜ
 ਕਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਈ ਚਲਾਈ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁ
 ਆ ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਮੈ ਸਿਖ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਐਸੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ

ਸਹਸ ਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮੇਂ ਉਤਾਰਨ
 ਰੇ ਪੰਡਤ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਪਜੀਟਕਾ ਕਰਨਗੇ॥
 ਸਿਖੇ ਸਾਧਾਂ ਸੰਤਾਂ ਸਿਖਾਭਗਤਾਂ ਕਾਦਾਨ ਵਿਸਨ ਪੁਰੀ
 ਕੋ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਗ ਤੁਲਾਦਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਕੋ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਮਸੀਦਾਨ ਨਿਹਫਲ ਹੈ ਨੜੀ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਸਾਂਹਸੀ
 ਚੂਹੜੇ ਤੁਰਕ ਖਾਂਠ ਓਹ ਨਰਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀ
 ਦਸਮੇ ਮਹਲ ਕਾਗੀ ਬਸਾਹਿਬ ਦੇਖੇ ਪੁਨ: ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਨ
 ਹੁ ਓਸਮੇ ਸਭ ਸਮਾਚਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੰਗਤ ਅਰ
 ਜਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਸ ਦੇਖੀਏ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਸਿਖੇ ਰਾਸ
 ਦੇਖਣੀ ਬੜਾ ਦੇਸ ਹੈ ਏਹ ਨਕਲੀਏ ਹਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ
 ਰੂਪ ਮਨੁਖ ਕੋ ਬਣਾਵਣਾ ਦੇਸ ਹੈ ਦੇਖਣੇ ਟਾਲਿਆਂ ਨੂੰ
 ਬੀਏਸ ਹੈ ਏਹ ਸਭ ਹਿੰਦੂ ਕੰਜਰ ਹੋਨ ਏਹ ਸਾਡੇ ਟੀਕੇ
 ਆਂਦੇ ਸਾਂਗ ਲਾਉ ਦੇਹਨ ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਰਾਸਾਂ ਨਾ ਦੇਖਣ
 ਰੇ ਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਰੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਬਾ
 ਹਮਣ ਖੜੀ ਉਤਮ ਪਾਤ੍ਰ ਹੋਨ ਤੁਸਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮੋਨੇ ਨਾ
 ਲਟਰਤਣਾ ਨਹੀਂ ਸਿਖੇ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਛੜੀਆਂ ਧਰਮ ਛੋੜੇ
 ਆਮ ਲੇਫ ਭਾਖਿਆ ਗਈ॥ ਕੁਠਾ ਦਰੂਦ ਮਲੇਫ ਭ
 ਖਜ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਹੀਣ ਹੋਨ ਕੁਠਾ ਖਾਣਾ ਹਿੰ
 ਦੂਆਂ ਲਈ ਦੇਸ ਹੈ ਤੇ ਮਹੀਮ ਦਾ ਪੌਲਾ ਸਿਰਤੇ ਫਿਰ
 ਉਣਾਂ ਬੀ ਬੁਰਾ ਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਏ ਸਿਖ ਭੁਰ
 ਪੁਰ॥ ਫਿਰ ਵਜੇ ਜੰਗੀ ਬਹੁਤੁਰਾ ਮੁਖ ਪਰਚਮ ਕੇ ਸਭ

ਕੇਨੂਗਾਲਿਖੀਸੁਸਾਖੀਬੈਠਹਜੂਗਾ॥ ੫੫॥

੧੭੫

ਆਗੇਸਾਖੀ ੫੬ ਵੀਂ ਪਾਰੰਭਹੋਈ

ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਕਲਗੀਧਰਪੰਥਕਾਟਾਲੀ ਸੀਗੁਰੂ
ਮਹਾਰਾਜਲਖੀਜੰਗਲਦਰਬਾਰਲਗਾਇਆ ਅਰਸ
ਬਦਉਚਰਿਆ ਮਨਕੀਮਨਹੀਮਾਂਹਿਰਹੀਨਾਹਰਿ
ਭਜੇਨਤੀਰਥਸੇਏਚੋਟੀਕਾਲਗਹੀ॥ ਉਥੋਂਦੀਸੰਗਤ
ਆਨੰਦਰਨੀਲਗੀ ਹੇਗੁਰੂਜੀਦਸੇਜੀਗੀਗਾਕਿਬੇਰਹਿ
ਦੀਹੈ ਉਮਰਕਿਤਨੀਹੈ ਲੋਕਆਖਦੇਹਨ ਕੇਗੀਗਾਦੀ
ਉਮਰਸਾਦੇਉਨੀਸੈਤੋੜੀਹੈ ਬਚਨਹੁਆਹੇਸਿਖੇ—

ਕਰਤੇਕੀਮਤਕਰਤਾਜਾਣੈ ਕੈਜਾਣੈਗੁਰਸੂਰਾ॥ ਏ
ਹਸਭਭੁਲੇਪਏਫਿਰਦੇਹੈਨ ਇਨਨੂੰਗੀਗਾਦੀਖਬਰ
ਹੈਨਹੀਂ ਦੇਵਤਿਆਂਦੀਉਮਰਮਨੁਖਾਂਨੂੰਮਲੁਮਨਹੀਂ ਗ
ਗਾਗਾਇਆਜੀਸਾਨੂੰਆਪ ਸਰਗੁਣਰੂਪਧਾਰਕੇਕਹਿ
ਆਹੈ ਅਸੀਂਸੀਅੰਮਿਤਸਰਜੀਤੇਤਰਨਤਾਰਨਸਾਹਿ
ਬਜੀਤੇਗੋਇਦਵਾਲਹਰਿਸਰ ਜੀਨਿਵਾਸਕਰਾਂਗੀਅੰ०
ਤੁਸਾਂਭੁਲਣਾਂਨਹੀਂ ਨਿਸਚਾਰਖਣਾ ਜਦਤੁਸੀਂਪਾਣੀ
ਦੇਪੁਨਿਦੇਣੇਹੈਨ ਗੁਰਦੁਆਰੇਯਾਧਰਮਸਾਲਾਜੀਇਖੇਭੇ
ਜਦੇਵਣਾ ਇਸਕਰਕੇਪਾਣੀਦੀਗਤੀਤੋਵੇਗੀ ਸਚੇਪੰ०
ਤਸਾਹਪੰਜਵੀਂਪਾਤਿਸਾਹੀ ਤੁਰਕਾਂਦੀਸਫਾਉਠਾਉਣ
ਵਾਸਤੇਰਾਵੀਗੁਰਦੁਆਰੇਇਵੇਖੇਸੈਨਕੀਤਾਸੀ ਗੁ
ਪਤਗੀਗਾਤਦੋਤੇਰਾਵੀਕੇਮਧ ਆਇਨਿਵਾਸਕੀਆ॥

॥ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਵਸੇਵਾ ਸਾਹਿ
 ਬਜੀ ਵਿਖੇ ਚਾਈ ਬਰਸ ਰਹੇ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀਵਾਨ ਲ
 ਗਾਇਆ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸੰਗਤਾ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਨ ਹਾਜ਼ਰ
 ਹੋਈਆਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਗੀਆਂ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਗਤੀ
 ਆਪ ਕੇ ਦਰਸਨ ਸਾਥ ਭੁਈ ਹੈ ਜੀ ਹੀਗਾਦੀ ਆਰਜਾ
 ਪੁਰੀ ਹੋਗਈ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਗੁ
 ਰਦੁਆਰਾ ਗਤੀ ਕਰਵੇ ਵਾਲਾ ਦਸੇ ਜੀ ਓਸਦੀ ਸਰੋਤ ਯਾ
 ਦ ਰਖਾਂਗੇ ਜੀ ਹੀਗਾ ਮੈਂ ਤੀਰਥ ਤੇਰੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ
 ਜੀ ਫੇਰ ਸੰਗਤ ਭੁਲੀ ਨਾ ਫਿਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿੱਖੋ
 ਅਮਿਤ ਸਰਤ ਰਨਤਾਰਨ ਗੁਰੂ ਸਰ ਜੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੇ ਇ
 ਨ ਸਰਬ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਮੈਂ ਤੀਰਥ ਰਹਿਤੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਣੀ ਦੇ
 ਨਮਿਤ ਇਕੋ ਤੇ ਸੰਜ ਪਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਗਾਇਆ ਕਰੋ
 ਕੋਈ ਦਿਨ ਕੋ ਗਾਵੀ ਹੀਗਾ ਕਾਜ ਲਭੀ ਵਹਾਂ ਆ ਜਾਇ
 ਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਅੰਜਾਮੀ ਗਰੀਬ
 ਨਵਾਜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਸੀਤ ਰਨਤਾਰਨ ਜੀ ਗਾਇ ਜਾਂ ਉ
 ਬੇ ਇਨ ਕੋਰ ਤੇ ਤਾਲਾਬ ਕਰਾਂ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿ
 ਆਹੈ ਜੀ ਜੀ ਤਾਲਾਬ ਵਿਚ ਕਦੇ ਪਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਕਦੀ
 ਸੁੱਕਾ ਪਿਆਸੀ ਜੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਿੱਖੇ ਜਦ
 ਬਾਬੇ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤਾਲਾਬ ਲਗਾਇਆ
 ਸੀ ਤਾਂ ਪਿਥੀਏ ਆਖਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਬਿਖਾ

ਰਬਜੀਗਲਾਂ ਵਿਚ ਪਦਾਰਥ ਉਜਾੜਦਾ ਹੈ ਹੋਏ ਪੁਰਦਾ ਫਿ
 ਰਦਾ ਹੈ ਤੇਕੋ ਪਰਸੇਸਰ ਗੁਫਾਈ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਮਿਤ
 ਸਰਤਾਂ ਬਣਾ ਲੈ ਏਵੈ ਉਜਾੜ ਆਮਲੀ ਹਈ ਤੇ ਅਰਜ
 ਨਜੀ ਨਾਏਥੇ ਪਾਣੀ ਹੈ ਨਾਏਥੇ ਨਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਭੀ ਸੋਢੀ
 ਰਾਮਦਾਸ ਦੇ ਪੁਤਰਾਂ ਸਬਦ ਅਰੀਮ ਬੇਦ ਸਾਸਤਰ ਫੁਰ
 ਦੇਹੈਨ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਸਬਦ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਥੀ ਨਿਕਲਦੇਹੈਨਾ
 ਜਿਨਾਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਸੰਸਾਰ ਮੋਹਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗੀਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਸਿਧੇ ਓਸ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ
 ਸਾਹਿਬ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਤੇ ਤਰਨ
 ਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਤਲਾ
 ਇਚ ਗਾਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਜਲ ਪਿਆ ਕਰੇਗਾ ਤੇ
 ਸਿਧੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੀਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪੰਜਵੇ ਅਵਤਾਰ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਸੁਰੂਪ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਦਰ
 ਸਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਮੁਇਆਂ ਜੀਵਦਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੈ ਗੀ ਜੀ
 ਠੰਦੀਆਂ ਸਰਬ ਇਛਾਂ ਮਨੋਕਾਮਨਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਣਗੀਆਂ
 ਵੇਸ ਦਿਸਾਂਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਜੰਗਤਾਂ ਆਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਅਰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਿਆ ਕਰਨਗੀ
 ਆਂ ਦੁਧ ਪੁਤਧਨ ਆਦਿ ਕਦੀਆਂ ਇਛਿਆ ਉਨਕੀਆਂ
 ਪੂਰਨ ਹੋਣਗੀਆਂ ਇਥੇ ਕੁਸਟੀ ਇਸਨਾਨ ਐਰ ਦਰਸ
 ਨ ਕਰਕੇ ਸੁਖ ਪਾਉਣਗੇ ਜਦੋਂ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਅਸਮੇ
 ਧਜ ਗਵਾਸਤੇ ਘੋੜਾ ਛਿੜਿਆ ਸੀ ਮਗਰ ਸੈਨਾ ਲੈਕੇ ਸ

ਕੁਘਨ ਲਗਾਸੀ ਲਊ ਕੁਸੁ ਘੋੜਾ ਫੜਿਆਸੀ ਤੇਵੇਂ
 ਧਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਵਿਖੇ ਰੋਯਾਸੀ ਸਾਹੀ ਸੈਨਾਂ ਮਾਰੀ
 ਗਈ ਸੀ ਰਾਮਜੀ ਤੇ ਲਛਮਣ ਜੀ ਮੂਰਛਕੋ ਪਾਪਤ ਹੁ
 ਦੇਸੇ ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਕੋ ਸਰਾਪ ਦੇਣ ਲਗੀ ਸੀ ਤੁਸਾਂ
 ਬਾਪ ਮਾਰ ਕੇ ਵਿਧਵਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲ
 ਊ ਅਰ ਕੁਸੁ ਨੇ ਇਦਰ ਕੋ ਕਹਿਆ ਇਦਰ ਨੇ ਅਮਿਤ
 ਬਰਖਾ ਕਰੀ ਇਤਨੇ ਮੇ ਸਭੀ ਸੁਰਜੀਤ ਹੁਏ ਸਨ ਫੇਰ
 ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਜਗ ਕੀਤਾ ਸੀ ਏਸ ਤੀਰਥ ਕਾਨਾਂ ਮਅੰਮਿ
 ਤ ਸਰਧਾਰਿਆ ਸੀ ਅਰ ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ ਕਲਿਜੁਗ
 ਵਿਖੇ ਇਥੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਨਾਮ ਧ
 ਰਾਇ ਕੇ ਮਾਤੁ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਭਜਨ ਕਰਾਂਗੇ ਔਰ ਤਪ ਕਰਾਂ
 ਗੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੇ ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ ਇਥੇ ਏਹ ਵਰ
 ਦਿਤਾ ਸੀ ਏਹ ਬਣਾ ਭਾਗੀਤੀ ਰਬ ਹੈ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਇ
 ਸਦਾ ਮਹਾਤਮ ਬਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ੫੭ ॥ ਆਗੇ
 ਸਾਖੀ ੫੮ ਵੀਂ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ॥ ਪੁਨ: ਇ
 ਕਵਿਨ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੀਗਾ ਤੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਫੁਲ
 ਤਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲੀੜੇ ਉਤਾਰ ਲੈ ਦੇਹਨ ਫੇਰ ਜਦ ਸਿੰ
 ਘ ਅਪਣੇ ਤੀਰਥਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪਰਿਏਸਨਾਨ ਕਰਣ
 ਗੇ ਤਦ ਸਿੰਘ ਟੀਬਾ ਹਮਣੇ ਟਾਂਗੁਰ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸਤਗੁ
 ਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਨ ਇਛਾ ਦਾਨ ਕਰਣੇ ਸਰਬਤ

ਆਸਾ ਪੁਰਣਾ ਕਲ ਕਲੇ ਸਹਾਣੀ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੂਰ
 ਟਹਾ ॥੧॥ ਬਚਨ ਹੋਇ ਆਰੇ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਤੁਹਾਡਾ
 ਤੇ ਬਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਇਸਟ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਏਸਤਰਹ
 ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਤੁਸਾਂ ਜਾਕੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਤਿਹਾ ਵਲ ਆ
 ਰ ਜਾਬਾ ਸਕਤ ਜੋ ਵਿਚਿਗੇ ਜੋ ਤੁਸਾ ਭਾਗੁ ਭੂਕੇ ਖਜਾਨੇ
 ਇਖੇ ਜਮਾ ਹੋਵੇਗਾ ਓਥੇ ਗੁਰ ਪਾਰੇ ਸਭ ਸੰਤ ਭਗਤ
 ਸਿਖ ਸਿਖ ਹੋ ਕਦਾ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸਦੀ ਮਰਜੀ ਹੋਵੇ ਇ
 ਸਨਾਨ ਕਰਾਲਵੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਜੋ ਮਨ ਕਰੇ ਬਿ
 ਰਗਮਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਲੀਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ
 ਤਾਂ ਗਾਇਆ ਤੋਂ ਟਪੀ ਕ ਫਲ ਪਾਪੁ ਹੋਵਸੀ ਜਿਸ ਸਿਖ
 ਦੇ ਪਾਸ ਕੁਛ ਨਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਕੀ ਕਰੇ ਬਚਨ ਧੂਆ ਉਸ ਕੋ ਕੁ
 ਛ ਦੇ ਨਾਂ ਨਹੀ ਪੜੇਗਾ ਓਹ ਹਥਾਂ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ
 ਸਿਖਾਂ ਪੁਤਾਂ ਭਾਈਆਂ ਭਾਉ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥ ਹੇ
 ਸਿਖੋ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਸਿਖ ਹੀ ਕਰਣਗੇ ਜੋ ਜੋਨੇ ਨੜੀ
 ਮਾਰਤੇ ਕੁੜੀ ਮਾਰਦਾ ਕਹਿਆ ਨਾਮ ਨੇ ਗਾ ਓਹ ਬਚਿਆ
 ਰਹੇਗਾ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਜੀਵੁ ਲਾਹ ਕੇ
 ਪਾਣੀ ਪਿਆ ਇਤਾਹੈ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਫੋਕੇ ਇਤਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਕਲੈ ਅਰ ਹਿੰਦੂ
 ਸੁਧ ਕਰਲੈ ਫੇਰ ਆਪੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਰਲ ਜਾਵੇਗਾ
 ਤਾਂ ਓਸਨੇ ਗੁਰਦਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫ
 ਕ ਕੇ ਲਗਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਲੀਗਰ ਇਖੇ ਸੇਵਾ ਹਿਲ ਕਰਨਾ

ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿੱਖ ਜੇ ਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮ
 ਤਛਕ ਕੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਗਹਿਤ ਵਿਚ ਪਕੇ ਹੋ ਜਾਣ ਕੁਠਾ ਬਿਖ
 ਆ ਮਹੀਮਾ ਦੇ ਪੈਲੇ ਆਇਕ ਸਾਰੇ ਮੰਦੇ ਕਰਮ ਤਾਹ
 ਦੇਣ ਨਿਤ ਨੇ ਮਗੁਰ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕਰਨ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੜ੍ਹ ਲੈ
 ਟੁਤਾਂ ਇਨਾਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਵਣਾ ॥ ਤਉ ਦਾਨ ਸਫਲ ਹੋਵੇ
 ਗਾ ॥ ੫੮ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਪਦ ਦੀ ਅਰੰਭ ਹੋਈ

॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਨੇ ਕਰੇ
 ਸਾਹਿਬ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਕੀਤਾ ਅਰ ਇਹ ਸਬਦ
 ਉਚਾਰਿਆ ਗਣਾ ਗਾਉਨ ਕੋਰਹੈ ਰੰਗਨ ਤੁੰਗ ਫਕੀਰ
 ਟਾਹੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਇਨ ਬਾਂਧੇ ਧੀਰ ॥ ਸਿਖਾਂ
 ਅਰਜ ਕਰੀਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਾਵੀ ਵਰੀਯਾ
 ਕੋ ਐ ਗਾਵਤੀ ਕਿਉਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੀ ਸਿਖੇ ਪਾਰਬਤੀ ਬੂ
 ਹੇ ਵਿਚ ਇਕ ਬਾਲਕ ਛੋਟੇ ਕੋ ਬਹਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ
 ਜਾਂ ਸਿਵ ਜੀ ਅਦਰ ਚਲੇ ਤੋ ਉਸਨੇ ਰੋ ਕੀਤਾ ਅਰ ਕ
 ਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਰਬਤੀ ਦਾ ਬੇਟਾ ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਰ
 ਕੋਈ ॥ ਅਨੇ ਪਾਏ ਸਿਵ ਜੀ ਰੋਧ ਕੀਤਾ ਮਾਰਕੇ ਤ੍ਰਿਸੂਲ
 ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਕਟ ਦਿਤਾ ਅਰ ਅਦਰ ਗਾਏ ਦੇਖਦੇ ਸਾਹ
 ਪਾਰਬਤੀ ਲਗੀ ਹੁਦਨ ਕਰਨੇ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੀ ਜੇ
 ਬੂਹੇ ਪਰ ਬਾਲਕ ਬਾਹਿਰ ਕਹਾਂ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਿਵ ਜੀ ਬੋ
 ਲੇ ਕਿ ਰੇ ਪਾਰਬਤੀ ਓਹੋ ਮਾਠਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਸੁਣ
 ਦੇਸਾਰ ਲਗੀ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਅਰ ਸਿਵ ਜੀ ਸੋ ਲਗੀ

ਪਾਠ ਕਰਨੇ ਕਿਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਇਸ ਕਉ ਜਿਦਾ ਕਰੇ ਤ
 ਬ ਮਹਾਰਾਜੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀਂ ਗੀਗਾ ਕਿਸਨੂੰ ਆਖਦੇਹੋ ਸਿ
 ਖੇ ਸੀਤੋ ਤੁਸੀਂ ਗੀਗਾ ਦੀ ਧਾਰ ਭਰੀ ਰਖ ਕਉ ਰਾਵੀ ਵਿਚ
 ਮਿਲੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਰਾਵੀ ਦੇ
 ਅੰਗ ਸੰਗ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਸੀ ਅੰਤ ਸਮੇ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਅਰਜਨ ਜੀ ਪਰਮ ਧਾਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਰਾਵੀ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ
 ਜਾਣੇ ਐਰਾਵਤ ਹਾਥੀ ਕਾ ਸੀਸ ਕਾਟ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ
 ਕੇ ਉਪਰ ਲਗਾ ਕਰ ਉਸੇ ਜਿਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਅਰ ਸਿੰਘ
 ਨੇ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਰਖਿਆ ਗਣੇਸ਼ ਜੀ ਆਖਿਆ
 ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੀਗਾ ਕਿਸ ਕੇ ਆਖਦੇਹੋ ਸਿ ਬਜੀ ਕਹਿਆ
 ਸਕਤੀ ਕਾ ਨਾਮ ਗੀਗਾ ਹੈ ਵਿਸਨ ਭੁਗਟਾਨ ਪਾਸ ਲਛ
 ਮੀ ਸਕਤੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਪਾਸ ਫੇਦ ਸਕਤੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਪਾਸ ਗੀ
 ਗਾ ਤੇ ਪਾਰਬਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗਣੇਸ਼ ਕਹਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਕੋਭੀ ਸਕਤੀ
 ਹੋਵੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਹਿਆ ਐਰਾਵਤ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਹੈ ਨ ਓ
 ਥੇ ਗੀਗਾ ਸਕਤੀ ਲੈ ਆਓ ਗਣੇਸ਼ ਜੀ ਜਾਕਰ ਓਸ ਕੁੰ
 ਟ ਵਿਚ ਨਦੀਆਂ ਵਜਲ ਮਿਲਾਇਤਾ ਫੇਰ ਨਦੀ ਕਾ ਪ
 ਟਾਹ ਭੁਰਿਆ ਓਸ ਕਾ ਨਾਮ ਐਰਾਵਤੀ ਰਖਿਆ ਓਹ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਰਾਵੀ ਵਿਖੇ ਸਮਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਰਾਵੀ ਕਾ ਨਾਮ ਗ
 ਟੇਸ ਗੀਗਾ ਭੀ ਹੈ ਦੁਆਰੇ ਇਸ ਕੇ ਸਭੀ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ
 ਇਸ ਕਾ ਇਸਨਾਨ ਗੀਗਾ ਤੁਲੈ ਸਰਬ ਕੀ ਉਤਪਤੀ
 ਜਲ ਸੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਸਮੇਰੇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਓ

॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਪਤਸਰ ਵਿਖੇ
 ਦੀਘਨ ਲਗਾਇਆ ਸੰਗਤਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕ
 ਰੀ ਜੀ ਅਸੀਂ ਬਿਆਸ ਸੁਖ ਦੇਣ ਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹੈ
 ਗੰਗਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨੇ ਸੇਂ ਸੈਕੜੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ
 ਕੇਈ ਹੋਵੇ ਤੇਨ ਸਿਧੇ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਉ
 ਸਕੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪ੍ਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸਰਬ ਲੋਕ ਰਿਖੀ
 ਮੁਨੀ ਸੰਤੁਗਤ ਬਾਹਮਣ ਉਚਨੀਚ ਗੰਗਾ ਗਾਇਆ
 ਗੰਦਾਵਰੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵੇ ਹੈਨ ਤਾਂਭੀ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖ
 ਦਇਆ ਧਰਮ ਖਿਆ ਧੀਰਜ ਪਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ ਚੋਰੀ
 ਦਗਾਈ ਰਖਾ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਉਸਤਤ ਨਿੰਦਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ
 ਹੋਤੀ ਅਖੇ ਗੰਗਾ ਉਬੇ ਤੈ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਜਲ ਇਸਨਾਨ
 ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਲ ਕੈ ਮਜਾਨ ਜੇ ਰਹਿਤ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਰੁ
 ਕਾਵੈ ਜੈਸੇ ਮੀਰੁ ਕਤੈ ਸੇਓ ਇਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ
 ਪਾਵੈ ਨਾਮ ਦਾਨ ਬਿਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਵੈ ਦਸ ਪੁਰਬੀ
 ਨਾਵੈ ॥ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਕਾਂਸੀ ਕਲਵਤ ਦੀ ਗਤੀ
 ਲਿਖੀ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਰਿਖੀਆਂ ਕੇ ਹਾਜੇ ਵਸਨਹੀਂ ਸੇ
 ਹੋਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਕੀ ਹਤਿਆ ਕਰਨੇ ਕੇਵਲ ਸੇ ਕਲਵਤ ਮ
 ਹਤਮ ਦੇ ਸਲੋਕ ਲਿਖ ਦਿਤੇਨੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹਾਜੇ
 ਕਲਵਤ ਸਾਥ ਮਰਨਗੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੇਹਨ ਕਾਂਸੀ
 ਕਲਵਤ ਸਾਥ ਮਰਨਗੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੇਹਨ ਕਾਂਸੀ

ਕਲਵਤ ਸਾਥ ਮਰੇ ਸੋਕਾਂਸੀ ਰਾਜਕਰੇ ਹੇ ਸਿਖੋ ਜੇ
 ਏਹ ਬਾਤ ਸਦਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਕਲਵਤ ਲੈਕੇ
 ਮਰਜਾਂਦੇ ਭੁਖੇ ਨੀਰੋ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੇ ਕੋਈ ਨਾਂ ਮੁਇਆ ਕੇ
 ਫਲ ਸੁਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਭੁਰੂ ਜੀ ਸਤੀ
 ਮਹਾਤਮ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਸਤੀ ਮਰੇ ਕੇ ਸਾਥ ਸੜਨ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਸੁਠ ਹੈ ਜਿਸਰ
 ਜਧਾਨੀ ਵਿਚ ਕੁੜੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੜਕੇ ਸਤੀ ਹੋ
 ਤੀ ਹੈ ਓਹ ਰਾਜਨ ਸਟਹੋਤਾ ਹੈ ਰਾਜਿਆਂ ਕੀ ਹਤਿਆ
 ਕਰਣ ਫਾਸਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੇ ਮਹਾਤਮ ਹੋਤਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹ
 ਮਣੀ ਰੰਡੀ ਕੋਈ ਨਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਐਡਾ ਮਹਾਤਮ ਫਠ ਕੇ ਭੁਖੀ
 ਆਂ ਨੰਗੀਆਂ ਮਿਹਨਤ ਮਜਦੂਰੀ ਸੇ ਨਰ ਬਾਹ ਕਰਦੀ
 ਆਂ ਹੋਨ ਹੇ ਸਿਖੋ ਅਚਾਰ ਜਾਂ ਕੋ ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਕੇ ਸੜਨੇ ਕੀ
 ਰਮਿਆਂ ਮਾਫਕ ਖਟੀ ਹੈ ਸਤੀ ਹੋਣਾ ਸੁਠਾ ਮਹਾਤਮ
 ਮਰੇ ਕੇ ਫਲ ਆਤਮ ਪਾਤੁ ਹੈ ਸਤੀ ਹੋਣਾ ਭੀ ਅਕਾਲ
 ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਤੀ ਆਂ ਏਹਨ ਆਖੀ ਅਨਿਜੋ ਮਸ਼੍ਰੂਆਂ
 ਲਗਿ ਜਲੀਨਾ ਸਤੀ ਆਂ ਜੇਈ ਨਾਨਕ ਜੋ ਬਿਰਹਾਂ ਚੋਟ
 ਸਹੀਨਾ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਸੇ ਗਤੀ ਹੈ ਪਾਪ ਥੋਂ ਤਰੇ ਸਿ
 ਖੋਟਿ ਦਿਆ ਪੜੇ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਕਲਮ ਕਸਾਈ ਆਂ ਸੇ ਤੁ
 ਸੀ ਬਚੇਗੇ ਸਿਖੋ ਐਸਾ ਸਮਾ ਆਏਗਾ ਇਨਾਨੂੰ ਏਹ
 ਪਾਪ ਬੜੇ ਦੁਖ ਦੇਣਗੇ ਫੇਰ ਇਹ ਸੂਦਰਾਂ ਦੇ ਕੀ ਮਕਰਨ
 ਲਗਾ ਜਾਣਗੇ ਪੁਜਾ ਤੁਯਾ ਗਏਣਗੇ ਜੰਗਤ ਕਹਿਆ ਗੁ

ਰੂਜੀ ਵਿਜਊਤਮਹੋਤੇਹੈ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮੁਹਲਗਟੇਸੇਂ ਕਾਰ
 ਜਸਿਸਧਨਹੀਹੋਤਾ ਇਹ ਕੀਹੋਸਹੈਜੀ ਬਚਨਹੋ
 ਇਆ ਮਾਣਸਖਾਣੇਕਰੋਨਿਵਾਜ ਫੁਰੀਵਗਾਇਨਿ
 ਤਿਨਿਗਲਤਾਗ ਅਚਾਰਜਮਾਣਸਾਂਕਉਖਾਤੇਹੈ
 ਖੋਟੀਨੀਯਤਕੀਫੁਰੀਵਗਾਵਦੇਹਨ ਗਲੀਜਨੇਉਰੈ
 ਨ ਨਿਵਾਜਖੁਸੀਕਾਨਾਮਹੈ ਅਚਾਰਜਮੁਇਆਂ
 ਦੀਸਾਦੀਕਰਦੇਹੈਨ ਜੈਸੇਚਮਿਆਰ ਪਸਮਰੇਦੀਸਾ
 ਦੀਕਰਦਾਹੈ ਜੀਉਇਆਂਨਾਲੇਮੁਇਆਂ ਦੀਆਮਦ
 ਣਇਨਕੋਬਹੁਤਹੋਤੀਹੈ ਬੇਤਰਨੀਚਉਥਾਦਸਹਿ
 ਰਾਕਿਰਿਆਸਤਾਰਵੀਂ ਛਿਮਾਹੀਵਰੀਣਾਂਦੁਫਰੀਚੁ
 ਵਰੀਸਰਾਧਰੀਗਾਗਇਆ ਨਰੈਣੀਬਲਪਰਸੁਤ
 ਕੁਲਖੇਤ੍ਰਜਾਣਾਂ ਜੀਉਇਆਂ ਮਾਣਸਾਂਕੋਮਾਰਦੇਹਨ
 ਦੇਹਨ ਏਹਮਰੇਗਾ ਪੰਜਪ ਦਸ੧੦ ਪੰਜਾਹ੫੦ ਸੌ
 ੧੦੦ ਦੋਸੌ੨੦੦ ਹਜ਼ਾਰ੧੦੦੦ ਯਾਂ ਲਖ੧੦੦੦੦੦
 ਆਮਦਨਹੋਵੈਗੀ ਹਰਫਕਤਹਿਦੂਆਂਦੇਮਰਨੇਦਾਸੁ
 ਕਾਰਭੁਜਾਰਦੇਹਨ ਜਦਮੁਇਆਂਸੁਣਦੇਹਨ ਪਰ
 ਸਿਨਹੋਤੇਹੈਨ ਜਦਕਿਰਿਆਹੋਤੀਹੈ ਅਚਾਰਜਜਿਦ
 ਕਰਕੇਧਰਨਾਮਾਰਕੇ ਪਾਣੀਨਿਮਿਤਧਨਮੰਗਦਾਹੈ
 ਘਰਵਾਲੇਬੜ ਬਿਠਲਾਪਕਰਦੇਹੈਨ ਅਰਥਹਪੈਰ
 ਪਸਾਰਦਾਹੈ ਜੈਸੇਗਉਆਨੂੰਕਾਂਚੁਜਾਂਮਾਰਦੇਹਨ
 ਸਿਖੇਗਉਤਫੁਟਦੀਹੈ ਕਾਂਖੁਸੀਮਨਾਫਦਾਹੈ ਗਇਸ

੧੮੫
 ਫਾਸ਼ੇ ਅਚਾਰਜਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਲਗਾਏ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਬਿਗੜ ਜਾਂ
 ਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਿਖ ਹੋਕੇ ਇਨਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ
 ਗਾ ਤੇ ਇਨਾਂ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਣਨ ਕਰੈ ਗਾ ਅਪਣੀ ਗਤੀ ਫਾ
 ਸ਼ੇ ਚਿਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਜਫਲ ਮੰਗੇਗਾ ਮੁਕਤ ਮੰਗੇਗਾ ਓਹ ਪਾਪੀ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬੋ ਬੇਮੁਖ ਰਹੇਗਾ ਜੇ ਇਨਾਂ ਅਚਾ
 ਰਜਾਂ ਪਰ ਸਰਧਾ ਕਰੇਗਾ ਉਨ ਪਰ ਬਿਸ਼੍ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ
 ਉਸ ਕੋ ਦੋਸ ਲਗੇਗਾ ਸਿਖੇਤੁ ਸੀ ਦਾਨ ਜਥਾ ਸਕਤੁ ਸਿ
 ਘਾਂ ਸਾਧਾਂ ਕਉ ਦਿਆ ਕਰੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਤੇ ਸਿਖੇ ਦਿ
 ਆਹ ਦਾ ਸਾਹ ਸੋਧ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬੀਇਘਨ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਦਿਧ
 ਫਾਹੇ ਜਾਤੀਆਂ ਹੈਨ ਯਾ ਤੀਵੀਆਂ ਮਰਜਾਤੀਆਂ ਹੈਨ ਦਿ
 ਸਟ ਮਾਨ ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ ਨਾਨਕ ਪਾਹ ਬਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾ
 ਸਾਹ ਸੋਧਣਾ ਮੁਰਖਾਂ ਦੇ ਪਰਚਾਏ ਹੈਨ ਸੁਭ ਕਾਰ
 ਜ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਕਰਨਾ ਜੋਗ ਹੈ ਨ
 ਫਨੁਕ ਸਾਨ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਜਾਣੇ ਤੇ ਸਿਖੇ ਬਾਹਮਣ ਇ
 ਹ ਮਾਨ ਰਖ ਦੇ ਹੈਨ ਕਿ ਅਸਾਂ ਦੇਵੀ ਸਿਧ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਨਾਂ
 ਦੇਵ ਸਵਿਰ ਦੇਵੀ ਜੇ ਕਰ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਹਮੇਸਾਂ ਸਿਧ ਕਰ ਲੈਂਦੇ
 ਦੇਵੀ ਸਦਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਅਗਿ ਸੀ ਗਹੈ ਆਚਾਰ ਜੋ ਕੇ ਦਾਨ ਦੇ
 ਟਾਂ ਦੇਸ ਹੈ ਕਲੇਸ ਕਾ ਦਾਨ ਜੀਉ ਕੋ ਨਰਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ
 ਗਤ ਪੁੰਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਰੇ ਫਰੈ ਇਨ ਕੋ ਦਾਨ ਦੇ ਤੇ ਰਹੇ ਹੈ ਜੀ
 ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਕੇ ਫਾਸ਼ੇ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਸਿਖੇ
 ਆਗੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਫੁਫ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਬੇ ਭੁਲੇ ਪਏ ਫਿ

ਰਦੇ ਸੇ ਇਹ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਲੁ ਕਾਲ ਵਿਚ ਇਸ ਜਗ
 ਤਇਖੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕੀਤਾ ਤੇ ਗੁਰ
 ਮੁਖੀ ਰਹੀ ਤੇ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਹੁ ਸੁਣਹੁ ਗੇ ਮੰਨੋ ਗੇ ਤਾਂ ਸੁ
 ਖ ਪਾਓਗੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜਹਾਜ ਪਗਟ ਕੀਆ
 ਤੇ ਇਸ ਕੇ ਰੇ ਸਿਖੋ ਆਸਰੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗ
 ਰ ਸੇਂਤ ਰਹੁ ਜੇਹੜੇ ਸਤਿ ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪ ਕੇ ਅਚਾਰਜ ਕੇ
 ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਰਹਿਤ ਕਮਾਏਗਾ ਦਾਨ ਦੇਣਗੇ ਓਹ ਫਲੇ
 ਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਚੁੜੇ ਕੀ ਜੂਨੀ ਪਾਕੇ ਖਾਏ ਕੇ ਮਿਲੇਗਾ ਤੇ ਮੇ
 ਰਿਓ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੀ ਮਾਂ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਓ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ
 ਮੰਨੋ ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ ਬੰਧਾ ਚਟੀ ਜੇ ਭੁਭੇਨ ਗੁਣ ਨ ਉਪਕ

ਰਾ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

॥ ਅਬੁ ਰਜ ਬਚਨ ਕਹਿ ਗੁ

ਰੂਨੇ ਸਿਖ ਦੀਏ ਸਾਸ਼ਾਇ ਕਮਰ ਕਸੇ ਬਹੁਲਾਇ ਕੈ

ਚਲੇ ਜੁਧ ਕੋ ਧਾਇ॥ ੧॥ ੬੦॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ

੬੧ ਵੀਂ ਪਾਰੰਤ ਹੋਈ॥

॥ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਧਰਪ

ਥਕਾਵਾਲੀ ਅਬਲੁ ਮਹਮੈ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇ ਕਰ ਸੰ

ਗਤਾਂ ਕੋ ਦੀਦਾਰ ਦੇਤੇ ਰੁਏ ਸੰਗਤਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀਗ

ਰੀ ਬਨਿਯਾਜ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਛੀ ਵੀਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਹ

ਰਿਗੋ ਬਿਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਵਿਰਤਿ ਤ ਸੁਣਨੇ ਕੀ ਅਭਿਲਾਖ

ਰੇ ਰਹੀ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਪੀਰੀ ਮੀਰੀ ਕੇ ਮਾਲਕ ਹੈਨ ਕਾਠ

ਦੀਆਂ ਤੋਪਾਂ ਤੇ ਅਟੀ ਦੇ ਗੋਲੇ ਚਨਾਂ ਹੀਂ ਚਲਾਏ ਹੋਨ ਅਮਿ ੧੮੭
 ਤੁਸਰਜੀ ਕੁਦਰਤੀ ਲੇਹੇ ਦਾ ਕੋਟ ਬਨਾਕੇ ਤੁਰਕ ਦੀ ਫੌਜ
 ਮਾਰ ਡਾਲੀ ਸੀ ਅਰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਕੀ ਜੈ ਕਰਾਈ ਸੀ
 ਬੜੇ ਜੋਧੇ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਕਲਾਧਾਰੀ ਪਾਸ ਸੁਲਖਣੀ ਜ
 ਟੀ ਚੰਬੇ ਦੀ ਪੰਜਾਹ ਬਰਸ ਦੀ ਉਮਰ ਘੋੜੇ ਕੋਂ ਪਕੜਖ
 ਝੋਗਈ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪੁਤ ਦੇਵੇ ਜੀ ਸ਼ਰੂਰ ਮੈ ਆਈ ਹਾਂ ਹਜ਼ੂਰ
 ਮੇਰੀ ਇਛਾ ਹੋਵੇ ਪੂਰ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਦੂਰ ਸਚੀਏ
 ਦਾੜੀ ਦੇ ਚਿਟੀ ਦੇ ਪਗੇ ॥ ਨਾਮ ਸੁਲਖਣੀ ਫਸਨੀ ਹਾਂ ਚ
 ਬੋ ॥ ਅਫਲ ਜਾਵੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਲ ਲਗੇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾ
 ਬਾ ਦੀ ਨਦਾ ਲਬ ਚਨ ਕੀਤਾ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਮੇ ਪੁਤਰ ਨਹੀਂ
 ਹੈ ਤਾਂ ਓਸ ਨੇ ਕਾਗਜ ਕਲਮ ਦਵਾਤ ਹਜ਼ੂਰ ਇਥ ਅਗੇ
 ਕੀਤੀ ਕਿਹੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕਰਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ
 ਆਪ ਲਿਖ ਦਿਓ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਸੰਨ ਹੋਏ ਤੇ ਕਾਗਜ ਲੈ
 ਕੇ ਲਿਖਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਲਿਖਣਾ ਸੀ ਇਕ ਉੱਤੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਪੈਰ
 ਹਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਏਕੇ ਦਾ ਸਾਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੰਗਤ ਬੇਨ
 ਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਬਹੁਤ ਕਰਮਾਤ ਵਾਲੇ ਸੇ ਚਨਾਂ
 ਦੀ ਬਹੁਤ ਰਹਾਇਸ਼ ਕਿਥੇ ਰਹੀ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇ
 ਆ ਮਾਝੇ ਲਾਹੌਰ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਕੇ ਬੀਚ ਫੁਡਾਲੀ
 ਸਿਧੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਭਜਨ ਤੇਤ
 ਪਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸੀ ਕੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਰਬੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਜੀ ਕੀ ਗਛਿਆ ਹੈ ਓਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਪਰ

ਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਮੈਂ ਸੰਪੂਰਨ ਕਲਾਂ ਸੀਗੁਰੁ ਹਰਿ ਗੋਬਿ
 ਦ ਸਾਹਿਬ ਕੀਆਂ ਹੈ ਗੁਰੁ ਦਰਦਿਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੁ
 ਅਭੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗਾ ਸਬ ਰਿਧੀ ਸਿਧੀ ਰਾਜਾ ਬਾਬੂਰੁ
 ਸਰੇ ਸਲਾਮੀ ਦਿਤ ਹਰਣਗੇ ਦਇਆ ਧਰਮ ਸੰਤੋਖ ਪਿ
 ਮਾ ਧੀਰਜ ਇਥੇ ਵਰਤੇ ਗੀ ਰੋਗੀਆਂ ਕੋ ਰੋਗ ਹਟ ਜਾਣਗੇ
 ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਪੰਚਮੀ ਕਾਮਹਾਤਮ ਛੁਟੇ ਸਾਹਿ
 ਬ ਦਿਖੇ ਹੋਵੇਗਾ ਫੁਲ ਕਾਮਹਾਤਮ ਗੁਰੁ ਸਰ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ
 ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਜਾਵੈ ਗਾ ਪਾਪ ਗਣਾਵੈਗਾ ਦੇਹ ਸੁਖੀ ਰਹੇ
 ਗੀ ਪੁਤ੍ਰ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ ਗਾ ਨਿਸਕਾਮ ਦਰਸਨ ਸੇਵਾ
 ਸੋ ਪੁਕਤੀ ਹੋਵੈ ਗੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਤੇਜ ਟਪਦਾ ਜਾਵੈਗਾ
 ਹੇ ਸਿਧੇ ਇਥੇ ਬੜੇ ਹਠੀਲੇ ਸਿਧ ਰਹਿਣਗੇ ਕੋਈ ਐਸ
 ਆਵੈਗਾ ਲੰਗਰ ਅਖੁਟ ਹੋਵਹਿਗਾ ਜਾ ਲੰਗਰ ਸਜਾ
 ਉਂਟਲ ਗੋਲੰਘ ਸਾਢੇ ਸਾੜ ਦਿਤੇ ਕੁਛ ਕਚੇ ਰਖੇ ਲਾਂਗਰੀ
 ਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਫੁਲੇ ਪੈ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਪਣੇ ਕਪੜੇ ਅਗਨ ਵੇਖਤੇ ਵਿਚ ਦੇ ਦਿਤੇ ਪਿਛੇ ਕੜ
 ਕਪੜਾ ਦਿ ਬਨਵ ਕਰ ਅਰਵਾਸ ਸੇਧ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂਰ
 ਵਰਤਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੰਗਰ ਅਪਣੇ ਹਥੀਂ ਵਰਤਾਯ
 ਸੰਗਤ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਕੀ
 ਭਾਵਾ ਵਰਤਾਯ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਹੇ ਸਿਧੇ ਅਜ ਅੰ
 ਨ ਦੇ ਵਰਤਾ ਅੰਨ ਪੂਰਨ ਦੇਵਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਬੜਾ ਕੋਪ
 ਕੀਤਾ ਸੀ ਫੇਰ ਦੇਖੋ ਅੰਨ ਧਨ ਦੀ ਤੰਗੀ ਰਹਿਦੀ ਹੈ

ਜਾਂ ਅੰਨ ਦੇ ਵੱਡੇ ਕੋਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਪਸਾਇ ਸੜ ਜਾਂਦਾ
 ਹੈ ਜਾਂ ਕਚਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਲਾਂਗਰੀਆਂ ਕੀ ਦੇਹਦਿ
 ਖੇ ਕਸਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਲਾਂਗਰੀਆਂ ਤੇ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜੇ
 ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਬਖ
 ਸ਼ਲਓ ਅੰਨ ਧਨ ਦੇਹ ਕੇ ਰੋਗ ਦੇ ਦੁਖ ਸਹਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂ
 ਦੇ ਬਚਨ ਹੁਆ ਹੈ ਸਿਖੋ ਤੁਸਾਡੀ ਰੀਝਿਆ ਵਾਸਤੇ ਅ
 ਸੀ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਤੇ ਕਸਰ ਸਹਾਰਿਆ ਹੈ ਅੰਨ ਪੂਰਨਾ
 ਬੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਅਗੇ ਵਾਸਤੇ ਸਮੁੱਚੇ
 ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜੇ ਹੋ ਪਾਤਿਸਾਹ ਲਾਂਗਰੀ ਬੇਵੇਹਨ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਸੰਗਤ ਕੇ ਲੋਕ ਲਾਂਗਰੀਆਂ ਨੂੰ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਮਦਦ ਦੇਣਗੇ ਬਚਨ ਹੋਆ ਸਿਖੋ ਦਾਲਾ ਤਿਆ
 ਰ ਕਰੋ ਮੈਦਾ ਆਟਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਚਕਲੇ ਵੇਲਣੇ ਪਰ
 ਫੁਲਕੇ ਸਜਾਇਆ ਕਰੋ ਜਲਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਲੋਹ ਸੇ ਉਤਾਰ
 ਕਰ ਬੈਸਿਤਰ ਪਰ ਸੇਕ ਕੇ ਸਵੇਰੇ ਫੇਰ ਅੰਨ ਧਨ ਕੀ ਤੋਰ
 ਨ ਆਵੈ ਗੀ ਹੇ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਵਾਤਣ (ਸਦਾ ਗੁਲ
 ਬ) ਕਿਕਰ ਦੀ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਮੁਖ ਮੇਂ ਕੋਈ ਬੀ ਰੋਗ ਨ
 ਹੋਗਾ ਵਾਤਣ ਕੁਰਲੇ ਬਾਹਰ ਇਹ ਘਟ ਬਾਸੀ ਸੁੰ
 ਨ ਜੈਸੇ ਕੀ ਆਉ ਜਾਤ ਕਾ ਤਿਸਕ ਪਾਪ ਨ ਪੁਨਿ॥
 ਵਾਤਣ ਕਰਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨਾ ਜਪ ਜੀ ਪੜ ਕੇ ਪੜ
 ਦਿਆਂ ਲੰਗਰ ਸਜਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਗੁਰਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ॥
 ੬੧॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੨ ਵੀ ਪਾਰੀ ਭੁਰੇਈ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀਭਾ
 ਈਚਕ ਵਿਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯਾ ਅਰ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਾ
 ਜੇ ਸਉਚੀਦਾ ਉਗਟੈ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੈ ਹਜ਼ਾਰਾ ਏਤੇ
 ਚਾਨਣ ਹੋਇਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ
 ਸੰਗਤ ਕਰੀ ਅਰਜ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਅਸੀਭਾ
 ਗਵਤ ਸਪਤਾਹ ਸੁਣਦੇ ਸੇ ਪਾਣੀ ਕੇ ਨੀਮਤ ਤੇਰਾ ਦਿ
 ਨ ਗਰੁਣਾ ਚਦੇ ਸੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸਿਖੇ ਭਾਗਵਤ ਦੀ ਜਗਾਹ ਤੁਸੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਾਓ ਗਰੁਣ ਦੀ ਜਗਾਂ ਹੋਰ ਗੁਰ ਬਾਣੀ
 ਆਂਦਾ ਯਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਾ
 ਓ ਪਾਣੀ ਆ ਨੂੰ ਗਰੁਣ ਬੋਝੋ ਗੁਣਾਂ ਵਧੀਕ ਫਲ ਪਾਪ
 ਤੋਰੇ ਦੇਗਾ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਮੁਇਆਂ ਕੋ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਵੇਗੀ
 ਸੁਖ ਪਾਪੂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾਲੇ ਮਾਤੁਲੋਕ ਵਿਖੇ ਜਸ ਹੋਵੇਗਾ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣੇ ਸੇ ਆਦਰ ਹੈ ਸਭ ਕਿਸੀ ਕੋ
 ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਫਲ ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਸਿਖ ਸੀ
 ਤਸਾਧ ਸਿਖ ਭਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਦਾ ਕੇ
 ਕੇ ਆਨੇਗਾ ਉਸ ਦੀ ਕਲਾਮ ਹੋਵੇਗੀ ਫੇਰ ਸੰਗਤ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਾਡੇ ਭਾਈ ਔ ਬੜੇ ਸਾਨੂੰ ਹਾਸੀਆਂ ਕ
 ਰਦੇ ਹੋਨ ਪਈ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥਿ ਦ ਸਿਖ ਜੀ ਦਾ ਮਾਖਿ
 ਆਨਾ ਮੰਨੋ ਫਿਰ ਫਿਰ ਫਾਹੀ ਫਾਸੇ ਕਉ ਆ ਫਿਰ
 ਪਛਤਨਾ ਅਬ ਕਿਆ ਹੁਆ ਫਾਬਾ ਚੇਗ ਚੁਗੇ ਨਹੀ ਬੁ

ਸ੍ਰੋਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤਆਖੀਸੁਸ਼ੋ, ਜੋਪਿਛਲੀਗੀਤਮ
 ਰਜਾਦਾਅਸੀਕਰਨੇਹਾਂ ਸੋਈਤੁਸੀਕਰੇ ਗੁਬਿਦਸਿੰਘਦੇ
 ਸਿੰਘਾਂਕਉ ਤੁਰਕਬੈਰੀਜਾਣਕੇ ਬੜਾਦੁਖਦਿਦੇਤੇਕਤਲਕ
 ਰਦੇਹਨ ਨਾਲੇਪਾਰਬੁਹਾਲੁਟਲੈਦੇਹਨ ਜਿਹਨਾਸਿੰਘਕੋ
 ਫੜਕੇਤੁਰਕਾਂਪਾਸੋਲੈਜਾਂਦਾਹੈ ਉਸਕੋਸੋਰੁਪਾਇਕਸਿ
 ਘਦੇਸਿਰਦਾਇਨਾਮਮਿਲਦਾਹੈ ਸਿੰਘਦੇਨਾਮਨੂੰਬੜਾ
 ਦੁਖਮਿਲਦਾਹੈ ਹੋਰਸਭਮੇਨੇਤੁਰਕਚਾਰਬਰਣਖੜੀ
 ਰਜਪੂਤਸਿੰਘਨਾਮਦੇਵੈਰੀਫਿਰਦੇਹਨ ਔਰੰਗਜੇਬਪਾ
 ਤਸਾਹਦਾਹੁਕਮਹੈ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਦੇਸਿੰਘਾਂਨੀਕਤ
 ਲਕਰੋਕਈਸਿੰਘਮੇਤੋਬੋਤੁਰਦੇਕਹੰਦੇਹਨ ਅਸੀਨ
 ਨਕਸ਼ਾਹੀਏਹਾਂ ਮੁਕੱਰਪੈਦੇਹੈ ਤਾਂਸੁਖਨਾਲਟਸਦੇਹ
 ਨ ਹਿੰਦੂਕਚੇਤੇਰਾਮਜਬਮਨਜੁਰਨਹੀਕਰਦੇ ਹੋਰਦਾਹੈ
 ਰਭੇਖਬਤਾਉਦੇਹਨ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਤੀਜਾਮਜਬਬ
 ਟਾਉਟਲਗਾਹੈ ਪਰਬਣਨਾਨਹੀਂ ਜਿਸਨੇਬੈਸਨੋਪੁ
 ਜਾਤੁਆਗਕਰਚਾਰਬਰਣਦੀਏਕਤਾਕਰੀਹੈ ਨਾਲੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹਨਾਲਵੈਰਰਚਾਇਆਹੈ ਕਈਗੁਰੂਕੇਸਿ
 ਖਕਹਾਉਦੇਹਨ ਪਰਸਿੰਘਾਂਦੇਨਾਮਦੇਵੈਰੀਹੁੰਦੇਹਨ ਅ
 ਗੇਕਿਸੀਨੇਚਾਰਬਰਨਦੀਏਕਤਾਨਹੀਂਕਰੀ ਆਪੋਆ
 ਪਣੇਬਰਨਦੇਕਰਮਸੁਣਫਤੇਹੈਨ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ
 ਸੁਰਕੇਦਾਜਾਸਫਕਾਉਦਾਹੈ ਕੁਠਾਨਹੀਂਨੇੜੇਬੀਰੁਕਟ
 ਦੇਦਾ॥ ਠਾਕੁਰਗੀਨਹੀਂਪੁਜਦਾ ਸੁਵਾਂਦੀਪੁਜਾਕਰਾ

ਉਦਾਂਤੇ ਅਮਿਤਲੋਚਨੇ ਖੰਡੇ ਦਾ ਛਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਪਨੇ ਗੁ-
 ਰੂਕੇ ਨਾਮ ਦੀ ਤੇ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅ-
 ਸਾਂ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਭਰਿਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ
 ਅਤਿ ਭਯਾਨਕੀ ਸਬ ਐਸੇ ਹੀ ਪਏ ਕਹੰਦੇ ਹੈਨ ਅਸੀਂ ਤੇ
 ਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਚਹਾਜੀ ਤੇਰੇ ਸਿੰਘ ਮਜੇਹਾਂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤੁ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੀ ਦੁਰਮਤ ਵੰਢੇ ਮਿਤ ਅਸਾ
 ਫੁਟੇ ਸੇਈ ॥ ਹਉ ਫੁੰਦੇ ਦੀ ਜਗ ਸਬਾਇਆ ਜਨਨਾਨਕ
 ਵਿਰਲੇ ਕੇਟੀ ॥ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕਿਸੀ ਕੇ ਪੂਜਣੇ ਕੀ
 ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੁਰਜ ਅਗੇ ਸਬ ਚਾਨਣੇ ਮਾੜੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਚਾਰ
 ਬਰਨ ਹਿੰਦੂ ਭੋਖ ਗਏ ਏਨਾਂ ਦਾ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਮੈਰਲ
 ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਸੁਰਾਬੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੈਸੀ ਹੈ
 ਅਹਾਰ ਭੀ ਤੁਰਕਾਂ ਜੈਸਾ ਫਰਤ ਮਾਨ ਕੁਠਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ
 ਚਾਰ ਬਰਨ ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਇਕਜਨੇ ਉਹੈ ਨਿਸਾਨੀ-
 ਚਿਹ ਨਿਸਾਨੀ ਭੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅੰਦਰ ਰਖਦੇ ਹਨ ਬਿਨਾਂ ਪੁਛਿ
 ਆਂ ਜਾਣਿਆਂ ਹਿੰਦੂ ਮਾਊ ਮਨ ਹੀ ਹੋਤੇ ਇਸੀ ਟਾਸਤੇ ਤੀ
 ਜਾਪਿਥ ਖਾਲਸਾ ਸਾਜਿਆ ਹੈ ਕੇਸ ਕਛ ਆਇਕ ਗੁਰ
 ਮੁਯਾਦ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਹਤੀ ਸਿੰਘ ਲਖ ਆਦ
 ਮੀ ਟਿਚ ਨਹੀਂ ਛਿਪਦਾ ਰਲਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਪਰਗਟ ਹੋਇ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੇਰ ਮਿਰਗਾਂ ਟਿਚ ਨਹੀਂ ਰਲਦਾ ਸਿਖੇ
 ਚਾਰ ਬਰਨ ਤੋੜਕੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਸੇਵ ਬੀਸ ਹੈ ਚਾਰ ਬ
 ਰਨ ਨਾਲੋਂ ਖੰਡੇ ਧਾਰੀ ਸਿੰਘ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਗੁ

੧੯੩
 ਹੁਕੀ ਰਹਤੁ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਰਖੇਗਾ ਸੰਤਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੇ ਦੁ
 ਖੀ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧਨ ਤੇ ਸੁਖੀ ਸਾਧਨ ਮਨਿ ਰਮਲਤਾ
 ਕੇ ਕਰਮਾ ॥ ਕਾਲ ਕੇ ਬਚਾਏ ਫੇਰ ਕਾਲ ਹੀ ਪਾਏ
 ਏ ॥ ਤੇ ਸਿਧੇ ਸਬ ਤੁਹਾਡੇ ਮਗਰ ਖੁਆਰੇ ਤੇ ਫਿਰਨ
 ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਧੋਖੇ ਦੇਣ ਕੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਰੂ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਘ ॥
 ਕੇ ਪੁਜਨ ਸਿੰਘ ਤੁਹਾਡੇ ਜ ਅੰਸੇ ਵਧੇਗਾ ਸਭ ਚਾਰ
 ਬਰਣ ਭੇਖ ਧਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿੰਘ ਸਜਣ ਕੇ ਬਾਣਾਂ ਰਖਣ
 ਕੇ ਤੁਸਾਂ ਰੋਜ ਗਾਰ ਕਿਰਤ ਕਰ ਕੇ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰਨਾਂ ॥
 ਸਬ ਰਾਜ ਬਾਹੁ ਤੁਸਾਂ ਸਾਬ ਮਿਲ ਜਾਣ ਕੇ ਜਿਤਨੇ ਤੁਸਾਂ
 ਨਾਲ ਈ ਰਖਾ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨ ਝਾੜ ਬੂਟੇ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਹੋ
 ਣਾਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਇਕ ਸਿੰਘ ਇੰਛੁ ਪੁਨਿਆ ਠੀਕੀ
 ਸਦਾ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅ
 ਰਦਾਸ ਲੈ ਕਰ ਕੇ ਮਾਨ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ
 ਹੁਗਲੀ ਕਲਕਤਾ ਪੂਰਬ ਨਨਕਾਣੇ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ
 ਸਰ ਤੁਹਨ ਤਾਰਨ ਇਸਨਾਨ ਬੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤੇ ਹੋਆ ਯਾਹਾਂ ॥
 ਉਥੇ ਇਕ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਹੈ ਜੀ ਉਸ ਵਿਖੇ ਹੰਦਾਲ ਜਟ ਦੀ
 ਆਂਸਾਖੀ ਆਂਦੈਨ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਹਿਲੇ
 ਜਨਕ ਦਾ ਅਉਤਾਰ ਸੀ ਮਰਿ ਬਹੁਤ ਨਿਦ ਮਾਲਿਖੀ ਹੈ ਜੀ
 ਹੋਰ ਜੀ ਅਜਾਡੇ ਪਰ ਇਕ ਵਡੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਹੈ ਜੀ ਉਸ
 ਵੇ ਵਿਚ ਹੰਦਾਲ ਜਟ ਦਾ ਨਾਮ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੰਦ ਦੀ ਸਾਖੀ ਭੀ
 ਨਹੀਂ ਪਿਛਲਾ ਜਨਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਰਾਜ ਜਨਕ ਭੀ

ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪੂਰਨ ਵਿ
 ਸਨ ਅਵਤਾਰੀ ਪੰਜ ਬਰਸ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਪੀਛੇ ਸ
 ਗਲਤਿਆਗ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕ ਸਿਮਰਨ
 ਓਹ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮਝੇਲ ਸਿੰਘ ਪਾਸੋਂ ਮੈਂ ਬਣ
 ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੂਰਜ ਦਾ ਤੇਜ ਉ
 ਲੂ ਥੋਂ ਸਹਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕ
 ਤੇਜ ਜਿਨਾਂ ਖੋਟੀ ਮਤ ਦਾਲਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਨਹੀਂ ਸਹਾਰਿਆ
 ਗਿਆ ਹੈ। ਓਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਨਿੰਦ
 ਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸਾਖੀਆਂ ਆਪ ਬਣਕੇ
 ਵਿਚਟ ਧੀਕ ਰੋਹ ਲਿਖ ਦਿਤੀਆਂ ਹੋਨ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿੰਘ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਪਰਕੀ ਨਿਦਾ ਸੁਣੇ ਕੰਨ ਵਿਖੈ ਅ
 ਗੁਲੀ ਦੇਵੈ ਪੋਥੀ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਓਹ ਪਤਰੇ ਜਿਨਾਂ ਪੁਰਨਿ
 ਦਾ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਪਾੜ ਸੁਟਨ ਯਾਜਲ ਦੇਣ ਨਗੇ
 ਓਨਾਂ ਪਰਮੇਸਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੈ ਗੀ ਤੇ ਸਿੱਖੇ ਤੁਸਾਂ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਨਿ
 ਦਾ ਆਪਣੇ ਕੰਨੀਨ ਸੁਣੇ ਰਸਨਾ ਦੁਆ ਪੜ੍ਹਨ ਹੀ ਅ
 ਰਨੇ ਤੋਂ ਦੁਆ ਦੇਖੋ ਨਹੀਂ ਤੇ ਸਿੱਖੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਗ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁ
 ਰੂ ਦੀ ਜੋ ਨਿਦਾ ਕਰੇਗਾ ਓਹ ਆਪ ਹੀ ਖੁਆਰ ਹੋਕੇ ਸਰਨ
 ਆਵੈ ਗਾ॥੬੨॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੩ ਦੀ ਪਾਠ ਭਰੋ
 ਈ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਦਾ ਲ ਤਿਛੋਂ ਤੇ ਅਦੇ ਦਰਬਾ
 ਰ ਲਗਾਇਆ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾ
 ਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀ ਆਗੇ ਬਿਦਿ ਮਲਣ ਕੀ ਇਹੁ ਤੇਰੀ ਬਰੀਅ

॥ ਅਟਰ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਂਮਾ ਮਿਲ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਤੁਝ ਕੇਵਲ ਨਾਂਮਾ ॥ ੧ ॥ ਸਰੀਜਾਂ ਮਲਾਗਿ ਭੁਟ ਜਲਤ
 ਰਨ ਕੈ ਜਨਮ ਬਿਥਾ ਜਾਤੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥ ੧ ॥ ਰ
 ਹਾਉ ਜਾਪਤੁ ਪਸੰਜਮ ਧਰਮ ਨ ਕਮਾਇਆ ਜੇਵਾ
 ਸਾਧਨ ਜਾਨਿਆਂ ਹਰਿਗਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮਨੀ
 ਚਕਰੀਆ ਸੁਰਟਿ ਪਰੇ ਕੀਰਾਖਹੁ ਸੁਰਮਾਂ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥

ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਗਰ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਸਬਦ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਕਿਸ ਅਸਥਾਨ ਕਿ
 ਸ ਪਰਥਾਇ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਬਚਨਹੂਆ ਕਿ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪੂਰਬ ਜਨਮ
 ਮੇਂ ਉਨ੍ਹੀ ਸੇ ਦੇਸ ਵਿਖੇ ਬੜਾ ਤਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੋਵੇ ਮਾਤਾ ਅ
 ਰ ਪਿਤਾ ਹਰਿਭਗਤ ਜੇ ਓਨਾਂ ਕੋ ਵੇਰਾਗ ਉਪਜਿਆ
 ਸੀ ਸਾਰ ਕੇ ਸੁਖ ਉਨ੍ਹੇ ਕੇ ਝੁਠੇ ਭਾਸਣੇ ਲਗੇ ਮਨ ਨੇਚਾ
 ਹਿਆ ਕਿਤੇ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਪਾ
 ਪਤੀ ਹੋਵੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਸੀਤੋਂ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਜੀਗਤ ਵਿਦਿਆ ਹੋਈ ਠੇਹਰੇ ਨੇ ਚਲਦੇ
 ਚਲਦੇ ਗੁਰੂ ਸਰਜੀ ਪਰਆਨ ਪਹੁੰਚੇ ਲਗੇ ਭੁਜਨ
 ਬੀਦਗੀ ਕਰਨੇ ਦੇਹ ਕਾਤੁ ਆਗ ਕੀਆ ਦੋਨਹੁੰਨੇ ਚੜ੍ਹ
 ਭੁਜਤੁ ਪਧਾਰ ਕਰ ਬਿਬਾਨੇ ਪਰਚੜ੍ਹ ਕੇ ਬਿਸਨ ਪੁਰੀ
 ਕੋ ਗਾਏ ਅਗੇ ਵਿਸਨ ਭੁਗਵਾਨ ਜੀ ਨੇੜ ਮੁੰਦ ਕਰ ਅੰ
 ਤਰਧਿਆਨ ਸੇ ਮਗਨ ਹੋਇ ਰਹੇਥੇ ਲਛਮੀ ਬੋਲੀ

ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਆਪ ਜੇਏ ਜਾਤੇ ਤੇ ਅਗਿਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕ
ਰੇਗਾ ਵਿਸਨ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੇ ਮੇਰੀ ਭਗਤ ਮਾਤਲੇ
ਕਹਿਏ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਮੈਂ ਓਨਾਂ ਕੋ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਭ
ਜੇ ਮੇਰੇ ਭਜੋ ਹਉ ਤਾਂ ਕੇ ਸੁਗਾ ਜੁਗੀਤ ਰਇਹ ਮੇਰੀ ਬਾ
ਣੀ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਦੁਰੁਰ ਭੁਜ ਰੂਪ ਦੇਨੋ ਬਿਬਨ ਮੈਂ ਬੈਠੇ
ਹੁਏ ਆਏ ਲਛਮੀ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਏਨਾਂ ਕਿ
ਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਤਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੀ ਓਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨ ਕੋਂ ਟ
ਰੇ ਜੀ ਜਿਥੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰ ਇਨਾਂ ਭਜਨ ਸਿਮਰਨ ਕੀ
ਆਹੇ ਜੀ ਬਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਲਛਮੀ ਮ
ਤਲੇ ਕਹਿਏ ਇਕ ਪੁਨੀਤ ਭੂਮਕਾ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ
ਗੁਰ ਪੁਰੀਏ ਓਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਏਨਾਂ ਭਜਨ ਤਪ ਸਿਮਰਨ
ਕੀਆ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕੁਛ ਮੰਗੋ ਓਨਾਂ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਪਾਹ ਪੁਰ ਹੋਵੋ ਬਰਨ ਹੋਇਆ
ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਲੇ ਕਜਾਓ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਹ ਪੁਰ ਹੋਵਾਂਗਾ।
ਬਿਸਰਾਮ ਬੇਦੀ ਕੇ ਪਰਜਨ ਮਲੀਆ ਕਾਲੂ ਬੇਦੀ ਓਸ
ਦਾ ਨਾਮ ਹੁਆ ਕ੍ਰਿਪਤਾ ਕਾ ਸੰਜੋਗ ਰੁਇਆ ਵਿਸਨ
ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਹੋਇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਅ
ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਜੋ ਲਾਹੌਰ ਪੰਜਾਬ ਬੀੜ ਕੋਂ ਸ
ਦੇ ਲਗ ਭਗ ਹੈ ੧੫੨੬ ਸੰਮਤ ਨਿਪਤ ਬੀਰ ਬਿਕ੍ਰਮਾ
ਇਤਮ ॥ ਕਾਰਤਕ ਸੁਦੀ ਪੂਰਣ ਮਾਸੀ ਟਾਲੇ ਦਿਨ ਭੋਏ
ਪਹਰ ਰਾਤੁ ਰਹੰਦੀ ਜਨਮ ਧਾਰਿਆ ॥ ਹੁਣ ਅੰਜ ਕੱਲ

ਬੀਜੇ ਗੁਰ ਪਾਰਦੇ ਨਿਦਕ ਹਨ ਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਸਿ ੧੮੬
 ਖਾਂਡੀ ਭੁਲਾਵਟਾਂ ਦੇ ਕੇ ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਸੁਟਨ ਵਾਲੇ ਖੁੜ ਗੁਰ
 ਪਾਰਤੋ ਫਿਟਕਾਰੇ ਤੇ ਦੁਰਕਾਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਚਿਹਰੇ ਮੰਦ
 ਕੀਮਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਏਹੁ ਭੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹ
 ਰਾਜ ਵਿਚ ਕਤਕ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਦੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਅਟੁਤ
 ਰਧਾਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਖ ਬਿਤੀ ਆਨੂੰ ਜਨ ਮਧਾਰਿ
 ਆਰੇ ॥ ਪਰ ਰੇ ਸਿਖੇ ਤੁਸਾਂ ਉਨਾਂ ਕਪਟੀਆਂ ਦੇ ਕਪਟ ਵਿ
 ਚਨ ਆਉਣਾਂ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜਾਂ ਬਡੇ
 ਹੋਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕਾਣੇ ਸਾਹਿਬ ਮਾਲ ਸਾਹਿਬ ਏਹੁ ਸਬਦ
 ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਦਰ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਤਾ
 ਰੀ ਕਈ ਅਟੁਤਾਰ ਵਿਸਨ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਸੀ ਸਾਠ ਕੇ ਮਾਪ
 ਉਤਾਰੇ ॥ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਭਇਆ ਬਿਬੇਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨੋ ਗੁਰੂ ਏਕਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਕਹਿਕੇ ਉਠੇ ਪੁਕਾਰਾ ਆਗੁਆ
 ਲੈ ਕਰ ਜੁਧ ਕੀ ਪਹਨ ਚਲੇ ਤਲਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੬੩ ॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੪ ਵੀ ਪਾਰੰਤ ਹੋਈ ॥

ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪੰਥਕਾ ਮਾਲਕ ਹਸਤਨ ਪੁਰਜਾਇ ਦੀ
 ਟਾਂਨ ਲਗਾਇਆ ॥ ॥ ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਗੇ ਬ ਤੇ ਜੇਬ ਨਿ
 ਸਾ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਤੂੰ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਜੋਧਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਭ ਹਿੰਦੂ ਕਰਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪੜ
 ਨ ਕਲਮੇ ਸੁਕਰਾਨਾ ਗੁਰ ਪੀਰ ਪੈਕ ਬਰ ਦੇਨਹੀਂ ਮੈ

ਏਕ ਕਰ ਜਾਨਾ ਤੁਸੀਂ ਮੁਲਖ ਇਨਾਮ ਖਾਓ ਫੇਰ
 ਦੇ ਜੀਗ ਸਮਿਆਨਾ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਚਾਰ ਕੰਟਮੈਂ ਘ
 ਰ ਘਰ ਤੇ ਠਾਨਾ ਤੂੰ ਐਤ੍ਹੇ ਦਾਵੇ ਨਾ ਕਰੁ ਤੇਰੇ ਪਾ
 ਸ ਨਹੀਂ ਫੌਜ ਸਮਿਆਨਾ ਤੂੰ ਹੈਂ ਇਨਾਮ ਮੇਰੇ ਦੀ
 ਨ ਦਾ ਜੇ ਪੜੇ ਕੁਰਾਨਾ ਬੜਾ ਪੈਕੀ ਬਰ ਤੇਨੂੰ ਕਰਾਂ
 ਗੇ ਨਾਲੇ ਮਜਮਾਨਾ ਮੇਰੀ ਫੌਜ ਬਿਅਤਿ ਹੈਂ ਐ
 ਹਰਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਤੇ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ

ਕੋਈ ਫੇਰ ਨ ਜਾਏ ਏਕ ਤੂੰ ਮਨ ਮੈਂ ਜਾਣ ਲੈ ਸਭ
 ਪੈਦ ਖੁਦਾਏ ਤੂੰ ਐਤ੍ਹੇ ਦਰਜਾ ਫੁਰਕੇ ਕਿਉਂ ਜੀਗ
 ਉਠਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਮਝ ਕੇ ਲਿ

ਖਿਆ ਪਰਵਾਨਾ ਚਿਹੀਆਂ ਮਾਰਨ ਬਾਜਨੀ ਕਰ
 ਖਾਣਨ ਤਾਮਾ ਪਉਣ ਵਰੇ ਜਬ ਕਹਰਦੀ ਹੁਲਕੇ
 ਤੁਮ ਮਰਨਾ ਅਗੇ ਦੋਣੈ ਮਜਬ ਸੇ ਹੁੰਦੀ ਜਾਕਰਨਾ
 ਸੁਧ ਕਰਾਂਗੇ ਧਰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਮਰਨੇ ਰੁਠਾਨਾ ॥

ਸਿਧਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਈ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗਮ
 ਕਰੋ ਬਚਨ ਹੁਆ ਇਹ ਲੈਕੇ ਦਿਲੀ ਜਾਓ ਤੇ ਹੁਕ
 ਮਨਾਟਾਂ ਦੇ ਆਓ ਇਕ ਸਿਧਨੇ ਖੜੇ ਹੋਇ ਹਾਬ ਜੋੜ
 ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਸੀ ਗੁ
 ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਬਦ ਹੈ ਜੀ ਹਿੰਦੁ ਮੰਨ
 ਤੁਰਕ ਕਾਣਾ ॥ ਦੋਹਰਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਸਿਆਣਾ ਬ
 ਚਨ ਹੁਆ ਹਿੰਦੁ ਇਸ ਦਾ ਸਤੇ ਅੰਨੇ ਹਨ ਤੁਰਕ ਤਰੀ

ਕਾ ਟੁਰਤਮਾਨ ਕਰਦੇਹਨ ਗੋਰਾ ਪੁਜਦੇਹੈਨ ਕਲ
 ਮੇਂਦਰੁਦਕੀ ਹਲਾਲੀਖਾਂਦੇਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿਤਨੀ ਹਿ
 ਦੁਵੇ ਮਜਬ ਦੀ ਮੁਲਾਂ ਨਿਆਦਰੀ ਕਰਦਾਹੋਵੇ ਤੰਭੀ
 ਲਿੰਦੁ ਗਿਲਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਮੁਸਲੇਨਾਲ ਭਾਵੇਂਕੈ
 ਤੀਹੋਂਸਤੀਹੀ ਕਰੀਏ ਉਸਦੇਦੀਨ ਦੀ ਨਿਦਾਕ
 ਰੋਕੀਨੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ ਓਸੇ ਟੁਕਤ ਮੁਹਬਤਛਤ
 ਜਾਂਦੇਹਨ ਤਾਂਹੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਗਇਜੀਨੇ ਅਰਥਸ
 ਚਾਨਹੀਂ ਸੀਕੀਤਾ ਓਨਾਨੂੰ ਮੁਸਲੇਕਾ ਤਰੀਕਾ ਮਾਲੂ
 ਮਜੀ ਜਾਂਤਿਦੁਕਾਤੁਰਕ ਸੇਂ ਮੇਲਹੋਤਾ ਤੈ ਤਾਂਹਿਓ
 ਸੁੰਦਾਰੇ ਮਾਏ ਸਾਹਦੀਆਂ ਮਨ ਵਿਚ ਖੇਪਾਂ ਦੀਤ
 ਰਹ ਮਨਵਿਖੇ ਆਖਦੇਹੈਨ ਪਈ ਇਸਨੂੰ ਝਟਪਟ
 ਮੁਸਲਾਕਰੇਂਗੇ ਰਾਮਗਇਜੀਨੇ ਮਿਟੀਬੋਈਮਾਨਦੀ
 ਕਹਿਕੇ ਸਬਦ ਬਦਲਇਤਾਸੀ ਜੀਗਤਅਰਜ ਕਰੀਜੀ
 ਜਾਨੂੰ ਗਿਆਨੀਕੇ ਲਖਣਦੇਸੇਜੀ ਬਚਨਹੁਆ
 ਜੈਸਾ ਸੁਟਰਨਤੈਸੀ ਉਸਮਾਟੀ ਜੈਸਾ ਅੰਮਿਤਤੈਸੀ ਬਿ
 ਖਖਾਟੀ ਜੈਸਾ ਮਾਨਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ਜੈਸਾ ਰੀਕਤੈਸਾ
 ਰਾਜਾਨਾ ਜਾਗੀ ਪਉੜੀ ਮੁਖਟਾਕ ਕਹਿਕੇ ਸਿਖੇ
 ਕਲੁ ਮੈਂ ਮਨਮੁਖ ਕਉਣਾ ਚੁੰਜ ਗਿਆਨਸੇ ਦੇਹੀਕਾਪਾ
 ਲਣਾ ਗਿਆਨੀ ਕਰੇਂਗੇ ਕਿਸੀਸੇ ਗਿਆਨੀ ਸਚਾਨ
 ਹੀਂ ਬਣਿਆਂ ਜਾਇਗਾ ਗਿਆਨੀ ਕਿਸੇ ਮਜਬ ਕਾਆ
 ਸਰਾਨਹੀਂ ਰਖਦਾ ਆਜਕੇ ਜਮੇ ਗਿਆਨੀ ਮਜਬਾ

400 ਕੇ ਪੀਛੇ ਲਗਣਗੇ ਤੀਸਰਾ ਮਜਬ ਸਚਾ ਰਹਤਧ
 ਰਮ ਮਿਜਾਦ ਫਾਲਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਭੈ ਫਾਲਾ ਜਤ ਸਤ ਸੰਜ
 ਮਤੇ ਲਫਾਲਾ ਖਾਲਸਾ ਖਤੋਧਾਰੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ
 ਮੁਸਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਲਣਗੇ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਮਤ ਸਰ
 ਗਿਆਨੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਹਿੰਦੂਆਂ ਆਨ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਔਰੰਗ ਜੇਬ ਸਫ ਮਣ ਜਨੇ ਬੁਝਾ
 ਸਾਧੇ ਉਤਾਰ ਕੇ ਪਿਛੇ ਪਸਾਦੇ ਫੁਕਦਾ ਹੈ ਜਿਤਨੇ
 ਹਿੰਦੂ ਆਦਿ ਲਤਾਏ ਨੇੜੇ ਜੀ ਸਭ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰ
 ਲਵੇ ਹੈ ਨਜੀ ਦਿਲੀ ਲਹੌਰ ਅਗਰਾ ਲਖਨਊ ਪੂਰ
 ਬਦਖਣ ਗੁਜਰਾਤ ਕਦੁਤੇ ਝੰਗ ਸਭ ਉਸ ਕਾਰ ਜਾਹੈ
 ਜੀ ਅਬ ਤੁਸੀਂ ਦਇਆ ਕਰ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਰੱਖ ਲਓ ਜੀ॥
 ਬਰਨਹੂਆ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਤਾਂਗੇ ਤੋੜ ਫੌੜੇ ਜਨੇ
 ਉਦਾ ਹਿੰਦੂ ਸੁਠਾਏ ਸਗੋਂ ਧਾਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ ਭਰਿਸ
 ਟਕਰਵੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਬਣੇ ਹੋ ਅਮਿਤ
 ਫਕਲਤ ਜੁਧ ਕਰਹੁ ਓਨਾ ਆਖਿਆ ਸਿਖਾਨਾ
 ਮੇਰੇ ਸਗੋਂ ਕਤਲ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨਾ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ
 ਕੇਲੇ ਜੁਧ ਨਹੀਂ ਹੋਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਕੋ ਸੰਤ ਮਰਾਂਗੇ
 "੬੪"
 "ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੫ ਟੀ ਪਾਰੀ ਭਰੋਈ
 " ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀਗਲ ਪਹਾੜ ਦਿਖੇ ਬੈਠਕੇ ਵੈਰਾ
 ਗ ਸੀਯੁਕਤ ਏਕਾਂਤ ਅਸਥਾਨ ਮੇਂ ਏਕਾਂਤ ਭੁਜਨ ਸਿਮ
 ਰਨ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿੰਦੂ

ਬੈਰਾਗੀ ਸੀਨਿਆਸੀ ਆਪੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨਗੇ। ੨੦੧
 ਸਾਂਕਸ ਨੂੰ ਐਰੇ ਕਸਟ ਕਾ ਅਰੰਭ ਕੀਆ ਹੈ ਸਾਡੇ ਗਲਜ
 ਨੇਉ ਦਾਧਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਕੀਕਰਣ ਹੈ
 ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੇਰਾਂ ਕੋ ਮਿਰਗ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦੇ।
 ਰਾਜੇ ਸੇਰ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਸੀਨਿਆਸੀ ਬੈਰਾਗੀ ਹਿੰਦੂ ਰਈਯਤ
 ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਸਿੰਘ ਕੋ ਹਰ ਸੇਰਾਂ ਕੋ ਮਾਰ ਸਕਦਾ
 ਹੈ। ਜੋ ਸੇਰ ਕਾ ਬਲ ਕੇ ਹਰ ਵਿਖੇ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਿੰਘ ਕੇ
 ਹਰ ਰੂਪ ਹੈਂ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਸਫ ਉਠਾ ਕੇ ਟੈਰੀ ਭਜਾਇ ਕੇ
 ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਗਰਜਣਗੇ ਸੀਨਿਆਸੀ ਬੈਰਾਗੀ ਹਿੰਦੂ ਅ
 ਗਿਦੜਾਂ ਕੋ ਤੁਰਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜਾਂ ਸਿੰਘ ਕਮਰ ਕਸਾ
 ਕਰ ਕੇ ਜੁਧ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਤੁਰਕ ਸਾਰੇ ਡੁਰਣਗੇ। ਜੇਕ
 ਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤੇਰੇ ਕਛ ਨ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਰਕ ਨਹੀਂ ਡੁਰਣ
 ਗੇ ਕਛ ਵਿਖੇ ਕਲਾਹੈ ਕਛ ਕੇ ਸਾਂਝੀ ਬਿਨਾਂ ਸਿੰਘ ਨ
 ਹੀਂ ਓਹ ਮਲੇਫ ਤੁਰਕ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਓਸ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ
 ਨਾਂ ਮਲੇਫ ਤੁਰਕ ਜੈ ਸਾਹੈ। ਜੋ ਸਿੰਘ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ
 ਕਛ ਕੇ ਸਾਂਝੀ ਰਹਿਤ ਨਾਰਖੇ ਅਰਦਾਸ਼ ਦੀ ਬਿਅਦ
 ਬੀਟੀ ਕਰਾਏ ਓਸ ਕਾ ਪਰਲੋਕ ਮੈਂ ਮੁਹਿ ਕਾਲਾ ਹੋ ਜਾਏ
 ਗਾ ਪੀਛੇ ਪਛਤਾਏ ਗਾ। ਜੋ ਸਿੰਘ ਕਛ ਦੀ ਅਰਕੇ ਸਾਂਝੀ
 ਰਹਿਤ ਰਖੇ ਗਾ ਅਰਦਾਸ਼ੀ ਦਾ ਵੀ ਅਦਬ ਰਖੇ ਗਾ।
 ਓਹ ਸਿੰਘ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੋਵੇ ਗਾ ਓਸ ਦੀ ਮੈਂ ਪਰਲੋਕ ਵਿ
 ਖੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਧਾਨਾਂ ਸਦੇ ਗਾ

ਓਹ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਦਾਏ
 ਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ
 ਅਨਪਾਹੁਲੀਏ ਆਏ ਹਾਥ ਜੋੜ ਚਰਨੇ ਪਰ ਨਿਮਸਕਾਰ
 ਕਰੀ ਅਰ ਬਹੁਤ ਸੇ ਪਦਾਰਥ ਲੰਗਰ ਵਿਖੇ ਭੇਟ ਕੀਏ
 ਜਾਂਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ
 ਜੀਨੇ ਉਨਾਂ ਅਨਪਾਹੁਲੀਏ ਸਿੰਘਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਹੁ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਿਆ ਹੁਕਮ ਹੋਇ
 ਆ ਹੇ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ
 ਤੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਖਣੀਂ
 ਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਲਓ ਜਦ ਓਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਲੈ
 ਨ ਤੇ ਫੇਰ ਕੇ ਸੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਤੁਰਕਣੀ ਪਾਸੋਂ ਸਿ
 ਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਵਣਾ ਕੇਸ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈਨ
 ਇਨਾਨੂੰ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਹਥ ਲਗਾਵਣਾ ਬੜਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ
 ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਅਵਥ ਠਪਣਾ ਚਾਹੀਏ ॥ ਏਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੋਹਰ
 ਹੈ ॥ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਮੈਂ ਜਾਓਗੇ ਤਉ ਤੁ
 ਸਾਡਾ ਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਮੀਨ ਜਾਤੀ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ
 ਨਗੇ ਓਨਾਂ ਵੀ ਵੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦ ਓਹ ਫਤੇਬੁਲਾ
 ਵਣਗੇ ਤਦ ਓਨਾਂ ਵੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸਿੰਘਾਨੂੰ ਚਾਹੀਏ ਕਿ
 ਸੇਵਾ ਜੂਠਾ ਨਾ ਖਾਏ ॥ ਗੁਰਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਜਿਸਨਾ
 ਲ ਮਨ ਮਿਲੇ ਉਸ ਨਾਲ ਛਕਣੇ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ॥ ਪ
 ਗਤ ਵਿਚ ਠਲ ਛਕੇ ਪਸਾਇ ਛਕ ਕੇ ਹਟ ਜਾਏ ॥

ਓਹ ਪਰਸਾਇ ਪਿਛੋਂ ਜੂਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਅਮਿਤਛ ੨੦੩
 ਕੇ ਉਸ ਟੁਕੜ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਚਾਹੇ ਬਰਨ ਕੇ ਭਾਈ
 ਬੇਸਕ ਛਕ ਲਓ ਵੇਸ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਓਹ ਚਾਹੇ ਭਾਈ
 ਹੋਨ ਆਪਸ ਮੈ ਘੀਤੀ ਅਰ ਏਕਤਾ ਕਰਨੀ ਜੋਗ ਹੈ
 ਸਾਡਾ ਸਿੰਘ ਕੋਈ ਭਰਮ ਨਹੀ ਕਰੇਗਾ ਜੇਹੜਾ ਖੰਡੇ
 ਦਾ ਅਮਿਤਛ ਕੇ ਓਹ ਰਹਤ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਸੇਰ ਹੋਗਾ
 ਉਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮਾਪਿ ਉਜਾਇਆ ਜਾਵੇਂ ਸਿੰਘਾਂ ਅਰ
 ਜਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਜੂਠਾ ਸੀਤ ਪਰਸਾਦ ਛਕ ਲ
 ਵੇਂ ਜਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਪਾਸੋਂ ਸਿਖ ਆ ਲਵੇ ਸਿਖੋ
 ਇਕ ਵੇਰੀ ਜੂਠਾ ਛਕੋ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪਹਿ
 ਲੇ ਪਰਸਾਇ ਛਕਣ ਲੱਗਿਆਂ ਬਾਲ ਵਿਚੋਂ ਪਸਾਇ
 ਦੇਵੇਵੇ ਜਿਤਨੇ ਸਿਖ ਸੀਤ ਭਗਤ ਹੋਣਨ ਬੇਸਕ ਛ
 ਕ ਲਵੇਂ ਜਾਣ ਕੇ ਜੂਠਾ ਖਾਣ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸਿੰਘ ਕੋ
 ਸਿੰਘ ਦੇਖ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ ਆਦਰ ਕਰੇਂ ਜੂਠਾ ਜਾਣ ਕੇ ਖਾ
 ਠੇਂ ਸੇ ਸਿੰਘ ਦਾ ਤੇਜ ਘਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਦੀ ਟਕਾਲ ਜੂਠਾ ਖਾ
 ਠਾ ਤੁਰਕ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਫੇਰ ਸਿੰਘਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜੂਠ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਤੇ ਰਾਜੇ ਸਿਖ
 ਨਾਭ ਨੇ ਖਾਧੀ ਜੀ ਓਨਾਂ ਕੋ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਦਿਸਟੀ ਪਾਪਤ ਭਈ
 ਸੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿੰਘੋ ਓਨਾਂ ਕੋ ਪਹਿਲੇ ਰੋਜ ਸਿਖਿਆ
 ਦਿਤੀ ਸੀ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ
 "੬੫" ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੬ ਟੀ ਚਲੀ "

॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰੀ ਹਸਤਨਾਂ ਪੁਰ ਚਲੇ
 ਏਕੜੀ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾ ਬੈਠੇ ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ
 ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਹਸਤਾਂ ਰੋਕ ਲੀਤੀਆਂ ਹ
 ਨ ਜੀ ਦੇਗ ਮਸਤਾਨੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਸੰਗਤ ਬਿਨਾਂ ਪਰ
 ਸਾਇ ਦੇ ਭਾਢੀ ਤੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁਤ ਹੈ
 ਅੰਨ ਹੈ ਨਹੀਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕੱਠ ਭਿਲਾਂ ਦੀ ਸਰਦਾਈ
 ਰਗੜਾਈ ਸੰਗਤ ਅਣ ਗਿਣਤ ਆਈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸਿਖੋ ਪਿਆਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਚਾਰ
 ਲਾਣ ਉਚਾਰੀਆਂ ਹੋਨ ਗਾਗ ਸੂਹੀ ਇਚ ਤੁਸੀ ਓਨਾਂ ਦਾ
 ਪਾਠ ਕਰੋ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹਹੁ ਉਸਦੇ ਲੇ ਗੁਰੂ ਮੁਖ
 ਦਾ ਕਸਦੈ ਯਾ ਪੜ੍ਹਹੁ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਦੀਨ ਨ ਕੀ
 ਪਤਿ ਪਾਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸੰਤ ਉਬਾਰੁ ਗਨੀ ਮਨ ਗਾਰੈ ॥ ਪਛ
 ਪਸੂ ਨਗ ਨਗ ਨਰਾਧਪ ਸਰਬ ਸਮੇਂ ਸਬ ਕੋ ਪਤਿ ਪਾ
 ਰੈ ॥ ਪੋਖਤ ਹੈ ਜਲ ਮੈਂ ਥਲ ਮੈਂ ਪਲ ਮੈਂ ਕਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰ
 ਮ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧ ਦੇਖਨ
 ਦੇਖਤ ਹੈ ਪਰ ਦੇਤ ਨਹਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਾ
 ਹ ਬਜਾਏ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਇਸਨ ਅਵਤਾਰ ਕਾਨਾ ਮਲੈ
 ਕੇ ਭਗਉਤੀ ਸਹਾਇ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਰਦਾਸ ਵਰਤਾਓ ਸਾ
 ਰੀ ਸੰਗਤ ਪਸੂ ਪੰਛੀ ਸਮੇਤ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵਣ ਗੇ ॥ ਅਰ
 ਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਲ ਹੈ ਨਹੀਂ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿਧੇ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਇਵ ਅਵਤਾਰ ਕਾਨਾ ਮਲੈ ਅ

ਰਦਾਸ ਕਰੋ ਐਸੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਸਬ ਸੰਸਾਰ ਨਿਹਾਲ ੨੦੫
 ਹੁਆ ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਦਾ ਪੜਨ
 ਦਾਉ ਪਾਉ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਬਲੀ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ
 ਜਾਹਿ ਬਜਾਦ ਬਹੁ ਮੇ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਉਨ ਕਾਨਾਮ
 ਲੈ ਕੇ ਪੜੇ ਦਿਦਾ ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ ਗੀ ਸਿੰਘ ਅਰਜ
 ਕਰੀ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਜੰਗਲ ਝਾੜੀਓ ਮੈਂ ਡਰ ਆਂਦਾ ਹੈ
 ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਬ
 ਜਾਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਉਨ ਕਾਨਾਮ ਲੈ ਕੇ
 ਫਿਰੇ ਡਰਨ ਆਵੇਗਾ॥ ਸੰਗਤ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇ
 ਆ ਪਰਸਾਦ ਜੂਠਾ ਨਹੀਂ ਛਡਣਾ ਬੜਾ ਦੋਸਤ ਹੈ
 ਲਾਂਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਹੋਈ ਪੁਛ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ਵ
 ਰਤਾਓ ਜੂਠਾ ਭੋਜਨ ਖਾਨੇ ਵਾਲੇ ਜੇ ਛਡਨ ਤਾਂ ਲਾਂਗ
 ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸਤ ਹੈ ਜੂਠਾ ਛਡਣੀ ਤੁਰਕਦਾ ਮਤ ਹੈ ਗੁਰੂ
 ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਾਧ ਜੂਠਾ ਨ ਛਡਣਾ ਹੈ ਜੂਠਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਦੀ
 ਮਤ ਮਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰਨੇ ਇਕ
 ਸਿੰਘ ਸੁਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਪਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਦਾ ਮੁਖ ਬੀਨ ਕਰ ਪਾਠ ਲੰਗਰ ਦਿਖੇ ਬੈਠ ਕਰਕ
 ਰਦਾਰ ਹੈ॥ ਅਰਵਰਤਾਉਣੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਲੋਕ ਦਾ ਪ
 ਠ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਏ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਤਿ
 ਚਰ ਮੂਲਨ ਬੁਝੀਓ ਜਿਚਰ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਬਦ ਅ
 ਪੁਟ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਖਾਇ ਖਰਚ ਧਨ ਮਾਲਾ॥੧॥

ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰਜੀ ਇਥੇ ਦੀ ਫਾਨ ਲ
 ਗਾਯਾ ਅਰ ਸਿਖਾਂ ਤਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਪਈ ਹੋ
 ਸਿਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਸੋਚੀ ਬੋਚੀ ਤੇ ਹੁਣ ਭਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋ ਸ
 ਦਲਿਆਵੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਹੋਨ ਓਥੇ ਖਬਰ ਦੇਵੇ ਜਾਂ
 ਓਹ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਹਰ ਇਕ ਕੇ
 ਤਾਈਂ ਦੀਆ ਅਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਭਾਈ ਸਾਡੀ
 ਅੰਸਰਾਏ ਸਾਹਿਬ ਜਾਵੇ ਬੈਕੁੰਠ ਪੁਰੀ ਇਥੇ ਗਏ ਹੋਨ
 ਅਸਾਂ ਧਰਮ ਜੁਧ ਕਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨਾਂਗੁ
 ਰਦੁਆਂ ਦੀ ਖਬਰ ਰੱਖੋ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੀ ਖਬਰ ਰਖਾਂਗਾ
 ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਹੋਨ ਓਨਾਂ ਦੀ ਪੁ
 ਜਾ ਬੋਚੀ ਲੈਣ ਤੇ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਦੂਜੀ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਜਾ ਤੇ ਹਣ ਲੈਣ ਅਰ ਸੇਵਾ ਟਹਿ
 ਲ ਕਰਨ ਤੀਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਦੀ ਭਲੇ
 ਪੁਜਾ ਲੈਣ ਤੇ ਖਿਜਮਤ ਕਰਨ ਚੌਥੀ ਪੰਜਵੀਂ ਛੇਵੀਂ ਸ
 ਤਵੀਂ ਅਠਵੀਂ ਨੌਵੀਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਜਾ
 ਸੋਚੀ ਲੈਣ ਅਰ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਭ ਨਾਮਿ
 ਲਕੇ ਇਹ ਕਹਿਆ ਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਲਕੇ ਸ
 ਲਾਹ ਕਰਕੇ ਇਸ ਬਾਤ ਦਾ ਉਤਰ ਦਿਆਂਗੇ ਪਿਛੋ ਦੂਸਰੇ
 ਦਿਨ ਇਹ ਉਕ੍ਤ ਦਿਤਾ ਹੋ ਗਰੀਬ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਦੇ ਨਾਲ ਜਾ ਰੁਦਾਵਾ ਸੀ ਓਨਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦਗਾ ਕੀਤਾ

ਗੁਰਿਆਈ ਵਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਚਿਨਾਂ ਦੀਆਂ
 ਮੜੀਆਂ ਤੇ ਥੜਿਆਂ ਉਥੇ ਬਾੜੂ ਫੇਰੀਏ ਅਰ ਦੀਏ
 ਬਾਲੀਏ ਚਿਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਮਾ ਨੇਕੀ ਕਰ ਗਏ ਹਨ
 ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਿਆਈ ਮਿਲੀ ਹੈ ਚਿਅਾਪੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ
 ਗੇ ਚਿਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਵਿਤਾਨਹੀਂ ਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਪਾ
 ਸੋ ਲੈਂਦੇ ਚੰਗੇ ਲਗਨੇਹਾਂ ਭੁਲਾ ਸੁਰੀਕ ਦੀ ਆਣਮੀ
 ਨਣੀ ਕੋਈ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਅਛੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲ
 ਗਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਤੇ ਪਰਮ ਸਾਲਾਂ
 ਵਿਚ ਪਰਮ ਸਾਲੀਏ ਬਣ ਕੇ ਬੈਠੀਏ ਤੂੰ ਦਾਨਾਇ ਦੁਸ
 ਮਣ ਹੈਂ ਫੇਰ ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬੀ ਖਤਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈ
 ਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਹਛੀ ਮਤ ਦੇ ਰਹਿਅ ਹੈਂ ਗੁਰਿਆਈ ਤਾਂ ਸਾ
 ਬੋਂ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਭਾਈ ਚਾਰੇ ਖੜੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਭੀ
 ਕੱਢਣ ਲੱਗਾ ਹੈਂ ਅਸੀਂ ਕਿਰਤ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਕਰ ਕੇ ਖਾਂਦੇ
 ਗੇ ਅਸੀਂ ਖੜੀ ਪੁੰਨ ਖਾਵੇ ਅਛੇ ਲਗਾਵੇ ਨਾਹੀ ਗੁਰਿਆ
 ਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਤੂੰ ਮਸ਼ਕਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਬਚ
 ਨਕੀਤਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਬਣਾਉਣ ਲਗੇ ਸੀ ਤੁਹਾ
 ਡੇ ਭਾਗਾ ਹੀਣੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਖਾਂ ਸਿ
 ਘਾਂ ਸੀਤਾਂ ਜਾਧਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰ
 ਦਾਸਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਸਭ ਸੋਚੀ ਬੋਦੀ ਤੇ ਹੁਣ ਭਲੇ ਤੁ
 ਹਾਨੂੰ ਪੂਜਣ ਗੇ ਇਤਨਾਂ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰ ਸੰਗਤ ਨੂੰ
 ਸੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ॥ ੬੭ ॥

॥ ਅਮਰੀ ਸਾ

ਖੀ ਵਟ ਟੀ ਪਾਰੀਭਰੇਈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹਿ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੀਥ ਕਾ ਟਾਲੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਅੰਤ
 ਰਜਾਮੀ ਗੁਰੂ ਸਰਇਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇਕਰ ਕੇ ਸੰ
 ਗਤ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇਤੇ ਭਏ ॥ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ
 ਆਪਣਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਤਾਈ ਖਬਰ ਸੁਣਾਈ ਤੇ ਸਿਖੇ-
 ਅਜ ਜੰਗ ਹੋਣਾ ਜੇ ਭਾਈ ਸਿਖੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਰੁਪ
 ਪੈਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਆਈ ਜੇ ਇਤਨਾਂ ਬਚਨ ਸੁਣਾਇਆਂ
 ਸਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਫਤੇ ਗਜਾਈ ਅਰ ਅਕਾਲ ਜਗਾਈ ॥
 ਕਾਇਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਬਿਪਤਾ ਆਈ ਭੁਜਵਦੀ ਹੁਣਾ
 ਇਨ ਕਾਈ ਚਲ ਗੁਰਚਰਨੀਂ ਲਾਗ ਹੁਤਾਈ ਬਚ
 ਨ ਹੋਇਆ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਦਾਦ
 ਰਬਾਰ ਹੋ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਬੋਲਿਣਾਇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ
 ਸਾਸਤਰ ਪੌਰਾਣ ਦੀ ਕਥਾ ਨ ਹੋਵੈ ਗੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨ
 ਪੁਜਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਣਾ ਕੀ ਖਾਨ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਪੰਜ ਸਿੰਘਾਂ ਹਥ ਜੇੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ
 ਜੀ ਅਸਾਂ ਤਾਈ ਬਖਸ਼ ਲੈਣਾ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਸਬ
 ਕਰਾਮਾਤ ਹੋ ਜੀ ਜੀ ਅਸੀਂ ਪੰਜੋ ਮਰਕੇ ਪਰਦਾਰ
 ਇਖੇ ਗਾਏ ਸਾਂ ਜੀ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁਤ
 ਹੋ ਸੀ ਜੀ ਅਸਾਂ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਸੇ ਜੀ ਅਸੀਂ
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਘਰ ਦੇ ਸਿਖ ਸਾਂ ਭੁਲ ਕੇ ਸਰਣ
 ਰਤੇ ਅਚਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਦੇ ਰਹੇ ਸਾਂ ਜੀ ਮਰਕੇ ਜਾਂ ਅ

ਸੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਖੇ ਗਏ ਤਾਂ ਅਜਾਂਜੀ ਇਕ ਦਾ ਸੀ ੨੦੬
 ੧੦੭ ਰੁਪਯਾ ਦੇਣਾ ਸੀ ਅਜਾਂ ਅਚਾਰਜ ਨੀ ਕਹਿਆ
 ਜੇਹਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਾਂ ਪਿਤਰਾਂ ਨੀ ਮਤ ਪੁਨ ਵਾਨ ਦਿਤ
 ਸੀ ਉਹ ਵੇਵਿਚੋਂ ਜਾਨੂੰ ਕੁਛ ਵਿਚਿ ਤਾਂ ਅਚਾਰਜਾਂ ਸ
 ਨੀ ਉਤਰ ਦਿਤਾ ਜੇ ਅਜਾਂ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲੈਵੇ ਕ
 ਜਨੂੰ ਅਜਾਂਡੀ ਅਜਾਂ ਨ ਹੋਏ ਅਜਾਂਡੀ ਅਜਾਂ ਜੇ ਕਰ
 ਹੋਏ ਗੇ ਤਾਂ ਕੁਛੇ ਦੁਖਾਨੂੰ ਪਾਓਗੇ ॥ ਫੇਰ ਅਜਾਂ ਸੁ
 ਲਤਾਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੁਲਤਾਨ ਤੂੰ ਇਸ ਜਮੈਂ ਕੁਛ
 ਅਜਾਂਡੀ ਮਦਤ ਕਰ ਅਜਾਂ ਤੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇਹੋ ਰਹੇ
 ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਸਲੇ ਸੁਰਖਾਣੇ ਨੇ ਜਾਨੂੰ ਏਹ ਉਤਰ ਦਿ
 ਤਾ ਪਈ ਅਜਾਂਡੇ ਸਹਾਇ ਹੋਹੁ ਕਮਰੈ ਦੂਸਰੇ ਮਜ
 ਬ ਵਿਚੋਂ ਸੁਰ ਬੋਲਕੇ ਲੇਖਾ ਲਓ ਤੇ ਜੇ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਜਬ ਕਓ ਦੇਣਾ ਸਫਾਬਰੈ ਅਚਾਰ
 ਜਾਂ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਿਖ ਤੇ ਸਾਧੂ ਦਾਨ ਦੇਵੇਹਨ
 ਚਿਹਾਨ ਉਨਕੇ ਕਾਂਕੁਤੇ ਦਾ ਇਸਟਾ ਹੋਇ ਕੇ ਮਿਲਦਾ
 ਹੈ ਅਜਾਂ ਆਖਿਆ ਜਾਨੂੰ ਇਖਾਚਿਤਾਂ ਸਹੀ ਜਾਂ ਚਿ
 ਨਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਵਾ ਇਸਟਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਪਿਤਰਾਂ ਕੋ
 ਭੀ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਆਪ
 ਨੇ ਇਸਟਾ ਦੇ ਸਿਖਾਂ ਸਾਧਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿਆ ਲਿਆ ਕ
 ਰੇ ॥ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ॥ ਕੁਰੁ ਰਾਜਾ ਕੁਰੁ ਪਰ
 ਜਾ ਕੁਰੁ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਸੰਸਾਰ ਚਰ ਅਚਰ ਦਿ

ਸਟ ਮਾਨ ਹੈ ਏਹ ਸਤੁ ਭੁਭੁਭੀ ਹੈ ਸਚਤ ਕੇਵਲ ਪ
 ਰਮੇਸਰ ਜੀਵਨਾਮ ਹੀ ਜਾਣਹੁ ਸਬਦ ਕ
 ਈ ਬਾਪ ਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕ ਦੇਕੀਕ
 ਰ ਤੇ ਸਿਏ ਨਾਮ ਜਪਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਹੀ ਅਮਰ
 ਹੈਨ ਤੇ ਸਿਏ ਭੁਭੁਭਾ ਇਸਟ ਏਕ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀਤ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਹੈ ਖਾਲਸੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀਅ
 ਜੀ ਪਾਂਚ ਸੋ ਸਿਧ ਹਾਂ ਅਰਤੁ ਰਾਝਾ ਦੀ ਬਿਅੰਤਿ ਠੰ
 ਜ ਹੈ ਅਰਥਿ ਅਸਾਨੇ ਤੇ ਪੈਰਾ ਪਾਤੁ ਬੈਠੇ ਹਨਾ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਕੋਈ ਜਾਹਰ ਕਲਾ ਇਖਾਵਹੁ ਜੀ
 ਤੁਸਾਂ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਪੈਂਟ ਵੇਗਰੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਹੀਰ ਸੰਗ ਲਾਗਿ
 ਰਹਿਓ ਮੇਰਾ ਚੀਤ ਆਦ ਅੰਤ ਪੁਤ੍ਰ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਪੈ
 ਨਹ ਮਾਠਾ ਮੀਤ ਮੈਂ ਬਿਲਾਸ ਭਏ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚ
 ਰਜਤਿ ਸਫਤਿ ਭਾਈ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਆਨੰਦ ਕਰ
 ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਰਨ ਪੈ ਜਰ ਖਾਈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਇਸ ਸਬਦ ਕੋ ਪੜੇ ਜਬਦੁ ਪਹਿਰ ਹੋਵੇ ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜਾਇਦਾ ਦੇ ਨਾਮ ਲੈ ਕਰ ਕੇ ਸਤਿਸੀ ਅਕਾਲ
 ਦਾ ਜੈਕਾਰ ਬੁਲਾਵਣਾ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਸੋ ਸਿਧ ਬਾਹ
 ਰ ਪਹਿਰੇ ਪਰ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣਹੁ ਅਪਣੇ ਸੀਤ ਪਾਲੇ ਕ
 ਬਚਾਉ ਰਖੇ ਜਦ ਆਰਤੀ ਸੋਹ ਲੇਵਾ ਭੋਗ ਪਾਇ ਅ
 ਰਦਾਸਾ ਜੋਧਿਆ ਮੈਜੀ ਫੀਢੀ ਪਉਣ ਵਹੀ ਸਾਰੇ ਤੁ

ਰਕ ਬਾਂ ਪਰ ਬਾਂ ਪਾਲੇ ਸੀਤਨੇ ਮਾਠਲਏ ਜੇਹੜੇ
 ਪਹਿਰੇਟਾਲੇ ਸਿਘ ਸੇ ਓਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜ ਬਰ ਰਹੇ।
 ਤਾਂ ਸਿਘਾਂ ਪੁਛਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡੇ ਪੰਜ ਸਿਘ ਬਰ
 ਰਹੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪਾਂਚ ਕਮ ਸਓ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਸਾਬਹੀ ਮ
 ਰਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਂ ਕੋ ਪਾਲੇ ਕੀ ਪੀੜਨਾ ਹੋਈ ਗੁਰਾਂ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿਧੇ ਤੁਸੀਂ ਓਨਾਂ ਸਿਘਾਂ ਪਾਸੋਂ ਹੀ ਪੁ
 ਛੇ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਸਿਘ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿਆ ਤੇ ਸਿਧੇ ਸਰ
 ਦਸੋ ਤਾਂ ਓਹਨਾ ਆਖਿਆ ਪਈ ਸਾਨੂੰ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਦੇ
 ਹੁਕਮ ਹੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਹਮੇ
 ਸਾਂ ਹਰ ਰੋਜ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ ਅਰਵਿਟਾਹ ਭੀ ਲਾਟਾਂ ਸੇ
 ਕਰਨਾਂ ਜਪ ਜੀ ਦੇ ਪਛੇ ਹਰ ਰੋਜ ਅਸੀਂ ਲਾਟਾਂ ਦਾ ਪਾਠ
 ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮਾਰੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਸਹਾਇਤਾ
 ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਸੁਣ ਕਰ ਜਾਰੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰ
 ਨੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਸਿ
 ਖ ਹੋਵੇਗਾ ਓਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲ
 ਟਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਹ ਕਰੇਗਾ।
 ਅਰ ਰੋਜ ਰੋਜ ਪਾਠ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੋ
 ਮੇਰਿ ਓ ਸਿਧੇ ਉਦਮ ਕਰਕੇ ਟੋਏ ਖੋਏ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀਆਂ
 ਲੋਥਾਂ ਨੂੰ ਦਾਗਾ ਦੇ ਕੇ ਟੋਏ ਵਿਚ ਦਬ ਕੇ ਉਪਰ ਸਿਘਾਂ
 ਦੀਆਂ ਲੋਥਾਂ ਦਾ ਸਿਸਕਾਠ ਕਰੇ ਉਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ
 ਟਾਢ ਸਭੁਣ ਦੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਰ ਇਹ ਮੁਫ

ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ।
 ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਆਨ ਕਰ ਬੈਠਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰ
 ਯਾਮੀ ਜਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਿਖ ਕੋਟੇ ਪਰਪੂਰਾ ਹੋਇ
 ਗਇਆ ਤੇ ਕੋਈ ਉਪਾਉ ਦਸੇ ਜੀ ਬਰਨ ਕੀਤਾ
 ਤੇ ਸਿਖੋ ਪੰਜ ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ ਦੇ ਕਰਕੇ ਸਸਕਾਰ ਕ
 ਰਦਿਓ ਜੇ ਪੈਂਕਾ ਦਿਖੇ ਮਰੇ ਤਦ ਵੀ ਪੰਜ ਪਾਠ ਜ
 ਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਰਕੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਿਸਕਾਰ ਕਰੇ ਪਾ
 ਣੀ ਦਾ ਦੀਏ ਅਧ ਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਨਾਲੇ ਪਾਣੀ
 ਦੇ ਪੈਰ ਚਿਖਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਕਰਣੇ ਦੀਏ ਪਰਾਣੀ ਦੇਹ
 ਬ ਪਰ ਨਹੀਂ ਰਖਣਾ ਬਾਲਕੇ ਜਦ ਪਾਣੀ ਨਿਕਲਦੇ
 ਹੋਨ ਜੀਉ ਸੁਖ ਮਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਲੋਥ ਤੇ ਸੈਲ ਕਰਦਾ ਹੈ
 ਰਿਸ ਵੇਲੇ ਦੀਏ ਦੀ ਲੰਬ ਕੇ ਸਾਧ ਰਿਸ ਕੇ ਅਗਿ ਜਲ
 ਦੇ ਹੋਨ ਤੇ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਦੀਏ ਪਾਣੀ ਬੋਹੁ ਰਹੋ ਪਾਣੀ
 ਦਾ ਸੀਸ ਮਸਾਣ ਪਾਸੇ ਰਖੀਏ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਰਸਾਹੀ
 ਪੈਰ ਕਰਨੇ ਸੇਕਾਇ ਰਹੇ ਤਾਹੇ ਤੁਸਾਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਿਰ
 ਮਸਾਣ ਦੀਏ ਲਹੀ ਰਖਣਾ ਲੋਥ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮਸਾਣੇਂ
 ਉਰੇ ਰਾਸ ਤੇ ਦਿਰ ਨਹੀਂ ਰਖਣੀ ਜਪ ਜੀ ਮਿਤ ਪੜ੍ਹੇ ਪੇ
 ਰ ਸੁਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਤੇ ਸਿਖੋ ਤੁਸਾਂ ਅਧ ਮਾਰਗ
 ਹੀ ਪਕੜਨਾਂ ਅਚਾਰ ਜਪਾਈ ਦੇ ਮੁਖੇ ਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸੁ
 ਧਾ। ਜੇ ਸੇਰਾ ਸਿਖ ਹੋਵੇ ਗਾਓ ਇਸ ਅਪਰਾ
 ਬ ਚੇਗਾ॥ ੬੮॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੯ ਵੀ ਪ

ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਦਮਾਲ ਸਰਬ ਪਿਤਾ ਫਲਹੁ ਵਿਖੇਦ
 ਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਅਰ ਸੰਗਤਾਂ ਪਤਿ ਵਿਕੇਦੀ
 ਵਾਰਦਾ ਇਹ ਸਬਦ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤੇ ਕੁਏ॥ ੧॥
 ਸਿਲੋਜੋਗ ਅਲੂਟੀ ਰਹੀਏ ਤੁਧ ਤਿਠੇ ਸਰੇ ਪਾਤਿ
 ਸਾਰ ਮਲਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਏ॥ ਹੁਕਮਹੋ
 ਇਆ ਰੇ ਸਿਧੇ ਵਿਵਾਨ ਲਗਾਕੇ ਗੁਰਚਰਚਾ ਜਸਬ
 ਟੀ ਦਉਚਾਰਕਰੇ ਸਾਖੀਆਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ॥ ਤਿਨ
 ਸੈ ਅਨੁਸਰ ਤੀਰਥਕ ਪੁਨ ਏਕ ਪਾਠ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ
 ਪਾਪਤ ਰੋਵੈ ਗਾ॥ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਅਰਜਕ
 ਹੀ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਭਰਮ ਉਪਜਿਆ ਹੈ ਕਥਾ ਸੁ
 ਟੀਸੀ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਂ ਤੀਰ
 ਥਤੇ ਕਾਲ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁਧਾਰੀ ਤੋਤੀਏ ਤਾਂ
 ਤੇ ਅਨੇਕ ਜੀਵ ਇਸ ਮੌਤ ਮਰੇਵਹਨ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾ
 ਨੂੰ ਉਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਓ ਤੁਹਾਥੇ ਕੁਛ ਵਿਖਿਆ
 ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਜੇਸੇ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਜੀ ਉਸ ਰਜ ਪਾਥੇ ਛਿਏ
 ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਪਤੀਤ ਕਰਾਂਗੇ ਜੀ॥
 ਗੋਰੂ ਗਵਿਦਾ ਸਜੀ ਉਕਾ

ਜੇ ਚਿਹ ਅਠਸਠ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਜੇ ਚਿਹ ਦੁਆਦਸ ਸਿਲ
 ਪੁਜਾਵੈ ਜੇ ਚਿਹ ਕੁਪਤਾ ਦੇਵਾਵੈ ਕਤੇ ਨਿਦ ਸਭ ਬਿ
 ਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਧਕ ਨਿਦਕ ਕੇਸੇ ਤਰੈ ਜੇ ਗੁਰ
 ਪਰ ਦੀ ਨਿਦਾ ਕਰੇਗਾ ਚਿਹ ਨਰਕ ਵਿਖੇ ਦੁਖ ਭੋਗੇਗਾ॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਕਹੀਏ ਕਾਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗ ਬੈਠਿ
ਆਰੇ ਸਿਥੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠੁ ਹੁੰਦਾਰੇ
ਟੀਰਗਾ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਾਮ ਬੈਠਿ ਪੁਰੀਐ।

ਅਨੁਸਰਤੀ ਰਬ ਸਾਧ ਕੈ ਚਰਨ. ਚਾਰ ਪਦਾਰ
ਬਜੇ ਕੇ ਮਾਂਠੈ ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ਜੋ ਕੋ ਜਨ
ਮ ਮਰਨ ਤੇ ਨਹੈ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ਜਿ
ਸ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕੇ ਬਲ
ਬਲ ਜਾਸਾ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਿਥੇ ਤੁਸੀਂ
ਧੀਨ ਹੋ ਜੋਹਣੇ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਟਚਨਾ ਵਿਖੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਦੀ
ਪਰੀਤੀ ਕੇ ਸਾਥ ਸਚਾ ਭੁਭੇ ਸਾਰ ਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਸਾਂ ਮੁ
ਕਤ ਉਪਦੇਸ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ
ਪਰਤੀਤ ਰਖੋ ਗੀਰਾ ਤੀਰਨੁ ਪਰਕਰੈ ਪੀਟੈ ਨਿ
ਰਮਲ ਨੀਰਾ ਬਿਨ ਹੀਰੇ ਭੁਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇ
ਉਂਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ॥ ਸਿਥੇ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦਇਆ ਧ
ਰਮ ਸੰਤੋਖ ਖਿਮਾਂ ਇਸਨਾਨ ਏਹੁ ਸਾਧਨ ਪਗਟ
ਹੈਨ ਭਾਵੈ ਕਿਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਰੇ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸਾਧ ਭੇਖ ਸਭੁ ਕੁਛ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨ ਚਰਤੀਤੀ ਰਬ ਕ
ਰਦੇ ਹੈਨ ਸਿਥੇ ਸਾਧਾਂ ਭੇਖਾਂ ਕੋਈ ਰੋਜਗਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀ
ਤਾ ਸਿੱਧ॥ ਸਿਥੇ ਸੇਵਾ ਆਦਰ ਹੋਵੈ ਓਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ
ਭੇਖ ਏਸੇ ਟਾਸਤੇ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਕਉਂ ਆਪਣੇ
ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਦਸਣਾ ਪੜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਦੇਖੇਗਾ ਆਪ

ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈਗਾ ਹਰ ਵਕਤ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਸਿਮਰ ੨੧੫
 ਨ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਚਿਨਾਂ ਕਉ ਆਪਣੇ ਸੁਰੂਪ ਆਂਤ
 ਮ ਕਾ ਫਿਰਿਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਬਿਨਾਂ ਭੁਜਨ ਗ
 ਯਾਨ ਬੁੱਧ ਹੋਨ ਚਾਹੇ ਤੀਰਥ ਤੇ ਰਹਿ ਕੇ ਮਰਨ ਚਾਹੇ
 ਰਸਤੇ ਗਵਨ ਵਿਖੇ ਮਰਨ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
 ਜੋ ਸਤੇ ਗੁਣ ਵਿਖੇ ਦੇਹ ਕਾ ਭਾਗ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪਰਮ
 ਪਵਿਤ੍ਰ ਗਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਰਜੇ ਗੁਣ ਸਾਬਦੇਹ ਕਾ ਤਾ
 ਗ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਭੋਗਾਂ ਦੀ ਪਾਪੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੇ
 ਗੁਣ ਸਾਬਦੇਹ ਕਾ ਤਾਗ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪਸ਼ੁਆਂ ਦੀ ਖੋਟੀ
 ਜੂਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਲੂ ਮੇਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਬਾ
 ਣੀ ਪੜ੍ਹਣੇ ਸੇਂ ਸਤੇ ਗੁਣ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਹੇ ਸਿਖੋ ਤੁ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਨਿਤਾਨੇ ਮਪਾਠ ਕੀਤਾ ਕਰੋ
 ਸਾਰੇ ਤੀਰਥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹਿਣਗੇ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇ
 ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਲਗੇ ਮਛੁ ਕਛੁ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰੇ ਬੁਲੰ
 ਟ ਮੇਂ ਰੁਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਚੰਦਰੇ ਘੋਰੇ ਪਤਕੇ ਆਪੋ ਆ
 ਪਣੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲ ਬੋਲ ਕੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ ਲਗੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਰਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰ ਜੀ ਅਸੀਂ ਧਨ ਪਾਤ੍ਰ
 ਸਾਂ ਤੀਰਥ ਕਰਨ ਆਏ ਥੇ ਏਥੇ ਹੀ ਮਰੇ ਸਗੋਂ ਸਾਨੂੰ ਖੋਟੀ
 ਜੂਨ ਮਿਲੀ ਹੈ ਸਾਡੀ ਹੁਣ ਗਤੀ ਕਰੋ ਜੀ ਤੇਰਾ ਮੰਤ੍ਰਾ ਵਿ
 ਰਹੀ ਕਲਾ ਹੁਣ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ ਕਲ ਜੁਗਨੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾ
 ਸਤਰਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਲਾ ਤੇ ਬਜੁਰਗੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਦੂਰ ਕ

ਠਛੁਰੀਏਂ ਇਕ ਬਜੁਰਗੀਤੇ ਕਲਾ ਤੁਸਾਂ ਦਸਹੁਰਾਂ ਦੀ
 ਬਾਣੀ ਇਚਹੀ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਸੀਂ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ
 ਮਗਰਹੇ ਤਾਂਹੀ ਤਾਂ ਅਸਾਡੀ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜੇਹ
 ਤ ਪੁੰਨ ਸਾਥੋਂ ਬਾਹਮਣ ਮੰਤਰ ਸਾਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ
 ਚਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚ
 ਨ ਕੀਤਾ ਸਾਹਬ ਜਾਏ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਖੰਡੇਸ
 ਥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮੰਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਹਰਿ
 ਸਰ ਜਾਇਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੇ ਆ
 ਨੰਦ ਪੜਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਿਖੇ ਜਲਕੇ ਸਾਬਦੁਬੇ ਲਗਾ
 ਚਿ ਸੁਚ ਪਵਿਤਰ ਹੋਇਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ ਸਭ ਨਾਈ ਗ
 ਤੀ ਤੋਏਗੀ ਇਸਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਦ ਚਿਨਾਂ ਮੰਨਿਆਂ ਅ
 ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਿਆ ਤਾਂ ਚਤੁਰਭੁਜ ਰੂਪ ਧਾਰਕਰ ਸੁਟ
 ਰਗਾਂ ਵਿਖੇ ਜੈਜੈ ਕਾਰ ਕਰਵੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀ
 ਆਂ ਸੀਤ ਸਿਖ ਸਿੰਘ ਦੇਖਕਰ ਅਸਚਰਜ ਰਹ ਗਏ
 ਆਪਸ ਮੈਂਕਹਟੇ ਲਗੇ ਪਈ ਅਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾਗੁ
 ਰੂਜੀ ਹੈ॥ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਇਸ ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਗੁ
 ਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਮੈਂ ਰਹੇਗੇ॥ ਏਹ ਭੁਰੇ ਸੇ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘਾਂ ਕ
 ਮਤ ਹੈ ਜੋ ਕਰੇ ਹੋਨ ਜਾਬ ਕੋਈ ਟੀਡਾ ਆਈ ਕਰੇ ਤਾਂ
 ਉਸ ਕਾ ਭੁਰੇ ਸਾਹਖਨਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੁਟ
 ਕੇ ਭੁਰੇ ਸਾਫੇ ਰੁਏਟਣਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤ
 ਰੇ ਸਾਰਖ ਕੇ ਤੁਰੇ ਸੀ ਜਾਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਰਦਾ ਖੁਟ

ਇਆ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਇਖਾਇਆ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇ २੧੭

ਆ ਜੋ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰ
ਨਣਗੇ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨਗੇ ਪਿਛੇ ਦੀ ਗੁਰੂ
ਬਖਸ਼ਿੰਦਗੇ ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਏਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਕੇ ਬਚਨ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਮਨ ਲਾਇ ਸਾਖੀ ਲਿਖੀ ਪਰੇ
ਮੇਰੇ ਪੜੇ ਪੇਸ ਉਰ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ਆਗੇਸ ੦

ਖੀ ੭੦ ਟੀ ਪਾਠੀ ਭੋਈ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿ

ਸਾਹ ਦੀ ਨ ਦੁਆਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਾਗਰ ਗੁਣ ਨ ਰਤਨਾਗਰ

ਸਚੇ ਪਿਤਾ ਪਿਥ ਕੇ ਟਾਲੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਯਾਮੀ

ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗਾਰੁ ਵਿਖੇ ਦੀ ਟਾਨ ਲਗਾਇ

ਕਰ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕਿਰਤਾਰ ਬਕੀਤਾ ॥ ਹੁਕ

ਮ ਕੀਤਾ ਗਾਮ ਪਰਗਾਮ ਸਿਤਖਾਲ ਸਾ ਇਹ ਸਾਖੀਆਂ

ਸੁਣਾ ਕਰ ਸਿਖਾਂ ਸਿਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਸਾਧਾ ਸਿਖਾਂ ਸੀਸਾਰੀ

ਆਂ ਲੋਕਾਵਾਸਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਹੁ ਆਪਣੇ ਧਰ

ਮਕਾ ਮੁਕਤਿ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਾ ਕਰੋ ਸੀਸਾਰ ਭੁਲਾਨਾ ਟਿ

ਰੇ ਸਰੋਤ ਬੋਝਿਨਾਂ ਆਪ ਜਪੇ ਅਵਰਾਨ ਮੋਖ ਪਾਵੈ

ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ

ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ

ਭਜਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੈ ਕੇ ਨਉ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਕੇ

ਈ ਮਜਹਬ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਹੋਰ ਸਿਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਏਕ ਸਾ

ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮਜਹਬ ਦੀ ਗਿਲਾਨੀ ਭਾਸੀਤਾਂ ਤੀਜਾ ਪੰਥ ਸਿਖਾਂ

ਦਾ ਸਾਜਿਆ ਹੈ ਬਿਨ ਕੇ ਸਾਂਧਾਰੀਆਂ ਬੀ ਤੁਰਕ ਦਸ ਨਹੀ
 ਹੋ ਸਕਦੇ - ਕੈਸਾ ਭੀ ਕਮਲਾ ਰਮਲਾ ਮਸਤਾਨ ਅਮਿਤ
 ਛਕ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਜੇ ਚਤੁਰ ਹੋ ਕੇ ਲਗੇ ਗਰਜਨੇ ਤੁਰਕ ਸਿ
 ਘਨਾਮ ਕੇ ਦੇਖਤ ਹੀ ਭੁਜੇ ਜਾਂ ਸਿੰਘ ਫਤੇ ਗਜਾਵਣ ਤੁਰ
 ਕ ਤੁਰਤ ਭੁਜ ਜਾਵਣ ਮਾਲ ਧਨ ਸਿੰਘ ਲੂਟ ਖਾਵਣ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੁਧ ਸਮੇ ਚੰਡੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਜੁਧ ਕਰੇ
 ਕਾਲ ਭੈ ਥੀ ਮੂਲ ਨਾ ਡਰੇ॥ ਸਿੰਘੇ ਜੋ ਜੋ ਸਨਮੁਖ ਮ
 ਰੇ ਆਪ ਛੋਰਾ ਕੇ ਲੈਣ ਹੁਲਾਰੇ ਜੁਧ ਕਰਨਗੇ ਸੁਰਮੇ
 ਕੈਰਾਂ ਮੂਲ ਨ ਕਰਨੇ ਭੇਡਾਂ ਚਾਰੁ ਗੁਜਾਰੇ ਕਰਨੇ ਖੜ੍ਹੇ
 ਤੇਗ ਨ ਦੇਖਣ ਕੋਈ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰਨਗੇ॥ ਸਿ
 ਘਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
 ਸਾਨੂੰ ਤਿਨਾਂ ਰਹਿਤਾਂ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕਰਹੁ ਜੀ ਬਚਨ
 ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਛਾ ਤੁਸਾਂ ਧਾਰੀ ਹੈ ਸੋ ਕਰੋ ਬਖਸ਼ਾਂਗੇ॥ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਤੇਗ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਰੀਰ ਪਰ ਉਸਤਰਾ ਨਹੀ ਲਗਾਉ
 ਣਾਂ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਡੀਆਂ ਬਗਲਾਂ ਵਿ
 ਚ ਜੀਟ ਪੈ ਜਾਵੇ ਹਨ ਬੋਇ ਆਵਦੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਨ ਕੋਣ
 ਲਨਾ ਕਢੀਏ ਤਾਂ ਗਲੀ ਜੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੀ ਕਾਲੇ ਟਾਲ
 ਵਿਚੋਂ ਖੁਰਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੀ ਬੜੇ ਬੜੇ ਬਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹੈਂ ਜੀ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਥੋਂ ਡਰਦੇ ਚੋਰੀ ਲਾਹ ਭੀ ਸੁਟਦੇ ਹੈਂ ਜੀ ਅ
 ਸੀ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਵਿਖੇ ਤੁਰੀਏ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਬਾਨੀ
 ਹੁਕਮ ਬਖਸ਼ਹੁ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੰਗੀ

ਜੋ ਦੇਣਗੇ ਸਿਖ ਸੁਖੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸੁਖੀ ਸਿਖ ਦੁਖੀ ਤਾਂ ੨੧੯
 ਗੁਰੂ ਭੀ ਦੁਖੀ ਸਗੋਂ ਦੇ ਫਾਲ ਨਹੀਂ ਲਾਂਹੁਣੇ ਲੋਕ ਨਿ
 ਦਿਆ ਕਰਨਗੇ ਸਹਾਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਆਪਣੇ ਮਜਬ
 ਪੰਥਕੀ ਗਿਲਾਨੀ ਕਰਨ ਸੈਤਾਨੀ ਸਿਖ ਮਥੇ ਤੇ ਟਿੱਕੇ
 ਲਗਾਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਇਕਰ ਫਤੇਹ ਜਾਈ ਬ
 ਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖਾ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਕੋਂ ਟਹੈ ਸਿਖ ਕਹਿ
 ਆ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਹੈ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿ
 ਖਾ ਕਦੇ ਅਸਾਂ ਟੀਟਿਕਾਲਾਇਆ ਹੈ ਸਿਖ ਬੇਨਤੀ
 ਕਰੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਲਓ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਲ ਗਇ
 ਆ ਹਾਂ ਜੀ ॥ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖੇ ਇਸ ਦੇ
 ਮਸਤਕ ਤੋਂ ਟਿਕ ਪਾਉਂ ਸੇ ਪ੍ਰੰਤੂ ਦਿਓ ॥ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਇ
 ਸ ਦੇ ਮਾਥੇ ਨਾਲ ਪਾਉਂ ਲਗਾਵਹੁ ਹੇ ਸਿੰਘੇ ਅਰ ਸਿੰਘੇ
 ਅਗੇਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਖ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਛਕਕੇ ਟਿਕਾ ਮ
 ਸਤਕ ਪਰ ਲਗਾਵੈ ਤੇ ਉਸ ਕਉ ਦੇਗ ਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਨਹੀ
 ਦੇਵਣਾ ॥ ਓਹ ਮਲੇਛ ਰੂਪ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਿੰਘੇ ਕਰਦ ਭੇਟ
 ਕਾਨਾਮ ਝਟਕਾ ਹੈ ਕਛ ਕੇ ਮਾਂਦਾ ਨਾਮ ਸਿੰਘ ਹੈ ਦੇਵਾਰੀ
 ਰੋਜ ਕੰਘਾ ਕੀਰਾ ਆਕਰਹੁ ਅਸਨਾਨ ਜਾਂ ਪੰਜ ਅਸਨ
 ਨਾ ਕਰਕੇ ॥ ਮੂੰਹ ਹਥ ਪੈਰ ਧੋਇਕੇ ਇਕ ਚੁਲਾ ਜਲ
 ਕੇ ਸਾਬ ਕਰਹੁ ਕੇਸਾਂ ਟਿਥੇ ਜਲ ਪਾਓ ਪਗ ਦਸ
 ਤਾਰ ਜਿਮੀਨ ਪਰ ਨਹੀਂ ਰਖਣੀ ਅਦਬ ਨਾਲ ਰ
 ਖਣੀ ਨੀਰੋਸੀ ਸਪਰਸਾ ਦਿਨਾ ਛਕੇ ਪਰਸਾ ਦਿਛਕ

ਏਂ ਸਮਘ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵਿਖੇ ਬੈਠਹੁ ਮਤਕਿਸੀ ਕ੍ਰਿਸਤ ਬੁ
 ਧੀ ਮਲੇਫੁ ਤੁਰਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪੈ ਜਾਵੈ ॥ ਅਵਲਤਾਂ ਤੁਰ
 ਕਦੇ ਹਥੋਂ ਫੁਲ ਸੇਹਰਾ ਲੈਣਾਂ ਨਹੀਂ ਜੇ ਲਓ ਭੀ ਤਾਂ ਧੌਕੇ
 ਸੁਚ ਪਾਇਤ ਕਰਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਭੋਟਾ
 ਕਰਣੇ ਯਾ ਅਪਣੇ ਫਰਤ ਫਿਰ ਲਿਆਵਣੇ ਸਿ
 ਘ ਸਿੰਘਣੀ ਆਪਸ ਵਿਖੇ ਫਤੇ ਬੁਲਾਵਣੀਂ ਮਥਾ ਅ
 ਪਣੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਉਪਰ ਟੇਕਣਾਂ ਹੋਰ ਸਰਬ
 ਤਨੂੰ ਸੀ ਫਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸੀ ਫਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਵਣੀਂ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀ ਆਗਮਾ
 ਮੀਨਣੀਂ ਚਾਹੇ ਫਰਨਾ ਕਉ ਮਾਈ ਬੀਬੀ ਭੈਣ ਸਰਬ
 ਤਨੂੰ ਚਾਹੀਏ ਫਤੇ ਬੁਲਾਓ ਆਪਣੀ ਮਾਈ ਅਰੋ ਮਿ
 ਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੂੰ ਅਰੋ ਮਥਾ ਟੇਕਣਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ
 ਉਂਕਿ ਮਾਈ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਹੈ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਹੁਕਮ
 ਦੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰ
 ਮੇਸਰਹਾ ॥ ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਸਬਤ ਨੂੰ ਫਤੇ ਬੁਲਾਵ
 ਣੀਂ ਜੋ ਸਿੰਘ ਹੋਕੇ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸਿਵਾਇ ਹੋਰ ਕਿ
 ਸੀ ਕੇ ਆਗੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੇਗਾ ਓਸਕੋਂ ਦਰਗਾਹ ਵਿ
 ਖੇ ਧੌਕੇ ਮਿਲਣਗੇ ਦੋਈ ਨ ਮਿਲੇਗੀ ਤਾਂ ਸੰਗਤ
 ਸੁਣਕੇ ਲਗੀ ਪੁਕਾਰ ਕਰਣ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹ ਜੀ ਬਖਸ਼ੇ ਜੀ ਅਸੀਂ ਗਫਾਰ ਭੁਲੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੀ ਹੁਣ
 ਪਿਛਲਾ ਗੁਨਾਹ ਅਸਾਡਾ ਬਖਸ਼ ਦੁਜੀ ॥ ੧੦ ॥

ਆਰੋ ਸਾਖੀ ੭੧ ਵੀਂ ਪਾਉਂਠੀ।

੨੨੧

ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪੰਥ ਕਾਟਾਲੀ ਜਗਤ
ਗੁਰੂ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਵਿਖੋ ਏਕ ਸਮੈ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਉਧਾਰ ਕਰਵੇ ਲਈ ਦੀਵਾ
ਨ ਲਗਾਇ ਕਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਰਸਨ ਦੇਤੇ ਭੁਏ। ਸਿਖਾਂ
ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਦਮਾਲ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਸਹੁ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਪ
ਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਇਹ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

ਜਾਗਿ ਓਹੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਿ ਲੇਹੁ ਕਹਾਂ ਗਾਠ ਲੁਧੋਇਅ
॥ ਜੋਤਨ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਜੋਭੀ ਸੰਗ ਨ ਹੋਇਆ

॥ ਫਿਰ ਮਹਾਰਾਜ ਬੋਲੇ ਏਕ ਸਮੈ ਅਕਾ

ਲਪੁਰਖ ਇਛਾਧਾਰੀ ਕਿ ਮੈ ਏਕ ਤੋ ਬਹੁਤ ਹੋਣਾ ਇ
ਛਾ ਤੇ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਤੇ ਮਹਤਤਾ ਮਹਿਤਤ
ਦਸੇਤੀ ਨਹੁ ਗੁਣ ਪੰਚ ਤਨ ਜਾਤ ਪੰਚ ਭੂਤ ਪੰਚ ਮ
ਹਾਂ ਭੂਤੋਂ ਸੇ ਸੁਖਮ ਸਿਸਟੀ ਨਾਮ ਮਹਾਂ ਭੂਤੋਂ ਕੇ ਸਤੁ
ਗੁਣ ਸੇ ਅਤਿ ਹਕਾਰਣ ਰਜੇ ਗੁਣ ਸੇ ਪਾਂਚ ਪਾਣ ਸੇ
ਅਪਾਣ ੧ ਸਮਾਨ ੨ ਪਾਣ ੩ ਉਦਾਨ ੪ ਬਜਾਨ ੫ ਪੁਨ

ਭੂਤੋਂ ਕੇ ਸਤੁ ਗੁਣ ਸੇ ਗਜਾਨ ਇਦਮ ੫ ਭੂਤੋਂ ਕੇ ਰਜੇ ਗੁਣ
ਸੇ ਪੰਚ ਕਰਮ ਇਦਮ ਫੇਰ ਪੰਚ ਮਹਾਂ ਭੂਤੋਂ ਕੇ ਪੰਚੀਕ
ਰਨ ਕਰਨੇ ਸੇ ਸਾਰੀ ਸਬੁਲ ਸਿਸਟੀ ਕੀ ਉਤਪਤੀ
ਇਸਰੀਤੀ ਸੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਸਿਸਟਿ ਕੀ ਉਤਪ

੨੨੨ ਤੀਕਰੀਐ॥ ਲੈ ਕਰਣੇ ਕੀ ਰੀਤੀ ਇਸ ਪਰਕਾਰ
 ਜੇਐ॥ ਪਿਥਟੀ ਜਲਵਿਖੇ ਜਲ ਅਗਨੀਵਿ
 ਥੇ ਅਗਨੀ ਪਵਣਵਿਖੇ ਪਵਣ ਅਕਾਸ ਮੇਂ ਅਕਾ
 ਸ ਮਹਿਤਰੁ ਮੇਂ ਮਹਿਤਰੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੀਚ ਮਾਯਾ
 ਉਦਾਸ ਹੋਕਰ ਸਭ ਜੀਵੇ ਕੇ ਅਵਿਸਰੇ ਕੇ ਅਕੂਰ ਅੰ
 ਭੋਗੋਂ ਕਾਲੈ ਅਪਣੇ ਮੇਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਰੂਪ ਹੋਕ
 ਰ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਹੋਇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਚਰਣੋਂ ਵਿਖੇ
 ਰਹਿਤੀਐ॥ ਰੇ ਸਿਧੋ ਪਿਆਰੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੁ
 ਮ ਸੇ ਹਮ ਸੇ ਦੂਰ ਨਹੀਂ॥ ਪੁਰਖ ਮਾਧਿਜਿਉ ਬਾਸੁ
 ਬਸਤ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿਜੈ ਸੇਛਾਈ॥ ਤੈ ਸੇਹੀ ਹੀਰ ਬਸੈ
 ਨਿਰੰਤਰ ਘਟਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ॥ ਮਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਵਿਖੇ ਭੇਦ ਕਿਤਨਾ ਹੈ ਬਚਨ
 ਹੁਆ ਸਰਗੁਣ ਸਬੂਲ ਦੇਹ ਸਬੂਲ ਸਿਸਟੀ ਜਾ
 ਗਤ ਅਵਸਥਾ ਕਹੀਏ ਹੈ ਨਿਰਗੁਣ ਸਥੇ ਪਤ ਰੂਪ
 ਰਹਿਤ ਸੁਤੇ ਪਕਾਸ ਹੈ ਚੇਤਨ ਕਲਾ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਤੁੱਲ
 ਹੈ ਜਾਗਤਾ ਸਾਮਰਥ ਹੈ ਅਵਤਾਰ ਸਰਗੁਣ ਵਿਸੇਸ
 ਹੈ ਨ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਹੈ ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ
 ਪੰਥ ਧਰਮ ਦੀ ਗਿਲਾਨੀ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਸੇਂਦੂਰ ਕਰ
 ਨੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਗੰਢ ਆਕਰਨੀ ਦੁਸਟ ਸੰ
 ਘਾਰਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਨੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੀ ਅਧੀ
 ਨ ਹੈ ਜੋ ਸਿਧ ਜਟਾਰਾ ਕਰ ਜਾਏ ਉਸ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਸੀ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਯਾ ਕਰਕੇ ਓ ੨੨੩
ਸਦੀ ਗਤੀ ਕਰਾਓ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਨਿਵਾਸ ਗੁਰਪੁਰੀ
ਵਿਖੇ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ੭੧ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੭੨ ਵੀਂ

ਰਲੀ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅੰਤਰਯਾਮੀ
ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀਗਤਾਂ ਦੇਸਾਂ
ਦੇਸਾਂ ਤੋਂ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਓ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਹੋਣ ਲਗੀਆਂ
ਬਿਅੰਤਿ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਦੇ ਬਾਲ ਇਕਤ ਹੋਗਏ ਇ
ਕਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਲੜਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੀਗਤ ਓਸਨੂੰ ਦੀ
ਵਾਨ ਵਿਖੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਨਹੀਂ ਆਫ
ਣ ਦੇਵਣ ਅਰਕਹਿਣ ਜਦ ਤੇਰਾ ਸੂਤਕ ਨਿਕਲੇ
ਗਤਦ ਤੂੰ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਵੀਂ ਤੇਰਾ ਬਲ
ਗਾਈ ਇਹ ਬਾਰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਹਜੂ
ਰਤਕ ਪਹੁੰਚੀ ਸਿਖਾ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਇਸੇ
ਦੇ ਘਰ ਲੜਕਾ ਪੈਦਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਅਜੇ ਇਸਨੇ ਸੂਤਕ ਨਹੀਂ
ਕਾਢਿਆ ਹੈ ਜੀ ਅਰ ਇਹ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਨੂੰ ਹਥ ਲ
ਗਾਵਦਾ ਸੀ ਅਸਾਂ ਮਨੋਕੀਤਾ ਹੈ ਫੇਰ ਸਾਹਿਬਾਂ ਬਚ
ਨਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਸਿਖੇ ਇਕ ਸਮੇਂ ਵਿਖੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਹਿਬ ਜੀ ਕਾਂਸੀ ਵਿਖੇ ਗਏ ਸੀ ਓਥੇ ਪੰਡਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਨਾਲ
ਬਹੁਤ ਬਾਦ ਰਚਾਇਆ ਸੀ ਕਹਣੇ ਲਗੇ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਸਮੰਤ ਬਹਾਂ ਸਰਬ ਦੇ ਸੂਤਕ ਕੱਢਕੇ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤ੍ਰ
ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਥੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥

॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭ ਕੋਇ
 ॥ ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅਨਿਕੇ ਜੀਆਂ ਬਾਝੁ ਨ ਹੋਇ ਗਿਰੇ ਅਤੇ ਲ
 ਕੜੀ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਸੂਤਕ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਰਖੀਅੈ
 ਸੂਤਕ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕ ਏਣੁ ਨ ਉਤਰੈ
 ਗਿਆਨ ਉਤਰੈ ਧੋਇ ॥ ਇਹ ਜਬਦ ਸੁਣਕੇ
 ਸਭ ਆਣ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਕੇ ਚਰਣਾਂ ਪਰ ਆਇ ਦੀਵੁ ਵਤ ਕਰਤੇ ਭਏ ਇ
 ਕ ਪੰਡਤ ਬਹੁਤ ਨਿਸਚਾਰ ਖਦਾ ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਦੇ
 ਗੁਹਿਣੀ ਪਰਸਾਇ ਫਕਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਉਸ ਦੇ
 ਪਰ ਇਥੇ ਲੜਕਾ ਜਨਮਿਆ ਓਹ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
 ਨੂੰ ਆਪ ਪਰਸਾਇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਭੋਗ ਲਗਾ
 ਵੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪੰਡਤ ਨੇ ਇਸ ਗਲ ਦੀ ਫੇਰ ਵਿ
 ਚਾਰ ਕੀਤੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਆਗਮਾ ਕਰੀ
 ਜੋ ਤਿਨ ਸੂਤਕ ਸੂਠੇ ਹੋਨ ਓਹ ਕਬੀ ਨਿਕਲਦੇ ਨ
 ਹੀ ਜਾਤੀ ਸੂਤਕ ੧ ਗਾਮ ਸੂਤਕ ੨ ਗਾਹ ਸੂਤਕ
 ੩ ਏਹ ਤਿਨ ਸੂਤਕ ਜੋ ਹੋਨ ਸੋ ਸੂਠੇ ਹੋਨ ਏਹ
 ਸਦੀਫ ਗਹਿਦੇ ਹੋਨ ਚੌਥਾ ਦੇਹ ਸੂਤਕ ਸਚਾ ਹੈ ਜੋ
 ਤੁਹਾਰੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਬੋਝਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਸੁਧ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ ਠੇਕਾਂ ਦਿਨ ਥੀਥਾ
 ਦ ਮੰਤਰ ਸਪਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਅਮਿਤ ਕਰਕੇ ਪੰਜਰ
 ਤਨੀ ਦਾ ਪਿਉ ਦੁਧ ਦਹੀਂ ਪਤਾਸੇ ਜਲ ਅਮਿਤ ਬ

ਨਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਧ ਕਰ ਲਇਆ ਜੇਹੜਾ ਨਿਆਉਂ ੨੨੫

ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਨਬੇੜ ਕੇ ਹੁਕਮ ਲਿਖ ਜਾਏ
ਉਸ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਡੇ ਦਸਾਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਕਾ ਸਿਰੋਪਾਉ
ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਜ ਅਵਤਾਰ ਹੁਏ ਹੈਂ ਓਨਾਂ ਜੋ ਸੂਤ
ਕਈ ਮਿਰਜਾਦਾ ਜੋ ਕਰੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਸ
ਕਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇਸੀ ਪਰ ਅਮਲ ਕਰਾਂ ਹੇ।

ਸਿਖਾਂ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ
ਡੇ ਫਾਸਤੇ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੀ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਫੁ
ਰਮਾਈਏ ਜੀ ਸਿਖੋ ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰਾਂ
ਨਾਲ ਸੁਧ ਹੋਵਣਗੇ ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਬੀ ਬਿਨਾਂ ਅਸਾ
ਡੀ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਗਿਆਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਕਾਂ
ਕੁਕੜ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਖੁਆਰ ਹੋਵਣਗੇ ਨਾਂ ਉਨਾਂ ਦੀ
ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਬਾ
ਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਅਰ ਅਚਾਰਜਾਂ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ
ਜੋ ਸੁਧ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸਾ ਰੱਖਣਗੇ ਓਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਸਦਾ ਬੇਮੁਖ ਰਹਿਣਗੇ।
ਅਰ ਓਨਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਟੋਲੇ ਬੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ

॥੭੨॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੭੩ ਟੀਚਲੀ॥

॥ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿ
ਬ ਵਿਖੇ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸਿਖਾਂ ਨੇ

੨੨੬ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਅਮਿਤ ਛਕਨ ਦੀ ਮਿ
 ਰਜਾ ਦਾ ਦਸੰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਉਚਾਰਿਆ
 ਕਬਹੂੰ ਗਹਿਸਤ ਧਰਮ ਅਪਾਰਾਧ ਕਬਹੂੰ ਗਜ
 ਰੀਤ ਉਦਾਰਾ ॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਜੋ ਸਮ ਕਰ ਜਾਣੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭ
 ਇੰਦਾ ॥ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ਅਨੇਕ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਸੁਝਿਆ ॥
 ਤੇ ਸਿਧੇ ਮਿਜਾਦਾ ਖੰਡੇ ਦੇ ਅਮਿਤ ਦੀ ਲਿਖ ਲੇਣਾ
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਪੰਜ ਸਿਧ ਰਹਿਤ ਬਹਿਤ ਸਹਿਤ
 ਹੋਣ ਕੇਸ ਕਛ ਕੜਾ ਕੰਧਾ ਕਿਰਪਾਣ ਯਾਖੀਨੁ ਪਾ
 ਸ ਰਖਣ ਸਫ ਰੁਪਯੇ ਦਾ ਕੜਾਹ ਪੁਸਾਇ ਅਤੇ ਸਫ
 ਗੰਥੀ ਸਿਧ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਾ
 ਜਥਾ ਜੋਗ ਪੂਜਾ ਸਫਾ ਸਫਾ ਰੁਪਾ ਉਨ ਪੰਜ ਸਿਧ
 ਨੂੰ ਦੇਵਣ ਪਹਿਲੇ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਪੜਨ ਫੇਰ ਸਫ
 ਈਯੇ ਪੜਨੇ ਫੇਰ ਜਾਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਪੀਤ
 ਸੰਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਫੇਰ ਸਾਰੀ ਚੋਪਈ ਕਾ ਪਾਠ ਕ
 ਰਨਾ ਏਕ ਸਿਧ ਫੇਰ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗਾਤਰੇ ਪਹਿ
 ਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਰੁਪਹੋਇ ਕੇ ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ
 ਪਾਠ ਕਰੇ ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਪੜਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧ
 ਕੇ ਪੁਨ: ਅਮਿਤ ਛਕਾਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਖੜਾ ਹੋਇ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿਧ ਨੂੰ ਪੁਛਣ
 ਅਮਿਤ ਛਕਾਵਣੇ ਦੇ ਵਕਤ ਪੀਤ ਸੰਯੁਕਤਾ ॥

ਤੇ ਭਾਈ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਸਚੇ ਮਨ ਸੇਂ ਕਹੁ ਜੇ ਇਸ ਗੁ ੨੨
 ਰੂਜੀਕੇ ਅਮਿਤਕੀ ਕਠਨ ਰਹਤ ਮਿਰਜਾਦਾ ਹੈ ਇਸ
 ਨੀਰਖੇਂਗਾ ਇਹ ਸਿਖ ਕਾ ਬਾਣੁ ਤੂੰ ਪਹਿਨਤਾ ਹੈਂ ਅ
 ਬੀ ਬੀਚਾਰ ਕੇ ਬੋਲ ਓਹ ਸਿਖ ਅਮਿਤ ਛਕਾਏਣਾ
 ਲਾ ਮਨ ਸੇਂ ਬੀਚਾਰ ਕਰੇ ਤਨ ਮਨ ਸੇਂ ਖੜਾ ਹੋ ਕਰ
 ਹਾਥ ਜੋੜੇ ਨਿਮਤ ਭਾਣੁ ਸੇਂ ਦੀਨ ਤੇ ਕਰ ਬੋਲੇ ਜੀ ਮ
 ਹਾਰਾਜ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਬ ਮਨ ਜੂਹ ਹੈ ਜੀ
 ਤਬ ਸਰਬਤ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਆਰਿਆ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਸਿਖਨੂੰ ਅਮਿਤ ਛਕਾਉਣਾ ਤਬ ਸਿ
 ਘ ਕਮਰ ਕਸਾ ਕਰਕੇ ਅਰ ਕਰਵਾਇਕੇ ਸਿਰੀ ਸਾ
 ਹਿਬ ਗਾੜੇ ਦੇ ਕਰ ਸਿਖਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰੇ ਸਿਖ ਹਾਥ ਜੋ
 ਝਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਖੜੋਤਾ ਖੜੋਤਾ
 ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਅਰ ਆਪ ਹਥ ਟਿਥੇ ਸੁਨਹਿਰਾ ਲੇ ਕਰ
 ਦੀਣਾ ਕੇ ਏਕਤਰਫ ਸਿਖ ਕੇ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਏਕ ਹਾਥ
 ਕੇ ਉਪਰ ਦੁਜਾ ਹਾਥ ਰਖਵਾ ਕਰ ਜਪੁ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ
 ੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
 ਰੁਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜਪੁ॥ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨ
 ਨਕਹੈ ਸੀਭੀ ਸਚੁ॥ ੧॥ ॥ ਇਹ ਕਹਿ ਕਰ ਏਕਚੁ
 ਲਾ ਅਮਿਤ ਕਾ ਉਸਕੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਧੀਰਜ ਸੇਂ ਦੇਵੇ॥ ਇ
 ਸੀਤਰਾਂ ਪਾਂਚ ਬੇਰ ਕਰੇ॥ ਪੀਛੇ ਉਸਕੇ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ

ਸ੍ਰੀ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਫਤਹਾ॥ ਐਸੇ ਪਾਂਚ ਬੇਰ ਕਰਨਾਂ ਫੇਰ ਐਰ ਚੁਲਾ
 ਅਮਿਤ ਕ ਲੇ ਲੇ ਕਰ ਪਾਂਚੇ ਬੇਰ ਸਾਬ ਸਾਬ ਸਿ
 ਖਕੀ ਖੁਲੀਆਂ ਅਖੀਆਂ ਮੁਖ ਪਰ ਫੇਰੇ ਦੇਵਣੇ॥
 ਪੀਛੇ ਪਾਂਚ ਚੁਲੇ ਅਮਿਤ ਕੇ ਕੇਸਾ ਮਧ ਪਾਵਣੇ
 ਮੈਂ ਬਾਕੀ ਅਮਿਤ ਕਾ ਸੁਨਹਿਰਾ ਸਿਖਨੂੰ ਪਿਆ
 ਦੇਵਣਾ ਫੇਰ ਸਬਤ ਰਹਿਤਾ ਉਸਤਾਂਈ ਦਸ
 ਟੀਆਂ॥ ਜਨਮ ਸ੍ਰੀ ਪਾਵਣੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਟਾਸੀ
 ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਜਾਤਿ ਸੋਦਥੀਸ
 ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌ
 ਰਜੀ ਕੇਸ ਕੰਘਾ ਕਰ ਕਰ ਪਾਣ ਕਫ ਦੀ ਰਹਤ
 ਪਕੀਰਖਣੀ ਮੀਟੇ ਮਸੀਦੀਏ ਧੀਰਮਲੀਏ ਰਾਮ
 ਰਈਏ ਸਿਰਗ੍ਰੀਮ ਇਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਟਰਤ
 ਨਾ ਨੜੀ ਮਾਰ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਗੁਰ ਵੇਹੀ ਗੁਰ ਬੇਮੁਖ ਜੋ
 ਗੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾ ਮੰਨੇ ਇਨਾਂ ਨਾ
 ਲ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ ਐਸਾ ਕਹਿਕਰ ਸਿਖ ਜਾਵੇਣੀ
 ਬਿਨਾਂ ਅਮਿਤ ਫੁਕੇਰੀ ਰਾਹੇ ਬਾਹਮਣ ਭੀਰੋਏ ਉਸਕੋ
 ਭੀ ਕੁਰਹਿਤੀ ਜੈਸਾ ਸਾਨਣ ਬਾਣੀ ਸਾਬ ਪੀਤਰਖ
 ਟੀ ਉਜਲ ਰਹਿਣਾ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਜਥਾ
 ਸਕਤ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਰਹਿਤ ਮਿਜਾਦਾ ਟੁਲੇ ਨੇਮੀਪੇ
 ਮੀ ਜਤੀ ਜਤੀ ਹਰੀ ਤਪੀ ਸਿੰਘ ਕੋ ਮੰਨਣਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਯਾ ਪੰਜ ਗੀਬੀ ਆਇਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਕਾ
 ਨਿਤਾਨੇਮ ਹਰ ਰੋਜ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਨਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ
 ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਇਕ ਪੈਰ ਕਢਾਹਿਰੇ ਦਾ ਉਤਾਰ ਅਰ
 ਦੂਸਰਾ ਪਹਿਨ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰ ਦਸਤਾਰ
 ਸਜਾਇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਇਦਰ
 ਸਨ ਕਰਨਾ ਪਹਿਲੇ ਅਵਾਜ ਲੈਣੀ ਤੋਰ ਹਰ ਇਕ ਪ
 ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੀਛੇ ਕਰਣਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀਆ
 ਗੁਆਇਓ ਰਹਿਣਾ ਭਾਈ ਬੰਧ ਕੁਟੰਬ ਕੀ ਜਥਾ ਜੋਗ
 ਪਾਲਨਾ ਕਰਨੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਰੇ
 ਅਰਜੋ ਕਰੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਨ ਜਾਣੇ ਮ
 ਬਾਏ ਕੇ ਉਪਰੇ ਭੋਜ ਸਿਖਦਾਰੇ ਤੇ ਦਿਲੋਂ ਕਪਟੀ ਤੇ ਮ
 ਨੁਖ ਅਰ ਪੰਥ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰੇ ਝਗੜਾ ਫਸਾਦ ਰਖੇ ਸਾ
 ਰੇ ਪੰਥ ਦਾ ਸਾਹਮਨਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਅੰਸਦੀ ਨਿਆਦਰੀ ਕ
 ਰੇ ਸਤ ਸੰਗਤ ਮੇਂ ਜਾਣੇ ਕਿ ਦਿਖਾਨ ਕਰਦਾਰੇ ਹੇ ਮੇਰੇ
 ਪਿਆਰਿਓ ਸਿਧੇ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਦੇ
 ਹਜਾਣਨਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਖਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਆਪ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਕ
 ਈ ਚੰਡਾਲ ਹੈ ਅਰਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ
 ਕਾਲਾ ਹੋਵੈ ਗਾ ਅਰ ਮੇਰੀ ਉਸ ਟਲ ਪਿਠ ਹੋਵੈ ਗੀ॥
 ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਬਾਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਜੋ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਫਕਟ ਵਾਲਾ ਹੋਵੈ ਸਿਖਲਾਣ ਦੀਆਂ ਅਰ ਸਮ
 ਸੁਣ ਦੀਆਂ ਪੀਛੇ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿ

ਬੁਝੀ ਕੀ ਅਟਾਜ ਲੈ ਕਰ ਪਹਿਲੇ ਅਖਰ ਪਰ ਧਰਨ
 ਫੇਰ ਤੁਨ ਖਾਹ ਲਗਾਵਣੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੇ
 ਕੁਕਰਮਾਂ ਥੀ ਛੁਟ ਜਾਏ ਸਹਿਜ ਧਾਰੀ ਅਮਿਤਛ
 ਕੇ ਉਸਕੋ ਸਮਝਾਕੇ ਮਿਰਜਾਵਾਨਾਲ ਅਮਿਤਛਕ
 ਉਨਾਂ ਕੋ ਜੇਫੇਰ ਖੋਟੇ ਕਰਮਾਂ ਟਿਖੇ ਨ ਲਗ ਜਾਏ
 ਜੇ ਕੋਈ ਅਚਾਰਜ ਅਮਿਤਛ ਕੇ ਤਾਂ ਭੁਲੀ ਗਲ ਹੈ॥
 ਅਮਿਤਛ ਕਾਟਣਾ ਫੇਰ ਚਿਹਰਾ ਮਿਰਜਾਵਾ ਗੁਰਬਾ
 ਣੀ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਟੁਲੇ ਅਨਿ
 ਮ ਸਿਖਾਂ ਲਈ ਗੀਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸ
 ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦਾਂ
 ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਾਏ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸਤਕ
 ਰਮਨਿਣਾਂ॥ ॥ ਹੋਹਰਾ॥ ॥ ਗੁਰ ਕਲਗੀਧ
 ਰਗਤ ਕੀ ਕਹੀ ਕਥਾ ਸਮਝਾਇ॥ ਸਿੰਘ ਸਿਖ ਤਬ
 ਜਾਨੀਓ ਗੀਤ ਸੁਪਕੜੇ ਧਾਇ॥ ੧॥ ੭੩॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੭੪ ਟੀਪਾਰੀਭੁ:

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਤ ਉਜਾਗਰ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਟਿਖੇ ਬੈਠੇ
 ਬੇ ਤਾਂ ਸਬਦ ਪੜਿਆ॥ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸ
 ਕੀਨੀਆਂ ਆਪ ਨਿਵਾਰ ਤੁਲੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀ
 ਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬ ਗਲੇ॥ ੧॥ ਪੰਜਾਂ ਸਿਖਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕਰੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪੰਜੇਸੇ
 ਰੁਪਾ ਤੇ ਇਕ ਘੋੜਾ ਭੇਟਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ - ਅਰਦਾਸ ਹੋਈ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਸਿਧੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਧਰੇ ਆਏ ਹੋ ਸਿ ੨੩੧
 ਖਾਂਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਦੇਸ ਕਸਮੀਰ ਵਿਖੇ
 ਦਸਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਜੀ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡੇ ਫਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰਕਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰ
 ਲੀਤਾ ਜੀ ਪੰਜਾਹ ਪੰਥਰ ਸਗੁਜਰੇ ਹਨ ਜੋ ਖੜੀਆਂ
 ਤੇ ਤੁਰਕ ਹੋਏ ਸੀ ਓਨਾਂ ਕਾਨਾਮ ਖਏ ਰਖਿਆ ਸੀ
 ਜੋ ਬਾਹਮਣਾਂ ਤੇ ਤੁਰਕ ਬਣੇ ਸੀ ਓਨਾਂ ਕਾਨਾਮ ਬਬੇ ਰਖਿ
 ਆਸੀ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਹਰਦੇਲੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਲ ਹੀ ਰਹਿ
 ਦਾਸੀ ਰਾਮਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਣ ਕਰਦੇ ਸੇ ਤੁਰਕਾਂ ਬੋਂ
 ਚੋਰੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਰਹਿਤ ਰਖਦੇ ਸੇ ਅਹਾਰ ਤੁਰਕਾਂ
 ਦਾ ਖਾਂਦੇ ਸੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਗੁਰਮਾਈ
 ਸੁਣਦੇ ਸਾਂ ਪੰਡਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਬੇਰਾ ਆਖ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ
 ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਰਲਾਇ ਲਏ ਓਹਨਾ ਨ ਰਲਾਇਆ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜਦ ਕਸ
 ਮੀਰ ਗਏ ਸੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰ
 ਸਨ ਕੇ ਗਏ ਸੇ ਗੁਰੂ ਭਗਤ ਵਤਸਲ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ
 ਰੂਪ ਸੀ ਓਨਾਂ ਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਉਣ ਹੁੰਦੇ
 ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਬੋਂ ਮੁਸ
 ਲੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੀ ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪ
 ਏ ਪੰਥ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਲਓ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਪਤਾ ਪੁਰਾਣਾ
 ਤੁਸੀਂ ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਅਣਤਾਰ ਹੋ ਜੀ

ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਭੀਲਣੀ ਕੇ ਜੂਠੇ ਬੋਰ ਖਾਏ ਬੇ ਉਸ
 ਕੀ ਗਤੀ ਕਰੀ ਸੀ ਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪਰਮਪੁਰਖ ਜੀ ਹੁ
 ਟ ਸਾਡੀ ਟੀ ਗਤੀ ਕਰਹੁ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜਨਮ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਹਾਂ
 ਅਸਾਨੂੰ ਮਹੀਮਾ ਦੇ ਕਲਮੇਂ ਬੀ ਰਖ ਲਵੇ ਜੀ ਅਸਾਂ
 ਜੇਹੜੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਬੇ ਉਨਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ਅਸਾਂ ਬਹੁਤ ਭੇ
 ਗ ਲਿਆ ਹੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਰੀਬੀ ਭਗਤੀ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਹੈ ਜੀ ਗਹਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ਸਾਬ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਖਿ
 ਆ ਕੁਝ ਜਾਂ ਅਗਾਈਆਂ ਕੀ ਧੀ ਸੀ ਕਿਸਨ ਭਗ
 ਦਾਨ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਗਤੀ ਕਰੀ ਸੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਫ
 ਰੀਦ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੇ ਕਰ ਹੁਣ
 ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ
 ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਅਸਾਡੇ ਪਾਪ ਨਾ ਝੁੜਨਗੇ ਤਾਂ ਭਾਰੀ
 ਅਠ ਸੋਸਰੇ ਦੇ ਗਾਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂ ਅਸਾਡੇ ਮਾਤਾ
 ਪਿਤਾ ਨੇ ਐਸੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਹੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਛੇ ਦੇ ਪਾਤਿ
 ਸ਼ਾਹ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਪਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੇਹੜੇ ਹਿੰਦੂ ਭੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਤੇ ਹੈ ਓ
 ਨਕੇ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਵਿਚ ਮੁਸਲਿਮਾਂ ਦਾ ਝਾੜਾ ਮੂਤ
 ਸੁਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਮੁਸਲੇ ਜੁਤੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹੈਨ ਨੇ
 ਤੇ ਦੁਕਣੇ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਆਪਣਾਂ
 ਧਰਮ ਛੋੜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਓਹ ਸਾਡੇ ਕਿਸ ਕੰਮ ਆਵਣ

੨੩੨
 ਗੇ ਜੇਹੜੇ ਇੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਓਨਾਨੂੰ ਸੁਰ
 ਦੀ ਜੂਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦਇ
 ਆ ਕਰਕੇ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਅਰੁ ਕਮਕੀਤਾ
 ॥ ਹਰ ਹਰ ਕਰਤੁ ਮਿਟੇ ਸਰੁ ਭਰਮਾ ਹਰਿਕੋ ਨਾਮ
 ਲੈ ਉਤਮ ਕਰਮਾ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤ ਜਾਤੁ ਕੁਲਹ
 ਗੀ ਸੋਹਰਿ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਲਾਕਰੀ ਹਰਏ ਨਾਮ ਸ
 ਤੇ ਹਰਏ ਨਾਮ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤ ਨਹੀਂ ਦੁਖ ਜਮ
 ॥ ਹਰਿਹਰ ਨਾਮ ਸਹਰੇ ਪਾਨਾ ਅਜੈ ਮਲ ਕੀ ਓ
 ਬੈ ਕੁੰਠਿ ਹਥਾਨਾ ਸੂਆ ਪੜਾਵਤ ਗੰਨਿ ਕਾਤਰੀ ॥
 ਸੋ ਹਰਿ ਨੈਨ ਦੁਕੀ ਪੂਤਰੀ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤ ਪੂਤਨ
 ਤਰੀ ਬਾਲ ਜੀ ਪਾਤਨੀ ਕਪਟੇ ਭਰੀ ਸਿਮਰਤ
 ਦੇਪਦ ਚੁਤ ਉਧਰੀ ਗੋਤਮ ਸਤੀ ਸਿਲਾ ਨਿਸ
 ਤਰੀ ਕੋਸੀ ਕੰਥ ਮਥਨ ਜਿਨ ਕੀਆ ਸੀਅ
 ਦਾਨ ਬਾਲੀ ਕਉਂਦੀਆ ਪਣਵੈ ਨਾਮ ਐਸੇ ਹਰੀ
 ॥ ਜਾਸ ਜਪਤੁ ਭੈ ਅਪਦਾਟਰੀ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਿਤਨੇ ਕੰਚੇ ਭਾਂ
 ਡੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਹੀਨ ਸਾਰੇ ਘਰੇ ਬਾਹਰ ਫੁਗਾ ਮਾਰੇ
 ਪਿੰਤਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਰਤਨ ਅਗਨਿ ਨਾਲ ਸੁਧ ਕਰ
 ਲਵੇ ਸਾਰੇ ਕਪੜੇ ਧੋਲਓ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਰਖ ਲਵੇ ਸਿਰ
 ਸਮੇਤ ਇਸਨਾਨ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ
 ਪੰਜ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰਾਏ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਤੇ ਤ੍ਰੀ ਫਰਤ ਰਖਾ

ਦੇ ਪੰਜਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਵਾਏ ਨਨਕਾਣੇਹੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜੀ
 ਕੰਲਾ ਸਰ ਰਾਮ ਸਰ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਵਾਏ ਦਸਹਜ਼
 ਰਪਾਠ ਜਪੁਜੀ ਕਾ ਕਰਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਪਨੀ ਸੰਗਤ
 ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਪਾਸੋਂ। ਉਸ ਰੋਜ਼ ਸਾਨੂੰ ਸੁਧ ਕਰ ਲੀਤਾ ਸੀ।
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਰੇਵਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ
 ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਅਨੰਦ ਪੜਾਵੇ ਨੇ ਹਾਂ ਜੀ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣ
 ਕੇ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਹਿੰਦੂ ਖੁਸਲ ਮਾਨੇ
 ਇਸੇ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਬੁਲਾਲ ਚੰਤਾਂ ਹੋਰ ਪੰਜ ਨਾਲਰ
 ਲੇ ਪੰਜਾਹ ਬਰਸ ਕੇ ਤੁਰਕ ਹੋਏ ਸੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਸਰਨ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖ ਦਇਆ ਲਾ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ
 ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ॥ ॥ ਜਿਤੇ ਸਰਨ ਐਹੈ ਤਿਤੇ ਰਾਖ ਲੈ
 ਤੇ॥ ॥ ਜਿਉਂ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲ ਆਇ ਪਟਾਨਾ ਤਿ
 ਉਂ ਜੋਤੀ ਸੀਰੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਮਿਟ ਗਏ ਗਣਨ ਪਾਏ
 ਬਿਸਰਾ ਮਾਨਾ ਨਕ ਪਤੁ ਕੈ ਸਦ ਕਰ ਬਾਨ॥ ॥ ਇ
 ਤਨਾਂ ਪੜ ਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਇ
 ਆ॥ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿਖਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਖੜੀਆਂ ਬੜ
 ਰੀਲਾ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੁਰਕ ਖੁਸਲੇ
 ਨਾਲ ਰਲਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੁਆ॥

ਜੋ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਬੀਰਜ ਬੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਕੇ ਮੁਸਲ ਮਾਨ
 ਹੋ ਜਾਵੇ ਤੁਰਕਣੀ ਦੇ ਸੰਗ ਕਾਮ ਦੇ ਵੱਸ ਹੋ ਕਰ ਨਜ਼ਾ
 ਅਣਜਾਣਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸੇ ਓਹ ਆਨਕੇ ਖਾਲਸੇ ਜੀ
 ਦੇ ਅਰੇ ਹਥ ਜੋੜੇ ਅਰ ਦੀਨ ਹੋਇ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ
 ਹੋ ਸਿਖੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਸੁਧ ਕਰ
 ਕੇ ਰਲਾਇ ਲਵਾਂਗੇ ਜਦ ਇਹ ਬਾਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ
 ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਸਮੀਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਰਲ ਕਰਕੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ
 ਹਜ਼ੂਰ ਵਿਚ ਆਈ ਅਰ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ
 ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਸਾਂ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਰਲਾਇ
 ਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਸਿਖੇ
 ਅਸਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਪਾਇਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਨਾ
 ਲ ਸੁਧ ਕਰ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਲਾਇ ਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦੱਸ ਅਣਤਰੁਧਾਰ ਪਸੁਪਤੀ
 ਕਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਪ ਜੀ ਜਪ ਜੀ ਸਵਈਯੇ ਸ
 ਤੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਖਣਕ ਅਸਾਧੁ ਹੁਕਮ ਹੈ ॥
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਮੁਹਤੀ ਰਬ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਦਾ
 ਅਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਅਸਰੇ ਸਾਧੁ ਸਭੁ ਪਰਫਾਰ
 ਤੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਰੋਸੇ ਤੇਰੇ ਸਤੁ ਪਰਫਾਰ
 ਰਚਨਾਇਚ ਬੋਲੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਧਰਤੀ ਕੀ ਨਿ
 ਆਈ ਹੈ ਪੁਰਖ ਇਦਰ ਹੈ ॥ ਉਸ ਕੇ ਬੀਰਜ ਬੋ
 ਮਾਨਸ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸ ਟਾਸਤੇ ਅਸਾਂ ਰਲਾਏ ਹਨ ॥

ਓਨਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ
 ਅਸੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਵਨੇ ਹਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿੰਘ ਦਾ
 ਨਾਮ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੋ ਸਿੰਘ ਬਲੀਦੇਤ
 ਨਹੀਂ ਖਾਤਾ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਹੈ ਅਜਾਤਾ ਜੈਸੇ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਦੀ ਹੈ ਨਜਾਤ ਪਾਤਾ ਸਿੰਘ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਗੇਉਤ
 ਪਾਤਾ ਤੁਹਕ ਦੁਸ਼ਟ ਕੇ ਮਾਰੇ ਗੇ ਲਾਤ ਸਾਤਾ ਹਜਾਰ
 ਤੁਹਕ ਸਿੰਘ ਲੜੇ ਗੇ ਸਾਤਾ ਸਭ ਲੋਕ ਸੀ ਗੁ
 ਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕਾ ਪਤਾ ਪ ਬਲ ਦਇਆਲਤਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਦੇਖ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਸਬਦਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਬ ਲਗ ਦੁਨੀਆਂ ਰਹੀਏ ਕੁਛ ਸੁਣੀਏ ਕੁ
 ਛਕਹੀਏ ॥ ੧੧੬੭ ॥ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਆ
 ਗਿਆ ਪੁਬਲ ਮਾਨੀ ਸਭ ਨੇ ਆਪਾ ਸਭ ਤਰੇ ਸੇ
 ਵਕ ਹੁਏ ਚਾਂਦ ਸੂਰ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥

ਵਸ ਪੁਤ ਪਾਏ ਤੀਰਥੇ ੧੭੫੯ ਫਾਗਣ ੧੯

ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਗਤਗੁਰੂ ਪੀਥਕਾਟਾਲੀ ਸਰ
 ਬ ਸਕਤਿ ਮਾਨ ਅਤਿਰਜਾਮੀ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਟਿਖੇ ਸੰਗਤ ਪਤਿ ਹੁਕਮਕੀਤਾ ਹੇ ਸਿਖੇ ਰਾਤ ਕੇ
 ਜੰਗ ਟਿਖੇ ਸਿਘ ਲਿਖਾਰੀ ਸਹੀਦ ਹੁਆ ਹੈ ਬਿਬਾਨ
 ਪਰ ਬੈਠ ਕਰ ਬੈਠਿਠ ਪੁਰੀ ਕੋ ਗਯਾ ਹੈ ਅਬ ਭਾਈ ਮ
 ਨੀ ਸਿਘ ਕੋ ਬੁਲਾਓ ਲਿਖਿਆ ਕਰੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇ
 ਕ ਸਿਘ ਅਤ੍ਰ ਸਿਘ ਨਾਮੈ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸ
 ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗਹਿ ਟਿਖੇ ਬੇਟ ਪ੍ਰੈਦਾ ਹੁਆ ਹੈ
 ਜੀ ਮੈਂ ਧਮਹਾਣ ਕਰਾਂ ਰੂਮ ਹੇਲੀ ਪੜਦੇ ਹੈਨ ਮੁਇ
 ਆਂ ਕੇ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੀ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ
 ਸਿਖ ਬੇਟਾ ਜਨਮੇ ਵਾ ਰੋਲਾ ਬਹੁਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਹੁ
 ਪਕਰ ਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਵਾਓ
 ਮੁਇਆਂ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਲਕ ਪਾਸ ਨਾ ਸੁਣਾਓ ਅਕਾ
 ਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਆਪ ਹੀ ਬਾਲਕ ਕੀ ਰਹਿ ਆ ਕਰੇ ਗਾ
 ॥ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਧਮਾਨ ਕਰੋਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਐਤੀ ਤੁਸੀ
 ਸਹਾਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਮਤ ਬਾਲਕ ਦਾ ਬਿਘਨ ਹੋਜਾ
 ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੜਕੀ ਅਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੀ
 ਸੀ ਓਨਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰੋਣਾ ਸੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁ
 ਛਿਆ ਸਿਘ ਕੋ ਜਾ ਰੁਦਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੁਝੀ ਸਹੁਰੇ ਤੁਰੀ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਬਿਆ

ਹੋਏ ਲੈ ਕੇ ਧੀ ਸਾਹੁਰੇ ਤੋਰਨਾ ਤੇ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਰੋਣਾ
 ਭਾਰੀ ਬਿਸਗਨੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਕੁੜੀ
 ਆਂ ਕਉ ਰੋਣਾ ਪੜਤਾ ਹੈ॥ ਅਸਾਂ ਏਹ ਬਾਰਤਾਨੇ
 ਕਰਕੇ ਬੀਤੀ ਦੇਖੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਸਾਡਾ ਇਆਹੁ ਆਸੀ
 ਅਸਾਂ ਮਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਈ ਰੋਣਾ ਨਹੀ ਪਰ ਤੀਈ
 ਆਂ ਕਲਜੋਗਨ ਹੁੰਦੀ ਆਂ ਰੋਣ ਰੋਣ ਨਹੀਂ ਹਟਦੀ
 ਆਂ ਰੋਣੇ ਦੇ ਬਿਘਨ ਸਾਥ ਰਹੇ ਹੀ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ
 ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਅਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੰਸ ਕੇ ਕਸਟ ਭੁਇਆ ਇ
 ਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਰਤ ਲੈਣ ਜੋਗਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ
 ਸਿਖੇਤੁਸੀਂ ਸਾਦੀਨੂੰ ਹੁਲਾਸ ਦੀ ਬਜਾਇ ਰੋਇ ਕਰ
 ਕੇ ਠਿਕਰ ਗਾਮ ਚਿੰਤਾ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇ॥ ਹੁਕਮ
 ਮਿਲੇ ਗੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਕਾਲ ਹੁ
 ਆ ਜੁਬਾ ਅਵਸਥਾ ਸੀ ਓਸਦੀ ਉਸ ਦੇ ਕੁਟੰਬੀ
 ਆਂ ਰੋਣਾ ਮਚਾ ਕੇ ਬਣਾ ਰੋਲਾ ਪਾਇਦੀਆਂ ਗੁਰੂ
 ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਸਿਖੇ ਰੋਵੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੇਸਰਦਾ
 ਹੁਕਮ ਫੇਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਾਲ ਪਾਇ ਬਹਮਾ
 ਬਪੁਧਗਾ ਕਾਲ ਪਾਇ ਜਿਵਜੀ ਅਵਤਰਾ॥ ॥
 ਜੀਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਣੈ ਜਾਇ॥
 ਰੇ ਸਿਖੇ ਪਾਣੀ ਕਉ ਰੋਣਾ ਹਛਾ ਨਹੀਂ ਰੋਣੇ ਕਰ
 ਕੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕ ਦੇ ਨੇ ਬਿਗੜ ਜਾਂਦੇ ਹੋਨ
 ਤਾਂ ਤੇ ਰੋਭਾਈ ਸਿਖੇ ਰੋਣਾ ਮਨਾ ਹੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਕਸਾਹਿਬਜੀਕਾਹੁਕਮਹੈ ਜਿਸਕੀਬਸਤਤਿਸੁ ॥੨੯॥
 ਆਰੈ। ਰਾਖੈ॥ ॥ ਜਦ ਪਰਮੇਸਰਦੀਦਸਤ ਹੈ
 ਉਸਦੇਦਿਤੇਦਾਹਰਖਨਾਕਰੇ ਜੇਓਲੇਲਾਵੇ
 ਤਾਂਅਫਸੋਸਨਾਕਰੇ॥ ਪਾਣੀਦੇਪਿਛੇਰੋਵਟੇਕ
 ਰਕੇ ਪਾਣੀਕਉਚਉਰਾਸੀਭੋਗਲੀਪੜਤੀਹੈ ਪਰ
 ਜਿਗਰਕਾਦੁਖਹੋਤਾਹੈ ਸਬਦ ਕਬੀਰਾਮਰਤਾ
 ਮਰਤਾਜਗਮੁਆ ਮਰਭਿਨ ਜਾਨੈਕੋਇਆਮੈਸੀ
 ਮਰਨੀਜੇਮੈਰੇਬਹੁਤਿਨਮਰਨਾਹੋਇਆ॥ ॥
 ਤਿਨਰੋਜੋਰੋਵਟੇਸੇਂਗੁਫਰਨਿਕਲਜਾਤਾਹੈ ਓਸਦੇ
 ਬਾਦਰੋਵਟੇਸੇਂ ਜਮਦੂਤਜੀਵਦਿਆਂ ਜੀਆਂਦਾਖਿ
 ਆਲੁ ਨਹੀਂਛੁਡਦੇ ਜਿਸਵਖਤਤੀਵੀਆਂਰੋਵ
 ਟਾਸੁਰਕਰਦੀਆਂਹੈਨ ਜਮ ਰਾਗਸੁਣਕੇਪਸੰ
 ਨਹੋਵਦੇਹਨ ਅਰਫੇਰਓਥੇਵਸੇਰਾਕਰਦੇਹੈਨਦੂ
 ਰੰਤੀ ਸੁਣਕੇਆਜਾਵਦੇਹੈਨ ਜੈਸੇਪਸੂਮਰੇਗੀਇ
 ਇਲਾਂ ਦੂਰੋਂਦੂਰੋਂਆਜਾਵੇਹਨ॥ ਸਿਖਾਂਕਹਿ
 ਆਰੇਗੁਰੂਜੀ ਸਾਨੂੰਜਮਦੂਤਅਖੀਂਦਿਖਾਓਜੀ॥
 ਤਾਂਗੁਰੂਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ ਸਬਦਉਚਰਿਆ॥ ॥
 ਬਾਜੀਗਾਰੰਕਬਜਾਈ॥ ਸਭਖਲਕਤਮਾਸੇਆਈ
 ॥ ਰੋਣੇਦੇਸਮੈ ਘਰਦੇਬੰਨੇਤੇਬੰਨੇਰੇਅਰਸਾਰੇ
 ਘਰਦੇਚਉਫੇਰੇ ਬੈਠੇ ਜਮਦੂਤਲਗੇਦਿਖਾਈਦੇਣ
 ਤਾਂਲੋਕਾਂਬਹੁਤਭੈਤੇਧੌਂਫਖਾਧਾ ਆਨਚਰਨੀਪਏ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਸਾਨੂੰ ਰਖ ਲੈ ਜੀ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਕਈ ਟੀ
ਪਾਣੀ ਕਉ ਨਹੀਂ ਰੋਵਾਂਗੇ ਸਿਖਾਂ ਰਲ ਕੇ ਸਲਾਹ ਕੀ
ਤੀ ਤੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਆਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਪਿਛੇ ਜੋ ਰੋਆ
ਜੋ ਰੋਇਆ ਅਗੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਵਣਾ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ
ਮੰਨਣਾ ॥ ੭੫ ॥

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੭੬ ਵੀਂ

ਪ੍ਰਾਰਥਿ ਰੋਈ ॥

॥ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ ਦਰਬਾ

ਰਲਗਾਇ ਕਰ ਕੇ ਤਖਤ ਸੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰਜੀ ਸਾਹਿ
ਬ ਵਿਖੇ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਹੋਏ ਸੰਗਤ ਨੇ ਪਾਰਬਨਾਂ ਕ
ਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਘਟ ਘਟ ਮਾਲਕ ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਸੋਢੀ ਪਾਤਿ
ਸਾਹਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਪੂਰ
ਬਲੇ ਅਟਤਾਰ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਓ ਜੀ ਚਿਨਾਂ ਨੇ ਇਸ
ਸੀਸਾ ਰਵਿਖੇ ਬੜਾ ਉਪਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀ
ਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਸਥਾ ਪਾਣ ਕਰ ਕੇ ॥ ਵੁਖ ਸਾਹਿ
॥ ਕਬਿੱਤਾ ॥

॥ ਕਤ ਹੂੰ ਸੁਚੇਤ ਹੂੰ ਕੈ ਚੇਤਨਾ ਕਉ ਚਾ
ਰ ਕੀਓ ਕਤ ਹੂੰ ਅਚਿਤ ਹੂੰ ਇਕੈ ਸੇਵਤ ਅਚੇਤ ਹੋ ॥ ਕ
ਤ ਹੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਹੂੰ ਇਕੈ ਮਾਗਤ ਫਿਰਤ ਭੀਖ ਕਹੂੰ ਮਹ
ਦਾਨੀ ਹੂੰ ਇਕੈ ਮਾਂਗਿਓ ਧਨ ਦੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾਰਾਜ
ਨ ਕਉਂ ਈਜਤ ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਕਹੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਨ ਭਿਛੀ
ਨ ਛਿਤ ਲੀਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉਂ ਬਿਖ
ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤਿਰਹਾਣ ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ ਸਰਹਾਣ ਸਮੇਤ
ਹੈ ॥ ੭੬ ॥ ਬਚਨ ਹੁਆ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਦੀਆਂ

੨੪੧
 ਰਾਣੀਆਂ ਗੋਪੀਆਂ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੀਆਂ ਭੁਗਤਨੀਆਂ
 ਹੋ ਸਨ। ਓਨਾਂ ਦੀ ਪਰਸੰਨਤਾ ਟੁੱਟ ਗਈ ਕਿਸਨ ਜੀ ਕੋਈ
 ਤਿਆਗ ਵੈਰਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਅਰਜ
 ਨ ਪਾਂਡਵ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ
 ਦੇਂਦੇ ਹੋ ॥ ਅਰ ਆਪ ਭੁਜਨ ਤਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ।
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੋਗਾਂ ਕਾ ਪਾਸ ਚਤ ਕਿਸ ਪਰਕਾਰ ਲਹੇਗਾ ॥
 ॥ ਤੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭੁਗਵਾਨ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਅਰਜਨ ਤੂੰ
 ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਪਰਮ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈਂ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ
 ਤੇਰੇ ਜੈਸਾ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਮਦਰ ਦੇਸ ਵਿਖੇ ਸੀ ਅਮਿ
 ਤ ਸਰਨਾਮ ਤੀਰਥ ਪਗਟ ਕਰੇਗਾ ਉਹਾਂ ਹੀ ਬੈਠ ਕਰ
 ਭੁਜਨ ਤਪ ਕਰਾਂਗੇ ਸੁਭ ਬਾਣੀ ਦਾ ਉਚਾਰ ਕਰਕੇ ॥
 ਪਣੇ ਸੁਰੂਪ ਕਾ ਧਿਆਨ ਧਾਰਾਂਗੇ। ਜਿਤਨੇ ਸੰਤ ਭੁਗਤ
 ਉਚਨੀਚ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਤਰਨਗੇ ਮਾਤੁਲੋਕ ਵਿਖੇ ਤ
 ਰਨ ਤਾਰਨ ਨਾਮ ਤੀਰਥ ਰਚਾਂਗੇ ਸਾਰੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿ
 ਆਂ ਵੇਦੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਵੇਦੀਆਂ ਕਾ ਗੀਗਾ ਗਾਇਆ
 ਤਿਨ ਸੈ ਅਰਸਠ ਤੀਰਥਾਂ ਕਾ ਨਿਵਾਸ ਰਹੈਗਾ ਗੁਰੂ
 ਰਾਮਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਹੋਵਹਿਗਾ
 ਅਸਾਂਦਾ ਰਾਮਾ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤ ਪੈਦਾ ਕਰਾਂ
 ਗੇ ਉਸਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਜੀਵਾਂ ਕੀ ਗਤੀ ਹੋਵਹਿ
 ਗੀ ਮੈਥੀ ਮਾਤੁਲੋਕ ਵਿਖੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕਰਕੇ
 ਉਥੇ ਬੈਠਕੇ ਭੁਜਨ ਸਿਮਰਣ ਤਪ ਕਰਣਾ ਹੈ ਜੈਸਾ

ਰ ਕੀ ਇਛਾ ਪੁਤ ਧਨ ਅੰਨ ਦੇਹ ਕੀ ਅਰੋਗਤਾ ਮਨੋ
 ਕਾਮਨਾ ਪੂਜਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈਗੀ ਪਰਮੇ
 ਸਰ ਕੇ ਦਰਸਣ ਜੈਸੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪੁੰਨ
 ਮਹਾਤਮ ਹੋਵੈਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਹਿ ਗਾ ਤਿਲ
 ਕਾ ਮਣਹੋਇ ਮਿਲੇਗਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਇਥੇ ਰਾਜਭਾ
 ਗ ਉਸਦਾ ਫਲੇਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਪੀਤ ਸੰਯੁਕਤ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਭਗਤੀ ਔਰ ਸੰਗਤ ਕਾ ਦਰਸਣ ਔ ਸੇਵਾ ਪੁਨ: ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਨਿਤ ਪਾਤਿ ਦਰਸਨ ਕਰੇਗਾ ਅ
 ਰ ਆਗਮਾ ਲੈ ਕਰ ਪੀਛੇ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਹਰ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰ ਕਾ ਕਰੇਗਾ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਕਰਣੇ ਸੇ ਸਰਬ ਪਾਣੀ ਰਿ
 ਕੇ ਸਦਗਤੀ ਪਾਪ ਭੋਹੋਵਹਿਗੀ ਜੈਸੇ ਪੁਸ਼ਪਕ ਬਿਬਾ
 ਨ ਵਿਚ ਲੰਕਾ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਸੈਨਾਂ ਅਜੁਧਾ ਕੇ ਲੈ ਗਏ ਸੀ
 ਪੋਣ ਕੇ ਬੇਗ ਸਾਬ ਹੀ ਆਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸੀ ਅਜੁਧਾ ਮੇ
 ਸੀ ਰਾਮਜੀ ਸੈਨਾ ਕੋ ਟਰਦੀਆ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤੇ ਹੋ ਜ
 ਓ ਮਨੁਖਾ ਦੇਹ ਧਾਰ ਕਰ ਕੇ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸੀ ਅ
 ਮਿਤ ਸਰਜੀ ਕਾ ਦਰਸਣ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਿ
 ਖ ਹੋਕੇ ਭੁਜਨ ਬਾਣੀ ਮੇਂ ਅਪਨੇ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤ ਹੋਇੰਗੇ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਬਾਣ ਕੇ ਕੁ
 ਕ ਸੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਉਸ ਮੇਂ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਜੋ ਜੋ ਆ
 ਦਮੀ ਬੈਠ ਦੇਸੇ ਤੋਂ ਤੋਂ ਵਧਦਾ ਸੀ ਭਭੀਛਨ ਦੀਆਂ
 ਕੋ ਦੇਵੀਤਮਾਂ ਦਾਜ ਕੇ ਵਿਖੇ ਇਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾ

੨੪੩
 ਈ ਵਿਖੈ ਐਤੀ ਕਲਾਹੈ ਬਚਨ ਹੁਆ ਧੋਲ ਧਰਮੁ
 ਦਇਆ ਕਾ ਪੁਤਾ ਸੀਤੋਖ ਬਾਪ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਾ।
 ਤੇ ਸਿਖੋ ਐਤਨੀ ਸਕਤੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਵਿਖੈ ਤੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ, ਗੁ
 ਰਪੁਰ ਭਾਗੀਨ ਨਹੀ ਜਾਏ। ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਧ
 ਮ ਕਰਇ ਸਨਾਨ ਜਪੇ ਜੋ ਨਾਮਾ। ਏਕ ਚੁਲੀ ਭਰਪੀ
 ਏ ਕੋਈ, ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਈ। ਲਾਂਗਰੀਆਂ
 ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੀਗਰ ਤਿਆਰ
 ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਰਦਾ
 ਸਾ ਸੋਧ ਕਰ ਲੀਗਰ ਫਰਤਾਓ ਪਾਂਚ ਸੈ ਲਾਂਗਰੀ ਕਮ
 ਰ ਕਸਾ ਕਰ ਕੇ ਲੀਗਰ ਫਰਤਾਉਂਦ ਲਈ ਤਿਆਰ ਬਰ
 ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਗਤਾਂ
 ਲਗ ਗਈਆ ਅਤੁੰਟ ਭੰਡਾਰ ਫਰਤਿਆ ਫਿਰ ਸਭ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਣੀ ਸੰਗਤਾਂ ਆਇ ਲਗੀਆਂ ਸਤਿਗੁ
 ਰਪੂਰੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸਬਦ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ਲਾਗੀ
 ਪੂਰ੍ਵ ਸਾਧ ਚਰਨ ਨ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ਲਾਗੀ ਪੂਰ੍ਵ। ਜੋ ਜੀ
 ਉਂਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਕ ਚਰਨ ਪੂਰ੍ਵ ਮਸਤਕ ਮੇਂ ਲਗਾਏ ਗੇ ਓ
 ਹਮੁ ਕਤੀ ਪਾਏ ਗੇ ਜੋ ਮੁਏ ਦੀ ਹਠੀ ਪੀਸਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ
 ਤੁਲਾਉ ਵਿਖੇ ਯਾ ਪਰਿਕਰਮਾ ਮੈਂ ਪਾਏ ਗੇ ਓਹ ਆਪਨੀ
 ਕੁਲਬੀਸ ਰੁਬਾਫਿ ਹੋ ਐਰ ਨਰਕ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਪੜ੍ਹੇ
 ਗੇ॥ ੭੬॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੭੭ ਈ ਪਾਰੰਤੁ:

ਸੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਖੇ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋ
 ਤੀ ਬੁਰੂਪ ਸੀ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ
 ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਕਾ ਵਾਲੀ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਤਾਣਣ ਲਈ ਦਰਸਨ
 ਦੇਇ ਕਰ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕਰਣੇ ਲਈ ਭਾਗੀ ਦੀਵਾਨ ਲਾ
 ਗਾਇਆ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਸਿਧੇ ਜੋ ਦੂਸਰਾਂ ਵਾਲੇ
 ਫੇਰਤ ਵਾਲੇ ਹੋਨ ਸਾਹਿਬਾਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲਿਓ ਭਾਈ ਸੀ
 ਆਦੇ ਅਵਾਜ ਕਰੇ ਇਤਨੇ ਜੋ ਅਨੇਕ ਹਾਜ਼ਰ ਮਾਨ
 ਹੂਏ ਇਕ ਸਿਖ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਜੀ ਖੁਹਿਦਰ ਗਊ ਤਿਉਂਗ ਕੇ ਮਰ ਗਈ ਹੋ ਗੱਸਾ ਓ ਸਦੇ
 ਗਲ ਵਿਚ ਸੀ ਹੁਕਮ ਹੂਆ ਹੋਇ ਸਿਧੇ ਪੰਜ ਸੈਰਾਗਰਜ
 ਲਈ ਕਰੋ ਇਕੋ ਤੁਸੀਂ ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਕਰ ਓ ਯਾ ਕ
 ਰੇ ਪੰਜ ਗਤਨੀ ਦਾ ਅਮਿਤ ਕਰ ਦਭੇਟ ਕਰਾ ਪਾਣੀ ਖੁ
 ਹੇਟਿਖੇ ਪਾਓ ਸੁਧ ਹੋਵੇਗਾ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ
 ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਸਲੇ ਦੇ ਹਥੋਰੇ ਦੀ ਮੈਥੋਂ
 ਭੁਲ ਕੇ ਖਾਧੀ ਗਈ ਹੋਈ ਅਸਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵੇਂ ਦਿਤੇ
 ਹੋਨ ਓਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪੰਜ ਗਬ ਬਣਾ ਕੇ ਪਲਾਕੇ ਸੁਧ ਕਰ
 ਲੀਤਾ ਹੋਈ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਪੰਜ ਗਬ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਤੇ
 ਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਉਤਰ ਦਿਤਾ ਜੀ ਪੰਜ ਗਬ ੧ ਗੋਹਾ
 ੨ ਦੂਧ ੩ ਸਹਿਤ ੪ ਗੋਮੂਤ੍ਰ ੫ ਦਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਪੰਜਾਂ ਗੰਜਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੀ ਵਾਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ

ਹੇ ਸਿਖੇ ਅਮਿਤਛਕਾ ਕੇ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸਕੇ ਨਾਲਰ ੨੪੫

ਲਾਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਮੁਤਪਲੀ
ਤੀਕਪੜਹੋਇਆ ਦੇਹ ਸਬੂਣ ਲਈ ਅਹਿ ਚਿਹਧੋਇਆ

॥ ਇਕ ਸਿਖ ਫੇਰ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀ
ਬਨਿਫਾਜ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਜੀ ਮੇਰੇ ਹਥੋਂ ਗਾਂਇ
ਬੀਧੀ ਹੋਈ ਮਰਗਈ ਤੇਜੀ ਰਸਾ ਉਸਦੇ ਗਲ ਵਿਚ
ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਧੇ ਸਤਿ ਜਾ
ਣਕੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਕਉਣ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਰਗਉ ਦੀ ਪਤਿਜੇ
ਤੈ ਸੋ ਤਸਾ ਤੈ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਾਲ ਇਸੀ ਦੇ ਹਥਾਂ ਕ
ਰਕੇ ਹੀ ਸੀ ਇਹ ਗੁਰੂ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਚੋਰਦੀ ਜੋਨ
ਸੀ ਇਸਨੇ ਇਸਕੋ ਰਸਾ ਪਾਕੇ ਬੀਦਿਆ ਸੀ ਇਹ ਗੁਰੂ
ਖੀ ਤਿਹਾਈ ਮਰਗਈ ਸੀ ਇਹ ਅਦਲੇ ਬਦਲੇ ਹੋਨ
ਸਿਖਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਨਿਰਦਿਪਨ ਕ
ਰਾਓ ਪੀਦਰਾਂ ਵਰਤ ਕਰੋ ਅਮਿਤਛਕ ਲਓ ਤਾਂ ਸੁਧ
ਹੋਇ ਜਾਹਿੰਗਾ ਸਬਦ ॥ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਸੋ
ਈ ਪਿਤ੍ਰੇ ਜੋਖੇ ਜੋਖੇ ਪਾਏ ਪਣਵੈ ਪੀਪਾ ਪਰਮਤਤ ਸਤ
ਗੁਰੋ ਹੋਇ ਲਖਾਏ ॥ ਰਹਿਤ ਫਨ ਸਿਖਾਂ ਕਉ ਪ

ਸਾਇਛਕਾਵਹੁ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਜੇਕੋਈ ਛੋਹਤ ਦੂਸ
ਨਾਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਸੀਜ ਪਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਬੋਝਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਮੰਤ੍ਰ
ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਇਕ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਸੀ ਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਤਿਗੁਰੇ ਮੈਥੋਂ ਕਾਜੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਮੁਸ

ਲੇਈ ਰੋਈ ਖਾਧੀ ਜੀ ਹੁਣ ਪਛਤਾਣ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜੀ ਕੋ
 ਈ ਉਪਾਏ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਪਿਛਲੇ ਅਵਗੁ
 ਟਬ ਖਸ ਲਏ ਪਰੁ ਆਗੇ ਮਾਰਗ ਪਾਵੈ॥ ਸਿਖਾ
 ਇਕੋ ਰੋਜੋ ਜਪ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਅਮਿਤ ਛਕ ਕੇ ਰੁਰ
 ਮਦੂਰ ਕਰਾ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਿਖਣੀ ਮੁਸਲੇ ਨਾ
 ਲਤੁਰ ਗਈ ਜੀ ਓਨਾਂ ਕਲਮਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮੁਸਲੀ ਕਰ ਲ
 ਈ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਲੱਭੀ ਹੈ ਉਪਾਉ ਦਸੋ ਬਚਨ ਹੁਆ
 ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹੇ ਕਹਾਏ ਨਾ ਲੱਗੇ ਪਰ ਲਿ
 ਆ ਕੇ ਉਸਤੀ ਵੀ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ ਇਸਤੀ ਦਾ ਕੋਈ
 ਮਜਬਨ ਹੀਂ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਓਸ ਦੇ ਹੀ ਦਸ ਹੋਤੀ ਹੈ
 ਤੁਸੀਂ ਤੀ ਵੀ ਨੂੰ ਵਰਤ ਰਖਾਓ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਭਰ ਅਰ
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਾ ਕੇ ਅਮਿਤ ਛਕ
 ਓ ਸੁਰਦਾ ਸੁਟਕਾ ਖੁਲਾਓ ਅਮਿਤ ਸਰਤ ਰਨਤਾਰ
 ਨ ਗੋਇ ਦਵਾਲ ਗੁਰੂ ਸਰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਓ ਇਕ
 ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਸਰਾਧ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਓਨਾਂ
 ਮੇਰੇ ਸੀਸ ਦਾ ਕੀਘਾ ਕਢ ਕੇ ਕਛ ਦਾਨਾਲਾ ਖੁਲਾ ਦੁਕੇ
 ਧੋਤੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦਾ ਕੇ ਕਾਵਾਂ ਕੁਤਿਆਂ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਾਏ ਸੀ॥
 ਅਰ ਮੈਂ ਓਸ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਇ ਕੇ ਪੀਤੇ ਸੀ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਉਛ
 ਲ ਪਿਆ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿਖਾ ਤੇਰੇ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬ
 ਣੀਂ ਸਬਦ ਯਾਦ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਸਿਖ ਕ
 ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਛ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬ

ਠੀ ਜਾਣਦਾਹਾਂ ਬਚਨਹੂਆ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਕੋਟਰੈ ਸਿ
 ਖਨੇ ਅਰਜਕਰੀ ਜੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਜਾਹਿਬ ਖੀਰੇ ਧਾਰੀਹੈ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਇਸਦਾ ਮੁਹਕਾ
 ਲਾ ਕਰਕੇ ਗਲਵਿਚਫਿਕ੍ਰਾਂਦਾਹਾਪਾਇਓ ਫੇ
 ਰ ਅੰਮਿਤ ਫਕਾ ਕੇ ਤਨਖਾਹ ਲਗਾਇਕੇ ਪੰਗਤ ਮੈ
 ਕੈਠਾਵਹੁ ਬਚਨਹੂਆ ਜੋ ਸਤਿਨਾਮ ਕੇ ਉਪਦੇਸਕ
 ਸਿਖ ਜਾਗੂਹੈ ਉਨਕੇ ਪਰਸਾਇਫਕਾਰੇ ਗੋਤਾ ਸੁਖ
 ਪਾਓਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੁਆਰ ਹੋਤੇ ਫਿਰੇਗੇ। ਪੰਮਿਆਂ
 ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਚੇ ਮਰਵਾਏਏ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਤੇ ਬੈਸਣੇ ਦੀ ਤੇ
 ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਜਨੇਊ ਟਿਕੇਦੀ ਗਛਿਆ ਕਰਣੀ ਸੀ ਅਗੇ
 ਬੀ ਪਾਂਡਵਾਂ ਕੇ ਪੁਤ ਅਸਤਾਥਾਨੇ ਮਾਰੇ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡਾ ਸਿ
 ਖ ਸਿੰਘ ਜਾਗੂ ਸੀਤ ਕਿਰਤੀ ਭਗਤ ਬਿਹੰਗਮ ਨਿਹੰਗ
 ਸਿੰਘ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਗਰੀ ਗੋਬੀ ਭਾਈ ਪੁਸ਼
 ਰੀ ਵਿਦਮਾਰਥੀ ਵਿਜ ਮੇਨੇ ਸਹਿਜ ਧਾਰੀਏ ਪੈਰ ਧੋ ਕੇ
 ਪੀਏ ਪੀਤਸਾਥ ਜੇਏ ਪੁਜਾਕਰੇ ਗੇ ਸਤਿਨਾਮ ਤੇ ਫਾਰਿ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਖੀਰੇ ਸੇ ਅੰਮਿਤ ਫਕਾ ਕੇ ਓਹ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕ ਕੋਤੁਲਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾਸੀ ਸਿਖਾਂ ਸਾਸਾਂ
 ਕੋ ਪੁਜਹੁ॥ ਅਸਬਦ ਉਚਰਿਆ॥ ॥ ਹੀਸਾਂਏ
 ਖਤਰੀ ਵਿਆਂ ਬਗਾਂ ਭਿਆਇਆ ਚਾਉ॥ ਭੂਇ ਮੁਏ ਬ
 ਗ ਬਪੜੇ ਸਿਰਤਲਿ ਉਪਰ ਪਾਉ॥ ਕਿਆ ਹੀਸੁ ਕਿਆ
 ਬਗੁਲਾ ਜਾਂਕੇ ਨਦਰ ਕਰੇ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਏ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗ

੨੪੮ ਉਹੀ ਸੁਕਰੇਇ॥ ॥ ਸਿੰਘੇ ਪਿਆਰਿਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ
 ਹੀਸਾ ਬਾਣਾ ਸਾਜਿਆ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਲ ਲਓ ਤਾਂ
 ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ ਨਾਲੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜਸੁ ਹੋਇਹਿਗਾ ਆਪ
 ਟਾਧਰਮ ਰਖਣਾ ਜੋਗਾ ਹੈ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਮੈਂ
 ਮੇਨੇ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਪਰਸਾਇ ਛਕਿਆ ਸੀ ਬਚਨ ਹੁਆ
 ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਾਇਤ ਹੈ ਦਿਤੋ ਨ ਰਿਜਕ ਸੰਬਾਹਿ
 ਸਿੰਘੇ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸਾਇ ਛਕਾਏ ਉਸਕੇ ਸਹੀਸਰੁ
 ਟਾਂ ਪੁੰਨ ਫਲੇਗਾ ਤੁਸਾਂ ਕਰਦ ਭੇਟ ਕਰਕੇ ਛਕ ਲੈਣ
 ਦੇਣਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਸਾਸਨੂੰ ਦੇਵਣਾ ਆਪਣੇ ਇਸਰ
 ਧਰਮਕੇ ਜਾਂ ਨਿਰਧਨ ਜੇ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੁੰਨ
 ਫਲਦਾ ਹੈ ਇਕ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿ
 ਖਾਂ ਕਉ ਪਸਾਇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘ
 ਸਿਖ ਸੰਤ ਛਕਣ ਲਗੇ ਬਾਹਮਣ ਸਹਜਧਾਰੀਆ
 ਗਏ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਬਠਲਾ ਕੇ ਛਕ
 ਦੇਈਏ ਬਚਨ ਹੁਆ ਪਹਿਲੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਕੋ ਭੋਗ ਲਗਾਓ ਸਿੰਘਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਪਰਿਗਤ ਵਿ
 ਚ ਪਹਿਲੇ ਟਰਤਾਇ ਕਰ ਫੇਰ ਹੋਰ ਕਿਧਰੇ ਟਰਤਾਇ
 ਓ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਪਰਿਗਤ ਇਕ ਚਿਰਤੇ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਨਾਲ ਬਹ
 ਓ ਨਕੀ ਮਾਰ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਨਸਟਾਰ ਟਰਤਾ ਟਲੇ
 ਕੁਠਾ ਖਾਣ ਟਲੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਤਰਫ ਬਠਾ ਕੇ ਪ
 ਸਾਇ ਦੇਇਓ ਕੌਮ ਕਿ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰੇ ਕੋਈ ਖਾਲੀ

ਨਜਾਏ ਕਰਦ ਭੇਟ ਕਰ ਕੇ ਪਸਾਇ ਛੁਕੇ ॥ ੧੭ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੭੮ ਵੀਂ ਪਾਰੀ ਭਰੇਈ ॥

ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
ਨੈ ਸੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾ
ਇਆ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਦਾਇਆਹ
ਤੇਜੀ ਤੇਲਚਾੜਨ ਹੈ ਯਾ ਕੇਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਾਨਾ ਬੰਨ
ਣਾ ਹੈ ਕਿਨਾਹੀ ਜੀ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਸੈਂਤ ਪਾਟਣ ਟਲੋਂ ਕੀ
ਦੁਕਮ ਹੈ ਜੀ ਸਿਖ ਤੇਰੇ ਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤੇ ਕੌੜੇ ਤੂੰ ਨੇ ਬਾਲਕ ਦਾ ਸੁਭੁ ਇਆਹ
ਰਚਾਇਆ ਹੈ ਸਿਖ ਤੇਲ ਪਾਕੇ ਸੈਂਤ ਕਰ ਕੇ ਗਾਨੇ
ਬੰਨਣੇ ਭਾਰੀ ਬਿਸਗਨੀ ਹੈ ਤੇਲ ਚਾੜੀ ਦਾ ਹੈ ਓਸ
ਵੇਲੇ ਬਾਲਾਣਾਂ ਨੇੜੇ ਆਂਦੀਆਂ ਹੋਨ ਤਾਂਹੀ ਲੋਰੇ
ਦੇ ਛਲੇ ਗਾਨੇ ਬੰਨ ਛਰਦੇ ਹੋਨ ਪਰ ਓਹ ਬਿਘਨ ਕ
ਰਵੇਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ॥ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ॥ ਸਿਖੇ ਦੁਕਮ
ਮਨੋ ਗੇ ਤਾਂ ਰਛਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦੇ ਲੇ ਜੰਦ ਚਾੜ੍ਹ
ਨੀ ਹੋਵੇ ਅਮਿਤ ਫੁਕਾਲ ਓ ਜੇ ਕਰ ਅਮਿਤ ਫੁਕਿਅ
ਤੇਇਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸ਼ ਲੈਣੀ
ਸਿਖ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਧੇ ਸਾਨੂੰ ਲਿਖਿਆਇ
ਖਾਂਓਦੇ ਹਨ ਤੇਲ ਚਾੜ੍ਹਨ ਔਰ ਸੈਂਤ ਪਾਉਣੀ ਬਰ
ਨਹੁਆ ਮਾਲ ਪਗਾਇਆ ਮਨ ਦਲੇਰ ਚੰਨੰਦੇ
ਵੀਰੁਆਂ ਅਪਣੀ ਉਪਜੀਵ ਕਾਏਵਾਸ ਤੇ ਲਿਖ ਛ

ਤਿਆਰੈ ਸਿਖ ਨੇ ਫੇਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਗੀ ਬਨਿ
 ਵਜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਤਿਰੀਆ ਤੇਲ ਦੇਕ
 ਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵਦਾ ਦੂਜੀ ਫਾਹ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜ
 ਦਤਿਨ ਲਾਣ ਪੜੀਆਂ ਜਾਵਣ ਤਾਂ ਤਿਰੀਆ ਰੂਪ
 ਹੋਤੀ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਲਾਣ ਬੀ ਕੀਨਾਂ ਦੇਵੀ ਸੁਰੂਪ ਹੈ ਸਿੱਖ
 ਤੁਸੀਂ ਚਿਨਾ ਦੀਆਂ ਮਨ ਕਥੀਆਂ ਨਾਂ ਸੁਣੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੋ
 ਕ ਸਾਨੂੰ ਹਾਸੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਰੀਤ ਮਠ ਜਾਵਾ ਕ
 ਰਦੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ਜਿਨਾਂ ਅੰ
 ਦਰ ਕੂੜ ਵਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੇ ਸ
 ਚ ਕੂੜ ਜਲ ਜਾਵਈ ਸਿੱਖੇ ਸਾਰੇ ਮਜ਼ਹਬ ਤੁਹਾ
 ਤੇ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਬੀਨੀ ਬੈਠੇ ਹਨ ਜਾਰੇ ਸੁਖ ਮਾਰ ਕੇ ਸ
 ਰਣ ਆਵੇਗੇ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਕੀਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇ
 ਰਹਾਂ ਕਿਤੀ ਫਰੇ ਪਉਣ ਮੂਰਖ ਦਾ ਬਕ ਨਾ ਜਾਣੇ
 ਜੈ ਜੈ ਪਵਨ ਸੁਲਾਈ॥ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਰੂਪੁ ਗੁ
 ਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ॥ ਬਚਨ ਹੂਆ ਸਿ
 ਖੇ ਜੇ ਰੀਤ ਮਿਰਜਾਵਾ ਅਸਾਂ ਦਿਆ ਚ ਦੀ ਕਹੀ ਹੈ ਇਹੀ
 ਕਹਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਨ ਆਵੇ ਤੇ ਆਪਣਾ
 ਆਪਨਾ ਗਾਵਾਵੁ ਲੋਕ ਲਾਜ ਬੀ ਨਾ ਰੂਰੇ ਬੇਇ
 ਲਮ ਨਹੁ ਖੁਦਾ ਭਾਸਨਾ ਪਤਾ॥ ਆਵਨ ਆਏ
 ਸਿਸਟ ਮੈ ਬਿਨ ਬੁਝੇ ਪਸੁ ਦੇਹਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖ ਜੇ
 ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੇ॥ ਮੀਨੈ ਤਰੈ ਤਰੈ ਗੁਰ ਸਿ

ਖਾਮੀਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵੈ ਨ ਭੁਖਾ ॥ ਹੇ ਸਿਧੇ ਵਿਦਾ
 ਪੜੇ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਕਰੋ ਸਿਧੇ ਅਸੀਂ
 ਫਰਸੀ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਦੇਖਿ ਜਾਸੀ ਅਪਣੇ ਮਜਬ
 ਦੀਨ ਸਰਾ ਕੀ ਕਲਮੇਂ ਕੀ ਇਕ ਵੇਰੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ਲੈ
 ਠ ਫੇਰ ਜਾਗੀ ਉਮਰ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਉਂਦੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪ
 ਠੇ ਇਸਟ ਧਰਮ ਅਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਤ ਕੋ ਯਾਦ ਨਹੀਂ
 ਰਖਦੇ ਤੋ ਪਸ਼ੂ ਭੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਕੀ ਮਾਲਕ ਕੀ ਖਬਰ
 ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਡਰਦੇ ਹੈਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਈ ਦਾ
 ਹੈ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸ਼ੇਰੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਤਨਿਆਂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਚੰ
 ਬੜ ਗਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਜੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਤੁਹਾਗਈਆਂ
 ਹਨਾ ॥ ਤੁਸੀਂ ਸਚੇਰੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ਸਾਕ ਸਰਬੰਧ ਰਾ
 ਜਾ ਬਾਬੂ ਸੀਤ ਸਾਹਿਬਾਂ ਬੋ ਪਿਛਲੀਆਂ ਰਹਿਤਾਂ ਸੁਣ
 ਦੇਹੋ ॥ ਹੇ ਸਿਧੇ ਸੁਣੋ ਇਕ ਐਸਾ ਸਮਝ ਆਵੇ
 ਗਾ ਜਿਸੀ ਅਸਮਾਨ ਪੈਂਦਾ ਪਾਣੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਅਰ ਇਹੀ ਮੰਤਰ ਦਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸੀ ਦਾ
 ਹਿ ਗੁਰੂ - ਜਾਪ ਕਰਨਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪ ਹੋਵਹਿਗਾ ਨਾ
 ਨਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਕਾਰਣਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ
 ਪੈਸੇ ਸਟਾਰਣਗੇ ਸਾਬੀ ਸੀਰੀ ਸਰਤਾਰਨਗੇ ਤਾਂ ਇ
 ਕ ਸਿਖ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਚੋਰ ਯਾਰਨੂੰ
 ਕੀ ਡੰਡ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਜੋ ਚੋਰੀ ਕ
 ਰੇਗਾ ਗੁਰੂ ਉਸ ਕੀ ਹਾਮੀ ਨਹੀਂ ਭਰੇਗਾ ਜੇ ਸਿਖਰ

ਦਹ ਕੋਟਹ ਕਛਹਿਰਾ ਸੋਟ ਅਨਿ ਸਫਾਜੀਗ ਕ
 ਕਾ ਰਿਪਾਣ ਕੰਘਾ ਸੁਨਹਿਰਾ ਅਫੀਮਕੀਡਈ
 ਜੁਤਾ ਆਇਕ ਸਰਦਾਈ ਸਸਤ ਪੁਸਤਕ ਤੁ
 ਰਾਵੇਗਾ ਉਸਕਾ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਮਹਿ ਮੁਹਕਾਲਾ ਹੋਵੇ
 ਗਾ ਅਰ ਸਭਾਕੇ ਇਥੇ ਖੜਕਾ ਪੀਠ ਪਰ ਪਾਂਚਜੂ
 ਤੇ ਭੇਟ ਉਸਕੀ ਦੇਇ ਭੇਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਾਲ ਦੇਵਣਾ
 ਤੇ ਸਿਖੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿਖੇ ਪਤੀਤ ਰਖਹੁ
 ਚੋਗੀ ਛੋਟੇ ਗੋਤਾ ਜਸ ਹੋਵਹਿਗਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇਸ
 ਤੀਨੂੰ ਭੋਨ ਬੇਟੀਨੂੰ ਖੋਟੀ ਨਜ਼ਰ ਦੇਖੇਗਾ ਯਾ ਖੋਟੀ
 ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗਾ ਉਹ ਮਰਕੇ ਕੰਜਰ ਅਰ ਭੁਮ ਮਿ
 ਰਾਸੀ ਕੀ ਜੂਨ ਪਵਹਿਗਾ ਤੇ ਮੇਰਿ ਚਿਸਿਖੇ ਇਸਹੁ
 ਕਮਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਭੁਲਣਾ ਨਹੀਂ ਭੁਜਨ ਕਰਹੁ ਅਰ
 ਜਨਮ ਸਵਾਰਹੁ ॥ ੭੮ ॥

ਅਮਾਰੇ ਸਾਖੀ ੭

ਦੀ ਪਾਰੀ ਹੋਈ ॥ ਅਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹਕਲਗੀਧਰ ਪੰਥਕਾਵਲੀ ਪੁਨੇ ਸਤਾਰੇ ਇਥੇ
 ਬਣਾ ਭਾਗੀ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇਆ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸਿ
 ਖੇ ਤੇ ਸੇਖਾਨੀਏ ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫੁਟ ਪਟ ਬੁਲਾਰੇ ਅ
 ਰਦਾਸ ਲਿਖੇ ॥ ਮਾਝੇ ਇਥੇ ਸਾਫਲ ਸਿੰਘ ਜਤੀ ਮੈਂ
 ਲਖਵਾਲੀ ਬੇਵਾਲੀ ਪਾਸ ਬੋਵਾਲੇ ਕਬੀਰ ਹਮਰ
 ਕੋਨੀ ਹਮ ਫਿਸਹੂੰ ਕੋਨਾਹਿ ਜਿਨ ਇਹ ਰਚਨਾ
 ਚਾਇਆ ਹਮ ਤਿਸ ਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ੭ ॥

ਲਿਖਤਮ ਜੀਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੋਢੀ ੫ ੨੫੩

ਤਿਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ਦਸਵੀਂ ਜੋਗ ਭਾਈ ਲਖਾ
ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੋਗ ਖੁਸੀ ਟਾਚਣੀ॥

ਗੁਰੂ ਅਪ ਪਰਸਿਨ ਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੁਸਾ
ਭੇਖਰ ਪਾਸਿਨ ਰਹੇ ਖਾਲਸਾ ਤੁਸੀਂ ਆਕਰ ਕੇ ਇ

ਥੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਦਰਸਣ ਕਰਹੁ ਮਨੁਖਾ ਦੇਹ ਕਾਉ ਥਾਰ
ਆਇ ਕੇ ਕਰਹੁ ਦਸਵੀਂ ਭੇਜੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਮਦਤ ਰ

ਖੇ ਤੁਰਕ ਸੰਘਾਠੇ ਸੰਤ ਉਥਾਰੇ ਭੇਜੀ ਹਥ ਬਥਿ
ਤਰਸਿੰਘ ਬਹੁ ਪੀਏ ਕੇ ॥੧੭੬॥ ਲਿਖੀ ਇਸਾਖੇ

ਦਿਨ ੧੫ ਟਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਟਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਠੱਟੇ ਟਾਚਣੀ॥ ਸਰਬਤ ਖਾਲਸੇ ਜੋਗ ਲਿਖੀ

ਭਾਈ ਸੁਖ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੇਖਾਨੀ ਏਨੇ॥ ਇਕ-

ਸਿਖ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਸਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੈਂਗਰੀ
ਬਜਰ ਸਿੰਘ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਖੇਤੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਮਾਲ ਬਿ

ਨਸ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸਿਖਾ ਖੂਹ ਤੇ ਹਲਾਟ ਚਲਾਏ ਟਾਲੇ ਕਾਂ

ਪਿਪਲ ਬੋਹੜ ਲਗਾ ਕੇ ਰਖਿਆ ਕਰ ਅੰਨ ਧਨ ਬ

ਹੁਤੋਂ ਵੇਗਾ ਰੇ ਭਾਈ ਸਿਖੇ ਬੈਲਾਂ ਕੋ ਮਾਰਿਆ ਨਾਂਹੀ

ਕਰਹੁ ਕੁਖੇ ਨਾ ਰਖ ਕੇ ਜੋੜਿਆ ਕਰੇ ਰਾਹੀ ਪੀਥੀ ਖੇ

ਤੀ ਖਾਏ ਰਸ ਸਾਥ ਨਾਲ ਕੇ ਬੁਧਵਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ

ਪੀਤ ਸਾਥ ਕੇ ਸੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਇਆ ਕਰਹੁ

ਬੈਲ ਗਾਉ ਮਸ਼ੁਦੀ ਹੋਰ ਪਸ ਦੀ ਅਰਥਿ ਰਧਦੀ ਧੂਪ

ਛਾਂ ਪਾਲੇ ਦੀ ਪਾਣੀ ਨੀਰੇ ਦੀ ਟਹਿਲ ਰਖੋ ਤੁਸੀਂ ਜਦ
 ਸਦਾ ਕੋਧ ਦਾਨ ਗਰੀਬੇ ਤਾਂ ਭੀ ਤੁਸੀਂ ਜਿਗਰਾ ਤੇ
 ਧੀਰਜ ਹੀ ਰਖਣਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਲੜਕੇ ਮਰਨਾ ਹੁਣ
 ਨਹੀਂ ਖਿਆਂ ਜਾਨ ਦੀ ਗੰਢ ਆਰੈ ਨੀਰਾ ਰਸਾਖੁ
 ਰਪ ਕਹੀ ਲੋਹਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦੇ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ
 ਕਰਨੀ ਸਿਖੋ ਓਹ ਧੰਨ ਹੈਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਮਾ
 ਈ ਕਰਕੇ ਗਰੀਬ ਭੁਖੇ ਨੀਰੇ ਨਾਲ ਟੰਡ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇ
 ਤਨੇ ਜੋਗਾ ਨਹੋਵੈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰ ਖਾਣੇ
 ਪਾਪਾਂ ਬੇਜ਼ੁਰ ਬਚੇ ਪਾਸਕੀ ਤੁਛ ਚੋਰੀ ਸੇਂ ਧਰਮ
 ਹਾਠ ਨ ਦੇਸ ਹੈ ਚੋਰੀ ਯਾਰੀ ਮਿਥਿਆ ਮੋਰਸਿਖ
 ਸਿਖ ਸੰਤ ਕੀ ਇੰਛੁਆ ਇਕ ਸਿਖ ਹਾਥ ਜੋੜ
 ਚਰਨੇ ਪਰਸੀ ਸਰਖ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂਆਂ ਸਿਰ
 ਗੁਰੂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਭ ਕਰਮਾਤ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ
 ਪਰਤਖੰਜ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੀ — ਮੇਰੇ ਪਾਸ ੨੦੦ ਦੋਸ
 ਰੁਪਾ ਦਸਣੀਧ ਦਾਸੀ ਮੈਂ ਇਕ ਪਿਤ੍ਰ ਸਿਖ ਕੇ ਮ
 ਸਥਾਨ ਗਇਆ ਅਰਕਹਿਆ ਤੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ
 ਏਹ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਤੂੰ ਸੰਤਾਲ ਕੇਰਖ ਛਰਾ
 ਮੈਂ ਤੈਥੋਂ ਤੁਰਦੀ ਵੇਰੀ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ
 ਤੇ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪੈਸੇ ਕਉ ਮੈਂ ਹਥ ਨਹੀਂ ਲਗਾਵਣਾ
 ਜਾਂ ਮੈਂ ਆਰਤੀ ਜੇਹਿਲਾ ਪੜਕੇ ਸੁਤਾ ਅਰ ਉਸ ਪ
 ਰਵਾਲੇ ਚੁਹਾਨਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਪਕੀ ਠਹਿਰਾਈ

ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਰਦਿਖੇ ਅਜ ਇਕ ਰਾਹੀਏ ਮੈਂ ਓਸ ਨੂੰ ਵ
 ਰੀ ਗਤ ਤੇ ਹੀ ਤੋਰ ਦਿਆਂਗਾ ਤੁਸਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿ
 ਰਹੀ ਜਾ ਕੇ ਪਕੜ ਲੈਣਾ ਅਰਮਾਨ ਦੇਣਾ ਪਦਾਰਥ
 ਨੂੰ ਵੰਡ ਲਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਓਸ ਸਿਖ ਨੇ ਅਧੀਰਾਤ ਤੇ
 ਮੈਂ ਮੈਂ ਉਠਾ ਲਕੇ ਪਰੋਟੋਰ ਦਿਤਾ ਮੈਂ ਉਥੇ ਧਰਮ ਸਾ
 ਲ ਵਿਚ ਅਸ ਕੇ ਠਹਿਰ ਗਿਆ ਅਰਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦੇ ਪੰਜ ਪਾਠ ਕੀਤੇ। ਓਸ ਸਿਖ ਨੇ ਤੁਰਤ ਹੀ ਆਪ
 ਏ ਬੇਟੇ ਕੇ ਰੂਜਿਆ ਕਿ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਉਨ ਚੁਹੜਿਆਂ
 ਤੋਂ ਅਪਨੇ ਹਿਸੇ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਵੰਡ ਕਰਕੇ ਲੈ ਆਓ।
 ਚੁੜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਸਾਰਹੀ ਮਾਰ ਸਿਟਿਆ
 ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਬਚ ਰਹਿਆ ਬਰਨ ਹੋਇਆ

ਸਿਖਾ — ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਕਰਦੇ ਹਾਇ
 ਹਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਮਥਨ ਮਧਾਣੀਆਂ ਤਿਉ ਮਥੇ
 ਧਰਮ ਰਾਇ॥ ੧ ॥

ਨਾਂ। ਇਕ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਜੀ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕੜਾਹ ਪੁਸਾਇ ਤਿਆਰ ਹੋ
 ਵੇਜੀ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਚਰਣਾ ਅਰੇ ਇਕਾਇ ਸਿਖ
 ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖ ਨੂੰ ਛਾਤੀ
 ਨਾਲ ਲਗਾ ਕੇ ਆਖਿਆ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਨੇ ਰਖ ਲੀਤਾ ਹੈ ਜਦ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਮੈਂ ਤੇਰੀ
 ਗਫਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਰਾਜੀ ਪਹੁੰਚਾ ਹੈ ਸਿਖੇ ਜਪੁ ਜੀ

ਤੇ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਤੋਂ ਪੜੇ ਹੋਰ ਕੋ
 ਈ ਪਰਜੇਗ ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ ਨਰੈਣੀ ਬਲਕਿ
 ਇਕ ਕਿਸੇ ਪੱਖੇ ਦੇ ਪੈਰੇ ਵਿਚ ਆਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਣਾਂ
 ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇ ਨਿਦਾ
 ਲਹੇ ਜੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਟੁਕਤੀ ਹੈਂ ਸੋ ਸੁਣ ਲਓ ਜੀ
 ਮੈਂ ਭੁੱਟ ਦੇ ਪਾਠ ਰਹਿਆ ਸਾ ਰੁਪੀ ਦੇ ਖਕੇ ਚਿਨ ਮੇਰੀ
 ਰੋਟੀ ਵਿਚ ਸੀ ਖੀਆ ਪਾਇਤਾ ਮੈਂ ਇਕ ਰੋਟੀ ਭੁੱਟੇ ਨੂੰ
 ਪਾਈ ਚਿਤਾਂ ਖਾਂਦੇ ਸਾਰ ਮਰ ਗਿਆ ਭੁੱਟੇ ਵੇਖਾ
 ਖਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰੇਗੀ ਹਾਤ ਖੰਡ ਚਾਵਲਾਂ ਦੀ
 ਥਾਲੀ ਵਿਚ ਜੁਹਰ ਪਾਇ ਦਿਤਾ ਮਾਮਾ ਭੁੱਟੇ ਵੇਖਾ
 ਟਲਗੇ ਤਾਂ ਚਿਥਾਲੀ ਚੁਕ ਲਈ ਬਹਾਨੇ ਸੇ ਹੋਰ ਥਾਲੀ
 ਦਿਤੀ ਸੋ ਖਾਧੀ ਭੁੱਟੇ ਜਾਕੇ ਟੋਕਾ ਲਵਾ ਕੇ ਲਿਆਂ
 ਦਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਨੂੰ ਛੋੜ ਕਰ ਭੁੱਟੇ ਵੇਖੀ ਮੰਜੀ
 ਉਤੇ ਸੋ ਰਿਹਾ ਭੁੱਟੇ ਵੇਖੀ ਮੰਜੀ ਤੇ ਸੁਤਾ ਕਿ ਪੁਤ
 ਜਾਣਕੇ ਨ ਮਾਰੇਗੀ ਚਿਸ ਖੂਨ ਟਲੇ ਆਉਂਦੇ ਸਾਰੇ
 ਕਾਮਾ ਪੁਤ ਦਾ ਸਿਰ ਜੁਦਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਪੁਤ ਮਰ ਗਿ
 ਆ ਮੈਂ ਬਚ ਰਹਿਆ ਹਾਜੇ ਚਿਸ ਕੋ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸੁਤਨੀ
 ਪਾਕੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਫਿਰਾਈ ਅਹ ਉਸ ਨੂੰ
 ਫਾਹ ਲਕੇ ਮਾਰਿਆ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਿਥੇ ਭੁੱਟ
 ਮਰੇ ਵੇਰੇ ਸਿਖਾ ਚਥੇ ਇਕ ਘੜੀ ਭਰ ਬੀ ਰਹਿਣ
 ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕੋ ਮੇਰੇ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਪਾਪ ਹੀ ਪਿਆ ਰਾਹੈ

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹਿ ॥ ੨੫੭ ॥
 ਸਾਖੀ ਦਈ ਲਿਖਾਇ ॥ ਏਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਸਭੁ ਨੇ ਲਈ
 ਬੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਕੇ ਗੁਰੁ ਤੋ
 ਗੁ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਸੰਗਤ ਪੁਨ ਉਪਦੇਸ ਕਮਾਏ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਗੁਰੁ
 ਸਭੁ ਨੇ ਭਾਖਏ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਮਰੀ ਪਤਿ ਰਾਖਏ ॥ ੨ ॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੰਗਤ ਕੀ ਸੁਨ ਅਰਜ ਕਉ ਜਾਨੀ
 ਗਰਜ ਮਹਾਂਨਾ ॥ ਪਾਇ ਮਰਜ ਸਿਖਨ ਗੁਰੁ ਬੋਲੇ ਰਿਦ ਮੁਦ
 ਠਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸੀ ਮੁਖਵਾਰਾ ॥
 ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਭਜਿ ਪ੍ਰਚਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਾਨਾ
 ਨਕ ਸੋਊ ਆਰਾਧੀ ਐ ਜਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੭੯ ॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੮੦ ਟੀਚਲੀ ॥
 ਗੁਰੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਰਣ ਕਰਣ ਇਬਲੀ ਇਖੇਦੀਟ
 ਨ ਲਗਾਇਆ ਅਰ ਇਹ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ॥
 ਇਕ ਲਖ ਪੂਤ ਸਟਾਲਖਨਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਰਾਵਟ ਪਰਦੀਆ
 ਨ ਬਾਤੀ ॥ ॥ ਭਾਈ ਮੋਹਰ ਸਿਧ ਭੰਡਾਰੀ ਨੇ ਹਾ
 ਬੋਝੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੁ ਕਰਣ ਕਰਣ ਪਰਮ ਪਿਤਾ
 ਜੀ ਸਾਧੂ ਬੈਸਨੇ ਬੈਰਾਗੀ ਭੰਡਾਰੇ ਲਈ ਰਸਤ ਮੰਗਾਏਏ
 ਨ ਬਚਨ ਹੁਆ ਉਨ ਕਉ ਅਸਾਰੇ ਪਾਸਲੇ ਆਵਹੁਆ
 ਜਦ ਓਹ ਆਏ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸੀਤੋ ਲੰਗਰ ਤਿਆਰ
 ਹੋਵੇ ਗਾ ਤਾਂ ਫਕ ਲਿਓ ਓਹਨਾ ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ
 ਹਥਾਂ ਦਾ ਰੋਜਨ ਕਰਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਲੰਗਰ ਕੇ ਰੋਜ

ਨ ਵਿਖੇ ਕਿਆ ਦੇਸ ਹੈ ਸਤ ਕਹਾ ਤੁਸੀਂ ਜਨੇਊ ਨਹੀਂ ਰ
 ਖਦੇ। ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ॥
 ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੀਤੋਖ ਸੁਤ ਜਤ ਨੀਦੀ ਸਤ ਵਟਾ ॥ ਏ
 ਹ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤਾਂ ਪਾਂਡੇ ਘਤਿ। ਨਾਇਹੁ ਤੁਏ ਨ
 ਮਲੁ ਲਗੇ। ਨਾਇਹੁ ਜਲੇ ਨ ਜਾਇ। ਧੀਨ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨ
 ਕ ਜੋ ਗਲ ਚਲੇ ਪਾਇ। ॥ ਰੇ ਸੀਤੋ ਅਸਲੀ ਬੈਸਨੋ ਮ
 ਤ ਅਸਾਡੇ ਸਿਧੋਂ ਕਾਰੈ ਨਾ ਸੀਸ ਮੁਨਣਾ ਨਾ ਹੁਕਾ ਪੀਦ
 ਣਾਂ ਨਾ ਕੁਠਾ ਖਾਣਾ ॥ ਰੇ ਬੈਸਨੋ ਸ੍ਵਾਗ ਧਾਰੀ ਹੋਨ ਲਖ
 ਣ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਿਧੇ ਨਿਹੜਾ ਅਸਾਡੇ ਲੰਗਰ
 ਈ ਫੂਹਤ ਮੰਨੇ ਉਸਕੇ ਅੰਨ ਦੇਵਣਾ ਭਾਰੀ ਦੇਸ ਹੈ ਤੁਸਾ ਓ
 ਸਕਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਓਹ ਤੁਰਕ ਜੈਸਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ
 ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਓਸ ਦਾ ਵਡੁ ਪਣ ਅਸਾਡੇ ਕਿਸ
 ਅਰਥ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਅਸਾਡੇ ਪੀਥ ਵਿਚ ਗਿਲਾਨੀ ਸਾਣੀ ਹੈ
 ਓਸ ਕਉ ਤੁਸਾਂ ਪੁਛਣਾ ਨਹੀਂ ਓਨ ਵੇਹਥਾਂ ਦਾ ਅੰਨ ਪਾਣੀ
 ਬੀ ਨਹੀਂ ਫੂਹਣਾ ॥ ਰੇ ਸਿਧੇ ਜੇ ਕਰੁ ਕੁਮ ਮੰਨੋ ਗੋਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਘਰ ਵਿਖੇ ਤੁਸਾਡੀ ਸੋਭਾ ਹੋਵੇਗੀ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿ
 ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੀਸ ਅੰਕਾ ਦਹੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਕਉ ਦੇਵੀਏ
 ਯਾ ਹੋਰ ਕਿਧਰੇ ਦੇਵੀਏ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਧਰਮ ਸ
 ਲਾਇਖ ਵਿਚਿ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਭੋਗ ਲਗਾ
 ਇਕਰ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਫਰਤਾਇ ਦੇਵਣਾਂ ਜਿਅ ਅਸ ਕਾਨ
 ਵਿਖੇ ਧਰਮ ਸਾਥ ਨਾ ਹੋਵੇ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ

੨੫੯
 ਦੇ ਉਸ ਸਗਰ ਇਹੀ ਗਾਮਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਮੇਰੇ ਨਜ਼ੀਮਾਰੀ
 ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਵਣਾ ਕਾਂ ਕੁਤੇ ਨੂੰ ਪੁੰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵਣਾ ਸੀਵ
 ਏ ਸਿਖ ਮਜ਼ਹਬੀ ਅਰਜ਼ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਸਰੋਪਾ ਤਿਸਾਰ ਹਿ
 ਦੂਤੇ ਮੁਸਲੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਖੇੜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿ
 ਦ ਸਿਖ ਤੇਰਾ ਕੁਛ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਅਰ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ
 ਨਾਲ ਬੀ ਨਾ ਸੁਰਲਾਇਆ ਤੁਰਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਤੂੰ ਸਾ
 ਭੀ ਸੁਣ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਰਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇ
 ਆ ਏਕਛੋੜ ਦੂਜੇ ਲਗੇ ਰੂਬੇ ਸੇਵਣ ਜਾਰਿਆ ਹੇ
 ਭਾਈ ਜੀਵਣ ਸਿਖ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਰਲਾਇ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ
 ਫੇਰ ਬੀ ਤਿਨੇ ਪੰਥ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਦੂਜਾ ਮੁ
 ਸਲਮਾਨ ਤੀਜਾ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਚੌਥਾ ਪੰਥ ਸ
 ਜ਼ਿਆਦੇ ਪੰਥ ਬਰਾਉ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀਉਣ ਸਿਖ
 ਨੂੰ ਵਹਿੰਦਾ ਤੇਰੇ ਝੰਡੇ ਨਿਸਾਨ ਝੁਲਣਗੇ ਲਾਖ ਮਜ
 ਬੀ ਸਿਖ ਸਜਣੇ ਪਰ ਜੀਵਣ ਸਿਖ ਤੇਰੀ ਫਤੇਹ ਜੇ ਤੇਰੇ
 ਪੰਥ ਦਾ ਅੰਸਾ ਤੇਜ ਦਯੋਗਾ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲੇ ਤੇਰੀ ਸਲਾਮੀ
 ਇਹ ਰਹਿਣਗੇ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਹਬ ਤੇ ਪੰਥ ਪਿਛੇ ਨਾਲ ਗੀ
 ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਮਰਾਤਬਾ ਬੜਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਜਿਤਨੇ ਰਾਜੇ ਮਹਾਰਾ
 ਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੋਣਗੇ ਸਭਨਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਹਬੀ ਅਗਵਾਨ ਝੁਲ
 ਣਗੇ ਨਿਸਾਨ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ ਦੇ ਨਾਮਾ ਇਕ ਸਿਖ
 ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਦਾਤ ਕੁਰਲੇ ਬਾਹਰ ਇਹ ਪਾਟ ਬਾਜੀ
 ਉਨ ਸੇ ਸੇਛੂ ਅਉਜਾੜ ਕਾ ਤਿਸਕਾ ਪਾਪ ਨ ਪੁੰਨਾ

ਪਾਣੀ ਬੇ ਬਿਨ ਦਾਤਣ ਕਰਣੀ ਬਹੁਤ ਦੇਸਹੈ ਜੋ ਬਹੁ
 ਤ ਮੈਲੇ ਬਸਤਰ ਬੇ ਓਪੇਤ ਰੂਪ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਕਪੜੇ ਓ
 ਟੇ ਹੀਸ ਕਾ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਬਿਤਣਾ
 ਰਦੀ ਗੱਲ ਦਸੇ ਜੀ ਬਚਨ ਹੂਆ ਸਿਧੇਤੁ ਸੀ ਇ
 ਮਾਹ ਕੁੜਮਾਈ ਫੀ ਕਲਾਣਾ ਹੋਰ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੈ
 ਏ ਬੁਧਣਾ ਸੁਕਰਣਾ ਫੀਰਣਾ ਸਨੀਚਰਣਾ ਕੇ
 ਦਿਨ ਬਿਨ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਭਰਮ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਰ ਲੈਣਾ॥
 ਹੋਰ ਝੂਠੇ ਟੇਟੇ ਗੱਲ ਪਾਣ ਦੁਲਿਆਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣੇ॥
 ਜੀ ਗੁੰਗੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਦੀ ਬਾ
 ਰਤਾ ਦਸੇ ਜੀ ਬਚਨ ਹੂਆ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਪੀਤ ਸੰਯੁ
 ਕਤ ਕਰਹੁ ਬੋੜਾ ਕੜਾਹ ਦਰਬਾਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਲੈ ਜਾਓ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਓ ਹੋਰ ਤੁ
 ਸੀਂ ਆਪਨੀ ਹਥੀਂ ਟਰਤਾਓ ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਫਲੇਗਾ ਬਿਰ
 ਗਮਾਂ ਨੂੰ ਟਰਤਾਓ ਆਪ ਛੋਕੇ ਛਕਾਓ ਲਾਲਚ ਸੇਂ ਨਹੀਂ
 ਕਰੇ ਛਕਣਾ॥ ਮੁਲਾਹਜੇ ਸੇਂ ਨਹੀਂ ਟਰਤਾਓ ਛਾਂਦ ਇ
 ਕੁਜੈ ਸਾਦਿਓ ਬਿਰੀਗਮ ਲੋੜ ਵੰਦਿ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਭਲੀ ਪਕਾਰ
 ਰਜਾਓ ਖੁਲਾਓ ਗੁਰੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪਰਸਿਨ ਹੋਵਹਿ
 ਗਾ॥੮੦॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੮੧ ਟੀ ਪਾਰੰਭ ਹੋਈ॥

"ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਲੋਹਗੜ੍ਹ
 ਬੀਚ ਬਿਗਾਜ ਮਾਨ ਹੁਏ ਸੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਗਈ ਬੁਧ
 ਸਿੰਘ ਮਸ਼ੇਲ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਬੁਹਾਖੇਲੇ ਸੰਗਤ ਗੁ

ਗੁਰੂ ਕੀ ਆਈ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਉ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ੨੬੧
 ਪਹਿਰੇ ਵਾਲਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਸਿੰਘਾਂ ਅਵਾਜ
 ਇਤੀ ਜੀ ਸਚ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੇ ਦਾਸ ਚਰਨਾਂ
 ਦੀ ਧੂੜ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪਾੜ ੧ ਕਿਸਨ ਸਿੰਘ ਮਾਲੀਆ
 ਹਲੂ ਵਾਲੀਆ ੨ ਗੁਰ ਬਖਸ ਸਿੰਘ ੩ ਤੇਜ ਸਿੰਘ ਇ
 ਫੁੱਪੀਆਣੀ ੪ ਲਾਹੌਰਾ ਸਿੰਘ ਇੱਛੁ ਪੁੰਨਿਆਣੀ ਹਜ਼ੂਰੀ
 ਆ ੫ ਸਰਮ ਸਿੰਘ ੬ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ੭ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਹਾਂਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਠਹਿਰੇ ਗੁਰੂ ਅਰੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੁਆ
 ਅੰਦਰ ਸਦਲੋ ਅੰਮਿਤ ਵੇਲੇ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰ ਜਪੁਜੀ ਜਪੁਜੀ ਸੁਖਮਨੀ
 ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਆਸਾ ਦੀਵਾਰ ਚੋਪਈ ਛਕ ਚਾਰ
 ਲਾਵਾਂ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀਆਂ ਪੜ ਅੰਨੰਦ ਪੜ ਆ ਆ
 ਰਦਾਸਾ ਸੋਧਿਆ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ
 ਪੜਨ ਐਸਾ ਅਵਾਜ ਆਵੇ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇਵੀਆਂ
 ਸੰਤ ਭਗਤ ਜਫੁ ਕਿੰਨਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੁਖ ਟਾਕ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕਾ
 ਪਾਠ ਸੁਣ ਕਰ ਕਹੈ ਧੰਨ ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਸਿ
 ਮਰਦਾਨੇ ਤਾਂਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿਧੀ ਸਿੰਧੀ ਹੈ ਦੇਵਤਿਆਂ
 ਆਵਾਜ ਕੀਤਾ ਹੁਣ ਸਿੰਘੇ ਤੁਸਾਂ ਤੁਰਕ ਸਿਤ ਲੈਣੇ ਹੋਨ
 ਕੋਈ ਡੇਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਰ ਆਏ ਬੁਧ ਸਿੰਘ
 ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਗਿਰ ਪਛਿਆ ਅਰ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਅਪ
 ਤਾ ਸੀਸ ਰਖ ਕੇ ਇਕੇ ਭਾਰ ਪੈ ਰਿਹਾ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ

੨੬੨ ਉਠਾਇਕੇ ਅਪਣੇ ਗਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਅਰ
 ਇਹ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਭਾਰ ਸੀਤ
 ਮਿਲਾਇਆ ਪਤਿ ਅਭਿਨਾਸੀ ਪਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ
 ਸੇਵਕ ਹੀ ਪਲਚਸਾਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁ
 ਮਾਰੇ ਜੀਉ ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲ ਪੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸ
 ਨ ਸੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਟਾਰਖੀ ਪਹਿਲੇ ਸੋ ਅਸਟਾਰ ਹੀ ਬਿਆਰ
 ਸਹਿਤ ੧ ਘੋੜਾ ਪਤੇਪਾਂ ੨੫ ਜਮ੍ਹਰੇ ੨੫ ਉਰ ੧੦
 ਮਝੀਆਂ ਲਵੇਰੀਆਂ ੧੦ ਗਊਆਂ ੨ ਰਥਾਂ ੨ ਗਭੇ
 ੫ ਗੀਗਾਸਾਗਰ ੨੦੦੦੦ ਬੀਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਮਾਨ ਕ
 ਦ ਹੋਰ ਸਗਰੀਆਂ ਟੁਸਤੁ ਲੰਗਰ ਦੀਆਂ ਲੈ ਕਰ ਅ
 ਰਦਾਸੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਣ ਨਾਲ ਬਣਿ
 ਆਏ ਰਾਜ ਭਾਗ ਅਟੱਲ ਰਹੇ ॥ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕੀਤੀ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਦੀਸ ਦਾਲ ਪਤਿਤ
 ਪਾਟਨ ਜੋਢੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਦਇਆ ਕਰ
 ਕੇ ਗੁਜਾਰ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੋ ਜੀ ਹੇ ਅੰਤਰਯਾਮੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਉਗਰਾਂ ਮਮੇਰੀ ਰਯਤ ਹੋ ਜੀ ਆਬਾਦ ਥੋ
 ਹੀ ਹੈ ਜੰਗਲ ਬਹੁਤ ਹੈ ਖੇਤੀ ਬੋਝੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸਰੋਪ
 ਤਿਸਾਹ ਆਪ ਕਾ ਹੁਕਮ ਨਾਟੁ ਵਿਸਾਖ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ
 ਪਹੁਚਾਸੀ ਜੇ ਹੁਣ ਮੈ ਅੰਨ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਾਠ ਭੇਟ
 ਲੈ ਕਰ ਹੁਣ ਚਰਣਾ ਵਿਖੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆਂ ਹਾਂ ਜੀ ॥ ਸਿ

५ ਸਭ ਅਨੰਦ ਹੋਇਗਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਖੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ੨੬੩
 ਸਿੰਘਾਂ ਕਾ ਘਰ ਸਿਮੀਦਾਰ ਬਹੁਤ ਹੋਵਣਗੇ ਜਮੀਨ
 ਬਹੁਤ ਫਲ ਦੇਵਣਗੀਆਂ ਹਾਲਾ ਰਈਯਤ ਦੇਵੇਗੀ ਪਰ
 ਵਰੀ ਗਾਮਗਾਮ ਵਿਖੇ ਰਹੇਗਾ ਨਦੀ ਵਰੀਆਇ ਵਸੇ
 ਵਣਗੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿਖ ਦੇ ਪੀਏ
 ਲੇ ਆਵਣਗੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇਗੇ ਗਿਲਾਨੀ ਦੁਰਕ
 ਰੇਗੇ ਤੇਸਾਂ ਦਾ ਮੁਲਕ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਚੰਦਮਾਂ ਵਤ ਸੁਥਰਾ ਅਰ
 ਨਿਰਮਲ ਕਰਵੇਵੇਗੇ ਮੇਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਅਰਇਜ
 ਤ ਕਰੇਗੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਰਮਤ ਵਿਚ ਪਰਿਆ ਰਖਣ
 ਗੇ ਆਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕਰਵੇਗੇ ਚੱਕਰ ਵਿਖਾਣ ਕਣ ਪਹਿ
 ਨਾਏਗੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਸੁਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰ ਪਰਸਿਨ ਹੋਹਿਗੇ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕਰਹਿਗੇ ਜੋ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਹੋਇਗਾ ਚੰਦਨਾਂ ਦੀ ਤਾਇਆ
 ਰਹੇਗਾ ਨਿਮਕ ਹਾਲੀਲੀ ਕਰੇਗਾ ਮੇਰੀ ਉਸ ਪਰ ਪਰਸਿਨ
 ਤਾਹੋਵਹਿਗੀ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਸ ਵਿਚ ਚੁਗਲੀ ਕਰਕੇ ਪਰਪ
 ਰੇਗਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਤੁਹਾਣਾਂ ਨੂੰ ਚੁਗਲਾ ਆਖੇਗਾ ਅਰ ਆਪ
 ਨਾ ਸਾਨਚਾਹੇਗਾ ਗੁਰਾਂ ਵਲੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋਹਿਗਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ
 ਗਾ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵਲੋਂ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਰ ਆਪ
 ਨੀ ਸਹਾਈ ਪਗਫ ਕਰੇਗਾ ਐਸੇ ਹਿੰਦੇ ਦੇ ਕਾਲੇ ਮਨਮੁਖ ਨੂੰ
 ਮੈਂ ਮੰਜੀਵਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਤੇਲ ਵਿਚ ਸੜਵਾਵਾਂਗਾ ਅਰਉ
 ਜਦਾ ਸਹਾਈ ਨਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜਿਨਾ ਜਿਨਾ ਲਓ ਚੁਗਲੀ ਜਿ
 ਗਾ ਚਿਅਤਿ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਢਾ ਅਉਖਾ ਕਰਮਾਠਨਗਾ। ਤੇਸਿ

ਪ੍ਰੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੰਦੀ ਕਰਨੀ ਭਾਰੀ ਪਾਪ ਹੈ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲ
 ਰਹਿਨ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਬਠਿਆਈ ਹੋਈ ਹੈ ਮਗਰੋ ਪੁਰਖਿਅ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਪਰ ਹਜ਼ੂਰ ਦੀ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਇਹ ਪਿਛੇ ਧਰਮ ਪਤ ਰਾਜੇ ਜੁਧਿਸ਼ਟ
 ਰਦਾ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਏਹ ਸਿਖ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ "ਏਹ ਕਲਜੁ
 ਗਵਿਖੇ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪਕਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਫੇਰ ਪੈਂਦੇ
 ਹੋਵੇਗਾ" ਸਿੰਘਾਂ ਪੁਰਖਿਅ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਕੀਰਾ
 ਲਹੇ ਸੀ ਹੁਕਾ ਪੀਂਦੇ ਨੇ ਦਾੜੀ ਮੁਨ ਉਂਦੇ ਨੇ ਹਲਾਲ ਖਾਵ
 ਦੇ ਨੇ ਸਗਾ ਬਪੀ ਕੇ ਮੇਰੀਆਂ ਵਿਚ ਗਿਰਦੇ ਨੇ ਬਚਨ
 ਹੋਇਆ ਏਹ ਸਭ ਖੜੀਆਂ ਵੇਖੜੀ ਹੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਸਾਰਿਆਂ ਬੰਦੀ ਕੁਲ ਫਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਬੰਦੀ ਸੁਭ ਕੁਲ
 ਦਾ ਕਲਜੁ ਗਵਿਖ ਪੈਂਦੇ ਹੋਵੇਗਾ ਖਾਲਸਾ ਪੀਥ ਇਹ ਹਿੰਦੂ
 ਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖਾਂ
 ਵਿਚ ਜੋਟੇ ਪੀਘਲੇ ਰਾਜ ਕਰਣਗੇ - ਆਪਣੀ ਸੁਭ ਬੰਦੀਆਂ
 ਦੀ ਕੁਲ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਨਾਮ ਫਰਕ ਕਰੇਗਾ ਸਾਰੀ ਸਿਖੀ
 ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਝੁਕੇਗੀ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਜਾਣਨਗੇ ਬੜਾ
 ਭਜਨੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਆਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੁਕੇਗਾ ਸਾਰੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੁਕਾਏਗਾ ਆਪ ਗ੍ਰਿਹਤ ਵਿਚ ਪਕਿਆਂ ਰਹੇਗਾ
 ਛੋਕਾ ਨੂੰ ਰਖੇਗਾ ਉਸਦਾ ਮਾਨ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਜਸ ਸੂਰਜ
 ਚੰਦਰਾਂ ਦੀ ਨਾਮੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੇਗਾ ਓਹ ਅਪਣੇ ਸ਼੍ਰਾਮੀ ਪ੍ਰਤਿ
 ਪਾਲਕ ਫਰਤ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣੇ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਰ

ਬਪਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਅਰ ਆਪਣੀ ਜਿਓ ਪਰੇਉਨਾਂ ਦਾ
ਹਮਦਰਦ ਤੇ ਮਦਦਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਜੋ ਚਹਿ ਇਸ ਦੀ
ਜੇਦਾ ਤੇ ਇਜ਼ਤ ਕਰਨਗੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਚਿਨਾਵਾ ਇਕ ਬਾ
ਲੀਵਨ ਦੁਗਨਾਂ ਰਾਤ ਚੌਗਨਾਂ ਪਤਾ ਪਥਰੇਗਾ ਅਰ ਇਨਾਂ
ਦੇ ਰਾਜ ਸੂਰਜ ਰਜ ਉਦੇ ਅਸਤ ਹੋਵੇਗਾ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਅ
ਈ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ਅਮਿਤ ਸਰਗੁਰਦੂਰੇ ਦੀ ਇਜ਼ਤ ਕ
ਰਨਗੇ ਚਿਬੇਈ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦ ਪੂਰਾ ਸਿਖ ਹੋਵੇਗਾ ਰਾਜ
ਪਰਜਾ ਸਭ ਸਿਖ ਹੋਵਣਗੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹਰ ਇਕ ਕਾਰਜ
ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣਗੇ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਣ ਕਰਣ
ਗੇ ਚਿਨਾਨੀ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਪਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਜਤਿ ਗੁਰ ਕਰ
ਜਾਣਨਾਂ॥ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ॥ ਚ
ਵਰ ਬੁਲੀਅਨਗੇ॥ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਾਮ.....
ਬੇਈ ਧਰਾਟੇਗਾ ਸਿਖੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਨੇ ਮੰਨੇਗਾ ਜੋ ਨਿਹਾ
ਲ ਹੋਵੇਗਾ॥ ੮੧॥ ਅਰੇ ਸਾਖੀ ੮੨ ਟੀਚਲੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾ ਕਰਚ
ਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਸਬਦ ਪ
ੜਿਆ ਜਤਿ ਪੁਰਖ ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਜਤਿ ਗੁਰ ਤਿਸ
ਕਾ ਨਾਉ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੀਰਾ ਸਿਖ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾ
ਉ॥ ੧॥ ਸੀਰਾ ਤੁ ਪ੍ਰੀਤੁ ਆਦਿ ਸਭ ਫਲਿਆਂ ਖੀਰਿ
ਆਂ ਦੀ ਸੁਕਤੀ ਮਰਨਾ ਦਾ ਦਸੈ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਾਹਿਬ
ਜਾਦੇ ਅਜੀਤ ਸਿਖ ਦੇਖਿ ਤੇ ਸਾਬ ਜੋ ਕੋਈ ਅਮਿਤ ਛੁਕੇਗਾ

੨੬੬ ਸਿੰਘ ਹੋਇ ਭਾਵੈ ਸਿੰਘ ਨੀ ਹੋਇ ਚਿਸ ਕੇ ਵਿਸਨ ਪੁਰੀ
 ਪਾਪਤ ਹੋਇਗੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਸੀ
 ਜੋ ਕੋਈ ਪਾਨੀ ਦੇ ਫੁਲਾਂ ਨੂੰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਦੇ ਖੰਡੇ ਸਾ
 ਬ ਪੰਜ ਰਤਨੀ ਦਾ ਅਮਿਤ ਫਕਾਏਗਾ ਚਿਸ ਪਾਣੀ ਨੂੰ
 ਤੁਰਤੁਰ ਵਿਸਨ ਜੀ ਦਾ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸ
 ਨ ਪਾਪੁ ਹੋਵੈਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਜੁਸ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੰਡੇ ਸਾਬ ਅਮਿ
 ਤ ਫਕੇਗਾ ਚਿਸ ਕਉ ਬਹਮੇ ਕੀ ਪੁਰੀ ਪਾਪਤ ਹੋਵਹਿ
 ਗੀ॥ ਜੁਸ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਬਹਮੇ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਫਤੇ ਸਿੰਘ
 ਜੀ ਤੇ ਖੰਡੇ ਕੇ ਸੰਗ ਅਮਿਤ ਫਕੇਗਾ ਚਿਸ ਕਉ ਸਿਟ ਪੁ
 ਰੀ ਪਾਪਤ ਹੋਇਗੀ ਜੋ ਰਾਟਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੇ ਇੰਦੁ ਪੁ
 ਰੀ ਪਾਪਤ ਹੋਵਹਿਗੀ ਵਿਸਨ ਬਹਮਾ ਸਿਟ ਇਕ
 ਸਮਾਨ ਹੈਨ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਇੰਦੁ ਤੇ ਤੀਸ ਕੋਰੋੜੀ
 ਦੇਵਤੇ ਪਰ ਹੈ ਗੀਰਾ ਗਇਆ ਕਾਂਸੀ ਪ੍ਰਯਾਗ
 ਬੜੀ ਨਾਥ ਹੋਰ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਇੰਦੁ ਰਾਜੇ ਦੀ ਅ
 ਰਾਮਾ ਵਿਚ ਹੈਨ ਵਿਸਨ ਜੀ ਵਿਖੇ ਸਤੋਗੁਣ ਜਮਾਦਾ
 ਹੈ ਧੀਰਜ ਖਿਆ ਦਾਇਆ ਸਤੋਖ ਗਛਿਆ ਕਰਨੀ ਇ
 ਜੇਸ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਪਮਾ ਜਮਾਦਾ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਸਬ
 ਦਾ॥ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਪਾਸਿ ਰਿਚਿ ਪਾਸਾਰਾ ਸਦਾਸ
 ਦਾ ਇਕ ਏਕੀ ਕਾਰਾ॥ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਨਾ ਸ
 ਵ ਹੈ ਜੀਉ ਦੀ ਹਿਰਸ ਪਾਣ ਤੇੜੀ ਹੈ ਸਬਦ
 ਰਜ ਨਾ ਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ਪਹੁਚਨਾ ਚਲਿਆ ਕੋਇਆ ਗਿ

ਆਨੀ ਜੀਵੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸੁਖ ਹੋਇਆ ॥ ਜਪੁ ੨੬੭
 ਜੀਤੇ ਜਾਪੁ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਪੁੰਨ ਬਰਾਬਰ ਜਾਣੇ ॥ ਸਿਗਤ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆ ਦੀ ਕਥਾ ਬੜੀ ਅਸ
 ਚਰਜ ਹੋ ਜੀ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਤੁਹਾਰੇ ਸਿਖ
 ਸ੍ਰੀਤ ਸਹਿਜਧਾਰੀ ਸਤਿਨਾਮੁ ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਾਪ ਕਰ
 ਨੇ ਵਾਲੇ ਖੰਡੇ ਧਾਰੀ ਪਾਣੀਆਂ ਕੇ ਨਾਮਿਤ ਅਚਾਰ ਜਾਂ ਕੇ ਦਾ
 ਨ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨ ਓਨਾਨੀ ਕੀ ਫਲ ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ ਗਾ ਬਚਨ
 ਹੁਆ ਸਿਖੇ ਸ੍ਰੀਤੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਗੁਰ ਇਸਟ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਜੇਹ
 ਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਛੰਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਵਾਸਤੇ ਅਚਾਰ
 ਜਾਂ ਪਾਸੋਂ ਕਿਰਤ ਕਰਾਵਣ ਦਾਨ ਦੇਵਣਗੇ ਓਹ ਕੁਤੇ ਕੀ
 ਜੂਨ ਪੈ ਕਰ ਖਾਣਗੇ ਖੰਡੇ ਦੀ ਪਾਹੁਲ ਫਕਕੇ ਨੜੀ ਮਾਰ
 ਕਉ ਦਾਨ ਦੇਣਗੇ ਓਹ ਤੁਰਕ ਦੀ ਜੂਨ ਪੈ ਕੇ ਖਾਵਣਗੇ ਸਿਗ
 ਤ ਪੁਰਿਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਰੇ ਖੰਡੇ ਕਾ ਕੀ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਬ
 ਚਨ ਹੁਆ ਪਿਤਾ ਕਿ ਜਨਮ ਕਿ ਜਾਨੇ ਪੁਤਾ ਸਗਲ
 ਪਰੋਈ ਆਪਣੇ ਸੁਤਾ ॥ ॥ ਸਿਖੇ ਸਾਧਾ ਖੰਡਾ ਅਕਾਲ ਪੁ
 ਰਖ ਦੀ ਬਖਸੀਸ ਹੈ ਇਸ ਮੈਂ ਮੁਕਤੀ ਕੀ ਬਿਅਤਿ ਕਲਾ ਹੈ
 ਜਿਸ ਪਾਣੀ ਦਿਆਂ ਫੁਲਾਂ ਕਉ ਇਸ ਸਾਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਕ
 ਕ ਫਕੇ ਜਲ ਪਰਵਾਹ ਕਰੇ ਫੇਰ ਓਹ ਜੀਵੇ ਹੋਰਾ ਸੀ ਮੂਲ
 ਨ ਪਾਵਹਿਗੇ ਐਤਨੀ ਕੁ ਕਲਾ ਹੈ ਸਾਧ ਸ੍ਰੀਤ ਸਿਖ ਸਿ
 ਘਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਕੁੰਤੀ ਨਰਕ ਕਥੀ ਨਾਪੜੇ ਕਈ ਰਜਿ
 ਤੁਪਾਰ ਸਾਧਨ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿਕੀ ਪੂਜਾ ਨਾਹਿ ਤੇ ਪਰਮਾਰ

੨ ਸਾਠਏ ਤੂਤ ਫੁਸੈ ਤਿਹ ਮਾਹਿ। ਏਹ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕਾ ਬਚਨ ਫਰਮਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਖੁਰਹੋਇ ਸਭ
 ਮਿਲੈਗੀ ਬਚੈ ਸਰਨ ਜੋਹੋਇ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਰੋਹੀ ਰੂ
 ਹਰੀ ਦੇ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਸੇਵਾ ਰੋਹੀ ਕਰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪਾਸ
 ਦਿਛਕਦੇ ਮਰਗਏ ਚੁਹਰੀ ਬਹੁਤ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰਨੇ
 ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ ਕੇ ਰੋਣੇ ਲਗੀ ਬਚਨ
 ਹੂਆ ਤੂੰ ਸਚ ਬੋਲੇਗੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀ ਉਠਣਗੇ ਓ
 ਹ ਬੋਲੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਕੀ ਅਰਜ਼ ਕਰਾਂ ਸਾਰੇ ਪਾਸੋਂ ਬਹੁਤ
 ਗੁਨਾਹ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਦੇ ਪਸ਼ੁਆਂ ਕੋਇ
 ਨਾ ਨੇ ਦਿਖ ਦੇਣ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਪਕਾ ਕੇ ਰਖੀ ਸੀ ਓਹ ਰੋਟੀ ਭੁ
 ਲਕੇ ਆਪ ਖਾਇ ਲਈ ਏਨਾਨੇ। ਹੁਣ ਖਾਣੁ ਸਾਰ
 ਸਭੇ ਹੀ ਮਰਗਏ ਹੋਨ ਬਚਨ ਹੂਆ ਪਾਪੀ ਕਾ ਪਰ
 ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਜਲ ਹਿ ਸੁ ਬੁਝਹਿ ਕਬਹੀ ਨਾਹਿ।
 ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਦਇਆਲੁ ਹੋਏ ਅਰ
 ਜਲ ਮੰਗਵਾਇ ਉਨਹਾਂ ਪੁਰ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸੀਟਾਹਿ ਗੁਰੂ
 ਕਹਿਕਾਰ ਛਿਟੇ ਮਾਰੇ ਉਸਚੁ ਹਰੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀ ਉਠੇ।
 ਫੇਰ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਸਾਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾ
 ਸਜੀ ਕੇ ਫੁਲ ਹਰਿਸਰ ਪਾਏ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਹਰਿਸਰ
 ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਜੀ ਕੋ ਆਪਨੇ ਕਹਾਰੇ ਯਾ ਅੰਗ ਕਿਸੀ ਜਗਹ
 ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੂਆ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਜੀ
 ਤੇ ਹਰਿਸਰ ਤਾਂ ਨਾਮ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਕਾਰੇ ਉਸਮੇਂ ਇ

ਸਨਾਨ ਕਰਨੇ ਕ ਬੜ ਪੁੰਨਮ ਹੈ ਅਰ ਫੁਲ ਨੂੰ ਇਸ
ਨਾਨ ਕਰਾਵਣੇ ਕਰਕੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇ
ਥੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਕੇ ਫੁਲਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਗਈ ਵਿਖੇ ਪਛਾਹਕ
ਗਏਣਾਂ ਚਾਹੀਏ। ਜੇਹੜ ਉਸਜਗਤ ਤਾਲਾਬ ਹੈ ਉਸ
ਦਾ ਨਾਉਂ ਹਰਿਸਰ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਉਥੇ ਜਾਏਗਾ ਨਿਹਾਲ
ਹੋਵਹਿਗਾ। ਜੋ ਮੰਨੇਗਾ ਓਹ ਸੁਖ ਪਾਵੇਗਾ। ੮੨॥

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੮੩ ਵੀ ਪਾਰੰਤ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਤੀ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਪੁਰ
ਨ ਅਵਤਾਰ ਅੰਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਟੀਕਣ ਲਗਾ
ਇਆ ਬੇਮੁਖਾਂ ਨੇ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿਧ ਜੀਨਾ
ਲ ਭੜੇ ਸਖਤ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਗੁਰੂ ਪਰੀਖਾ ਦੇ ਅਜਮਾ
ਇਸ ਫਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਾ ਸਾਥ ਸਾਨੂੰ ਹਾ
ਲ ਮਾਨੂੰ ਮੈਂ ਲਹਿਣਾ ਦੇਵੀ ਪਰਸਣ ਚਲਿਆ ਸੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਪਾ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਸਿ
ਮਰਨ ਔਰਤ ਪ ਕਰਦਾ ਸੀ ਲਹਣਾ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪਾਸ ਦੇਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰ ਰਹਿ ਗਇਆ
ਸੀ। ਜਿਸ ਰੋਜ ਦੇਵੀ ਦੁਆਰੇ ਸੰਗਤ ਪਹੁੰਚਣੀ ਸੀ ਉ
ਸ ਰੋਜ ਲਹਣੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਟਿਕਰ ਕੀ
ਤਾ ਕਹਾ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਪਰਸਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬੋਲੇ ਸਿਖਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵੀ ਮਿਲ ਪੈਸੀ ॥

ਜਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਲਾਹੇ ਇਆ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਲੇ
 ਪਣ ਤੇ ਬਾਹੁ ਦੇਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆਈ ਸੀ ਲਹਣੇ ਪੁਛਿਆ
 ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਅਰ ਕਿਥੇ ਆਈਏਂ ਕਿਸੇ ਧਨੀ ਪੁਰਖ ਦੀ
 ਧੀ ਜਾਪਦੀਏਂ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਉਤਰਦਿਤਾ ਸੀਤਾ ਮੈਂ ਓਸ ਮਹਾਂ
 ਪੁਰਖ ਦੀ ਹਾਂ ਜਿਹਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾਮ ਜਿ
 ਸ ਦਾ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਤੇਜੇ ਸੇਤਰਾਂ
 ਹ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਤੁਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਖਣਾਂ ਮੇ
 ਰੇ ਪਾਸੋਂ ਹਾਸ ਲਹੇ ਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇਰੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਦਰਸਣ ਹੋਇਆ ਹੈ
 ਤੇ ਸੀਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਦੇ ਅਗਸੀਰਾ
 ਮੈਂ ਹਰ ਵੇਲੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬੀ ਬਾਰਤਾ ਕਹਿੰਦੇ
 ਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਸਰੂਪ ਏਕ ਜੋਤ ਹੈਂ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਦੇਵੀ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈਂ ਅਰ ਫੇਰ ਦੇਵੀ
 ਸਿੰਧ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਧਰ ਦਰਬਾਰ ਵਿਖੇ ਬੈਠ
 ਦਿਆਂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਲਿਖਾਰੀ ਕੋ
 ਬੁਲਾਓ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀਂ ਘਟ ਘਟ ਜਾਣਨ ਹਾਰ ਪੁ
 ਛਿਆ ਸੰਗਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਕਮਾ ਭਰਮ ਉਪਜਾਵੇ ਤਾਂ
 ਸਿੱਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਆਪਣੀ ਅਵਤਾਰ ਕਲਾ ਦਿ
 ਖਾਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕੀਤਾ ਕੇਤੇ ਇੰਦਰੀ ਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇ
 ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਵੇ ਸਾ ॥ ਸਾਰੀ ਪਉੜੀ ਪੜੀ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾ

ਤਸਾਹੁ ਤੇਗ ਪਾਹੁ ਕਮ ਇੰਤਾ ਸਭੁ ਸੰਗਤ ਖਾਲਸਾ ਫਤੇ ੨੭੧
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬੁਲਾਓ ਚਿਜੇ ਫਕਤੁ ਦਿਸਨ ਸਿਵ ਬੁ
 ਯਾ ਇੰਦੁ ਰੋਹ ਦੇਵਤੇ ਆਨ ਸਭੁ ਹਜਰ ਹੋਏ ਜੇਤੇ
 ਗੁਰੂ ਬੇ ਬੇਮੁਖ ਸੇ ਚਿਨੰਦੇ ਵੀਤਿਆਂ ਦੇਵੀਆਂ ਪਾਸ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਾ ਮਾਨ ਰਖਕੇ ਕੀਹਣ ਲਾਗੇ ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ
 ਐਸੀ ਰਾਜ ਗਰਦੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਮੀਨੇ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਤੁਰ
 ਕ ਮਰਵਾਏ ਹੈਨ ਪਹਿਲੇ ਚਿਨੰਦੇ ਨੂੰ ਅਮਿਤ ਫਕਾ ਕੇ
 ਫੜੀ ਬਨਾਕੇ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਪਕੜਾਇਕੇ ਕਹਣੇ ਲ
 ਗੇ ਕੱਢੁ ਕਿਰਪਾਨ ਦੀ ਰਹਿਤ ਟਾਲਾ ਹਜਾਰ ਤੁਰਕ
 ਨੂੰ ਇਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇਗ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕਿਸੇ ਸਾਥ
 ਜੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤੇ ਏਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਦੇ ਹੋ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਸੁਲਮ ਕਰਦੇ ਹਨ
 ਚੁਗਤਿਆਂ ਦੀ ਬਾਦਸਾਹੀ ਚਾਰ ਕੁੰਟ ਵਿਖੇ ਹੈ ਸਭੁ ਨਾ
 ਰਦ ਨਾਲ ਰਲਾ ਫੁਠੀ ਹੈ ਸੁ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੁਹਿਆ ਆ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ
 ਅਮਿਤ ਵੇਲੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਪਾਸ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿਖੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪੁ ਜੀ ਆਦਿ ਕਪੜੇ ਕੀਸ
 ਨੂੰ ਅੰਗਿਆਰੇ ਸਿੰਘ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਖੇ ਅਸੀਂ ਹਜਰ ਹੋਇਕਰ ਰਹੁ ਰਾਸ ਸੁ
 ਲਵੇਹਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਰੋਜ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਹਾਜ
 ਰ ਹੋਇਕਰ ਰਹੁ ਰਾਸ ਕਾ ਪਾਠ ਨਾ ਸੁਣਨ ਨ ਕਰੇ ਅਰ

ਆਪ ਪਾਠਨਾਕਰੇ ਚਿਸਕਾਦਰਗਾਹ ਵਿਖੇ ਮੁਹਕਾ
 ਲਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਉਨ ਨੂੰ ਤਾਸ
 ਨਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਅਰ ਓਥੇ ਬੈਠਣਾ ਬੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਡਰਦੇ ਹਰਿਹਰਿ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
 ਬੇਮੁਖ ਸੁਣਕਰ ਲਾਜ ਮਹੇਗਾਏ ਬੋਲਣੇ ਜੋਗੇ ਨਾਹਰੇ
 ਦੇਵਤੇ ਕੀ ਹੋਣ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਿਅੰਤ
 ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤ ਕਰਕੇ ਤੁਸਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਬ ਦੇਵਤਿਆਂ
 ਕਾਦਰ ਸਨਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਵੀਆਂ ਰੋਜ ਸ਼ੀ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਵਿਚ ਆਰਤੀਆਂ ਕਰਦੀ
 ਆਂ ਹੈਨ ਅਵਤਾਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ ਅਪ
 ਰ ਅਪਾਰ ਹੈ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਜੀਉ ਸਾਥਈ ਰ
 ਖਾਨਹੀ ਹੋਤੀ ਧਰਮ ਕੀ ਗਲਾਨੀ ਦੇਖਤੇ ਹੈਂ ਤਉ ਜੁ
 ਲਮੀਕੋ ਮਾਰਤੇ ਹੈਂ ਸਤਿ ਤੁਗਤਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੈ
 ਅੰਗੀ ਗਾਪਿਛੇ ਦੁਰਜੇ ਧਨ ਕੇ ਜਨਮ ਸੀ ਚਿਸਕਾਹੀ
 ਕਾਰ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਦਾਸਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿ
 ਆਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੂਰ
 ਨ ਅਵਤਾਰ ਹੋਏ॥ ਜੰਗ ਨੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਮ
 ਜਬੀ ਸਿੰਘਾਂ ਕੋ ਦੀਵਾਨ ਵਿਖੇ ਆਦਰ ਕਰਕੇ ਬੈਠਾ ਵੇਦੇ
 ਹੋ ਜੀ॥ ਇਸ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਬੁਰਾਮੀ ਨੇ ਦੇਹੈ ਨਜੀ ਗੁਰੂ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਲਕਹਾ ਬਲਕਹਾ ਗਗਨ ਕਉ
 ਗਉਣ ਕਹਾ ਕਲਕੇ ਬਨਾਏ ਸਭ ਕਾਲੀ ਚਬਾਏ ਗੇ॥

॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ॥ ॥ ਜਲਕਹਾ ਬਲਕਹਾ ਗਗਨਕੇ
 ਗੀਦਕਹਾ ਕਲਕੇ ਬਣਾਏ ਸਭਕਾਲਹੀ ਚਬਾਏਗੇ
 ॥ ॥ ਮਜਬੀਕਾ ਅਹਾਰ ਅਰਹਿਤ ਸਿੰਘਜੈਜੀ
 ਹੇ ਹੇ ਸਿਖੇ ਐਸਾ ਸਮਝਾਵੈਗਾ ਪਸਅੰਦੇ ਅਹਾਰ
 ਖਾਢੇ ਵਾਲੇ ਸਾਥ ਹਿੰਦੂ ਰਲਕੇ ਬੈਠਣਗੇ ਅਰਸਰ
 ਮਨੀਤਿਆਗਦੇ ਵਹੁਣੇ ਹੇ ਸਿਖੇ ਹਿੰਦੂ ਕਚੇ ਕਮਲੇ
 ਪੈਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਏਹਨਾਂ ਦੀ ਕੁਝ ਨਾ ਸੁਣੋ ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਘਜੈ
 ਰਹੇ। ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀਕਿ ਧਿਆ
 ॥ ॥ ਰੰਗ ਲਾਗਤ ਲਾਗਤ ਲਾਗਤ ਹੈ। ਕੁਮਭਾਗ
 ਤੁਭਾਗਤੁਭਾਗਤ ਹੈ। ਹੇ ਸਿਖੇ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਸ
 ਈਅੰਦੇ ਨਾਲ ਰਲ ਮਿਲਕਰ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਵਰਤ
 ਦੇ ਅਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਉਸੀ ਪਰਕਾਰ ਮਜਬੀਆਸਾ
 ਬ ਬੈਠਣੇ ਸੇ ਦੇਸਨਹੀ ਹੋਗਾ। ਹੇ ਪਿਆਰਿਓਤੁ
 ਜੀ ਜਿਤਨੇ ਅਸਾਰੇ ਪਾਸ ਹਉ ਸਿਖ ਸਿੰਘ ਬਿਹੰਗਮ
 ਨਿਹੰਗ ਪ੍ਰੇਮੀਨੇ ਮੀ ਸੰਤੁ ਜਾਧ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਕਿਰਤੀ ਜ
 ਹੁਕਾਰ ਅਧਿਕ ਹਉ ਸੇਜਗਰੇਹੀ ਦੇਵਤਿਆਕੇ
 ਅਵਤਾਰ ਹਉ ਜੇਹੜੇ ਮਾਨੁਖ ਜਨਮ ਸੇ ਪੁਨਾ
 ਮਨੁਖਾ ਜਨਮ ਪਾਉਦੇ ਹਨ ਉਹ ਠਗ ਚੋਰ ਭੋਗੀ ਲਾ
 ਲਚੀ ਕਾਮੀ ਕੋਧੀ ਲੋਭੀ ਹੋਦੇ ਹਨ ਅਰਵਿਦੰਯਾਵ
 ਨਭੀ ਹੋਦੇ ਹਨ ਪਰੰਤੂ ਹੰਕਾਰੀ ਮਾਨੀ ਜੇਹੜੇ ਪਸਅ
 ਥੀ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੈ ਉਹ ਠਗ ਚੋਰ ਜੁਅਰੀ

੦

੦

੦

ਏ ਜੀਵ ਪਾਤੀ ਵਿਸਵਾਸ ਪਾਤੀ ਵਿਦਿਆ ਤੇ ਹੀਨ ਅ
 ਹਰ ਮਲੀਨ ਅੰਗ ਹੀਨ ਬੋਧ ਗੁਰ ਧਰਮ ਪੁਨਿ ਦਾ
 ਨ ਭੁਜਨ ਇਸਨਾਨ ਜਸ ਇਤ ਨਿਆ ਕਰਮਾ ਥੀਏ
 ਮੁਖ ਗਹਿ ਦੇਹਨ ਹੇ ਸਿਖਹੁ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਕੇ ਇਸਟ ਸਬਦ ਬਾਲੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਪਰ ਪਰਤੀਤੁ ਭਰੋਸਾ ਰਖਣਗੇ ਚਿਨਾ ਦੇ ਤਾਈ
 ਦੇਵਤਿਆ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਕਰਕੇ ਜਾਣਹੁ ਬਿਨ ਦੇਵ
 ਬਾਧੀ ਬੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਲੀ ਦਾ
 ਰਸਨ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਜਤਿ ਗੁਰ
 ਜੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਧ ਸੁਵਫ ਕਰਕੇ ਸਮੁਹ ਸੰਗਤਾਂ
 ਦੇ ਹਿਰਦੈ ਸੁਧ ਹੋਇਗਾ ਏ ਅਰਸਭੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚ
 ਰਣੀ ਲਾਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਿੰਨ ਅਹੋਇ ਕਰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ
 ਜੋ ਜਪਤ ਪਧਾਰ ਕੇ ਮੰਗੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਰ ਕਾਣੀ ਕਮੀ
 ਨਹੀ ਹੋ ਸਭ ਕੁਛ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨਾਹਾ ਬਜੇ ਕੁਕਰ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਕੰ
 ਨ ਬਹੁਤੇ ਹੋਣੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਾ
 ਪ ਸੁਵਫ ਕਰੀਏ ਅੰਤਰ ਯਾਮੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਏਹ ਦਾਨ ਦੇਵੇ ਅਸੀ ਬਹੁਤੇ ਜਿਹਾ
 ਕਰਕੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪੀਏ ਖੋਦੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਤਮਾਸ਼ਾ
 ਹੋਵੇ ਜੇ ਮੰਦ ਕਰਮਾਥੀ ਬਚਕਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ
 ਯਾਦ ਲਈ ਮਨੁੰ ਬਸ ਕਰੀਏ ਹੇ ਸੰਤੋ ਬੂਠੇ ਸਗਲ

ਪਸਾਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾਂ॥ ਹੇ ਸਿਖੇ ਸੰਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ॥ ਮਕੇ ਮਦੀ ਨੇ ਵਿਖੇ ਗਏ ਹਨ ਖਾਲ੍ਹ ਸੇਨੇ
 ਚਿਉ ਗੁਰ ਦੁਆਚੇ ਸਾਜਨੇ ਹੈਨ ਲੰਗਰ ਚਲਾਉ ਦੇ ਹਨ
 ਹਮ ਹਮ ਸਬਦ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨੇ ਅਰੁ ਜੁਲਨੇ ਹੈਨ
 ਚਿਉ ਅਸਥਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਪਰ ਸੰਗ
 ਤ ਨਿਵਾਸ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਜਮੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਖਰਾਸੇ ਦਾ ਕੀਆ ਸੀ ਉਸ ਜਮਾ ਵਿਹ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾ ਸੀ ਸਮਾਪਾਇ ਕਰ ਤੇਗਾਂ ਚਲਾਵਗੀਆ ਅਰਦ
 ਸਾਹੇ ਲਗੀਆ॥ ਹੁਕਮ ਹੁਕਮ॥ ॥ ਸਿਖ ਹੁ
 ਸਬਦ ਪਿਆਰਿ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕਾ॥ ਮੁਖ ਉ
 ਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤੁ ਏਕਾ॥ ੧॥ ੨੩॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੋ ਬਿਦਿਸਿ ਪੰਥ ਕਾ ਵਾਲੀ ਜਗਤ ਬੁਰੂ
 ਦ ਸਵਾਪਾਤੁ ਸਾਹ ਬਰਨਾਲੇ ਵਿਖੇ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾ
 ਦੀਆ ਸੰਗਤਾਂ ਬਿਅੰਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਈਆ
 ਚਾਰੇ ਚਿਰ ਜੇ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋ ਕਰ ਲਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਸਬਦ ਓਚਾਰਨ ਕੀਤਾ॥ ॥
 ਕਰਹੁ ਬਿਨਿਤੀ ਜੁਲਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਜਿਤੁ ਹਲਕੀ ਬੋਲ
 ॥ ਈਹਾਂ ਖਾਹਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੇ ਬਸਨ ਜ
 ਹੇ ਲਾ॥ ਅਉਧਾ ਪਟੈ ਦਿਨ ਜਰੈ ਫਾਰੇ ਮਨ ਗੁਰਾਮ
 ਲਕਾ ਜਸ ਵਾਰੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਬਿਕਾਰ

ਸੀਸੇਮਹਿਤਰਿਓਝਮਗਿਆਨੀ॥ ਜਿਸਹਿਜਗਾਇ
 ਪੀਆਵੈਇਹੁਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਜਾਨੀ॥ ਜਾਂਕਉ
 ਆਏਜੋਈਬਿਹਾਏਹੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਜੇਰਾ॥
 ਨਿਜਪਰਮਹਿਲਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਿਜੇਬਹੁਰਨਹੋਇ
 ਗਏਰਾ॥ ਅਤਿਰਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨ
 ਕੀਪੂਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਇਹੋਸੁਖਮਾਂਗੇਮੇਕਉਕਰਸੀ
 ਤਨਕੀਧਰੇ॥ ੧॥ ਤਾਸੀਗਤਬੇਨਤੀਕਰੀਜੀਗੀ॥
 ਬਨਵਾਜਗੁਰਜੀਕਾਬਲਦੀਧਰਤੀਵਿਖੇਸੀਗੁ
 ਰਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਦਾਕਫਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੁਰਪ
 ਜਾਲਗਦਾਹੋਜੀਸੇਓਕਿਸਮੰਤ੍ਰਦੀਸਕਤੀਹੋ
 ਜੀਤਾਂਗੁਰਜੀਬਚਨਕੀਤਾਓਹਜਪਜੀਮੰਤ੍ਰਪ
 ਰਦੇਹੈਨਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਕਾਧਿਆਨਰਿਦੇਵੈ
 ਖੇਧਾਰਨਕਰਤੇਹੈਨਸੋਕਲਾਹੈਸੇਸੀਜਪੁਜੀਵਿ
 ਖੇਹੀਹੈਕਲਜੁਗਵਿਖੇਸੀਗੁਰਗੀਬਸਾਹਿਬਜੀ
 ਮੁਖਹੈਜਪਜੀਸਾਹਿਬਬੀਜਮੰਤ੍ਰਹੈਓਨਾਲੋਕਾ
 ਨਨਿਜਚਾਬਹੁਤਹੈਜੋਕਲਾਹੈਨਿਜਚੇਵਿਖੇਹੈ
 ॥ ਜੋਤਨਮਨਸੇਪ੍ਰੀਤਸੇਜਪਜੀਸਾਹਿਬਕਾਧਾਠਕਰੇ
 ਅਕਾਲਪੁਰਖਗੁਰਗੁਰਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਨੂੰਇ
 ਕਰੁਪਕਰਕੇਮਾਨਤੁਹੈਓਨਾਵੇਸਰੁਕਾਰਜਹੀਦੇਹੈਨ
 ਸਿਧਇਸੀਕਰਕੇਤੁਜਾਨੂੰਹੁਕਮਹੈਨਗਰਨਗਰ
 ਪਿਤ੍ਰਪਿਤ੍ਰਪਰਾਪਰਗੁਰਗੀਬਸਾਹਿਬਜੀਦਾਨਿ

ਵਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਾਵਹੁ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦੀਵਾਂ ਨ ਵਿਖੇ ਸਿਖ
 ਲੀਆਂ ਦਰਸਨ ਨ ਆਈਆਂ ਇਕ ਸਿਖ ਲੀ ਹਥ
 ਜੇੜ ਨੇਤੀ ਕਰੀ ਹੇਗਰੀ ਬਨਿਵਾਜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲ
 ਨ ਮਾਤਾ ਪਾਸਰਾ ਏਹ ਦੁਖ ਕਿਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਚਨ
 ਤੋਇਆ ਜਿਸ ਰੋਜ ਰਿਤੁ ਆਂਦ ਦੀ ਹੈ ਇਸ ਤੀ ਆਰਹਿ
 ਤਨਹੀ ਰਖ ਦੀਆਂ ਖਾਵੇ ਪੀਲੇਂ ਦੀ ਖੁਲ ਕਰ ਦੇਵਦੀ
 ਆਹੈ ਨ ਜਬ ਬਾਲਕ ਮਾਤਾ ਦੇ ਸਿਕਮ ਵਿਖੇ ਪਰਵੇਸ
 ਕਰਦਾ ਹੈ ਮਨੁ ਖਾਵੇ ਹੋ ਕੋਰੇ ਗਪੇ ਦਾ ਹੋਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿ
 ਖ ਲੀ ਹਥ ਜੇੜ ਪਾਰਥਨਾ ਕਰੀ ਹੇਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹਜੀ ਅਸੀਤਾ ਮੁਰਖ ਹਾਂਜੀ ਦਇਕਰ ਕੇ ਅਸਾਂਤਾਈ
 ਦਸਹੁ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਰਿਤ ਕੇ ਸਮਝਾਰ ਖਾਅਨਿ
 ਖਾਵਣਾ ਯੋਗ ਹੈ ੧੦ ਦਸ ਦਿਨ ਕੋੜਾ ਮਿਠਾਂ ਖਟਾਨਾ
 ਛਕੋ ਰਿਤ ਕੇ ਦਿਨ ਵਿਚ ਇਸਨਾਨ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ਸੀ
 ਸਾ ਨਹੀ ਦੇਖਣਾ ਬਾਲਕ ਅੰਧਾ ਹੋਵਤਾ ਹੈ ਇਸਨਾਨ ਕ
 ਰਕੋ ਰੋਗੀ ਅਧਰੀਗ ਜਾਂ ਲੁਲਾ ਲੰਗੜਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸੀ
 ਤਰਾ ਸਾਰੇ ਦੁਖ ਪੈਦਾ ਹੋਵਦੇ ਹੋਨ ਕੁਜਟ ਆਦਿ ਕਾਤ
 ਕ ਲੰਭ ਮਿਠਾ ਕੋੜਾ ਖਾਏ ਸੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਬਾਲਕ ਕੋ ਕ
 ਸਗੋਂ ਹੋਵਤਾ ਹੈ ਇਸੀ ਤਰਾ ਸਰਬ ਰੋਗ ਪੈਦਾ ਹੋਵਦੇ
 ਹੋਨ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਰਸਨਾ ਰਖੋ ਬਚੇ ਪਾਲਣੇ ਬਹੁ
 ਤ ਅੰਧੇ ਤੁਸੀ ਪਹਿਲੇ ਰੋਜ ਥੀ ਜਤਨ ਰਖਹੁ ਮਿਤੀਖ
 ਫੇਸੇ ਇਸਤੀ ਅਰਸੀਤਾਨ ਉਸਦੀ ਰੋਗ ਸੇਥੀ ਰੋਗ ਲ

ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਜੇ ਦਾ ਬਾਲਕ ਮਰੇ ਅਰਥਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਜਿਸ ਦਾ ਗੀਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਦੀ ਬੀ ਯਿਸ ਤਾਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਹੁੰਦਾ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਰ ਲੀ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆ ਅਰਥਾਤ
 ਦੇਖਦਿਆ ਬੱਚਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਫੇਰ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੁੰਦੀ ॥
 ॥ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੇਹ ਬਜੈ ਕੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇਠੁ ਰੁਜੀ
 ਅਪਾਇਆਂ ਮੁਇਆਂ ਸਾਕਾਂ ਸਰਬੀਧੀਆਂ ਦੀ ਕਾਲ ਮ
 ਕਾਲ ਜਾਲੇ ਜੋ ਤੀਵੀਆਂ ਕੋ ਰੋਵੇ ਕਰਕੇ ਦਰਦੁ ਸੁਰਹੇ
 ਤਾਪੈ ਸਾਡੇ ਦਿਲੇ ਗੀਮ ਨਹੀਂ ਦੁਰ ਹੁੰਦਾ ਇਕ ਮਹੀਨਾ
 ਰੋਵੇ ਤੇ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਲੰਘਦਾ ਭਾਈ ਚਾਰੇ ਦੀ ਧੀ ਮਭੈ
 ਲੁ ਲੈ ਲੀ ਦੇਵੀ ਹੋਈ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਆਂਵਦੀ ਤਾਜ ਤਿਉ
 ਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਮਲਾ ਮਰਲਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਆ
 ਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲੁ ਲਾ ਤੇਵੇਂ ਨਾਂਉ ਪੁ
 ਰਾਰੀਐ ॥ ਕਿਸੇ ਕੋ ਰੋਵੇ ਜਾਈਏ ਅਗੇ ਮੁਕਾਦ ਲਾਈ
 ਏ ਓਹ ਭੀ ਉਡੀ ਕਰ ਕੇ ਦੇਹੈ ਨ ਕੋਈ ਓਹ ਨਾ ਦਾ ਮਰੇ ਅ
 ਜੀ ਭੀ ਰੋਇਕੇ ਮੁਕਾਦ ਲਾਹ ਆਈਏ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆਂ
 ਬਿਸਗਨੀਆਂ ਭਾਜੀਆਂ ਫੇਰ ਦੇਵੀਆਂ ਪੈਦੀਆਂ ਹਨ
 ਰੋਵਾਂ ਗਾਉਣਾਂ ਤੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਵਾ ਪਿਆਰਾ ਲਗਦਾ
 ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਜੁਬਾਨੀ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪੁਛਿਆ ਕਰੋ ਰੋਵੇ ਕਰਕੇ
 ਕੁਛ ਹਾਸ ਲਾਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਖੀਆਂ ਵਿਖੇ ਦੇਖਦੇ ਵ
 ਲੀ ਜਲਕੀ ਬੂੰਦ ਹੈ ਰੋਵੇ ਕੇ ਦਰੋਗ ਸਾਥ ਨਿਕਲ ਜਾ
 ਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਹਥ ਨਹੀਂ ਆਂਵਦੀ ਨਾਲੇ ਮਿਤ੍ਰ ਗਏ ਨਾਲੇ

ਨੇਤ੍ਰ ਗਏ ਰੋਇਆ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੀਵਦਾ ਤੁਸੀ ਨਾ ਜ ੨੭੯
ਪਿਆ ਕਰਹੁ। ਤਾਗੁਰੁ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ।

॥ ਗੋਡਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰੁ ਕਰਤਾ ਸਰੁ ਰਗਤਾ ॥
॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਜਨ ਤੇ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥ ਅਵਿਸ
ਦੇ ਕਰਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟੈ ਕਰਤਾ ॥ ਓਪਤ ਕਰਤਾ ਪਰਲਉ ਕ
ਰਤਾ ॥ ਥਿਆਪਤ ਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤੈ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਕਤੈ ਕ
ਰਤਾ ਬੁਝਤ ਕਰਤਾ ॥ ਆਵਤ ਕਰਤਾ ਜਾਤਭੀ ਕਰਤਾ
॥ ਨਿਰੰਗੁ ਕਰਤਾ ਸਰਗੁ ਕਰਤਾ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕ ਜਮਾ ਦਿਸਦਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਹੇ ਸਿਖੇ ਜੀਤੋ ਭੁਗਤੋ
ਗੋਆਨੀ ॥ ਆਤਮਾ ਨਾਹੀ ਮਰਤਾ ਸਦਾ ਹੀ ਅਮਰ
ਜਾਣਹੁ ਸੇਹੰ ਰੂਪਕਾ ਨਾਮਭੀ ਜੁਨਹੁ ॥ ਸੰਗਤ ਬੇਨਤੀ
ਕਰੀਹੈ ਗੁਰੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਸੀਸਾਰ ਸੀਸੇ
ਸੇ ਮੋਹ ਹਟਾਈਏ ॥ ਕਿਆ ਹੂਆ ਜੋਹੁ ਕਮਜੁਲਾ
ਈਏ ॥ ੧ ॥ ੮੪ ॥ ਜਾਖੀਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੧੦ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਣਾ ਸਾਗਰ ਜਗਤ ਉਜਾਗਰ
ਸੁਖਸੁਖਨਾਗਰ ਮਦੀ ਰਤਨਾਗਰ ਪਰਮ ਗੀਰੀਰ
ਜਗਤਤਾਰ ਭੁਗਤ ਅਵਤਾਰ ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਿਸਾ
ਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਖਾਲਸ
ਸਾਪੰਥਕਾ ਵਾਲੀ ਜੇਠੀ ਪਤਸਾਹ ਮੰਡੀ ਪਹਾੜ
ਕੇ ਵਿਖੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀਨੇ ਦੀਵ
ਨ ਲਗਾਇਆ ਦੂਰੇ ਦੂਰੇ ਦੇਸਾ ਦਸਾਂਤਰ ਸੇ ਬੇ

ਅੰਤੁ ਅਭਇ ਇਕੱਤ੍ਰ ਹੋਈ ਸੰਗਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕੇ ਸਾਗਰ ਦੀਵਾਨ ਵਿਖੇ ਜੁਭਾਇ ਮਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਸ
 ਰੁ ਕਉ ਲਗੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕਰ ਕਿਤ ਚਥ ਕਰ ਲੇ।
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਹਥੇ ਰਖ ਲ
 ਹਾਰ ਆਪ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਰਜ
 ਸਵਾਰਿਅਨ ਹੋਆ ਆਪ ਦਇਆ ਲਖ ਮਨ ਹੁਨ ਵਿਸਾ
 ਰਿਅਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਸੰਗ ਭਵ ਜਲ ਤਾਰਿਅਨਾ
 ਸਾਕਤ ਨਿਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਂਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨਾ ॥
 ਤਿਸ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਦੇ ਕਨਾਨ ਕਮਨੈ ਮਾਂਹਿ ॥ ਜਿਸ ਸਿ
 ਮਰਤੁ ਸੁਖ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੈਠਤੀ
 ਕਰੀ ਸਾਡੇ ਲੋਕ ਜੋ ਮਰਦੇ ਹੋਨ ਅਕਾਲ ਮਿਰਤ ਕਸਾਥ
 ਅਪਗਤੀ ਜਾਵੇ ਹੋਨ ਜੋ ਲਾਡੀ ਮਰਤੀ ਹੈ ਓਹ ਭੀ ਪ੍ਰਸ
 ਤ ਸਮਝਹੀ ਹੈ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ ਚੁਕੁਲਾ
 ਤੇ ਪ੍ਰੇਤ ਅਸਾਡਾ ਖਹਿਤਾ ਨਹੀ ਛਡ ਦੇਹਨ ਜੀ ਮਾਂਹਿ
 ਕੀ ਕੋਈ ਮੁਕਤ ਉਪਾਈ ਗਿਲਾਈ ਛੋੜਹੁ ਜੀ ਜਿਸ
 ਕਰ ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਬਚਨ
 ਕੀਤਾ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਸਾਹੈ ਬਸੀ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰਾਨ ਪੜ
 ਕੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸੁਰੂ ਕਾਰਜ ਕਰਹਾ ॥ ਜਿਹੜੀ ਲਾ
 ਹੀ ਵਿਧਵਾ ਹੁਇ ਜਾਵੇ ਉਸ ਕਉ ਉਸਰ ਬੁੱਤ ਮਿਲ
 ਕਰ ਪੁਛਹੁ ਤੇਰੇ ਜੋ ਮਨ ਵਿਖੇ ਹੋਵੁ ਹਿਸੇਸ ਮਝਾਇ

੨੮੧
 ਏਹਿ ਜੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਟਿਕਿਆ ਰਹਿਸੀਤਾ ਭੀ ਕਹਿ ਸੁਣਾ
 ਇ ਜੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਨਾ ਟਿਕਿਆ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲਾ ਹੋਵਹਿਤਾ
 ਭੀ ਬਤਾਇ ਦੇਹਿ - ਜੇ ਚਿਹ ਵਚਨ ਕਰੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਨ
 ਟਿਕਿਆ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਭਾਸਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕੇ ਕਰੇ
 ਪਰ ਉਸ ਕਉ ਹੋਰ ਪਤੀ ਕਰ ਦੇਵਣਾ ਇਸ ਕਾਰਣ
 ਕਰਣੇ ਸੇ ਜੋ ਮਨ ਹਿੰ ਕਰੇਗਾ ਵਿਧਵਾ ਕਾ ਦੇਸ ਪਾਪ ਉ
 ਸ ਕਉ ਲਗੇਗਾ ਵਿਧਵਾ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਣੇ ਕਰਕੇ
 ਹੀ ਪਾਪ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਮੇ ਕਿ ਉਸ ਕਾ ਮਨ ਇਸ ਬਿਤ
 ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਦਸਾ ਵਿਕਾਰਾਂ ਕੀ ਤਰਫ ਹੋ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ।
 ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਇਸ ਤੀ
 ਅਮਾਨ ਪੈਸਾ ਗੁਜਰਾਨ ਪੁਤ ਨੀਸਾਨ ਇਸ ਤੀ ਕਾ ਪ
 ਤੀ ਹੈ ਅਰਾਮ। ਜੇਹੜਾ ਅਕਾਲ ਮਿਰਤ ਮਰੇ ਤੁਸੀ
 ਪੰਜ ਪਾਠ ਜਪੁਜੀ ਕਰਕੇ ਸਸਕਾਰ ਕਰੇ ਲਾਵਾ ਗੁਰੂ
 ਕੀਆਂ ਪੜ੍ਹਹੁ ਫੇਰ ਪਰਸੂਤਾ ਚੁੜੇ ਲਨ ਬਨੇ ਗੀ ਇਕ
 ਸਿਖ ਅਰਦਾਸ ਪੰਜ ਸੈ ਰੁਪਾ ਲਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁ
 ਛਿਆ ਸਿੱਖਾ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਬਡੇ ਤੀਰ
 ਥਕ ਰਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਗੰਗਾ. ਪਰਾਗ. ਜਗਨ-
 ਨਾਥ. ਬਦਰੀਨਾਥ. ਗੋਦਾਵਰੀ. ਕਾਂਸੀ. ਆਦਿ ਜੇਮੈ
 ਸੁਣਿਆਂ ਸਬ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ।
 ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤ ਮਰੈ ਹਾੜੀ ਬੈ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈਆ
 ਮਨੁ ਕਰੇਰ ਮਰੈ ਬਾਨਾਹ ਸਿਨਰ ਕਨਾ ਬਾਛਿਆ ਜਾ

॥ਹੇ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਨਨਕਾਟੇ ਸਾਹਿਬ. ਸੀਅਮਿ

ਤਸਰਜੀ. ਤਰਨਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ. ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿ-
ਬ ਜੀ. ਹਰਿ ਸਰਜੀ. ਇਸ ਨਨਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕੀ-
ਤਾ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਤੇ ਦਰਸਨ ਤੀਰ
ਬੋਕੇ ਨਵੀਂ ਨਹੀਂ ਜੀ ਪੁਨ: ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਸਿਖੇ ਨਵਾਂ ਕਪੜਾ. ਨਵਾਂ ਮਨੁੱਖ. ਨਵਾਂ ਤੀਰਥ. ਨਵੇਂ
ਆਮੀਦਰ. ਨਵੇਂ ਸਿੱਧ. ਏਹ ਸਰੁ ਨਾਮ ਅੰਛ ਹੈ

॥ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੈ ਨਈ ਸਾਜਨਾ ਸਾਜੀ ਹੈ — ਪਿ

ਛਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸਿਖਾ ਜਿਤਨ ਪੁੰਨ ਤੇ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਓਤਨੀ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਲੱਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਕ-
ਹਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਓਤਨਾਂ ਪਦਾਰਥ
ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੋਨ ਹੀ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਬੀਸ ਦਿਨ ਸੀ-
ਗਤ ਦੇਸੂਰੇ ਭਾਂਡੇ (ਬਰਤਨ) ਸਾਫ ਕਰਹੁ - ਆਰ ਜੋੜੇ
ਝੜਹੁ - ਫੇਰ ਅਮਿਤ ਛਕਹੁ - ਤਾਂ ਸਿਖ ਕਹਿਆ

ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੀਰਥ ਦੇਣ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਖੀ ਇਖਾਣਹੁ ਜੀ
ਤਾਂ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਉਚਾਰਿਆ ਸਬਦ ਸੀ ਮੁਖਟਾ

ਕੁ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ - ਮੁਖ

ਗਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤਾ ਮਿਰਤਕ ਕਹੀ ਮੈ ਨਨਕਾ - ਜਿ

ਹ ਪੀਤ ਨਹੀਂ ਭੁਗਵੰਤਾ ॥

॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤ

ਸਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰ ਜਾਂ ਇਹ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਸਗਰੇ

ਤੀਰਥ ਅਰਦੇਵਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਨ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾਂ ਤਾਈਂ ਪੁਛਿਆ ਹੋਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਕਿ ਬੇਰ
 ਚਿੰਨ੍ਹ ਤੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਧੁ ਕਰਤ ਉਨਾਂ ਅਸ ਬਾਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਅਸਾਂ
 ਤਾਈਂ ਦਸਹੁ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸਾਨੂੰ ਸਿਖ ਸਿੰਘ ਭੁਲੇ ਨਾਪ
 ਏ ਫਿਰਨ ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਅਰਦੇਵਤਿਆਂ ਹਾਥ
 ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਸੇਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ
 ਰੂਪੀ ਆਪ ਬੋਂਕੀ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾ
 ਨੀਂ ਜਾਣੁ ਤੋ ਜੀ ਘਰ ਘਰ ਕੇ ਜਾਣੁ ਨੇਹਾਰੇ ਹਉ ਜੀ ਕਈ
 ਲੋਕੀ ਆਪ ਦੀ ਇਸਟੀ ਵਿਖੇ ਹੈ ਜੀ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਪੂਰੇ
 ਗੁਰੂ ਤੋ ਜੀ ਅਸਾ ਬੋਂਕੀ ਪੁਛਦੇ ਤੋ ਜੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਸੀਂ ਸਭ ਤੀਰਥ ਦੇਵਤੇ ਦੇਵੀਆਂ ਸੰਧਾ ਸਮਝ ਰਹਿ
 ਰਾਸ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋ
 ਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੇਂ ਅਰ ਆ
 ਸਾ ਦੀ ਟਾਰਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਦੇ ਸਚਖੰਡ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੇਂ
 ਤੋ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਣਨਾਂ ਸੇਂ ਸੁਣਦੇ ਅਰ ਕਰਦੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹਾਂ॥
 ਜਿਸ ਨੇਂ ਅਸਾਡਾ ਦਰਸਨ ਕਰਣਾ ਹੋਵੈ ਓਹ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿ
 ਤ ਸਰਜੀ . ਸ੍ਰੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ . ਸ੍ਰੀ ਬਾਵਲੀ
 ਸਾਹਿਬ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਜੀ . ਰਾਮ ਸਰ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ . ਬਬੇਰ ਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ . ਕੋਲ ਸਰ ਸਾਹਿਬ .
 ਸੀਤੋਖ ਸਰਜੀ . ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ . ਮਾਲ ਸਾਹਿ

ਬਜੀ . ਆਇਕ ਅਸਥਾਨ ਕੇ ਟਿਖੇ ਜਾਇ ਕਰ ਕਰੈਂ
ਅਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮੈ ਚਾਰ ਘੜੀ ਦੇ ਤੜਕੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰੈ
ਉਨ ਅਸਥਾਨ ਟਿਖੇ ਅਸੀਂ ਹਰ ਸਮੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਿਖੇ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ॥

ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ . ਅਬਚਲ ਨਗਰ ਸਾਹਿਬ . ਪ
ਟਣਾ ਸਾਹਿਬ . ਗੁਰਾਂਕੀ ਕਾਂਸੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ .

ਮੁਕਤ ਸਰ ਸਾਹਿਬ . ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ . ਤੇਹਰਾ ਸਾਹਿਬ .

ਆਇਕ ਅਸਥਾਨ ਟਿਖੇ ਅਸੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਹਾਂ ॥ ੮੫ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਇਸ ਦੇਵਨ ਪੁਨ ਤੀਰਥਨ

ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਆਇ ॥ ਤਿਸ ਸਿਖਨ ਸੁਨ ਮੇਦ ਹੈ ਲੀਨੀ

ਹਿਵੈ ਬਿਠਾਇ ॥ ੧ ॥ ੮੫ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੮੬

ਟੀ ਪਰੰਤੂ ਹੋਈ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕਲ

ਗੀਧਰ ਪੰਥ ਕਾਟਾਲੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾਮ ਟਿਖੇ ਦੀ

ਟਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਟਾਸਤੇ ਚਾਰੇ

ਤਰਫ ਸੇ ਬਿਅਤਿ ਆਈ ਗਿਆਨੀ . ਧਿਆਨੀ . ਮਾਨੀ .

ਸੰਤ . ਮਹੰਤ . ਕਿਰਤੀ . ਵਿਰਕਤੀ . ਭਗਤ . ਗਿਹਸਤੀ .

ਸੇਠ . ਸਾਹੂਕਾਰ . ਸਰਦਾਰ . ਬੰਹੰਗਮ . ਆਇਕ ਬਹੁ

ਤ ਆਏ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾ

ਹ ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਗਿਆਨ ਪਰਸੰਗ ਦੀ ਇੰ

ਛਾਧਾਰ ਕੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸੀ ਗੁਰੂ ਸੇਲਾਂ ਕਲਾਂ ਸੀ ਪੁਰ

ਟ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅਤਿ ਰਯਾਮੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ

॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾਂ ਰਸ ਨੇੜੀ ਅਜਿਨ ਤਿਭਵਣਹੂਪ
ਇਕਾਇਆ ਸਖੀ ਸੁਨੋ ਮਨ ਮੋਹਨ ਮੋਹਿਆ ਹਮਘ
ਹਿ ਸਾਜਨੁ ਅਇਆ ॥ ਗਿਆਨ ਅਜਿਨ ਗੁਰ
ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅਧੋਰ ਬਿਨਾਸਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਸੀਤ ਕੇਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨ ਪਗਾਸਾ ॥ ॥ ਭਾਉ ਭਗ-
ਤਿ ਤਰੀਏ ਸੀਸਾਰਾ ਬਿਨ ਭਗਤੀ ਭਨ ਹੋਸੀ ਛਾਰਾ ॥

ਹੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ — ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਸੂਰਜ ਕੇ ਟਿੱਖੇ
ਰਾਤ੍ਰਿ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਿਸ ਪਰਕਾਰ ਅਣਤਾਰਾਂ ਟਿੱਖੇ ਅ-
ਗਿਆਨ ਅਰ ਅਣਰਨ ਨਹੀਂ ਜੀਉ ਈਸਰ ਇਕ ਰੂ-
ਪ ਹੈ ਨ ਸੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ ਜੀਉ ਨਦੀ ਰੂ-
ਪ ਜਾਣੇ ਵਿਸੇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾ ਨਾਮ ਈਸਰ ਹੈ ਬੀਜ ਬਿ-
ਛਮੈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਨਿਰਭਾਇਤਾ ਦੁਖਾਂ ਦੀ ਨਿਵਿਰਤੀ
ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਪਾਪਤੀ ਹੋਵਤੀ ਹੈ ਸਰਬ ਕਉਂ ਆਪਣੀ
ਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰ ਗਛਿਆ ਕਰਣੀ ਸੰਤੋਖ ਧੀਰਜ ਖਿਮ
ਰਖਣੀ ਲੀਲਾਵਤ ਬਿਵਹਾਰ ਚੇਸਟਾ ਕਰਣੀ ਜਿ-
ਸ ਪਰਕਾਰ ਬਾਲਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੜੇ ਭਾਰੀ ਜਤਨ ਸਿ-
ਉਂ ਖੇਡ ਰਹਦਾ ਹੈ ਜਬ ਜਾਣੇ ਲਗਤਾ ਹੈ ਤਬ ਉਸਕ
ਉਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਕਾ ਮੋਹ ਕਿਸੇ ਪਰਕਾਰ ਕਾ ਕੋਈ ਬੀਗਮ
ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ ਜੈਸੇ ਮਦ ਪੀਣੇ ਵਾਲੇ ਕੇ ਬਚਨ ਹੋਵੇ
ਹੈਂਨ ਉਨ ਕੀ ਹਾਣਤਾ ਕੋਈ ਮਨ ਮੇਂ ਬੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵਤ
॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੇ ਕਾਰਜ ਬਿਨਾਸਨ ਬੀਧਾ ਦਾ ਪੁਤਰ

ਸੇਰ ਨੇ ਮਾਰਨਾ ਚੰਨੁ ਸੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਤਾ ਤੈਸੇ ਗਿਆ
 ਨੀ ਕਿਸੇ ਵਿਵਹਾਰ ਸਾਚ ਪੀਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਮਨ
 ਕੇ ਸਮਝਾਵਣੇ ਸੇਂ ਜਗਤ ਮਿੱਥਿਆ ਰੂਪ ਭਾਸਦਾ ਹੈ
 ਇਤਨ ਕਹਿ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੀ ਮੁਖ ਫਾਕੁ ਸਬਦ
 ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਂ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰ

ਵੰਦਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਂ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰ ਖਾਕ ਬੀਈ ॥

॥ ਸੰਗਤ ਨੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗਾਰੀਬ ਨਿ
 ਵਾਜ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕ
 ਰਣੇ ਸੇਂਹੀ ਗਿਆਨ ਪਾਪਤ ਹੋਇ ਆਇਆ ਹੈ ਜੀ ॥
 ਅਬ ਏਕਤਾ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੋ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ

ਕੋਟ ਅਪਰਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਟੈ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਜ
 ਮਤੇ ਫੁਟੈ ਸਾਰੇ ਮਸਤਕ ਕਰਮ ਪਰ ਪਾਏ ਸਾਧ

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥

ਗੁਰੂ ਰੀਕ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੈ ਗੁਰਚੇਲੇ ਅਰ ਬਾਪ ਬੇਟੇ
 ਵਿਖੇ ਕੁਛ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੈਸੇ ਰੁਖ ਟਕੌਰਨ ਮੈਂ - ਪੀ
 ਉਦਧ ਮੈਂ - ਅਫੀਮ ਪੋਸਤ ਮੈਂ ॥ ਤੈਸੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰ
 ਖ ਜੀ ਸਰਬ ਜਗਤ ਕੇ ਵਿਖੇ ਬਿਆਪ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥
 ਕੀੜੀ ਔਰ ਹਾਥੀ ਵਿਖੇ ਸਕਤੀ ਇੱਕ ਜੈਸੀ ਹੈ ਹਾਥੀ
 ਵਿਖੇ ਦੇਹ ਕੇ ਅਕਾਰ ਕਾਫਰ ਕ ਹੈ ਸਕਤੀ ਅਕਾਰ ਕੀ
 ਏਕ ਹੀ ਹੈ ਚਿਦਾਕਾਸ ਨਿਰਗੁਣ ਵਿਖੇ ਸਦਿ ਸ੍ਵਾਤੰ
 ਪਰਮਾਣ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਰੋਤੇ ਸਰਾਚੀਆਂ ਕਹਾਵਤ ਹੈ

ਨ ਕੇਵਲ ਚਿਦਾ ਘਣ ਅਖੈ ਰੂਪ ਹੈ ਓਸ ਕੇ ਤੁਲ ਕੋ ੨੮੭

ਈ ਬੀ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਓਸੇ ਦੀ ਹੀ ਰਚਨਾ ਵਿ
ਖੇ ਬਣੇ ਤੇਏ ਹਨ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ॥ ਸ੍ਰ

ਬਨਿ ਰੀਤ ਰਏ ਕੇ ਦੇਖਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂ ਕੇ ਅਸਤ ਕਲੇ
ਖਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਕਰਹੁ

ਆਪਣਾ ਹੀ ਰੂਪ ਪਰਤੀਤ ਹੋਵਹਿਗਾ ਨਾਮ ਦਾ ਨਇ
ਸੁਨਾਨ ਸਤ ਸਿੰਗ ਸੇਵਾ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਸਾਧਣ ਹੋਨਾ
ਇਸ ਨਾਨ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸਰ ਚਿਤ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ॥

ਬਚਨ ਹੁਆ ॥ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖ ਰ
ਹਿਣ ਨਹੀ ਇ ਤਾਇਆ ਛਾਡੁ ਛਾਡੁ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੂੜ
ਤਹਾਂ ਲਪਟਾਇ ॥ ॥ ਨਾਮ ਰਹਿਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ਰ

ਹਿਓ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨ
ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ॥ ਪੁਨ: ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ

ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਅਸਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਹੀ ਸੀ
ਗਕਰ ਕੇ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ਸੀ ਹੁਣ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੱਸੇ ਜੀ

ਕਿ ਅਗੇ ਲਈ ਸੰਗਤ ਕਿਸ ਦੇ ਲੜ ਲਗਾਓ ਗੇ ਜੀ ਤਾਂ
ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਜਿਥੇ ਜਾਣੇ ਕਰ ਅਰ ਜਿਸ ਦੇ

ਦਰਸਨ ਪਰਸਣੇ ਸੇ ਅਸਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਬਖਸ਼ੇ ਜਾ
ਵਣ ਅਰ ਮੁਕਤੀ ਪਾਪੁ ਹੋਵਹਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਓਹ

ਟਿਕਾਣਾ ਦੱਸਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਹੁਕ
ਮ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਿਥੇ ਤੁਸੀਂ ਧੀਨ ਅਤੇ ਅੰਸੇ ਗੁਪਤ ਬਚਨ

ਪੁਛਕੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਭੁਲਾ ਕਰ ਦੇਹੋ ਹੇ ਸਾਧ
ਸੰਗਤ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਇਥੇ ਹੋਇ ਰਾਜ ਕਲਾਂ ਹੈਨ।

੧ ਇਕਤਾਂ ਪੂਰਨ ਅਟਤਾਰ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਦਾਇਕ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਰ - ੨ ਦੁਸਰੀ ਅਕਾ
ਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਨਾਮ ਜਤਿ ਮੰਤ੍ਰ - ਓਅੰ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀਣਾ
ਹਿ ਗੁਰੂ ਨਾਮ :- ਹੈ। ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਬੈਠ ਕੇ
ਰਭਜਨ ਤਪ ਕਰਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾਂ ਕੇ ਪੁ
ਜਣੇ ਸੇ ਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਹਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਅਰ ਗੁ

ਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਨੇ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਚਰਨ ਸਾਧ
ਕੋ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ਅਰਪ ਸਾਧ ਕਉ ਮਪਨ ਜੀਉ।

“ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਚਾਰ ਸਾਧਨ ਸੰ
ਸਾਰ ਵਿਚ ਉਤਮ ਮੁਕਤੀ ਪਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹੈਨ।
ਤੁਸੀਂ ਏਹ ਚਾਰ ਕਰਮ ਸਾਧਨਾਂ ਕੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਖਦੇ
ਹਾਂ ਹੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਸਿੱਧ ਕਰਹੁ” ੧ ਦਾਤਾ

੨ ਸੂਰਮਾ ੩ ਭਗਤ ੪ ਜਤੀ” “ਸੂਰਮਤਾ

ਈ ਸਿਧਾਂ ਪਾਈ। ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਇਨ ਸਫ ਉਨਾਈ। ਦਾਨ

ਕਰਨ ਕੇ ਰਾਜ ਮਝੈਲਾ ਭਗਤੀ ਕਾਰਨ ਗਹ ਸਤੀ ਸੈਲ

ਜਤੀ ਨਿਹੰਗ ਸਿਧ ਤੋਂ ਪਾਰੇ ਬੀਚ ਖਾਲ ਸਾਲ ਫੁਨ ਰ

ਹੈ। ਹੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਇਨ ਕਰਮੋਂ ਕੇ ਕਰਣੇ ਸੇ

ਤੁਸੀਂ ਉਤਮ ਅਸਥਾਨ ਜਨਮ ਪਾਵਹੁਗੇ ਤਾਂ ਇਹੋ ਇੰ

ਫਾਤਹਾ ਹੀ ਪੁਰਣ ਹੋਵਹਿਗੀ ਭੁਜਨ ਤਪ ਕਰਣੇ ਸੇ

ਗੁਰਦੇਵੈ ਜੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜਾਹਿ ਬਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕ
 ਰੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਤੁਸਾਰੇ ਮਨ ਦੀਆ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰ
 ਨ ਕਰਨਗੇ ਤਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਜਿਖ ਚਲੇ ਜਬ
 ਦਉ ਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਜੁਗ ਜੁਗ ਭੁਗਤ ਉਪਾਇ ਦਾ ਪੇਜ
 ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ। ਏਹ ਜਾਰਾ ਸਬਦ ਪਾਇ
 ਆ ਏਹ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕ
 ਰਾ ਕੇ ਤੁਰ ਪੜ੍ਹੇ ਸਨੇ ਸਨੇ ਜਰਬਤ ਸੰਗਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ
 ਰਜੀ ਆਨ ਨਿਵਾਸ ਕੀਆ ਅਰਦਰਸਨ ਕੀਆ ਅਰ
 ਸਿਖਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕੀਏ ਅਰ
 ਲੰਗਰ ਦੀ ਜੇਵਾ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ ਕੇ ਸੰਗਤ ਬਿ
 ਦਾ ਹੋਵਤੀ ਰੁਈ॥੧॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਕਰੀ ਮਨ ਮ
 ਤਰ ਲਿਖ ਲੀਨਾ। ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰਕਾਮ ਮੋਖ ਏਹ
 ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ॥੧॥ ॥
 ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੮੧ ਚਲੀ॥ ॥ ॥
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪਧੈ ਰੂ ਜ
 ਗਤ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥਕਾ ਵਾਲੀ ਦੀਵਾਨ ਲ
 ਗਾਇ ਬੈਠੇ॥ ਅਰਨ ਕੇ ਦਰ ਗਾਮ ਵਿਖੇ ਆਜਾਦੀ
 ਵਾਰਕਾ ਉਚਾਰਹੋਵਨੇ ਲਗਾ ਜਦ ਭੋਗ ਪਾਇਆ
 ਤਾ ਸੰਗਤਾਨ ਕੇ ਦਰ ਕੀਆ ਆਵਤੀ ਆਭੁਈਆ
 ਹਜਤੀ ਘੋੜੇ ਅਰਦਾਸ ਆਨ ਭੇਟਾ ਕੀਤੀਆ ਮ
 ਥਾਏ ਕੀਆ ਜਦ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਤਦ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ

ਬੇਜਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅ
 ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਭਗਤ ਦੇਣੀ ਤਿਆਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰ
 ਹੋਨ ਅਸਾਂ ਤਾਈਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹੁ ਦੱਸੀਏ ਜੀ ਕਿ
 ਭਾਈ ਮਨੀਸਿੰਘ ਜੀ ਅਰ ਸਰਮਸਿੰਘ ਅਰ ਦਇ
 ਆਸਿੰਘ ਪੁਰਖ ਖੜਕਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਕਤਸਿੰਘ
 ਅਬਫਾ ਸੁਖਾਸਿੰਘ ਤੇ ਸੇਖਾਨੀਆਂ ਇਹ ਪਿਛਲੇ
 ਜਨਮ ਯਾ ਹੁਣ ਕਿਸਦੇ ਅਵਤਾਰ ਹੋਨ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸ
 ਚ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕਰਣ ਕਰਣ ਜੇਤੀ ਸ਼ੁਰੂਪ ਜਾਣੀ ਜਾ
 ਣ ਅੰਤਰ ਯਾਮੀ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ
 ਭਾਈ ਮਨੀਸਿੰਘ ਬਿਆਸ ਕੇ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ
 ਅਰ ਦਇਆਸਿੰਘ ਅਕਰੂਰ ਕੇ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ
 ਅਰ ਭਾਈ ਸਰਮਸਿੰਘ ਸੁਖਦੇਵ ਕੇ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇ
 ਆ ਹੈ ਖੜਕਸਿੰਘ ਫੀਸਸਟ ਕੇ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇਆ
 ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਤਸਿੰਘ ਉਦਿਆਲਕ ਦੇ ਅਵਤਾਰ
 ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੁਖਾਸਿੰਘ ਤੇ ਸੇਖਾਨੀਆਂ ਬਾਲਮੀਕ
 ਕਟੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ
 ਬਿਨਾਂ ਸਾਡਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੁ
 ਨਦਾ ਚਾਰ ਜੁਗਾਂ ਕਾ ਏਕੰਤ ਭਜਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿ
 ਗੁਰੂ ਹੈ ਸੁਣ ਕਰਕੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਨਿਹਾਲ ਹੁਏ ਤ
 ਬ ਫਿਰ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਮਸ਼ੇਲ ਹਥ ਦੇ ਨਹੁ ਜੇਤ੍ਰ ਕਰ
 ਅਚਾਈ ਸੌ ੨੫੭ ਰੁਪਯਾ ਅਰਦਾਸੀਏ ਦੇ ਹਥ ਦਿੱ

ਤੁ ਅਰ ਕਿਹਾ ਤੇ ਅਰਦਾਸੀਆ ਸਿਖਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਤੁ ੨੮੧
 ਫਨ ਇਹ ਤੇ ਕਿਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੀ ਫਨ ਕੇਵਿ
 ਖੇ ਸਦਾ ਸੋ ੧੨੫ ਰੁਪਯੇ ਦਾ ਤਿਹਾਵਲ ਕੜਾਹ ਪਸਾ
 ਇ ਕਰਾ ਕੇ ਫਰਤਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਰ ਨਕਦ ਅਰ
 ਦਾਸ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਦੇ ਨਾਲ ੧੨੫ ਸਦਾ ਸੋ ਰੁਪਯਾ
 ਦੀ ਆਪ ਕਰੀਏ ॥ ਤੁ ਅਰਦਾਸੀਏ ਉਸੀ ਪਕਾਰ ਕੀ
 ਤੁ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿਆ ਸਿਖ ਨੂੰ ਨਾਮ ਰਿ
 ਤੁਆਏ ਤੁ ਸਿਖ ਆਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ
 ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿਖਾ ਨਿਹਾਲ ਹੁਕਮ ਹੁਆ ਸਦਾ ਸੋ
 ੧੨੫ ਰੁਪਯੇ ਦੀ ਰਸਤ ਦਾ ਤਿਹਾਵਲ ਕੜਾਹ ਪਸਾ
 ਇ ਪੇਸ ਪੁਰਬ ਕਰ ਰਹੁ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਆਰਾਧ
 ਨਾ ਕਰ ਕੇ ਭੋਗ ਲਾਗਾਓ ਅਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਖਾ
 ਲਸੇ ਜੀ ਨੂੰ ਫਰਤਾਓ ਤੁ ਬਾਵੇ ਸੀ ਚੰਦ ਕੀ ਸੰਗਤ
 ਸੰਤਾਂ ਭੇਖ ਧਾਰੀਆਂ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਨ ਪਾਰਬ
 ਨਾ ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸੇਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ
 ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਕੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਬੜੀ ਹੀ
 ਉਦਰਹੇ ਮੁਕਤ ਜੁਗਤ ਪੁਰੀਏ ਜੋ ਕੁਛ ਸੰਸਾਰੀ
 ਆਂਦੀ ਗੀਤ ਮਿਰਜਾ ਦਾਹੇ ਸੋਈ ਅਸੀਂ ਭੇਖ ਕਰਦੇਹਾਂ
 ਕਿਰਿਆ ਅਸਾਨੀ ਅਚਾਰਜਾਂ ਦੇ ਪਾਸਹੁ ਕਰਾਉਂਦੇ
 ਹੈਨ ਜੀ ਸਾਡੇ ਪੌਰਹਤ ਭੀ ਸੰਸਾਰੀਆਂ ਮੁਰਖਾਂ ਪਾ
 ਸਹੁ ਨੀਆਂ ਪਸੁਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਹੈਨ ਰੀਗਾ ਅਰ ਗ

ਇਆ ਜਾਕੇ ਪਿਤ੍ਰਿਭਰਾਉ ਦੇ ਹੋਨ ਅਚਾਰਜਾ ਮਹਾ ਹੰਕਾਰ
 ਰੀਆ ਅਰਮੁਰਖਾ ਦੇ ਅਗੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਦੇ ਹਨ ਜੁਥਾ
 ਨਜੇ ਓਹਨਾਂ ਦੇ ਕਹਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਨੂੰ ਅ
 ਤੇ ਮਾਤਾਨੂੰ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰ ਪ੍ਰੇਤਮਖਤ੍ਰੇ ਆਖ ਦੇ ਹੋਨ ਅ
 ਪਣੇ ਭੋਖਦੀ ਹਾਲਤਾ ਕਰ ਵਉ ਦੇ ਹਨ ਭੋਕ ਦੇਖ ਕੇ ਹੋ
 ਰਨ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਹਾਜੀ ਅਰਮੁਖੇ ਲਜਾ ਕਰ ਦੇ ਹੋਨ ਕਯੋ ਜੋ
 ਅੰਤ੍ਰੇ ਭੁਜਨੀ ਕਤ ਪਧਾਰੀ ਆਸਾਧਾ ਕੀਤੇ ਅਚਾਰਜ
 ਬਾਹਮਣਾ ਬੇ ਗਤੀ ਹੋਵਦੀ ਹੈ ਜਾਗੀ ਆਸੀ ਜਾਰੀ ਅ
 ਦੀ ਗਤੀ ਕਿਉਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਬਡੀ ਲਾਜ ਜਰਮ ਕੀ ਬਾ
 ਤ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਰਜ ਕੇ ਤਾਈਂ ਟਿਟਾਣੇ ਚਾਨਣਾ ਦੇਣ
 ਲਗੇ ਹੋਨ ਅਚਾਰਜਾ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਣੇ ਜੋ ਭੋਖ ਮੁਰਖ
 ਭਾਸਦਾ ਹੋ ਪ੍ਰੇਤਾਹ ਸ੍ਵਾਹਾ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰਾ ਸੰਗ ਗਤੀ ਕੀ ਇਛ
 ਰਖੀ ਬੈਠੇ ਹਨ ਕੇ ਰਾਂਕ ਅਧੇਰ ਹੋ ਕਿਜਾਰੀ ਉਮਰ ਜਪ
 ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਦੇ ਹੋਨ ਅ
 ਰਮੁਖੇ ਏਹ ਬਚਨ ਕੇ ਦੇ ਹੋਨ ਏਹ ਜੀਵਦਿਆ ਸੁਖ ਦੇ
 ਵ ਦੇ ਹੋਨ ਅਰਮਰਨੇ ਕੇ ਪੀਛੇ ਮੁਕਤੀ ਕਰ ਦੇ ਹੋ ਜਦਾਇ
 ਤਨਾ ਭੁਰੇ ਸਾਰਖ ਦੇ ਹੋ ਤਾਪਿਛੇ ਚੰਗਾਰ ਸਤਾ ਛਤ੍ਰ ਕੇ
 ਪ੍ਰੇਤ ਕੀ ਜੂਨ ਪੇਨ ਦਾਰ ਸਤਾ ਹਥੀ ਪਕੜਾ ਦੇ ਵ ਦੇ ਹੋ
 ਕਿਆ ਕ੍ਰਿਰਿਆ ਕਰਮਾ ਵਿਚ ਲਗਾ ਦੇ ਵ ਦੇ ਹੋ ਤਾਤੇ ਹੋ
 ਸਿਖੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਲੀ ਤੇ ਭੁਰੇ ਸਾਰਖੇ ਜੋ ਕੁਛ ਦੇ ਵੇ ਗੁਰ
 ਕੇ ਸਿਖਾਨੁ ਦੇ ਵੇ ਅਥਵਾ ਜਾਤ ਕੁਜਾਤ ਹੋ ਲੋਕੁ ਵਿਦ

ਨੂ ਦੇਵੇ ਜਿਦਕੁ ਰੁਰੇ ਜਾ ਗੁਰੂ ਪਰ ਰਖੇ॥ ਸਿਖਾ ਅਰ
 ਜਕੀਤੀ ਹੇ ਜਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਬਾਹਲੁ ਇਹ ਬਾਰ
 ਤਾ ਮਾਖ ਦੇਹੈ ਨ ਜਦ ਪੁਰਸ ਮਰਦ ਕੇ ਤੁਲਹੈ ਇਜ
 ਹੈ ਤਦ ਚਿਜਦਾ ਦੀ ਵਾਕਰਾਵੇ ਤਾ ਚਿਜਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵਦੀ
 ਹੈ ਜੇਹੇ ਜਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਏਹ ਬੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨ ਜ
 ਬਦੀਵਾ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤੇ ਠੇਰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾ
 ਲਬਰ ਰਹੇ ਤੇ ਚਿਸਨੂ ਪ੍ਰੇਤ ਜਮ ਮੁਦੇਹੈ ਨ ਚਿਸਨਾ ਲਕੇਈ
 ਵਰਤਦਾ ਬੀ ਨਹੀ ਜਦ ਦੀਵਾ ਜੀਵਦੇ ਪੁਰਸਨ ਪ੍ਰੇਤ ਕ
 ਰਦੇ ਵਦਾਹੈ ਤਾ ਚਿਸਨੇ ਮੁਇਆ ਦੀ ਕੀ ਗਤੀ ਕਰਨੀ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਜਦ ਤੁਰਕਾ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਦ
 ਤੁਰਕ ਹਿੰਦ ਦੇਵੇ ਦੀ ਹੋਵਦੇ ਸਨ ਚਿਨਾਨੇ ਕਹਾ ਹਿੰਦੁਰਾ
 ਜੇਨ ਪਕੌੜਾ ਸਾਡੀ ਰੀਸ ਕਰਕੇ ਆਪਲੀ ਕੁਲ ਨੂ ਵਧ
 ਵੇਦੇਹੈ ਨ ਕਿਸੇ ਤੁਰਾ ਚਿਨਾ ਦੀ ਕੁਲ ਨਾ ਵਧੇ ਤਾ ਚਿਖੇ ਏਕ
 ਬਾਹਮਣ ਬੈਠਾ ਜੀ ਚਿਸਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਏਨਾ ਕੇ ਤੁਰਕ ਬ
 ਲਾਵਨੇ ਦਾਰ ਸਤਾ ਮੇਦ ਜਨਾ ਇਕ ਤਾ ਇਕ ਨੁ ਆਖੇ ਜੀ
 ਗੁਮਨਾਂ ਦੇਵਲੁ ਵਜਾ ਆਪਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਨੂੰ ਅਨੰਦ
 ਨਾ ਰੁਕਾ ਵਲਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹੋ ਜਾਵਲੁ ਗੁਰਾ ਦੇ ਬਚ
 ਨਾਨ ਨਾਮਨਲ ਅਰ ਮਿਤੁ ਕੇ ਪਿਛੇ ਅਸੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜਕੇ
 ਇਨਾਨ ਪ੍ਰੇਤ ਬਲਾ ਦੇਵਾਗ ਅਰਧਨ ਬੀ ਇਨਾ ਦਾ ਬੋਹ
 ਲਵਾਗੇ ਕਬੀਰ ਬਾਮਣ ਗੁਰੂ ਜਗਤ ਕਾ ਗੁਰਾਤਨ ਕਾ ਗੁ
 ਰਨਾਹਿ॥ ਅਰ ਮੁਓਰਨ ਕੇ ਪਚੇ ਆਚਾਰੇ ਬੇਦੇ ਮਾਹਿ ਜੇ

ਕਦੇ

०

०

ਹੁਣੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਅਰ
ਪਿਆਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ
ਤਾਈ ਮੰਨਦੇ ਹੋਨ ਸਾਧ ਲੋਕ ਲੋਕ ਲਾਜ ਤੇ ਭਰ
ਦੇ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾ ਵੰਟੀ ਕਰਾਂਦੇ ਹੋਨਾ

ਅਰ ਇਹ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕਰਨੀ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀ
ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਇਸ ਦਾ ਕੇ
ਈ ਉਪਾਇ ਦਸੋ ਜੀ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਸਬਦ ਸੀ ਗੁਰੂ
ਮਹਾਗਾਜ ਜੀ ਉਚਾਰਿਆ ॥

ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕ ਨਾਮ ਦੁਖ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਤੇਲ
ਉਨਚਾਨਣ ਉਨਸੋ ਪਿਆਰ ਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲਾ
ਦੀਵਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਪਾਣੀ ਕੀ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਚਹਨਾਂ ਨੇ
ਆਪਣੇ ਲੋਭ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਦੀਵੇ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਚਲਾਇ
ਆ ਹੈ ਅਬ ਚਨਾਂ ਕੀਆਂ ਸਭ ਬਾਰਤਾ ਨਿਸਫਲ ਹੋ
ਇਗਈਆਂ ਹੋਨ ਤੁਸੀਂ ਦੀਵੇ ਦਾ ਦੋਸ ਨਾ ਸਮਝੋ ਜੇਕ
ਰ ਦੀਵਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਚਹ ਪੁਰਸ਼ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ
ਨਾਲ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਚਿਸਤਾਈ ਫੇਰ ਅਮਿ
ਤ ਫਕਾ ਕਰ ਕੇ ਅਪਨੇ ਸੰਗ ਚਲਾਇ ਮਿਲਾਇ ਲੇ
ਵਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਰ ਸੀ ਚੰਦ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਨਹੀਂ ਲਗੇ ਆਪਣੇ
ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਰਖਿਆ ਹੈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਿੱ
ਛੇ ਲਗ ਕੇ ਕੋਈ ਪਿਛਲੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀ

[illegible]

ਤੁਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਉ ਏਕ ਰੂਪ ਪਛਾਣਹੁ ਉਪਕਾਰ ਕ
 ਰਹੁ ਤਨ ਕੋ ਮਿਥਿਆ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜਾਹਿਬ ਪਰਨਿ
 ਸਚਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਜਾਹਿਬਾਨ ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੀਰਥ ਪਰਜ
 ਹ ਚੋਰੀ ਯਾਰੀ ਤਿਆਗੇ ਬਹੁਤ ਚੇਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਕਚੇ
 ਚੇਲੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਰੋਥ ਵਿੰਦੇ ਹੋਨ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਚੇ ਮਜੂ
 ਰ ਰਾਜਨੂੰ ਦੁਖ ਵਿੰਦੇ ਹੋਨ ਜੇਕਰ ਤੁਸਾਡਾ ਮਨ ਜਾਧ
 ਨਾ ਕੋ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੋਤਾ ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਘ ਜਜਹੁ ਅਪਣੇ
 ਮਨ ਕੁਭਰ ਮਤ ਜਹੁ ਜਬਦ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕਾ॥

॥ ਉਦਾਸੀ ਜੋ ਜੈ ਪਾਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਕਰ ਕੇਚ
 ਰਵਾਜਾ ਜਹ ਦੁਤੀਆ ਮੇਲ ਮਨ ਹਕੀਖੋਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਜੋਈ॥ ॥ ਕਬੀਰਾ॥ ॥ ਭੁੰਗ

ਮਾਂਛਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਖਾਇ॥ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ
 ਜੇ ਤੇਕੀ ਏਸ ਭੋਰ ਜਾਤ ਲਜਾਇ॥ ਹੇ ਸੰਤੋ ਤਮਾਕੂ ਚ
 ਰਸ ਗਾਂਜਾ ਜੋ ਪੀਵਹੁ ਗੇ॥ ਗਾਂਦਰਗਾਹ ਅਕਾਲ ਕੀਸੇ
 ਧੁਕੇਲੇ ਜਾਵਹੁ ਗੇ॥ ਗਾਂਦਰਗਾਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ
 ਸੇਧ ਕੇਲੇ ਜਾਵਹੁ ਗੇ॥ ਅਰਭੁਜਨ ਪੁੰਨ ਕੀਆ ਕਰਾ
 ਇਆ ਸਗਰਾਹੀ ਨਿਸਫਲ ਜਾਇਗਾ॥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀ
 ਏ ਜਗੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿ
 ਖੇ ਪ੍ਰਪਾਦਨ ਕਰੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਅ
 ਗਿਆਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਦੇ ਹਉ ਅਰੁ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਮੁਕਤ ਰੂਪ
 ਕਰ ਕੇ ਜਾਇਆ ਹੈ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕਾ॥ ॥

॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਇ ਜਗਤ ਕਉ - ਲੋਗਨ ਕਉ ਬਸਿ ਕੀਨ ॥
 ॥ ਅਤਿ ਕਾਲ ਕਾਤੀ ਕਟੇ ਬਾਸ ਨਰਕ ਮੇਲੀਨ ॥ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਹਰਿ ਭੇਖ ਅਤਿ ਰੀਮਲ ਮਾਇਆ ਫੁਪਸ ਨਾਹਿ ਕਛਕ
 ਰੈਛ ਪਾਇਆ ॥ ॥ ਇਤਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਗੀਬ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਰਸਨਾ ਦ੍ਰਾ
 ਰ ਸੁਣ ਕਰਦੇ ਹੀ ਸਾਧੂ ਆਇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਚਰਣੀ
 ਲਾਗੇ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਿਧੋ ਸਿਖੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਸਾਂ ਲੇਭੀਨੁ ਸਾਧੂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਸਾਧਕੋਈ ਘਿਖੰਡ
 ਨਹੀਂ ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਮਨ ਸੇ ਅਗਨ ਮਿਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅੰਦਰਹੁ
 ਹੋਰ ਤੇ ਬਾਹਰਹੁ ਹੋਰ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦਰੁ
 ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਫਤਹੁ ਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਹੀਰਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਮ ਤੁਲ ਕੁਛ ਅਫਰਨ ਹੋਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖ ਨਾਮ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸਾਧੂ ਮਨੁ ਮੈ ਸਮਝ ਕਰ ਅਪਨੀ ਭੂ
 ਲ ਬਿਰਾਗਾ ਹਾਥ ਜੋੜ ਚਰਣੀ ਪਰੇ - ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਦਰ
 ਬਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਸਤੁ ਬਚਨ ਪੀਛੇ ਹੋਵੇ ਸੋ ਹੋਇ
 ਆਗੇ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰੁ ਬਖਸ਼ੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹਿ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਕਉ ਮਾਂਨ ਹੈ - ਕਰੈ ਨ ਕਿਰਿਆ ਕੋਇ ॥ ਵੀ
 ਟਾ ਕਭੀ ਨ ਰਾਖਦੇ - ਸੁਨਹੁ ਬੇਨਤੀ ਮੋਹਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱ
 ਖਨ ਕਉ ਨਹਿ ਕਬੀ - ਕਹਿਲਾਵਹਿ ਰੋ ਪੇਤ ॥ ਕਹੈ ਗੁਰੂ
 ਪੁਨ ਮੋਹ ਹੈ - ਰਹੀਓ ਸਦਾ ਸੁਚੇਤ ॥ ੪ ॥ ੮੭ ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ੮੮ ਟੀ ਪਾਉਂਤੁ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰ ਸੇਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਜੋਰ ਪੁਰ ਦਿਖੇ ਦੀਘਾਨ ਲਗਾਯਾ ਸੰਗਤਾਂ ਦਰਸਨ
 ਕੇ ਤਾਈ ਭੇਟ ਦਸਟੀਧ ਲੈ ਲੈ ਕਰ ਹਜ਼ਰ ਆਨ ਹੋਈ
 ਆਂ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਤੇ ਸਿੱਖਣੀ ਨੈ ਪੰਜ ਸੌ ਪੁੰਗੁ ਰੁਪਾ
 ਅਰਦਾਸੀਏ ਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਕਰ ਦੇ ਨੋ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
 ਹਜ਼ੂਰ ਖੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਅਰਦਾਸੀਏ ਨੈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਕਰ ਮਸਿਖ ਅਰ ਇਵ ਕੌਰ ਦੀ ਅਰਦਾਸ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਚਰਣਾਂ ਪਾਸ ਕਰੀ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖਣੀ ਬੇਨ
 ਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਅਸੀਂ ਧੀ ਦਾ ਇਮਾਹ ਉਚਾ ਘਰਾਣਾਂ ਮ
 ਕਾਨ ਦੇਖ ਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਤਾਨੇ ਮੇਹ
 ਟੇ ਮਿਲ ਦੇਹਨ ਅਰ ਬੋਲੀ ਬਾਜੀ ਆਂ ਕਰ ਦੇਹਨ ਜੀ
 ਤੂੰ ਬੇ ਮਕਾਨੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਘਰਾਨੇ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਮਕਾਨ
 ਬਹੁਤ ਮਾਂ ਰਖ ਦੇਹਾਂ ਹੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਜੀ
 ਓਹ ਮਕਾਨ ਕਿਤੇ ਦੇਹਾ ਤੇਗ ਬੇਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹ ਦੀ ਨਦਾਲ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥ ਕਾ ਵਾਲੀ ਜ
 ਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹਨ ਨੂੰ ਐਡਾ ਭਾਰੀ ਤੇ ਉਚਾ ਦਰਜਾ
 ਕਿਥੋਂ ਪਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਅਸਾ
 ਨੂੰ ਸਾਹਾ ਵਿਰਤਿਤ ਦਸਹੁ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰ ਕੇ ਸਾਂਤ ਬਖਸ਼ਹੁ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਤੇ
 ਰੇ ਬਾਸ਼ੁ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਅਸਰਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜੀ ॥

॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਬਰ ੨੯੯
 ਨ ਕੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੋਏ ਸੀ ਮੁਖਵਾਰ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿ
 ਆ॥ ॥ ਮਾਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਕੁਛ ਕਰੇ ਜਿ ਚਿ
 ਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜਿਸਦਾ ਹੁਕਮ ਮੇਟ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਹੁਕ
 ਮੇ ਵਰਤੇ ਅਮਿਰਤ ਬਾਣੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਮਿਤ ਪੀਆਵਣਿ
 ਆ॥ ਅਬਜ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰ ਕੇਰੇ ॥ ਏਹ ਮਨ ਭੂਲਾ ਜਾਂ
 ਦਾ ਫੇਰੈ ॥ ਅਮਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤ ਲਾਏ ਅਮਰਤ ਸਬ
 ਦ ਵਜਾਵਣਿ ॥ ਆਖੋ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਆਪ ਉਪਾਏ ॥ ੧ ॥
 ਹੋਰ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡ ਵਡੇਰਾ
 ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੁ ਭੂਲ ਸੀ ॥ ॥ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਹੁ ਗੁਜਰੇ ਕਾ
 ਨਾਮ ਵੰਡਾਰੈ ॥ ਜਿਸਦੇ ਪਾਸ ਅੰਨਮ ਧੰਨਮ ਮਿਲਖ - ਤੇਰ
 ਤੁਰਦਾ ਹੋਵਹਿ ॥ ਓਹ ਭਾਵੇ ਮਹਿਰੀ ॥ ਤਰਖਾਣੀ ॥ ਭਠਿਆਰੀ
 ਘੁਮਿਆਰੀ ॥ ਦਾ ਪੁੰਤਰ ਹੋਵਹਿ ॥ ਸਭ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ
 ਦੇਖ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇ ॥ ਅਹ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮਿੱਠਤਾ ਸਿਉ ਸਾਕ
 ਕਰਦੇ ਕਰਾਂਦੇ ਹਨ ॥ ਜਿਸਦੇ ਪਾਸ ਕੁਛ ਨ ਹੋਵਹਿ ਅ
 ਰ ਓਹ ਭਾਵੇ ਕੇਡਾ ਹੀ ਉਚਾ ਬਣ ਬਣ ਬੈਠੇ ॥ ਉਸਕੀ ਓਹ
 ਕੋਈ ਬੀ ਸਾਕ ਕਰਨੇ ਲਈ ਮੁਹ ਬੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ॥ ਭ
 ਈ ਚਾਹਾ ॥ ਜੇ ਮੋਠੇ ਵਡ ਕੋਣ ਤੇ ਛੋਟੇ ਕੋਣ ॥ ਜਾਗੀ ਬਿ
 ਰਾਦਰੀ ॥ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਣੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਗੱਲ
 ਨੂੰ ॥ ਆਗੇ ॥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏਵੇ ਪਾਜ ਹੈ ॥ ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ
 ਹ ਧਾਲੀ ਫਾਲ ਜਦ ਦੀ ਧੀਅ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪਸਿੰਦ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਅਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਬਰਨ ਨਿਕਾਹ ਕਰਵਾਇਓ ਸੁਆ
ਉਸ ਜੱਟ ਕੀ ਲੜਕੀ ਨੇ ਬਾਦ ਸਾਹ ਦੇ ਪਾਸ ਆਪਣਾ
ਸਾਹ ਫਰਤੀਤ (ਹਾਲ ਹਾਲ) ਆਖ ਸੁਣਾਇਆ ਜੀ
ਜੇਹੜੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਓਹ ਭੀ ਆਪਣੀ ਆਂਧੀ
ਆਂਕੇ ਤਾਂਈ ਮਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਤਿਆਗ ਦੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ ਅਰਵੁ
ਰ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਸਰਬੰਧ ਮਿਲਣੇ ਹਟ ਗਏ ਹਨ।

ਏਹ ਬਾਤ ਅਕਬਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸਾਰਹੀ
ਹੁਕਮ ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਪਈ ਜੋ ਹੱਕ ਹਮ ਸਾਏ
ਬਿਰਾਦਰ ਹਿਸਤੀਦਾਰੋ ਸਾਰੇ ਆਇਕਰ ਦਿੱਲੀ ਸਹ
ਠਕੇ ਬੀਚ ਅਪਣੀ ਲੜਕੀ ਤਥਾ ਭੈਣ ਕੇ ਤਾਂਈਂ ਮਿਲੇ
ਮੈਂ ਤੁਮ ਸਰੁ ਪਰ ਅਤੁਮਿਤ ਪਰਸਿਨ ਹੋਵਹੁਗਾ ਅਰ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੇਂ ਮਿਲਹੁਗਾ
ਤੁਮ ਸਰੁ ਕੋ ਫਾਜਿਬ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਸਹਿਰ ਕੇ ਬੀਚ ਅ

ਇਕਰ ਅਪਨੀ ਰਿਹਾਇਸ ਮੁਕਾਰ ਕਰਹੁ ਅਰ ਸਰ-
ਦਾਰਹੁ ਕੇ ਮੁਆਫਿਕ ਮੇਰੀ ਨੌਕਰੀ ਬਜਾਵਹੁ। ਅਰ
ਮਹੀਮਦ ਰਸੂਲ ਦੀ ਉਮਤ ਮੇਂ ਆਵਹੁ ਦੀਨ ਅਰ ਈ-
ਮਾਨ ਦਾ ਕਲਮ ਪੜਹੁ। ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਸੇਂ ਆ ਕਰ
ਮਿਲਹੁ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਿਰੋਪਾਉ ਖਿਲਤਾਂ ਇਨ
ਮ ਕਿਨਾਮ ਬਖਸ਼ ਕਰਕੇ ਪਾਲਕੀ ਨਸੀਨ ਕਰਾਂਗਾ
ਜਾ ਖਤ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਪੜਾਇਆ ਸਾਰ ਬੇਟੀ ਵਾਲੇ ਬੜੇ

ਲਾਜਮ ਤੇ ਸ਼ਰਮ ਸਾਰਹੋਏ ਉਤੱਰ ਕੋਈ ਨ ਦਿੱਤਾ ॥ ੩੦੯ ॥
 ਜੇਹੜੇ ਜਟ ਗਰੀਬ ਹੋਏ ਹੋਏ ਯਾ ਪਿੰਡਾਂ ਥੀ ਨਿਕਾਲੇ
 ਹੋਏ ਸਨ ਉਨਾਂ ਏਹ ਖਬਰ ਜਦ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਲਗੇ ਇੱ
 ਕੱਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸਲਾਹ ਕਰਣੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਹੋਏ
 ਅਸੀਂ ਘਰੋਂ ਘਾਟੇ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜਮੀਨਾਂ ਖੁੱਸ ਗਈ
 ਆਂ ਘਰੋਂ ਬੇ ਘਰ ਹੋਇ ਗਏ ਹੁਣ ਦਾਉ ਪਮੋਸਰ ਦਾ
 ਸੁਝਾਇਆ ਸਾਡੇ ਹਥ ਆਇਆ ਹੈ ਬੇਟੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਭਰੂ
 ਏਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਰਲ ਕੇ ਬੇਟੀ ਵਾਲੇ ਬਨ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ
 ਅਕਬਰ ਕੇ ਪਾਸ ਚਲ ਪਹੁੰਚੀਏ ਇਹ ਸਲਾਹ ਪੱਕੀ
 ਠਹਿਰਾਇ ਕਰ ੩੫ ਪੈਤੀ ਗਰੀਬ ਬੇਟੀ ਵਾਲੇ ਬਣ ਗ
 ਏ ਔਰ ੩੬ ਜਟ ਦੋਹੜੀ ਵਾਲੇ ਤਿਆਰ ਹੋਇ ਗਏ
 ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦਿੱਲੀ ਸ਼ਹਿਰ ਕੇ ਬੀਚ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਆ
 ਗੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਅਕਬਰ ਦੀ ਆਂ ਮਰ ਗਈ ਸੀ ਉੱਥੇ ਸਾ
 ਕਾਂ ਦਾ ਪੰਜ ਕਰ ਕੇ ਪੱਗਾਂ ਦਿਤੀਆਂ ਜਟਾਂ ਦੀ ਚਾਲ ਦੇ
 ਅਨੁਸਾਰੀ ਤੇਉਰ ਬੇਉਰ ਦਿਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਖਾਣੇ ਭੁੱਜੇ
 ਅਰ ਇਉਂ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਜੋ ਸਾਡਾ ਦੀਨ ਅਰ ਈਮਾਨ
 ਕਬੂਲ ਕਰਣ ਗੇ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਜਮਾਦਾ ਸਿਰੋ ਪਾਉ ਦੇਣਾਂ ਗੇ
 ੩੬ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਗਰੀਬ ਸਨ ਓਹ ਤਾਂ ਝੁਰਪਟ ਸੁਣ
 ਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੀ ਆਪਨਾ ਧਰਮ ਤੇ ਮਜ਼ਹਬ ਪਰੇ ਸੁੱਟ ਕੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਪਾਲਕੀ ਨਸ਼ੀਨ ਹੋਇ ਗਏ
 ਬਹੁਤ ਧਨ ਦੌਲਤ ਲੇਇ ਕਰ ਅਪਨਿਆਂ ਉਨਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ

ਵਿਚ ਆਏ ਜਿਥੇ ਉਨਾਂ ਤਾਈ ਠਾਹਰ ਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਾ
 ਪਤ ਹੁੰਦੀ ਲੜਕੀ ਦੇ ਅਸਲੀ ਸਾਕ ਨਾ ਤਿਆਨੇ
 ਬੜਾ ਗੁੱਸਾ ਕੀਤਾ ਸਾਹਿਆਂ ਰਲ ਕੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜੁ
 ਏਹਨਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਅਲਗ ਕਰਹੁ ਬੇਟੀ ਲੈਣੀ ਦੇਣੀ
 ਨਹੀਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਪਿੱਛੇ ਉਨਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੀ ਬੇਟੇ ਬੜੇ ਹੁ
 ਏ ਕੋਈ ਲੇਵੇ ਦੇਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕਰ ਅ
 ਪਸ ਵਿਚ ਦੀ ਮਿਲ ਕਰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਠਹਿਰਾਈ ਕਿ
 ਅਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਸਾਕ ਕਰੀਏ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਦੀ
 ਅਸਾਂ ਤਾਈਂ ਕਿਆ ਪਰਵਾਹ ਹੈ ਜਗੋਂ ਇਹ ਸਰਤ ਮੁ
 ਕਰ ਰਕਰਹੁ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਸਾਕ ਕ
 ਰੇਗਾ ਓਵੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਸੀਸਾ
 ਰਵਿਖੇ ਜਟ ਜੇਹਾ ਦਲੇਰ ਬਹਾਦਰ ਦੇਗਾ ਤੇਗ
 ਕਾਧਨੀ ਨਿਰਭੈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਪੈਵੇ ਹੋਇਆ
 ਜੈਸੇ ਸ਼ੇਰ ਸੂਰ ਦਾ ਹਠ ਹੈ ਤੈਸੇ ਇਨਕਾ ਹਠ ਹੈ
 ਸਨਮੁਖ ਜੁਧ ਬੀ ਕੈਰਨ ਹੋਣਾ ਮਰਣ ਪਰਯੰਤ ਸੀ
 ਸਜਾਏ ਹਠ ਨਾ ਜਾਏ ਇਸ ਕਰਕੇ ਐਸੇ ਪੱਕੇ ਹੋਨ ਔਰ
 ਨਲੱਜ ਹੋਨ ਜੇਹੜੇ ਪਰਾਈ ਧੀ ਅਕਉਂ ਬਿਆਹ ਕਰ
 ਆਦਰ ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਇਉਂ ਉਨਾਂ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਬੀ ਅ
 ਦਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵਹਿਗਾ ਇਹ ਅਦਲੇ ਬਦਲੇ ਹੋਨ ਤੁਸੀਂ
 ਹੁਜਾਰੇ ਫਾਲਾ ਦੇਖ ਕਰ ਸਾਕ ਕਰਹੁ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਹੋ
 ਨ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਅਗੇ ਆਇਆ

ਕਿੱਕਰ ਬੀਜੇ ਜੰਟ ਪੈਧ ਲੋੜੇ ਪੰਟ ॥ ਸ੍ਰੀਮ ३੦੩

ਖਟਾ ਕੁਸ ਬਦਾ ॥ ਲੇਖਨ ਮਿਟਈ ਹੋ ਸਖੀ ਜੋ

ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਝੁਠੀ ਦੁਨੀਆਂ ਗਏਗਾ ॥੧॥

ਹੋਰਗਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੋ ਆਗਿਆ ਦਈ ਸਭ ਨੇ ਮਾਨੀ

ਠੀਕਾਲ ਕੀ ਦੇਣੀ ਦੇਖ ਘਰ ਹੋਇ ਗਰੀਬ ਸੁਨੀਕਾ ॥੧॥

ਧਰਮ ਗਾਖਣਾ ਸੁਸਤਕ ਸਿੱਖੀ ਸਿਰ ਕੇ ਸੰਗਾ ਮਰਣਾ

ਕਾਇਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਨ ਮੁਖ ਕਰ ਕੇ ਜੰਗਾ ॥੨॥ ਐਸਾ ਕਹਿ

ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਮੇ ਹੁਕਮ ਜੋ ਮਨੈ ਮੋਹਾ ਓਹ ਮੇਰੇ ਕਰ ਰੂਪ

ਸਭ ਜਾਣਹੁ ਸਭ ਕਰ ਜੋਰਾ ॥੩॥ ਇਹ ਸਾਖੀ ਪੁਰਨ ਭਈ

ਮਨੀ ਸਿਧ ਲਿਖ ਲੇਹਾ ਜੋ ਕੋਈ ਪੜੇ ਪੇਸੇ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਜ

ਨਮ ਕਰੇ ਹਿ ॥੪॥ ੬੬੫ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੬

ਵੀ ਪਾਹਿ ਭੁਰੇਈ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ, ਦੀਨ ਦਮਾਲ,

ਕਰੁਣਾ ਭੰਡਾਰ, ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ, ਜਗਤ ਗੁਰੂ, ਜੋਤੀ ਸ੍ਵਰੂ

ਪ, ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਪੰਥ ਕਾ ਟਾ

ਲੀ, ਸੋਢੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ, ਅਤਿਰਜਾਮੀ, ਜਾਣੀ ਜਾਣ, ਗੁਰੂ

ਜੀ, ਬੀਜਾ ਪੁਰ ਕੇ ਵਿਖੈ ਦਰਬਾਰ ਕੀਆ ਸੰਗਤਾਂ ਝੰਡਾਂ

ਦੇ ਝੰਡੁ ਆਨ ਇੱਕੜ ਹੋਈਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ

ਸਾਸ ਖਜਾਨਾ ਜਾਤ ਹੈ ਤਾਂਕੀ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ਰਤਨ

ਅਮੋਲ ਗਏ ਇਕੈ ਫਿਰ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥

ਸਿਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ

ਇਨ ਗਤ ਅਰਾਧਣਾ ਕਰੋ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀ

ਮੁਖਣਕਾ॥ ॥ਸਾਸ ਪਲਟੇ ਨਾਮ ਬਿਨ- ਪਿਗਜੀ
 ਟੁਟ ਸੀਸਾ॥ ॥ਇਕ ਦਮ ਗਾਫਲੋ ਸੈ ਦਮ ਕਾਫਰ
 ॥ ॥ਤਾਂ ਸੀਗਤ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ-ਕਰੀ ਹੇ ਦੀਨ ਦਾ
 ਲਗੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਮੋਨੇ ਦੇ ਹਥੋਂ ਸਰਾ
 ਧਨੀ ਕਰਵਾਉਣੇ ਅਰ ਸੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਦੇ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੀਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਣੇ ਕੇ ਦਿਨ
 ਸਰਾਧ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਓਸ ਸਮੇਂ ਜਪੁ
 ਜੀ ਮੰਤ੍ਰੇ ਬੋ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮੰਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤੁ
 ਸੀ ਜਪੁ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਰਾਧ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਫਲੇ ਗ
 ਬਿੰਦਾ ਬਨ ਜਾ ਕਰ ਮਥੁਰਾ ਵਾਸੀ ਅਜੁਧਾ ਵਾਸੀ
 ਹੋਰ ਹਿੰਦੂ ਬੈਰਾਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਰਸ ਨਾਥੀ ਸਾਰਿਆ
 ਸੀਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ ਕਰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇ ਕੇ ਹਾਥ
 ਜੋੜੇ ਅਰ ਨਿਮਤਾ ਪੂਰਬ ਕ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗ
 ਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਪਾਰਬਹਮ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰ ਸੀਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਸਵਾਂ ਗੁਰ ਕਲਗੀ ਅਵ
 ਤਾਰ ਪੰਥ ਕਾ ਵਾਲੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ ਅਵ
 ਤਾਰ ਨੈ ਕਾਲ ਜਮਨ ਕੋ ਮਾਰ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਸੁਖ ਆਨੰ
 ਦ ਪਰਾਪਤ ਕੀਏ ਮੁਹਾਰ-ਮਾਨੋ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਜਿਸ
 ਪਰਕਾਰ ਸੀਰਾਮ ਚੰਦਰ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੈ ਰਾਵਣ ਕਉ
 ਮਾਰਿਆ ਅਰ ਫਿਰ ਰਾਮਾ ਅਵਤਾਰ ਨਾਮ ਕਉ ਜਗਤ

ਕੇਵਿਖੇ ਪਗਟ ਅਬਣ ਨਾਮਵਰ ਕੀਆ ਅਰ ਸੀਤਾ ३੦੫
 ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਰਾਖਸ਼ੋ ਕਾ ਸੰਘਾਰ ਕਰ ਕੇ ਦੇਵਤਿ
 ਆਂਕੀ ਰਖਿਆ ਕਰੀ ਤਿਸੀ ਪਰਕਾਰ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਅਵਤਾਰ ਹਉਨੀ ਫਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਔਰੰਗੇ ਦੁਸ਼ਟ ਕਉ
 ਮਾਰ ਕਰ ਅਸਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਰਛਿਆ ਕਰ ਅਸੀ ਤੇਰੀ
 ਸਰਣ ਆਏ ਹਾਂ ਤੇ ਪੁਰੋ ਤੁਸੀ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਅ
 ਰਬਲਵਾਨ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਫਿਪਾ ਸਾਗਰ
 ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸਿੱਖੇ ਤੁਸੀ ਆਪਣਾ ਸਾਰ ਹਾਲ ਬਤਲਾ
 ਵਹੁ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਪੂਜਾ ਵਾਲੇ ਅਸਥਾਨ ਠਾਕੁਰ
 ਮੰਦਰ ਸਿੱਖ ਮੰਦਰ ਦੇਵੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਧਰਮ ਸਾਲਾ
 ਗੁਰ ਅਸਥਾਨ ਹੋਰ ਜੋ ਜੋ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਰੰਗੇ ਚੀਰੇ ਮਰ
 ਨ ਅਰ ਅਸਥਾਨ ਸੇ ਓਹ ਔਰੰਗਜੇਬ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੇ
 ਕਰ ਵਹਾਇ ਅਰ ਪੁਟਾਇ ਪੁਨ: ਗਿਰਾਇ ਦੀਵੇ ਹੈ
 ਨ ਸਗਰੇ ਹਿੰਦੂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹੋਨ ਜੋ ਹਿੰਦੂਆ
 ਦੇ ਭੀਰਥਾਂ ਪੁਰ ਮੰਦਰ ਹੋਣ ਓਥੇ ਔਰੰਗਜੇਬ ਨੇ ਸਾ
 ਰੀ ਪਹਿਲੀ ਗੀਤੀ ਹਟਵਾਇ ਦਈ ਹੈ ਔਰ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀ
 ਆਂ ਜਨ੍ਹਾਂ ਤਕ ਪੁੱਟ ਸਿੱਟਿਆ ਹੈ ਸੁ ਅਰ ਉਨਾਂ ਜਗਾਂ ਪ
 ਰ ਮਸਤਾਂ ਅਰ ਮਕਬਰੇ ਪਟਾਇ ਦਿਤੇ ਹੋਨ ਜਿਸ
 ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਜੁਮੇ ਕੋਈ ਇਕ ਕਸੂਰ ਖੁਹ ਮ ਖੁਹ ਆਇ
 ਥੀ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਝੁਟ ਪਟ ਓਸ ਦੇ ਕਤਲਾ ਮਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇ

ਇਦਾ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸੁਣਕਰ ਸੀਗੁਰੁ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
 ਸੀ ਮੁਖ ਫਾਹ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ॥ ਪੁਰੁ ਕੈ
 ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰ
 ਨਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨ
 ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨ ਸੈ ਦੁਜਾ
 ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਜਨਾਨੀ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿ
 ਮਰਨਿ ਵਰਗਹ ਮਾਨੀ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ
 ਰੁਲਾ ਪੁਰੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ਸੇ ਸਿਮਰ
 ਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾ
 ਏ ॥ ੩ ॥ ॥ ਇਸ ਸਬਦ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਇ ਗੁਰੁ ਜੀ

ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਰੋਜ ਦਾ ਸੀਗੁਰੁ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸ
 ਹਿ ਬਹਿਦਰ ਮਕੇ ਰਖਮਕ ਉਪਰ ਭਾਣਾ ਟਰਤਿਆ
 ਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਸੇ ਅੰਗੇਜ਼ ਬਕੇ ਤਾਈਂ ਸੋਦਾਕੀ ਮਰ
 ਜ ਰੋ ਰਹੀ ਹੈ ਉਸ ਭਾਰੀ ਪਾਪ ਕੇ ਬਲ ਸੇ ਉਸ ਪਾਪੀ
 ਕੀ ਮਤ ਮਾਰੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਰਈਯਤ ਕਉ ਬੰਗੀ ਜਾ
 ਨਣੇ ਯੋਗਮ ਹੈ ਨਹੀਂ ਰਈਯਤ ਬੇਰੇ ਮਾਫਕ ਹੋਣਤੀ
 ਤੇ ਅੰਗੇਜ਼ੀ ਆਰਬਲਾ ੬੬ ਉਨਾਹਨਵੇਂ ਟਰਖ
 ਦੀ ਤੇ ਪਰ ਇਸ ਨੈ ਕੇ ਟਲ ੫੦ ਪੰਜਾਹ ਬਰਸ ਹੀ
 ਰਾਜ ਕਰਣਾ ਹੈ ਅਜੇਹੇ ਭਾਰੀ ਪਾਪ ਕੇ ਕਰਣੇ ਕਰ
 ਕੇ ਇਸ ਕਾ ਸਾਰ ਤੇਜ ਪੁਤਾਪ ਘਟ ਜਾਏਗਾ ॥
 ਸੰਮਤ ੧੭੬੪ ਸਤਗੁਰੂ ਸੈ ਰੋਹਨ ਮਹੀਨੇ ਫਗਣ ਦੇ

੨੧ ਇਕੀਸ ਦਿਨ ਗਏ ਪੀਛੇ ਔਰੰਗਜੇਬ ਦੀ ਮੌਤ ੩੦੭
 ਤੇ ਤੇ ਪਿਆਰਿਓ ਅਜੇ ਤਿਨ ਤੇ ਟਰਖ ਕੀ ਡੋਰ ਹੈ
 ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੇਤੀ ਸ਼ੁਰੂਪ ਅਕਾਲ ਪੁਰ
 ਖਕ ਭੁਜਨ ਕਰਹੁ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ ਨਾਮ ਜਪਹੁ
 ਸੀ ਮੁਖ ਫਾਕ ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਗਾਜਾ ॥ ਕਬ
 ਹੁ ਭੇਖਾ ਗੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਾਣ ॥
 ਹੋ ਦੇਖਹੁ ਇਨ ਮੈਦਰਾਂ ਦੀ ਸਤੁਰਚਨਾਂ ਨਵੀਨ ਰਚੀ
 ਜਾਵਹਿਗੀ ਪੁਨ: ਸਰਬ ਸੰਗਤ ਰਲ ਕਰ ਬੇਨਤੀ
 ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਨੀ ਜਿਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀ ਸਾ
 ਧਨਾ ਸਾਥ ਤੁਸੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਹੁਏ ਤੇ ਤੁਸੀ ਅ
 ਗੰਮ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਅਸਾਂ ਤਾਈ ਬਤਲਾਉਂਦੇ ਹਉ
 ਅਸਾਂ ਤਾਈ ਬੀਆਪਣਾ ਕੋਈ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਬਖਸਹੁ ਜੀ
 ਜਿਸ ਕੇ ਜਾਪ ਕਰਣੇ ਪੜਣੇ ਸੇ ਅਸਾਡੇ ਮੈਂਭੀ ਕਲ
 ਸਕਤੀ ਸਿੱਧ ਹੋਵੈ ਜੀ ਅਸੀਂ ਬਖੋਰੀਆਂ ਗਾਇਤ੍ਰੀ
 ਆਂਪੜ ਚੁਕੇ ਹਾਂ ਜੀ ਹਾਸਲ ਕੁਛ ਨ ਹੁਆ ਨਾ ਸਾਂਤ
 ਆਈ ਨਾ ਗਿਆਨ ਪਾਪੂ ਹੁਆ ਗਾਇਤ੍ਰੀਆਂ ਪੜਨੇ
 ਸੇ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਬਿਅਰਥ ਗਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ
 ਭੁਲੇ ਫਿਰੇ ਹਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਬੋਧ ਅਫਤਾਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਟਿੱਚ ਹੀ ਕਲਾ ਹੈ ਜਪਸੀ
 ਪੜਨੇ ਸੇ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਕਾ ਤੇਜ ਪਰਤਾਪ ਘਟ ਗਿਆ ਹੈ
 ਤਾਹੀਂ ਏ ਕਲਜੁਗ ਤੁਹਾਡਿਆਂ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਫਲ ਖ

ਤਨਦਾਨਾਉ ਬੀ ਨਹੀ ਲੈਵ ਤੰ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਜੋਤੀ ਸੁਰੂਪ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਸਿਨ
 ਤੇਇ ਬੋਲੇ ਰੇ ਸਿਘੇ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛੇ ਦੇਵੀਤਿਆਂ ਦੇ ਅ
 ਵਤਾਰ ਸੇ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਬੁੱਧ ਗਿਆ
 ਨ ਪਾਪਤ ਹੋਇਆ ਜੁਤੁਸਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਬਾ
 ਣੀ ਨੂੰ ਅਮਰ ਅਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾਣਿਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੂਰ
 ਬਲੇ ਕਰਮ ਅਰ ਭਾਗ ਉਦੇ ਹੋਏ ਹਨ ਖੋਟੀ ਮਤ
 ਅਰ ਬੁੱਧ ਸੇਰ ਸਨਹੀ ਆਵਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਦਿਕ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਕੇ ਸਬਦ ਸੀ ਮੁਖਟਾਕ
 ਮੰਤ੍ਰ ਬਾਣੀ ਸੀ ਹਣੀ ਕੇ ਦੂਧ ਸਮਾਨ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਸੁ
 ਵਰਨ ਦੇ ਪਾੜਵੇ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿੰਦੇ ਕੋ
 ਮਲਹੋਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਸਮਾਇ ਜਾਵਹਿ ਗੀ॥ ਤੁਸੀਂ
 ਅਮਿਤ ਵੇਲੇ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰਹੁ॥ ਸੀਧਾ
 ਵੇਲੇ ਹੁਰਾਸ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਿਆ ਕਰਹੁ॥ ਪਰਸਾਇ
 ਫਕ ਕੇ ਰਾੜ ਕੇ ਬਿਸਾਮ ਕਰਣੇ ਕੇ ਸਮਾਯ ਆਰਤੀ ਸੋ
 ਹਿਲੇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਗੇਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਗੇ॥
 ਸਭ ਨਾ ਰਲ ਕੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਜੀ ਤੇਰੀ ਸਿਖਿਆ ਲੈ ਕੇ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਹੁੰ ਪੁ
 ਛਣੇ ਜੋਗ ਦੀ ਕੁਛ ਇਛਾ ਨ ਰਹੀ ਛੋਤ ਦੁਸਟ ਕੇ
 ਤੀਖਣ ਰੰਨ ਹੋਨ ਅਸੀਂ ਕਿਸਤਰਾਂ ਲਾਇਆ ਕ
 ਰਾਂਗੇ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕਰ

ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਧ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰਹੁ ਭਾਵੇਂ ਕੈਸੀ ਛੋਹਤ ਦੂਸ ३੦੬
 ਨਾਹੋਵਹਿ ਇਕੋਤਰ ਸਚੁ ੧੦੧ ਪਾਠ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ
 ਕੇ ਸੁੱਧ ਹੋਇ ਕਰਣੇ ਜੇ ਛੋਹਤ ਦੂਸ ਨਾ ਹਟ ਜਾਏਗੀ
 ਅਰ ਸੁੱਧਤਾ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੀ ਹੇ ਸਿਧ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰਾ
 ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਾ ਰੀਗਾ ਦੀਲੋ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਜਦਰੀ
 ਗਾਵੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੀ ਫੇਰ ਸਾਰੇ ਹੀ
 ਹਿੰਦੂ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰਣੇ ਲਗ ਜਾਵਹਿਗੇ
 ਤੁਸਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵਨਾ ਸੇ ਪਾਠ
 ਕਰਾਵਣਾ ਟਿਆਹ ਦੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਜੇ ਅੰਗੇ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ
 ਹਾਂ ਐਸਾ ਕਰਣਾ ਬਾਲੀ ਮਣ ਸਣੇ ਦੇ ਬਾਂ ਤੁਸਾਂ ਪੰਜ
 ਪੌੜੀਆਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਣਾ ਜਪਜੀ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਅਰ
 ਦਾਸ ਟਾਰਸੀ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਕਰਣੀ ਜੋ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋ
 ਵਹਿ ਸਿਖਾ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਸ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਭੁੱਖਾ ਸਾਂਜੀ ਤੇ ਭੁਖ ਤਿਖਾਨੇ
 ਐਸਾ ਬੇਹਾਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਅਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ
 ਬੀ ਸੁਧ ਬੁਧ ਭੁਲ ਗਈ ਜੀ ਇਸ ਅਜਾਨ ਪਣੇ ਦੇ
 ਦੁਖ ਵਿਚ ਮੁਸਲੇ ਦਾ ਡੋਹਿਆ ਹੋਇਆ ਅਨਿਪਾਣੀ
 ਕਾਇ ਪੀ ਬੈਠਾ ਹਾਂਜੀ ਹੁਣ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪੱਛਤਾਵ ਤੇ
 ਤੁਰ ਐਸਾ ਘਰ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਕੁਛ ਸੁਝਦਾ ਭੁੱ
 ਝਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ॥ ਜੋ ਉਪਾਉ ਵੇਸੇ ਓਹ ਕਰਾਂ ਤੇ ਬੇਧਰਮੀ
 ਹੋ ਕਰਨ ਮਗਾਂ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬਚਨ ਕੀ

ਤਾ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ - ਵਿਤੋ ਨ ਰਿਜਕ ਸੰਬਾਹਿ
 ਤੇ ਸਿਖਾ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਰਹਿ ਆ ਕਰਨੀ ਯੋਗ-
 ਤੇ ਤੂੰ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੋ ੧੦੧ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰ ਫੇਰ
 ਤਨਖਾਹ ਬਖਸਾਇ ਤਉ ਸੁਧ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਤਾਹ
 ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਯਾ ਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਜਬਾ ਸਕਤਿ ਪਰਸਾਇ ਛੁ
 ਕਾਇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਨੈ ਹਥ ਜੋੜ ਬੈਠਤੀ ਕਰੀ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਸੱਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਲ ਕੇ ਮੁਸਲੇ ਦੇ ਭਾਤੇ
 ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਟਾਸਤੇ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਾਗਰ ਬਚਨ ਫਰਮਾਇਆ ਤੇ ਸਿਖ
 ਤੁਪੰਜ ਪਾਠ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਕਰ ਲੇਹੁ ਪੰਜ ਸਿਖ ਕੱਢ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਦੀ ਰਹਿਤ ਬਹਿਤ ਟਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਬਾ ਸਕਤ
 ਪਸਾਇ ਛੁਕਾ ਦੀ ਟਾਨ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਤੇਏ ਸਿਖਾਂ ਸਿਖਾਂ
 ਸਮੂਹ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੇ ਜੋੜੇ ਸੁਝੇ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਰਲ
 ਜਾਣਹੁ ਏਕ ਸਿਖ ਪਾਰ ਬਨ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਥੇ
 ਤੁਰਕ ਦੀ ਸੰਗ ਸੰਗਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਓਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ
 ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਖਾਣਾ ਖਾਹੁ ਅਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਵ
 ਹੁ ਅਰ ਕਲਮ ਪੜ੍ਹ ਲੇਵਹੁ ਬਚਨ ਹੁਆ ਮਾ
 ਨੁਖ ਕੀ ਟੋਕ ਬਿਰਥੀ ਸਰੁ ਜਾਨਾ ਦੇਣਨ ਕਉ ਦੇ ਕੈਭ
 ਗਣਨਾ ਤੇ ਸਿੱਖਾ ਨਾਲ ਖਾਇ ਕਰ ਧਰਮ ਨਹੀ
 ਹਾਰਣਾ ਆਗੇ ਵਿਕਾਰੀ ਲੋਗ ਟਿੱਕੇ ਜੰਦੂ ਟਾਲੇ ਦੇ
 ਸਣ ਕੀ ਸੰਗਤ ਰਖੀ ਬੈਠੇ ਹਨ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣੇ

ਸੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਸਾਥ ਫਰਤ ਕੇ ਪਰਵਾਨ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਫਾਹਿ ੩੧੧

ਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਧਰਮ ਨਾ ਹਾਰ ਸਿਖ
ਪੰਥ ਹਾਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ। ਲਾਂਗਰੀ ਅਰਜਕ

ਗੀ ਸੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪਸੂ ਦੀ ਹਡੀ ਲੋਹ ਦੇ ਬਾਲਣ
ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ ਸੜ ਗਈ ਹੈ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੀ। ਤਾਂ ਬਚਨ

ਹੋਇਆ ਅਗਨਿ ਨਿਕਾਲ ਸੁਟਹੁ ਲੋਹ ਨੂੰ ਮਾਂਜ ਕਰ

ਮਿਟੀ ਦਾ ਚਉਂਕਾ ਪਾਟਹੁ ਸਾਰੇ ਲਾਂਗਰੀ ਕੇ ਸਾਂਸਣੇ ਇਸ

ਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਫੇਰ ਲਾਂ

ਗਰੀ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਕਰੁਣਾ ਸਾਗਰ ਜੀ ਅਸਾਂ

ਤਾਂਈ ਪਰਸਾਇ ਕਾ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇ

ਆ ਦੇਖਣੇ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਦੇ ਪਰਸਾਏ ਘੋੜੇ ਅਰ ਗਊਆਂ

ਨੂੰ ਅਰ ਚੂਹੜਿਆਨੂੰ ਦੇ ਦੇਣਹਾ। ਇਕ ਸਿਖ ਅਰਜ

ਕਰੀ ਜੀ ਜਿਸ ਕਰੇ ਭਾਂਡੇ ਕਉ ਕਾਂਕੜਾ ਜੁਠਾ ਕਰ ਦੇਣੇ

ਓਸ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਹੇ ਸਿੱਖੇ ਪਿਉ ਗੁਰੂ

ਠਾਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੋਰ ਪਦਾਰਥ ਖਾਣੇ ਟਾਲਾ ਜੁਠਾ ਹੋਤਾ ਹੈ

ਜੋ ਪਾੜ ਮਾਂਜਨ ਵਿਖੇ ਨ ਆਵੈ ਓਹ ਅੱਸੁ ਧਰੈ ਜੋ

ਅਗ ਵਿਚ ਪਾ ਕਰ ਸੁਧ ਹੋ ਜਾਵੈ ਓਹੀ ਸੁੱਧ ਹੈ ਚਾਂਦੀ

ਸੋਨੇ ਕੇ ਪਾੜ ਧੋਵਣੇ ਸੇਹੀ ਸੁੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤੇਹੈ ਪਰ ਜੋ

ਭਾਂਡਾ ਢੱਕਿਆ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਪੌੜੀ ਪੜ ਭੋਗੀਤੀ

ਸਹਾਇ ਪੜ ਕਰ ਕਰਦ ਭੇਟ ਕਰ ਫੁਕੇ ਜੇ ਖਾਲੀ ਭਾਂਡਾ

ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਅੰਗਨਿ ਵਿਚ ਪਾਇ ਕਰ ਸੇਧ ਲਵੇ॥

ਦੇਹਰਾ॥ ॥ ਹਾਥ ਜੋੜ ਸੰਗਤਿ ਕਰੋ-ਸੁਨਹੁ ਗਰੀ
 ਬ ਨਿਵਾਜਾ॥ ਹਉ ਅਪਗਾਧੀ ਅਟਗੁਨੀ-ਬਹੁ ਪਾਪੀ
 ਮੰਦਕਾਜਾ॥ ੧॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਖਸਿਦ ਤੂੰ-ਬਖਸਹੁ
 ਸਦਾ ਅਨਾਥਾ॥ ਹਮ ਕੂਕਰ ਦੁਆਰੇ ਖੜੇ ਸੁਨਹੁ ਪੀਥਕੇ
 ਨਾਥਾ॥ ੨॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਟਾਰਾ॥ ॥ ਲੇਖੇ ਗਣਤਨ
 ਫੂਟੀਐ-ਖਿਨ ਖਿਨ ਭੁਲਣਹਾਰਾ॥ ਬਖਸਣਹਾ
 ਹਾ ਬਖਸ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰ ਉਤਾਰਾ॥ ੩॥ ੮੮॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਗਰ ਕਭੁਣਾ ਭੰਡਾਰ
 ਬੀਜ ਪੁਰ ਕੇਵਿਖੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯਾ
 ਬੇਸੁਮਾਰ ਸੰਗਤਾਂ ਆਈਆਂ ਹਿੰਦੂ ਬੋਦ ਮਤ ਟਾਲੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਅਰ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਚਰਚਾ ਕਰ
 ਟੇ ਲਗੇ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਮਾਸ ਸਰਾਬ ਨਹੀਂ ਟਰਤ
 ਦੇ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸੁਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ
 ਹਤਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ॥ ਰੀਗਾ ਗਇਆ ਹੋਰਤੀਰ
 ਬ ਕਿਹਿਆ ਕਰਮ ਦੀਵਾ ਫਟੀ ਏਹੁ ਬੀਫਰਤ ਮਾ
 ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਇਨਾਂ ਵਿਚ ਹਾਸਲ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੀ
 ਪਾਣੀ ਦੇ ਫੁਲ ਇਸ ਟਾਸਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਰਦੇ ਜੀ ਜੋਨਿ
 ਰਜੀਉ ਅਸਤ ਹੈਨ ਚਿਨਾਂ ਕੇ ਤਾਰਨੇ ਜੋਨ ਤਾਰਨੇ ਜੀ
 ਉਦੀ ਗਤੀ ਅਪਗਤੀ ਕਲਪਤ ਭਰਮ ਅਧਿ ਅਰੋਪ
 ਤੈ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਟਾਰ ਸਬਦ ਉਚਹਿਆ॥

॥ ਅਵਤ ਕਛੂਨ ਦੀ ਸਈ ਨ ਦੀ ਸੈ ਜਾਤਾ ॥

੩੧੩

ਤੇ ਸਿਥੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਸਿਮਰਨ ਸਿੱਧ
ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਦਾਨ ਟਿਟਿਆ ਦਾਨ ਕੋ ਧਰਮ ਮਾਰਗੀ ਕੋ
ਦੇਵਦੇ ਹਾਂ ਵਿਧਵਾ ਇਸਤਰੀ ਕਾ ਦੂਜੀ ਟਾਰ ਕਰੇਵਾ ਕ
ਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜਾਣੀ ਜਾਣੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਬਚਨ
ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਧੰਨ ਅਹਉ ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕਰਮ ਅ
ਛੇਹਨ ਸਾਡੇ ਸਾਥ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਗਰੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਬ
ਰਾਬਰੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹੈਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਰਬਡੇ ਪਰ
ਸਿਨ ਹੋਏ ਹਾਂ ਪਰਦੇ ਕਰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਐਸੇ ਖਰਾਬ ਹੈ
ਨ ਜਿਨਹੂੰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਰ ਗੁਣ
ਨਿਕੀਮੇ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹਨ ਏਕਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਮੁਨਾਵਦੇ ਹ
ਉ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਰਕ ਜੈਸੇ ਵਿਸ਼ਟਿ ਆਂਦਦੇ ਹਉ। ਦੂਸਰੇ
ਤਮਾਕੂ ਪੀਂਦੇ ਖਾਵੇ ਹਉ ਇਨ ਮੰਦ ਕਰਮ ਨ ਕਰਤ
ਹਾਡਾ ਅਸਾਡਾ ਮੇਲ ਗੇਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇ ਸਕਦਾ ਤੁਹਾਡੇ
ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭ ਨਿਕੀਮੇ ਹੈਨ ਕੇਸ ਦਾੜੀ ਮੁਛ
ਆਦਮੀ ਦੀ ਸੂਰਤ ਬਤਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਐਰ
ਤ ਜੈਸਾ ਹੋਂਦਦਾ ਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਸਰਬ ਵਸਤੂ
ਰਚਿਆ ਕੇਵਾਸਤੇ ਰਚੀਆਂ ਹੈਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੇਸਦਾ
ੜੀ ਮੁਛੇ ਨਾ ਮੁਨਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਥੇ ਮੁਸਲੇ ਬੀ ਰੁਰਦੇ
ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਜੈਸੇ ਹੁੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਹਦੇ
ਨਹੁੰ ਮੰਦ ਕਰਮ ਦੇਖ ਕਰ ਅਸਚਰਜ ਹੋਂਦਦੇ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ਆਪ ਹੀ
 ॥ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕਰ ਸਿਰ ਨਾਈ ਦੇਹਵਾਲੇ ਕਰ ਵਿਦੇਹੀ
 ਪਿਛੇ ਰਾਜੇ ਧਰਮੀ ਡੰਡ ਵਿਦੇ ਹੰਦੇ ਸਨਾ ਸਿਰ ਮੁੰਹ ਮੁ
 ਨ ਕੇ ਛਡ ਦਿਓ ਜੇਤੁਸੀ ਬਿਨਾਤ ਕਸੀਰ ਬਿਨਾ ਗੁਨਾਹ
 ਬਲਕੇ ਪ੍ਰਸਿਨਤਾ ਪੂਰਬਕ ਸਿਰ ਮੁੰਨਾਉਂਦੇ ਹਉ ਤੁ
 ਜੀ ਸਿਆਲੇ ਹੋ ਕਰ ਪਾਗਲ ਬਲਦੇ ਹੋ ਤੁਜਾ ਤਮਾਕੂ ਵ
 ਰਤਕੇ ਆਪਣੇ ਪੁੰਨ ਨਿਜ ਫਲ ਕਰ ਲੀਤੇ ਹੈਨ ਅਸੀ
 ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸਰ ਰੁਜਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੁਛ ਨ
 ਦ ਅਸੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਛੇ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਅਸਾਡਾ ਰਹਿ
 ਤ ਬਾਲਾ ਜੇਰ ਜੋਜਾ ਹੈ ਇਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਤੂੰ ਡਿੱਢੇ ਕੀ ਡਰੇਂਗੀ
 ਅਰਤਿ ਲੋਕੀ ਮੈਂ ਪਰ ਜਿਥੇ ਹੋਹਿਓ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ
 ਕਾਮ ਮੋਖ ਯੁਕਿ ਯੇਹ ਸਾਡਾ ਖਾਲਜਾ ਪੰਥ ਹੈ ॥ ਜਗਤ
 ਉਜਾਗਰ ਵਿਦਾ ਸਾਗਰ ਦਿਨ ਦਿਨ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਬਣਾਇਆ ਏਹ ਰਤਨ
 ਹੀ ਛਪੇ ਛਪਾਇਆ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਏ
 ॥ ਸਿੰਘ ਨ ਛੋਪਣ ਕਿਸੀ ਦੇ ਛਪਾਏ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜੇਰਨ ਮਿ
 ਰਗੀ ਰਲਦੇ ॥ ਕਿਸੀ ਪੰਥ ਦੀ ਕਾਫਨ ਕਰਦੇ ॥ ਵਾਹਿ
 ਗੁਰੂ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪਦੇ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸੀ ਮੁਲਨ ਛਪਦੇ ॥
 ਝੁਟਕੇ ਛਕਣ ਸਿੰਘ ਬਨਵਾਏ ॥ ਜਪਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਲੇ
 ਠਕਮਾਏ ॥ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਰਲ ਫਤੇ ਗਜਾਏ ॥ ਚੋਕਾ
 ਬਾਰਹ ਕੋਸ ਬਣਾਏ ॥ ਜਪਜੀ ਪੜ੍ਹ ਸੁੱਚੇ ਹੋਇ ਜਾਏ ॥

ਅੰਤਰਗੁਰੂਕਾਧਿਆਨਲਗਾਏ॥ ਹੇਸਿਖੋਜੈਸਿਖ ੩੧੫
 ਹੋਇਕਰ ਹੋਰਸਕਿਜੇਦੇਮੰਤ੍ਰਸੋਗਤੀਚਧੇਗਾਉਸ
 ਨੰਮੇਰਾਸਿਖ ਨਹੀਜਾਨਣਾ ਸੰਗਤਅਰਜਕਰੀਹੇ
 ਗੁਰੂਗਾਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਤੁਸਾਂਅਚਾਰਜਦੇਹੱਥੋਂਕੀ
 ਰਿਆਕਰਮਸਾਰੇਮਨੇਕੀਤੋਹਨਇਹੋਤੋਸਾਡੀਗਤੀ
 ਕਰਦੇਜੇਹੁਣਅਸੀਕਿਆਕਰਾਂਗੇਜੀਬਰਨਹੁਅ
 ਤੁਸੀਜਪੁਜੀਮੰਤ੍ਰਸਿੱਧਰਖਹੁਸ੍ਰੀਗੁਰੂਕੀਬਸਾਹਿਬਦਾ
 ਆਸਰਾਰਖਹੁਇਹੀਮੰਤ੍ਰਪ੍ਰਗਟਹੋਸਿਸਕੇਪ੍ਰੇਮਸੀ
 ਯੁਕਤਪਾਠਕਰਦੇਜੇਗੁਰੂਸਾਹਿਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
 ਪੰਜਾਂਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੁਰਲਗਦਾਹੈਤੁਹਾਡੇਨਾਲੋਤ
 ਚਿਤੁਰਕਜਿਆਦਾਪਰਤੀਤਰਖਦੇਹੈਨ॥ ॥
 ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਗੁਰੂਜੀਸਬਦਉਚਾਰਿਆ॥ ॥
 ਮਨੀਗੋਰਦੇਵਲਮਸੀਤਾਗਿਰਾਮੀ॥ ॥ਅਰਤੁਸੀ
 ਸਿਖਕਹਾਵਦੇਹੈਅਰੁਹੁਕਮਪਰਨਹੀਤੁਰਦੇਅਰੁ
 ਨਾਤੁਸੀਭੁਰੋਸਾਕਰਦੇਹੈ॥ ਤੁਸੀਵਾਹਿਗੁਰੂਬੋਲੋਸ
 ਚਮੰਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਦੇਮੰਤ੍ਰਪ੍ਰਬਲਹੈ
 ਨਤੁਸੀਗੁਰੂਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹਜੇਬੇਮੁਖਨਾਹੋਵਹੁਤੁ
 ਹਾਨੁਲੋਕਹਾਸੀਕਰਨਗੇਚਾਰੋਬਰਨਚਾਰੋਵਿਸਾ
 ਉਚਨੀਚਹਿੰਦੁਮੁਸਲਮਾਨਸਭਨਾਂਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਸਾਹਿਬਸ੍ਰੀਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਿਖਜੀਕੇਹੁਕਮਕ
 ਉਤੁਸੀਕਬੂਲਕਰਲੀਆਹੇਸੰਗਤਹਾਥਜੈਕੁਬੇ

ਨਤੀਕਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂਤਰਨਤਾਰਨਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ
ਉਪਦੇਸ ਇਹ ਅਸਾਂ ਤਾਈ ਦਸਹੁਜੀ ਕਿ ਤਰਨਤਾ
ਰਨ ਨਾਮ ਕਿਸ ਕਾਰਣ ਕਰਕੇ ਰਖਿਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ
ਬਚਨਹੁਆ ਤਰਨਤਾਰਨ ਆਪ ਤਰਨੇ ਕਾਰੇ ਤਾਰਨ
ਨਾਮ ਉਸ ਕਾਰੇ ਜੇਹਨ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਰੇ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀਜ
ਹਾਜ਼ ਤਾਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਆਪ ਤਰਿਆ ਹੈ
ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਤਰਨਤਾਰਨ ਰੂਪ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾ
ਰਦਾ ਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਰ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਵਿਖੇ ਕੋ
ਈ ਭਿਨ ਭੇਦ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁ
ਰਖ ਜੀ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀ ਹੈ ਜੋ ਏਕ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਜਾ
ਣਹਿ ਗਾ ਉਸ ਪਰ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸਿੰਨਤਾ ਹੋਵਹਿ ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਗੁਰ ਦਰਸੇ ਸਿਘਨ ਲੀ
ਚ ਅਨੰਦਾ ਫਰ ਅੰਮਿਤ ਸਿੰਘ ਸਜਨਾਏ ਕਰੀ ਦੇਰ ਨਹਿ
ਇਦਾ ॥੧॥ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਸਭਨ ਮਿਲ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਰਪ
ਲਾ ਬਚਨ ਆਪ ਕੇ ਸਵਣ ਕਰ ਭਈ ਸਾਂਤਿ ਖੁਸ਼ਹਾਲਾ
੨॥ ਆਗੇ ਕੋਹ ਮਕਸੈ ਕਰੈ ਹੁਕਮ ਅਦੁਲੀ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮ ਸ
ਭੀ ਮਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੋ
ਮਾਨੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਰੂਪਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪੁਨ ਗੁਰੂ ਮਹਿ
ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ਰੂਪਾ ॥੪॥ ਸੁਨ ਸਿੰਘਨ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਹੋਇ ਸਤ
ਗੁਰਦਇਆਲਾ ਸੀ ਪੂਰਨ ਕਰ ਸਾਖੀ ਅਹਿ ਸਿੰਘਨ ਕੀ
ਆਖੁਸਾਲਾ ॥੫॥ ੬੦॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ੯੧ ਇਕਾਨਵੇਂ ਅੰਕ ਦੀ ਚਲੀ

੩੧੭

ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ ਭੁਟ
ਨੇਰ ਇਖੇ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਅਰ ਸਿਰਗਤਾ ਦੁਰਦੂਰ
ਦੇਸਾਂ ਬੀ ਦਰਸਨ ਕੇ ਕਾਰਣ ਬੜੇ ਚਾਹੁ ਸੇ ਆਈ ਅੰਗ
ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਨਦਾਲ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ॥ ਪੁਰ
ਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂ ਹਾਈ ਘਾਂ ਲੋਅਾਂ
ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਟਰ ਭੰਡਾਂ ਹਾ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤ ਭੁਜ ਖਾਂ
ਣੀ ਸੇਤ ਜਾਹਾ ਸੇ ਅੰਤ ਜਾਣਹਿ ਨਾਨਕ ਸਰ ਮੇਰਾ ਜੀਤ ॥
ਹਾ ਨਾਨਕ ਜੀਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੀਮਾਲੈ ਸਭੁ ਨਾਹਾ ॥ ॥
ਜਾਂ ਤੀਵੀਂ ਦਾ ਬੰਤ ਮਰ ਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪਤੀ ਕਰ ਲੇ
ਣੇ ਸੇ ਕੋਈ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਵਾ ਸਬਦ ਜੋ ਮਰੇ
ਸੋ ਪਾਛੇ ਪੜੇ ਹੋਰ ਲੱਕ ਬੰਧ ਖੜੇ ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਧੁਪ ਮਤ
ਦੀ ਸਿਰਗਤ ਆਈ ਆਇ ਕਰ ਸਭੁ ਰਹਣੀ ਲਾਗੇ ਬਰ
ਨਹੂਆ ਤੁਹਾਡਾ ਅਹਾਰ ਕਮਾਰੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਨੁੱਖ ਕਤ
ਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਮਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਪਰਾਈ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਹੀਂ ਭੋਗਦੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਪਖਾਣ ਨ
ਹੀਂ ਪੁਜਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਸ਼ਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਮਿਤ ਛਕ ਕੇ ਅੰਸੀ
ਕਲਮਾ ਨਹੀਂ ਪੜਦੇ ਧਿਰੁ ਮਤ ਰਖਦੇ ਹਾਂ ਮਾਸ ਸ
ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਇਆ ਰਖਣੀ ਤੁਹਾਡਾ
ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਸੁਧ ਭਾਣਨਾਂ ਸੇ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਕਉ
ਈਹਾਂ ਆਏ ਹਾਂ ਸਿਟਾ ਜੀ ਮਰਹਟਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ

ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਅਰ ਕਯਾ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਮੇਰੇ ਸਿ
 ਰਉ ਪਰਹਥ ਰਖਹੁ ਜੀ। ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂ ਕਉ ਦੁਖ ਦੇਵੇ
 ਹੋਨ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਸਿਨ ਹੋਇ ਵਰਦੀਆ ਕਿਹੇ ਸਿ
 ਵਾਜੀ ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਖਸੀਸ ਹੋਈ ਜੀ ਅਰੁ ਤੂੰ ਤਕ
 ਰਾਹੋ ਜਿਚਰਤਾਈ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਾਪ ਕਰੇ
 ਗੋਤ ਦ ਤੇਰੀ ਤੁਰਕ ਦਾ ਬਲ ਕਦੀਨਾ ਪਵੇਗਾ ਸਿਖਾ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੋਗੁਰੂ ਗਾਹੀ ਬਨਿ ਵਾਜ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ
 ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਜੀ ਅਸੀ ਬੰਗਾਲੇ ਵਿਖੇ ਰਹਿਲੇ
 ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਜੀ ਜਾਨੂੰ ਆਪਲੀ ਰਹਿਤ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਲਿਖ
 ਵਾਇ ਦਿਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੋਸਿਖੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਦਨ ਕਾਟੇ। ਗੁਰਕਾ ਸਿਖ ਬਿਕਾਰ ਤੇਹਾ
 ਟੈ॥ ਸਿਖੇ ਜਿਚਰਤਾਈ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਆਰਖੀਏ ਗੁਰ ਸਿਖਾ
 ਆਸਿਧਨ ਕਰੀਏ ਤਦ ਤੇਰੀ ਤੁਸਾਡੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਹੋਵੇ
 ਦੀ ਸਿਖਾ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਤੁਸੀ ਜਾਨੂੰ ਮਿਰਤੁ ਦੀ ਮੁਕਤ
 ਹੋਵੇ ਦਾਉ ਪਾਕਹੀਏ ਤੁਸੀ ਕਿਰੀ ਆਵੀਥਾਂ ਗੁਰੂ
 ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਵਿਵਾਹਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੀ ਆਲਾਵਾ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਕਰਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਸਿਖ ਜਾ
 ਧਨ ਦੇਵਣਾ ਜੋ ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਵਾਨ ਹੋਵੇ ਉਸ ਕੀ ਸੇਵ
 ਕਰਨੀ ਰਹਿਣੀ ਰਹੇ ਜੋਈ ਸਿਖ ਮੇਰਾ ਓਹ ਸਾਹਿਬ
 ਮੇਰੇ ਸਕਾਰੇਗਾ॥ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਪਾਲੀ ਦੇਹ ਥਪ
 ਰਦੀ ਵਾਨ ਹੀਰਖਲਾ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕਨਾਮ ਦੁਖ ਵਿ

ਰੁਪਾਇਆ ਤੇਲਾ॥ ਜਹਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਹੋਵੇ
 ਸਜਗਾ ਦੀਵਾ ਜਗਾਵਣਾ ਤਨਖਾ ਨਹੀ ਤੋੜਨਾ ਤੇਅ
 ਧਮਾਰਗ ਨਹੀ ਭੰਨਣਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਕਿਰਤ ਨਹੀ
 ਕਰਾਵਣੀ ਬਿਨਾ ਸਿੰਘ ਥੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾ
 ਠ ਕਰਣਾ ਤੇ ਸਦਾ ਪਾਠ ਕਰਣਾ ਸਿਰਕਾਰ ਦੇ ਸ
 ਮੇ ਅਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਆਰਤੀ ਸੋਹਲੇ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਨ
 ਅਰਦਾਸਾ ਕਰਕੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਵਣਾ
 ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚਿਖਾਵਿ ਚਵੀ ਪਾਵਣਾ ਤਾਪਾਲੀ ਦੀ
 ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਨਰਨਾਰੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲ ਕਰ
 ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਰੰਗ ਲਗਾਵਨ ਤੇ ਰਾਇਨ ਅਖੰਡ ਕੀ
 ਰਤਨ ਕਰਨ ਤਾਪਾਲੀ ਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਰੀਗਾ
 ਗਇਆ ਨਹੀ ਜਾਵਣਾ ਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ ਤਰਨ
 ਤਾਰਨ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਵਾਨਾ
 ਅਕਾਲ ਬੰਗੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੜਾਵਣੀਆ ਫੇ
 ਰ ਖੇਗਾਂ ਮਵਿਖੇ ਫੁਲਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੇ ਦਾ ਛਕਾਵਨ
 ਰੀਗਾ ਸਰਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਕੇ ਫੁਲ ਰਾਵੀ ਵਿਖੇ ਪ
 ਰਵਾ ਦੇਵਣੇ ਗਾਵੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਣਾ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰ
 ਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇਨ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੇਗੇ ਜੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵਣ
 ਗੇ ਸਿੰਘ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ ਜੇ ਵੰਡ ਖਾਵੇ ਗੁਰੂ
 ਕੀ ਬਾਲੀ ਪੜੇ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਅਰਕਰਾਵੇ ਅ
 ਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਲੀ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਨਹੀ ਸ

ਵਣ ਕਰਣਾ ਹੋਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਣਾ ਅਮਿਤ ਖੰਡੇ
 ਦਾ ਫੁਕਣਾ ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਜੀ ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੀਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਮੇਲੇ ਪਰਚੱਲੇ ਹਾਂ ਜੀ ਗੁਰੂ
 ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਿਖੇ ਸੌ ਰੁਪਿਆ
 ੧੦੦) ਗੁਰੂ ਕੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਕੜਾਹ ਪਸਾ
 ਦਿ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤ ਕਉਂ ਵਰਤਾਇ ਫੁਕਾਉਣਾ ਸਾਡੇ
 ਨਾਮ ਕੀ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਵਣੀ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ॥
 ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਆਨ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤ ਵੈ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇ
 ਲੇਤਾ ਮਾਨ ॥ ੧ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿ
 ਘ ਦਸ ਮਗੁਰ ਭਾਰੀ ਕਰਉ ਪਕਾਰਾ ਪੰਥ ਰਚੇ ਪੁਨ ਖਾ
 ਲਸਾ ਦੀ ਨੇ ਸਿ ਘ ਸਟਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਰਖ ਜਾ ਕਰੀ ਜਗਤ ਕੀ
 ਦੁਖ ਸੇਵੀ ਓ ਬਚਾਇ ਰਹਿਤ ਬਹਿਤ ਕੀ ਜਗਤ ਕਉਂ
 ਸਭੁ ਸਹਿ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ੨ ॥ ਪੁਨ ਕੀ ਨੀ ਬਹੁ ਖੁ
 ਸੀ ਗੁਰ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਕੇਰਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁ
 ਲਾਵਾਈ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ੬੧ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੩
 ਮੈਂ ਰਚਲੀ ॥ ਗੁਰੂ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪੰ
 ਥ ਕਾ ਵਾਲੀ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਕੇ ਮਾਨ ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਕੇਤ
 ਣ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਰੂਪ ਸੁਰ
 ਤ ਮੁਖਈ ਵਿਖੇ ਬਣਾ ਭਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ

ਇਹ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਅੰ ॥ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਤੈ ॥ ੩੨੧ ॥
 ਨਾਗੀ ਮੈ ਨੋ ਜੋਗ ਕੀਰੋਈ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਅਰੇ ਕੋ ਗੁਣ
 ਨਾਗੀ ਆਪੇ ਤਰਸ ਪਇਚੋਈ ॥ ਤਰਸ ਪਇਆ ਮਿਹਰ
 ਮਰ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿ
 ਲੈ ਤੁ ਜੀਠ ਤਨ ਮਨ ਬੀਢੈ ਹਰਿਆ ॥ ॥ ਤੁ ਕੁਸ
 ਲ ਸਿੰਘ ਮਸ਼ੇਲ ਹਾਬ ਜੇਕੁ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ
 ਮਹਾਰਾਜ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀ ॥ ਧਰ ਜਗਤ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਕਲਿਆਣ ਕੇ ਦਾਤਾ ਜੀ ਆਪ
 ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਪ ਕੇ ਪਇੰਦਰ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕੇ ਕਾਰਣ ਬ
 ਰੋਈ ਮੰਗਾ ਸੇ ਰਾਹੋਰਿ ਤੇ ਸੇ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੀ ਜੀ ਗਤੇ ਆਇ
 ਕਰ ਬੈਠਹੀ ਰੋਜੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਸਹਬਤ ਕਉ ਦਰਸ
 ਨ ਦੇ ਕਰ ਕ੍ਰਿਤਾ ਰਖ ਕਰਹੁ ਜੀ ॥ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਉਨ ਸਗ
 ਕੀ ਅਭਿਲਾਖ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਜੀ ॥ ਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜੀ ਨੈ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਕਿ
 ਸੀਖਦਾ ਅਵਾਜ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕੇ ਬੁਲਾਓ ਅਰ ਆਰੋਕ
 ਉ ਸੀਖਾ ਸਮੈ ਰਹੁ ਰਾਸਦੇ ਪਾਠ ਕਰਣੇ ਸਮਘ ਸੀਖ ਪੁ
 ਰਿਆ ਕਰਹੁ ॥ ਦੁਜੀ ਟਾਰ ਆਰਤ ਪੜ ਕਰ ਸੀਖ ਪੁਰਿ
 ਆ ਕਰਹੁ ॥ ਕੋਰੋ ਕਿ ਸਰਬ ਕਉ ਖਬਰ ਹੋਇ ਜਾਤੀ ਹੈ ॥
 ਸਭ ਸਿਖ ਸਤਿ ਸੁਣ ਕਰ ਆਇ ਜਾਤੇ ਹੋਨ ਜੇਹੜ ਸਿੱਖ
 ਰਹਿ ਰਾਸਦਾ ਪਾਠਨ ਪੜੇ ਗਾ ਅਰ ਨ ਪ੍ਰੇਸੇ ਸੇ ਸਫਟ
 ਕਰਹਿ ਗਾ ਓਸ ਕਾ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਖੇ ਅਰ ਦਰਗਾਹ

ਵਿਖੇ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਹੋਵਹਿਗਾ ਇਤਨਾ ਸੁਫ ਕਰ ਸੰਗਤ
 ਚਰਣੀ ਆਲੁਲਗੀ ਅਨੇਕ ਭੇਟ ਆਇ ਭੇਟਾ ਕੀਤੀ
 ਆ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸੀ ਏਨੇ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀ
 ਆਸਿਖੇ ਜੀਤੋ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ
 ਕਰੀ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਕਿਰਤੀ ਮਿਹਨਤੀ ਰਹਿਰਾਸ ਦੇ ਪਾਠਸ
 ਵਲ ਕਰ ਨਹੀ ਜੱਕ ਦੇ ਉਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੀ
 ਹਜ਼ਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਦ ਸੀਖ ਦਾ ਮ
 ਵਾਜ ਹੋਏ ਤਦ ਉਠ ਕਰ ਦੇ ਨਹੁ ਕਰ ਜੋੜ ਖੜੋਇ ਜ
 ਵਹੁ ਅਰੁ ਕਿਰਤੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹ ਰੋਕ ਕਰ ਸਰੂਪੀ ਵਾਹਿ
 ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਨੁ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਉ ਰਿਦੇ ਵਿ
 ਖੇਧਾਰ ਕਰ ਪਕਾਰ ਕਰਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
 ਵਿਸਨ ਅਵਤਾਰੀ ਪੂਰਨ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਰਬ ਸੰਗਤ ਜਿ
 ਜਨੇ ਹੈ ਤਾਰੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਿਨਹੁ ਨੇਹਿਦ ਧਰਮ ਰਖ
 ਲੇ ਕੇ ਕਾਰਣ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਜਿਨ ਜਿਨ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ
 ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ਹੋਇਖੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਕੇ ਹਜ਼ਰ ਹਾਥ ਜੋੜਹੁ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨ
 ਮੋ ਜਦ ਹੋਵੇ ਉਥੇ ਰਹਿਰਾਸ ਪੜਨੇ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਜ਼ੂ
 ਰ ਹਾਥ ਜੋੜਹੁ ਖਲੋਇ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ਸੁਣ ਕੇ ਸਰੂਓ
 ਜਦੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇਬੁਲਾਵ
 ਹੁ ਜਤਿਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜਾਪ

ਕਰਹੁ ਜੀਗਤੁ ਲਗੀਉਚਾਰਕਰਨੇ ਫੇਰਹੁਕਮਹੂਆ
 ਤੁਜੀਅਰਜਕਰਹੁ ਸਰਬਮਨੋਰਥਤੁਸਾਰੇਅਕਾਲਪੁ
 ਰਖਪੁਰਦੁ ਕਰੈਗਾ ਇਕਸਿਖਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀਜੀਮੇਰੇ
 ਸਰੀਰਕਉਹਮੇਸਾਕਸਟਰਹਿੰਦਾ ਹੈਜੀਤਾਬਚਨਹੂ
 ਆਸੀਗੁਰੂਰੀਬਸਾਹਿਬਦੇਹਜੁਰਅਰਦਾਸਕਰਹੁ
 ਅਰੁਗੁਰੂਕੀਜੇਵਾਕਰੇ ਲੰਗਰਾਹਿਖੇਜੁਠੇਭਾਂਡੇਮਾਂਜੇ
 ਤੁਸਾਡਾਸਰੀਰਕੀਚਲਜੈਸਾਹੋਵੇਗਾ ਫੇਰਦੁਸਰੇਸਿ
 ਘਅਰਜਕਰੀ ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਮੇਰੇਰੰਗਰੰਗਜੀਨਿ
 ਹੀਰਹਿਦੇਪੈਨ ਗੁਰਾਬਚਨਕੀਤਾ ਗਓਆਕੇਦੁਪਦ
 ਦਹੀਜਮਾਕੇਕੇਜੀਅਸਨਾਨ ਸਿਖਾਕੋਕਰਾਵੇਅਰ
 ਗੁਰਕੇਲੰਗਰਾਹਿਚ ਦੁਪਪਾਵੇ ਗੁਰਕੇਲੰਗਰਦਾਜ
 ਲਾਪਆਵੇਤੁਸਾਡੇਸਰਬਰੋਗਰੰਗਰਾਕੇਦੁਰਹੋਵਨ
 ਗੇਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਪੁਤਦੀਕੁੜਮਾਈਬਿਆਹ ਨਹੀਹੁੰ
 ਦਾਜੀਹੇਸਿਖਾਤੁਸੀਗੁਰੂਰੀਬਸਾਹਿਬਜੀਕੇਹਜੁਰ
 ਅਰਦਾਸਾਕਰਾਅਰਸੁਖਲਾਸੁਖਤੇਰੀਇਛਾਪੂਰੀ
 ਹੋਵਹਿਗੀਹੇਸਿਖੇਤੁਸੀਬੈਲਾਨੁਬਹੁਤਦੁਖਦੇਵ
 ਦੇਹੋਤਾਹੀਤੇਤੁਸੀਤੰਗਰਹਿੰਦੇਹੱਖਰਚੇਜੇਕਰਬੈ
 ਲਾਨੁਨਾਮਾਰੋਗੇਪ੍ਰੇਮਕਰੋਗੇਤਦਤੁਸੀਅਤਜਤਿਸੁ
 ਖੀਹੋਵੇਗੇਆਪਰਜਕੇਪ੍ਰਸਾਦਛਕਦੇਹੋਇਨਾਨੁ
 ਭੁਖਿਆਨਾਰਖਾਕਰੇਜੇਭੁਖੇਰਖਦੇਹੈਨ ਓਨਾਨੁਲੇ
 ਕਪਰਲੇਕਵਿਚਲੇਖਾਦੇਲਾਖਵੇਗਾ ਹੇਗੁਰੂਜੀ

ਮੈ ਬੜਾ ਨਿਰਧਨ ਹਾਂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ
 ਵਿਸਰਿ ਕਰਹੁ ਜੀ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੈ ਸਿੱਖ
 ਤੂੰ ਕੇਵਲ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਆਸਰਾਰਖਾ॥
 ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਦਸਟੰਧ ਯਾ ਮਾਪਣੀ ਦਾਹਿ
 ਜਾਬ ਕਰ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਇਹੰਗਮਾਂ ਨਿਹੰਗਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕ
 ਉਪਰ ਸਾਇਓ ਛਕਾਇਆ ਕਰ ਅਨ ਧਨ ਦੀ ਤੋਟ ਨਾਅ
 ਵਹਿਗੀ॥ ਇਕ ਸਿਖਣੀ ਹਾਥ ਜੋੜ ਪੁਰਥਨਾਂ ਕਰੀ
 ਜੀ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਜਨਮ ਕਰ ਮਰਜਾਂ ਦੇ ਹੋਨ ਜੀ॥ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
 ਧਨ ਬਹੁਤ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੂਆ ਤੂੰ ਸੀ ਗੁਰੂ - ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਰਦਾਸ ਕਰਵਾਇ ਕਿ ਹੇ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਗੁਰੂਆਂ ਸਿਰ ਗੁਰੂ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਸ
 ਨੇ ਬੇਟੇ ਜੀ ਉਦੇਗਹਿਣ ਜੀ ਘਰ ਤੇ ਉਢੀ ਵਿਖੇ ਰੋਜ
 ਦੀਫ ਬਾਲਹੁ ਅਧੀਰੇ ਗਾਹਿਟਿ ਕੇ ਪੇਤ ਦਸੇਗਾ ਰਖ
 ਦੇਹਨ ਜਿਥੇ ਦੀਫ ਨਾ ਬਲੇ ਓਹ ਅਸ ਬਾਨ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ
 ਨਿਵਾਸ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ॥ ਜੋ ਤੀਵੀਂ ਗਾਰਤ ਗਰੁ
 ਦੀਹੇ ਉਸਨੂੰ ਸੋ ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਪਾਪੁ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਿਸ
 ਕਾ ਬੀਰਜ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਤੀ ਇਹੀ ਗਲ ਹੋਵਹਿਗਾ॥
 ਕਮੇ ਕਿ ਦੇਨਹੁ ਤੀ ਪਾਪ ਕੇ ਭਾਗੀ ਹੋ॥ ਸੰਤ ਸਾਧ
 ਅਭਿਆਗਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣਾਂ ਮਨ ਛ
 ਡਕਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਸਰੇ ਜੀ ਉਦੇਗਹਿਣ ਕੇ ਇਕ
 ਸਿਖ ਹਾਥ - ਜੋਨ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਕਰ

ਨਲਗਾ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਾਹੇ
ਗੁਰੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੱਲੇ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ
ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਠਗਾਂ ਚੋਰਾਂ ਮਿਲਦੇ ਬੰਦੀ ਖਲੇ
ਹੋ ਮਝੀਆਂ ਮੈਂ ਜਾ ਪਛੁਤਾਵੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੋਟਾਂ ਖਾਂ
ਦੇ ਹੋ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਕਾਨਰਕ ਪੜ੍ਹਨੇ ਕਾ ਕਾ
ਮਝਾਗਾ ਦੇਹ ਤੂੰ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਛਾਡ ਕਰ ਅਪਨੀ ਦਸ
ਨਦਾਂ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰ ਪਾਪਾ ਬੋਹਰ
ਵੇਲੇ ਕਰੇਤਦ ਵੀ - ਨਾਂ ਕਰੇਤਦ ਵੀ ਰੂਹ ਗੁਰੂ ਸਚਾ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਬਦ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਆ ਚਾਰੇ ਕੁੰਦ ਜੇਤੁ
ਵਹਿ ਬਿਨੁ ਭਗਾ ਧਨ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
ਹੋ ਸਿਖਾ ਸਿਸਾ ਦੀਖਣੀ ਧਰਮ ਸੇ ਖਟ ਖਟ ਪਾਲਕ
ਛੁਹ ਬਹੁੰਦੇਇ ਨਲ ਕਰਾਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਜੇਇ ਗੁਰੂ ਗ
ਰੀਬਨ ਵਾਜ ਸਿਖਾਂ ਤਾਂਈ ਉਪਦੇਸ਼ ਅਰ ਦਰਸਨ ਦੇਇ
ਕਰ ਕਿਤਾਰ ਬਹੋਏ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਆਗਾ ਦੇਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਸ
ਤਕੀਆ ਅਰ ਸਾਖੀ ਪੁਰੀ ਕਰੀ ੯੨॥ ੯੩॥ ੯੪॥ ੯੫॥ ੯੬॥ ੯੭॥ ੯੮॥ ੯੯॥ ੧੦੦॥
ਸਾਖੀ ੯੩ ਐਤ ਪਾਰੰਤੁ ਹੋਈ ਗੁਰੂ
ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਨਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥ ਕਾਵਾ
ਲੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸੰਗਤਾਂ ਦਰਸਨ
ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਈਆਂ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
ਜੀ ਦਰ ਬਾਹਲਗਾਇ ਬੜੀ ਪਸਿਨਤਾ ਸੇ ਸੰਗਤਾਂ ਕ
ਉਂਦਰ ਸਨ ਦੀਆਂ ਅਰ ਕਿਤਾਰ ਬਕੀਆਂ ਬੜੀ ਭੋਟਾ

ਜੀਗਤਨੇ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਅਰਦਾਸੀ ਆਬਰੂ ਅਰਦਾਸਾਂ
 ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਮਝੈਲ ਸਿੰਘ ਉਠਿਆ ਗੁਰੂ ਜਚ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕੁ ਸਬਦ ਚਿਰ ਰਿਆਂ।
 ਤੇ ਮਨ ਮੇਜੋ ਕਰ ਸੀਨੇ ਆਸਾ। ਬਨ ਜੋ ਸਦਨ ਸਭੇ ਕਰ
 ਸਮਝਹੁ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ॥ ॥ ਗੁਰਾ ਪੁਛਿਆ
 ਸਿਖਾ ਕਹੁ ਕੀ ਮਨ ਤੇ ਚੋਵਿਚ ਗੁਜਰੀ ਹੈ ਤਾ ਸਿਖ ਹਥ
 ਜੋ ਕੁ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜਾਣੀ ਜਾਲ ਜੀ ਅਸਾ ਤੁਰਾ
 ਮਗਿਲ ਜਿਆਲੁ ਟਲੀ ਤਾ ਹੈ ਜੀ ਮੇਰੀ ਇਸਤੀ ਨੁਪ
 ਕਰ ਕੇ ਲੰਗਏ ਹੈਨ ਮੇਨ ਜਦ ਬਰ ਹੋਈ ਤਦ ਮੈਂ
 ਥਿਆਰ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੋ ਬੰਬ
 ਆਪਲੀ ਜਾਨ ਰਖੀ ਤੀਵੀ ਜਿਸ ਜਾਮੇ ਪਗਏ ਪੁਰਸ
 ਸਾਥ ਮਿਲ ਜਾਦੀ ਹੈ ਤਾ ਫੇਰ ਉਸ ਕੋ ਪਿਛਲਾ ਖਾਵੈ
 ਦੁਭਲ ਜਾਵਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਨੇਹ ਕਾ ਆਪਲੀ ਜਾਨ ਨਾ ਗਵਾਈ
 ਤੇ ਇਕ ਅਦਮੀ ਹੈ ਪਠਾਛ ਬਹੁਤ ਗੁਰੀ ਫੈਜਾਦਾ ਮਾਲ
 ਕਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਲਗ ਜਾਹ॥ ਤੂੰ ਗੁਰ ਰੰਬਾ ਲੈ ਕੇ ਘੋੜ
 ਆਦੀ ਟਹਿਲ ਵਿਖੇ ਜਾਰ ਹੁ ਜਦ ਤੇ ਗਦਾਲਾ ਗਜਾਵੈ
 ਗਾ ਤਦੇ ਤੁਲੈ ਆਵੀ ਮਾਈ ਦਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕੇ ਮੇਰ
 ਲਾਗਿਆ ਜਾ ਕੇ ਮੈਂ ਨੇ ਕਰ ਰਹਾ ਤੇ ਲਗਾ ਭੇਤ ਕਰ
 ਨ ਜਦ ਭੇਤ ਲਗਾ ਲਿਆ ਜਿਸ ਘੋੜੇ ਪਰ ਮੇਰੀ ਇਸ
 ਤੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਕਰਦੀ ਸੀ ਓਸਦੀ ਜਿਆਲ ਕੀਤੀ ਕੀਰੇ
 ਥਿਆ ਜੁ ਜਟੀ ਪਠਾਛ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ

ਤਾਵਰੇਵੇਲੇ ਭੇਰਾ ਕੂਚ ਹੋਇਆ ਮੇਰਿ ਘੋੜਾ ਆਪ
 ਫੇਅਗੇਲਾਲੀਤਾ ਬਾਰਕੋਜਾਤੇਆਨਕਰ ਘੋੜਾ ਬੀ
 ਨਕੇਸੈਗਿਆ ਪਠਾਫ ਬੀਖੇਜ ਲੈਕੇ ਢੰਢਦਾ ਢੰਢਦ
 ਮਗਰੇ ਮਗਰਲ ਬਕੇਆਪਹੁਚਾ ਜਟੀਦੇਖਕੋਰਬ
 ਹੀਖੁਸਹੋਈ ਜਫੀਪਾਲਈ ਤੁਰਕਨੇ ਕਹਾਮੇਤੇਰਾ
 ਮਾਸਚਕਾਨਾਲਖਾਵਾਗਾ ਅਰਹਥਿਆਰਨਹੀਆ
 ਰਣਾਓਹਗਲ ਇਤਨੀਕਹਿਕਰਮੇਰੇਸਾਥਲਗਾ
 ਘੁਲਫੇ ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਮਾਦਕਰਕੇ ਉਸਤੁਰਕਨਾਲ
 ਲਗੇਘੁਲਨ ਉਸਤੁਰਕਨੁ ਮੈਢਾਲੀਤਾ ਜਟੀਨੇ ਪਠਾ
 ਫਨੀ ਮੇਰੇਹੋਠੇ ਨਿਕਾਲ ਵੀਆ ਮੇਫੇਰਦੁਜੀਵੇਰਵੀਢਾ
 ਲੀਤਾ ਮਫੇਰਓਨਾ ਵੇਹਾਨੇ ਮੈਨੂੰਦਾ ਲੀਤਾ ਮੈਨੂੰਦੋਹਾ
 ਨੇਬਹੁਤਕੁਟਮਾਰਕੀਤੀ ਓਹ ਮਾਰਕੇ ਓੜਕ ਹਟਗਏ
 ਜਟੀਲਗੀਕਹਿਨ ਤੁਸੀਬੜੇ ਤਕੜੇਹੋ ਜਟਤਾਗ
 ਜਰ ਮੁਲੀ ਖਾਵਲਵਾਲੇਹਨ ਪਰਏਹਆਪਨੁ ਮਾਰ
 ਦੇਵਦਾਜੀ ਜੇਕਰਮੇਆਪਨੁ ਨਾਛੁਡਾਵਦੀਤਾ ਤਾਪ
 ਠਾਢਪਾਛਿਆਇਸਵਿਚਕਾਦੀਕੁਵਤਹੈ ਏਹਕੀ
 ਖਾਦੇਹੈਨ ਤਾਜਟੀਨੇਕਹਿਆਏ ਵੇਚੀਜਾਖਾਵਦੇਹੈ
 ਇਕਤਾ ਮਝਦਾ ਦੁਧਪੀਦੇਹੈਨ ਇਕਕਮਾਦਦੇ
 ਗੀਨੇ ਰਹੁ ਪੀਵਦੇਹੈਨ ਅਰ ਗੁੜਖਾਵਦੇਹੈਨ ਜ
 ਟੀਓਜਨੁਪਿੰਡੁ ਪੁਛਨਲਗਾਗਈਸੀ ਇਤਨੇ
 ਮੈਗੁਰੂਕੋਹੁਕਮਨਾਲਮੇਉਠਿਆ ਅਰਉਸ

ਦੀ ਤੁਲਫਾਰ ਹਥ ਵਿਰਪਕਰ ਕਰ ਸੀਅਕਾਲ ਸਤਿ
 ਸੀਅਕਾਲ ਕਹਿਕਰ ਜਾਂਚਲਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰਦੀਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਪਠਾਣ ਕਤਲ ਕਰ ਵਿਰਾ ਸਾਰਜੰਟੀ ਨੂੰ ਲੋਕੇਅ
 ਗਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਸੇਵਕ ਦੇ ਤਾਂਈ ਕੀਆਗਿ
 ਆਹੈ ਸਟੀਨੂੰ ਨਾਲ ਰਲਾਟਣ ਵੇਲਈ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ॥ ਹੇ ਸਿਖਾ ਤੇਰੀ ਸਿਖਣੀ ਦਾ ਕੁਛ ਦੇਸ
 ਨਹੀਂ ਤੇਰੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੁਖਣਾ ਪੀਰਦੀ ਦੇਣੀ
 ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਪੁਤਰ ਵਿਆਹਿਆ ਜਾ
 ਵੇ ਗੇ ਪੀਰ ਜੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਨੇ ਗੇ ॥ ਹੇ ਸਿਖਾ
 ਤੇਰੇ ਵਡਿਆਂ ਦਾ ਫੇਰਿਆ ਤੇਰੇ ਅੰਗੇ ਆਇਆ ਹੈ ॥
 ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਮੀਕਉ ਅਮਿਤ ਫਕਾ ਕਰ ਅਪਣੇ ਪਰਦਾ
 ਝਲਓ ਭਰਮ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੋ ਅਰ ਭੁਰਕ ਦੇ ਮਸਲੇ ਨ
 ਸਟਿਆ ਕਰਹੁ ਮਨੀ ਗੋਰ ਮਨੀਤ ਪੀਰ ਸਰਵਰ ਨੂੰ
 ਨ ਮੰਨਿਆਂ ਕਰਹੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲੇ ਦੇਹਾਂ ਦਰਾਹ ਤੁਲ
 ਟੇਵਾਲਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਤੀਸਰਾ ਪੰਥ ਕਾਲਸਾ ਜਜੇਰੇ ॥
 ਗੁਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ॥ ॥ ਨੇਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਖਣਾ ਸਦ
 ਟੀ ਜੁਨਣ ਗੁਰਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਹੀਤਿਆ ਦਰ
 ਗਾਹ ਪਾਈ ਮੈਂ ਹਉ ॥ ॥ ਹੇ ਸਿਖ ਇਹ ਸਬਦ ਭੁਲਾਵ
 ਟਾ ਨਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਫਿਰਪਾ ਕਰੇਹ ਸਿਸਰੇ ਇਹੁ
 ਟੁਝੁ ਦੇਹਿ ਨਾਗ ਮਾਹਿ ਉਡਸ ਕਾਫੀ ਅਹਿ ਫਿਰਲੇ ਕੇ
 ਈ ਫੇਇ ॥ ॥ ਹੋਰਗਾ ॥ ॥ ਇਸ ਮੁਕਾਰ ਉਪਦੇਸ

ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸੁਣਾਇ ਜੋ ਗੁਰ ਹੁਕਮਨ ਮਾ
 ਨਹੈ ਦੁਖ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਖੁਸ਼ ਹੁਇ
 ਇਉਂ ਕਹਯੋ ਸੁਨ ਮਝੈਲ ਸਿੰਘ ਜਾਣਾ ਲੀਨੋ ਨਾਮ ਬਹਾ
 ਦੁਹੀ ਦੁਸਰ ਤੁਰਕ ਕੋ ਕਾਟਾ॥ ੨॥ ਟਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤ
 ਹ ਬੋਲਹੁ ਸਭੁ ਕਰ ਜੋਗਾ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਣ ਹੁਈ ਅਬ
 ਆਟਹਿ ਸਭੁ ਭੋਰਾ॥ ੩॥ ੬੩॥ "ਆਗੇ ਸਾਖੀ
 ੬੪ ਹੋਰ ਪਾਰੰਭ ਹੋਈ॥ "ਸਤਿਗੁਰ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਸਿੰਘ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਦਖਾਲ ਕਰਣ ਕਾਰਣ
 ਪੰਥ ਕਾ ਵਲੀ ਖੰਗੋਰ ਗਾਮ ਵਿਖੇ ਦੀਟਨ ਲਗਾ ਆ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ॥ "ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕਿਆ ਟਿ
 ਕਾ ਕਿਆ ਤੁਹਾ॥ "ਇਤਨੇ ਟਿਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂ
 ਰ ਵਿਖੇ ਵਖਟੀ ਪੰਨ੍ਹਿਤ ਆਇਨ ਮਸ਼ਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅ
 ਰਹਿ ਚਰਚਾ ਕਰੀ ਕਹਾ ਆਖਣ ਬੋਲਣ ਬੀ ਆ
 ਤਮਾ ਰਹਿਤ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿਸ ਮਤੇ ਕਉ ਸਿ
 ਧ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਬ ਪੀਤ ਰਖੀ ਏਹ ਜੋ
 ਗ ਮਤ ਹੈ॥ "ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ॥ "ਗਿਆ
 ਨ ਮਧਾਣੀ ਨਿਤ ਨਾਮਾ ਇਨ ਬਿਧ ਜਪੀਏ ਕੇਟਲ ਰਾ
 ਮਾ ਰੋਲ ਵਿਰੋਲ ਲੀਆ ਜਾਹਿ ਮਖਨਾ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ
 ਗ ਕੇਲ ਖਨਾ॥ "ਆਏ ਹਰਖ ਨ ਗਇਐ ਜੋਗਾ
 ਸੰਬੁ ਮ ਰਹਿਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸੂਤਾ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਈ ਅ
 ਬਿਧੁਤਾ॥ "ਅਲਮਲ ਖਾਈ ਸਿਰਫਾਈ ਪਾਈ॥ ਮੂ

ਰਖ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਏਈ॥ ॥ ਜੇ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੀਰ
 ਹਿਤ ਸੇ ਅਏ ਪੁਤ ਜਾਣਹੁ॥ ਬਚਨ ਹੁਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮ
 ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤ ਹਏਈ ਗੋਲਾ ਗਿਆਨ ਚਲਾਇਆ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨ ਸਹਿਜੇ ਪਰ ਜਾਰੀ - ਏਕੈ ਚੋਟ ਸਿਝਾ
 ਇਆ ਸਤਿ ਸੀਤੋਖ ਲੈ ਲੜਣੇ ਲਾਗਾ ਤੋੜੇ ਦੋ ਦਰਵ
 ਜਾ ਸਾਧ ਸੰਗ ਅਰ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਕੜਿਓ ਗੜ੍ਹ
 ਕੋਰਾ ਜਾ ਭੁਗਵਤ ਭੀਰ ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ
 ਕਾਲ ਭੈ ਫਾਸੀ ਦਾਸ ਕਬੀਰ ਚੜ੍ਹਿਓ ਗੜ੍ਹ ਉਪਰ ਰਾ
 ਜ ਲੀਓ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ॥ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਸੀ ਤੇ ਪੰ
 ਤੇ ਗੋਲੇ ਢਾਲ ਦੇਹਾਂ ਅਰ ਭੁਗਤੀ ਰੂਪ ਕਿਲਾ ਉਸਾਰਿ
 ਆਰੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਰਈ ਯਤ ਸਾਡੀ ਸੰਗਤ
 ਹੈ ਰਹਿਤ ਮਿਜਾਦ ਬਾਣਾ ਰੂਪ ਸਾਡੀ ਫੌਜ ਹੈ ਖਿਮ
 ਸੀਤੋਖ ਦਇਆ ਧਰਮ ਧਰਿਜ ਜਪਤਪ ਅਸਾਡੇ ਤੀ
 ਬੁਰੈਨ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪੀ ਦਰੁ ਨਾਮ ਰੂਪ ਪਲੀਤਾ ਹੈ॥ ਗੋ
 ਲੇ ਏਹੁ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਹੈਨ॥ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਰੂ
 ਪੀ ਬੁਰਜ ਇਥੇ ਪੜਨ ਗੇ ਓਸ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਇਥੇ ਜੋ ਰੰ
 ਕਾਰ ਰੂਪੀ ਕਿਲਾ ਹੈ ਓਸਨੂੰ ਤੋੜਣ ਗੇ ਸਾਸਤਰ ਬੇ
 ਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣ ਦੀ ਫੌਜਨੂੰ ਮਾਰਣ ਗੇ॥
 ਸਿਖ ਪੀਥ ਗਿਆਨ ਗੋਲਾ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿ
 ਥੇ ਰਿਆਨ ਪੜੇ ਗੇ ਸੋ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਖ
 ਜੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਸੂਲ ਦੇ ਰੇਖੇ ਗੇ ਉਨਾਂ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਇਥੇ ਬ

ਨਾ ਭਾਗੀ ਕਲੇਸ ਉਪਜਿਆ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਏਹੋ ਜੇਹੇ
 ਬਚਨ ਸਾਡੀ ਮਿਜਾਦਾ ਕੇ ਪਾਜ ਜਾਹਰ ਕਰਣਗੇ
 ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨ ਇਥੇ ਪੜਣਗੇ ਓਹ ਅਸਾਡਿਆਂ ਕ
 ਰਤੱਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਹਾਸੀ ਕਰਣਗੇ। ਮਨ ਵਿਚ ਜਾਣ
 ਗਏ ਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਕਲਾਧਾਰੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਅ
 ਵਤਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਇਚਰਣੀ ਲਾ
 ਗੇ। ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਪਰ
 ਦਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕਰਹੁ ਜੀ। ਤੁਸੀਂ ਸ
 ਸਤਨਾਂ ਪੀਥਾ ਦੇ ਧਨੀ ਹੋ ਜੀ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾ
 ਰਇਥੇ ਹੈ ਆਪ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਨਿਰਲੋਭ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਸ
 ਸਾਰ ਕਬੂਲ ਕਰੇਗਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੁਸੀਂ ਜਪੁਜੀ
 ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਹੁ ਆਪਣੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਹੁ ਸੁਖ ਪਾਵ
 ਹੁ ਇਕ ਸਿਖ ਤੇ ਸਿਖਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ
 ਇਥੇ ਆਇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਪਾਰਬਨਾਂ ਕਰੀ ਜੀਸਚੇ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ ਤੇ ਨਿਗਾਹੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕ
 ਰੀ ਹੈ ਜੀ ਫੇਰ ਅਸਾਡੇ ਪਰ ਧਨ ਪੁਤ ਪਾਪ ਤੋਹ ਆ
 ਸੀ ਅਸਾਂ ਚਮਤ ਕਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਹੁਣ ਪੁਤ ਮਰ
 ਗਏ ਹੈਨ ਜੀ ਧਨ ਬੀ ਜਾਤਾ ਰਹਾ ਹੈ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੀਟੀ
 ਖਾਵੇ ਦਵੇਵੇ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਨਾਂ ਕੋਈ ਮਦ
 ਦਵੇਵੀ ਇੰਦੀ ਹੈ ਜੀ ਅਰਨਾਂ ਹੀ ਕੋਈ ਸੁਲਤਾਨ ਸਾਡੀ
 ਖਬਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾਂ ਅਸੀਂ ਇਤ ਕੇਰੇ ਨਾਂ ਉਤ ਕੇਰੇ

ਅਰ ਇਹ ਕਾਰੇ ਖਾਂਦੇ ਕੁਤਕੇ ਰਹੇ॥ ਜੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ
 ਸਭ ਨਾ ਪੁਤਾ ਕਉ ਇਕ ਜੈਸਾ ਨਾ ਜਾਣੇ ਗੇ ਓਹ ਨਰ
 ਕਾਂਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਗੇ ਵਡੇ ਪੁੱਤ ਦਾ ਆਦਰ ਜਾ
 ਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਯ ਹੈ॥ ਬਚਨ ਹੁਆ ਮਹਾਂ ਮਾ
 ਈ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਨਰ ਸੇ ਨਾਰ ਹੋਇ ਅਵਤਰੇ॥ ॥
 ਮਿਰਤ ਮੰਡਲ ਜਗ ਸਾਜਿਆ ਜਿਉ ਬਾਰ ਘਰ ਬਾਰ
 ॥ ॥ ਬਚਨ ਹੁਆ॥ ॥ ਅਥੀ ਤੁਸੀ ਓਹ ਨ ਦੇਹ ਨ ਨੂੰ
 ਤੁਮਹੇ ਅਰ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਆਸਰਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਵਹੁ ਸੁੱਖਣਾ ਮੰਨ
 ਹੁ ਧਨ ਪੁੱਤ ਹੋਵਹਿਗਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜਾਪ ਕ
 ਰਹੁ ਨਿਸਚੇ ਸੇਜ ਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਸਾ
 ਰੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਭੁਲਾਂ ਬਖਸ਼ੀਆਂ ਜਾਣ ਗੀਆਂ॥
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ॥ ॥ ਮੇਇਆਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਦੇ ਜੀ
 ਉਇਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਰਾ ਇਹ ਨੀ ਗਲੀ ਭਗਤ ਜੀ ਕਦੇ ਨ
 ਹੋਈ ਖੈਰ॥ ਜਿਹੜੇ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਕਉ
 ਛੋਡ ਕੇ ਭੁਰਕਾਂ ਦੇ ਪੀਰਾਂ ਕਉ ਮੰਨ ਦੇਹਨ ਓਹ ਭੁਰਕਾਂ
 ਦਾ ਬੀਰਜ ਹੀ ਹਨ ਕੁਸੀ ਗਦੇਸ ਕਾ ਇਹ ਫਲ ਜਾਣਹਾਂ
 ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਸਾਜ ਕਰੁਣਾ ਭੀਤਰ ਸੀ ਮੁਖ ਦਾ ਕੁਸ
 ਬਦ ਉਚਰਿਆ ਅਜ ਹੂੰ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ
 ਪਭ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦ
 ਪਾਵੈ॥ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਦਿ

੨੫ ਸਾਗਰ, ਜਗਤ ਉਜਾਗਰ, ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਅਵਤਾਰ ੩੩੩
 ਤਾਰਾਂ ਵਿਖੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਸ਼ਕਤੀ ਅ
 ਖਦੇ ਹਨ ਸੀਸਾ ਦੀ ਚੰਦਰ ਚਰ ਅਚਰ ਚਰੇ ਖਾਣੀ
 ਤਿਨੇ ਲੋਕ ਨਉ ਖੰਡ ਇਹੋ ਪ੍ਰਥਮੀ ਸਾਰੀ ਗਿਣਤੀ
 ਹਿਸਾਬ ਕਿਸਤਾਂ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਜੀ ਮਾਇਆ ਬਿਅੰਤਿ ਹੈ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਏਕੋਪੇਖ
 ਅਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂਕੇ ਮਸਤਕ ਲੇਖਾ ॥ ਮਾਲੀ ਫੂ
 ਲ ਪਾਤੁ ਭਾਲੀ ਫਲ ਗਿਣਤ ਨਹੀਂ ਅਰ ਸਾਰੇ ਬਾਗ ਬੂ
 ਏ ਦੀ ਗਛਿ ਆਕਰਦਾਰੇ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਸ ਮਾਲੀ ਪਰ
 ਅਬਦ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਰਾਜਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁ
 ਰਖ ਕੇ ਆਗੇ ਕਿਸੇ ਕੋਟੇ ਕਾ ਅਵਤਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਚਮ
 ਤਕਾਰ ਹੈ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ॥
 ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਣਾਲਾ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਕਿਸਨ ਹੂਏ ॥
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਿਅੰਤਿ ਹੈ ਅਨੰਤ ਹੈ ਤੇ ਸਿਧੇ ਸਰ
 ਬੰਗ ਅਲਪੰਗ ਕਹਿਣੇ ਹੀ ਮਾਤਰ ਹੈ ਵਿਸਟਾਤਾ ॥
 ਪ੍ਰਮਾਣ ਕੋਈ ਬਣਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ॥ ਜਹਾਂ ਸਮ ਵਿਸਟੀਤ
 ਹਾਂ ਸਤਿਜੁਗ ਜਹਾਂ ਬੇਦ ਪਾਠ ਤਹਾਂ ਦੁਆਪੁਰ ਜਹਾਂ
 ਜੰਗ ਰੇਖ ਤਹਾਂ ਤੇਤਾ ਜਹਾਂ ਕਲੇਸ਼ ਤਹਾਂ ਕਲਿਜੁਗ
 ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਸਦਾ ਹੀ ਵਰਤਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿੱਖੇ ਕਲੇਸ਼ਕ
 ਤਾਰਾ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਸਤਿਜੁਗ ਵਰਤੇਗਾ ਤੇ ਸਿੱਖੇ ਉਸ ਪੁ
 ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੀ ਗਿਣਤੀ ਓਹੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ॥

ਹੈ। ਤੇ ਸਿਖੋ ਸੀਤਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ॥
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਿਮਰਣ ਕਰਣੇ ਸੇਂ ਸਦਾ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ ਹੈ॥
 ਤੇ ਸਿਖੋ ਗੁਰੂ ਤੇ ਨਾਮ ਪਰ ਧਰਮ ਅਠ ਬਇਦੇ ਰਹਉ॥
 ਗੁਰ ਮੰਦਰ ਧਰਮ ਸਾਲ ਨੂੰ ਮੰਨਹੁ ਤਿਲਕ ਮਣਹੁਇ
 ਫਲੇਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਕੋਠਾ ਸਹਾਇ ਕੁਪ
 ਮੁਸਾਫਰ ਖਾਨ ਬਨਾਵਹਿਗਾ ਉਸ ਕਉ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮੰਦ
 ਰ ਪਾਪਤੋ ਰੋਵਹਿਗੇ ਜੋ ਕੋਈ ਦੀਣ ਬਾਲੇਗਾ ਓਸ ਕ
 ਉ ਸੂਰਜ ਕੇ ਚਨਣ ਜਿਤਨੀ ਰੋਸਨੀ ਪਾਪਤੋ ਰੋਵਹਿਗੀ
 ਦਰਗਾਹ ਕੇ ਵਿਖੇ ਜੇਹੜਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਘੜੇ ਗੁਰ ਕੇ ਪਿਲਾ
 ਵਹਿਗਾ ਸਾਧ ਸੰਤ ਕੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ
 ਗਾ ਧਰਮ ਸਾਲ ਮੈਂ ਜਲ ਭਰਹਿਗਾ ਉਸ ਕਉ ਦੂਧ ਦੀ
 ਨਦੀ ਪਾਪੁ ਰੋਵਹਿਗਾ ਜੇੜਾ ਸਫ ਰਿਟਾਈ ਸਤਰੰਜੀ
 ਦੁਤਈ ਤੁਲਾਈ ਗੰਥ ਪੋਥੀ ਬਿਹੰਗਮ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ
 ਗਹਿਤ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਵਾਲੇ ਕਉ ਦੇਵਹਿਗਾ ਓਸ ਕਉ ਬ
 ਝੇ ਅਨੰਦ ਕੇ ਪਲੰਘ ਬਿਛਾਵਣੇ ਮਿਲੇਗੇ ਜਿਹੜਾ
 ਟੂਟੇ ਮੰਦਰ ਧਰਮ ਸਾਲ ਦੀ ਲਿਬਾਈ ਅਬਦਾ ਮੁਰੰਮ
 ਤ ਕਰੇਗਾ ਓਸ ਕਾ ਸਦਾ ਸਰੀਰ ਸੁਖੀ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਅ
 ਰ ਸਦਾ ਸਰੀਰ ਸੁਖੀ ਰਹੇਗਾ ਜੇਹੜਾ ਭੋਜਨ ਦੇਵੇਗਾ
 ਓਸ ਕਉ ਫਤੀਹ ਪਕਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਪਾਪੁ ਰੋਵਹਿਗੇ॥
 ਕੋਰੀ ਵਿਖੇ ਦਾਣੇ ਪਾਉਣ ਲਾਇਆ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਜਬਾ
 ਜੋਗ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਹੁ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗਾ॥

ਤੇਜਨ ਮਨ ਭਾਉ ਦੇ ਪਾਪਤ ਹੋਵਹਿ ਭੇ ਭੰਡਾਰੇ ਦਾ ਮਾਲ ੩੩੫
 ਕ ਬਣੇ ਗਾ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਕੀ ਦਸਤੁ ਕਉ
 ਚੁਗਾਇ ਕੇ ਯਾਖੋਸ ਕੇ ਖੜੇ ਗਾ ਇਨ ਪਰ ਦਿਨ ਉਸਕਾ
 ਤੇਜ ਘਟੇ ਗਾ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਰੋਗੀ ਰਹੇ ਗਾ ਉਸਕੇ ਗਹਵਿ
 ਖੇ ਸਦਾ ਹੀ ਕਲਾ ਰਹੇ ਗੀ ਦਾਨ ਕਰਨੇ ਸੇ ਧਨ ਵਧਦਾ ਹੈ
 ਨਾਮ ਜਪਣੇ ਕਰ ਕੇ ਸੁਖ ਪਾਪਤ ਹੋਵਤਾ ਹੈ॥ ਇਕ ਸਿਖ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੇਰੇ ਪਸੂ ਕਉ ਕੀੜੇ ਪਾ
 ਏ ਹੋਨ ਜੀ ਬਚਨ ਹੂਆ ਆਪੂ ਕੇ ਪੱਤੇ ਯਾ ਧਤੂਰੇ ਕੇ ਪੱਤੇ ਘੋ
 ਟਕਰ ਬੰਨਹੁ ਤਾਂ ਸੁਖ ਹੋਇ ਗੀ॥ ਅਰੇੜੇ ਸਿਖ - ਬੁਝ
 ਕਾ ਸਿਖ ਖਿਡਾਰੇ ਆਇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ - ਸਚੇ ਪਾਤਿ
 ਹ ਜੀ ਮੈਂ ਰਬਾਬੀ ਨੂੰ ਹੁੱਕ ਪੀਂਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੀ॥
 ਉਸ ਨੂੰ ਤਾੜਨ ਕਰਣੀ ਯੋਗਸ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਰੇ ਸਿੱਖ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਦਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕਰ ਕੇ ਪਿੜੀ ਪਨ ਹੀ
 ਲਗਾਇ ਰੇਰੇ ਸੇ ਬਾਹਰ ਕਰਹੁ॥ "ਦੋਹਰਾ" ੧
 ਆਗਿਆ ਸੀਗਤ ਕੋ ਕਰੀ - ਪੁਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਦਸ ਮੇਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਕਰੈ ਜੋ ਫਿਰ ਕੋਈ - ਕਾਢਹੁ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ॥ ੧ "ਰੀਜ ਹੋਇ
 ਕਰ ਗੁਰ ਕਹਯੋ - ਇਨ ਰਬਾਬੀ ਅਨ ਕੇਰਾ ਮਾਰ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਸਦ ਰਹੈ - ਮਾਂਗੈ ਸਦਾ ਸਟੇਰ॥ ੨ "ਹੁੱਕ ਪੀਵੈ ਸਦ ਸਦਾ
 ਕਰਹਿ ਮਸੀਤ ਨਿਵਾਜਾ ਪੜਹਿ ਸਬਦ ਕਹਿ ਕੁਫਰ ਕਉ -
 ਤੇਲਯੋ ਜਾਇ ਕੁਕਾਜ॥ ੩ " ਸਿੱਖ ਰਬਾਬੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗੁਰ
 ਪਰਬੀਰ ਬੁਲਾਉ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ਕਹਿ ਕਰ ਸਿਖ

੩੩੬ ਸਜਾਉ॥੪॥ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬੀਚ ਦੀਵ
ਨਾ ਆਗਿਆ ਲੇ ਸੰਗਤ ਚਲੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗਿਆ ਮਾਨ
॥੫॥੯੪॥ ॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੯੫ ਹੋਰ ਚਲੀ

॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਅਕਬਰਾਬਾ-
ਦ ਵਿਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇ ਕਰ ਸੰਗਤਾਂ ਕਉ ਦਰਸਨ
ਦੇਇ-ਕਿਤਾਰ ਬਕੀਆ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਹੇ ਸੰਤ ਖਾ-
ਲ ਸਾਜੀ ਰਾਗੀਰ ਬਾਬੀ ਭੁਲਾਓ ਅਰਦਾਸੀਏ ਹਾ
ਬ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ, ਕ
ਲਗੀਧਰ, ਜਗਤ ਗੁਰੂ, ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ, ਕਰਣ ਕਾਰਣ,
ਈਸ਼ਵਰ, ਸੇਢੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਬਾਬੀ
ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਨ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਜੇ ਕਰ ਕੱਛ ਕੇ ਸਕਿਰ
ਪਾਨ ਕੇ ਧਾਰਨ ਕਰੇਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਹਿ
ਕਲਮੇਂ ਕਉ ਭਾਗੈਂ ਅਮਿਤ ਫੁਕੈਂ ਤਾਂ ਓਹ ਮੁਸਲਮਾ
ਨ ਕਬੂਲ ਹੈ ਢਾਢੀ ਬੀਰਹਿਤੀਆ ਹੋਵੈ ਇਸ਼ਨਾਨ
ਕਰਕੇ ਸਬਦ ਪੜਹਿ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿੰਘ ਸਬਦ ਪ
ੜਨੇ ਵਾਲੇ ਲਿਆਵੈ ਤੁਰਕ ਦੇ ਮੁਖ ਬੀ ਸਬਦ ਪਵਿੰ
ੜਨ ਹੀ ਰਹਿਦਾ ਜੈਸੇ ਪਉਣ ਮਲੀਨ ਅਸਬਾਨ ਬੀ
ਆਵਦੀ ਤੈ ਤੈਸੇ ਤੈਸੇ ਤੁਰਕ ਦੇ ਮੁਖ ਬੀ ਸਬਦ ਸੁਣ
ਨਾਹੈ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਮੁਖ ਬੀ ਸਬਦ ਸੁਣਨਾਂ ਪਵਿੰਤ੍ਰ ਹੋ ਸੀ
ਗਤ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾ
ਨ ਲਈ ਆਪਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿਵੇ ਹਉ ਅਰ ਮਰਦਾਨ

ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੀ ਤੇ ਸਿਧੋ ਮਰਦਾਨਾ ਉਧਰ ਭਗਤ ਦੇ ਅਟ ੩੩੭

ਗੁਰ ਸੀ ਅਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਲਮਾ ਸਤਿਨਾਮ ਦਾ ਪ

ੜਿਆ ਸੀ ਜਾਕੀ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਬਾਨਾ ਸਿਧੀ

ਮਰਦ ਮਰਦ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਤੁਹੀ ਹੁਇ ਪਰਸਰਾ

ਮ ਜਗ ਮਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਸਗਲ ਫਤੀਅਨ ਕਉ ਹਰੈ ਫੈ

ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਇਕ ਸਿੱਖ ਜਟਾਹਰੀ ਨਾਮ ਕਪੂਰ ਦ

ਰਸਣ ਕਰਣ ਦੀ ਅਭਿਲਾਖਾ ਕਰਕੇ ਆਪਾ ਉਸ ਨੇ

ਇਕ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ੧੦੦) ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੇਟਾ ਰਖ ਕੇ

ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰਦਾਸੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਫੇਰ

ਸਿਖ ਬੈਠ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਹਾਲ ਸੁਣਾਇਆ ਹੇ ਸਤਿ

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਸਤੱਬ

੭੦ ਬਰਸ ਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਬਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ

ਜੀ ਪਹਿਲੇ ਇਆਹ ਵਿਰੋ ਦੇ ਬੇਟੀਆਂ ਹੋਨ ਹੁਣ ਹਿਰ

ਵਿਧਵਾ ਹੋਇ ਗਈਆਂ ਹੋਨ ਅਰ ਚੰਨ ਦਾ ਦੁਖ ਦੇ

ਖਿਆਤੇ ਸਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੜੀਆਂ ਦਾ

ਸਚਾ ਹਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹਉਂ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਬਦ

ਖਰੇ ਵਿੱਗੁ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਬੁਢੇ ਬੀ ਮੁਏ ॥ ਟੀਕਾ

ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਪੁਤ ਬਿਨਾਂ ਗਤੀ ਨ

ਹੀ ਨਾਲੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਵਿਧਵਾ ਪਤੀ ਨ ਕਰੇ ਪਤੀ ਬਿ

ਨਾਂ ਪੁੱਤ ਨਹੀਂ ਏਹ ਵੇ ਮਤ ਸਿੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋਤੇ ਸਿੰਘ ਪਥਿ

ਦੀ ਬੇਟੀ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣ ਰਹੇ ਗੀ ਓਹ ਆਪਣੀ ਮਰ

ਜੀ ਸੇ ਭਾਵੇਂ ਵਿਧਵਾ ਰਹੇ॥ ਤੇ ਸਿਖਾਤੂੰ ਅਪਣੀ ਧੀ
 ਦਾ ਕਿਸੇ ਉਸ ਦੇ ਦੇਵਰ ਜੇਠ ਨਾਲ ਆਨੰਦ ਗੁਰਮਿ
 ਰਯਾਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪੜ੍ਹਾਇਹ ਤੇਰਾ ਬੜਾ ਪੁੰਨ ਹੋਵੇਗਾ
 ਗਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸੇ ਕਥਾ ਵਿਚ ਕਰੇਵਾ ਕਰਣਾ ਨਹੀਂ
 ਲਿਖਿਆ ਅਸੀਂ ਗੀਤ ਹੋਜਾਵੀਏ ਤੇ ਸਿਖਾ ਜਦੋਂ
 ਪਰਸਰਾਮ ਨੈ ਸਾਰੇ ਖੜੀ ਮਾਰ ਦਿਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ
 ਸਾਰੀਆਂ ਤੀਵੀਆਂ ਰੰਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਫੇਰ ਕਥਾ
 ਵਿਖੇ ਐਸੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਤ੍ਰ ਬਿਨਾਂ ਗਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ
 ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਇਤਨਾਂ ਸੁਨ ਕਰ ਦਿਵਦਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਰ
 ਪੁਰਖੋਂ ਸੇ ਭੋਗ ਕਰ ਕਰ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਆਪਣਿਆਂ
 ਪੁਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਭੁਲੀ ਪਕਾਰ ਸੁਣਾਇ ਦੀਆ
 ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਧਰਮ ਸੁਧ ਵਿਖੇ ਮਰ ਗਏ ਹਨ ਸਿਖਾ
 ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਰਹੋ ਐਸੇ ਹੀ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਅਸਲ
 ਖੜੀ ਰਾਜੇ ਜਸਰਥ ਕੀ ਬੀਸ ਮੈਂ ਸੇਂਦੇ॥ ਹੋਰ ਸਭੀ ਪਾ
 ਹਿਲੇ ਬੀ ਗੰਭੀਰੇਨ॥ ਤੇਰੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵਿਧਵਾ ਹੋਨਾ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗ ਕੀ ਇੱਛਾ ਰਹੇਗੀ ਮਰ ਕਰ ਫੇਰ ਇਹ
 ਵੇਸਵਾ ਜੂਨ ਮੇਂ ਪੜੇਗੀ ਫਿਰ ਅਨੇਕ ਪੁਰਸ਼ ਰਮੇਂਗੀਆ
 ਤੂੰ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿਖੇ ਵਿਆਹੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੇਰਾ ਜਿਤਨਾਂ ਨਿ
 ਲੱਜ ਹੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਪ ਤੁਸੀਂ ਬੇਸਟ ਭੋਗਦੇ ਹਉ
 ਅਰ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ ਦੇਹਉ॥
 ਇਤਨਾਂ ਸੁਣ ਕਰ ਸੰਗਤ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕ

ਗੀ ਜੀ ਇਹ ਅਨੰਦ ਕਦ ਉਚਰਿਆ ਸੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ੩੩੯
 ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀਧਰ ਬੋਲਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ
 ਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਆਰਬਲਾਸੇਂ ਬੀਬੀ ਭਾਨੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੰ
 ਜ ੫ ਬਰਸ ਬਹੁਤ ਸੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਨੇ ਬੀਬੀ ਭਾਨੀ ਦੇ ਤਾਂਈਂ ਆਗਮਾ ਕਰੀ ਹੇ ਬੀਬੀ
 ਤੁਮ ਵਿਧਵਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਹੁ ਤਬ ਬੀਬੀ ਨੇ ਬਿਧ
 ਵਾਰੂਪ ਅਪਣਾ ਬਿਆਕੁਲ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅ
 ਮਰਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਆਰਬਲਾ ਵਿਚੋਂ
 ਪੰਜ ਬਰਸ ਕਈ ਰੁ ਮਹੀਨੇ ਬੀਬੀ ਭਾਨੀ ਕਉ ਬਾਬੇ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਆਰਬਲਾ ਦੇ ਵਧਾਵਨ ਵਸਤੇ
 ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਬੀਬੀ ਭਾਨੀ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਸੇ ਸੁਹਾਗ ਰੂਪ ਧਾ
 ਰਿਆ ਅਨੰਦ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਪਉੜੀਆਂ ਉਚਰੀਆਂ ਅ
 ਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖ ਕਰ ਪੰਜ ਪ
 ਉੜੀਆ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇਰ ਸਾਰਾ ਅਨੰਦ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਸੀ ਮੁਖ ਟਾਕੁ ਉਚਾਰਨ ਕੀਆ॥
 ਧੀ ਦੇ ਪਾਪ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਖੜੀਆਂ ਕਉ ਪਾਪੁ ਰੋਇਆ॥
 ਜੈਸੇ ਮਨੁਖ ਇਸੜੀ ਦੇ ਮਰਣੇ ਪਿਛੇ ਦੂਜਰਾ ਵਿਆਹ ਕ
 ਰ ਲੇਵੇ ਹੈ ਤੈਸੇ ਵਿਧਵਾ ਬੀਕਰ ਕੋ ਜੋ ਦੋਨਹੁ ਕਾ ਮ
 ਨ ਏਕ ਜੈਸਾ ਹੈ ਯਾਰੀ ਰੋਗੀ ਕਾ ਭੰਨ ਕਰਨਾ ਯੋਗਮ ਹੈ
 ਪਤੀ ਕਰਨਾ ਪੁੰਨ ਹੈ॥ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕਿਆ ਸਿੱਖ ਧੀਅ ਭੈ
 ਠਰੀਭੀ ਰਖਣੀ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਹੈ ਜੋ ਸਾਭਾ ਸਿਖ ਸਾਭੇ ਇ

ਸਹੁਕਮਦੇਇਹੁਧ ਕਰੇਗਾ ਓਹਜੋ ੧੦੦ ਜਨਮਕੁਸ
 ਟੀਰੇਵੇਗਾ ਅਰ ਅੰਤ ਨੂੰ ਗੁਢਾ ਦੁਖਪਾਵੇਗਾ ਮੋਰਿਉ
 ਸਨੂੰ ਕਿਧਰੇਢੋਈ ਨ ਮਿਲੇਗੀ॥ ੧੦੦੦॥ ॥
 ਤੇਜਿਖੋ ਇਧਵਾ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਕਰੇਬਦਸੀਸਾਉਸਲਾਗੇ
 ਤਨਪਨਪਰੈ ਤਾਂਤੇਕਰਹੁਕਸੀਸਾ॥ ੧॥ ਵਿਧਵਾਕੀਸਾ
 ਦੀਕਰਹੁਪਾਟਹੁਸੂਖਅਪਾਰਾਪੁਨਮੋਰੀਆਸੀਸਕਉ
 ਪਾਪਤਕਰਹੁਮੁਠਾਰਾ॥ ੨॥ ਸਾਖੀਕਉਪੁਰਨਕੀਓਸੀ
 ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਵਾਕਾਫਤੇਬੁਲਾਈਸਭਨਨੇਲਿਖਕਰ
 ਸਗਰੇਬਾਕਾ॥ ੩॥ ੯੫॥ ॥ ਆਗੇਸਾਖੀ੯੬॥
 ਹੋਰਪਾਰੰਭਹੋਈ॥ ॥ ਸੀਸਤਿਗੁਰਕਰੁਣਾ
 ਭੰਡਾਰਾਮਾਤਲੋਕਪੁਰਨਅਵਤਾਰੀਸਗਤਗੁਰੂਜੇਦੀ
 ਸਿਰਤਾਜਾਵਾਲੀਪੀਥਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ ਦੀਨਦਮਾਲ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕੇਸਾਗਰਾਪੂਰਣਬਹਮਗੁਣਿਨਬਤਨਾਗਰਾ
 ਜੇਦੀਪਾਤਿਸਾਹਅਵਤੀਸਾਸਭਾਮਾਹਿਧਰਰੂਪਹਿਰੀ
 ਸਾ॥ ਗਾਮਠੀਕਰੀਟਾਲਅਬੇਰਾਲਗਯੇਦੀਟਾਨਗੁਰੂ
 ਬਿਨਦੇਗਾਸੰਗਤਦੇਸਬਿਦੇਸਹਿੰਆਈ॥ ਮੇਲਾਲਾਗੇ
 ਅਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ ੧੦੦੦॥ ॥ ਭੋਟਾਚੜੀਅਪਾਰ
 ਪੁਨਬੈਠੇਗੁਰਦਰਬਾਰਾਸੰਗਤਦਰਸਨਕਰਭਈ
 ਆਨੰਦਪੁਨਗੁਰਦੁਆਰਾ॥ ੪॥ ਇਸਪ੍ਰਕਾਰਗੁਰਦੇ
 ਵਅਲਾਯੋਸੰਗਤਕਉਉਪਦੇਸਸੁਨਾਯੋਗੁਰੂਕੀਸ
 ਕੀਕਥਾਰਲਾਈਆਸਾਕੀਪੁਨਟਾਰਸੁਨਾਈ॥ ੫॥

ਕਪੜ ਰੂਪ ਸੁਹਾਵਣਾ ਫਰ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ ਜਾਵ ੩੪੧
 ਨਾਂ ਅੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ।
 ਸੰਗਤ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਕਰ ਆ ਏ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿ
 ਵਾਜੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਪਾਠ ਕੀਜਿ ਜਾ
 ਦਾ ਲਿਖੀ ਹੈ ਜੀ ਜੇ ਪਾਬਰ ਕੀ ਪਾਈ ਪਾਇਆ ਤਾ
 ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾਈ ਜਾਇ। ਜੇ ਪਾਬਰ ਕੇ ਕਹਤੇ ਦੇ
 ਵਾਤਾ ਕੀ ਨਿਹ ਫਲ ਜਾਈ ਸੇਵਾ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਧਾਰ
 ਖ ਕਉ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕਰ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ
 ਰਾਮਚੰਦ ਕਾ ਸੁਰੂਪ ਹਿੰਦੂ ਪੂਜਦੇ ਹੈਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ
 ਸਾਹਿਬ ਬੀ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਹੈ ਬੋਧਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਤੈ
 ਸੇ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਕਾ ਸੁਰੂਪ ਦੇ ਖਰਜਨ ਤਪਸਿ ਮ
 ਰਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਠਕੁਰ ਪੂਜਾ ਕਰ ਕੇ। ਸਿਖਾਂ ਆ
 ਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਿਵ ਲਿੰਗ ਪੂਜਣੇ ਸੇ ਮੁਕਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਉਚਰਿਆ ਹੈ ਸਿਖ ਹੁ ਲਿੰਗ ਦੇਖ
 ਏ ਸੇ ਅਬਾ ਉਸ ਕੇ ਨਾਮ ਲੈਣੇ ਸੇ ਹੀ ਲਾਜ ਮੀ ਹੋ
 ਤੀ ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਪੂਜਣੇ ਸੇ ਮਤ ਮਾਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭੰਗ ਦੇ
 ਫਕਟ ਫਾਲੇ ਕਉ ਮਨੋ ਕਾਮਨ ਬਹੁਤ ਫੁਰਦੀ ਹੈ। ਭੂ
 ਰੇ ਸੰਕਲਪ ਰਚਣੇ ਮਨੋ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਵ ਪਾਰਬਤੀ
 ਕੀ ਭੰਗ (ਜੁਖ ਨਿਧਾਨ) ਕੇ ਸੰਗ ਅਤ ਤਿਪੀਤ ਜੀ
 ਚੰਨ੍ਹ ਨੇ ਆਪਸ ਮੈ ਸੰਬਨ ਕੀਆ ਸੀ ਇਸ ਪਰ ਉ
 ਸ ਕੇ ਉਪਾਸ ਕੀਆਂ ਕਾਮੀਆਂ ਅਰਹੰਡੀਆਂ ਮਨ

ਮਹਿੰ ਸਮਝ ਕਰ ਸਿਟਲਿੰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੀਆ
 ਰੇ ਸਿਟਪੁਜਣਾਂ ਹੱਛਾ ਰੇ ਸਿਟਜੋਗੀ ਸਾਧੂ ਰੇ।
 ਰੇ ਸਿੱਖੇ ਸਿਟਲਿੰਗ ਕਾਨਾਮ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਭੁੰਗ ਪੀ
 ਦਿਆਂ ਸਰਦੀ ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ਕੀ ਲਹੇ ਤਾਂ ਬਾਦੀ ਗੋਰ
 ਖਜੀ ਭੁੰਗ ਤਿਆਗੀ ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਬੈਠ ਜਪੀਏ
 ਨਾਮਾਓਹ ਅਸਥਾਨ ਪੁਜਣੇ ਪਰਣਾਨ। ਵਡਿਆਂ
 ਸਿਉਂ ਕਿਆਰੀਸ, ਚਰਨ ਪੁਜਾਏ ਦਿਸ਼ਨ ਜੀ ਲਿੰਗ
 ਪੁਜਾਇਓਈਸਾ ਸੰਗਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਗੁਰੂ
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸੇਵੀ ਸਿਰਤਾਜ ਸੂਰਜ ਕੁਲ ਭਾਨ
 ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਕੇ ਮਾਨ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਬਾਣ
 ਆਦਮ ਤੇ ਮਾਈ ਹਣ ਸੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿਟ ਪਾਰਬਤੀ।
 ਉਸਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੀ। ਸਿੱਖੇ ਸਬ ਸੂਰ੍ਹ ਰੇ ਰੇ ਸਿ
 ਖਹੁ ਰਾਮ ਤੇ ਰਹੀਮ ਦਾ ਬੀ ਸਮਾਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ।
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸਾਂ ਪਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ।
 ਅਸਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦੇਖੀਆਂ ਹੈ
 ਨ ਬਾਣਾ ਆਦਮੀ ਕੋ ਬੜੇ ਬਰਸ ਹੋਏ ਹਨ ਸਿਟ ਪਾ
 ਰਬਤੀ ਕੋ ਬਹੁਤੇਰੀ ਬਰਸ ਹੋਏ ਹਨ ਏਵੇ ਹਿੰਦੂ ਓ
 ਕਉਂ ਤੁਰਕ ਧੋਖਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫੈਰੀ ਚੋਰ ਯਾਰ ਤੁਰਕ ਦੀ
 ਸੰਗੀਧ ਖਾਣੇ ਪਰ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਪਹਿਲੇ
 ਪਰੀਤ ਸਾਬ ਹਿੰਦੂ ਕੋ ਮੁਸਲਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਿਛੋਂ
 ਉਸ ਕਾਨਾਮ ਵੀਨ ਦਾਰ ਰਖਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਬਰਾਬ

ਰ ਜੈਸਾ ਉਸਕਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਰਖਦੇ ਫਿਰ ਆਦ
 ਰ ਬੀ ਬੋਝਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਲੈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਏਹ
 ਸਕੀਨ ਫਾਲਾਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਪਾਪੀ ਜਦ ਅਪਣਾ
 ਧਰਮ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁ ਇਹ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਬਨਾਵਟੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਸੰਗਤ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੈਠ
 ਤੀ ਕਰ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਕੇਹੜਾ ਇਲਮ ਮਸ
 ਲਾ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਜਿਸ ਕੇ ਸੁਣਨੇ ਕਰਕੇ
 ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਮਨ ਫੇਰ ਕਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਸਲਾਂ ਕਰ
 ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਖਾਹੁ ਏਕ ਤੇ
 ਫਤੁਲ ਹਿੰਦ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਓਸ ਵਿਚ ਜਿਤਨੀਆਂ ਕ
 ਰਮਾਤਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਓ
 ਹ ਸਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਪਣਿਆਂ ਪੀਰਾਂ ਪੈ
 ਰੀਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮ ਲਿਖ ੨ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ
 ਹਨ ਜੈਸੇ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਨਾਰੇ ਵਿਖੇ ਇਕ ਭੁੰਮ ਬੜਾ
 ਭਾਰੀ ਭੁੰਪਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਭਰਿਆ
 ਹੋਇਆ ਅਚਾਨਕ ਭੁੰਬ ਗਿਆ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ
 ਪਾਸੇ ਦੀ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਜਿੰਦ ਲਾੜੇ ਦੇ ਸਮੇਤ ਸੀ ਇਕ ਤੀ
 ਵੀ ਉਨਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਤਖਤ ਕਿਸੇ ਭੁੰਪਾ ਕੜਕ ਕਰ ਕਿ
 ਨਾਰੇ ਤੋਂ ਲਗੀ ਤੇ ਬਚ ਰਹੀ ਓਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਦੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਈ ਉਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਮੀਰਾਂ ਬਤਲਾ ਪਾਸੀ

ਓਹ ਬੁਢੀ ਪੁਕਾਰੀ ਤੂੰ ਬੇ ਦੇਖ ਜਹਾਜ ਮੈ ਰੋਰੋ
 ਹਲ ਟੰਦਾਇ ਆਈ ਬਾਹੁੜ ਮੀਰਾਂ ਜੀ ਸਿਤਾਬ ਕਿ
 ਉਂਦਿਤ ਨਾ ਚਿਠਕਾਇਆਈ॥ ਓਥੇ ਸੀ ਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਰਸਨ ਦਿੱਤਾ
 ਤੁਬਿਆ ਹੋਇਆ ਜਹਾਜ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਆਦਮੀਆਂ
 ਸਮੇਤ ਪਾਰ ਲਿਖਾਇਆ ਜੀ ਇਸੀ ਮਾਫਕ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨ ਸੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀਨੂੰ ਮੀਰਾਂ ਸਾ
 ਹਿਬਾ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਖੋਟੇ ਕਰਮ ਹੋਨ ਦੁਨੀ
 ਆਂ ਵਿਚ ਓਹ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ ਲਿਖ ਕਰ ਪ੍ਰਗ
 ਟਕੀ ਤੇਰੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜਦ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਕੰਨਾਂ ਤਕ
 ਇਹ ਬਾਤ ਪਹੁੰਚਦੀ ਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਖਾਹ ਮਖਾਹ ਦਿ
 ਲਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ॥ ਹੋਰ ਕਰਮਾਤ ਓਹਨਾਂ
 ਵਿਚੋਂ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਭੀ ਨਹੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡੇ ਮੁ
 ਖਟਾਕ ਸਬਦ ਅਰ ਸਾਖੀਆਂ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਓਹ ਤੁਰ
 ਕਦੀ ਸਿਫ ਤੋਂ ਭੁਲ ਜਾਏਗਾ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥਿ ਦ ਸਿਖ
 ਆਲਾਪੋ ਸਿਖ ਨ ਬਹੁ ਰੁਪ ਦੇ ਸਕ ਮਾਯੋ ਮੀਰਾਂ ਸ
 ਹਿਬ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ਏਕ ਰੁਪ ਹਰਿ ਏਕ ਹਿਕਾਮਾ॥੧॥
 ਸੰਗਤ ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਰ ਕਹਿ ਹੇ ਗੁਰੁ ਬਖਸ਼ਹੁ ਮੇਰਾ
 ਸਾਖੀ ਸਿਪੁਰਨ ਹੁਈ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਤੇਰਾ॥੨॥ ਕਰਮੇ
 ਹਰ ਦਸਖਤ ਕੀਏ ਸੀ ਗੁਰੁ ਆਖ ਸਣਾਰਾ ਸੰਗਤ ਪੁ
 ਨ ਆਨੰਦ ਹੂੰ ਚਲੀ ਮੇਰ ਮਨ ਧਾਰਾ॥੩॥ ੯੬॥

੨੫੫੨੩੪੫

ਗੁਰਗੱਦੀ ਸਿੰਘ

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੯੭ ਹੋਰ ਪਾਰੰਭ ਹੋਈ ॥ ॥ ਸੀਰੁ

ਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਮਲੇਰ ਕੋਟ ਲੇਵਿਖੇ ਉਚੱਕੇ ਪੀਰਦਾਰੂ
ਪ ਸਾਜਿਆ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਸੁਰਮਈ ਬਾਣਾ ਰੀਖ
ਆ। ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲਾ ਦਿਤੇ। ੧ ਦਇ

ਆ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰ ਰਸੂਲ ਆਲਮ ਰੀਖਿਆ।

੨ ਬਕਤੋਲ ਸਿੰਘ ਕਾ ਨਾਮ ਬਕਤੋਲ ਮੁਹੰਮਦ ਰੀਖਿਆ ॥

੩ ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਕਾ ਨਾਮ ਖੜਕਾਉਲ ਮੁਹੰਮਤ ਦੀ
ਨ ਸਰਮ ਸਿੰਘ ਚੋਰੀ ਏਲੇ ਹਬ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ
ਜੀ ਆਪਨੇ ਸਰੁਕੇ ਨਾਮ ਬਦਲਾ ਦੀਏ ਪਰਸਾਨੂੰ ਸਬ
ਲੋਗਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲ ਮਾਨ ਦੇ ਇਲਮ ਤੇ ਪੈਰੀਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁਛ
ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਕੁਛ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਕੀ ਦਸਣਗੇ। ਹੁ
ਰੂਜੀ ਟਰਦਿਤਾ ਤੇ ਸਿਖੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਖ ਪਰ ਸਰਸ੍ਰਤੀਆ
ਣ ਬੈਠੀ ਹੈ ਜੇ ਕੁਛ ਕੋਈ ਪੁਛੇਗੇ ਉਸੀ ਕਾਤੁਮ ਉਤਰ
ਦੇਵਹੁਗੇ ਮੌਰੀਗੇ ਸੁਲਾਹ ਕਰਨ ਏਸਤੇ ਮਾਤ ਬਰਭੇ
ਜੇਸੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨਾਂ ਸੁਲਾਹ ਕਰਣ ਦੇ ਏਸਤੇ ਏਹ ਬਹਾ
ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਮੁਕਬਰਾਂ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਹੁ

ਬਿਦਿਸਿਘ ਅਜੇ ਜੀਉਂਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਤਰਾਂ ਇ
ਸਦੇ ਬੇਟੇ ਮਰਦਾਏ ਸਨ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਭੀ
ਹੁਣ ਹਥ ਕਰੀਏ ਇਹਨਾਂ ਮੁਕਬਰਾਂ ਵਿਚ ਬਾਅਦ
ਬਹੁਤ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿਲੀ ਜਾਕੇ ਔਰੰਗੇਜ਼
ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਲੇਰ ਕੋਟਲੇ
ਵਿਚ ਹੈ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਾਜੀ ਉਲਮਾ ਭੇਜੇ ਪਈ ਤੁਸੀਂ
ਜਾ ਕਰ ਉਸਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਹੁ ਓਨ੍ਹਾਂ ਆਇ ਮਜ਼੍ਹ
ਬਦੇ ਮਸਲੇ ਪੁਛੇ ਆਕਰ ਬੋਲੇ ਸਲਾਮਾ ਲੈ ਕਮ
ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੀਦੋ ਫੋਰ
ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਧੰਦੇ। ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁ
ਸ਼ਾਫਰ ਏਹ ਦਰਵੇਸ਼ ਕਬੂਲ ਦਰਾ। ਆਲਮਾਂ ਕਾ
ਜੀਆਂ ਫਕੀਰਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੋ ਪੀਰ ਵਲੀ ਜੀ ਯਾ
ਦ ਖੁਦਾਈ ਮਜ਼ਬ ਮਕਾਨ ਪੇਸ਼ਾਈ ਦੌਲਤ ਖਾਨਾ
ਸਕੂਨਤ ਕਿਥੇ ਹੈ ਇਸ ਮਕੀਆ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇ
ਆ ਅਸਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਹਬ ਖੁਦਾਈ ਯਾਦ ਹਕ ਰਹਾ
ਇਸ ਜਿਸ ਮਕਾਨ ਨਾਨਕ ਵਲੀ ਦਾ ਹਲਦੇ ਉਪ
ਰ ਪੰਜ ਲਗਦਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹੈ
ਨ ਸਭ ਸੁਣ ਕਰ ਬੜੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਸਭਨਾਂ ਅਰਜ
ਕਰੀਜੀ ਜਿਸ ਕਲਾਮ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਕਰਕੇ ਪੰਜ ਲਗ
ਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੀ ਜਿਸ ਵਿਖੇ ਐਡੀ
ਕਰਾਮਾਤ ਐਸਾ ਜਾਨੇ ਵਿਚ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ

ਨਾਨਕ ਵਲੀਦੀ ਪੇਸ਼ਵਾਈ ਮੁਹੀਦੀ ਜਿਤਨੀ ਹੈ ਸ
 ਭ ਖੁਦਾਦੀ ਯਾਦ ਗੀਰੀ ਵਿਚ ਹੈਨ ਇਕ ਜਪਜੀਨ
 ਮਕਲਾਮ ਹੈ ਓਸਕੇ ਬੀਚ ਸਾਹੀ ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ
 ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਜੇ ਕਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਪੀਰ ਦੀ ਐਸੀ
 ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ ਤੇ ਕਲਾਮ ਹੈ ਓਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ
 ਕਾਸਨੂੰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਹੂਆ ਦੋਜਕ ਭਰਣੇ ਕਉ
 ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ ਹਸ ਪਏ ਪੀਰ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਬੇਈਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਏਨੀ ਹੋਨੀ ਚਾਹੀਏ ਐਸੀ ਕਰਾ
 ਮਾਤ ਵਾਲੇ ਪੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬੇਦੀਨ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਕਹੋ ਪੀ
 ਰ ਜੀ ਸਾਰੇ ਮੁਲਖ ਤੇ ਇੱਕੋ ਮਹੀਮ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕੋ
 ਈ ਤਰੀਕਾ ਬੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ॥ ਮਨ
 ਕਰ ਮੱਕਾ ਕਿ ਬਲਾ ਕਰ ਦੇਹੀ ਬੋਲਣ ਹਾਰ ਪਰਮ
 ਗੁਰ ਏਹੀ ਕਹੁਰੇ ਮੁੱਲਾਂ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜਾ ਏਕ ਮਸੀ
 ਤ ਦਸੇ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਪੁਨ: ਜਿਤ ਦਰ ਲੱਖ
 ਮਹੀਮਾ - ਲੱਖ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸ਼ਨ ਮਹੇਸ਼ਾ ॥ ਕਿਸੇ
 ਦੇਸ ਸੁਨਤ ਬੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇਸ ਸੀਸ ਬੀਨ
 ਹੀ ਮੁਨਿ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇਸ ਰੋਜਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਕਿਸੇ ਦੇ
 ਸ ਹਲਾਲ ਬੀ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਫੇਰ ਓਹ ਕਾਜੀ ਉਲਮਾ
 ਪਜ਼ਤੀ ਟੀਆਂ ਮੰਜੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੋਗਾਣਾਂ ਨੂੰ ਪਾਇ ਕਰ
 ਲੈ ਆਏ ਕਹਾ ਹੋ ਪੀਰ ਜੀ ਏਹ ਖਾਂਦੀਆਂ ਪੀਂਦੀ
 ਆਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਬਾਹਣਾ ਕਉ ਚੱਕਣ

ਢਾਈਆਂ ਹੈਨ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ। ਕਿਤੇ ਦ
 ਗ ਬੀ ਨਹੀਂ ਪਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਬੜੇ ਅਸਚਰਜ ਕੀ ਬਾ
 ਤ ਹੈ ਤੋਰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਜਨਾਨੀਆਂ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੜ
 ਫ ਤੜਫ ਕਰ ਮਰਦੀਆਂ ਹੈਨ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਈ ਕੁਛ
 ਹਾਲ ਮਾਲੁੰਮ ਨਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁ
 ਜਰਦੀ ਹੈ। ਨਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜੁਬਾਨੀ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹ
 ਨ ਨਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਏਹ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੀ
 ਆਂ ਹਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਤਨਾਂ ਸੁਣ ਕਰ ਜਪਜੀ ਮੰਤ੍ਰ
 ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਛਿੱਟੇ ਮਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੇ ਕੋ ਦਿੱਸ
 ਟਲੰਗਾ ਓਨਾਂ ਦੇ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਮੋਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕੁ
 ਝੀਆਂ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਚੱਕ ਮਾਰ ਕੇ ਖਾਣ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿ
 ਚ ਅੱਧੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਥੋੜੀ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਸ
 ਬ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਕੁਝੀਆਂ ਖਾਇ ਲੈਣ ਗੀਆਂ ਤਦ
 ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਨਿਕਲੇ ਗੀ। ਜੇਹੜੇ ਕੁਝੀਆਂ ਮਾ
 ਰਦੇ ਹੈਨ ਓਨਾ ਨੂੰ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪ ਖਾਣੀਆਂ
 ਪੈਣ ਗੀਆਂ ਕੁਝੀ ਮਾਰਦੀਆਂ ਸਤ ਕੁਝਾਂ ਨਰਕ
 ਜਾਣ ਗੀਆਂ ਮਾਂ ਪਿਉ ਮਾਸੀ ਦਾਦੀ ਨਾਨੀਂ ਫੁੱਫੀ
 ਭੈਣ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਲੇਸ਼ ਨੂੰ ਫੜੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ।
 ਗਊ ਵੀ ਹੱਤਿਆ ਏਕ ਜੁੱਗ ਕੀਨਾ ਦੀ ਹੱਤਿਆ
 ਚਾਹ ਜੁੱਗ ਸੰਤ ਕੀ ਹੱਤਿਆ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁ
 ਤ ਅਵਤਾਰਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦੇ ਮੋਲਾਦਨ ਹੋਏਗੀ ਜੋ ਬਿਦੇਸ ਆਦਮੀ ਕਾ ਖੂਨ ਕਰ ੩੪੯
 ਹਿਗ ਓਸਦੀ ਕੁਲ ਮਾਰੀ ਜਾਏਗੀ ਅਰਤੇਸ ਪਤਾਪ
 ਘਟਹਿਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁੜੀ ਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੜਕੀ ਦੇਵੇਗਾ
 ਉਸਦੇ ਕੁਲ ਨਹੀਂ ਚਲਹਿਗੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਮਾ
 ਰਨਾ ਭਾਗ ਦਿਓ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂਕੀ ਹੋਰ ਜਟ ਬੈਸ
 ਸੂਦਰ ਪੇਸੀ ਬੈਠ ਪਰਸੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਣ ਹੇਨਿ
 ਹੰਕਾਰ ਅਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਗੱਲ ਤੁਰਕਦੇ ਹਥੋਂ ਰਹਿਅ
 ਵੇ ਤਾਂਬਚਾਂਗੇ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਕੀ ਕਰਮਾਤ ਪਸੀ
 ਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਪੀਰ ਜੀ ਖਾਨਾ ਖਾਓ ਤਿਅ
 ਰਹੈ ਤਾਂਗਨੀਖਾਂ ਨਬੀਖਾਂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਮੁਰੀ
 ਦੇ ਪੀਰ ਰੋਜੇ ਦਾਰੈ ਓਨਾਂ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਨਾ ਖਾਏ
 ਪਰ ਨਾਲ ਦੇ ਖਲੀਫੇ ਤਾਂ ਖਾਇ ਲੈਣ ਬਚਨ ਹੁਆ ਜੂ
 ਠ ਖਾਣੀ ਮਨਹਰੈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾਂ ਬਾਂਟ ਖਾਣੇ ਕਾ
 ਲੈ ਕਰ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਕਰਦ ਭੇਟ ਕਰਹੁ ਅ
 ਰ ਸੀਣਹਿ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕਰ ਪਸੰਨ ਹੁਇ ਕਰ ਛਕ ਲੇਫ
 ਹੁ ਗੁਰੂ ਐਸੀ ਕਰਮਾਤ ਦਿਖਾਈ ਉਸੀ ਸਮਯ
 ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਹੁਇ ਗਇਆ ਮੁਸਲ ਦੇਖ ਕਰ
 ਐਸੀ ਕੁਦਰਤ ਕਉ ਤੈਰਾਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੁਇ ਗਏ
 ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਸਚੇ ਸਾਂਈ ਪੀਰ ਜੀ ਐਸੀ ਤੁਸੀਂ
 ਕੀ ਕਲਾਮ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਬਾਬੇ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਦੀ ਕਲਾਮ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਕਾਬਲ ਦੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ

ਦੇ ਪਜੇ ਟਾਲੀ ਅਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਮੁੰਦਾ ਦਿਖਾਇਅ
 ਏ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਰੀਦ ਹੋ ਕਰ ਰਹੁ ਚੰਕਰ ਹੋਇ
 ਸਭ ਕੇ ਬੀਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾਣਿ ਜਾਣੁ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਹੇ
 ਖੜਕਾਉਲ ਮੁਹਯਤੁ ਦੀਨ ਜੀ ਗੁਪਤ ਖਾਮੋਸ਼ ਹੋਇ
 ਕਰ ਬੰਦਗੀ ਕਰਹੁ ਜਿਸ ਰਾਖੇ ਤਿਸ ਕੋ ਇਨਮ
 ਰੋਸੋ ਮੁਆ ਜਿਸ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ੧੬੬ ॥

॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਇਸ ਬਿਧ ਕੀਓ ਕਾਜੀ ਸਾਬ ਦਿ
 ਚਾਹਾ ਮੁਸਲੋ ਕੇ ਖਾਨੇ ਕਈ ਕੀਓ ਕੜਾਹ ਸੁਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਸੁਪੜ ਅਜਮਤ ਕਉ ਦਿਖਲਾ
 ਇਅਪਨੇ ਸਿੰਘਨ ਕੇਤਈ ਟਹਿਗੁਰੂ ਤੇ ਬੁਲਾਇ ॥
 ੨ ॥ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ
 ਸੰਗਤ ਕਉ ਟਿਕਿਆ ਕੀਓ ਹੋਏ ਸਭ ਮੁਸਹਾਲਾ ॥ ੩ ॥
 ਸੰਗਤ ਪੁਨ ਅੰਧੇ ਕਯੋ ਸੁਨੇ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਟਕਾਅਤਿ
 ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਕੋ ਲਯੋ ਗਏ ਦੁਖ ਅਰ ਪਾਪਾ ॥ ੪ ॥ ੧
 ੬੭ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੬ ਰੋਰ ਪਾਰੀ ਰੋਈ ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕ੍ਰਿਪਾਸਾਗ
 ਰ ਜਗਤ ਉਜਾਗਰ ਹਿਦਧਰ ਮਰਖੰਯਕ ਗੁਣਨ
 ਰਤਨਾਗਰ ਦੀਨ ਦਮਾਲ ਪੰਥ ਕੇ ਟਾਲੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਏਕ ਸਮੈਂ ਗਇਓ
 ਕੋਟ ਵਿਖੇ ਅਤਿ ਉਤਮ ਦੀਨਾਂ ਲਗਾਇ ਕਰ ਆਈ
 ਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਇ ਕਰਕਿ

ਤਾਰਬਕੀਆ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਨਾਮਜਪਹੁ ਵੰਡਛ
 ਰਹੁ ਇਸਨਾਨ ਹਰੇਰੇਜ ਚਾਰ ਘੜੀ ਰਾਤ ਗੰਧੀ
 ਕੀਤਾ ਕਰਹਾ॥ ਦੀਵਾਨ ਕੇ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂ
 ਰ ਇਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੀਏ ਸਿਖਣੀ ਆਨ ਹਾਜਰ ਹੋਈ
 ਉਸ ਪਰ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਬਸਤਰ ਓਵਿਆ ਹੋਇਆ
 ਸੀ ਤਾਂ ਦੇਖ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਲਾਲਰੰ
 ਗ ਦਾ ਬਸਤਰ ਨ ਪਹਿਨਿਆ ਕਰਹੁ ਓਸ ਸਿਖਣੀ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੇ ਕਾਲੇ ਕਪੜੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਪੁੱਤ ਮਰੇ ਹੈਨ ਕੀ ਤੇਰੇ ਬੀ
 ਪੁੱਤ ਮਰੇ ਹੈਨ ਇਤਨਾਂ ਬਚਨ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ
 ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਤੀਸੀ ਦੇਵੇ ਪੁੱਤ ਮਰਗਾਏ॥ ਸਬ
 ਦਾ॥ ॥ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰ
 ਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਪੁਨ: ਸੀ ਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ
 ਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਹੈ ਧੀਵਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਮੰ
 ਗੇਵੇ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਪੁਤਰ ਲੋਕੇ ਸਾਬ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ
 ਕਰ ਲਏ ਪਿਛੋਂ ਧੀਵਾ ਸਾਕ ਕਰੇ॥ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੋਂ
 ਇਸਤਰਾਂ ਕੀ ਫਲ ਪਾਪਤ ਹੋਵੈਗਾ ਸਾਰੇ ਲਾਗੀਲੇ
 ਗ ਅਸਾਂ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਪਈ ਤੁਸੀਂ ਕੰਢੇ ਕੁਮਾਰੇ
 ਸਾਕ ਮੇਂ ਕੁੜਮਾਂ ਦੇ ਮੂਹਿ ਲਗਨਾ ਸਿੱਕੇ ਹੁਨਹੀਂ॥
 ਦਲਾਲੀ ਪਸੂ ਭੇਡ ਦੀ ਫੈਵੇ ਮੰਦਰੇ ਧੀਆਂ ਪੁਤਰਾਂ ਦਾ
 ਤਾਂ ਲਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਟੁਟ ਜਾਏ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ

ਦੁਆ॥ ਇਸਦਾਸਤੇਆਪਦੇਖਹੁ ਬਿਨਹਥੀਫਟ
 ਜਸਨੇਰੇਖੇਤੀਕਦੀਨਹੋਵਨਬਤੀਆਂਕੇਤੇਤੀ॥
 ਦੁਬਨਾਲਦੇਸਤੀਘੋੜੇਨਾਲਹੈਗਾਏਰੇਸਿਖੇਆ
 ਪੁਰੋਪੈਗਾ॥ ਮੂਰਖਾਂਦੇਆਗੂਬੈਲਾ॥ ਤੁਸੀਂਲੋਕ
 ਪਸੂਆਂਦੇਥਾਪਾਰਅਖੀਦੇਖਕੇਕਰਦੇਹੋ ਧੀਪੁਤ
 ਦਾਫਟਜਦਲਾਲਾਂਪਾਸੋਂਕਰਵਾਉਂਦੇਹੋ ਤੁਸੀਂਹੁ
 ਲਾਮਾਂਕੰਗਾਲ ਗੁਰਦੇਖੀਬਾਅਣਾਂਪਰਪਰਤੀਤ
 ਰਖਦੇਹੋ ਗਜੇਸ਼ੀਹੁਮੁਕੰਦਮਕੁੰਤੇਜਾਇਜਗ
 ਇਨਬੈਠੇਸੁੱਤੇ॥ ਤੇਸਿਖੇਪਹਿਛੇਤੁਸੀਂਸਾਡੇਪ
 ਰਦੀਬਾਤਸੁਣਹਾਂ॥ ਆਪਨਹੀਸੀਦੇਇਆਸੀ
 ਗੁਰੂਤਰਿਰੋਇਜੀਕੋਸਾਕਲਾਗੀਆਂਕੀਤਾਸੀ
 ਚੰਦਸੁਹੀਬੋਲੀਲਾਈ ਇੰਟਸੀਚੁਬਾਂਦੀਤੁਸਾਂ
 ਮੋਰੀਭੇਕਿਉਲਾਈ॥ ਉਸੀਇਖੇਪਵੇਕਾਰਣਸੀ
 ਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾਹਿਬਜੀਨੈਲਾਹੋਰੇਇੰਚਰਾਵੀਦ
 ਗੀਆਇਵਿਖੇਗੁਪਤਸੈਨਕੀਤਾ॥ ਨਾਲੇਚੰਦੁਦਾ
 ਪਾਵਟੈਗਾਨਹੋਇਆ॥ ਅਤੇਚੁਗੱਤਿਆਂਦੀਸਤਾ
 ਉਠਗਈ॥ ਲਾਗੀਆਂਕਉਕਿਸੇਭੀਨਪੁਛਿਆ॥
 ਪਿਛੁਨੂੰਅਗਨਪ੍ਰਵੇਸਕੀਤਾਹੁਤਬਦੀਨਅਰੂੜੀ
 ਪਰ ਸਿਖੇਤੁਸਾਂਧੀਜਟਾਈਦੀਕੰਚੇਕੁਆਰੇਕੀ
 ਮਫਿਰ ਮਿਥਣਗਿਲਣਦੀਕੁਚਾਰਰਖਣੀ॥
 ਸੁਰੂਰੇ ਕੁਰਮਾਂਦੇਮਿਲਣਦਾਕੋਈਦੋਸਨਹੀ

ਜਾਣਤੁ ਜਿਸ ਕਉ ਉਡੀਕਣਾ ਹੋਵੈ ਓਸ ਕਉ ਨਾਲ ਹੀ ੩੫੩
 ਲੈ ਕਰਤੁ ਰਣ ਯੋਗ ਮਹੈ॥ ਧੀਅਜਦ ਵਿਆਹੁ ਉੱਦੀ
 ਹੋਵੈ ਉਸੀ ਟਕਤ ਮੰਗੇਵ ਕਰਣ ਯੋਗ ਮਹੈ ਪਿ
 ਛਲੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਮਰਜਾਦਾ ਸੀ ਛੋਟੀ ਲੜ
 ਕੀ ਕੀ ਕੋਈ ਚਾਹਿਨਹੀਂ ਰਖਦਾ ਟਰ ਪਾਪਤਿ ਲੜ
 ਕੀ ਕੋ ਸਭ ਕੋਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲਾਗਤ ਬੋਧਿਨਾਂ ਮਾਨ
 ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਪਸੀਨਤਾ ਜੇ ਘਰ ਟਸਾਵ ਦੇ ਹਨ ਆ
 ਗਯਾ ਮਨੋ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁਗੇ ਬੀਸ ਬਰਸ ਤਾਈਂ ਧੀ ਦਾ
 ਨਿਵਾਸ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰਛੋਟੀ
 ਧੀ ਮੰਗਣੇ ਕਰਕੇ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਫੇਰ ਕੋ
 ਈ ਧਨੀ ਲੋੜਵੰਦ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹੋਨ ਜਬ ਲੜਕੀ ਕੋ
 ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਕੁਛ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਗੇਵੇ
 ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਆਇਚਰਣੀ
 ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਮੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਭੋਗ ਕੀ ਸੁਖ ਨਾਂ ਮੰਨੀ ਹੋ ਜੀ ਮੈਨੂੰ
 ਮੁਸਲੇ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਲਗੇ ਸੀ ਜੀ ਸਦਾ ਸੈ ਰੁਪਾ ਦੇ
 ਕਰ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿਖਾ ਸਚ ਕਹੁਖਾਂ
 ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ॥ ਅਸਾਂ ਤੇਰੀ ਬੜੀ ਰਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੋ ਜੀ
 ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣ ਕਰ ਸਿਖ ਹਥ ਜੋੜ
 ਕੇ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਰ ਕਾਜੀ ਦੀ ਬੇਟੀ ਆ
 ਸਕਰੇ ਗਈ ਸੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਕਾਜੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਰ

ਕੇ ਮੈਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਲੈ ਚੱਲ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਮੈਂ ਕਾਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਨੌਕਰ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਬੇਟੀ ਦੇ
 ਕਹਿਆ ਨ ਮੰਨਿਆ ਉਸ ਨੇ ਅਪਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਾਸ
 ਝੂਠ ਮੁਠ ਏਹ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਮੇਰੀ ਇਜ਼ਤ ਇ
 ਸ਼ਨੇ ਲੀਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨ ਹੋ ਜਾਹ ਤੂੰ ਬੇਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਯਾ
 ਦ ਰਖ ਮੈਂ ਤੂੰ ਫਾਸੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਬੀਰ ਪਰਨਾ
 ਹੀ ਕੇ ਫਾਟਿਆਂ ਮੂਲ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਉ ਪਰਨਾ ਹੀ
 ਕੇ ਸੀਗ ਸੇ ਬਾਦ ਸੁਜਾਖ ਰੋਗ ਹੋਇ ਜਾਇ। ਲਖ ਧ
 ਨੀਤਰ ਪਰ ਪੁਰਖ ਬੀ ਰੋਗੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਲਖ ਦਾ
 ਰੁਸੇ ਘਾਉ ਨਹੀਂ ਮਿਟਦਾ ਬਲੇ ਦੇਖੇ ਹਨ ਹੈਰੈ ਕਰ
 ਦੇ ਮਰ ਗਏ ਹਨ ਕਬੀਰ ਕਾਮੀ ਕੀਨ ਨਰ ਕ ਕਾਪ
 ਝਿਆ ਨਰ ਕੇ ਮਾਂਹਿ ਏਕ ਘੜੀ ਸੁਖ ਕਾਰਨੇ ਫਿਰ
 ਫਿਰ ਜੁਨੀ ਪਾਂਹਿ। ਪਰਨਾ ਹੀ ਪਹਿਨੀ ਫੁਰੀ ਮਤ
 ਕੋ ਲਾਏ ਅੰਗਿ। ਮੈਂ ਸੁਣ ਕਰ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਹੋਰ
 ਨ ਹੋ ਗਿਆ ਲਗਾਤਾਰ ਧਿਆਨ ਕਰਣੇ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਹੀ ਬਸਾਹਿ ਬਜੀ ਕ ਭੋਗ ਪਾਠ ਸੁਖਣਾਂ ਸੁਖੀ
 ਤਾਂ ਗਤ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਜੀ ਦੀ ਉਂਝੇ ਲੜਕੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਆਂਢੇ
 ਨੇ ਬੇੜੀਆਂ ਖੋਲੀਆਂ ਹਰ ਪਕਾਰ ਕਰ ਲਗੀ ਮੇਰੇ
 ਤਾਂ ਈ ਸਮਝਾਫਟੇ ਮੈਂ ਚੁਪ ਹੋਇਆ ਅਰ ਉਸ ਨੇ
 ਇਹ ਬਾਤ ਸਮਝ ਲਈ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਮੇਰਾ ਕਹਿਆ

ਸੀਨ ਲੀਤਾਏ ਮੈਂ ਸੁਚੇਤੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਪਰਚ ੩੫੫
 ਲਿਆ ਆਇਆ ਅਰ ਪਹਿਰੇਵਾਲੇ ਖਬਰ ਪਾ
 ਇਕਰ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਤੇ ਇਲਾਏ ਪਰਹੇ ਗੁਰੂ ਤਾਣੀਬ
 ਨਿਵਾਜ ਜੀਤੁਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਓਨਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ
 ਵਿਚੋਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਕੜ ਨਾ ਸੱਕਿਆ ਬਰਨ ਹੋਇ
 ਆ ਸਿਖਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਆਇ ਗੁਰੂ ਹੋ
 ਅਰ ਇਸੇ ਦੇ ਹੀ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਕਲਿਆਣ ਪਾਪਤ ਹੋ
 ਤੀ ਹੋ ਸਾਰੇ ਜਹਾਨ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਤੁਗਤੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱ
 ਚ ਹੋ ॥ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਆਸਰਾ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ
 ਭੋਟ ਨਹੀਂ ਠਹੇਗਾ ਇਕ ਪਾਠ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਦਾ ਟੇਦ ਦੇ ਸਾਠ ਪਾਠ ਫੇਰ ਬੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ
 ਹੋ ਸਕਦੀ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਕਉਂਕ
 ਹੋਂ ਫਿਰ ਦੀ ਨੋਂ ਕਰ ਅੰਤ ॥ ਪਾਇ ਭੋਗ ਸੰਗਤ ਕਰੈ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਹੈ ਬਿਅੰਤ ॥ ੧ ॥ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
 ਰੂ ਪੰਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਆਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਕਹਿ ਸੰਗਤ ਭ
 ਈ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੯੯ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ
 ੯੯ ਹੋਰ ਪਾਠ ਭੁੱਤੇ ਈ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ
 ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥ ਕਾ ਟਾਲੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ
 ਪੂਰਨ ਅਫਤਾਹ ਜੋਫੀ ਕੁਲਦੀ ਪਕ ਕਲਗੀ ਧਰ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਧਰਮ ਬਿਬਾਹਰਨ
 ਤੁਰਕ ਬਿਰਾਹਨ ਏਕ ਸਮੈਂ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁ

ਟੀ ਵਿਦਵਾਨ ਬੁਧਿਵਾਨ ਪੰਡਤ ਇਕਤਕਰਭਾਰੀ
 ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਸਿਖੋ
 ਸਤਿਖਾਲਸਾਰਾ ਭੁੰਟ ਇਥੇ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋਇਹਗਾ
 ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਗੁਰਬਾ
 ਟੀ ਦਾਉਪਦੇਸ਼ ਅਰਥਿਥੈ ਮੁਕਤ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਖੀ
 ਆਂਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ ਨਾਮ ਜਪਾਵੇ ਰਹਿਤ ਮਿਜਾ
 ਦਬਤਾਵੇ ਅਮਿਤ ਛਕਾਵੇ ਮਨ ਮੁਖਤਾਵੂਰ ਕਰ
 ਵੇਵੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਨਾਂ ਕਰਾਵਨਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ
 ਦਾ ਪਰਮ ਧਰਮ ਹੈ॥ ਆਗੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਮਨ ਮੈਂਕ
 ਪਟ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਤੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ
 ਸੀ ਕਰਦੇ ਸਭਨੂੰ ਭੋਟੇ ਬਣਾਇਕਰ ਆਪ ਬੜੇ
 ਬਨਦੇਸਨ ਤਥੀ ਤਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਤੇਜ ਪਟ ਗਯਾ
 ਤੁਹਾਡਾ ਤੇਜ ਬਦ ਗਇਆ ਆਪ ਜਪੇ ਅਵਗਨ
 ਮਜਪਾਵੇ ਨਾਨਕ ਓਹ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤ ਪਾਵੇ॥

ਇਕ ਸਿੱਖਣੀ ਅਰਜ ਕਰੀਜੀ ਮੇਰੇ ਨੇੜ ਦੁਖ
 ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਪਾਪ ਕੀਤਿਆਂ ਬੰ
 ਬੰਨਾਂ ਦੇਹੀ ਕਉਂ ਕਦੀ ਬੀ ਕਸਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਦਾ॥
 ਸਿੱਖਣੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਜੂਆ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰ
 ਨਾਲ ਖੇਤਦੀ ਹੋਵਦੀ ਸੀ ਅਰਜੁਆਂ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਸੇਂ
 ਮਾਰਦੀ ਸਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੁਆਂ ਬਣ ਭਾਰੀ ਪਾਪ
 ਹੋ ਮਾਰਨੀਆਂ॥ ਨੀਵਨ ਕਉਂ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂਦੀ

ਗੁਣਿਆ ਕਰ ਜੇਕਰ ਧਨ ਸੁਖ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਨਾਮਦਾਨ ੩੫੭
 ਜਪ ਕਰਤੁ ਹਸਤੀ ਚੀਟੀ ਤਿਨ ਲੋ ਆਦੀ ਏਕ
 ਅਖੰਡਤ ਬਸੈ ਅਨਾਦੀ। ਰੇ ਸਿਖਣੀਓ ਜੁ ਕਉ
 ਧੀ ਜੈਸੀ ਜਾਣਹੁ ਕਾਟਨੇ ਪਰ ਬਾਹਰ ਕਿਨਾਰੇ ਸੁਟ
 ਦੇਣਹੁ ਜੁ ਖਟ ਮਲ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੈਨ ਜੁ ਦੇ ਕਾਟ
 ਨੇ ਸੇ ਕੋਈ ਮਠਵਾ ਨਹੀਂ ਤੀਫੀਆਂ ਆਤਮ ਪਾਤਕ
 ਰਦੀਆਂ ਹੈਨ ਜੁ ਕਾ ਵੇਹ ਵਿਖੇ ਧੀ ਪੁਤ ਜਿਤਨਾ ਦਾਣ
 ਹੈ ਮਾਰਕੇ ਹਥਾਂ ਕਉ ਲਾਵਣਾ ਲਹੂ ਕਾ ਭਾਰੀ ਦੇਸ ਹੈ
 ਸੱਪ ਅਰੁਹਾਂ ਤੇਮੁ ਏਹ ਤਿਨ ਮਨੁ ਖਦੇ ਵੈਰੀ ਹੋਣ ਏ
 ਹਮਾਰੇ ਜੋਗ ਹੈਨ ਸਗੀਰ ਦੀ ਗੁਣਿਆ ਪੁਨਿ ਹੈ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਖਾਲਸੇ ਪਿੰਡ ਭੁਰਕਾਂ ਦਾ ਲੁੰਟਿਆ ਸੀ ਭਾਂਡੇ ਤੁ
 ਰਕਾਂ ਦੇ ਭਿਟੇ ਹੈਨ ਰੇ ਸਿਧੋ ਅਗਨ ਵਿਖੇ ਪਾਇ ਕਰ
 ਸੋਧ ਲਓ ਦੇਸਨਹੀਂ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧ ਕਰ ਲੀਗਰ
 ਕਰ ਲੇਵਹੁ। ਕਿਸੇ ਕਉ ਸੁਖ ਦੇਈਏ ਆਪ ਕਉ ਸੁ
 ਖ ਮਿਲਦਾਰੇ ਗੁਰੂਜੀ ਸਿਕਾਰ ਮਾਰ ਕਰ ਆਏ
 ਸੀਗਤ ਪੁਛਿਆ ਰੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸਾਂ ਜੀਉਹਤਿਆ ਕਿਉ
 ਕਰੀ ਹੈਂਜੀ ਤਾਂ ਸਿਕਾਰ ਪੁਰ ਗੁਰੂਜੀ ਅਮਿਤ ਕੇ ਛੱਟੇ ਮ ०
 ਰੇ ਸਹੇ ਬਦੇਰੇ ਹਰਨ ਖਗ ਤਿਤਰ ਸਰੁ ਕੇ ਸਤੁ
 ਜੀਉਓਂ ਰੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਰੂਪ ਧਾਰਕਰ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰਕਰ
 ਦੇ ਬੈਕੁੰਠ ਪੁਰੀ ਗਾਏ ਸੀਗਤ ਦੇਖ ਕਰ ਧੀਨ ਗੁਰੂਜੀ
 ਧੀਨ ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਥ ਕਰਣ ਲਗੇ ਰੇ ਸਿਖੇ ਸੀਤੋ ਛਕੇ

ਤਹੁ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਇਸਤ ਧਰਮ ਕੇ ਸੀਗ ਪੀਤ ਅ
 ਰ ਪਤੀਤ ਰਾਖਹੁ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਸੀ ਤਬ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ
 ਸਾਥ ਫਿਰੋਧ ਨ ਕਰਹੁ ਮਿਤਾਈ ਫਰਤਣ ਦਿਰਮਾਨੁ
 ਖਦੀ ਭਠੀ ਸੋਗੁ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਪਣਿਆਂ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਅਰਸ
 ਕਿਆਂ ਨਾਲ ਫੈਰ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਸਗੋਂ ਪੀਤ ਰਾਖਣੀਂ
 ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਾਰਯ ਸੁਠ ਬੋਲਕਰ ਤਬ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਕਾ
 ਰਈ ਫੱਸ ਕਰਾਉਂਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਬਿਗੜਣਾ ਨੂੰਹ ਕ
 ਉਂ ਧੀਅਕਉਂ ਸੱਸ ਮਾਂਦਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪੁੱਛਣਾ ਧਰ
 ਮਹੈ ਸਹੁਰੇ ਕਉਂ ਪਿਤਾ ਜਮਾਨ ਜਾਣ ਕਰ ਜੇਵਾਟ
 ਹਿਲ ਕਰਣੀ ਯੋਗਮਰੈ ਜੇਕਰ ਸਹੁਰਾ ਆਪਣੀ
 ਨੂੰਹ ਧੀਅ ਕਉਂ ਭੁਲੀ ਪਰਕਾਰ ਨ ਜਾਣੇ ਅਰਨੀ
 ਯਤ ਖੋਟੀ ਕਰਹਿ ਉਸ ਕੇ ਸਰੀਰ ਕਉਂ ਰੋਗ ਲਾਗਹਿ
 ਰਾ ਨਾਲੇ ਧੀ ਕਸਾਈ ਬਣੇਗਾ ਨੂੰਹ ਦਾ ਧੀਅ ਵੇਨ
 ਲੇ ਲਿਹਾਜ ਅਦਬ ਬਹੁਤ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰ
 ਸ ਬੀਸ ਦਾਣਾ ਧਰ ਕਰਣਾ ਹੈ ਧੀਅ ਤਾਂ ਪਰਾਇਆ ਮਾ
 ਲ ਹੈ॥ ੧ ਸਿਖੇ ਚਾਰ ਲੱਖਣ ਤੀਵੀਆਂ ਦੇ ਦੇਖ
 ਕਰ ਤੁਸਾਂ ਪਸੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ੧ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣ
 ੨ ਹਸ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਣੀ ੩ ਸਰੁ ਕਿਸੇ ਬੋਲੁ
 ਣਾ ੪ ਹਰ ਕਿਸੇ ਪਰਦਇਆ ਕਰਣੀ ਏਹ ਸੁ
 ਭਾਵਕ ਹੀ ਲੱਖਣ ਹੈਨ ਅਰ ਇਹ ਬਾਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪੱ
 ਕੀਆਂ ਰੱਖਣੀਆ ੧ ਨੰਦੀ ਦਿਰ ਨਹੀਂ ਫੜਨਾ॥

੨ ਪਰਾਈ ਸੇਜ ਪਰ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਧਰਣਾ ੩ ਪਰਾਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਕੱਲੀ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ੪ ਬੋਝੇ ਨੂੰ ਕਸਾਨ ਹੋਵੇ ਪਰ ਬੀ ਕਿਸੀ ਨਾਲ ਬਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ੫ ਬਿਨਾ ਪਛਾਣ ਕੀਤੇ ਪਰਾਏ ਘੋੜੇ ਪਰ ਅਰ ਪਰਾਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਰ ਸਟਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵਣਾ ੬ ਨਸੇਬਾ ਦੀ ਸੂਲੀ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਮਦੀ ਸੂਲੀ ਹੈ ਜਿ ਰਰਤਾਂਈ ਜਿੰਦਗੀ ਹੋਵੇ ਤੁਸਾਂ ਏਹ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਣ ਪਦਾਰਥ ਅਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧੀਆਂ ਦੇ ਫਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਗਾੜ ਕਰ ਪਸੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਅਪਣੀ ਤੀਫੀ ਨਾਲ ਵੈਰ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਵੈਰੀ ਦਾ ਵਿਸਾਹ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ੭ ਅਪਣਾ ਇਸਟ ਧਰਮ ਪੁਜੀਚਿ ਪਰਾਈਆਂ ਜਿਫਤਾਂ ਨਾਲ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਬਣਤਾ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਹਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਚੋਰੀ ਚੁਗਲੀ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਸੁਠ ਬੋਲਣੇ ਸੇਂ ਕੋਈ ਪਰਸਿਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂਭੀ ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਸਚ ਬੋਲਣੇ ਸੇਂ... ਕੋਈ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂਭੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਜਾਨਦੀ ਗਛ ਆ ਦੇ ਲਈ ਸੁਠ ਬੋਲਣੇ ਦਾ ਕੋਈ ਭੁਨਾਹ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਕੋਈ ਖਾਣਾ ਅਸੁਧ ਖਾ ਲਏ ਯਾ ਪਾਣੀ ਆਦਿਕ ਪੀ ਲਏ ਤਾਂ ਓਸ ਦਾ ਗੁਪਤ ਓਪਾਉ ਕਰੀਏ ਪੁਨ: ਰੋਲਾ ਨਹੀਂ ਪਾਵੀਏ ਪਰ ਵਿਖੇ ਬਿਬਚਾਰ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਪੜਦਾ ਪਾਣਾ ਯੋਗਮ ਹੈ ਜਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ

ਧਨ ਯਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ ਘਰ ਲਿਆਉਣੇ ਲਈ ਮ
 ਹੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪੁਛਣਾ ਚਾਹੀਏ ਪਾਪ ਕਰਣੇ ਲਗੇ
 ਆ ਰੋਰ ਕਰਣੀ ਚਾਹੀਏ ਬਚ ਜਾਈਏ ਧਰਮ ਕ
 ਰਣੇ ਵਿਖੇ ਰੰਚਕ ਭਰ ਬੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਯੋਗ ਅੰ
 ਰੇਰੀ ਦਾ ਮਾਲ ਖਾਏ ਪਛੋਤਾਏ। ਸਿਖੇ ਜੋ ਕੋਈ
 ਮਰੇ ਓਸ ਦੀ ਭੁਜਮ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚ ਪਾਇ ਕਰ ਦਬਾ
 ਉਣੀ ਪਹਿਲੇ ਭਾਂਡੇ ਕੰਦੇ ਉਪਰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਨਾਂਉ
 ਜਾਤ ਉਮਰ ਪਿਤ੍ਰ ਲਿਖ ਕੇ ਪਕਾਈਏ ਇਕ ਸਿ
 ਘ ਖਜਾਨ ਸਿਘ ਨਾਮ ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਦਸਵੀਂ
 ਧਕੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈ ਰੁਪਯਾ ਚਰਨ ਗੁਰੂਕਿ
 ਆ ਅਗੇ ਰਖ ਕਰ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਗੁਰਾਂ ਅਚਨਕੀ
 ਤਾ ਸਿਖਾ ਨਿਹਾਲ ਲਾਗਰੀ ਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਇ
 ਆ ਪੰਥ ਤਾਂ ਬੈਠਾਏ ਅਰਦਾਸ ਸੋਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਟਰ
 ਤਾਟਰੁ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤ ਤਾਰਕ
 ਰ ਸੀ ਸੋਈ ਦੇ ਨਿਯਾਨ ਦਰਸਨ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋ
 ਇਕੀਨੇ ਸਭੇ ਨਿਹਾਨ ॥ ੧ ॥ ਭੇਟ ਬਹੁ ਸੰਗਤ ਦਈ-
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਆਇ ਹਜੂਰਾ ਯਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ਭੁਲ
 ਣਾਈ ਪੁਨ ਭੂਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰੀ ਨ ਸੀ ਹਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਖਨ
 ਅਪਠ ਅਪਾਗਾ ਸਾਖੀ ਸੀ ਪੂਰਨ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਖੁਦ
 ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿਖਨ ਕੇ ਤਈ ਦੀਨੋ ਗੁਰੂ ਫਕਾ
 ਇਸ ਸਿਘ ਸਜੇ ਬਹੁ ਗੁਰੂ ਘਰ ਯਾਹਿ ਗੁਰੂ ਫਤੇ ਅਲਾਇ

ਹੱਸ ਅੰਕ ਦੀ ਚਲੀ॥

॥ਸੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿ

ਟਜ, ਸੋਢੀ ਕੁਲ ਭਾਨ, ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਕੇ ਮਾਨ, ਨਿਤਾਣ
ਆ ਕੇ ਤਾਂਣ, ਕਲਗੀ ਧਰ ਸਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੰਤੂ ਸਾਹ
ਬਣਿਖੇ ਏਕ ਸਮੈ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਸੰਗਤਾਅ
ਪਰ ਅਪਾਰ ਚੌਰੇ ਚੌਰ ਸੇ ਬਿਅਤਿ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਬਾਰ
ਰਹਿਖੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਕਉ ਆਟਤ ਭਇਆ॥

ਸਤਿ ਗੁਰਾਂ ਸੀ ਮੁਖਟਾਰ ਬਰਨ ਉਚਰਿਆ॥

ਨਦੀਆਂ ਘਾਹਿ ਵਿਛੁਨੀਆਂ ਮੇਲਾਂ ਸੋ ਜੋਗੀ ਰਾਮਾ॥

ਬਘੋਲ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁ
ਰੇ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਦਾ ਟਿਆਹ ਸੀ ਸਫਾ ਸੋ ਗੁਪਾ ਦਸੁਣੀ
ਧਆਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਲੈ ਲਵੇ ਜੀ ਬਰਨ ਹੋਇਆ ਸਿੱਖਾ
ਤੇਰੀ ਭੇਟ ਗੁਰੂ ਅੰਗੀ ਕਾਰਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਤੇਰਾ ਪੁਨ ਲੰਗ
ਰਹਿਚਨਹੀਂ ਪਾਣਣਾ ਗੁਰੂ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਸਿੱਖਾਤੂ
ਜਨੇਤ ਦੇ ਟੇਲੇ ਰੂਮ ਕੋ ਉਂਚੀ ਬਾਂਚੋਂ ਕੀ ਪਰ ਬੈਠਾਇ ਕਰ
ਪਸਾਇ ਫੁਕਾਇਆ ਸੀ ਮੇਰਾ ਸਿਖਾਂ ਕੇ ਸਾਂਧਾਰੀ
ਆਂ ਜਮੀਨ ਉਤੇ ਬੈਠ ਕਰ ਪਸਾਇ ਫੁਕਿਆ ਸੀ ਜੈਸ
ਵੁਛੀਆਂ ਨਾਈਆਂ ਦਾ ਮਾਨ ਜਫਾਈਆਂ ਦੇ ਪਰਕਾਰ
ਕਰਵੇ ਹਉ ਜਦਾਂ ਦੇ ਰੂਮ ਕੀ ਜਰ ਗੁਰੂ ਹੋਨ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਮੁਨਾਸਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਲਾਫੀ ਟਾਂਹ ਲਵ ਲੈ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਆਪਣੇ ਉਂਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਈਂ ਨਾਹੀ ਬਣਾਓ॥

ਹੇ ਸਿਧੋ ਪਿਆਰਿਓ ਤੁਸੀਂ ਮੁਰਖਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਆ
 ਦਤਾ ਨੂੰ ਤਮਾਗ ਦੇਵਹੁ ਸੇਰਦਾ ਬਾਣਾਂ ਪਹਿਰਕਰ
 ਕਾਣੇ ਭੁਤਿਆਂ ਦਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਨ ਕਰੋ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਹਾਥੀ
 ਆਂ ਪਾਸਹੁ ਨਹੀਂ ਡਰਹੁ ਹੁਕਮ ਪਰਚਲਹੁ॥ ਜਨੇ
 ਤਪਸਾਇ ਫੁਕਲਏ॥ ਪਿਛਹੁੰਨੁ ਮਖਾਏ ਜਿਮੀਨ
 ਪਰਬੈਠ ਕਰ ਕੂਮਾਂ ਕਉ ਮਥਾਨਹੀਂ ਟੇਕਣਾਂ ਮੀਰਜ
 ਦਾ ਉਸਦਾ ਨਾਉਂ ਸੋਢੇ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੋ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਜ਼ੀਮ ਦੀ ਕੀ ਬਾਤ ਹੈ ਜੀ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤ
 ਸਾਹ ਜੀ ਕਹਾਹਿ ਸਾਬ ਕਾਨਾਉਂ ਨਜ਼ੀਮ ਹੈ ਕਲਜੁਗ
 ਵਿਚ ਭੁਜਨ ਕੀਰਤਨ ਕੇ ਸਾਥ ਸਰਬ ਕਾਰਯ ਸਿੰਧੋ
 ਤੇ ਹੈਨ ਤੁਸੀਂ ਨਾਮਦਾਨ ਦੀ ਸਾਧਨ ਧਾਰਹੁ ਸਿਖਾਂ
 ਸੀਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਖੜੀਆ ਹਿੰਦੂਆਂ ਜੋਟਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਰਲ
 ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪਾਸਹੁ ਬਜੇ ਕਰ ਪਾ
 ਰਬਨਾਂ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਆਗਮਾ ਹੈ ਕਿਮ
 ਲੇਵੁ ਦੇ ਤਾਂਈ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾਂ ਓਹ ਸਭੁ ਭੀਖ ਮਾਂਗ
 ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਭਾਣਣਾ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ
 ਜੀ ਬਚਨ ਹੂਆ ਤੁਰਕ ਦੀ ਗੱਫਿਆ ਕਰਨੀ ਅਰਤੁ
 ਰਕ ਪਰ ਗਹਿਮ ਕਰਣਾਂ ਸਰਪ ਕੇ ਤੁਲ੍ਹਾ ਹੈ॥ ਉਹ
 ਭੀਖ ਖਾਇ ਕਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਬੁਰਾ ਤੱਕ ਦੇ ਹਨ ਹਿ
 ਦੂ ਕਦੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਪੁੰਨ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ
 ਤਾਂ ਭੀ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਗਹਿਮ ਰਖਦੇ ਹਨ ਹਿੰਦੂ ਦੇਵਤੇ ਤੁਰੂ

ਪਰੈਨ ਤੁਰਕ ਰਾਕਸ ਸਮਾਨ ਹੈਨ ਜੇੜਾ ਉਨਕ ੩੬੩
 ਉਦਾਨ ਦੇਵਣਾ ਹੈ ਓਹ ਰੋਜ਼ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚ ਪਾਇ ਕਰ
 ਰਖੇ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੇ ਓਹ ਕਿਸੇ ਗੁਰਮੰਦਰ ਦੇ ਲੰਗਰ ਵਿ
 ਚ ਦਿਓ ਯਾ ਕਿਸੇ ਇੰਦਰ ਜਾਲੈ ਇੰਚ ਮਦਦ ਦੇ ਬਾਂਦਿ
 ਓਹ ਉਸਕੋ ਕਹੈ ਜਿਥੇ ਪਹੁਚਾਉਣਾ ਸੀ ਪਹੁਚਾਇ ਦਿ
 ਤਾਰੈ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚੇਰ ਤੁਰਕ ਘਰੇ ਖਾਲੀ ਜਾ
 ਏ ਦੇਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਸੰਗਤ ਹਥ ਜੇੜ ਕਰ ਅਰ
 ਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹਿ
 ਦੁਆਂ ਬੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੋ ਤੁੰਦੇ ਹੋਨ ਓਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ
 ਦਾਨ ਪੁਨਿ ਪਿਤਰਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਕਉ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕਉ ਨਹੀਂ
 ਮਿਲਦਾ ਓਸ ਬੋ ਸਬ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹਨਾ
 ਓਨਾਂ ਦੇ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬ ਇਚ ਜਾ ਕੇ ਫੇਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ
 ਕਿਉਂ ਦਾਣਾ ਰਖਦੇ ਹੋਨ ਮਾਲਕੀ ਕੋਠਾ ਘਰ ਸਮੀਨ
 ਨੂੰ ਵੰਡ ਲੈ ਦੇਹਨ ਇਕ ਭਾਈ ਹਿੰਦੂ ਹੋਤਾ ਹੈ ਦੂਜਾ ਮੁ
 ਸਲਮਾਨ ਮਜ਼ਬ ਤੇ ਦੀਨ ਦੇ ਹੋਏ ਮਾਲਕੀ ਸਾਂਝੀ ਰ
 ਹੀ ਏਹੋ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਬੜਾ ਜੁਲਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਬਾਦ ਸਾਹੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਹੈ ਸਾਡੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਜਟਾਂ
 ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਣਦਾ ਨਹੀਂ ਸਾਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਜਾ
 ਵਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਰਾਢਾ ਰੋਗ ਲਗਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਧਰਮ
 ਤਾਗ ਬਾਪਦਾਦੇ ਦਾ ਨਾਮ ਗਣਾਏ ਰੂਬਾਏ ਅਰਮਾ
 ਲਕ ਬਣੇ ਜੇ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਗਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁ

ਸਲ ਮਾਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਦਸਹੁ
 ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿਖੋ ਪਿਆਰਿਓ ਧੀਰਜ ਪਰਹੁ
 ਤੁਰਕ ਬੇਦੀਨ ਦਾ ਜੁਲਾਸੀ ਰਾਜ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁ
 ਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਦੇਖੀ ਟਾਲੇ ਧਰਮ ਰਾਜ
 ਕਰਣਗੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰੋਸੇ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲੇ
 ਗਾ ਤੁਹਾਡੀ ਮਨੋਨਗੇ ਤਬ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਤ ਪੋਤਰੇ ਦੇਣ
 ਤੇ ਸਰੀਖੋ ਕਰੇ ਹੁਸਮਾਰ ਪੰਡਤ ਦਾਤਾਰ ਰਾਜੇ ਮਹ
 ਰਾਜੇ ਬਾਨੇਦਾਰ ਸਰਦਾਰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਤਾਸੀਲਦਾਰ
 ਹਾਕਮ ਹੋਣਗੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੰਜਾਬਨੂੰ ਧਰਮ ਦਾ ਰੰਗ ਚ
 ਕਾਹਿਗਾ ਖਾਲਸਾ ਪਬਲ ਹੋ ਕਰ ਧਰਮ ਮਿਰਜਾ
 ਦਾ ਬੀਨਹਿਗਾ ਅਨੰਦ ਅਰ ਸੁਖ ਕੇ ਤਾਂਈ ਭੋਗੇਗਾ
 ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਗਫਿਅਾ ਕਰਾਂਗਾ ਹੇ ਸਿਖੋ ਰਹ
 ਸਮੇਂ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਤਬ ਸਗਰੇ ਕਾਰਖ ਰਾਸ ਹੋਹਿਗੇ
 ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਹੁ ਕੋਈ ਬੇਦੀਨ ਹੋਇ ਕਰ ਮਾਲਕ
 ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀਗਤ ਨੇ ਹਾਬ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਸਮਾਂ ਕਬ ਆਵਹਿਗਾ ਜੀ
 ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਉਨੀਸੈ ਸੀਮਤ ਦੇ ਪਿਛੇ ਇਹ
 ਸਭ ਅਨੰਦ ਹੋਵਹਿਗਾ ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ ਜਪੋ ਸੁਪਾਤ
 ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਵਹੁ ਮੁਰਖ ਬੀਤਹੁ ਚੁਗਲੀ ਨਿਦਾਨ
 ਕਰਹੁ ਆਪੋ ਬਲੀ ਨਾਲ ਫੇਰ ਨਾ ਕਰਹੁ ਸੀਗਤ
 ਪੁਛਾ ਹੇ ਪੁੱਤੁ ਅਪਨੀ ਆਰਜਾ ਦਸਹੁ ਕਿਤਨੇ ਬ

ਹਸ ਤੁਸਾਂ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇ ੩੬੫
 ਅ ਸੀਮਤ ੧੭੬੫ ਤੇਰੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਗ
 ਟਕਰੀ ਅਹਿੰਗੇ ਫੇਰ ਗੁਪਤ ਅਗਸੰਗ ਖਾਲਸਾ ਕੇ
 ਹਿ ਕਰ ਸੰਗਤ ਕੀ ਗਛਿਆ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਸ ਬਾਨ
 ਪਿਸ ਜਿਘਮਿਲ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਸੋਧਿੰਗੇ ਮੈਂ ਜਾ
 ਜਹ ਨਾਜਰ ਹੋ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਰੇ ਸਿਧੇ ਤ
 ਮਾਕੁ ਦੀ ਨਸ ਫਾਰ ਲੈਣੀ ਚੁੜੀ ਨਾਲ ਭੋਗ ਕਰਨਾਇ
 ਕਸਮਾਂ ਤੈ। ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤੁਰਕਾ ਦੇਲਾਂ
 ਫਨ ਕਰੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮਧ ਦਰਬਾਰਾ ਸਿਖਨ ਸੇਂਕਰਣ
 ਕੇ ਤਿਆਗ ਸਤੀ ਕੁਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿੱਖ
 ਸੁਨੇ ਕਰਨ ਮੇਰੇ ਜੁਯਾਦਾ ਪਾਂਚ ਸਿੰਘ ਅਰਦਾਸ ਕਰ
 ਬੈਠੇ ਚੋਟੁ ਦਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਦਰਸਨ ਚਾਹੀਏ ਕਰ
 ਨੇ ਮੇਰੇ ਜੁਰੂਗਾ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਅੰ ਪੀਬ ਕੇ ਕਰ ਲੇ ਦਰਸਨ
 ਰੂਹਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਹੀ ਭਵਿਖ ਸਤੁ ਬਾ
 ਤਾ ਏਕ ਸਮੇਂ ਮਿਲ ਖਾਲਸਾ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਤਾਤਾ ॥ ੪ ॥
 ਅੰਮਤ ਸਰ ਗੁਰ ਪਾਇਏ ਮਿਲ ਕਰ ਪੀਬ ਸੁਜਾਨਾ
 ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਕੇ ਲੀਏ ਕਰੈ ਉਦਯੋਗ ਮਹਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸ
 ਹਿ ਬਜਰੇ ਮੇਰ ਪੁਨ ਦੇਵੈ ਲਾਖ ਹਜਾਰਾ ਕਪੂਰ ਬਲਾ ਪਾਇ
 ਆਲੀ ਅਹਿੰ ਜੀਵ ਸਾਥ ਲੇ ਰਾਹਾ ॥ ੬ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਕੇ
 ਵਿਖੇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪਠਾਹਾ ਤੁਹਾ ਹੋਇ ਪਠਾਹ ਪੁਨ ਟਿੰਟਿ
 ਕਾ ਅਸਗਾਹਾ ॥ ੭ ॥ ਬਹੁਤ ਦੁਸਟ ਮਿਲ ਗੁਪਤ ਅੰ ਸੋ

੩੬੬ ਕਾਮ ਨ ਹੋਇ ਪਰ ਇਸ ਕਾਰਜ ਕੇ ਤਈ ਤੋੜਨ ਸਾਕੇ
ਕੋਇ ॥ ੯ ॥ ਏਪੀ ਟਾਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕਰ ਹੈ ਕਾਜ ॥
ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਟੀਚਾਰ ਕਰ ਕਾਰਜ ਹੋਇ ਸੁਕਾਜ ॥ ੯ ॥ ਸਾ
ਰੇ ਸਿਖਨ ਕੇ ਤਈ ਮੇਰੀ ਅਗਸਾਏ ਹੁ ਅਮਿਤ ਸਰ
ਪਰ ਇੰਦ੍ਰ ਨਾਰਚੀਓ ਸਾਥ ਸਨੇਹ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ
ਪਰ ਕਾਸ ਕਰ ਸਿਖਨ ਪੈ ਉਪਦੇਸਾ ਫਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
ਫਤਹ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਰਗੋਸਾ ॥ ੧੧ ॥ ੧੦੦ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਰੁਖਾਂਟਾਲ ਗਾਮ ਕੀ ਚਲੀ

ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪੰਥ ਕਾ ਮਾਲੁਕ ਜਗਤ ਗੁਰੂ
ਰੁਖਾਂਟਾਲ ਗਾਮ ਟਿਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਚਾਰੋ ਕੁੰਟ ਕੀ ਸੰਗਤ ਆਈ ਗੁ
ਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿ
ਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੇ ॥
ਸਿਖਾਂ ਸੀਤਾਂ ਹਾਥ ਜੋੜ ਅਧੀਨ ਗੀ ਨਾਲ ਪਾਰ ਬਨਾਂ
ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਗਾਮਤੀ ਰਬ ਦੇ ਮੇਲੇ ਪਰ ਗ
ਏ ਸੀ ਮੇਲਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਸਾਂ ਓਥੇ ਇਸਨਾਨ
ਬੀਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਅੰਨ ਧੰਨ ਦੀ ਤੋਟ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਰਹੀ ॥ ਇਕ ਸਿੱਖ
ਨੇ ਪਿਛੋਂ ਉਠ ਕਰ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਗਰੀ
ਬ ਨਿਵਾਜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਾਮਤੀ ਰਬ ਦੇ ਨਾਟ ਨਾਟ ਕੀ ਦੇ
ਸ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਜਦੋਂ ਸਿਖ ਸੀਤ ਸਾਧ ਇ

ਸਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਉਸ ਇਸਨਾਨ ਦੇ ਪਾਹਚਿਤਨ
 ਲ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰਨੂੰ ਬੜਾ ਕਸਟ ਪਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹਨ ਨ
 ਲੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਕਸਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਸੀ
 ਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਰਾ
 ਮਤੀਰਥ ਅਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਸਨਾਤਨ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ
 ਬੜਾ ਤੀਰਥ ਲਉ ਕੁਸੁ ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ ਏਥੇ ਰਿਹਾਇਸ
 ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾਲੇ ਲਉ ਕੁਸੁ ਤੇ ਰਾਮਜੀ ਦਾ ਜੁਧ ਹੋਇ
 ਆਸੀ ਬਰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਸਬ ਸੁਠ ਹੈ ਜਦ ਅੰ
 ਮਤ ਸਰਜੀ ਵਿਖੇ ਜੁਧ ਹੋਇ ਆਸੀ ਤਦੋ ਓਥੇ ਗਈ
 ਨਦੀ ਫਗਵੀਸੀ ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀਜੀ ਰਾਮਤੀ
 ਰਬ ਦੇ ਤਾਲਾਬ ਨਾਵਣਾ ਕੀਦੋਸ ਹੈ ਸਿਖੇ ਲੱਖੁ
 ਤੇ ਜਾਂਸੁ ਬਿਹਾਗੀਸੀ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਚੰਦੁ ਸੁਹੀ ਸਿੱਖ ਸੀ
 ਓਹਨ ਰਾਮਕਾਨਾਮ ਤੀਰਥ ਉਪਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਚੰਦੁ
 ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਲਗਾ ਕੇ ਏਹ ਤਾਲਾਬ ਲਗਾਇਆ ਸੀ
 ਬਾਬੇ ਅਰਜਨ ਕਾ ਸਗਾਪ ਹੁਆ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡਾ ਕੋਈ
 ਸਿਖ ਹੋਵੇਗਾ ਰਾਮਤੀਰਥ ਕੇ ਦਰਸਨ ਅਰਤਾਲਾਬ
 ਵਿਖੇ ਇਸਨਾਨ ਕੀ ਨਾ ਕਰਹਿਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ
 ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਸੇਢੀ ਕੁਲਭਾਨ ਕਲਗੀਧਰ ਨਿਮਾਣਿ
 ਆਕੇ ਮਨ ਪਰਮ ਪਰਤਾਪੀਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਰਾ
 ਮਤੀਰਥ ਦੇ ਮੇਲੇ ਪਰਗਏਸਾਂ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਬ
 ਰੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਰਾਮਤੀਰਥ ਦਾ ਮੇਲਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ॥

ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਅੰਜ ਗੁਣ ਲੱਗਾ ਹੈ ਜੀ
 ਪਰਸਾਇ ਹਾ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੀ ਲੰਗਰ ਤਿਆਰ
 ਇਆ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਮੁਖਵਾਰ
 ਭੈਵਿਚ ਸੁਰਜ ਭੈਵਿਚ ਚੰਦ ਕੋਹ ਕੋਰੀ ਚਲਤ ਨ
 ਅੰਤੁ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਪਰ ਹੋ ਗੁਰ ਕਿਓ ਸਿਖ ਹੁ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਭੈ ਹੈ ਹੁਕਮੈ
 ਦਰ ਸਭ ਕੋ ਬਾਹਰ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ
 ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹੋ ਭਾਈ ਸਿਖੇ ਪ
 ਰਮੇ ਸਰਕੇ ਹੁਕਮ ਥੀ ਬਿਨ ਬਾਹਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
 ਬਚਨ ਹੁਆ ਹੋ ਸਿਖੇ ਮੇਰਿ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਕਰ
 ਦੁਬੇਟ ਕਰ ਸੀ ਟਹਿ ਗੁਰੁ ਆਖਕਾਰ ਗੁਰੁ ਗੀਬ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਭੋਗ ਲਗਾਇ ਕਰ ਸੰਗਤ ਕੇ ਤਾਂਈ ਛ
 ਕਾਇ ਦੇਵਹਾ ਲਾਗਰੀ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੋ ਗੁਰੁ ਗੀਬ
 ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ ਜੀ ਗੁਣ ਦਾ ਪੰਕਿ
 ਆ ਅਨਿ ਪਾਣੀ ਪਾਣਾ ਦੇਸ ਹੈ ॥ ਬਚਨ ਹੁਆ ਚੰ
 ਦ ਸੁਰਜ ਕਉ ਕਦੇ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਓਹਨਾਂ
 ਦਾ ਚਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਦੇਣ ਨੇਤ ਸੇ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਆ
 ਪਸ ਵਿਚ ਮੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਪਰਛਾ
 ਵੇਂ ਕਰਕੇ ਚੰਦ ਸੁਰਜ ਕੀ ਤੇਜੀ ਛਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥ ਗ
 ਹਣ ਕਿਸੇ ਕੋ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਸੰਗਤ ਆਨ ਅਰਜ ਕ
 ਰੀ ਜੀ ਚੰਦ ਸੁਰਜ ਦੀ ਛਾਇਆ ਅਗੇਤਰੀ ਲਿਖਦੇ

ਹਨ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਗਣਾ ਤੋਂ ਦਾਏ ੩੬੯
 ਸਿੱਖੋ ਕਰਾਮਾਤ ਨਹੀਂ ਹਿਸਾਬ ਕਰਕਰ ਹੈ ਉਸ ਦੇ
 ਪੜ੍ਹਨੇ ਸੇ ਮਾਲੀ ਮਹੰਦਾ ਹੈ ੬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸ ਦਾ ਜਨ
 ਮਗਾਹਣ ਇਥੋਂ ਹੋਵੇ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਸੁਧ ਨਹੀਂ ਹੋ
 ਤਾ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਰੀਰ ਕੀ ਸੁੰਦਰਤਾਈ ਪੁਨ ਜਾ
 ਤੁਜਨ ਕਰ ਕੇ ਚੋਤੀ ਹੈ ਮੁਰਖ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਗਣ ਦਾ ਬ
 ਹਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਸਿੱਖੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰਮਨਾ ਕਰਹੁ ਬਿਨਾਂ
 ਗੁਰੂ ਗੀ ਕੋਈ ਅੰਨੇ ਲੂਲੇ ਕਾਣੇ ਜਮ ਦੇ ਹੋਨ ਹੇ ਸਿ
 ਖਹੁ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਹੁ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕ
 ਰਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਹੜਾ ਗੁਰੂ ਗਣ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਪੁਨ ਕਰ
 ਕਰ ਤੁਲਾ ਚੜ੍ਹਦੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋਨ
 ਓਹ ਕਿਸ ਕੋ ਦੇਈਏ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿੱਖੇ ਅਰਦਾਸ ਕ
 ਰਕੇ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਸੀਤਾਂ ਸਾਧਾਂ ਨਿਹੰਗਾਂ
 ਸਿੱਖਾਂ ਕਉ ਛਕਾਇ ਦੇਣਹੁ ਸਾਧੁ ਸਿੱਖ ਜਾਧ ਹੋ ਕਰ
 ਸਤਿਨਾਮ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ਪਦੇਸ ਸੁਣਕਰ ਅਖਿਤ ਛ
 ਕੇ ਕੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਨੇ ਕਉ ਨੜੀਆਰ ਕਉ ਦਾਨ ਦੇਵਹਿ
 ਗਾ ਓਸ ਕਉ ਇਲੰਗੀਧ ਕੀ ਸੁਨ ਪਾਉਣੇ ਟਾਲਾਖਾ
 ਟਾਪਾਪਤ ਹੋਇਗਾ ਹੇ ਸਿੱਖੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਟ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਸਾਧਾਂ ਕਉ ਦਾਨ ਦੇਵਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ
 ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਹੋਨ ਓਹ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮੁਰਖ
 ਜਾਣਨਗੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰ

ਵਸਿਖਜੀ ਦੇ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੋਨ ਹੁਕਮਲਿਹਾਜਸਾਤੁ
 ਕਥਾਦੇਹੋਨ ਅਸੀ ਇਸਟਮਿਤੁਆਪਣੇਦੀ ਮਨੋ
 ਤਕਰ ਮੁਰਖਸਿਖਾਂਕਉ ਫਸਾਇਨਿਰਬਾਹ ਕਰ
 ਦੇਹਾਂ ਅਸਾਂਕੋਈਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਤੇਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦਸਿਖਸਾਹਿਬਜੀ ਦੇਪੰਥਕਾਟਰਤਮਾਨਨ
 ਹੀਕਰਦੇ ਅਸੀਂਹੁੰਕੇਪੀਕੇਸਿਖਾਂਦਾਦਾਨਖਾਂਦੇ
 ਹਾਂ ਸਿਖਾਂਦਾਜਨਮਭਰਿਸਟਕਰਦੇਹਾਂ ਸਿਖਾਂ
 ਨੂੰਇਹਚਾਹੀਦਾਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕਉਅਮਿਤਛਕਾ
 ਇਸਿਖਸਜਾਏਬੋਬਿਨਾਂਦਾਨਦੂਨਨਾਂਦਿਓਤੁਸੀ
 ਇਨਾਂਪਰਇਤਬਾਰਨਾਹੀਕਰੋ। ਸੰਗਛੋਰੁਹਾਗੁ
 ਰੂਪਾਰਕਾਅਸਰਾਕਰਹੁ। ॥ਵੇਹਰਾ॥ ॥

ਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਕਉਰਿਵੈਕਰਕੇਸਰੁਪਰਨਾਮਾਗੋ
 ਬਿੰਦਸਿਖਗੁਰਕੀਦਇਆਸੁੰਦਰਹੋਵੈਬਾਮਾ॥੧॥
 ਬਾਣੀਸਤਿਗੁਰਜੋਕਹੀਭੁਇਖਸਤਜਾਣੀਜਾਣਾਸੰ
 ਗਤਗੁਰਕੀਸੁਣਟਕਰਲੀਨੀਰਿਦਮੈਰਾਨਾ॥੨॥
 ਸਾਖੀਸੰਪੂਰਣਕਰੀਸੀਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾਟੁ
 ਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤਹਬੋਲਾਈਕਿਰਪਾਲਾ॥੩॥੧੦੧॥

ਆਗੇਸਾਖੀਭਗਤੇਗੁਮਕੀਚਲੀ॥

ਗੁਰੂਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਭਗਤੇਗੁਮਦੀਦਾਨਲਗਾਇ
 ਕਰਸੰਗਤਕਉਨਿਹਾਲਕੀਆ ਬਚਨਹੋਇ
 ਆ ਸੀਮੁਖਦਾਹਾ ॥ਕਾਲਪਾਇਬ੍ਰਹਮਾਬ

੩੭੧
 ਪੁਧਰਾਗ ਕਾਲ ਪਾਇ ਸਿਟੁ ਜੀ ਅਟੁਤਰਾ ਕਾਲ ਪਾ
 ਇ ਕਰ ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ ਕੀ ਅਤ
 ਮਾਸਾ ਜਨਨ ਕਾਲ ਜੋਗੀ ਸਿਟੁ ਕੀ ਚਿ ਬੇਦ ਰਾਜ ਬ
 ਹਮੇ ਜੋ ਬੀਚਿ। ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਤੁਗਤਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ
 ਰੇ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਗਰ ਜੀ ਅਸੀ ਬੇਟੇ ਜਨ ਮੇਂ ਦੀ ਜ
 ਨਮ ਪੜੀ ਲਿਖਾਈਏ ਜੀ ਸਾਡੇ ਟੁਰੇ ਹਮੇ ਸਾਂ ਪੜੀ
 ਆਂ ਲਿਖਵਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬੀ
 ਹੁਕਮ ਦੇ ਟੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭੀ ਪੰਡਤਾਂ ਪਾਸ ਹੁ ਪੜੀ
 ਆਂ ਲਿਖਵਾਇ ਲਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਰੇ ਸਿਖਹੁ ਝੂਠੇ ਟੇਵੇ ਲਗਾਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮ
 ਰਖਤਾਈ ਸੋ ਬਚਹੁ ਰੇ ਸਿਖਹੁ ਕੁਛ ਹਾਸ ਲਨਹੀਂ ਭੁ
 ਦਾ ਸੀ ਮੁਖ ਟਾਕਾ। ਪੁਰਤਾਵੈ ਬਿਨ ਸਾਸ
 ਤੇਰਾਖੈ। ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲ
 ਕਦੀ ਉਮਰ ਖਬਰ ਰਖਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਯਾਦਗੀ
 ਹੀ ਦੀ ਬਾਹਮਣਾਂ ਪੰਡਤਾਂ ਪਾਸ ਹੀ ਟਿਟਿਆਰੈ।
 ਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੰਮ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚ
 ਨ ਕੀਆ ਪੰਡਤਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਰੰਡੀਆਂ ਰੋਜਾ ਦੀਆਂ
 ਹਨ ਟੇਵਾਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮਰਦੇ ਗਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਖੋ ਏਵੈ ਪੰਡ
 ਤ ਟੇਵੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਅਰ ਗੁਜਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪ
 ਰਮੇ ਸਰਦਾਰ ਜਨ ਕਰਹੁ ਪਾਪਾਂ ਬੋਂਡਹੁ ਯਾਗੀਰ
 ਹੀ ਨਿਦਾ ਨਾ ਕਰਹੁ ਸਤੁ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁ ਲਾਹਰੇ

ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਆਪ
 ਅਪਣਿਆਂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਿਸਾਨੀ ਲਿਖਨ ਦੀ
 ਜ਼ਰੂਰ ਆਗਿਆ ਦੇਵਹੁ ਜੀ ਜੋ ਇਹ ਯਾਦ ਦਾਸਤੁ ਲਿ
 ਖਿਆ ਕਰਣ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਹੇ ਸਿਖ ਹੁਗੁਰਮੁਖ
 ਹੁ ਐਸਾ ਸਮਾ ਐਸਾ ਆਵਹਿਗਾ ਰਾਜਾ ਆਪੇਹੀ
 ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੀ ਖਬਰ ਰਖੇਗਾ ਬਿਨਾਂ
 ਪੁਛਿਆਂ ਕਹਿਆਂ ਦੇ ਜਗਾਂ ਜਗਾਂ ਮੁਨਸ਼ੀ ਕਾਰਬਾ
 ਰੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੇ ਦਿਨ ਲਿਖਿਆ ਕਰਣਗੇ ਜੋ
 ਨਹੀਂ ਲਿਖਾਵੇਗਾ ਉਸ ਕਉ ਭੰਡ ਕਰਣਗੇ ਸੀਹ
 ਬਕਰੀ ਇਕ ਪਿਆਲੇ ਪਾਣੀ ਪੀਏਗਾ ਜੇਹਨਾ ਪਾਪ
 ਕਰੇਗਾ ਓਹੀ ਫੜੀਏਗਾ ਕੋਈ ਸਿਖੋਂ ਜੋ ਵੈਰ ਟਿਰੇ
 ਸਨਹੀ ਕਰੇਗਾ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਮੁਲਕ ਮੁਲਕ ਟਿਖੇ
 ਤੇਜ ਪਤਾ ਪਫਲ ਹੋਵਹਿਗਾ ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਦਾਜ ਜੀ ਐਸਾ ਰਾਜ
 ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਦ ਲੀਕਾ ਟਿਖੇ ਸੀਤਾ ਮਾ
 ਤਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਭਿਜਟੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕਰੀ
 ਸੀ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮਜੀਦਾ ਵਰਹੈ ਤੇਰੀ ਬੰਸ ਉਦੇ ਅਸਤ
 ਲੋ ਰਾਜ ਕਰੈਗੀ ਸਿਖਣੀਆਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ
 ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਲਾਣਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਜਿਸ ਦਾ ਟਿਆ
 ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਪਰਸੂਤ ਸਮਾਪ ਮਰੇ ਤਾਂ ਚੁਕੇਲ ਨਹੀਂ
 ਹੁੰਦੀ ਸਾਧੂ ਟਿਆਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾ

ਵਾਂਵੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਤੋਇਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ੩੭੩
 ਕੀ ਕਰੀਏ ਲੜਕੇ ਜਨਮੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ
 ਸਾਸ ਗਿਰਾਮ ਦੀ ਰੁਝਾ ਬਹੁਤ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸੂਤ ਦਾ ਮਰ
 ਟਾ ਤਾਂ ਖੋਟੀ ਜੰਨ ਕਉ ਪਾਪਤ ਕਰਵਾ ਹੈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ
 ਕੀ ਕਰੀਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮੁ
 ਕਤ ਹੈ ਇਕ ਸਰੂਪ ਦੂਜਾ ਸਮੀਪ ਤੀਸਰਾ ਸਾਲੋ
 ਕ ਚੌਥਾ ਸਾਜੁਜ ਮੇੜਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਨਾ ਉਪੇਖਾ
 ਆਚਾਰ ਇਸਕੇ ਰੁਖਨ ਹੋਨ ਜੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਣਨ ਕੇ ਅਰਭ ਰੋਸਾਰ
 ਖਣਕੇ ਸੇ ਇਸ ਮੁਕਤ ਜੁਗਤ ਕਉ ਪਾਪਤ ਕਰਵ
 ਕੇ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਦੂਜੀ ਫੇਰ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹ ਲਵੋ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀਆਂ
 ਨੈ ਫੇਰ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹ ਲਏ ਹੋਰ ਜੇ ਦੇਸੀ ਬਿਦੇਸੀਆਂ
 ਵਣ ਲਾਣ ਸੁਣਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀਆਂ
 ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀ
 ਤਾ ਜੇਨਾ ਸਿਖ ਸਾਭ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾਵਾਂ
 ਦਾਇਆ ਨਕਰਹਿਗਾ ਓਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਾਮੀ ਨ
 ਭਰਹਿ ਗਾ ਓਹ ਕੁੰਮਭੀ ਨਰਕ ਕੇ ਬੀਚ ਪਾਇਆ ਫਿਰ
 ਹਿਗਾ ਪੁਨ: ਮਲੇਫੁ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਪਤ ਹੋਹਿ ਗਾ
 ਜੇਕਰ ਸੀਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੰਗਤ ਏਕਰ
 ਮ ਵਰਤਮਾਨ ਕਰਨ ਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰਮਤ ਪਰਗਟ ਹੋਵਹਿ

ਗੀ ਸੰਸਾਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰਹਿਗਾ ਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀ
 ਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗਮਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਣ ਦੀ
 ਮਿਰਜਾਦਾ ਆਸਾਂ ਤਾਈਂ ਵਿੜਾਵਹੁ ਜੀ ਇਕਵੇਂ ਸ-
 ਬਦ ਪੜਨ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਸਿੱਧ ਹੋ
 ਵੇ ਓਹ ਅਸੀਂ ਪੜਿਆ ਕਰੀਏ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸ੍ਰੀ-
 ਗੁਰੂ ਗਮਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖਟਾਰ ਲਾਣਾਂ ਦੇ ਜੋ ਪਾਠ ਕਰ
 ਹਿਗਾ ਹੋਰ ਸਗਾਰੀ ਬਾਣੀ ਪੜੀ ਹੋਈ ਉਸ ਦੀ ਪਰ
 ਟਨ ਹੋਵਹਿਗੀ ਸਬਦ ਮਹਾਂਕਾਲ ਰਖਵਾਰ
 ਹਮਾਰੇ ਮਹਾਂ ਲੋਹ ਮੈਂ ਕਿਕਰ ਬਾਰੇ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ-
 ਮਦਾਸ ਦੀ ਜੋ ਕਲਾ ਹੈ ਜੋ ਲਾਣਾਂ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਖੇ ਅਸਥਾਪਨ ਕਰੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਪ੍ਰ-
 ਤਸਾਬ ਲਾਣਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉਂ ਉਸਨੇ ਜਾ-
 ਨਹੁ ਕਿ ਸਮੂਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ
 ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਪਾਪਤ ਕੀਆ ਲਾਣਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਕਰਨ
 ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ
 ਸੰਜੋਗ ਰਹੇਗਾ ਨਾਲੇ ਦੇਹ ਰਖਿਆ ਰਹੇਗੀ ਜਿਸ
 ਭੂਤ ਫਾਇਆ ਸਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਭੈ ਰਖਣਗੇ ਭੈਰੋ
 ਸਭੁ ਰਹਿਆ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਭਾਈ ਬਹਲੋ ਦੇ ਫਸ
 ਭੂਤ ਹੋਏ ਸਨ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ
 ਨਾਲ ਸਭੁ ਲਾਣਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਸਾਬ ਫੁਲ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਿਸ
 ਦੀ ਅਸਿ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹਿੰਦੀ ਉਸ ਕਉਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਲਾਵਾਂਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕਰ ਗੰਢਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ੩੭੫

ਪਰਕਾਰ ਸੁਲੱਖਣੀ ਜੱਟੀ ਕਉਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ

ਦ ਸਾਹਿਬ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਕੇ ਮਾਲ ਕਦੇਗ ਤੇਗ ਕੇ ਧਨੀ

ਜੀ ਨੈਂ ਸਤ ਪੁੱਤ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ

ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਜਪਤ ਪਰਸ ਇੱਕ ਨਹੀਂ

ਉਂਦਾ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਹਿੰਦੈ ਵਿਖੇ ਲੋਭੁ ਵਿਆਪ ਰਹਿਆ ਹੈ

ਦਾਨ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਕਿਸ ਪ

ਰਕਾਰ ਹੋਵੈਗੀ ਓਹ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਅਸਾਨੂੰ ਦਸਹੁ ਜੀ

ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਹੇ ਸਿਖ ਹੁਤੁ ਸੀ ਧੰਨ ਹਉ ਜੀ ਜਿ

ਨਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਾ ਕਾਰਣ ਪਗਟ ਕਰਾਉਣਾਂ

ਭੁਲਾ ਜਾਣਿਆਂ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਸੁਫਲ ਜਨਮ ਹੈ ਬ

ਚਨ ਹੁਆ ॥ ਸੀ ਮੁਖਣਾ ਕਾ ਅਕਿੱਲਾ ॥ ੨

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ॥ ਸੁਨੈ ਗ੍ਰੰਥ ਜੋ ਯਾਹਿ ਸੁਰਸਨਾ ਪਾਵ

ਹੀ ॥ ਸੁਨੈ ਮੂੜ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਹੀ ॥ ॥

ਸਿਖੇ ਸੰਤ ਹੁਤਗਤ ਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਪੁ ਜੀ ਤੇ ਲਾਵਾਂ

ਅਰ ਚੌਪਈ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਤੇਰ ਜਿਤਨੀ ਬਾਣੀ

ਪੜ੍ਹਹੁ ਗੇ ਓਹ ਸਾਗੀ ਪਾਵਣ ਹੋਵਹਿ ਗੀ ਮਨ ਤਨ

ਜੇ ਇਸ ਤਤ ਕਰ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਪੀਤੁ ਸੇਭੁ ਜਨ ਕ

ਰਹੁ ਹਰ ਸਮਯ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਕੇ ਤਾਈ ਹਾਜਰਾ

ਜਰਜਾਣਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਹੁ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖਣੀਆਂ

ਚਿਤੁ ਮਿਜਾਦ ਰਾਖਹੁ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਭੇਖੀ ਦੇ ਭਰਮ ਨ

ਭੂਲਹੁ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕ ਸਾਹਿਬ ਕਉ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਜਾਣਹੁ॥ ਬਿਨਾ ਗੁਰੂ ਸੀ
 ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਦਾ ਆਸਰ ਨਾਹੀ ਕ
 ਰਹੁ ਸਰਬ ਰਿਧੀ ਸਿਧੀ ਅਰ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵ
 ਰਿਗੀ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਕਰਣੇ ਸੇ ਗਤੀ ਜਾਣਹੁ ਜਿਸ
 ਨੇ ਜੀਵਤ ਕਿਰਿਆ ਕਰਣੀ ਹੋਵੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਕਉ ਜਥਾ ਜੇਰ
 ਪਰਸਾਇ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਏ ਪਰਮੇਸਰ ਸਹਾ
 ਇਤਾਰਖੇ॥ ॥ ਏਹ ਰਾ॥ ॥ ਖਾਲਸ ਧਰਮ ਸੁ
 ਖਾਲਸਾ ਐਹ ਅਨੰਤੁ॥ ਬਤੇਰਾ ਰਹੇ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਿਥੁ
 ਨ ਕਾਇਮ ਦਾਇਮ ਸੇਰ॥ ੧॥ ਹੇ ਸਿੱਖਹੁ ਮਾਨਹੁ ਸਭੀ
 ਏਕ ਪਰਮ ਕੀ ਜੇਤਾ ਜਿਸ ਕੇ ਹਥ ਸਭੁ ਕਾਰ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾ
 ਰ ਓਤ ਪੋਤਾ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਨੇ ਪੈਦਾ ਤੁਮ ਕੀਓ ਸਿੰਘ ਸਜਨ
 ਕੇ ਤੇਤਾ॥ ਏਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੋਲਹੁ ਰਹਹੁ ਸੁਣੇਤਾ॥
 ੩॥ ੧੦੨॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੇ ਪਤਿ
 ਸਵੈਯੋਂ ਕੀ ਅਰੰਭ ਹੋਈ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤ
 ਸਾਹ ਕਲਗੀਧਰ ਏਕ ਸਮਖ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਜਰੰਮ
 ਅਰੰਭੁ॥ ਅਰਦੂਰ ਦੂਰ ਦੇਸ ਦੇ ਅਭਿਆਗਤ ਅਭਿ
 ਬ ਪੀੜਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਸ ਆਇਕ ਆਇ ਇਕਤ
 ਹੋਏ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਬੜੇ ਬੜੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹੁਕਉ ਬੁ
 ਲਵਾਇਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਖਿਆ ਜੇ ਕਰਤੁ ਸੀ

ਜਨੇਊ ਨੂੰ ਪਹਿਨੇ ਅਰ ਪਗ ਅਰ ਕਛ ਤੇ ਕੰਘਾ
 ਅਤੇ ਕੜਾ ਲਾਹਿ ਕਰ ਅਸਾਡੇ ਚਰਣ ਧੋਵਹੁ ਗੇ ਅ
 ਰ ਚੁਲੀ ਪੁਆਇ ਸਨਸਾਵਹੁ ਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਇ
 ਕਰ ਖਾਵਹਿ ਗੇ ਦੇਖੀਏ ਸਾਡੇ ਬੋਝਿਨਾ ਤੇਰਾ ਜੱਗ
 ਕਿਸਤਰਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਗਾ ਬੈਸ ਸੂਦਰਾਂ ਕੀ ਜਾ
 ਤਸੇ ਸਿੰਘਾਂ ਸੇ ਤੇਰੀ ਪੀਤ ਪਤੀਤ ਹੈ॥ ਤਬ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਸੀ ਮੁਖ ਟਾਕੁ ਸਵੈਯਾ ਉਚਾਰਿਅ
 "ਸਵੈਯਾ" "ਜੇ ਕਿਛੁ ਲੇਖ ਲਿਖਯੋ ਬਿਧਿਨਾ
 ਸੋਊ ਪਾਈਯਤ ਮਿਸਰਜੂ ਸੋਕ ਨਿਵਾਰਹੁ ਮੇਰੇ ਕਛੁ
 ਅਪਰਾਧ ਨਹੀ ਗਯੋ ਯਾਦ ਤੇ ਭੁਲ ਨ ਕੋ ਪਚਿਤਾਰਹੁ
 ਬਾਏ ਨਿਹਾਲੀ ਪਠੈ ਦੇਹੋ ਆਜ ਭਲੇ ਤੁਮ ਕਉ ਨਿਹ
 ਰੈ ਜੀਅ ਧਾਰਹੁ ਛਤ੍ਰੀ ਸਭੈ ਕਿਤ ਬਿਪਨ ਕੈ ਇਨ੍ਹੇ
 ਪੈ ਕਟਾਛੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਨਿਹਾਰਹੁ॥ ੧॥ ਜੁਧ ਜਿਤੇ ਇਨ੍ਹੇ
 ਹੀ ਕੋ ਪਸਾਇ ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਕੋ ਪਸਾਇ ਸੁਦਾਨ ਕਰੇ ਅ
 ਘ ਓਘ ਟਰੈ ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਕੋ ਪਸਾਇ ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਛੁ
 ਨ ਧਾਮ ਭਰੈ ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਕੋ ਪਸਾਇ ਸੁ ਬਿਦਿਆ ਲਈ
 ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰੁ ਸਤ੍ਰ ਮਰੈ ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕੇ ਸਜੇ ਹਮਰੇ ਨਹੀ ਮੋਸੇ ਗਰੀਬ ਕਰੇ ਰਪਰੇ॥ ੨॥ ਸੇ
 ਵ ਕਰੀ ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਕੀ ਭਾਵਤ ਅਓਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸੁਹਾਤ ਨ
 ਜੀਅ ਕੋ ਧਾਨ ਦੀਓ ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਕੋ ਭੁਲੇ ਅਰ ਆਨ ਕੋ ਦਾ
 ਨ ਨ ਲਾਗਤ ਨੀ ਕੋ ਅਰੈ ਫਲੈ ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਕੋ ਦਯੋਜ-

ਗ ਮੈ ਜਸ ਅਉਰ ਦਯੋ ਸਭ ਫੀਕੋ ਮੇ ਗੁਰ ਮੈ ਮਨ ਤੇਤ
 ਨ ਤੇ ਸਿਰ ਲਉ ਧਨ ਹੈ ਸਭ ਹੀ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾ ॥ ॥ ਚਟ ਪਟਾਇ ਚਿਤ ਮੈ ਜ ਕਮੇ ਤ੍ਰਿਣ ਜੋ
 ਕੁਧ ਤ ਹੋਇ ਆਖੇ ਜ ਰੋਜ ਕੇ ਤੇਜ ਲਗ ਦਯੋ ਮਿਸਰ ਜੂ
 ਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੰਗ ਭਾਗ ਦ
 ਦਾਨ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਕਉ ਛੁਕਾ ਕਰ ਮੁਖ
 ਟਕ ਟਰ ਇਤਾ ਜੋ ਸਿਖ ਪਬਿਦੀ ਸੇਵ ਪੂਜਾ ਮਿਤ੍ਰ
 ਜਾਣਕਰ ਕਰਹਿ ਗਾ ਉਸ ਕੀ ਲੋਕ ਪਲੋਕ ਟਿਖੇ ਮੈ
 ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਾਂਗਾ ਪੁਨ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਵੇਗਾ ਅ
 ਮਾਨਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਖਜਾਨੇ ਟਿਖੇ ਜਮਾ ਰਹੇਗਾ ਮਨਸ
 ਕੇ ਨਹੀ ਦੇਣਾ ਕਮੇਜੁ ਮਣੀਸਆ ਹੋਇਆ ਕੁਸਟ
 ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਾਨ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨ
 ਹੀ ਦੇਵਣਾ ਜੋ ਦੇਵੇਗਾ ਓਹ ਨਰਕਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਲੈਵ
 ਹਿਗਾ ਇਕ ਸਿਖ ਬੈਲ ਜੋੜਾ ਓਹ ਤੁਰਦਾ ਨਹੀ ਸੀ
 ਅੜੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਨੇ ਓਹਨੂੰ ਜੋਟੇ ਮਾਰੇ ਅ
 ਰ ਕਹਿਆ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਮੁਲ ਦੇਇ ਕਰ ਜੋੜਨ ਵਾਸਤੇ ਲਿ
 ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭੀ ਓਹ ਨਾ ਤੁਰਿਆ ਦੇ ਤਿਨ ਦਿਨ ਪਿਛੇ ਮਰ
 ਗਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਨ ਤੂੰ ਪਹਿਲੇ ਗੀਗਾ ਸੁਨਾਨ ਕਰ
 ਫੇਰ ਬਹਮ ਭੋਜ ਕਰ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੁਧ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ
 ਓਸ ਸਿਖ ਨੇ ਆਨ ਸਿਖਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਬੈ
 ਲ ਕਉ ਜਾਣਕਰ ਨਹੀ ਮਾਰਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਨਾਲੇ ਇਕ

ਅਗੇ ਮੇਰਾ ਬੈਲ ਮਰਿਆ ਹੁਣ ਦੂਸਰਾ ਟੇਰਕਰ ਗੀ
 ਗਾ ਜਾ ਕੇ ਚੁੜਿਆ ਤੋ ਜੁੜੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਗਾ ਤੁਸੀਂ ਕੋ
 ਈ ਉਪਾਏ ਦਸਹੁ ਜੀ ਰੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਾ
 ਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤੋ ਪਈ ਪਸੂ ਤੇ ਲੱਕੜ ਜੋਟੇ ਬੋਝਿ
 ਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਸਾਡਾ ਰੁਜਗਾਰ ਬੈਲਾਂ ਨਾਲ
 ਤੀਰੇ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਸੰਗਤ ਨੇ ਮਿਲਕਰ ਓਸ ਪਾ
 ਜੇ ਇਕੋ ਤੋ ਪਾਠ ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਰਾਖਾ ਸਟੇਰੁ
 ਪਾ ਤਨਖਾਹ ਲਾਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਛਟੇ ਮਾਰ ਕਰ ਸੁੱਧ
 ਕਰ ਲੀਤਾ ਸਿੰਘੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਲ ਸਮਾਖ ਇਸੇ ਪ
 ਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਸੀ ਫੇਰ ਸਿੱਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਬੈਲ ਸੀ
 ਰੁਪਯੇ ਦਾ ਟੁਗਾ ਦਾ ਟੁਗਾ ਦਾ ਘਬਰਾ ਕਰ ਮਰ ਗਿਆ
 ਹੈ ਜੀ ਗਲ ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੜਾ ਪਾਇਆ ਰਿਹਾ ਜੀ ਮੇਰਾ
 ਬਾਲ ਬਚਾ ਪਿਆ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬੈਲ ਕਿ
 ਬੋਲਣਾਂ ਗਾ ਨਾਲੇ ਦਸ ਬੀਸ ਲਗਾ ਕਰ ਗੀ ਗਾ ਜਾਇ ਕੇ
 ਉਜੜ ਜਾਣਾਂ ਗਾ ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਘ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਦਸੋ ਜੀ ਬ
 ਚਨ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਾਉ
 ਸੁੱਧ ਹੋਵਹੁ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸਾਵਹੁ ਰੇ ਸਿੰਘੀਹੁ ਤੁਸਾਂ
 ਫੇਰ ਕਦੀ ਗਲ ਯਾ ਸਿਰ ਵਿਚ ਬਿਨਾਂ ਰਸੇ ਪਾਵਣੇ ਦੇ
 ਕੜਾ ਆਇਕ ਨਹੀਂ ਪਾਵਣਾ ਸਭ ਸਿੰਘ ਗਉ ਦੀਰ
 ਫਿਆ ਰੱਖਦੇ ਹੋਨ ਜਾਨ ਕੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦਾ ਦੇ
 ਵਨੇਤ ਸੇ ਜੀਉ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਜੀਉ ਦਾ ਲਿਖਤ ਭੁਗਤ ਹੈ ਜੀ

੩੮੦ ਟਾਂਦੀ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪਾ ਮਾਨੁਖ ਕੇ ਕੁਛ
ਨਾਹੀ ਹਾਥਾ॥ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਬੜੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ
ਹਨ ਅਸਾਂ ਤਾਂਈ ਬਖਸ਼ਹੁ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੇ
ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਿਖਹੁ ਤੁਸੀਂ ਬਖਸ਼ੇ ਗਏ ਤੇ ਨਿਹ
ਲ ਹੋਵਹੁ॥ ੧੦੩॥

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਮ

ਪੁਰ ਕੀ ਪਾਠ ਹੋਈ॥

॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿ

ਸ਼ਾਹ ਪਰਮ ਪਤਾਧੀ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪਥਿ ਕਾਣਲੀ

ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਨੈ ਰਾਮ ਪੁਰ ਕੇ ਵਿਖੇ ਦੀਟਾਨ ਲਗਾਇ

ਆ ਅਰ ਸੰਗਤਾਂ ਕਉ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਸਟੈਯਾ

॥ ਪਾਇ ਗਏ ਜਬ ਕੇ ਤੁਮਰੇ ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਖਤ

ਭੈ ਨਹੀ ਆਨਿਓ ਰਾਮ ਰਹੀਸ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਅ

ਨੇਕ ਕਹਿਓ ਮਤ ਏਕਨ ਮਾਨਿਓ ਸਿਮਤ ਸਾਸ

ਤ ਬੇਦ ਕਹੈ ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਯੋ ਹਮ ਏਕਨ ਜਾਨਿਓ ਸਿ

ਅਸਿ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰ ਮੈ ਨ ਕਯੋ ਸਭੁ ਭੋਹਿ

ਬਖਾਨਿਓ॥ ੧॥ ਸੰਤੋ ਸਿਖੇ ਸਿਧੇ ਭਗਤੋ ਸ

ਭ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹਿਲ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਜਾਣ ਕਰ

ਕੇ ਆਦਰ ਕਰਹੁ ਬੜੇ ਬੜੇ ਮਾਨੀਆਂ ਪੁਰਖਾਂ ਦਾ

ਆਦਰ ਕਰਹੁ ਆਪ ਬੋਛੋਟਿਆ ਪਰ ਦਇਆ

ਕਰਹੁ ਵਿਦਾ ਪੜਾਓ ਪਰਮਦਾਨ ਹੈ ਨਾਮਦਾ

ਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਹੁ

ਬ੍ਰਹਮਣ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਕਉ ਆਏ ਚਿਨਾਆ

ਇਹ ਰਿਚਰਚ ਅਰੰਭ ਕਰੀ ਓਹ ਬੜੇ ਵਿਦਵਾਨ
 ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਗੁਣ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੁਸਾ
 ਰੇ ਵਿਚ ਹੈ ਅਸਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਧੀਰਜ ਖਿਆਂ ਦੇ ਖਣੀ ਹੈ
 ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬ੍ਰਿਗੁ ਜੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਨੁ ਭਗਵਾਨ ਕਉ
 ਲਾਤ ਮਾਗੀ ਸੀ ਤਬ ਵਿਸ਼ਨੁ ਜੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਚਰਨ ਪ
 ਕੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਤੁਸਾ ਰੇ ਚਰਨ ਕਉ ਖੇਦ ਹੋਇਸ
 ਹੋਵੇਗਾ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬਜਰ ਸਮਾਨ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਆ
 ਪਣੀ ਸੰਗਤ ਕਉ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਮੇਨੇ ਨੜੀ
 ਮਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਏਸ ਵਿਖੇ ਦੂਸ
 ਠਕੀ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਤਜ ਤਿਸ
 ਨਾਂ ਬਹੁਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਨੇ
 ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉਤ੍ਰ ਦਿੱਤਾ ਹੇ ਵਿਜੈ ਜਿਸਦੇ ਆਦਰ ਟੀਰ
 ਆਈ ਦੇਣ ਸੇ ਵਡਿਆਂ ਕਾ ਨਿਆਦਰ ਹੋਣੇ ਉਸਦੀ
 ਸੇਵਾ ਮਾਨ ਪੂਜਾ ਵਡਿਆਈ ਕਰਣੀ ਦੇਸ ਹੈਗਾ ਗੀਤਾ
 ਮੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਫਿਰ ਉਨਾਂ ਕਹਿਆ ਕਿ ਕਿਸਦਾ ਮਾ
 ਨ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਪੈਦਾ ਹੂਏ
 ਹਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿਣੇ ਮੈਂ ਉਚੇ ਹਉ ਅੰਤੁਹ
 ਠਾ ਮੁਖ ਥੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਬੀ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਣਾ ਤੇ
 ਲਿਖਣਾ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਅਕਾਰ ਵਿਖੇ
 ਈ ਭਗਭੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਰਗੁਣ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਮੁਖ
 ਥੀ ਬੀਰਜ ਕੇ ਸਾਥ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋ ਯਾ ਬੁਕਨੇ ਸੇ ਹੋ

ਏਹੋ ਓਹ ਭੁੱਕ ਕੇ ਕਿਸ ਦੀ ਭਗ ਇਥੇ ਪਈ ਸੀ
 ਕਬੀਰ ਜੀ ਨੈ ਸਚ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤੁਮ ਕਤ ਬਾਹ
 ਮਨ ਹਮ ਕਤ ਸੁਦਾ ਹਮ ਕਤ ਲੋਹੁ ਤੁਮ ਕਤ ਦੂਧਾ
 ਜੋ ਤੂੰ ਬਾਹ ਮਣੀ ਬਾਹ ਮਣੀ ਜਾਇਆ ਤੂੰ ਆਨ ਬਾ
 ਟਕਾਰੇ ਨਹੀ ਆਇਆ ਹੇ ਸਿਖੋ ਪਰਮੇਸਰ
 ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਹੁ ਇਨਾਂ ਦੀਆਂ ਮਨ ਕਥੀਆਂ ਨਾਂਸੁ
 ਠਹੁ ਪਾਹਿਰੀ ਹੋ ਜਾਵਹੁਗੇ ਫੜੀਆਂ ਦਾ ਭੁਜਾਂ
 ਬੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾਂ ਸੁਠਾ ਹੈ ਬੈਸਾਂ ਸੁਦਰਾਂ ਦਾ ਜੀਪਾਂਚ
 ਰਣਾਂ ਬੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾਂ ਸੁਠਾ ਹੈ ਜਦ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾਂ ਰਚੀ ਹੈ ਸਭ ਪੁਰਖ ਪਾਇਤ ਦੇ ਸੰ
 ਜੋਗ ਸਕਤੀ ਨੇ ਰਚੀ ਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਆਪ
 ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ ਭੁਗਣਾਨ ਦੇ ਮੁਖ ਬੀ ਭੁਜਾ ਬੀ ਗੋਰ
 ਆਂ ਬੀ ਰਚਨਾਂ ਬੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਾਂ
 ਤੁਸੀਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬੋਂ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਉਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਤੁਸਾਂ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਨਿਰਕਲੰਕ ਕੋ ਕਲੰਕੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ
 ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਅਖਰ ਜੋ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਹਿ
 ਗਾ ਅਰ ਸੁਣਹਿਗਾ ਜੋ ਪਾਸ ਚਿਤੀ ਹੋਵਹਿਗਾ
 ਹੇ ਸਿਖੋ ਟਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਭਜਨ ਕਰਹੁ
 ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਬੀ ਭਰਹੁ ਉਤਮਾ ਬੋਂ ਭੁਗਨਹੀ ਹੋ
 ਤਾ ਨਿੰਦਕਾਂ ਬੋਂ ਕਦਾਚਿਤ ਭਲਾ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਉਨਾਂ ਨੈ ਭੁਗਾ ਕੀ ਮਕਿ

ਹਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਧੋ ਸਮੁਦ੍ਰਿਥੇ ਰੋਹਾਂ ਰਤਨ ਪੈਦਾ
ਉਦੇ ਉਦੇ ਸਨ ਵਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ
ਪਾਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੋ
ਛਿਆ ਵਾਸਤੇ ਧਾਰਿਆ ਸੀ ਅਸਾਂ ਜੀਵੁ ਵਿੱਕੇ ਦੀ
ਗੰਢਿਆ ਵਾਸਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਧਰਮ ਜੁਧ ਰਚਿਆ ਹੈ
ਏਹਨਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਕਉ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕਉ ਜਹਿਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਸਿਧੋ ਜਦ
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਉਚ ਮਹਤ ਬਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ
ਦੇਵਤਿਆਂ ਸ੍ਰੀਤਾਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਕਉ ਬੜਾ ਦੁਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਗਸਤ ਮੁਨਿ ਸਮੁਦਰ ਖਾ
ਰਾ ਕੀਤਾ ਰਾਵਨ ਸੀਤਾ ਫਲੀ ਕ੍ਰਿਗੁ ਵਿਸ਼ਨੂ ਕਉ ਲ
ਤਮਾਹੀ ਸੀ ਓਸ ਵਖਤ ਵਿਸ਼ਨੁ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਸੁਖਮ
ਬ੍ਰਿਤੀ ਸੇ ਬੜੀ ਨਿਆਦਗੀ ਮਨੀ ਸਭਾ ਮੈ ਮਾਨ ਭੰਗ
ਨ ਕੀਤਾ ਪਰਸਰਾਮ ਫੜੀਆਂ ਦੀ ਬੀਸ ਹਥਿਆ ਕ
ਰੀ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਅਸ ਸੁਥਾ ਮਾਨੇ ਮਾਰੇ ਵਿਧਵ
ਇਸ਼ਰੀਆਂ ਰਖਣੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰਿਖਿਅ
ਤੇ ਤੇ ਸਿਧੋ ਪੋਹਤ ਤੇ ਕਾਜੀ ਨੈ ਜਾਏ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ
ਮਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਰੁੱਬੀ ਤਾਂ ਜਾਂ ਸਾਹਨ ਮਾਯਾ
ਇਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸਰ ਮਾਣ ਹਟਾਯਾ ਵਿਸ਼ਨੂ ਜੀ
ਨੇ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਜਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਦਸ
ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਾਗੇ ਤਬ ਦਿਜਾਂ ਦਾ ਸੂਦਰਾਂ ਸਿਤਨਾਂ ਬੀ

ਆਦਰ ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਿਖ ਇੰਦੁ ਖੰਡੇ
 ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕਰ ਸਿੰਘ ਸਜਣ ਗੇ ਰਹਿਤ ਰੋ
 ਖਣਗੇ ਮ੍ਰਿਯਾਦਾ ਟਰਤਣਗੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣਗੇ ਸਿ
 ਘਾ ਦੇ ਜੁਠੇ ਭਾਂਡੇ ਮਾਂਝਣਗੇ ਜੋੜੇ ਬਾਣਨਗੇ ਚਹਨ
 ਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਓਹੀ ਪੂਜਣੇ ਜੋਗ ਬੀ ਮੰਨੀਅ
 ਨਗੇ ਇਕ ਸਿਖ ਆਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਇਹ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਿਸ ਦੇ ਪਾਸਰ
 ਹੋਗਾ ਅਰ ਕਦ ਤੇ ਕਿਸ ਅਸਥਾਨ ਅਰ ਕਿਦੇ ਠਾਹੀ
 ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵਹਿਗਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿੱ
 ਥੇ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਪੁਨੀ ਦੀ ਬੀਸ ਉਦਮ
 ਕਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਫੇਰ ਸੰਮਤ ੧੮੪੮ ਭਾਵੇਂ ਇੰਚ ਇ
 ਸਨੂੰ ਸੁਧ ਕਰ ਕੇ ਇਸਦਾ ਨਾਉਂ ਬਿਜੈ ਮੁਕਤ ਮੁਕੰਦਰ
 ਕਰ ਕੇ ਕਸਮੀਰ ਮੁਲਕ ਵਿਖੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਟਾਸੀ ਪਾ
 ਸ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹਜ਼ੂਰੀਆ ਸਿੰਘ ਲਿਖ ਕਰ ਪਰਕਾਸ਼ੇਗਾ
 ਸਿਖੋ ਸਤ ਕਰ ਮੰਨਣਾ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਲਿਖ ਸਾ
 ਖੀ ਬਹੁ ਅਦਬ ਸੇਂ ਧਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪਾਸਾ ਦਸ ਖਤ ਗੁ
 ਰੂ ਅਪਨੇ ਕੀਏ ਪੁਜੀ ਸਭਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕਮ ਕਉ ਸੰਗਤ ਭਈ ਨਿਹਾਲਾ ਤਮ ਅ
 ਵਿੰਦਾ ਭਾਗਿ ਓਤਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਿ ਚਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾ
 ਖੀ ਕਉ ਸੰਗਤ ਹਿ ਸੁਣਨ ਕਰਾਇ ਬਿਗਾਇ ਟਾਹਿਰੁ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਸਭਨੇ ਦਈ ਬੁਲਾਇ ॥ ੩ ॥ ੧੦੪ ॥

ਅਮਾਗੋ ਸਾਖੀ ੧੦੫ ਇਕ ਸੋਪਨੀ ਟੀਚਲੀ

੩੮੫

ਇਕ ਸਿੱਖ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਹਿ ਬੇਟਾ ਜ
ਨਮਿਆਂ ਸੀ ਅਰ ਓਹ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਕਾਲੁ ਹੋਇ ਗਿਆ
ਏ ਜਾਨੁ ਕੀਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧ ਦੇਣੀਏ ਜਾਨਾਂ
ਦੱਬੀਏ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿੱਖੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਸਕਾਰਕ
ਰਹੁ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵਿਖੇ ਓਹ ਫੇਰ ਜਨ
ਮ ਲੇਵੈਗਾ ਜੇ ਦੱਬੇਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਫੇਰ ਜਨ
ਮ ਧਾਰੇਗਾ ਜਨਮ ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਬੀਰਜ ਬੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੈ
ਓਸਕਾ ਸਸਕਾਰ ਕਰੇ ਫੇਰ ਓਹ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਨ ਉੱਤੇ
ਮ ਵਿਖੈ ਜਨਮ ਧਾਰਹਿਗਾ ਯਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਲ ਪਵਾਹ ਦਿ
ਓ ਦਬੋਣ ਦਾਤਰੀਕ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਤੇਰਵੇਂ ਦਿ
ਨ ਪਈ ੨੫ ਪਾਠ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਬਾਲਕ ਨਮਿੱਤ
ਕਰਾਇ ਕੇ ਦੁੱਧ ਚਾਟੁਲ ਸਿੱਖਾਂ ਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਫੁਕਾਇਆ
ਕਰਹੁ ਜਬਾ ਸਕਤ ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਜਨਮੇ
ਗਾ ਅਰਜੀ ਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ ਤੁਸਮ ਅਸਤ ਸਮੇਤ ਜਲ
ਪਰਘਾਹ ਕਰਹੁ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਮੈਂ ਦੱਬਨੇ ਸੇਂ ਮੁਸਲ
ਮਾਨ ਕੀ ਜੁੰਨੀ ਪਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਮਰਦਾ ਸੀ ਓਸ
ਨੂੰ ਤੁਰਕਾਂ ਬੀ ਚੋਰੀ ਹਿੰਦੂ ਸਾੜਿਆ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤੁਰਕ
ਸਾੜਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਂਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਜ ਤੁਕ ਇਹ ਰਸਮ
ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣੇ ਸਮਘ ਉਠ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਪੈਂਦੇ ਰੇਨ ਉਸ ਦੇ ਲੇਦਾ ਤੁਰਪਿਆ ਹੋਇਆ ਅੱਜ ਤੁ

੩੮੬ ਕ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਤਿਆਗਦੇ ਤੇ ਸਿੱਖ ਹੁ ਧਰਮ ਦਾ
 ਨ ਪੁੰਨ ਭੁਜਨ ਸਤ ਸੀਲ ਸਿਸਮ ਸਿੱਤੋਖ ਦਇਆ
 ਕਰਣਾਂ ਕਲੇਸ ਤਿਆਗਣਾਂ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਹੋ
 ਖੜੀ ਹੋਇਓ ਲੈਕਹਿਣੇ ਲੱਗਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ
 ਕੋ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈਏ ਬਚਨ ਹੁਆ ਇਹ ਰੱਖੜੀ ਕਪਟ
 ਜੋ ਚਲੀ ਅਸਾਰੇ ਪੰਥ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬੰਨ੍ਹਾਏਗਾ
 ਜੋ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕੇ ਰਖੜੀ ਬਨਾਏਗਾ ਓਹ ਨਰਕ ਵਿਖੇ
 ਜਾਏਗਾ ॥ ਤੇ ਸਿੱਖੋ ਜਬ ਰਾਮਜੀ ਲੰਕਾ ਮਾਰਨ ਕਉ
 ਚਲੇਸੀ ਰਖੜੀ ਬੰਧੀਸੀ ਓਹਨਾਂ ਕਹਿਆ ਇਹ ਤਾਂ ਮੈਂ
 ਤਕ ਗਾਨ ਹੈ ॥ ਰਣ ਮੈਂ ਬਾਤੁ ਹੋਤ ਹੈ ਦੇਉ ਕੈ ਜੀਤੈ ਕੈ
 ਹਰੈ ਕੋਉ ॥ ॥ ਜਨੇਉ ਰਖੜੀ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਨਿ
 ਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸੁਨਤ ਤਹਿਮਤ ਮੁਛਾਂ ਸਰਈ ਤੁਰਕ ਦੀ
 ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੇ ਸਕਛਕ
 ਤਾਕੀ ਪਾਤੈ ਇਹ ਸੁਨ ਕਰਹਿਦਿ ਜਸਗੀ ਮਿਦਹੋਇ
 ਕਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਰਹੁ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਾ
 ਹਿ ਬਦਯਾ ਕਰ ਕੇਉ ਸਕੈ ਸਿੱਖ ਕੀਤਾ ਬਚਨ ਹੁਆ
 ਅਮਿਤ ਖੰਡੇ ਦਾ ਫਕ ਕਰ ਸਿੰਘ ਸਜਹੁ ਖਾਲਸਾ ਧ
 ਰਮ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਧ ਕਹਿਣਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜਾਣਹੁ
 ਆਰਤੀ ਦੀ ਬੇਛ ਵਿਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਜਰ ਰਹਿਣਾਂ ਤੁਹ
 ਡੀ ਕੁਲ ਵਿਖੇ ਇਹ ਸੇਵਾ ਅਸਾਂ ਨੈਂ ਸਉਪੀ ॥ ਇੱਕ
 ਸਿੱਖ ਆਨ ਚਰਣੀ ਲਗਾਂ ਖਰਬਾਂ ਪਰਲਵੈ ਕੈ ਦੁਖ ॥

ਲੱਖ ਆਨ ਅਰਦਾਸੀਏ ਨੂੰ ਦੇ ਹਥ ਬੰਨ ਕਰ ਖੜਾ ੨੮੭
 ਹਿਸਾ ਅਰਦਾਸੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸਿੰਘ ਨਿਹਾਲ ਤੁਮਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਪਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੁਕ
 ਮ ਕੀਤਾ ਸੱਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਸਦਾ ਹਜ਼ਾਰ ੧। ਰੋਜ਼ ਕਾਰ
 ਨਾਹ ਪਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰ ਵਰਤਾਵਹੁ ਅੱਛੇ ਅੱਛੇ
 ਗਮਾਨੀ ਧਮਾਨੀ ਬੁਲਾ ਗਈਓ ਕਉਂ ਕਹਿਆ ਬੜੇ
 ਪੇਸ਼ੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਕਰ
 ਵਹੁ। ਸੋਲਾਂ ਪਾਠੀ ਅੱਠ ਦਿਨ ਅੱਠ ਰਾਤੀ ਹਜ਼ਰ ਰਹੇ।
 ਸਚੇ ਮਨ ਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੇਜੇ
 ਖਾਨੀਏ ਕਉਂ ਪਾਂਚ ਹਜ਼ਾਰ ੫੦੦੦ ਪਟੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇ
 ਜਹੁ ਅਰ ੫੦੦੦ ਪਾਂਚ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਯਾ ਗੁਰਦੁਰੈਤਰ
 ਨਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਤੇਜਹੁ ਪੁਨ: ੧੦੦੦ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ
 ਰੁਪਯਾ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇਜਹੁ ਅੰਗ ਸਭ
 ਗੁਰਦੁਰਗੇ ਕੀ ਮੁਰੰਮਤ ਟਾਸਤੇ ਏਕ ਏਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਯਾ
 ਭੇਜ ਦੇਵਹੁ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕਰ ਸਿੰਘ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ
 ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਨਾਨਾਥ ਪਰਮ ਉਦਾ
 ਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਜੋ ਆਵੇ ਇਕ ਲੱਖ ਤੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਪੰਜ ਲੱਖ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਾਥ ਖਸਾਨੇ ਪੁਰ ਬਰਕਤ ਹੈ। ਇਕ ਸਿੰਘ
 ਆਨ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਵਾਜ ਜੀ
 ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸੀਤਾਂ ਕਉਂ ਪਰਸਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦ ਓਹ
 ਫਕੱਟ ਲਗੇ ਤਾਂ ਪੰਗਡ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਾਣੀ

ਭੁਲ੍ਹੇ ਰੋਗਨਾਂ ਤੇ ਛਿੱਟੇ ਪੈ ਗਈਆਂ ਸੀ ਉਸਦੇ ਲੋਖ
 ਤੇ ਧਾਰੀ ਫੁਕਣ ਤੇ ਹਟ ਗਏ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ
 ਪਿਗਤ ਫੁਕਦੀ ਰੋਣੇ ਉਸਦੇ ਲੋਛੇ ਹਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀਆਂ
 ਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦੋਸ ਨਹੀਂ ਬਾਣਣਾ ਤੇ ਸਿੱਖੋ ਫੁਕ ਲੈਣਾ
 ਤੁਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਜਾਂ ਫੁਕ ਕੇ ਹਟ ਜਾਣ ਪਿਛੋਂ ਤੇ
 ਜਨ ਰਹੇ ਉਸ ਕਉ ਜੁਠਾ ਜਾਣਹਾ ਜਿਹਨੁ ਐਸੀ
 ਫਿਹਤ ਮੰਨੇ ਉਸ ਕਉ ਤੁਸਾਂ ਪਿਗਤ ਇੰਝ ਬੈਠਣੇ ਨਹੀਂ ਦੇ
 ਨਾ ਇਕ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਟਹਤ ਗਿਆ ਹੈ ਭੁਖੇ ਪਰਦੇਸੀ ਮਾਂਗਤ ਲੋ
 ਕ ਆਸਰਾ ਕਰ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਆ
 ਜਦ ਪਰਸਾਦ ਮੁੱਕ ਜਾਵੈ ਤਦ ਹੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਲੱਗ
 ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਬਾ ਸਕਤੀ ਦੇਖ ਲਓ ਕਰਾ ਪੱਕਾ
 ਭੁਨਿਆਂ ਕੁਛ ਥੋੜਾ ਅਨਾਜ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ॥

ਸਬਦ ਭੁਖਿਆਂ ਭੁਖਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾਂ ਪੁਰੀਆਂ
 ਭਾਗਾ ਰਾਜਾ ਨੈ ਪੁੱਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀ ਖਾ
 ਨੇ ਇਹ ਦਿਜ ਖੁਨੀ ਹੋਣ ਓਨਾਂ ਕਉ ਫਾਰੇ ਦੇਈਏ ਜ
 ਕਤਲ ਕਰੀਏ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਇਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰ
 ਮੁਨ ਮੁਛਾਂ ਮੁਨ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਦਿਖੇ ਫੇਰ ਕਰ ਫਰਦੇਵ
 ਹੁ ਫੇਰ ਕੋਈ ਐਸਾ ਕੰਮ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਦੇਸੋਂ ਨਿਕਾਲ ਦੇ
 ਹੁ ਮੁਨਿਆ ਹੋਇਆ ਭੇਡ ਜੈ ਸਾਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ
 ਬੁਟ ਕਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਇਸੀ ਪਰਕਾਰ ਕੀਆ ਯੋਰ ਚ

ਰਨੀਲਗਾ ਅਰਸਿਖਹੁਆ॥ ਸਬਦ ਕਿਸੇ ੨੮੯

ਨਬਦੇਆਪਅਰੰਕਾਰੀ॥ ਧਰਮਗਾਇਤਿਸਕਰੈਪੁਆ
ਗੀ॥ ਕੁਸਟੀਜਾਂਖਈਕੋਈਹੋਰਰੋਗੀਮਰੈਤਾਂਭਰ

ਮਨਹੀਕਰਣਾ॥ ਮੁਇਆਜੀਉਦਿਆਂਕੇਵਸਪੜਣਾ

ਸਸਕਾਰਕਰਣਕਾਦਾਗਦੇਣਾਬੜਾਤਾਗੀਪੁਨਰੈ

ਪਹਿਲੇਸਬਦਕਉਪੜਣਾ॥ ਰੋਗਗਾਇਆਪ੍ਰ

ਭੁਆਪਗਾਇਆ॥ ਨੀਦਪਈਸੁਖਸਹਿਜਘਰ

ਆਇਆ॥ ਹੋਰਸਭਮਿਰਜਾਦਾਗੁਰਮਤਅਨੁਸਾ

ਰਕਰਣੀ॥ ॥ ਹੋਰਗਾ॥ ॥ ਰਾਜੇਪਰਗੁਰਕਰ

ਦਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਉਦਾਰਾ॥ ਨਾਮਦਾਨਉਪਦੇ

ਸਦੇਫਿਰਹੋਏਅਸਟਾਰਾ॥ ੧॥ ਸਾਖੀਕੋਗੁਰਕਰਦੀ

ਚਸੰਪੂਰਨਗੁਰਦੁਆਰਾ॥ ਫਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫੌਤੇਸਭ

ਨੇਕਹੀਉਚਾਰਾ॥ ੨॥ ੧੦੫॥

ਆਗੇਸਾਖੀ੧੦੬ਵੀਂਸਰਸੇਕੀਚਲੀ॥

ਗੁਰੂਸਰਪਾਤਿਸਾਹਕਰਣਕਾਰਣਗੁਰੂਅਤਿਰਜਾਮੀ

ਸਰਸੇਗਾਮਵਿਖੇਦਰਬਾਰਲਗਾਇਆ॥ ਮਝੈਲਸੀ

ਗਤਆਇਦਰਸਨਕਰਕ੍ਰਿਤਾਰਥਹੋਈ॥ ਪੁਨਰੀਗ

ਤਹਾਬਜੇਕਰਬੇਨਤੀਕਰੀ॥ ਹੇਗਰੀਬਨਿਠਾਜਕਰ

ਣਕਾਰਣਗੁਰੂਜੀ॥ ਜਬਤੇਆਪਾਂਤੋਰੀਸਰਣਆਏ

ਹਾਂਤਬਤੇਸਾਰੇਮਨਤੇਬੜਸੰਤੋਖਹੈ॥ ਅਮਤਫਕਕੇ

ਅਸੀਨਿਹਾਲਹੋਏਹਾਂ॥ ਪਰਹੇਗੁਰੂਜੀ, ਕੋਕੀਪਟੇਜਾ

ਏ ਸੁਲਤਾਨੀਏ ਜਾਏ ਨਾਲ ਛੇੜ ਖਾਨੀ ਤੇ ਕਲੇਸਕ
 ਰਦੇ ਗਹਿਦੇ ਹਨ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਡਾ ਸ
 ਰਾਪਲਗੇਗਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਲ ਮਾਰੀ ਜਾਏਗੀ ਤੁਸੀਂ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫੇਰ ਲਭਦੇ ਫਿਰਨਾਂ ਬ
 ਚਨ ਕੀਤਾ ਓਹ ਮੁਰਖ ਠੰਗ ਹੈਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ
 ਬਲ ਦੀ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੈਸੇ ਹਨਣੀ ਤੂੰ ਖਬਰ ਨ
 ਹੀ ਸੀ ਸਬਦ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਇਆ
 ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਟ ਧਰਮ ਦੀ ਖਬਰ ਰਾਖਹੁ
 ਗੇ ਗਹਿਤ ਬਹਿਤ ਇਹ ਪੱਕੇ ਰਹੇਗੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮੁਖਣ
 ਕੁ ਹੁਕਮ ਕਬੂਲ ਕਰਹੁਗੇ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਲ
 ਕਉ ਜਾਣ ਕਰ ਸਮਾਲਹੁਗੇ ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਾਪ ਸੇ
 ਸਭੀ ਲੋਗ ਡਰਹਿੰਗੇ ਜੈਸੇ ਪਬਰ ਕਉ ਪਾਣੀ ਗਾ
 ਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਬਿੱਲੀ ਸੇਰ ਕਉ ਨਹੀਂ ਖਾਇ ਸਕ
 ਦੀ ਐਸੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਭੈ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਹਿਤੀਏ ਦਾ ਸ
 ਰਾਫ਼ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿੰਘ ਦਾ ਗਹਿਤੀਏ ਸੇਤੁ
 ਸਾਂ ਜੁਗੁਰ ਡਰਨਾਂ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੀ ਗਹਿਤ ਤੋੜਹਿਗਾ
 ਯਾ ਗਹਿਤੀਏ ਕਾ ਮਾਨੁ ਭੀਗ ਕਰੇਗਾ ਓਹ ਮੇਰੇ ਸੇਸ
 ਦਾ ਸੁਠਾ ਹੈ ਅਰਟਹੁ ਸਦਾ ਦੁਖੀ ਰਹੈਗਾ ਜੈਸੇ ਰਾਜ
 ਕੇ ਹੁਕਮ ਫੇਰਨੇ ਸੇ ਪਰਜਾ ਕੇ ਕਸਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਿੰਘ
 ਤੁਸੀਂ ਹੁਕਮ ਮੰਨਹੁ ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਤੁ
 ਲ ਕੇ ਭੀ ਮਰਜਾਵਾ ਨਹੀਂ ਤੋੜਨੀਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਸ

ਸ੍ਰਾਸਦੀ ਗੰਧਿਆ ਕਰਾਂਗਾ ਸਿਧੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਲ ੩੯
 ਜਾਣਕਰ ਅਚਾਰਜ ਬਾਹਮਣ ਸਰਦਰੀਆਂ ਪੀ
 ਰਾਂਠਕੀਰਾਂ ਨੇ ਰੱਸੇ ਪਾਇਲੀਤੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਖੜੋਦਾ
 ਅਮਿਤ ਛੁਕ ਕੇ ਸੇਹ ਰੂਪ ਹੈ ਹਉ ਗਰਜ ਕੇ ਠਾਹੀਅੰ
 ਤੋੜ ਸਿਟੋ ਜੋ ਸਿਧੀ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਮਨਿ ਕੇ ਅਪਨੀ
 ਪੰਥ ਦੀ ਗੁਰਮਤ ਮੇਂ ਚਲੇਗਾ ਉਸ ਪਰ ਮੈਂ ਬੜਾ ਪਰ
 ਸਿਨਹੇਵਾਂਗਾ ਅਰਉਨ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਾਂਗਾ ਸੀਰਾ
 ਤ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੋਈ ਸੁਨਿ
 ਆਰਾ ਭਗਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾ ਜਗ ਮੈਂ ਉਤੰਮ ਕਾਦੀਅੰ ਵਿਰਲੇ ਕੋਈ ਕੋਇਆ
 ਜਾਂਕ ਵਿਸਰਿ ਕਛੂਨ ਆਟੈ ਤਾਂਕਾਂ ਦਹਦਿਸਪੁ
 ਗਟਾਵੈ ਜਾਂਕੇ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸਾ ਤਾਂਕਾਂ ਲੇਖਾ ਨਹਿ
 ਨੈ ਜਗਦੀਸਾ ਕਾਂਸੀ ਵਿਚ ਕੇਸੇ ਭਗਤ ਸੁਨਿਆ
 ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਰਾਜ ਨੇ ਪਜਿਹ ਲੱਖ ਦਾ ਅਸਬਾਬ ਚੰ
 ਦੀ ਜੇਨੇ ਦਾ ਬਣਾਏਨਾ ਸੀ ਇਆਹਣਾ ਸਰੇ ਕੇਸੇ ਮੁਖਤਾ
 ਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕੇਸੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਖਰੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਧ
 ਰਮਕਰੀਏ ਹਰੇਕ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਛਾਂਦਨ ਭੋਜਨ
 ਸਾਂਝਾਂ ਕੇ ਮੈਂ ਸਬ ਧਨ ਲਗਾ ਖਰਚ ਕਰਨੇ ਰਾਜੇ ਦਾ
 ਧਨ ਬਹੁਤ ਖਰਚ ਕਰਨੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਪੁਰਾਨ ਹੋਵੈ
 ਜਦ ਰਾਜੇ ਪੁਛਿਆ ਤਦ ਕਿਹਾ ਸਭ ਕੁਛ ਤਿਆਰ ਹੋ
 ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ ਦਲੇਰੀ ਕਰ ਕੇ ਜਾਹਾ ਧਨ ਧਰਮ ਅ

੩੯੨ ਰਬ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਤੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਰਾਜਾ ਕੇ ਦਿਅ
 ਹਕਾ ਦਿਨ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਗਿਆ ਤੇ ਓਹ ਭਰਦਾ ਜੀ
 ਗਲ ਇਥੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਟੋਆ ਪੁੱਟ ਕੇ ਬੈਠ ਰ
 ਘਾ ਤਾਤ ਪਰਜ ਏਹ ਕਿ ਦਿਅਾਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪ
 ਟਾਂ ਦੇ ਸੁਰੇ ਰਜਾਵਾਂ ਗਾਯਾ ਭਜਨ ਕਰੇ ਤੁੰਹੀ ਤੁੰਹੀ
 ਕਾ ਨਾਮ ਕੂਕੇ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਆਖਿਆ ਕੇ ਸੋਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ
 ਅਹਿਲ ਕਾਰਾਂ ਕਹਿਆ ਕੇ ਸੋ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਾਂਸੀ ਦੇ ਮੁ
 ਲਕ ਧੁੱਮ ਪੈ ਗਈ ਕੇ ਸੋ ਬੜਾ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਕਾ
 ਲ ਪੁਰਖ ਭਗਤ ਵਤ ਸਲ ਕੇ ਸੋ ਦਾਹੁ ਪਧਾਰ ਕੇ ਬਾਜਾ
 ਰਹਿ ਕੇ ਸੋ ਦੀ ਹੱਟੀ ਖੋਲ ਕਰ ਆਣ ਬੈਠਾ ਰਾਜੇ ਦੇ
 ਆਦਮੀਆਂ ਆਇਕਯਾ ਕੇ ਸੋ ਜੀ ਆਪ ਕਉ
 ਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਨੈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਗਹਿਣੇ ਲੇਚਲ
 ਹੁੰ ਜੇਦਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਦੂਕ ਚੁਕਾਇ ਕਰ ਕੇ ਸੋ ਰਾ
 ਜ ਸਭਾ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਗਯਾ ਸਭ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇਖ
 ਕਰ ਅਸਚਰਜ ਮਾਨ ਹੋ ਗਈ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਹੀ ਕ
 ਹਨੇ ਲਗੇ ਕਿ ਆਜਤ ਕਾਸਾਂ ਨੈ ਕਦੀ ਬੀ ਐਸੇ ਰੁਖ
 ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਖੇ ਸਭ ਕਿਸੇ ਮਨ ਇਹ ਵਰਤ ਗ
 ਈ ਕੇ ਸੋ ਬੜਾ ਕਾਰੀ ਗਰਹੈ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਅਪਨੇ ਅ
 ਪਨੇ ਗਹਿਣੇ ਪਾਨੇ ਕਉ ਬਹੁਤ ਸਾਦਰ ਬਦੀਆਂ
 ਤਾ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਭਨਾ ਕਉ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਗਹਿਣੇ
 ਦੇ ਦੀਏ ਰਾਜਾ ਨੈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਦਾਸ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ

ਕੇਸੋ ਕਉ ਇਨਾਮ ਦੀਆ ਕਹਾ ਕੇਸੋ ਜੀ ਲੈ ਜਾਓ ॥ ੩੯੩ ॥
 ਘੜਾਈ ਫੇਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਵਿਦਾਰੇ ਕੇਸੇ ਦੇ
 ਘਰ ਦੁਕਾਨ ਆਨ ਸਦਾ ਫਰਤ ਲਗਾਇਆ ਬੜੀ
 ਚਰਚਾ ਭਈ ਕੇਸੇ ਭਗਤ ਦਾ ਧਰਮ ਅਟਲ ਰਹੇ ਬ
 ਨਾ ਜੰਗ ਕੀਤਾ ਸੁ ਰਾਜੇ ਬੇ ਕੇਸੇ ਦਾ ਜਸ ਜਮਾਦਾਰੇ
 ਇਆ ਜਾਂ ਕੇਸੇ ਏਹ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਕੇ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਨਾ
 ਗਇਣ ਰੱਖੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਕੇਸੇ ਆਇਆ ਬ
 ਝੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਖੀ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ ਕੇਸੇ
 ਰਾਜਾ ਕੇ ਪਾਸ ਗਇਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬੜੇ ਆਦਰ ਸੇ ਬਿ
 ਠਾਇਆ ਅਰਕਾਹਿਆ ਕੇਸੇ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਕਰ ਕੇ ਮੈ
 ਨੇ ਬੜੀ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ਅਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮੇਂ ਵਿਆਹ ਅੰਢ
 ਹੁਆਰੇ ਆਪਨੀ ਘੜਾਈ ਲੇਵਹੁ ਔਰ ਭੀ ਰਾਜੇ ਲੋ
 ਗਹੁ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚਿਠੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੈਨ ਪਈ ਕੇਸੇ ਸੇ
 ਗਹਿਨਾਂ ਬੰਨਣਾਇ ਦਿਓ ਜੋ ਭੁਸੀ ਬਹੁਤ ਰੁਪਾਇ
 ਕੱਠਾ ਲੇਜਾਓ ਗਹਿਨੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ ਸੁਨ ਕਰ ਕੇਸੇ
 ਨੇ ਸਾਰੀ ਫਰਤ ਸੱਚ ਸੱਚ ਹੀ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ ਏਹ ਬਤ
 ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀ ਕੇਸੇ ਨੇ ਕਥਾ
 ਏਹ ਤੋ ਕੁਦਰਤੀ ਗਹਿਣੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਾਥ
 ਸੇ ਭੁਗਨੇ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਨੇ ਕਉ ਦੀਏ ਹੈ ਅਬੀ ਮੇਰੇ
 ਸੇ ਗਹਿਣੇ ਐਸੇ ਨਹੀਂ ਬਨੇਗੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ
 ਸੁਣ ਕਰ ਵੇਰਾ ਗਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕੇਸੇ ਦੇ ਚਰਨੀ ਲਗਾ

ਅਰ ਕਹਾ ਤੁਹੀ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸਤਿਚਿਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੈ
 ਇਤਨੇ ਵਿਖੇ ਕੇਸੇ ਰਤੁਰ ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹਰ
 ਜੇ ਦੇ ਸੁਧ ਭਾਵਣਾ ਸੇ ਚਿਸ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਕਥੀ
 ਰਜੀਨੇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਕਥੀਰ ਕੇਸੇ ਕੇ
 ਸੋ ਕੁਕੀਏ ਨਾਂ ਸੋਈ ਐ ਅਸਾਰਾ ਰਾਤੁ ਵਿਵਸ ਕੇ ਕੂ
 ਕਣੇ ਕਬਹੂ ਤੇ ਸੁਣੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਸਾਹਿਤ ਪੁਰਿ ਅੰ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਦੇ ਇਲਮ ਦੀ ਠਾਰ ਸੀ
 ਪੜੀ ਹੈ ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾਂ ਕੋ ਰੋਮਾਂ
 ਨਹੀ ਪੂਜਦੇ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੇ ਤੁਰਕ ਦੇ ਕਪੜੇ
 ਧੋਵੇ ਜਾਂ ਤੁਰਕ ਦਾ ਸੀਸ ਮੁਨੇ ਚਿਸਕਾ ਨਾਮ ਸੁਦਰਹੈ
 ਜੇ ਖੇਤੀ ਬਮਾ ਪਾਰ ਕਰੇ ਯਾ ਹੋਰ ਕਿਰਤ ਕਰੇ ਚਿਸਕਾ
 ਨਾਮ ਬੈਸ ਹੈ ਸਸਤੁ ਧਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰੇ ਚਿਹ ਛੱਤਰੀ
 ਹੈ ਜੇ ਪੋਥੀ ਗਰੀਬ ਪੜੇ ਚਿਹ ਪੰਡਤ ਹੈ ਚਾਰ ਬਰਨ
 ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਬੇਦ ਪਾਠੀ ਭਾਵੇ ਬਿੱਪੁ ਸਬਦ
 ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਣਤ ਸੁਮਤ ਏਹ ਸਿਧ ਯਰਮਕ
 ਮਤ ਹੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਚੇ ਹੋਨ ਜਿਸਦੀ ਨਦੇਤੁ
 ਰੂਪੀਰ ਕਉ ਪੂਜੀਏ ਦਰਗਾਹ ਇਚ ਜਾਕੇ ਚਿਸੇ ਮਜ
 ਹਬ ਸੇ ਕਾਣੇ ਕਾ ਅਹਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸਬਦ ਜੇਹ
 ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾਂ ਸੀਦਾ ਖੇਤਾ ॥ ਤੁਰਕ ਆਖ
 ਦੇ ਹੋਨ ਅਸੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਨਾ ਪਾਈਏ ਜਿ
 ਹਰੇ ਹਿੰਦੂ ਜਨਮ ਪਾ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ ਪੀਰ ਅਰ

ਗੋਰਕੇ ਮਸੂਲੇ ਦਰੂਦ ਦੇ ਕੇ ਪੁਜੇਗਾ ਓਹ ਮੁਸਲ ੩੯੫
 ਮਾਂਨ ਦਾ ਜਨਮ ਪਾਵੈਗਾ ਫੇਰ ਹਿੰਦੂ ਜਨਮ ਉਤਮ
 ਹੱਥ ਨ ਆਵੈਗਾ ਜੇ ਸਾਡੀਆਂ ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ
 ਦਾ ਸਿੱਖ ਸੰਤ ਕੁਗਤ ਨਹੀ ਮਾਰ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਤੁਰਕ
 ਨਾਲ ਟਰਤੇਗਾ ਪੇਤਾਂ ਸੁਹਾ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜੇਗਾ ਬਿਨ
 ਜਪੁਜੀਤੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਬੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਜੁਣੇਗਾ
 ਸੋ ਜਨਮ ਓਹ ਤੁਰਕ ਦਾ ਪਾਵੈਗਾ ਭੇਰਦੀ ਜੂਨ ਪਾਢੀ ਪਾ
 ਵੈਗਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸਾਖੀ ੧੦੭ ਵੀ ਹੋਰ ਪਾਵੈ ਤੇ

ਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗ
 ਗੀਆਂ ਕਉਂਦੁ ਕਸਦੀਆ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਹੁ ਸੰਗਤ ਹਬ
 ਜੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਓ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥ ਕੇ ਫਾਲੀ ਜਗਤ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਫਾਰ ਪਥਰ ਦੀ ਨਿਦਾਇ
 ਖੀ ਤੈ ਧਾਰਨ ਮੈ ਪਰ ਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭੋਗੀ ਰੋਗੀ ਬਾਫਲਾ
 ਕੁਗਤ ਗਿਆਨੀ ਪੁਤਾ ਮਝੜੁ ਕਰਮ ਕਾਹੀ ਭਾਝੇ ਕੇ
 ਟੰਦੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪਥਰ ਚੁੰਕੀ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਪੂਜਾ
 ਕਰਕੇ ਭੋਜਨ ਫਕਟੇ ਘਟੀਆਂ ਖੜਕਾਉਣੀਆਂ ਬਿਨ
 ਕੀ ਨਿਦਾ ਲਿਖੀ ਤੈ ਹਿੰਦੂ ਠਾਕੁਰ ਪੂਜਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਵਣ ਬਿਣ ਪਰਬਤ ਤੈ ਪਾਰ
 ਬਹਮ — ਜਿਥੇ ਬਾਬ ਪੈਰ ਧਰੇ ਪੂਜਾ ਆਸਣ ਬਾਪ
 ਨ ਜੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਜੇ ਪਰਮੇਸਰ ਤੈ ਪਥਰ ਮੇ

੩੯੬ ਪਰਮੇਸਰ ਮੰਨਦੇ ਸੇ ਕੁਝ ਠਾਇਦਾ ਨਹੀ ਤੈਂ ਪੂਜ
 ਨੇ ਕਉ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਅਸਥਾਨ ਤੈ ਸਫਲ ਕਰਨੇ ਕਉ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦ ਤੈ ਭਗਤੀ ਕੇ
 ਪਾਰ ਕਰਨੇ ਕੀ ਬੇੜੀ ਤੈ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਸੇ ਪਾਰ ਕ
 ਰਤੀ ਤੈ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੈਠ ਕਰ ਤਪ ਕੀਤਾ ਤੈ॥ ਦਰਸ
 ਨ ਸੇ ਸਿੱਖਾਂ ਕਉ ਦੈਰਾਗ ਉਪਜੇ ਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸ
 ਤਿਨਾਮੁ ਠਾਹਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਕਉ ਉਪਦੇਸ
 ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਦਰਸਣ ਕਰ
 ਕੇ ਭਜਨ ਮੈ ਮਨ ਲਗਾਇਨਾ ਗੁਰੂ ਆਸਨ ਗੁਰੂ ਤੁ
 ਲੈ ਤੁਹਾਡੀ ਸੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਹਿਰ
 ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਵੇ ਕਉ ਆਈ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਲਬਕੁੰਤਾ ਕੂੜ ਰੂਹਨਾ
 ਠੰਗ ਖਾਧਾ ਮੁਰਦਾਰਾ॥ ਇਹ ਸਬਦ ਸੁਣਾਇਆ
 ਸਾਰ ਕਈਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਕੁੰਤਿਆ ਜੈਸੇ ਹੋ ਗਏ ਉਚੀ
 ਆਂ ਸੁਰਾਂ ਕੰਢ ਕੇ ਭੋਕਦੇ ਫਿਰਨ ਸਿੱਖਾਂ ਅਰਜ ਕ
 ਰੀ ਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਕੀ ਭਾਣਾ ਫਰਤਿਆ ਤੈ ਗੁਰੂ ਬ
 ਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੇ ਸਿੱਖ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦੇ ਉਪਦੇਸੀ
 ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਗੁਰੂ ਤੋ ਬੇਮੁੱਖ ਹੋਕੇ ਉਤਮ ਜਨਮ
 ਧਾਰਕੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਇਸਦੇ ਬੇ ਭੁੱਲ ਕੇ ਨਿਗਾਹੇ
 ਤੇ ਧੌਂਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਭਗਾਈਆਂ ਤੇ ਜੋਲੇ ਟਾਹਰਾਂ
 ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤੁਰਕ ਦੀ ਗੋਰ ਪਰ ਦੀ ਦੇ ਬਾਲ ਦੇ ਹਨ

ਖੀਰਾਂ ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਸੁਖਣ ਸੁੱਖ ਨਿਆਜਾਂ ਤੇ ਚੂਰ
 ਮੇਂ ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਮਲੇਛ ਮੰਤ੍ਰ (ਦੁਰੂਦ) ਸੁਣਦੇ ਹ
 ਨ ਓਹ ਭਾਇਸਟ ਚੀਜ਼ ਭੁਰਕ ਦੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਈ ਸੁ
 ਟਦੇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਸਿੱਖ ਹੁਕੇ ਪੀਏ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੰ
 ੩ ਹੁਣੇ ਲੋਕਾਚਾਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਸਦਾ ਉਦੇ ਹੈਨ
 ਤਬ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਖ ਕੁੰਤਿਆਂ ਜੈਸੇ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਨ
 ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਨਾਂ ਕਉ ਬ
 ਖਸਹੁ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਪੁ ਜੀ
 ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਏਨਾਂ ਨੂੰ ਫਟੇ ਮਾਰੇ ਐਸੇ ਕਰਨੇ ਸੇ ਲੁੰਦ
 ਰੂਪ ਭੁਏ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੋਰਾਂ ਤਾਂ ਬ
 ਹੁਤ ਚਿੰਤੁ ਪੂਜ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖੋ ਓ
 ਹ ਮਰ ਕਰ ਕੁਤੇ ਬਣਨ ਗੇ ਦਰਗਾਹ ਜਾ ਕਰ ਤਉ ਕਣ
 ਗੇ ਜਬ ਫਾਹਿ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਜਪਣ ਗੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਬਖਸ਼ਣ ਗੇ ਜਪ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਅਮਿਤ
 ਕੇ ਫਟੇ ਮਾਰੇ ਗੇ ਓਸ ਦੇ ਲੇਵੇ ਵੇਟੇ ਰੂਪ ਬੇਜਾਵਣ ਗੇ
 ਧਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਨ ਜੋ ਭੁਲਿਆਨੂੰ ਤਾਰਨ ਗੇ
 ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ ਮ
 ਸਲਮਾਨ ਅਪਣੇ ਪੀਰਾਂ ਪੈਰੀ ਬਰਾਂਦੇ ਨਾਮ ਲੋਕੇ
 ਗਉਂਦੇ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਡੇ ਮਨ ਫਿਰਦੇ
 ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਮੰਗਣ ਗ
 ਏ ਬੀ ਸਬਦ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਸੁਣੀਏ ਸਿਖੋ

ਜੇਹੜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਿੱਖ ਸਾਧਤਿ
 ਛਿਆ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਹਿਗਾ ਉਸਕੋ
 ਭਿਛਿਆ ਦੇਣੀ ਯੋਗ ਹੈ ਉਚ ਨੀਚ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਵਨ
 ਸੰਪ ਸੰਖੀਆ ਤੁਰਕ ਜਹਾਂ ਗਹਿਣਗੇ ਤਹਾਂ ਦੁਖ ਦੇ
 ਦੇਣਗੇ ਤੁਸਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਕੰਜਰਾ
 ਜੁਆਰੀ ਦੇ ਸਰਾਬੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਤੁਰ
 ਕਦੀ ਹਾਂਸੀ ਨਹੀਂ ਭਰਣੀ ਸੰਗਤ ਅਰਜ਼ ਕਰੀ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਜੀ ਅਰ ਮੁਸਲੇ ਅਪਣੇ ਪੀਰ ਪੈਰੀ
 ਬਰਕੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੀਨ ਮੈਂ ਜਰੂਰ
 ਟਿਰ ਆਵੈ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹੀਮਾ ਓਸਦੀ ਸਫਤ
 ਭਰੇਗਾ ਫਰੇਸਤਿਆਂ ਟਿਰ ਦਾਖਲ ਹੋਵੈ ਗਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਇਸ ਪਰਸੀ ਮੁਖ ਫਾਰੂ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ਜੋਇ
 ਦੁ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਬੀ ਕਲੇਸ ਨੂੰ ਫੜੇ ਗਹਿਣਗੇ
 ਜਿਹੜਾ ਬਿਨਾਂ ਕਲਮੇਂ ਬੋਹੋਣਗੇ ਓਹ ਕਲਜੁਗ ਬੰਬ
 ਚਗਿਹਣਗੇ ਸਿਖੇ ਸੰਤੋ ਭਗਤੋ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਫਾਰੂ ਉਚਾਰਨ ਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅ
 ਰ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦਾ ਮਨ ਏਕ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਸੇ ਜਪੁਜੀ ਪੜ੍ਹ
 ਨਗੇ ਤਾਤ ਪਰਖ (ਸਿੱਧਾਂਤ) ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਵਰਸ਼ਨ ਪਾਪਤ ਹੋਵਹਿਗਾ
 ਪਾਮਣੁ ਸਬਦ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕਬੀਰ ਹਮ ਬਾਸੀ
 ਉਸ ਦੇ ਸਕੇ ਜਹਿ ਜਾਤ ਬਰਣ ਕੁਲ ਨਾਹਿ ਸਬਦ

ਮਿਲਾਣ ਹੋਤ ਹੈ ਦੇਹ ਮਿਲਾਣ ਨਾਹਿ। ਸਬਦ
 ਕਾ ਮਿਲਾਪ ਦੇਹ ਕੀ ਏਕਤਾ ਹੈ ਸਦਾ ਹੀ ਅਮਰਾ
 ਨਹਿ ਕੁਛ ਜਨਮੈ ਨਹਿ ਕੁਛ ਮਰੈ ਅਪਨੇ ਚਲਿਤੁਆ
 ਪਹੀ ਕਰੈ। ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਪੀਰ ਪੈਰੀ ਬਰ ਹੋਏ ਹਨ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਟੱਸ ਹੈਨ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਨਕ
 ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਵਸ ਕਰੈਗਾ ਅਬਦ ਪਸਿਦ ਕਰੈਗਾ
 ਉਸ ਕੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਵਹਿਗਾ ਸਭ
 ਨਾਕਾ ਵਸੀਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ। ਸੁਰਜ ਕੇ ਉਜਾਲੇ
 ਜੈਸਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਤੇਜ ਹੈ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਇਕ ਕਾਜੀ
 ਨੇ ਆਨ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਾਡੇ ਪੈਰੀ ਬਰ ਉਚੇ ਦਰਜੇ ਏ
 ਲੇ ਹੈਨ ਹਜਰਤ ਈਸਾ ਖੁਦਾ ਕਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਜੀ ਮੁਸਾ ਪੈਰੀ
 ਬਰ ਖੁਦਾ ਨਾਲ ਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਮੁਹੰਮਦ ਕਉ ਕੁਰਾਨ
 ਉਤਰਿਆ ਸੀ ਓਹ ਨਾਨਕ ਦੇ ਮੁਹਤਜ ਕਮੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਅਸਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫਾਰਸੀ ਇਲਮ ਪੜ੍ਹ
 ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਪੀਰ ਪੈਰੀ ਬਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਓਹਨ
 ਸਭ ਕਿਸੇ ਦਾ ਧਰਮ ਤੋੜਨੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰਖਿਆ ਹੈ
 ਕਿਏ ਜਾਨੇ ਮਜਹਬ ਟਿਚ ਰਲ ਜਾਣ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ
 ਸਭ ਬੇਟੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸੱਚੀ ਬੰਦਗੀ ਨਿਸਕਾਮ ਕਰੇ ਓਹ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਸਿਦ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੀਤਾ
 ਦਾ ਧਰਮ ਨਹੀ ਬਿਗਾੜਿਆ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਮਜਹਬ ਰਹੇ
 ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਤੇ ਭੁਲਿਆਈ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀ

ਤਾ ਤੇ। ਇੰਦੂ ਮੁਸਲ ਮਾਨ ਪੁਨ: ਚਾਰੇ ਬਰਨ ਸੀਤੁ
 ਹੁਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਸ ਇਸੀ ਕਾਰਣ ਕਰ ਕੇ
 ਜੈ ਤੇਏ ਹਨ। ਪਰ ਮੇਸੁਰ ਬੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜੁਦਾ
 ਨਹੀਂ ਕੁਲ ਸਲੂਕ ਪਾਕ ਦਿਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਉਦਾਗਾ
 ਕਰੇ ਜਗਤ ਸਗਲੇ ਕਉ ਪਾਠਾ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਟਜੀਰ ਸਮ ਵਿਸਟੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸੀ
 ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਮਨ ਪਸਿੰਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਅਵਤਾਰੀ ਹੈ। ਜੋ ਕੋਈ ਖੁਦਾ ਪਰਮਤ ਹੈ
 ਓਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਪਿਆਰੇ ਹੈ। ਧਰਮ ਈਮਾਨ ਨਾ
 ਮਦਾਨ ਏਹ ਚਾਰੇ ਭਾਤ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰੀਆਂ ਹੈ
 ਨਾ। ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਚਾਰੇ ਹੀ ਧਾਰੀਆਂ ਰੇਨਾ। ਤੇ
 ਰ ਇਹ ਕਿ ਜਗਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ ਚਲਾਇਆ ਹੈ।
 ਉਪਦੇਸ਼ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਾ ਜਪਾਇਆ ਹੈ। ਮਹੀਮਾ
 ਨੇ ਕੁਰਾਨ ਅਖਦੀ ਜੁਬਾਨੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਇਹੀ ਉਸ
 ਕੀ ਅਕਲ ਕਾ ਹਯਾਨ ਹੈ। ਕਾਜੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾਏ
 ਨੇਹਾ ਬਜੇਏ ਗੁਰੂ ਗਾਥਾ ਨਿਫਾਜ ਅਰਮਾਕਰੀ ਤੇ
 ਸਿਖੇ ਸਤਿਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂਆਂ ਸਿਰ ਗੁਰੂ ਅਕ
 ਲ ਪੁਰਖ ਕਉ ਦੇ ਕਰੂ ਪਜਾਏ ਤਸੀ ਸਿਖ ਸਿਖ
 ਣੀਆਂ ਅਮਿਤ ਦੇਲੇ ਗਿਹਾਸ ਦੇਲੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾ
 ਰਿਖੇ ਜਾਇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਣ
 ਅਰ ਪਾਠ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੁਭਦ ਸੁਣ ਕੇ ਫੇਰ

ਹੋਰ ਕਾਰ ਕਿਰਤ ਕਰਿਆ ਕਰਹੁ ਤੁਹਾਨੁ ਉਧਾਰੇ
 ਵਹਿਗਾ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਕਾ ਜੇ ਏਹੁ ਕਮ ਮਨੁਹੁਗੇ
 ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਰਹਹੁਗੇ ਕਲਜੁਗ ਦਾ ਜੋਰ ਤੁਸਾਂ ਤੇ-
 ਨਹੀ ਰਹੇਗਾ ਆਪਸ ਮੈ ਮਿਤਾਈ ਰਖੈਗਾ ਸੇਤਰ
 ਜਾਣਹਿਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਪੰਜ ਦਸ ਬੀਸ ਪਚੀਸ
 ਭੀਸ ਚਾਲੀਸ ਸਿੰਘ ਹਰੇਜ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਣਗੇ ਉ
 ਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤੂੰ ਆਮਿਲ
 ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਹੁ ਸੰਗ
 ਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜੱਟ
 ਬੜੇ ਭੁਲੇ ਟਿਰਦੇਹਾਂ ਜੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤੀਟੀ ਧਰਮ
 ਸਾਲ ਮੈਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਓਸ ਕੋ ਸਰੀਕ ਭਾਈ ਤਾਨੇ ਮੇਹਨੇ
 ਬੋਲੀਆਂ ਮਾਰਦੇਹਨ ਤੂੰ ਧਰਮ ਸਾਲ ਮੈਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈਂ
 ਅਸੀਂ ਸਾਊ ਲੋਗ ਧਰਮ ਸਾਲ ਮੈਂ ਜਾਂਦੇ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਲ
 ਗਦੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਪਤਿਨ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਐਸੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਕਹਿੰਦੇਹਨ ਬਚਨ ਹੁਆ
 ਜਟ ਭੋਡੀ ਦੇ ਸਾਂਗ ਦੇਖਨੇ ਵਾਲੇ ਮੁਰਖ ਅਕਲੋਂ ਅੰ
 ਧੇ ਹੋਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਹੈ
 ਨ ਫੀਬਿਆਂ ਪੌਜਿਆਂ ਤੂੰ ਮਾਂ ਮਹਿਰਿਆਂ ਨਾਈਆਂ
 ਤੇਲੀਆਂ ਤਰਖਾਣਾਂ ਲੁਹਾਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਂ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਕੀਮਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਜ ਨਹੀਂ ਆਂਦੀ ਅੰਗੀਰੀਨ
 ਨੇ ਬਹਾਨੇ ਬਨਾਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਕਪੜੇ ਧੁਲਾਉਣੇ ਰੰਗਣ

ਉਣੇ ਉਣਨੇ ਦੇਣੇ ਗਹਿਣੇ ਬਣਵਾਉਣੇ ਖੰਡੇ
 ਪਾਣੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸੁਠੇ ਬਹਾਨੇ ਬਨਾਵਈਆਂ ਹ
 ਨ ਲਾਗੀਆਂ ਦੇ ਸਾਥ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅ
 ਰਧਰਮਸਾਲ ਇਥੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲੀਆਂ ਮਾਰ
 ਦੇ ਹੋਨ ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੁਸੀਂ ਵਹਿਗੁਰੂ ਬੋਲਹੁ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ
 ਪਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਏਗਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੰਨ ਪਾਠ ਤੁਹਾਡੀ
 ਤਾਰੇਗਾ ਜੇਹੜੇ ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਬੋਲਹੁ ਹੋਨ ਚਿਨ੍ਹਾਂ
 ਲਹੱਸ ਕੇ ਬਾਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਨ ਜਿਹੜੇ ਭਜਨ ਬਾ
 ਣੀ ਵਾਲੇ ਤਪਸ਼ੀ ਹੋਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਕਰਵੇ
 ਹੋਨ ਤੁਸੀਂ ਏਨਾਂ ਦੀ ਮਤ ਕੂਏ ਮੈਂ ਭਾਰੋ ਮਾਰਵਾਈ
 ਏਰਾਜੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਕੋਆਏ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤ
 ਕਉ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਤੁਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਬਹੁ
 ਤ ਸੁੰਦਰ ਹੋਨ ਤੁਸੀਂ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਸਾਰੇ ਘਰਬੀ
 ਬੇਟੇ ਸੁੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੋਵਣ ਬਰਨਹੂਆ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰਾਂ
 ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤਾਂ ਲਿਖਵਾ ਕੇ ਅ
 ਪਣੀ ਘਰੀ ਮੰਦਰਾਂ ਮੈਂ ਲਗਾਏ ਕਰ ਰਾਖਹੁ ਜਾਂਲ
 ਝਕੀ ਲੜਕਾ ਮਾਤਾ ਕੇ ਗਰਭ ਇਥੇ ਪਏ ਸਕਰੇ
 ਰਿਸ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੂਰਤ ਕਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇ ਸਬ
 ਦ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੂਰਤ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨ ਸਤਗੁਰ
 ਮੂਰਤ ਕੇ ਬਲ ਜਾਉਂਗਾ ਗਣੀਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦ
 ਰਸ਼ਨ ਕਰਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਸੁੰਦਰ ਪੈ

ਦਾਹੇਵੈਗੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖੂਨ ਕਰੇਉ
 ਜ ਕਉ ਫਾਸੀ ਸੁਲੀ ਨਹੀ ਦੇਵਣਾ ਸਿਰ ਚੋਟੀ ਮੁੰ
 ਕਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕਰ ਗਏ ਉਪਰੋਂ ਬਿਠਾਇ ਜੁਤੀ
 ਆਂ ਦਾ ਹਰ ਗਲੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਸ ਨਿਕਾਲਾ ਕਰ ਦੇ
 ਣਾ ਸੰਗਤ ਅਹਜ ਕਰੀ ਜੀ ਅਸਾ ਕਬਾ ਭਾਗਵ
 ਤ ਦੀ ਸਵਣ ਕਰੀ ਸੀ ਪਿਛੇ ਜੋ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਹੋਏ ਹਨ
 ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਤਪ ਵੈਰਾਗ ਧਾਰ ਕੇ ਫੇਰ ਭੋਗਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾ
 ਗਉਠੀ ਓਨ ਜਾ ਕੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਬੂਹੇ ਧਰਨਾ ਮਾਰ
 ਕੇ ਰਾਜ ਪੁਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਆਹ ਕਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਾਲੇ ਤੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਦੇ ਭੇਖ
 ਧਾਰਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬੇਟੀ ਇਆਹੀ ਨਹੀਂ ਹ
 ਠੀ ਤਪੀ ਜਟਾ ਜੂਟ ਰਹੇ ਹਨ ਬਚਨ ਹੂਆ ਜਹਿ
 ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗਾ ਕਹੁਨਾ
 ਨਕ ਸੁਣ ਰੇ ਮਨ ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਥੇ ਭਾਗਾ ਸੀਤੋ ਸਿ
 ਖੋਭਗਤੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਾਣੀ ਜਿਨਾ ਨੂੰ ਪਾਪਤੋ
 ਈਏ ਉਚ ਨੀਚ ਕੋ ਓਨਾਂ ਦੇ ਬਿਕਾਰ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਏ
 ਹਨ ਸਬਦ ਉਡੇ ਜਨਾਵਰ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਛਾਂਉ ਕੇ
 ਤੇ ਖਾਕ ਹੂਏ ਕੋਊ ਪੂਛੇ ਨ ਨਾਉਂ ਪਿਛਲੇ ਰਿਖੀ
 ਆਂ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਲਾਜ ਆਉਦੀ ਹੈ ਸਿਫੀ
 ਰਿਖ ਆਦਿਕ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਏਹੋ ਹਾਲ ਹੈ ਜੋ ਕਰਨ
 ਗਊ ਕੇ ਪੇਟੇ ਇਜ ਰਿਖੀ ਦਾ ਪੁਤ ਸਿਫੀ ਰਿਖ ਹਰਣੀ

ਦੇ ਉਦਰ ਬੀ ਜੰਬੂ ਦੀ ਪਰਾਜਾ ਗਿਦੜੀ ਕੇ ਪੇਟੇ ਰਿ
 ਖੀ ਦਾ ਪੁਤ ਸੀ ਮਛੰਦਰੀ ਮਛੰਦੀ ਦੇ ਪੇਟੇ ਰਿਖੀ ਦੀ
 ਬਿਦਸੀ ਬਾਹਾਂ ਸਰਜ ਕਸ਼ਪ ਦੇ ਪੁੱਤ ਹੀਸਨੀ ਪਖਿ
 ਨੀ ਦੇ ਪੇਟੇ ਰਿਖੀ ਬਿਦਸੀ ਸਬਦ ਸੋਈ ਕਰ
 ਮ ਕਮਾਇ ਜਿਤ ਮੁਖ ਉਜਲਾ ਇਸਤੀ ਬੋ ਪੁੱਤ
 ਪੈਦਾ ਕਰਣਾ ਯੋਗ ਜ ਹੈ॥ ਇਕ ਤੀਵੀ ਅਰਜ
 ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਜੋਹਰੇ ਸੱਸ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਂਦੇ
 ਹੈਨ ਰਹਿਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਬੀ
 ਬੀ ਜੇ ਕਰ ਤੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰ ਰਹੇਂਗੇ ਤਾਂ ਸਫਾ ਓਨਾਂ ਦੀ ਉ
 ਠ ਜਾਏਗੀ ਜੋ ਕੁਛ ਬੋਲਾ ਬਹੁਤ ਅਗੇ ਬੋਲੇਂਗੀ ਤਾਂ
 ਓਨਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਕੁਛ ਅੜੀ ਰਹੇਂਗੀ ਤੂੰ ਆਪਨੀ ਜਾਨ ਨਾਂ
 ਗਵਾਂਈ ਜਾਹ ਜਾਫਾ ਹੋ ਨਾਲ ਇਕ ਸਾਧ ਆਨ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਬਿਦੇਸੇ ਨੂੰ ਗੁਹ ਸਤੀ
 ਆਂ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਭੀ ਬਦ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿਤੀ ਆਂ ਹੈ
 ਨ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾਂ ਬੋ
 ਲਦੇ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਉੱਖੜ ਜਾਣੀ ਸੀ ਹੁਣ ਦੁ
 ਖ ਪਾਉਣਗੇ ਪਰ ਵਸਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਦਇਆ ਬਿ
 ਨ ਸਿੱਧ ਕਮਾਈ॥ ਕਬੀਰ ਕਲਜੁਗ ਕਾਲੀ ਬ
 ਦਲੀ ਝੜ੍ਹ ਝੜ੍ਹ ਪੈਣ ਅਗਿਆਨਾ ਸੰਤ ਨਾਂ ਹੋਤੇ ਜਗਤ
 ਮੈਂ ਜਲ ਮਰਤਾ ਸੀ ਮਾਰਾ॥ ਤੇ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕੀ ਕਾਣੀ ਕਾ ਜਿਨ ਕੋ ਅਸਰ ਹੂਆ ਹੈ ਉਨ ਕਉ ਦਿ

ਸੇ ਫੁਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸੇ ਫੁਰਨ ਚਹੁ ਸਾਧੂ
 ਠਗਾਂ ਬੀਬੀ ਉਪਰ ਹੈਨ ਅਰਪਿ ਫੁਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਰਿ
 ਖੀਆਂ ਫੁਲ ਲਿਖੀਆਂ ਹੈਨ ਗਜੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀ
 ਆਂ ਕੀ ਗੱਲਾਂ ਰਿਖੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀ ਸੀ ਦਿੰਦੇ ਗਜੇ ਆ
 ਪਣੇ ਬੇ ਨੀਚੇ ਨਾਲ ਸਾਕ ਹੀ ਨਹੀ ਸੀ ਕਰਦੇ ਹਮੇਸ਼ਾ
 ਉਚੇ ਨਾਲ ਸਾਕ ਕਰਦੇ ਸੀ ਜੇਹੜੇ ਮੰਦ ਵੈਰਾਗੀ ਕਾ
 ਰਨ ਵੈਰਾਗੀ ਸਨ ਕਾਮਦੇ ਵੱਝੇ ਹੋਏ ਚਿਰਾਜਿਆਂ
 ਦੇ ਅਗੇ ਆਇ ਕੇ ਸਟਾਲ ਕਰਦੇ ਸੇ ਤੇਰਾ ਜਨ ਪੁੱਤ
 ਬਿਨਾਂ ਗਤੀ ਨਹੀ ਸਨ ਇਸਤਰੀ ਦੇਟੁ ਗਜੇ ਚਿਨਾਂ ਕੇ
 ਵੇਸਟਾ ਰਾਮ ਜਨੀ ਦੇ ਫੁੱਡੇ ਸਨ ਜਬ ਤਕ ਚਿਹਨਾਂ
 ਕਉ ਭੋਗਾਂ ਕੀ ਇੱਛਾ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਚਿਹ ਵੇਸਟਾ ਰਾਮ ਨ
 ਕਰਦੇ ਸੀ ਟੇਰ ਚਿਹ ਵੇਸਟਾ ਕੇ ਫੁੱਡੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ
 ਚਿਹ ਵੇਸਟਾ ਟੇਰ ਧਰਮ ਪੁਰੇ ਵਿਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ
 ਵੇਸਟਾ ਕੇ ਪਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨ ਸੇ ਚਿਹ ਨਾਮ ਧਰਾਇ ਓਧਿਗ
 ਟੀ ਚਿਹ ਨਾਮ ਐਸੇ ਰਖੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਸਬਦ ਬਹੁ
 ਤੇਰੇ ਤਿਰੀਆ ਸਿਉਂ ਕਰਹੀ ਰੁਧਰ ਮੂੜ ਕਉ ਧਾਂ ਮਨ
 ਗਨ ਆਗੇ ਕਰ ਧਰਹੀ ਚਿਨ੍ਹਾਂ ਕੀ ਅਉਲਾਦ ਕੇ
 ਜਿਸ ਪਕਾਰ ਆਗੇ ਕਹਾਏ ਇਕ ਸਿਖ ਅਰਜ
 ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗਾਗੀ ਬਨਿਣਾ ਜ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਧਨ ਸੀ ਚਿਹ
 ਮੈ ਅਮਾਨਤ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਚਿਹ ਮੁਕਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਬਚ
 ਨਹੋਇਆ ਤੇ ਸਿੱਖਾ ਏਹ ਧਨ ਏਸੇ ਵਾਹੀ ਸੀ ਤੂੰ

੪੦੬ ਸਬਰ ਕਰ ਜੇ ਤੇਰਾ ਧਨ ਹੁੰਦਾ ਪੁੰਨ ਕਰਵੇ ਖਰ
 ਰ ਕਰਵੇ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅੱਧਾ ਧਨ ਲੈ ਲੈ ਹੋਰ ਸਗਰ
 ਜਾਣ ਦੇਹਾ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੁਖ ਦਾਈ॥
 ਸੰਗਤਿ ਪਤਿਏਹ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਸਬ ਗੁਰਟਾ ਕਲ
 ਏ ਪਾਪਤ ਕਰਾ ਸੰਗਤ ਸਗਰੀ ਹਿੰਦੈ ਅਨੰਦ ਕਰਾ
 ॥੧੦੭॥ ॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੧੦੮ ਟੀ ਪਾਰੀ ਤੁਰੇ
 ਈ॥ ॥ਇਸ਼ੀ ਤਜੀ ਸਗਲ ਸੰਸ
 ਰਾ॥ ਯਾਰਨ ਕੇ ਸੁਤ ਹੋਇ ਭੁਜੰਗੀ॥ ਜੇ ਇਹ
 ਹ ਤੇ ਅਨੰਦ ਪੜਾਏ ਬੋ ਬਿਨ ਪੁਤੰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਵੇ ਹਨ
 ਤੀਵੀ ਪਰ ਪੁਰਖੇ ਬੋ ਇਸ ਕਾਨਾਮ ਯਾਰਨ ਕੇ ਸੁਤ
 ਭੁਜੰਗੀ ਹੈ ਜਦ ਸੇ ਰਾਜੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਜੋਰ
 ਸੋਇਆ ਹ ਲੈਂਦੇ ਸੀ ਇਸ ਟਾਸ ਤੇ ਮਹਾਂ ਭਾਰ ਬਇ
 ਖੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸਤ ਬਰਖ ਦੀ ਕੰਨਾਂ ਦਾ ਇਆਹ
 ਕਰਨ ਅਸਮੇਧ ਕਾ ਜਗੰਮ ਹੈ ਇਹ ਇਸ ਗਲ ਤੇ
 ਰੁਗਿਦਿਆਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੀ ਧੀਅਨੁ ਜੁਆਨ ਕ
 ਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜੇ ਟਿਆਉਂਦੇ ਸੀ ਜਦ ਤੁਰਕ ਗਿਲਜੇ
 ਹਿੰਦ ਕਉਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸੀ ਜੇ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਇਸ
 ਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸੀ ਇਸ ਭਾਰੀ
 ਭਾਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਹਿੰਦ ਮੈਂ ਤੀਵੀਆਂ ਟਾਸ ਤੇ ਪੜ੍ਹ
 ਦੇ ਸਤਰ ਬੁਰਕੇ ਤੇ ਪੁੰਡ ਕਢ ਕੇ ਰਖਣੇ ਲਗ ਪਏ
 ਸੀ ਸਬਦ ਅੰਦਰ ਟੜਕੇ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ਜੋਰੇ

੪੦੭
 ਤੁ ਕਟੀ ਜਣੀਐ॥ ਜੋ ਪਾਪ ਤੇ ਚੋਰੀ ਪਰ ਪੁਰਖੇ ਦੀ
 ਸੰਗਤ ਬੇ ਫੁਰਨਾ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸਤਰਹੈ ਮੰਗਿਰੇ
 ਜ ਬਾਹਰ ਮੁਖੀ ਸਤਰ ਨਹੀ ਮੰਨਦੇ ਦਿਲੋਂ ਮੁਹਬ
 ਤ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਸੋਈ ਸੱਚਿਆ॥ ਪੁਰਬ ਤੇ ਕਸਮੀਰ ਬਹੁ
 ਬੋਟੀ ਘੁੰਡ ਨਹੀਂ ਕਦੁ ਦੀ ਧੀ ਜੈਸਾ ਨੂਹ ਕਾ ਲਿਹਾਜ
 ਰਖਦੇ ਹੋਨ ਜੋ ਸਤਰ ਤੇ ਘੁੰਡ ਮੈਂ ਪਾਪ ਸਿਆਵਾ ਕਰ
 ਦੇ ਹੋਨ ਕਈਆਨੇ ਨੂਹਾਂ ਬੋਲੁਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਖੇ ਹਨ
 ਇਕ ਹੋਰ ਰਿਵਾਜ ਬਹੁਤ ਹਾਣਤਾ ਟਾਲਾ ਤੈ ਜੋ ਲੋਕ ਧੀ
 ਆਂ ਕਉ ਮਾਹੋ ਮਾਹੀ ਮੰਗਣੇ ਚਾਹੁਇ ਦੇਹਨ ਅਰਲਾ
 ਜਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਪੋਹਦੇ ਮਹੀਨੇ ਜੋ ਸੋ ਸਾਊ ਧਨੀ ਓ
 ਹ ਤੈ ਸੇ ਕਮੀਨੇ ਫੇਰ ਓਹਨਾਂ ਧੀਆਂ ਕੋਟਿ ਮਾਹ ਤੇ ਹ
 ਜਾਹੇ ਰੁਪਾ ਲਗਾ ਕਰ ਕਰਤੁਤ ਕਰਨੀ ਬੜੇ ਲਾਜ
 ਮੀ ਤੇ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਇਹ ਭਾਰ ਦੇ ਸਹੈ ਇਕ
 ਦਮੜੀ ਦੇ ਗੋਰੇ ਲਕੜੀਆਂ ਲਈ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਜ
 ਓ ਮੰਗਤੀਆਂ ਬਣ ਕਰ ਸਾਡਾ ਸਹਿਰ ਮੰਗੋ॥ ਇਕ
 ਸਿਖ ਨੇ ਆਇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫਕੀਰ ਗਰੀ
 ਬਦਾਸੀਏ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਪੁਤ ਕਾ ਸਿਰ ਮੁੰਨ ਕਰ ਸਿਖ
 ਧਰਮ ਬੇਂਭ ਰਿਸਟ ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਦਾ ਸਿਰ ਮੁੰਨਣਾ
 ਤੇ ਸੀਸ ਕਾਟ ਦੇਣਾ ਇਕ ਸਮਾਨ ਪਾਪ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਕੋ
 ਈ ਗਰੀਬ ਦਾਸੀ ਫਕੀਰ ਹੈ ਓਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਪਾਹਦੇ
 ਸਿਖ ਸਾਧ ਟਰਤ ਨੇਂ ਹਟ ਗਏ ਹੋਨ ਓਨਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸ

ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਟ ਕੀ ਨਿਦਾ ਬਹੁਤ
 ਲਿਖੀ ਹੈ ਐਸੇ ਐਸੇ ਸਖਤ ਬੋਲੇ ਚਿਨਾਂ ਲਿਖੇ ਹਨ
 ਸਭੈ ਰਸਾਤਲ ਜਾਹਿਗੇ ਜਿਉਂ ਨਾਨਕ ਜੈ ਸੇ ਪੰਥ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱ
 ਚੋਂ ਸਿਖ ਸੀਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰੇਗਾ ਚਹੁ ਦੁ
 ਖਾਵੇਗਾ ਅਰਨਰ ਕਾਂਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ
 ਇਹ ਖਬਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਹੋ ਗਈ ਪਈ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਾ ਕਰਹੁ ਏਹ ਗੁਰ ਘਰ ਕੋ ਨਿ
 ਦਕ ਹੈਨ ਬਹੁਤ ਭਰਿਸ਼ਟ ਹੈਨ ਅਰਦੁਸ਼ਟ ਹੈਨ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਮਾਗਤ ਭਿਛਕ ਹੈਨ ਲੁਟਹਰਾ
 ਮੀ ਕੁਕਾਮੀ ਹੈਨ ਬੇਪੀਰ ਹੈਨ। ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਇਹ
 ਵਾਰਤਾ ਸੁਣਕਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਣੀ ਲਗੀ ਅਰ
 ਕਹਾਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਿਛਲਾ ਗੁਣਾ ਹੁ ਬਖਸ਼ਹੁ ਜੀ॥ ਗੁਰੂ
 ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਬਖਸਿਦ ਬਖਸਿਸ਼ਾ ਸੰਗਤ ਨਿ
 ਹਾਲ ਹੋਈ॥ ੧੦੮॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੧੦੯ ਵੀਂ
 ਪਾਠੀ ਹੋਈ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕਲ
 ਗੀ ਧਰ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਦੀ ਫਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸਿ
 ਖ ਸੰਗਤ ਦੂਰੋਂ ਦੂਰੋਂ ਚੋਰਾਂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਅ
 ਈ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਬਹੁਤ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਰਲ ਕੇ ਸਲਾ
 ਹ ਕਰੀ ਹੈਜੀ ਜੇ ਖੁਸਰੂ ਨੂੰ ਟਿਆਹ ਜਾਂ ਪੁੱਤ ਜੱਮੇ ਦੀ

੪੦੬
 ਫਧਾਈ ਦੇਣੇ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਫਾਇਦਾ ਤੇ ਪੁਨਿ ਕੋਈ
 ਨਹੀਂ ਏਹ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨਿਸ਼ਟ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਵੇਰੀ
 ਹਨ ਦੇਖੋ ਗੁਰਸਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰਹਾਂ ਪੀੜਣ
 ਤੇ ਕੁੱਟਣਾਂ ਅਨੇਕ ਤਰਾਂ ਸੋ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਨਿਰਬਾ
 ਹ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਏਹ ਭੁਰਕ ਖੁਸ਼ਰੇ ਚਿਨਾਂ ਬੋ
 ਟੱਧ ਨਹੀਂ ਬਰਕਰਾਰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਨਿਰਬਾਹ
 ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਇਕ ਹਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਹ
 ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਕਰਕੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਏਹ
 ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਭੂਲ ਹੈ ਜੋ ਖੁਸ਼ਰੇ ਕਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਕਰ
 ਦੇਹਨ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦਾ ਜੋ ਰੁਝਾਨ ਹੋਵੇ ਸੋ ਦੀ ਬੇਦੀ
 ਹੋਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਚਿਸਕ ਉਂਦੇਣਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਜਿਸ
 ਦੇ ਘਰ ਪੁੱਤਰ ਜੱਮੇ ਚਿਜਾ ਕੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ
 ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਆਗੇ ਪੁੱਤਰ ਕਉਂ ਮਥਾ ਟਿਕਾਵੇ
 ਪੁਨਿ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗਾ ਖੁਸ਼ਰੇ ਦਾ ਦੇਣਾਂ ਪੁਨਿ ਨਹੀਂ ਬਲ
 ਕੇ ਫੀਨ ਹੈ ਜੋ ਫਧਾਈ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ ਚਿਸਦੇ
 ਘਰ ਅਗੇ ਖੜੇ ਹੋਇ ਕਰ ਇਹ ਆਖਣ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹੈ
 ਨ ਕਿ ਜੇ ਕਰ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਫਧਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਣੀ ਤਾਂ ਇ
 ਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਪਹਿਲੇ ਗਰਭ ਵਿਖੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਪੈਂਦੇ ਦੇਣਾਂ ਸੀ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੜਾ ਕੁਛ ਨਾ ਦੇਵੇ ਉਸਦੇ ਬੂਰੇ ਵੇ ਅਗੇ ਨੀ
 ਗਾਯਾ ਹੋ ਕੇ ਨਚਣ ਲਗ ਪਵੇ ਹਨ ਤੇ ਚਿਨਾਂ ਬੋਜਨਾਨੀਆਂ
 ਬਹੁਤ ਭਰਣ ਚਿਨਾਂ ਨਾਲ ਰੂਮ ਕੰਜਰ ਨਕਲੀਏ ਪਏ

ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਬੋਲਦੇ ਆਰ ਨਿਦਾ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਨਾ ਸਿ
 ਘਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਡੇ ਸਿਧ ਪਿਥਕੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਸਾਪ
 ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਓ ਪਿਛਲਾ ਖਾਧਾ ਦਿੱਤਾ
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਛ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਗੇ ਨੂੰ ਛੱਡੋ ਓਨਾਂ ਸਗੋਂ ਭੀਡੀ
 ਬਹੁਤ ਕੀਠੀ ਦੇ ਚਾਹ ਸਿਧਾ ਰਲ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਪਾਹਿ
 ਨੀਂ (ਜੁਤੀਆਂ) ਜੇ ਮਾਰ ਕਰ ਘੋਰੇ ਕੰਢ ਦਿੱਤੇ ਕਈ
 ਆਖਣ ਤੁਸਾਂ ਇਹ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਧਾਂ ਉੱਤਰ
 ਦਿੱਤਾ ਸਾਨੂੰ ਗਊ ਗਊ ਆਕਰਣ ਦਾ ਪੁਨ ਹੈ ਅਸੀਂ
 ਬੈਲਾਂ ਬੋਲ ਕੜ ਜੋਏ ਜੋ ਕੰਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਟਹਿਲ ਕਰਵ
 ਉਦੇ ਹਾਂ ਏਹ ਤੁਰਕ ਗਊ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਨਹੀਂ ਸਾਨੂੰ
 ਹੁਕਮ ਹੈ ਤੁਰਕ ਦਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਦੇਵਨੇ
 ਤਜੇ ਇਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹਿੰਦੂ ਕਾ ਅਰ ਇਕ ਸਿਧ ਕਾ ਖੁਸਰੋ
 ਜਨਮੇਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਲੈਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਖੁਸਰੋ ਆ
 ਏ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਖੁਸਰੋ ਜਨਮੇ ਓਸ ਕਉਂ ਅਸੀਂ
 ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਹਲਾਇਕਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸ
 ਰਾ ਦੀਨ ਦਾ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹਾਇਕਰ ਗਾਉਣ ਤੇ ਨਦੰਦੇ
 ਸਿਖ ਲਾਇਕਰ ਮੰਗਣ ਚਾਕੂ ਦੇਵੇਂ ਹਾਂ ਫੇਰ ਓਸ ਦੀ
 ਖਟੀ ਕਮਾਈ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸਰੋ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਦਿ
 ਓਜੀ ਸਭ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿਧਾਂ ਰਲ ਕੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਦੇ
 ਖੋ ਕਈ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਤੇ ਆਪਣੇ ਘੋਰੇ ਬਿਲੀ ਕੁਤਾ
 ਆਪਣੇ ਹਾਥ ਸੇ ਫੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਸਕਦਾ ਅੰਗਰੇਜੀ

ਸਰਕਾਰ ਭੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਗੈਰ ਮਜ਼ਹਬ ਕਉਂ ੪੧੧
 ਜਬਰ ਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਦੁਆ ਸਕਦੀ ਇਕਸਿਪਦਾ
 ਪੁੱਤ ਹਿੰਦੂ ਸਾਧਨੇ ਸਿਰ ਮੁੰਨ ਕੇ ਸਾਧ ਕਰ ਲੀਤਾ ਤਾਂ
 ਉਸ ਬਾਲਕ ਕਉਂ ਮਾਪਿਆਂ ਸਿਆਣੇ ਲਿਆ ਅਰ
 ਅਦਾਲਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਵਿਚ ਚਿੱਠੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਚੇਲਾ
 ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਸਤ ਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਹੋਈ
 ਕਹਾ ਤੂੰ ਇਸ ਕੋ ਬੇਹੱਦ ਕੇ ਸਿਰ ਮੁੰਨਿਆਂ ਤੈਂ ਸਬ
 ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਉਸ ਵਕਤ ਜੈਸੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕਉਂ ਜ
 ਬਰਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਸੀ ਤੈਸੇ ਹਿੰਦੂ ਕੋ ਪੁਤ
 ਖੁਸਰੋ ਕੋ ਬੀ ਜਬਰ ਦਸਤ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਸੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਰਾ
 ਜ ਬੇਂ ਤੁਰਕੇ ਚੁਪਕੀਤੇ ਅਪਣਾ ਬਚਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਦੇ
 ਫਰਦੇ ਸੀ ਅਬ ਤੇ ਸਾਰੇ ਉਪਰ ਸਰਕਾਰ ਇਨਸਾਫ
 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕਰੇਗੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਈ
 ਲੋਕ ਲੋੜੀ ਲੋੜ ਬੇਚ ਲੈਂਦੇ ਸੀ ਅਗੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਰਕਾਰ
 ਰਾਜੇ ਦੀ ਬਰਦੇ ਫਰੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਜਾ ਦੇਵੇਗੀ
 ਕਈ ਮਤੋਂ ਲੋਕ ਪਾਂਡਵਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਬੋਲੇ ਕੇ ਪਰੇ ਬੀ ਉ
 ਰੇ ਬੀ ਕੋਈ ਬੀ ਪੁਤ ਖੁਸਰੋ ਕੋ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਗਨ ਕ
 ਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਖੁਸਰੋ ਕਉਂ ਕੋਈ ਪੁਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਵਾਂ ਜੈ
 ਸੇ ਬਿਪਤਾ ਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿਗਾਟ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਰ ਇਥੇ ਖੁਸਰੋ
 ਦਾ ਸਰੂਪ ਨਾਮ ਬਹਿਰੁਲਾ ਬਣਾ ਕੇ ਅਰਜਨ ਪਾਂਡੂ ਹਿ
 ਾਸੀ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਬਹੂਆਂ ਬੇਟੀਆਂ ਕਉਂ ਵਿੱਦਿਆ

ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੀ ਮਹਾਂ ਭਾਰ ਬਿਖੇਲਿਖਿਆ ਹੈ ਇਸ
 ਵਾਸਤੇ ਕਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾ ਪੁੱਤ ਖੁਸਰਾ ਤੁਰਕ ਖੁਸਰੋ ਦੀ
 ਸੰਗਤ ਨਾ ਕਰੇਗਾ ਕਾਮ ਸੇ ਪਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਸੰਗ
 ਤਦਾ ਖੁਸਰਾ ਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੰਗ ਹੈ ਭਰਮ
 ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸਾਡੇ ਬੇਟੇ ਖੁਸਰੇ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹਨ
 ਗੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਹਟੀ ਬਾਪਾਰ ਖੇਤੀ ਬਾਡੀ ਕਰ
 ਣਗੇ ਆਪਣੇ ਕੁਟੰਬ ਬੰਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਟਹਿਲਕ
 ਰਣਗੇ ਗਤੀ ਕਰਣਗੇ ਧਰਮ ਦੀ ਹਾਮੀ ਭਰਨਗੇ
 ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਵਿਖੇ ਬੈਠ ਕਰ ਬ
 ਹੂ ਬੇਟੀ ਕਉ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਟ
 ਧਰਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਧੰਨ ਖੱਟਣਗੇ ਸਿਖ
 ਸਾਧਕੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਕਰ ਕੇ ਸੰਤ ਮਹੰਤ ਰੋਜਾਣੇ ਗੇ
 ਸਾਧਾਭੇਖਾਂ ਮੈਂ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਤਿਆਗ ਰਖੇ ਚਿਸਦੀ
 ਪੂਜਾ ਤੇ ਮਾਣ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਖੁਸਰਾ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਸੰ
 ਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਬਹੁਤੇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿਖ ਰਲ ਕੇ ਤੁਰਕਾਂ
 ਖੁਸਰਿਆਂ ਕਉ ਉਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਸਾਂ ਹੀਜ ਪੁਤ ਤੁਰਕ
 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰਕ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਪਾ
 ਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸਰੇ ਰਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋਇ
 ਕਰ ਆਏ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਨਾ ਖਾਣ ਸਿਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
 ਏਹ ਆਖਣ ਇਥੇ ਕਈ ਗਉਆਂ ਬੈਲ ਭੁੱਖੇ ਰ
 ਹਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਉ ਨੀਗਨ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾ

ਸਤਾ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁਤ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਖਾਣੁ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਖਾਣੁ ੪੧੩
 ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਾਪ ਕਉ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਬਥੇਰਾ ਕਲੇਸ਼
 ਕਰ ਰਹੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਮਾਰ ਪੀਟ ਕਰ ਪਿਛੋਂ ਕੰਢੁ ਦਿਤੋਂ
 ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਰ ਸਿੰਘਾਂ ਅਪਣੇ ਪੁੱਤ ਖੁਸਰੇ, ਖੁਸਰਿਆਂ
 ਨੂੰ ਨਾ ਦਿੱਤੇ. ਅਪਣੇ ਸਿੰਘ ਸਰਸ ਵਿਚ ਹੀ ਰਖ ਲਏ
 ਇਸ ਲਈ ਹੇ ਹਿੰਦੂ ਅਰ ਸਿੰਘ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸਰਿਆਂ
 ਨੂੰ ਪੁਤ ਕੋਈ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਦੇਖੁ ਈਸਾਈਆਂ
 ਦੇ ਘਰ ਕੋਈ ਪੁਤ ਖੁਸਰਾ ਜਮ ਪਏ ਓਹ ਕਦੀ ਖੁਸ
 ਰੇ ਕਉ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇ ਜੋ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਪੁਤ ਆਪਣਾ ਖੁਸ
 ਰੇ ਤੁਰਕ ਕਉ ਅਥਵਾ ਕੋਈ ਸਿੰਘ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤ
 ਖੁਸਰੇ ਤੁਰਕ ਕਉ ਹਣਾਲੇ ਕਰੇਗਾ ਓਸ ਕਉ ਕੁਲ
 ਹਤਿਆ ਦਾ ਪਾਪ ਲਗੇਗਾ ਜੈਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ
 ਸ਼ਰਾਮੈ ਮਰੇ ਕਉ ਸਾੜਨਾ ਹਰਾਮ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ
 ਸਿੰਘ ਕਉ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਣੇ ਦਾ ਪਾਪ ਹੈ ਜੈਸੇ ਹੋ
 ਰ ਪੁਤ ਧੀਆਂ ਹੋਨ ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਸ ਨਿਪੁਸਕ ਕਉ
 ਥੀ ਪੁਤ ਜਾਣ ਕੇ ਰਖ ਲਓ ਬਹੁਤ ਪੁੰਨ ਤੇ ਫਾਇ
 ਦਾ ਹੈ ਇਧਣਾ ਧੀ ਨਾਲੋਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਜਾਣਹੁ ਜੈਸੇ
 ਕਈ ਅੰਸਾ ਲੂਲੇ ਪਿੰਗਲੇ ਅੰਨੇ ਕਾਣੇ ਨਿਮਰ
 ਦ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧੀ ਪੁੱਤਾਂ ਦਾ ਭਾਗ
 ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤੈਸੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਗ ਕਰਣਾ
 ਯੋਗਮ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ੧੦੯॥

ਇਕ ਇਹੁ ਫਕੀਰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅਧੀਨ
 ਤੇ ਫਸ ਹੋ ਜਾਏ ਤੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਸੰਗਤ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ॥
 ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਮੁੰਨ ਕਰ ਸੁਆਹ ਲਾ
 ਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਉਤਰ ਦਿੱਤਾ ਤੁਸੀਂ ਫਕੀਰ ਜੋਗੇ
 ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕਰ ਕੇ ਕੰਗਾਲ ਨਿਰਧਨ ਬਿਆਸਰਾ
 ਪਰ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਤੇ ਰਾਜ
 ਨੀਤ ਦੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਅਕਾਲ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਿੰਦ
 ਰ ਤਾਂਈ ਚੋਲਾ ਉਠ ਚਾਰੇ ਨਗਨ ਫਿਰੇ ਤਾਂ ਆਦਰ ਕ
 ਰਦੇ ਹੋ ਜਵੇ ਮਾਂਦਾ ਹੋ ਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਓਥੇ ਹੀ ਫੜ ਕੇ
 ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਰਫੇਰ ਗਰਿਸਤੀਆਂ ਦੇ ਆਸਰੇ
 ਤੁੱਕਦੇ ਹੋ ਪਈ ਕੋਈ ਸਾਡੀ ਖਬਰ ਲੇਵੇ ਗਰਿਸ
 ਤੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਦੀਨ ਹੋ ਕੇ ਭੀਖ ਮਾਂਗਤੇ ਹੋ॥
 ਸਬਦਾ॥ "ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜਉ ਪਾਈਐ ਜੋਗ
 ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗ ਮੁਕਤ ਸਭੁ ਹੋਗ ਕਿਆ ਨਾਂ
 ਗੇ ਕਿਆ ਬਾਂਧੇ ਰਾਮ ਜਬ ਨਹੀਂ ਚੀਨਸ ਆਤਮ
 ਰਾਮ ਮੂਰ ਮੂਰਾਏ ਜਉ ਸਿਧ ਪਾਈ ਮੁਕਤੀ ਤੇ
 ਤੁਨ ਗਈਆ ਕਾਈ॥ ਗਰਿਸਤੀ ਲੋਗ ਫਕੀ
 ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਟ ਪੁਰਾਣਾਂ ਲੀ
 ਕੇ ਜੋੜਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਨ ਧੀਨ ਬੇਤੰਗ ਹੈ ਨਿਆਸਰਾ
 ਹੈ ਕੋਈ ਕਰਾਮਾਤ ਕਾ ਨਾਮ ਫਕੀਰ ਨਹੀਂ ਸਬ

ਦਾ॥ ਘਰ ਹੀ ਬੈਠਿਆਂ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਨੀਅਤਰ ॥ ੪੧੫
 ਸਕਰੋ ਨਾਮ ਫਕੀਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮੁਰਖ ਪੀੜਤ ਨਾਉ
 ਇੱਲਤ ਕਾ ਨਾਉ ਚੌਧਰੀ ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ ਬਾਉ॥ ਉੱਤ੍ਰ
 ਏਹ ਮੁਰਖਾਂ ਦੇ ਪਰਸਿਨ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਲਾ ਹੈ ਕੀ
 ਗਲ ਫਕੀਰ ਕੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਰਖ ਕਉ
 ਪੀੜਤ ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਬਹੁਤੀਆਂ ਇੱਲਤਾਂ ਤੇ ਹੁਜ਼ਤ ਕ
 ਰੇ ਚਿਸ ਕਉ ਚੌਧਰੀ ਆਖਣਾ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਧਨ ਤਿ
 ਨ ਪਿੰਡ ਰੰਡਾ ਸੁਨਹਿਰਾ ਹੱਥ ਟਿੰਡ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਹੁ
 ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਜੋ ਮਸਤਾਨਾਂ ਸੁਦਾਈ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਕੀ
 ਰੇ ਬੋਲੇ ਕਹਣੇ ਨਿਰਧਨ ਬਸਤ੍ਰ ਹੀਨ ਖੁਧਿਆ
 ਕੇ ਵਸ ਸਦਾ ਅਧੀਨ ਪਾਏ ਕਪੜੇ ਕਾ ਨਾਮ ਮਸ-
 ਤਾਨ ਪੁਨ ਹੈ ਘਰ ਮੈ ਅੰਨ ਨਾ ਪੱਕੇ ਦੇਗ ਮਸਤਾਨੀ
 ਹੈ ਭੁੱਖ ਨੀਗ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਸੇ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਮਸਤਾ-
 ਨਾ ਆਖਦੇ ਹਨ ਮਸਤਾਨ ਹੋ ਜਾਣਾ ਤੇ ਸੁਖਾਲਾ ਹੈ
 ਦਾਨਾਇ ਬਣਨਾ ਬੜਾ ਔਖਾ ਹੈ ਅਕਲ ਤੇ ਧਨ ਪੈ
 ਦਾ ਕਰੇ ਚਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਦਾਨਾਇ ਹੈ ਮਸਤਾਨੇ ਦੇ ਬੋ-
 ਲੇ ਤੇ ਜੋ ਪਰਤੀਤ ਹੋਏਗਾ ਓਹ ਧੋਖਾ ਖੰਭੇਗਾ ਮਸ-
 ਤਾਨੇ ਕਉ ਮੁਰਖ ਬੜਾ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਸੁਲ ਕਰਾ
 ਨਾ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਸਾਦ ਦਿੱਤਾ ਇੱਕ ਵਾਲ ਪੈਸਾ
 ਏ ਓਹ ਪਸਾਦ ਫੜ ਦੇਈ ਦਾ ਤੇ ਜਬ ਕਿਸੇ ਕੋ ਸਦਾ
 ਲ ਪਾਈ ਦਾ ਚਿਸ ਟੋਲੇ ਸਉ ਵਾਲ ਮੂਹ ਦਿੱਤਾ ਪੈ ਜਾਂ

ਦਾ ਤੈ॥ ॥ ਸਬਦਾ॥ ॥ ਆਗਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਦੇ ਕਰਹਾਬਾ॥ ਐਸੇ ਬਚਨ ਸੁਣ
 ਕਰ ਜਿਤਨੇ ਠਕੀਰ ਅਰ ਮਸਤਾਨੇ ਸਨ ਲਾਜਮ
 ਤੋਇ ਗਏ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ
 ਆਪਨੈ ਲਿਖਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਏਹ ਸਭੁ ਸੰ
 ਰਥੈ ਫੇਰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਅੰਜਦੇਗ ਮਸਤਾ
 ਨੀ ਹੋ ਸਿਘਾਂ ਸੁਣ ਕਰ ਤੋਰ ਨਾਲਾਈ ਸੁਟ ਪਟ
 ਰਸਤ ਬਸਤ ਲਿਆਏ ਪਸੰਨ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਬ
 ਦ ਖੰਟ ਘਾਲ ਕੁਛ ਹੋਏ ਦਇਆ ਨਾਨਕ ਗਾਹ ਪਛ
 ਠੈ ਸੇਇ॥ ਅਰਦਾਸਾ ਜੋਧਿਆ ਖਾਲਸੇ ਦੀ
 ਗੁਰੂ ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤੇ ਰਖੇ ਸਬਦ ਏਸ ਤੇਧੇ ਖਾਉ
 ਗਿਹ ਭੁਲਾ ਜਿਸਹੂੰ ਕੋ ਫਰਸਾਏ ਸੀ ਮੁਖ ਫਕ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ਸਵੈਯਾ ਖੂਕ ਮਲਹਾਰੀ ਗ
 ਸ ਗਾਹਾ ਬਿਭੁਤ ਧਾਰੀ ਗਿਦੂਆ ਮਸਾਣ ਬਾਸਕ
 ਰਿਓਹੀ ਕਰਤੁ ਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿਖ
 ਦੇ ਘਾਲੇ ਦੇਹ ਜੇ ਫਪੈ ਫੁਪੈ ਸਾਧ ਸਿਧ ਸੇ ਬਿ
 ਖਰਚ ਉਨਾਂ ਕੋ ਚਾਰ ਤੰਗ ਕਾਜੇ ਬੈਠੇ ਕਉ ਲੰਘ ਗਏ
 ਕਿਸੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਟੈ ਤੇਖਧਾ
 ਰੀ ਤੇ ਤਿਭਧਾਰੀ ਕੀ ਸੇਧ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਜੋ ਅਤੀ ਮੁਰ
 ਖ ਹੋਨ ਕੁਝੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਤੇ ਉਨਾਂ ਕਉ ਭੀਰੈ ਸਿਘਾਂ
 ਰਸਤ ਬਸਤ ਉਨ ਕਉ ਦੇ ਕਰ ਪਸਿਨ ਕੀਆ ॥੧੧੦॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੧੧੧ ਵੀਂ ਪਾਉਂਤੁ ਹੋਈ

੪੧੭

ਕੋਠੇ ਗਾਮ ਸੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ਆਗੇ
ਆਏ ਸਿਖ ਜਵਾਨ ਬਚਨ ਹੁਆ ਇਨ ਭੁਜੰਗੀ
ਆਨੰ ਅਮਿਤ ਫੁਕਾਰੇ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇ
ਨਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਰਮ ਸਾਸਤਰੁ ਤੁਸਾਂ ਲਿਖਿਆ
ਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਧੀ ਬਿਆਹ ਕਰ ਭੋਗੇ ਆਪਣੀ ਕਿ
ਸੇ ਨਾਲ ਟਿਆਰੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਇਕ ਬਰ
ਬਰ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੋਰਟੇ
ਸਦਾ ਆਦਕ ਭੋਗਦੇ ਹਨ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਧੀਅ ਬਿ
ਆਹਣੇ ਕਉ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਓਹ ਧੀ ਮਾਰਣ ਟਾਲਿਆ ਕ
ਉ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧੀ ਨਾ ਮਾਰਹੁ ਓਹ ਪੁੰ
ਨ ਉਨ ਕਉ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ ਜੇਹੜੇ ਬਿਨਾਂ ਅਨੰ
ਦ ਪੜਾਏ ਅਨੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਓਹ ਕੁੜੀ ਮਾਰਣ
ਟਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪ ਜਾਹਰ ਕਰਕੇ ਉਨ ਨੂੰ ਸਰਮਿੰਦੇ
ਕਰਣਗੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਰ ਹਟਾਉਣਗੇ ਓਹ
ਪੁੰਨ ਉਨ ਕੇ ਪਾਪੋਂ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਬਖਸ਼ਾਵਤ ਹੋਗਾ
ਐ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਪਾਲਣੀਆਂ ਪੁੰਨ ਤੇ ਜੇ
ਹਕਾ ਆਪਣੇ ਮੁਖੋਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਧੀ ਮਰਦਾਏ ਓ
ਹ ਜੋ ਜਨਮ ਕੁੰਤੀ ਕੁੰਤੇ ਦਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਗਹਿ
ਣਾ ਦੇਹ ਕਾਵੇਰੀ ਤੇ ਗਹਿਣੇ ਦੇ ਲਾਲਚ ਜੇ ਕਈ

੪੧੮ ਬਾਲਕਾਂ ਕਉ ਅਰ ਮਨੁਖਾਂ ਕਉ ਮਾਰਵੇਹਨ ਇਸ
 ਟਾਸਤੇ ਵੈਰੀ ਜਾਣੇ ਸੰਗਤ ਮਾਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ
 ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕਉ ਆਈਆਂ ਕਈਆਂ ਦੇਹਾਂ ਬੀ
 ਕਚ ਦੀਆਂ ਤੇ ਲਾਖ ਦੀਆਂ ਵੰਗਾਂ ਤੇ ਚੂੜੀਆਂ ਸਨ
 ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਚੂੜੀਆਂ ਤੇ ਵੰਗਾਂ
 ਉਤਾਰ ਦਿਓ ਕਈਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀ ਦੀਆਂ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਜਲ ਫਕ
 ਟਾਂ ਬੀ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਏਹ ਪਹਿਰਾਵਾ ਤੁਰਕਾਂ ਅਰ ਚੂੜੀ
 ਆਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦਾ ਵਕਰ ਹੈ ਕੱਚੇ ਕੱਚੇ
 ਵਿਹਾਇਆ ਲਾਲਾਂ ਦੀ ਸਾਰਨ ਜਾਣੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੰਘ
 ਸਿੰਘਣੀ ਦਾ ਜਨਮ ਲਾਲ ਹੈ ਮਰਣ ਦੇਹ ਨਾਲੋਂ ਗ
 ਹਿਣ ਵਢੇਰ ਨਹੀਂ ਜੈਸੇ ਕਾਠ ਕੀ ਮੂਰਤ ਕੋਲ ਬਾ
 ਸ ਪਾਈਏ ਉਸ ਪੁਰਖ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ
 ਸਿੰਘ ਹੋਇਓ ਜੋ ਪਹਿਰੇ ਟੋਪੀ ਚੀਰਾ ਗੁਰਕਾ ਸਿੰਘ ਨ
 ਹੀ ਵਹੁ ਬੀਰਾ ਇਕ ਸਿੱਖਣੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਜ
 ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਇਕੋ ਸੀ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਮਾ
 ਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਉ ਪਕੜ ਲ
 ਓ ਸਿੰਘਾਂ ਫਤੇਹ ਬਜੋੜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬੁਲਾਈ ਕਹਾ
 ਸਿਧੇ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਇਸਕਾ ਬੇਟਾ ਕੋ ਮਾਰਿ
 ਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਨੈ ਦੇਇ
 ਆ ਕਰਾਇ ਸੀ ਇਕ ਮਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਪੰਜ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ

ਦੁਸਰੀ ਇਹ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤ ਸੀ ਅਰ ਸਾਡਿਆਂ ੪੧੯
 ਟਿਕਿਆਂ ਨੇ ਚੁੰਨੇ ਟਿਕ ਠਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਇਹ ਸ
 ਤੇ ਪੰਜਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਕੋਲੋਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤ ਟਾਲੀ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ
 ਮੰਗਦੀ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੇਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਮਾਰਿ
 ਆਰੇ ਏਹ ਅੱਧ ਦਾ ਮਾਲ ਕਸੀ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾ ਤੁਸੀਂ ਅੰਗੇ ਵਾਸਤੇ ਪੰਗ ਟਿਕ ਰਖੋ ਜਿਨਾਂ ਚੁੰ
 ਨੇ ਟਿਕ ਰੱਖੀ ਹੈ ਓਹ ਰੰਨ ਦੇ ਮਜ਼ਰਹਨ ਬਾਪ ਦਾ ਦੇਕੀ
 ਮਾਲਕੀ ਬੇਟਿਆਂ ਪੋਤ੍ਰਾਂ ਲੈਣੀਂ ਹੈ ਮਾਂ ਕਿਤੇ ਖਸ
 ਮ ਕਰੇ ਪਹਿਲੇ ਬੇਟੇ ਕਾ ਦਾਣਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਚੁੰਨੇ
 ਟਿਕ ਜੁਲਮ ਹੈ ਇਕ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਜੁਆਂ ਚਮੜਾਆਂ ਬੜਾ ਦੁਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਬਚ
 ਨ ਹੋਇਆ ਮਨਾ ਸਿਲ ਪੀਸ ਕੇ ਪੰਜਵੇਂ ਟਿਕ ਰਲ
 ਕਰ ਮਲਹੁ ਸਭ ਭੁਲਾ ਹੋਇਗਾ ਫੇਰ ਜੁਆਂ ਚਮ
 ਜੁਆਂ ਨਹੀਂ ਪੈਨ ਗੀਆ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੋਂ ਸੱਪ ਲੜੇ
 ਤਾਂ ਦੋ ਚਾਰ ਤੋਲੇ ਨਿਸ਼ਾਦਰ ਪੀਸ ਪਾਣੀ ਮੈਂ ਪਾਇ ਪਿ
 ਲਾ ਦੇਵੇ ਦਸਤ ਕੈ ਨਾਲ ਜ਼ਹਿਰ ਨਿਕਲ ਜਾਇਗੀ
 ਘੜੀ ਦੇ ਘੜੀ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਹਿਰ ਪਿਲਾਇ ਦੇਵਹੁ ਬਹੁਤ
 ਦੇਰੀ ॥ ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ
 ਤੁਸਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਗੰਗਾ ਸਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪਾਸ
 ਜਾਇ ਕਰ ਇਸ ਨਾਨ ਕਰ ਭਖਿਆਂ ਟਿਕ ਇਕੋ ਤੁਸੇਂ
 ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਜੋ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ

ਵਿਖੇ ਕਿਸਤਰਾਂ ਹੋਵੇ ਗਾ ਅਰਜੈ ਪੇਸ ਸੇ ਕਿਸ
 ਬਿਧ ਕਰਹੁ ਗਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਪੰਜਦਿਨ ਮੈ
 ਕਰਨਾਂ ਓਥੇ ਗੁਪਤ ਦੇਵੀ ਕੀ ਮੁਰਤੀ ਹੈ ਜਿਸ
 ਕੀ ਪੂਜਾ ਮਾਤਾ ਲੇ ਤੇ ਮਾਈ ਪੌੜੇ ਕਰਨ ਗੋਸਿ
 ਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਕਿ ਕਰਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪੁਟ
 ਸਿਟੀਏ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸਿਧੇ ਪੁਟ ਸਿੱਧੇ ਪਹਾ
 ਡੀ ਕਿ ਕਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬੋ ਆਵਦੀ ਹੈ ਵੇਸੀ
 ਕਿੱਕਰ ਸਦਾ ਗੁਲਾਬ ਹੈ॥ ਇਹ ਸਾਡਾ ਸਦਾ ਗੁ
 ਲਾਬ ਰੰਨਣ ਬੀ ਪਾਵਿੰਦ ਹੈ॥ ਓਹ ਨਹੀਂ ਪੁਟਣੇ
 ਉਸ ਕੀ ਦਾਤਣ ਕਰਨੇ ਸੇਂ ਮੁਖ ਪਵਿੰਦ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਪ
 ਸੂਦੀ ਤੁਚਾ ਬੜੀ ਅਸੁੱਧ ਹੈ ਕਿੱਕਰ ਦੇ ਰੰਗ ਦੀ
 ਸਿੰਗਤ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਰੰਗਿਆ ਚੰਮ ਭੂਰੇ ਸਮ ਵਰ
 ਤਮਾਨ ਹੈ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇ
 ਕ ਸਿਖ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਦੇਸਨਾਂ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂ ਕਿੱਕਰ ਨਾਲ ਸਸਕਾਰ ਕਰ ਲਈਏ ਗੁਰੂ ਬਰ
 ਨ ਕੀਤਾ ਕਿੱਕਰ ਨਾਲ ਸਸਕਾਰ ਕਰਨਾਂ ਬਹੁਤ ਪੁੰਨ
 ਹੈ ਦੇਸਨ ਹੀ ਹੈ ਬਹੁਤ ਪਾਵਿੰਦ ਹੈ॥ ਇੱਕ ਸਿੱਖ
 ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗਾਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜੀ
 ਬਣਾ ਜੀਰ ਨੇ ਦੁਖੀ ਕਰ ਫੁਨਿਆ ਹੈ ਜੀ ਬਣਾ ਦੁਖੀ
 ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਬਿਲ ਕੱਥ
 ਰਾਸਕੁ ਧਰੋਨੇ ਨਿਮਦੇ ਪੰਡ ਸਾਰੇ ਸੁਕਾਕੇ ਪੀਸ

ਕਰ ਬਰਾਬਰ ਚੁਰਨ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਇਨਾਂ ਚਾਰ
 ਹੀਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਢੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੇ ਉਬਾਲੇ ਮਲਕੇ ਛਾ
 ਰਕੇ ਉਸੀ ਕਾੜੇ ਮੈਂ ਚਾਠ ਚੀਜ਼ੇ ਕਾ ਚੁਰਨ ਰਗੜਕੇ
 ਰਸ ਪਾਇ ਛੋਟੇ ਬੋਰ ਜਿਤਨੀ ਗੋਲੀ ਬਾਧੇ ਇਕ
 ਗੋਲੀ ਪਿਘਲੇ ਪੁੰਡ ਨਾਲ ਚੰਦਾਂ ਦਿਨ ਛਕਣੀ ਲ
 ਲਮਿਰ ਚ ਨਹੀਂ ਪਾਣੀ ਦੁਰਦੇ ਸਾਕਦਾ ਸੁਖ ਸੁ
 ਪਨੇ ਜੈਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨੇੜੇ ਕੀ ਸਿਆਨ ਚੰਗੀ ਹੋ ਦੂਰ
 ਦਾ ਸਾਕ ਧੀ ਕੁਦੇਸ ਬਿਦਾਣਾ ਹੈ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਪਿਆਰਿਓ ਕਛਾਂ ਬਿਨਾਂ ਪੜਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਗਾਂ
 ਭੁਝਾਂ ਨੰਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਰਮਿੰਦੇ ਕਮੇ ਨਹੀਂ
 ਰੋਤੇ ਹੋ ਕਛਾਂ ਬੋ ਬਿਨਾਂ ਪਸ਼ੂ ਭਾਸਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੰ
 ਨ ਭੁਜਨ ਨਿਹ ਫਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਛਾਂ ਰਖੋ ਬਚ
 ਨ ਹੋਇਆ ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਸਾਕਾਰ ਕਮਾਟਹੁ
 ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਨੀ ਕਾਰੇ ਧਾਟਹੁ। ਕਾਬੁਲਦੀ ਸੰਗ
 ਭੁਨੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿ
 ਜੈ ਮੁਕਤ ਕਾ ਉਤਾਰਾ ਕਰ ਲਈਏ ਬਚਨ ਹੂਆ
 ਇਸ ਕਾ ਉਤਾਰਾ ਸੰਮਤ ੧੯੪੩ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਹੋਵਹਿਗਾ
 ਐਹ ਘਰ ਘਰ ਟਿਖੇ ਪਾਠ ਹੋਵਹਿਗਾ ਇਸਤ੍ਰੀ
 ਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਡੇ
 ਪਾਣੀ ਦੁਰਕਾਂ ਮਾਰੇ ਹਨ ਅਸਾਡੀ ਮਰਜੀ ਤੁਰਕਾਂ ਨ
 ਲਜੁੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੁਸੀਂ ਅਮਿ

ਤੁਛਕਹੁ ਸਬਦ ਸੋ ਸੁਰਾਟਹੀਆਮ ਜਿਸ
 ਸਾਹਿਬ ਬਲ ਧਰੇ ॥ ਸਿਧਾਂ ਦਾ ਰੁਪ ਧਾਰਹੁ ਅ
 ਰਾਕੀਆਂ ਤੇ ਸਟਰ ਹੋ ਕਰ ਸੀ ਸਾਹਿਬ ਹਾਥ ਇਥੇ
 ਲੈ ਫਤੇ ਗਜਾਕੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਸਿਪਾਈਆਂ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫੁਕ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕਰਕੇ ਸਹੀਦੀ ਦਾ
 ਸਤੇ ਫੜ ਤਲਵਾਰ ਲੈ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਪੰਜਹਜਾਰਤੁ
 ਰਕ ਦਲ ਘੇਰ ਜੁਧ ਕਰ ਮਾਰਿਆ ਅਰਾਕੀਆਂ ॥
 ਬੋਝਿਤਰਨ ਦੀ ਹੋਸ਼ ਨਾਰਹੀ ਹਥੋਂ ਸੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਕ-
 ਬਜੇ ਨਾ ਨਿਕਲਣਾ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪੰਜਵਾਂ ਗ
 ਰਮ ਕਰਕੇ ਪੈਸਾਕਾਂ ਸਮੇਤ ਇਚ ਬੈਠਾ ਦਿਓ ਇਕ
 ਰਤੀ ਫੜ ਧਾਰ ਮਾਸਾ ਸੁਖਨ ਸਮੰਦ ਇਚ ਖੰਡੁ ਪਾ
 ਇਕੇ ਫੁਕਾਰੇ ਸਬ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੀਆਂ ਮੋਰੀਂਗ
 ਜੇਬ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਜੇ ਮਝੇਲ ਸਿਧ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਧ
 ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤ੍ਰ ਕਤਲ ਕਰ ਸਿਟਹੁ ਠਰ
 ਕੇ ਹਟ ਜਾਂਦੇ ॥ ਮਾਇਓ ਪੰਜ ਸੈ ਅਸਟਾਰ ਭੀਖਿਆ ॥
 ਮੈ ਜਾਓ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਜੋ ਓਹ ਆਏ ਸੇ ਸਾਰੇ
 ਕਤਲ ਹੋਏ ॥ ਓਸ ਬਾਂਕ ਨਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਦਾ ਟਾਲਾ ਆ
 ਜਲੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਓਥੀ ਦੀ ਧਰਤੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਹਤਲ ਕ ਕੁਲ ਛੇੜ ਦੇ ਸਮਾਂ ਨ ਹੈ ਓਥੇ
 ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਟੁਲ ਨਹੀਂ ਚੁਗਾਣੇ ਓਹ ਗੀਗਾ ਕੀ ਨਜ਼ ॥
 ਈਹੈ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਸੇਟ

ਰ ਕਉ ਦੇਇ ਸੰਗਤ ਸੇਭੇ ਟ ਬਹੁ ਲੇਇਾ ਦੇ ਕਰ
 ਦਰਸਨ ਕੀਓ ਨਿਹਾਲਾ ਸੰਗਤ ਪੁਨਹੋਈ ਖੁਸ਼ਹਾ
 ਲਾ ॥੧॥ ਰਹਿਤ ਮਿਯਾਦ ਸਭੀ ਸੁਨਾਇਾ ਸਿੰਘ ਸਜ
 ਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਤਾਇਾ ਸਾਖੀ ਗੁਰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੀ ॥ ਸੰ
 ਗਤ ਕਉ ਅਸੀਸ ਬਹੁ ਕਰੀ ॥੨॥ ਸਾਖੀ ਕਉ ਲਿਖ
 ਟਾਇ ਗੁਰ ਪੌਦੇ ਪਲੰਘ ਪ੍ਰਯੰਕਾ ਸੰਗਤ ਪੁਨ ਉਚ
 ਰੀ ਫਤੇ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਬਿਨ ਸੰਕਾ ॥੩॥ ੧੧੧੧ ॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੧੧੨ ਟੀਚਲੀ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇਆ ਬਹੁਤ ਸੰਗਤ
 ਦਰਸਨ ਲਈ ਆਈ ਹੋ ਸਿੱਖਣੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹ
 ਜੂਰ ੧੦੦ ਇਕ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਭੇਟਾ ਧਰਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਾ
 ਅਰਹ ਜੂਰ ਟਿੱਚ ਬੈਠ ਗਈਆਂ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿੱਖੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਂ ਸਿ
 ਖਣੀਆਂ ਸਿਰ ਨਹਾਇ ਕੇ ਤੁਰ ਕਣੀ ॥ ਮੁਸਲੀ ॥ ਪਾ
 ਜੇ ਸਿਰ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਜਦ ਤੇਰੀ ਫੇਰ ਏਹ ਨੁਕੇ
 ਬਸਤੁ ਕੇਸ ਨਾ ਧੋਵਣ ਗੀਆਂ ਤਦ ਤੇਰੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
 ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਮਿਲੂ ਕੌ ਕਿ ਤੁਰ ਕਣੀ
 ਆਂ ਤਮਾਕੂ ਅਰਗੇ ਬਧਕਾ ਭੁਖਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ
 ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਤੁਰਕ ਚੁਹੜੇ ਕੀ ਛੋਹਤ ਨਾ ਕਰੇ
 ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਬਿਅਦ ਬੀਰੋਤੀ ਹੈ ਕੇਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਕਾ ਬਿਰਦ ਹਨ ਸੰਗਤ ਅਰਜ਼ ਕਰੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਸੰ

ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਕਾਂ ਕੁੰਤੇ ਦੀ ਜੂਨ ਕਿਸ ਪਾਪ ਸੇ
 ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਗੁਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੇ
 ਧਰਮ ਛੋੜ ਕਰ ਤੁਰਕ ਦੀ ਸਾਈ ਆਦਿਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ
 ਹਨ ਓਨਾਂ ਕਉ ਕਾਂ ਕੁੰਤੇ ਦੀ ਜੂਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ॥ ਅਰ
 ਜੋ ਤੀਵੀਂ ਖਾਣੇ ਆਪਸ ਮੈਂ ਸੁਲਾਹ ਨਹੀਂ ਰਖਦੇ
 ਪਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪੁਰਖੇ ਸੇ ਸੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਓਹ ਮਰ
 ਕਰ ਖੁਸਰੇ ਦੀ ਜੂਨ ਪਾਕੇ ਕਾਂ ਮੁੰਗੇ ਦੀ ਇੰਛ ਤਾ
 ਸ ਨਾਲ ਜਲ ਦੇ ਹੋਇ ਦੇ ਹਨ ਪਾਣੀ ਪੀਣੇ ਵਾਲੇ
 ਖੂਹ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿੰਘ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜੁਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ
 ਇਨਕੋ ਸਭੀ ਮਜ਼ਬ ਖਾਲਸਾ ਹੋਸੀ ਕਾਜੀਆਂ
 ਬਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਗਲ ਬੰਕੀ ਅਕਦ ਪੜ੍ਹੈ ਸੈਤਾਨ ਵੇਲ
 ਲੋ॥ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਜੋਗ ਸਿੰਘ ਜੀਕੋ ਕਾਜੀ ਤੇ ਪ
 ਰੋਹਤ ਪਾਰਦੇ ਤੁਰਕਾਂ ਬੋਂ ਲੋਭੁ ਲੈਕੇ ਕਤਲ ਕਰ
 ਵਾਟਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆਂ ਨੇ
 ਮੁਖੋਂ ਪੁਕਾਰ ਕਰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸਾਡੇ ਖਾਲਸੇ
 ਪੰਥ ਕਾ ਪਰੋਹਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਅਸਾਂ ਪਰਤਾਇਲਿ
 ਆਰੇ ਇਹ ਸੈਤਾਨੀ ਮਤ ਫਰਤੀ ਹੈ ਇਨਾਂ ਦਾ ਸਿ
 ਘ ਇਸਾਹ ਨਾ ਖਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵਣਗੇ ਏਹ
 ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਕੇ ਟੈਰੀ ਹੋਨ ਨਾਨਕ ਧਿਗਤਿ ਨਾਂ ਕਾ
 ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਸਚ ਨਾਲ ਗੋਰੰਗਾ॥ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮੁ
 ਖਵਾਕ ਬਾਣੀ ਬਿਜੈ ਮੁਕਤ ਦੇ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੁਕ

ਮ ਪਰ ਨਾ ਤੁਰਣਗੇ ਚਿਨਾਂਦਾ ਧਿਗ ਜੀਟਨਾ ਹੈ
 ਐਸੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬੇਇਆਂ ਪਰ ਵਰਤੀ ਚਿਨਾਂਦੇ ਉਪ
 ਕਾਰਾਂ ਵਲ ਵੇਖਹੁ ਧਰਮ ਦੇ ਪਿਛੇ ਉਨਹਾਂ ਸੀਸ
 ਦਿਤੇ ਇਹ ਵੇਲਾ ਅਰਉਪਕਾਰ ਅਰਦੁੱਖ ਕਿਸ
 ਨੂੰ ਭੁਲਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀਗਤ ਹਥ ਜੋੜ ਪੁੱਛਿਆ ०
 ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਆਹ ਦੇ ਵੇਲੇ ਲਾਟ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀ
 ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਪੜਨ ਲਿਗਿਆਂ ਨਲੀ ਏਰ
 ਤੇ ਅਹੁਤੀ ਪਾਈ ਸੀ ਸੀਗਤ ਅਰ ਲੜਕੀ ਲੜ
 ਕੇ ਕੋ ਹੁਤੀ ਕੇ ਧੁੰਦੇ ਨਾਲ ਬੜਾ ਵਿਖੇ ਪਰੋਤਾ ਹੈ ਤਮ
 ਗੁਣ ਬਿਤੀ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਸੁਖੈਣ ਉਪਾਟ
 ਦਸਹੁ ਜੀ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਇਆਹ ਵਿਚ ਅੰ
 ਗਦੀ ਅਹੁਤੀ ਨਾ ਪਾਓ ਸੋ ਗੁਣ ਬਿਤੀ ਸਬਦ ਪ
 ਰਨੇ ਸੋ ਸੁਖ ਹੋਇਦਾ ਹੈ ਵੇਦੀ ਕੇ ਮੱਧ ਜਲ ਦਾ ਕੁੰਡ
 ਰਖਹੁ ਜਾਂ ਵੇਦੀ ਕੇ ਵਿਚ ਗਜ ਉਚਾ ਵੇਦੀ ਨਾਲ ਹੁੰ
 ਨਿਸਾਨ ਗੱਰੁ ਲੈਣਾ ਉਸ ਕੇ ਚੁਫੇਰੇ ਵਾਲਾ ਵੇਲੇ
 ਆਂ ਲੜਕਾ ਅਗੇ ਲਾਕੇ ਅਹੁਤੀ ਕੀ ਅਗਨ ਬਾਲ
 ਕੇ ਇਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਇਕ ਬੇਰ ਅਗੇ ਲੜਕਾ ਲ
 ਰਕੀ ਸੜ ਗਏ ਸੀ ਉਸ ਕਾਰਣ ਅਹੁਤੀ ਤਾਗ ਦਈ
 ਸਿਧੇ ਹੁਤੀ ਹੋਮ ਜੁਧ ਸਮੈ ਕਰਣਾ ਯੋਗਯ ਹੈ ਹੁਤੀ ਤ
 ਮੇ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਆਹ ਸੋ ਗੁਣ ਗੀਤ ਸੇ
 ਕਰਹੁ ਕਚੀਆਂ ਗੀਤਾਂ ਫੋਰ ਦਿਓ ਬੜਾ ਸੁਖ ਪਾਟਹੁਗੇ

ਤੀਮੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਕਉ ਦੇਖਕਰ ਜਾਂ ਘਰ ਆ
 ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਥ ਜੋੜ ਪੈਰਾਂ ਪੁਰਸੀ ਸਰਖੇ ਧੰਨ ਮਰਦ
 ਹੋਨ ਜੋ ਸਾਡੀ ਜੀਉਦਿਆਂ ਮੁਈਆਂ ਕੀ ਸੰਤਾਲ
 ਰਖਦੇ ਹੋਨ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਓਸ ਕੇ ਘਾਸ ਤੇ
 ਸਿੰਘ ਦੀ ਗਤੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਥੇ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਕਾ
 ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਕੰਧੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਸਿਸਕਾਰ ਹੋਵੀ ਹੋਗਾ ਓਸ
 ਕਉ ਫੇਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ ਮਿਲੇਗਾ ਸਤ ਕਰ ਮੰ
 ਨਣਾ ਭਾਰਥ ਖੰਡੁ ਮੈ ਅਮਿਤ ਸਰਕੇ ਗਿਰਦਨ
 ਵਾਈ ਬਾਹਾਂ ਕੋਸ ਧਰਤੀ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਹੈ ਗੰਗ
 ਸਰਜੀ ਭੁਖੇ ਗ੍ਰਾਮ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਪ ਕੀਤਾ
 ਜੀ ਅਰਜੋ ਤੀਵੀਆਂ ਯਾ ਮਰਦ ਜੰਗਲ ਅਰਸੀ
 ਕਾ ਮੈ ਬੈਠ ਕਰ ਆਪਸ ਮੈ ਬੈਠ ਕਰ ਗਲਾਂ ਕਰਦੇ
 ਹੋਨ ਓਹ ਮਰਕੇ ਚਮ ਗਿੱਦੜ ਦੀ ਜੂਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ
 ਨ ਬੜਾ ਦੇਸ ਹੈ ਸਿੰਘ ਜੀਵਾਂ ਕੇ ਕੁੜੀ ਮਾਰਨ ਕੇ
 ਕਲੇਸ ਕਰਨੇ ਕਰ ਇਸ ਪਾਪ ਸੇ ਮਨੁਖਾਂ ਤੇ ਪਸੂ
 ਆਂ ਕਉ ਮਰੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਓਸ ਵੇਲੇ ਨਗਰ ਬਸਤੀ
 ਕੇ ਲੋਗ ਰਲ ਕੇ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਾ ਕੇ ਕ
 ਰਾਹ ਪਸਾਇ ਕਰਾਓ ਟਰਤਾਓ ਫੁਕਾਓ ਜੇ ਬਰਖਾ
 ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭੀ ਗੰਥ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਗੰਥ ਵਿਖੇ ਸਕ
 ਤੀ ਅਰਸਰਧ ਪੂਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋਨ ਗੰਢ ਆਕਰਣ
 ਗੇ ਜਟ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਪਸਾਇ ਭੋਗ ਵਾਸਤੇ ਸਣ

੨੧॥ ਤਿਹਾਣੁ ਲਕਰਹੁ ਹੋਰੁ ਗੁਣੁ ਦਾ ਪਰਵਾਨ
 ਹੈ ਕਨਾਹ ਕੀ ਬਾਸਨਾਂ ਤੇ ਜਮਦੁਤ ਕਲਜੋਗਨਾਂ ਕ
 ਟਕ ਛਡ ਜਾਂਦੇ ਹੋਨ ਏਵਤੇ ਬੀ ਗੰਢਿਆ ਕਰਵੇ ਹੈ
 ਨ ਸੰਗਤ ਹਾਥ ਜੋੜ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾ ਖੜੇ ਹੋ
 ਕਰ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੰਢ
 ਆਵਾਸ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕਰ
 ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸ੍ਰੀ
 ਤਾਂਕੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਵੇਗੀ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਸੁਰਜੀ
 ਤ ਹੈ ਦਸਖਤੀ ਖੰਡੇ ਇਕਵਾਰ ਅੰਮਿਤ ਮੈ ਫੇਰ ਲੈ
 ਣਗੇ ਪਾਸ ਹੋਰ ਬਣਾ ਰਖਣਗੇ ਚਿਹਰਾ ਤਣਗੇ
 ॥ ਸੋਹਣਾ ॥ ॥ ਨਿਤ ਪਤਿ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੈ
 ਗੁਰੂ ਪਦੇਸ ਪੁਨਾਵਈ ਕਰੀਤ ਸੁਧਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ॥ ੧॥ ੧੧੨ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾ
 ਖੀ ੧੧੩ ਟੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ॥ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਪਾਨੀ ਪਤ ਟਿਖੇ ਦੀਵਾਨ
 ਲਗਾਈ ਬੈਠੇ ਇਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਅਰਜ ਕ
 ਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਸਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਤੁਸੀ ਧਰਮ ਸਾਸ
 ਤ ਲਿਖਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜੀ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਧਰਮ
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਪਾਸ ਸਾਠਾਵ ਜੀ ਰਹੇ ॥
 ਧਰਮ ਦੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਬੰਦੀ ਹੈ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕਰੀ

ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਪਾਨੀ ਕੇ ਫੁੱਲ ਪੀਸ ਕਰ ਕੇ ਪਾ
 ਏ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੈਂ ਬੜਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ
 ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਫੁੱਲ
 ਲਕੇਈ ਪਾਉ ਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਪਾਏ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕਹਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਓਹਤਾਂ ਅਮਿਤ ਕੁੰਦ ਛਕਣੇ ਅਰ
 ਇਸਨਾਨ ਕਉ ਹੈ ਖਲੋਤੇ ਜਲ ਮੈਂ ਪਾਉਣੇ ਬੜਾ
 ਪਾਪ ਹੈ ਪਾਣੀ ਕਉ ਤੇ ਪਾਟਣੇ ਵਾਲੇ ਕਉ ਲਗਾ ਦਾ
 ਤੇ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਫੇਰ ਜੋ ਕੋਈ ਪਾਟੇ ਗਾ
 ਓਸ ਦੀ ਅਸਿ ਬੀਸ ਨਾਰ ਹੋ ਗੀ ਤੇ ਸਿਖੋ ਫੇਰ ਪਿ
 ਛਲੀ ਭੁਲ ਬਖਸ਼ਾਓ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜੋ ਫੇਰ ਨਾਂ ਪਾਵਾਂਗੇ
 ਤੇ ਸਿਖੋ ਹਰ ਓਥੇ ਕਿਉ ਪਾਏ ਸੀ ਪਰਿਕਰਮਾਂ
 ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਕਰ ਅਮਿਤ ਮੈਂ ਜਾ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਪੈਰਾਂ ਕੋ
 ਲਗ ਮਲੀਨ ਗਲੀਆਂ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਪਾਣੀ ਕੀ ਨਿ
 ਆਵਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤਾਲਾ
 ਬ ਖੁਹਾਇਚ ਨਾ ਪਾਵਹੁ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇਨ
 ਤੀ ਕਰ ਅਧੀਨ ਗੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾ
 ਪੁਰਖ ਜੀ ਫੇਰ ਏਹ ਹੁਕਮ ਬਖਸ਼ਹੁ ਜੀ ਕਿ ਇਹ
 ਫੁਲ ਕਿਥੇ ਪਾਟੀਏ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਰ
 ਮਾਪਿਤਾ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਜੋ ਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਦੇ ਉਤਰ ਦੀ ਵੱਲ
 ਹਰਿ ਸੋਧੋ ਫੁਲਾਂ ਨੂੰ ਅਮਿਤ ਛਕ ਕੇ ਫੇਰ ਟਗਾਏ

ਜਲ ਗੁਰਦਰੀਆ ਰਾਈ ਵਿਖੇ ਪਟਾਹ ਕਰ ਦਿਓ ਤੇ ੪੨੯
 ਸਿਖੇ ਚਿਥੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਫੁਲ ਭੇਜੇ ਸੀ ਓ
 ਹ ਬਾਂ ਪਾਤਾਲ ਕਾ ਮੱਧ ਹੈ ਓਸੇ ਬਾਂ ਕੇ ਤਲੇ ਬਲ ਰਾਜੇ
 ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਬਹਾਮਾ ਬਿਸਨ ਸਿਵ ਤਪ ਕਰਵੇ ਹੈ ਨਾ
 ਓਸੇ ਆਧਾਰ ਸੇ ਧਰਤੀ ਖਲੋਤੀ ਹੈ ਸਬਦਾ

ਉਪਰ ਕਟਲਾਸਨ ਯਾ ਪਾਰ ਬਹਾਮਾ ਕਾ ਆਸਨ ਹੈ
 ਅਮਿਤ ਸਰ ਸਿਫਤੀ ਕਾ ਘਰ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਆ
 ਸਾਤੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬੀਰੀਗ ਸਰ ਹੈ ਸਿਖੇ ਚਿਥੇ ਫੁਲ
 ਤਾਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਸਿਖੇ ਪਹਿਲੇ ਉਸ ਕਾਨ
 ਮ ਸ਼ਕਰ ਗੰਜ ਸੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ
 ਓਸ ਕਾ ਨਾਮ ਗੰਗਾ ਸਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਤਾਈ ਸੀਤੋਖ
 ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਵਿਖੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸਤਿ
 ਜੁਗ ਵਿਖੇ ਮਾਝੇ ਗੰਗਾ ਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਹਰਿ ਸਰ ਸੀ ਉ
 ਸੇ ਅਸਥਾਨ ਧੂ ਭਗਤ ਬੈਠ ਤਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਕਉ
 ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕਰ ਅਟੱਲ ਪਦਵੀ ਬ
 ਖਸੀ ਸੀ ਸੁਸਦਾ ਘਰ ਆਇਆ ਕਰ ਪਿਆਰ ਪਿ
 ਉ ਕੁਛ ਛੁਲੀਤਾ ਬਾਹੋ ਪਕੜ ਉਠਾਇਆ ਮਨ ਵਿਚ
 ਰੋਸ ਮੜੇਈ ਕੀਤਾ ਸਾਰਾ ਸਬਦ ਪਰਮਾਣ ਹੈ ਪਰੇ
 ਚਿਥੇ ਬਲ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜੰਗ ਕੀਤਾ ਸੀ ਬਾਣਨ ਰੂਪ ਬਹਾ
 ਨੇ ਕਿਉਂ ਪਿਆਲਾ ਜਾਏ ਕਿਉਂ ਛੁਲੀਏ ਜੇ ਬੋਲੈ ਰੁੱਖ
 ਪਛਾਨੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਣਨ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕਰ ਦਰ

ਸਨ ਇੱਤਾ ਸੀ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਮੰਜੀ ਆਸਨ
 ਹੈ ਓਸੇ ਬਾ ਸੀਕਰਾਰਾਯ ਜੀ ਨੇ ਜੈਨੀ ਮਤ ਕੋ
 ਜੀਤਿਆ ਸੀ ਕਲਜੁਗ ਜੈ ਓਥੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਗਤੀ
 ਹੋਈ ਗੀ ਰਾਹ ਬਰਨ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਓਸੇ ਬਾ
 ਗਤੀ ਹੋਵਹਿ ਗੀ ਜੇਤੀਵੀਂ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਹਿ
 ਸੁਣਹਿ ਗੀ ਮੁਕਤਿ ਕਉ ਪਾਪਤ ਹੋਵਹਿ ਗੀ ਸੀ
 ਗਤੁ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਹਿਆ ਹੈ ਫਿਰਾ ਸਾਗਰ ਜਗਤ
 ਉਜਾਗਰ ਜੀ ਅਸੀਂ ਰੰਗਾ ਭਾਇਆ ਸਭੁ ਤੀਰ
 ਬੋ ਪਰ ਗਏ ਸੀ ਜੀ ਅਰ ਮਹਾਤਮ ਸੁਣਿਆਂ ਸੀ
 ਜੇ ਇਥੇ ਸਾਰੇ ਰੋਮ ਮੁਨਾਏ ਬੀ ਬਿਨ ਇਸ਼ਨਾਨ
 ਕਰੇ ਓਸਦਾ ਪੁਨ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਸੀਂ ਓਥੇ ਨੁਤੇਬੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੀ ਕਮੇ ਕਿ ਆਪਦੀ
 ਆਗੰਯਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰ ਮੁਹ ਦੇ ਰੋਮ ਨਹੀਂ ਮੁਨਾਉਣੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਧਾ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇ
 ਘੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਸਿਧੇ ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਤ ਕਾ ਉਧਾਰਕ
 ਹੁਰੇ ਸਿਥੇ ਰੋਮ ਸਗਰੇ ਮੁਨਾਇ ਕਰ ਨਾਉਣੇ
 ਵਾਪੁਨ ਹੈ ਓਥੇ ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਕਈ ਬੀ — ਜਾਣਾਂਗ
 ਮੰਨਹੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਗੁਣਾਂ ਹੋ ਸਿਥੇ ਜੋਵਾਲ ਮੁਨ ਦੇ ਹੈ
 ਨ ਓਨਾ ਨੂੰ ਤੋਰਾਂ ਅਰ ਕਾਂਢੈ ਲਿਆਂ ਕੀ ਜੂਨ ਪਾਟ
 ਣੀ ਪੈਵੀ ਹੈ॥ ਸਭਦਾ ਤੀਰਥ ਨਾਟਣ ਜਾ
 ਉ ਤੀਰਥ ਨਾਮ ਹੈ॥ ਹੋ ਸਿਥੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ ਬੀ

ਉਤਰਦੀਵਲ ਹਰਿਸਰ ਤਰਨਤਾਰਨ ਜਾਕਰਇ ॥੩੧॥
 ਸਨਾਨ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੇਨ
 ਠੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸੱਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਖੇ ਧ
 ਰਮਸਾਲਾ ਫੇਰਲੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹੈਨ ਸਿੰਘ ਸਾਧਧ
 ਰਸ ਫਾਲੇ ਓਨਾਂ ਗੁਰ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਖੇ ਭੇਜਹੁ ਜੀ ਗੁਰੂ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਿਖਹੁ ਸਾਰੇ ਮੁਖ ਫਕ ਬਿਜੈ ਮੁਕ
 ਤ ਧਰਮਸਾਸਤਰ ਕੀ ਮਿਯਾਦਾ ਪਰ ਚਲਹੁ ਗੇ
 ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਾਲਾਂ ਫਸਣ ਗੀਆ ਸਾਦੀ ਗਮੀ
 ਦੇ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਧਨ ਧਰਮਸਾਲਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸ
 ਹਿਬ ਜੀ ਪਰ ਲਗਾ ਦੇਣੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਫੇਦਫੇ
 ਪਾਂਧੇ ਖੁਸ਼ਰੇ ਤੁਰਕ ਅਚਾਰਜ ਬਾਮਣ ਕਉਂਪੁ
 ਨ ਦੇਣਾਂ ਨਿਸ਼ਫਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਾਹੀ ਮੁਸਾਫਰ ਗਾਹੀ
 ਬ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸਾਕ ਬੰਧ ਭਾਈ ਅਚਾਰਜ ਜਾਂਦੁ
 ਸ੍ਰੇਵੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਜਾਇ ਬੈਠਣਾਂ ਧਰਮਸਾਲਾ ਕਪੂ
 ਨ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਸਾਧ ਫਕ ਅਰਾਮ ਪਾਉਂਦੇ
 ਹਨ ਸੰਗਤ ਪੁੰਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕੇਸਰਖਾ
 ਕੇ ਅਮਿਤ ਖੰਡੇ ਦਾ ਫਕ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਰਖਦੇ ਹੋ ਜੀ
 ਕੇਸਰ ਖੰਡੇ ਦਾ ਕੀ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਗੇ ਨੌ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਚਰਣ ਘਾਲ ਫਕਾਉਂਦੇ ਸਨ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਓਹ ਭੁੱਲੇ ਰਹੇ ਸਨ ਜੀ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ
 ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਿਖੇ ਅਸੀਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰ

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਖੰਡੇ ਦਾ
 ਅਮਿਤ ਫੁਕਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਹਿਮ ਦਾ ਸਤਿ
 ਸੇਨੇ ਜਪ ਤਪ ਭਜਨ ਕਰਕੇ ਦਰਗਾਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
 ਸਿਰ ਮੂੰਹ ਮੁੰਨ ਕਰ ਜਮ ਦੂਤ ਨਰਕ ਵਿਖੇ ਪਾ
 ਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਓਹ ਅੰਗੇ ਭਰਵੇ ਭਜਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ
 ਬਹਮਾ ਬਿਸਨ ਸਿਵ ਦੇਵਤੇ ਦੈਤ ਸਾਰੇ ਬੈਕੁੰਠ ਦਾ
 ਸੀ ਕੰਛ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਰਹਿਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਚਿੰਟੀ ਪੁਸ਼ਕ
 ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਬੈਕੁੰਠ ਪੁਰੀ ਕਾ ਪਹਿਰਾਣ ਹੈ ਸਿ
 ਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਖੇਲ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਈ
 ਦਿਖਾਵਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿ
 ਆ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁੰਨੇ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰ
 ਰਾਸਿ ਸਿਉ ਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ਗੁਰਸਾਖੀ
 ਜੋਤ ਜਗਾਇ ਦੀਟ ਬਲਿਅਮਾ ॥ ਐਸੀ ਜੋਤ ਪ੍ਰ
 ਰਾਟ ਕੀਤੀ ਉਸ ਕੇ ਉਜਾਲੇ ਸਾਬ ਬੈਕੁੰਠ ਸੁਰਗ
 ਨਰਕ ਨੇੜੇ ਦਿਸਨ ਲੱਗੇ ॥ ਕਿਆ ਵੇਖਿਆ ਮੇ
 ਨਿਆਂ ਕਉ ਨਰਕ ਵਿਖੇ ਪਾਈ ਜਾਣ ਓਹ ਭਰਵੇ
 ਹਾਲ ਹਾਲ ਕਰਨ ਤਾਂ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾ ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਬਚਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਸੀਕ
 ਲਗੀ ਧਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਰੋ ਬਿਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਖੀ
 ਰੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਫੁਕਾਏ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਰੇ ਸੀਕ ਲਗੀ
 ਧਰ ਜਗਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਾਸ ਆਏ ਹਥ ਜੋ

ਨਕੇਖਤੇਰੁਏ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਮਿਤਸ ੪੩੩
 ਜਕੇਛਟੇ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਜਾਤੇ ਦੇਵਤਾ ਰੂਪ ਭੁਏ ਸੁੰਦ
 ਰ ਸਿਧ ਸਜੇ ਫਤੇਸੀ ਫਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਗਜੇ
 ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਨਾਮ ਧ
 ਰਮੰਗ ਸਿਧ ਰਖਿਆ ਵਧੇ ਖਾਲਸਾ ਲੋਕ ਪਤੀਤੇ
 ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਦਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਵੈ ਕਿਤੇ ਪਰਬਾਇਆ
 ਇਤਨਾ ਸੁਣਕਰ ਸੰਗਤ ਹਥਜੇਵੇ ਅਸੀਂ ਸਿਰਮੂ
 ਹਕਦੀਨਾ ਮੁਨਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਪੁਰੀ ਮੈਂ ਜਾਵਾਂਗੇ
 ਜੇ ਬੈਕੁੰਠ ਪੁਰੀ ਦੀ ਮਿਜਾਦ ਰੋਹਤ ਵਰਤ ਮਾਨ ਸੀਰ
 ਹ ਸਾਰੀ ਰਹਿਤ ਮਿਰਜਾਦਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਧ ਜੀ
 ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕਉ ਬਖਸੀਸ ਕਰਦਈ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
 ਉ ਸਿਧ ਬੇਟਿਆਂ ਬੋ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਸਨ ਸੰਗ
 ਤ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਿੱਲਾ ਗੋਰਾ ਮੁਤਰ ਪੀਣਾਂ ਵੇ
 ਸਹੈ ਪੰਡਤ ਵਿਦਵਾਨ ਸੇ ਚਨਾ ਵਰਤ ਮਾਨ ਕਿਉਂ
 ਕਰਣਾਂ ਸੀ ਤੇ ਸਿਧੋ ਬਾਹਮਣਾਂ ਲਛਮੀ ਦਾ ਸਿਮ
 ਰਣ ਕੀਤਾ ਸੀ ਯਾ ਪਗਟ ਹੋਈ ਸੀ ਗੋਏ ਚੇਗ ਹੀਰੇ
 ਇਹ ਲੁਕਾ ਆਸੀ ਦੂਸਰਿਆਂ ਗਹੀਰਾ ਚੂਰਨ ਕੀ
 ਤਾਸੀ ਲਛਮੀ ਅਲੋਪ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਜਲਨ ਲ
 ਗੇ ਆਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੋਰੇ ਕਾ ਚੂ
 ਰਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਕਰ ਪੀਅਹੁ ਤਾਂ ਬਚਹੁਗੇ ਜਿੰ
 ਦੁ ਚਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਵਰਤਣੇ ਜੇ ਹਟ ਬੈਠੇ ਚਿਬੜੇ ਲਾ

ਜਮ ਤੇ ਗਾਏ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਨਾਲ ਰਲਣ ਵਾਸਤੇ ਪੰ
 ਜ ਗਾਭ ਪਾਇਤ ਕੇ ਸਲੋਕ ਲਿਖਾਇਤੇ ਜੋ ਪਸੂਤਾ
 ਤੀਵੀਤੇ ਛੋਹਤ ਗਾਉਹਤਿ ਆਵਾਲੇ ਗੋਹ ਮੂਤ ਪੀ
 ਟਗੇ ਤਾਂ ਸੁਧਰੇਣੁ ਗੇ ਗੋਹੇ ਮੂਤ ਮੈ ਸਹਿਤ ਪਿਓ
 ਦੁਧ ਦਹੀ ਮਿਲਾਇ ਕੇ ਪੀਤਾ ਸੀ ਏਵੇ ਪੀਣਾ ਮੁਸ
 ਕਲ ਸੀ ਸਿਧੋ ਗਿਲੇ ਗੋਹੇ ਨਾਲ ਲਹੂ ਪਾਕਰੇ
 ਤੁਹੈ ਪਠਤਾਇ ਕੇ ਅਜਮਾਇ ਸਕਰਕੇ ਦੇਖਲੁ
 ਵੇ ਪੜਵੇ ਨਾਲਤੇ ਗਾਉਦੇ ਗੋਹੇ ਨਾਲਾ। ਤੇ ਸਿਧੋ
 ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਾਂ ਗਾਉਦੇ ਮਥੇ ਵਿਚ ਗਲੇਚ
 ਨ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਓਹ ਗੋ ਮਾਸ ਜੈਸਾ ਹੈ ਓਸ
 ਕਾ ਵਰਤਣਾ ਦੋਸ ਹੈ ਸਾ ਪੁਤੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਸਾ
 ਤੇਰੀ ਜਿਤ ਧਾਨਾ ਖਾਧੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਹਿੰਦੂ ਆਏ ਕ
 ਧਾਨ ਤੂੰ ਕੁਥਾਏ ਲਿਆ ਜੇ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਧੀ ਦਾ
 ਪੈਸਾ ਖਾਣੇ ਕਾ ਕਿਸੇ ਕੋ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਜੇੜੇ ਪੈਸਾ
 ਧੀ ਦਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਓਹ ਕੁੰਕੁੰਤੇ ਦੀ ਜੂਨ ਪਾਇ ਕਰ
 ਭੁੰਕਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ ਧੀਆਂ ਵਾਲੇ ਬੜੇ ਰਾਜਿਆਂ
 ਕਉ ਧਨੀਆਂ ਕਉ ਧੀਆਂ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਧੀ ਦਾ ਦਾਨ
 ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਓਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕੋ ਪਾਲਦੇ
 ਹੈਨ ਲਾਗੀ ਹੋਰ ਸਦੇ ਪਰੇ ਧੀ ਅਨਿ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ
 ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਦੋਸ ਹੈ ਕਈ ਲਾਗੀ ਜਜਮਾਨਾਂ ਕਉ ਨ
 ਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਅਰ ਜਜਮਾਨ ਲਾਗੀ ਕਉ ਜਾਨਦੇਨ

੫੪੫
 ਹੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਹਬਤ ਕੇ ਚਾਹੀਏ ਲਾਗੀ ਕੇ
 ਸਾਬ ਨੂੰ ਧੀਅਨ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਤੋਰਨਾ ਕਿਉਂ
 ਕਿ ਇਲਾਕਾ ਇਸਾਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਾਮਦੇਵ ਜਾ
 ਤਨਹੀ ਪੁੱਛਦਾ ਜੇਸਾ ਕਿ ਰਿਖੀਆਂ ਦਾ ਦਰਤਣ
 ਹੈ ਕਿ ਬਰੇਤੋ ਬਣਾਏ ਅਰਧ੍ਵਦ ਬਣਾਈ ਅਰ
 ਮੰਛੀ ਦੇ ਮੁਸਕਤੋ ਜੇਜਨ ਗੰਧਾਰੀ ਬਣੀ ਅਰ
 ਕਾਮ ਕੋ ਨ ਜੀਤਿਆ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸੀਕਾ
 ਇਸਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ ਪਰਾਈ ਧੀਅਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
 ਲਿਹਾਜ਼ ਰਖਦਾ ਆਪਣੀ ਨੂੰ ਧੀ ਮਾਂ ਤੈਣਦਾ
 ਲਿਹਾਜ਼ ਰਖਦੇ ਹੋਨ ਦੂਸਰਾ ਇਸਤੀ ਪਰ ਬਾਤ
 ਚੀਤ ਸੇ ਮਨ ਚਲਾਇ ਮਾਨ ਰੋਇ ਜਾਣੈਗਾ ਪਤੀ
 ਕਾ ਸੰਗ ਤੀਫੀ ਕਾ ਇਤਬਾਰ ਹੈ ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ
 ਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਅਰ ਮੁਸਟੰਡ ਲਾਗੀ ਇੱਕਠੇ
 ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਖਣਾ ਮਨਦਾਇ
 ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ
 ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਰ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ
 ਰੱਖਦੇ ਇਸ ਲਈ ਲਾਗੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਹਾ
 ਰਲੈਣਾ ਚਾਹੀਏ॥ ਠਾਇ ਪੁਰਬ ਕੀ ਸੋ ਬਰਸ ਕੀ
 ਉਮਰ ਸੀ ਜੇਲਾਂ ਬਰਸ ਕੀ ਕੀਨਾ ਉਸ ਕੇ ਸਾਬਮੀ
 ਗਾ ਆਏ ਸੀ ਕੇਵਲ ਲੋਭ ਲਾਲਚ ਬਸ ਇਹ ਆ
 ਇਕਰ ਇਸਤੀ ਕੋਈ ਫੋਟੀ ਕੁੜੀ ਤੇ ਨੀਂਗਰ ਬੜਾ

੪੩੬ ਵੱਡੀ ਕੁੜੀ ਤੇ ਨੀਂਗਰਫੇਟਾ ਏਸਤਰਾਂ ਦੇ ਉਨਾਂਪ
 ਸਾਅ ਦਲਾਲਾਂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਸਾਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਮਰ ਕ
 ਏਈ ਬੀਨੀ ਮਿਠਾਈ ਇਹ ਭੀ ਬੜੀ ਅਯੋਗਥਾ
 ਤ ਹੈ ॥ ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀਕਿ ਪਾਉਪ
 ਏਸ ਕੀ ਚਿ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੁਏ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੇ ਆਈ ਤਮ
 ਗੁਰਗੀਤ ਸੁਰੀਤ ਲਈ ਕਸੂ ਦੂਰ ਹੁਏ ਸਭ ਪੰਗਤ
 ਕੇ ਗੁਰਦਰਸ ਕੀਏ ਸਭ ਸਾਂਤ ਭਈ ਮਨ ਦੂਰ ਹੁਏ
 ਇਸ ਹੰਗਤ ਕੇ ਆਹਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬੁਲਾਈ ਫਤੇ ਗੁਰਗੋ
 ਬਿੰਦ ਸਿਖ ਹਜ਼ੂਰ ਜਿਤੇ ॥ ੧ ॥ ੧੧੩ ॥

ਆਰੋ ਜਾਖੀ ੧੧੪ ਵੀ ਪਾਉਂਭੋਈ

ਸੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਪੀਬ ਕੇ ਮਾ
 ਲਕ ਜਗਤ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਿਸਟੀ ਕੇ ਤਾਰਕ ਜੋਢੀ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹ ਜੀਨੈ ਏਕ ਸਮਾਖ ਨੀਪਾਲ ਏਸ ਟਿਖੇ ਬ
 ਨਾ ਸੁੰਦਰ ਦੀਵਾਂ ਲਗਾਯਾ ਪੈਰੋ ਹਾਰੀ ਸੰਗਤ ਹੀ
 ਰਾਸਿਖ ਅਰੋਨ ਕਾਲਕਾ ਪਿਠੀ ਦਾ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖ
 ਠੀਆਂ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀਆਂ ਜੋਹਰਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕ
 ਰਵਾਈਆਂ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕੇ ਸੀਸ ਰਖਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੜੀ ਫੇਰਤ ਮੰਨੀ ਸਮੇਤ ਬਸਤਰਾਂ ਦੇ ਜਲ
 ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਫੜੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਰੀ ਸੰਗਤ ਬਸ
 ਤਾਂ ਸੇ ਅਸਨਨ ਕਰੇ ਜਲ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਚਿਸ ਸਿਖ ਸਿ
 ਖਟੀ ਕਾਰੀ ਕਾਕ ਲਾਹੇ ਇਕਾਇਆ ਸੰਗਤ ਹਾਥ

ਜੇਕੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅਤਿਰ ਜਾਮੀ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਤੇ ਕੀ ਭਾਣਾ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾ
 ਰਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਕੇ ਸੀਸ ਮੈਂ ਹਾਥੀ ਦੇਵਕ
 ਕੰਘਾ ਹੈ ਸਿਖਣੀ ਬਾਹੀ ਦੇਵਕੇ ਹੱਥ ਕੁਝ ਪਾਇ
 ਆਹੋਇਆ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਉ ਸੰਗਤੀ ਵਚਹੁ ਦੁਰਕ
 ਰਹੁ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਲੋਕ
 ਆਖਦੇ ਹਨ ਦੇਵਕੇ ਰੂੜੇ ਬਿਨਾਂ ਧੀ ਵਿਆਹੁਣੇ ਕਾ
 ਪੁੰਨ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਕਰਕੇ ਪਾਵਨੇ ਹਾਂ ਜੀ
 ਸਿਖੋ ਰਾਜੇ ਪਾਂਤੋ ਹਾਥੀਆਂ ਕਾਦਾਨ ਦੇ ਕੇ ਹੁਕਮ ਕੀ
 ਤਾਸੀ ਜੋ ਪੁੰਨ ਬੇਚੇਗਾ ਦਸ ਗੁਣਾਂ ਚੰਦੀ ਲੰਗੇ ਗੀ
 ਹਾਥੀ ਦਾ ਹੱਥ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵਰਤਦਾ ਕਿਸਨ ਜੀ
 ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਅਬ ਹਾਥੀ ਹਰ ਕੇ ਬਾਂ ਹੋਰ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਹੱਥ
 ਵਰਤੀ ਦੇ ਹਨ ਹੇ ਸਿਖੋ ਸਰਬ ਲੋਹ ਜਾਂ ਹੋਰ ਧਾਤੂ
 ਰਤਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸ ਹਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼
 ਜ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦਾ ਤਾਂ ਰਿਖੀਆਂ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਸੀ
 ਸਾਰਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾ ਗੀਣ ਹੈ ਸਿਧਰ ਲਾਈਏ ਲਗਦਾ
 ਹੈ ਹਾਡੀ ਹੱਥ ਬਹੁਤ ਹੈ ਬੇਰ ਕਰ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰਹੁ
 ਹਾਥੀ ਕੇ ਹੱਥ ਕੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਦੁਰਭਿਖਸੀ ਅਪਣੇ ਮ
 ਤਲਬ ਪੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਮਹਾਤਮ ਦੇ ਸਲੋਕ ਰਹ
 ਕਰ ਲਿਖ ਦਿੱਤੇ ਦੇਵਕਾ ਰੂਪ ਪਾ ਕੇ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ
 ਕਰੇ ਪਇਤ ਹੈ ਅਰ ਪੁੰਨ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖੋ ਹਾਥੀ ਕੇ

ਹੰਡ ਕਾ ਰੂਪ ਪਾਏਗਾ ਉਸਦੇ ਹਥੋਂ ਪੁੰਨ ਨਾਲਗੇ
 ਗਾ ਓਸਕੇ ਹਥੋਂ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਫੁਕਣਾ ਦੇਸ ਹੈ। ਤੁ
 ਸੀ ਧੀਆਂ ਕਉਂ ਸਰਬ ਲੋਹੇ ਕਾ ਕੜਾ ਪਾਇ ਕਰ
 ਵਿਆਹ ਕਰੋ ਸਦਾ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਸਰਬ
 ਲੋਹ ਕੀ ਰਹਿ ਆਹਮਨੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਗੰਢ
 ਆਹਮਨੈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸਨ ਭੁਗਵਾਨ ਕੇ
 ਹੰਥ ਸੁਦਰਸਨ ਚੰਦ੍ਰ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਧਿਕੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਕ
 ਫਾ ਹੈ ਸੁਫੇਦ ਬਸਤ੍ਰ ਬੈਠੁ ਠਪੁਰੀ ਮੈਂ ਦੇਵਤੇ ਸਭ
 ਸਰਬ ਲੋਹ ਕਾ ਕੜਾ - ਕਫੂ - ਕੇਸ ਰਖ ਦੇਹਨਾ।
 ਦੰਦਾ ਕੀਆਂ ਚੁੜੀਆਂ ਨਿਸ਼ਫਲ ਜਾਦੀਆਂ ਤੈਨਾ।
 ਜਿਸਤਰਹ ਹੋਰਨਾਂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਕੇ ਹੰਡੁ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਹਾਥੀ
 ਕਾ ਹੰਡੁ ਹੈ ਜਿਸਕਾ ਮਾਸ ਟਰਤਣ ਮੈਂ ਨ ਆਵੈ
 ਓਸਕੇ ਹੰਡੁ ਅਸੁਧ ਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਫਰਤਣੇ ਦੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਸਿਖ ਪਾਸ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਓ
 ਸ ਬਾਣੀਏ ਪਾਸੋਂ ਅਮਲ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ ਬੇਰੀ
 ਕਉਂ ਭੋਜਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਾਸ ਖਰਚ ਹੈ
 ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਬਾਣੀਏ ਕਿਹਾ ਮੇਰੇ ਸ
 ਬ ਭੋਗ ਕਰ ਤੇ ਅਮਲ ਲੈ ਜਾਹ ਤਾਂ ਬੁਜੀ ਬਾਪੁ ਕੋ
 ਆਇ ਕਹਾ ਓਸਕਹਾ ਅਸੀਂ ਮਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ
 ਕਿਸੇ ਰਹੱਸ ਲਿਆ ਉਸਨੇ ਜਾਕੇ ਅਮਲ ਲਿਆ
 ਦਾ ਦੇਕੇ ਦਿਸਿਆ ਆਪ ਕਟਾਰੀ ਖਾਕੇ ਮਰ ਗਈ

ਤੇ ਜਾਨ ਨਿਕਲਦੀ ਨਹੀਂ ਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਹੇ ਸਿਧੇ ਅਮਲ ਛੁਕਾਵੇ ਵਾਲੇ ਆਲਸੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ
 ਹੋਨ ਲੋਕ ਲਾਜ ਦੁਰਕਰ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਣ ਬੀ ਨਹੀਂ
 ਸੀਗਦੇ ਹਨ ਸਿਧੇ ਅਮਲ ਛੁਕਾਵੇ ਸਿਖਾਂ ਬੇਨ
 ਤੀਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਮਲ ਛੁਕਾਵੇ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਣ
 ਗੇ ਸਬਦ ਦੁਰਮਤ ਮਦ ਜੋ ਪੀਵੇ ਤੇ ਬਿਖਲੀ
 ਮਤ ਕਮਲੀ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਜੋ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚ ਅ
 ਮਲੀ ॥ ਹੇ ਸਿਧੇ ਨਾਮਦਾ ਅਮਲ ਛੁਕਾਵੇ ਸੁਰਾ
 ਬ ਬੀ ਮੋਤ ਕ ਪਿਆਲਾ ਹੈ ਨਾ ਪੀਆ ਕਰਹੁ ਮਤ
 ਖਰਾਬ ਹੋਵਹੁ ਏਹ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਹਥ ਕਾ ਪਾਣੀ ਹੈ ਨਾ ਪੀ
 ਵਹੁ ॥ ਸਿਧੇ ਦੇਵ ਸਦਿ ਨ ਹਠ ਰਾਖਹੁ ਦੁਧ ਛੁਕਾ
 ਵੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਗੇ ਜੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹ ਕਰ
 ਕੇ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਤਾਂ ਸੁਹੀਦੀ ਪਾ ਜਾਓ ਤੁਰਕਾਂ ਸਾ
 ਥ ਧਰਮ ਜੁਧ ਮੈ ਅਮਲੀ ਦੀ ਸੀਗਤ ਨਾ ਕਰਹੁ ॥
 ਦੇਖੋ ਦੇਖੀ ਅਮਲ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਧੇ ਆਦਮੀ
 ਦਾ ਖੂਨ ਕਰਨਾ ਬੜਾ ਦੇਸ ਹੈ ਕਮੇ ਕੇ ਆਦਮੀ ਮੁਸਕ
 ਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਕ ਕਿਸਨ ਦੇਵ ਦੀ ਭੈਣ ਕੀ ਸ
 ਨੇ ਮਾਰੀ ਸੀ ਓਸ ਪਾਪ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਯਾਦਵ ਲੜਕੇ
 ਮਰੇ ਪਾਸ ਫਸ ਕੇ ਸਸਤ ਬਣੇ ਸੀ ਜਿਸ ਕੇ ਮੁਇ
 ਆਂ ਪਤੀ ਜਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਰੇਵਾ ਬੰ
 ਦ ਕਰੇ ਇਧਵਾ ਤੀਫੀ ਆਂ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ

੪੪੦ ਨਾਮ ਤੇ ਭੁਜਨ ਕਰ ਧੂਰਨੀ ਬੈਲਣਾ ਯਾਕਾਮਦ
 ਸਮਾਂ ਬਣਦਾ ਤੇ ਜਾਂਚੁ ਮਨਚਲਾਏ ਮਾਨਤੋ ਜਾਂਦੇ
 ਹਨ ਸੁਪਨੇ ਵਿਖੇ ਪਰਪੁਰਖੇ ਦੀ ਦੇਹੀ ਸਾਬਤੋ ਗਰ
 ਰਦੀਆਂ ਹਾਂ ਫਿਰ ਸਮਾਪਤ ਹੁਲਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ॥
 ਪ੍ਰਸੰਨਤੋ ਪਤੀ ਸੰਗ ਭੋਗ ਸੇ ਪੁਰ ਪੈਦਾ ਹੋਤੋ ਹਨ
 ਸਾਡੀ ਟਹਿਲ ਤੇ ਗਤੀ ਕਰਣਗੇ ਸਬਦ ਪੁ
 ਤੀ ਗੰਢ ਪਟੇ ਸੀਸਾਹ॥ ਸਿਧਿ ਜੋ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਕੇ
 ਕਾਮਦੀ ਇੰਛਾ ਰਹਿਦੀ ਤੇ ਮਰਦ ਮਰਕੇ ਸਾਨੁ ਮ
 ਲੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤੀਵੀਆਂ ਵੇਸਦ ਦੀ ਜੂਨ ਪਾਕੇ ਉ
 ਰਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤ ਕਰਨੇ ਸੇ ਠੇ ਰਕੁੰਤੀ ਕੀ ਜੂਨ ਪਾ
 ਟਹਿਰੀ॥ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਨਾਂ ਗਵਾਉ॥
 ਸਿਧਾਂ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਪੜਾਇਕਰ ਪੁਰ ਪੈਦਾ ਕਰਹੁ
 ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਖੈ ਕਰਣਗੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤੀ ਕ
 ਰਣਗੇ ਸੁਤ ਉਪਜਾਟਣ ਕਾਰਣੇ ਕਰੀਏ ਲਾਖ
 ਉਪਾਇ॥ ਬਿਵਰਾਖ ਜੋ ਤਰੀਏ ਭਾਈ॥ ਭੁਸਰੇ ਕਿ
 ਉਂਨ ਪਰਮ ਗਤ ਪਾਈ॥ ॥ ਬਿਦ ਕੇ ਸਧਈਆ ਤ
 ਹਿੰਗੀ ਜਕੀ ਬਦਈਆ॥ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਇਆਂ
 ਕਉਂ ਗਾਲੇ॥ ਜਿਉਂ ਕੀਰਨ ਸੋਹਾਗਾ ਦੁਲੀ॥ ਕਾਮਦ
 ਸਾਧਨ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖ ਹੈ॥ ਜੇ ਭੁਫ ਸਕਤੀ ਨਹੀਂ
 ਤਾਂ ਬੜਾ ਪਾਪ ਹੈ॥ ਸਾਰੀਆਂ ਟਿਧਵਾਨੇ ਅਨੰਦ ਪਾ
 ਝਾਲਏ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜੂਰ ਇਕ ਸਿੱਖਣੀ ਅਰਜਕ

੪੪੧
 ੦
 ਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ
 ਕੀਤਾ ਅਦਲੈ ਬਦਲੈ ਹੈਨ ਓਨ ਦੀ ਧੀ ਭੈਣ ਕੋ ਉਨ
 ਦਾ ਪਤੀ ਮਾਰੇਗਾ ਅਚਾਰ ਜਾਂ ਤੇ ਪਿਰਤਾਂ ਆਇਆ
 ਰਜ ਕਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਖ ਸਾਧ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਜੈ
 ਸਾ ਭਰੋ ਸਾ ਰਖਦੇ ਹਨ ਅਰਤੁ ਸੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰ
 ਦੇ ਹਉ ਜੀ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ
 ਪਾਠ ਥੋਂ ਸੰਗਤ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾ ਪੜ੍ਹੇਗੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਕੀ ਗਤੀ ਕਿਸਤ ਰਾਂਹੋ ਵੈਗੀ ਗੁਰੂ
 ਸਬਦ ਸੀ ਮੁਖ ਫਾਕੂ ਉਭਰਿਆ ਜੋ ਕਲਿ ਕੋ ਇ
 ਕ ਬਾਰ ਧਿਆਏ ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟ ਨਹੀਂ ਆਏ
 ਜੋ ਕਲ ਜੁਗ ਮੈ ਜਪੁ ਜੀ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣੇਗਾ ਵਾਹਿਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰ ਖੜੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਛਕੇਗਾ
 ਓਹ ਜਮ ਦੁਤਾਂ ਕਾ ਰਾਸ ਨ ਦੇਖੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਸਚ ਆਖ
 ਦੇ ਹਉ ਆਗੇ ਵਿਦਿਆ ਹੀਣ ਸੰਸਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਸੰਸ
 ਕ੍ਰਿਤ ਪੜ੍ਹਨੀ ਆਖੀ ਹੈ ਓਸ ਸਮੇਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਥੋਂ ਬਿ
 ਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੀ ਵਿਦਿਆ ਦਿਜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਇ
 ਸੇ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆ ਵਰਤਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਈ
 ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਈ ਜੋ ਬੀਧ
 ਇਮਾਨ ਕਰਮ ਸੀ ਓਹ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦੇ
 ਸੀ ਬੈਸ ਸੁਦ ਵੈਰਾਗ ਫਾਨ ਹੋਤੇ ਸੀ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਬੋਧ
 ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੇਦ ਕਿਸੀ ਕੇ ਸੁਣਨ ਨਹੀਂ ਸੇ ਹੋਤੇ ਇ

੪੪੨ ਤਰਜਾਤੀ ਕਉ ਉਸ ਵਖਤ ਪੇਸ ਸੰਯੁਕਤ ਬਬੀਰੇ
 ਕੀ ਨਿਆਈ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸੀ ਫੇਰ ਸਹਗੁਣਰੂਪ
 ਧਾਰਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਵਰਸਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੀ
 ਪੇਸੀਆਂ ਕਉ ਅਗਮਨ ਤੇ ਅਧਰਮ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਬੀ
 ਚ ਪਸਰ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇਵਤਾ ਰੂਪ ਗਉ ਕਾਮਧੇਨ
 ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਧਰਤੀ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰੀ ਸ
 ਤੁਜੁਗ ਦੁਆਪੁਰ ਤਰੇਤੇ ਰਿਖੀ ਸਾਧਦਿਸ ਰਾਜਿ
 ਆਂ ਕਉ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤੁਹਾਰੇ ਰਾਜ ਮੈਂ ਕੋਈ
 ਬੈਸ ਸੁਦਰ ਜਪਤਪ ਪੂਜਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦਾ
 ਰਾਜ ਨਿਸ਼ਟਰੋ ਜਾਇਗਾ ਬੈਸ ਸੁਦਰ ਸਹੰਸ ਕਿ
 ਤ ਨਾ ਪੜੇ ਐਸੇ ਰਿਖੀ ਦਿਜ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਉਪਦੇ
 ਸ ਕਰਕੇ ਓਹਨਾਂ ਕੁ ਰਾਜਿਆਂ ਪਾਸਹੁ ਮਰਵਾਇ
 ਦੇ ਸੀ ਓਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਮੁਰਖ ਪਸੁ ਸੇ ਰਾਜੇ ਕਉ
 ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਰਫਿਆ ਕਰਨੀ ਯੋਗ ਮੈਂ ਉਚਨੀਚ ਕੋਸ
 ਮਾਨ ਦੇਖੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਚਨੀਚ ਕਉ ਧਾਰਨ ਹੀ ਸੀ
 ਕਰਦੇ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇਆ ਸਾ
 ਧਸੀਗਾ ਪਾਏ ਜਨ ਕੋਇਆ ਉਚਨੀਚ ਕੋਈ ਜਪ ਜੀ
 ਪੜੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੜਹੁ ਭਾਵੇਂ
 ਸਹੰਸ ਵਿਤ ਪੜਹੁ ਤੇ ਬਿਸਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰ ਕਰਤਾਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਸਹਗੁਣ
 ਰੂਪ ਅਣਤਾਰ ਧਾਰਹੁ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਧਾਰ ਹੋਵਹਿ

ਗਾ ਏਹ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਕਰ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰਦਾ ੪੪੩

ਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਗ ਮਾਂਹਿ ਪਠਾਇਆ

ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਫੇਰ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਗੁਰਨਾਨਕ ਨਿਰੰ

ਕਾਰ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਸੰਸਾਰ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕੀਆ

ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੜ੍ਹਨ ਸੇ

ਫੇਤੀ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ਹੇ ਸਿਖ ਹੁ ਸਹੰ ਸਕਿ

ਤ ਮਿਸਰ ਦੇਸ ਕੀ ਬੋਲੀ ਸੀ ਓਸ ਦੇਸ ਬੋ ਪੰਜਾਬ ਦਿ

ਰ ਦਿਜ ਆਏ ਸੀ ਤਾਂ ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਏਹ ਮਿਸਰ

ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਬੁਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੰਜਾ

ਬੀ ਪੁਰਾਤਨ ਬੋਲੀ ਸੀ ਦੇਵ ਲੋਕ ਬੈਠੀਠ ਮੈ ਗੁਰਮੁ

ਖੀ ਵਰਤਮਾਨ ਹੈ॥ ਜੇ ਭਾਗਵਤ ਤੇ ਗਾਰੂਡ ਵਿਖੇ ਕ

ਰਮ ਲਿਖੇ ਹੈਨ ਜਨੇਓ ਤੇ ਭੁੰਦਨ ਕਰਣ ਬੀ ਬਿ

ਨਾ ਪੁੰਨ ਪਾਠ ਪਾਣੀ ਨਾਮ ਕੇ ਬੀਰ ਬ ਇਸ ਨਾਨਕਾ

ਨਿਸ਼ਟਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀਏ ਬੜੀ ਮਤ ਫਾਲੇ ਤੇ

ਪਤ ਫਾਲੇ ਮੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਪਨੇ ਪੁੰਨ ਅਰ ਮਹਤ

ਮ ਦੇਣਾ ਸਤੇ ਓਹ ਮੁਹਖਾਂ ਦੇ ਨਗਣਾ ਸਤੇ ਹੈਨਾ

ਸੁਹਮਣ ਹਿੰਦੂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਰਹਿਤ ਸਿੰਧ ਨਹੀਂ ਰਖੇ

ਦੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸੁਹਮਤ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਿੰਘ

ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਕਰਮ ਫੇਰ ਦੇਣ ਕਮੇ ਕਿ ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਅਰ

ਤੁਰਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੋ ਨਿਰਲੇਪ ਤੀਸਰਾ ਮਜਹ

ਬ ਹੈ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਸਾਧ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਣਨ

ਗੇ ਤੁਸਾਂ ਜੈਸੇ ਰਗਾਂ ਦੇ ਵਸੰ ਨ ਪੈਣਗੇ ਸਗੋਂ ਤੁ
 ਹਾਨੂੰ ਹਾਸੀ ਕਰਣਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਪਰ ਓਹ ਤੁ
 ਹੋਸਾਂ ਨਾ ਕਰਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਜਪੁਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਬੋ ਬੋ ਮੁਖ ਰਹਿਣਗੇ ਤੁਰਕਾਂ ਜੈਸੇ ਮਤ ਕੋ
 ਓਹ ਮੁਖ ਸਿੱਧ ਕਰਣਗੇ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਝੰਨ ਭੁਗਨਗੇ
 ਤੁਹਾਡੇ ਟਾਂਡਿਆਂ ਮੁਨੀਆਂ ਕਈਆਂ ਟਾਸਤੇ ਜੀਣਾਂ
 ਦੇ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਸਗੋਂ ਬਖੇੜਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
 ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾ ਹੀ ਨਸੀ ਇਸ ਲੋਕ ਤੇ ਸੁਠੇ ਕਰਮ
 ਦਾ ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਤਿੰਨ
 ਨਾਂ ਕਰਮਾਂ ਤੇ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੰ
 ਛਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ
 ਖਰਚ ਟਧਾ ਕੇ ਉਜਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮਿਰਤ ਕਕ
 ਉਂਚੀ ਦਨ ਚੜ੍ਹਾਏ ਠਉਂ ਮਿਰਤ ਕਕ ਉਂਕਿਆ ਹੁਇ
 ਜਾਏ ॥ ਜੇ ਮਿਰਤ ਕਕ ਉਂਕਿਆ ਮਾਂ ਹਿਰੁ ਲਾਈ
 ਤਉ ਮਿਰਤ ਕਕ ਕਿਆ ਘਟ ਜਾਈ ਤੇ ਸਿਖੋ
 ਸਤਾਰਾਂ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁਠੀ ਮੁਕਤੀ ਹੈ ਬਤਰਨੀ ਦੀ
 ਟਾ ਟੋਟੀ ਮੰਜੀ ਤੇ ਨਾਂ ਮਰੇ ਅਧਮਾਹਗ ਕਰੇ ਪਿੰਡ
 ਭਰੇ ਤਿਨਕਾ ਤੇੜੇ ਚਉਥਾ ਕਰੇ ਦੁਸਹਿਰਾ ਕਿਹਿ
 ਆ ਸਤਾਰਵੀਂ ਨੇਚੀ ਨਰੋਣੀਂ ਬਲ ਗੰਗਾ ਫੁੱਲ
 ਚੁਵਰੀ ਗਾਇਆ ਕੁਰਬੇਤਰ ਪਹੋਇਆ ਬਦਰੀ
 ਨਾਥ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਰੁੜ ਤੇ ਗਾਇਤੀ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਨੇ ਟਾ

ਲੇ ਮੂਰਖਾਂ ਦੇ ਆਗੂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਭੁਗਤ ਨਾ ਮੰ ੩੪੫
 ਨਣਗੇ ਜਿਸ ਗਹਸਤੀ ਕਾ ਮਰੇ ਓਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ
 ਕਰਣੀ ਯੋਗਮ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਗੋਂ ਖਰਚ ਵਧਾ ਕਰ ਉਸ
 ਝਰੇ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਪਾਣੀ ਖਟਵੇ ਗਿਆ ਹੈ ਕਦੇ ਅੰਗਲੇ ਪਾਰ
 ਵਸਾਏਗਾ ਮਰਨ ਮੁਕਤੀ ਲੋਕ ਲਾਜ ਭਰਮ ਤੈ
 ਹਥੀਂ ਦੇਈਏ ਹਥੀਂ ਲਈਏ ਹਥੀਂ ਬੀਨੀਏ ਪੱਲੇ ਅੰ
 ਸਾ ਸਜਣ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੁਇਆਂ ਗਿਆਨੂੰ ਪਾ
 ਲੇ॥ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀਉ ਦੇ ਦੀਟਹਿਲ ਕਰਹੁ ਜੇ ਕੁਛ ਭ
 ਲਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤੋ॥ ਦਰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੋ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮੁ
 ਖ ਵਾਕ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੈ ਉਸ ਵਿਖੇ ਮੁਕਤੀ ਸੁਖ
 ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਹੈ ਇਆਹ ਤੇ ਗੁਰੂਗਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀ
 ਆਂ ਲਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਾਵਹੁ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੀ ਗੁ
 ਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਾਵਹੁ ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ
 ਫੁਲਾਂ ਕਉ ਹਰ ਸਰ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕਰ ਵਗਾ ਦੇ ਜ
 ਲ ਗੁਰਦਰੀਯਾ ਗਾਈ ਵਿਖੇ ਪਯਾਹ ਕਰਾ ਦੇਵਹੁ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਸਣ ਦੇਹੀ ਹੀ ਇਸ ਦਰੀਯਾ ਇ ਗਾਈ ਵਿਖੇ ਯਾਇ
 ਸ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ - ਸਰੀਰ ਦੀਆ ਯਾ ਅਲੋਪ ਹੋਏ
 ਹਨ ਤਾਂ ਤੇ ਇਸ ਨਦੀ ਕਾ ਨਾਂਉ ਗੁਰਦਰੀਆਇ ਹੋ
 ਇਆ ਹੈ ਹੇ ਸਿਖੋ ਗਾਈ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਹੈ॥ ਜੋ
 ਮਿਜਾਦਾ ਗੁਰ ਮਿਯਾਦਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ ਸੋ ਕਰਹੁ

੪੪੬ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਡੇ ਸਿੰਘਸਾਧ ਜੀਵਨਮੁਕ
 ਤੀ ਕਉ ਅਮਿਤ ਫੁਕਕਰ ਭਏ ਸਨ ਭੈਸੇ ਪਾਣੀ
 ਆਂ ਦੇ ਅਸਤ ਭੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਜਾਣਗੇ ਭਰੋਸਾ
 ਰਖਹੁ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕਾ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਨਾ
 ਹੋ ਸਕੇ ਓਸ ਕੇ ਟਾਸਤੇ ਜਪੁਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਣੇ ਸੇ
 ਜੁਧ ਗਤੀ ਕਉ ਪਾਪੁ ਹੋਈ ਹੋਗਾ ਸਤਿਕਰ ਮੰਨ
 ਨਾਂ ਸੰਗਤ ਪੁੰਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ
 ਅਵਤਾਰ ਕਿਸ ਮਹੀਨੇ ਕਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾ ਹੇ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਕਾਤਕ ਸੁਦੀ ਪੁਨਿ ॥
 ਕਉ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਸੀ ਹੇ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਸਤਮਾਹਾ ਜਨਮ ਸੀ ਵਿਸਾਖ
 ਦੀ ਪੂਰਣ ਮਾਸੀ ਕੇ ਦਿਨ ਨਿੱਮੇ ਸੀ ਕਤਕ ਸੁਦੀ
 ਪੁਨਿ ਕਉ ਜਨਮੇ ਸੀ ਸਬਦ ਜਨਮ ਮਰ
 ਨ ਦੁਹਰੂ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਆਇ
 ਸੰਗਤ ਕਉ ਆਇ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੰਗਤ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਲੰਗ ਰਾਗ ਮੈਂ ਸਬਦ
 ਕੀਤਾ ਸੀ ਆਵਣ ਅਠੱਤਰੇ ਜਾਣ ਸਤਾਨਵੇਂ
 ਹੋਰ ਭੀ ਉਠੱਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਓਹ ਸਮਾਖ ਕਬ ਆਵਹਿ ਗਾ ਸਿਖੇ ਉਸਰੇ ਜਥੇ
 ਪਿਛੇ ਕਾਬਲੋਂ ਧਾਣਹਰ ਕੇ ਮਥਾ ਭੋਰੀ ਪਹੁਚੇ ਸੀ
 ਹੋਰ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ਉਠਾਇ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਜੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਰਦ ਸੀ ਦਸਵੇਂ ਬਾਂਉਪਦੇ
 ਸ ਕੇਸਾ ਧਾਰੀ - ਅਮਿਤ ਖੰਡਕ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਉਰਾਰੀ ਸਿੰਘ ਪੀਥ ਮਰਦ ਕ ਚੇਲਾ
 ਉਤਖੜਾ ਹੈ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਮਾਲ ਸੀ ਬੋਲਾ ॥ ਉਨੀ
 ਸੈ ਬੀਤੇ ਗਾ ਤਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਧਰਮ ਤੇ ਹਠ ਕਰਨਗੇ
 ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਸਿੰਘਾਂ ਪੁਰ ਵਧੀਕੀਆਂ ਕਰਨੇ ਦੀਆ
 ਦੁਰਖਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਜਨਮ ਪਾਕੇ ਖਾਲਸੇ ਦੀ
 ਪਦਸੇਂ ਕਾਇਰ ਹੋਇ ਮਰਣਗੇ ਇਨਾਂ ਕੇ ਸਸਤ
 ਖਾਲਸਾ ਲਏਗਾ ਔਰੰਗੇ ਦੀ ਬੀਸ ਖਾਲਸਾ ਮਾਰੇ
 ਗਾ ਦਿੱਲੀ ਕਾਠ ਦੀ ਬਿੱਲੀ ਹੋ ਜਾਵੈਗੀ ਓਹ ਸ
 ਮਾ ਉਨੀ ਸੈ ਚੰਦਾ ਵਿਖੇ ਟਰਤ ਮਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅ
 ਬਕੋਈ ਔਰੰਗ ਜੇਬ ਕਾ ਜੀਅ ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਨਜ਼ਰ
 ਨਹੀਂ ਆਵਦਾ ਅਬ ਖਾਲਸੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਾਖਾ ਹੈ ਸੁ
 ਬਦ ਅਭੁਮਾਨੀ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਸਰਪਰ ਜਾਇ ॥ ਸਿੰਘ
 ਤੁਸੀਂ ਗਾਇਤੀ ਤੇ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਰੱਖਣੀ ਤੁਛ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ
 ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਟਾਕਰਾ ਹੈ
 ਰੂਹੇ ਸਾਰੇ ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਕੁਠਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦੇ
 ਹਨ ਓਹ ਤੁਰਕਾਂ ਜੇ ਸੇਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਰਕ ਭੇਡ ਮੱਛੀ
 ਦੇ ਮਾਸ ਵਿਖੇ ਗਊ ਮੁਰਦਾਰ ਰਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾ
 ਓਸ ਰਤ ਜੇ ਟਾਕੀ ਭੇਉਂ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਮਾਸ ਤੇ ਓਹ
 ਟਾਕੀ ਭੇਉਂ ਕਰ ਪਾਣੀ ਤੋਰੇ ਕਰੇ ਹਨ ਅਜਮਾ ਕਰਦੇ

ਖਲੈਣਾਂ ਮਾਸ ਅਹਾਰੀਆਂ ਕਉਂ ਝੁਟਕਾਖਾਣਾਂ
ਯੋਗਮ ਹੈ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਅਹਾਰ ਖਾਏਗਾ ਤੈਸੀ ਮੰਤ
ਰੇ ਜਾਂਦੀ ਤੈ ॥੧੧੪॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਨਰ

ਬਦਾਨਦੀ ਕੀ ਚਲੀ॥

॥ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਕਰੁਣਾਂ ਦੇ ਸਾਗਰ, ਜਗਤ ਉਜਾਗਰ, ਸਿਸਟੀ ਦੇ
ਤਾਰਕ, ਧਰਮ ਬਿਸਥਾਰਕ, ਪੰਥ ਦੇ ਕਰਤਾ, ਸਰ
ਬ ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਕਲਗੀ ਧਰ ਜੀ ਨੈ ਏਕ ਸਮੈਂ ਨਰ
ਬਦਾਨਦੀ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯਾ ਦੇਸਾਂ ਦੇ
ਸਾਂਦੀ ਸੰਗਤ ਦਰਸਨ ਦੀ ਇਛਾ ਧਾਰ ਕਰ ਆਨ ਹ
ਜਰ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਰਾਮਦਾ
ਸ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ ਸਬ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ। ਰਾ
ਮ ਸਿੰਘ ਪੋਸੈ ਰੀਏ ਖੰਨੇ ਨੇ ਜੋ ਰੁਪਾ ਭੇਟ ਕਰ
ਕੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੀਰਥ ਕਰ ਆ
ਏ ਹਾਂ ਜੀ ਅਰਤੇ ਰੇ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਸਾਂਤ ਆਈ ਹੈ
ਜੀ ਹੋਰ ਬੇ ਮੈਂ ਏਵੇਂ ਗੁੱਲਿਆ ਫਿਰਿਆ ਹਾਂ ਜੀ ਹੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਗੰਗਾ ਗਇਆ ਤੇ ਜਾਕੇ ਗਇ
ਆ ਮਹਾਤਮ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸਿੰਘਾਂ
ਸੀਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਕਉਂ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਿਧੋਤੁਸੀਂ ਗੁਰ
ਦੁਆਰਾਂ ਮੈਂ ਪਿਤ੍ਰ ਮੈਂ ਘਰਾਂ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਜਾਹਿ ਬਜੀ
ਦੀ ਅਰ ਗੁਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਮਾਰਗ
ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਆਦਿਕ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁ

ਇਆ ਕਰਹੁ ਸੀ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਬੋਂ ਪਰੇ ਕੋਈ
 ਜਾਪਨਹੀਂ ਸੀ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ਬੋਂ ਪਰੇ
 ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁੰਦਰ ਅਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਫਲਕਣ
 ਹੋ ਬੋਂ ਪਰੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਮੀਰੀ ਖਾਜ਼ ਨਹੀਂ। ਅ
 ਬਤਾਂਈ ਜੋ ਸਿੰਘ ਰੀਗਾ ਗਇਆ ਹੋਰ ਤੀਰਥ
 ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਫਾਲੇ ਕਰੇ ਫੇਰ ਪਾਟੇ ਸਾਹਿਬ
 ਜਾਂ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਜਾਏ ਰਿਸ ਕਉ ਚੰਬੇਤ ਨਖਾਹ
 ਲਗਾਈ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਸਿਰਘ
 ਸਿਆਂ ਬੋਂ ਗਤੀ ਦੀ ਚਾਹ ਰਖਦਾ ਸੀ ਫੇਰ ਚੰਭੂ
 ਲਬਖ ਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੇ ਸਿੱਖੇ ਚਿੰਟੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਬੋਂ
 ਪਰੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁੰਦਰ ਲਿਬਾਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੁਖ ਲਮ
 ਨਾ ਦੀ ਸੁਰਾ ਵਿਚ ਸੁਫੈਦ ਰੰਗ ਖੁਦਾ ਕਾਨੂਰ ਲਿਖਿ
 ਆ ਹੈ। ॥ ਸਬਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਅ
 ਪਨ ਆਸਨਾ ॥ ਬੈਠ ਕਰ ਭੁਜਨ ਕਰਨੇ ਬੋਂ ਪਰੇ
 ਰ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਭੀ ਰੁਖ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋਰ ਦੁਖ ਕੋਈ ਨ
 ਹੀਂ। ਅਨ ਮੈ ਪਾਣ ਪਾਣਾ ਸੇ ਪਾਕ ਰਮ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦੇ
 ਹਨ। ਲਭਨੇ ਬੋਂ ਪਰੇ ਅਜੇੜਾ ਨਹੀਂ ਮਰਨੇ ਬੋਂ ਪਰੇ
 ਫਿਛੋੜਾ ਨਹੀਂ ਨਿੰਦਿਆ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਪਸਸ ਨਹੀਂ ਨੇ
 ਕਰ ਲਣ ਬੋਂ ਪਰੇ ਜਸ ਨਹੀਂ ਪਰਸਾਇ ਫਕਰ ਬੋਂ
 ਪਰੇ ਬਸ ਨਹੀਂ ਜੀ ਆਖਣ ਬੋਂ ਪਰੇ ਪੀਤ ਨਹੀਂ ਚ
 ਇ ਆਖਣ ਬੋਂ ਪਰੇ ਅਨੀਤ ਨਹੀਂ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਣੂ

ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਾਜੀ ਓਸਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕਰ ਖੁਫਿਆ ਓ
 ਸ ਆਖਿਆ ਸਾਡੇ ਪੈਰੀ ਬਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕਲ
 ਮਾਂ ਨਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਓਹ ਕਾਫਰ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਕਉ ਮਾਰੋ ਜਾਤ
 ਪਛਾਨ ਕੇ ਸਪਈ ਹਠੀ ਪੀਸ ਕੇ ਤਫੀਤ ਲਿਖ ਦੇ
 ਹਾਂ ਸੱਪ ਮੈਂ ਖੇਡਨ ਦੀ ਸਕਤ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ
 ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਬੁਲਾਓ ਜਾਵੁ ਲਿਖ
 ਨਵਾਲੇ ਸਮੇਤ ਬੀਸ ਜਲਾਇਓ ਏਹ ਕਾਂਕੁਤੇ ਦੀ
 ਜੂਨ ਪਾਟਣਗੇ ਜਾਵੁ ਪਾਪ ਕਰ ਦੇਹਨ ਸੰਗਤ ਅ
 ਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰਾ ਸਿੰਘ ਪੀਥ ਖਾਲਸਾ
 ਬੜੀ ਗਹਿਤ ਵਾਲੇ ਗਹਿਰਾ ਸਪੜ੍ਹਨੇ ਵਾਲਿਆਂ ਕ
 ਓ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜਾ ਕੇ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਅਮਿ
 ਤ ਫੁਕ ਕਰ ਸਿੰਘ ਪੀਥ ਪੈਦਾ ਕਰਹੁ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਧੰਨ ਤੇਰੇ ਸਿੰਘ ਹਨ ਪਾਸਹੁ
 ਕਝਾਹ ਕਰਾਕੇ ਆਪੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਿੰਘ ਬਣਾਈ ਜ
 ਦੇਹਨ ਪ੍ਰੀਤ ਓਹਨਾਂ ਵਿਚ ਇਤਨੀ ਹੈ ਜਸ ਕਰ
 ਦਿਆਂ ਬੜੀ ਤੇਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਪਿ
 ਡ ਜਟ ਕਾ ਹੈ ਇਕ ਜਟ ਦਾ ਬੇਟਾ ਤੁਰਕਾਣੀ ਸਾਬ
 ਗਹਿਦਾ ਸੀ ਤੁਰਕ ਓਸ ਕੋ ਕਲ ਮਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਤੁਰਕ
 ਣੀ ਦੇ ਕਰ ਮੁਸਲਾ ਕਰਣ ਲੱਗੇ ਸੀ ਤੁਰਕਾਣੀ ਆ
 ਖਿਆ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਮ
 ਤ ਫੁਕਾਵਹੁ ਮੈਂ ਭੀ ਪਛਾਣਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿੰਘ ਪੀਥ ਕੇ

੪੫੯
 ਧਰਮ ਕਉ ਜਿਸਮੈ ਅੰਤਨ ਬਲਗੁਰੂ ਮਤੇ ਕਰੈ
 ਸਭਨਾ ਸੇ ਚੰਦ੍ਰਾ ਗਏ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਬੜੀ ਸਿਧਾਂਦੀ
 ਸਿਫਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਕੰਚਾਧਾਗਾ ਸੀ ਸਿ
 ਘ ਪੰਥ ਤੇ ਰੋਸੀ ਪਸੰਸੀਨੇ ਉਠਣੀ ਬਸਤਰਹੈ
 ਬਿਨਾਂ ਧੋਤੇ ਬੀ ਸੁਧੈ ਬਿਦੇਸਜ ਕੇ ਕਿਸੇ ਮਜ੍ਹਬ
 ਦੀ ਸੰਗਤ ਹੋ ਜਾਏ ਫੇਰ ਆਕਰ ਸਿਧ ਪੰਥ ਮੇਂ ਪਣਾ
 ਨਹੈ ਦਿਲੋਂ ਗੁਰਮਤ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਧ ਨੇ ਪੰਥ ਬਨਾਯਾ ਹੈ ਉਚ ਨੀਚ ਕਉ ਮ
 ਮਤ ਛੁਕਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦੁਆ ਕਰਹੁ ਤੁਹਾਡਾ
 ਹਗੁਰੂ ਨਾਮ ਦੇਖਾਂ ਕੈਸਾ ਹੈ ਕਾਜੀ ਆਖਦਾ ਸੀ ਸਿਧ
 ਕਲਮੇ ਕਉ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਸੱਚ ਹੈ ਤੇ ਝੂਠ
 ਤੇ ਜਿਸ ਟਕਤ ਓਸ ਕਉ ਸਿਧਾਂ ਅਮਿਤ ਛੁਕਾਯਾ
 ਸੀ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਣ ਲਗੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੀ
 ਸੀ ਸਿਧਾਂ ਦੀ ਗਹਿਤ ਰਖਕੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਛੋ
 ਰਕੇ ਝੂਠਾ ਛੁਕਾਈ ਸੀ ਓਸ ਕੈ ਸਾਬ ਸਿਧ ਅਨੇ
 ਦਪੜਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮ ਸੀ ਤੁਰ
 ਕਣੀ ਸਾਬ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਸ ਸਿਧ
 ਜਟ ਕਉ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਤੁਰਕਣੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਰਲਾਈ
 ਸੀ ਸਿਧ ਆਖਿਆ ਇਸਦੇ ਮਾਪੇ ਆਖਦੇ ਸੀ ਤੂੰ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਕਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਨਕਾਹ ਪੜ੍ਹਾਈ
 ਇਸ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਗੋਰਾ ਲਾਨ ਹੀ ਜਾਣਾਂ ਅਗਨ

ਸੇ ਸਿਸਕਾਤ ਕਰਣਾ ਹੈ ਸੇ ਸਿਘਾਂ ਪਾਸ ਹੁਪੁੰਛਿ
 ਆਸੀ ਸਿਘਾਂ ਪੰਜਾਂ ਰਲ ਕੇ ਅਨੰਦ ਪੜਾਇਆ
 ਸੀ ਸਿਘਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤੇ ਪਰਉ
 ਪਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਿਛਲੇ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕਣੀ ਪਿਛੇ
 ਮੁਸਲੇ ਹੋ ਕੇ ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਛੋੜ ਦੇ ਸੀ ਜੇ ਅਜ ਤਕ
 ਹਿੰਦੂ ਬੀ ਤੁਰਕ ਹੋਏ ਹੋਨ ਜੇ ਰੀਨ ਪਿਛੇ ਹੋਏ ਹਨਾ
 ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿਘ ਤੁਰਕਣੀ ਸਾਥ ਮੈਥਨ ਕਰਕੇ ਸਿਘ
 ਦੇ ਨਾਲ ਪੰਗਤ ਮੈਂ ਬੈਠ ਕਰ ਛਕ ਦੇ ਹਨ ਓਨਾਂ ਬੋ
 ਇਹ ਸੁਧ ਹੋਨ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਗਹਿਤ ਸੇ। ਅਸਾਂ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਘਾਂ ਏਸ ਤੇ ਤੁਰਮਦੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹਿੰਦੂ
 ਦੁਆਂ ਬੋਂ ਤੁਰਕ ਹੋ ਕੇ ਬਚੇ ਪੈਏ ਕਰ ਦੇ ਹੋਨ ਓਹ
 ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਟੈਗੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਇਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬੋਂ ਪੁੱਤ੍ਰ
 ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ ਓਹ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਖੈ ਕਰਣਗੇ ਸਿਘਾਂ ਦੀ
 ਹਾਮੀ ਭਰਣਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਜਾਪੀ
 ਰੇਵਿਚੋਂ ਬੂਟਾ ਪੁੱਟ ਕੇ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਸਿ
 ਘ ਪੰਥ ਬਹੁਤਾ ਟਧਾਇਆ ਹੈ ਅਗੇ ਤੁਸਾਂ ਤੁਰਕ
 ਣੀ ਦੇ ਪੇਟੇ ਜੋ ਬਚੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ ਓਹਨਾਂ ਕੇ ਸਿਘਾਂ
 ਨਾਲ ਰਲਾਇਆ ਸੀ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਲ
 ਣੀ ਓਨਾਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਓਹ ਫੇਰ ਤੁਰਕਾਂ ਟੁੱਲ ਲੈ
 ਗਈ ਹੈ ਅਸਾਂ ਤੇ ਸਿਘਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤੁਰਕ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਭੈ
 ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਰੀਨ ਪਿਛੇ ਧਰਮ ਨਾ ਹਾਸਨਗੇ ਤੁਰਕ

ਟੀਆਂ ਆਪੇ ਮੁਖਤ ਸਿਘਾਂ ਟੁਲ ਆ ਜਾਣ ਰੀਆਂ ॥ ੪੫੩ ॥
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦਾ ਬਲ ਦੇਖਿਆ ਇ
 ਸ ਸਿੱਖਣੀ ਦੇ ਹਥੋਂ ਸਿਘ ਅੰਨਜਲ ਛਕਦੇ ਹੋਣਾ ॥
 ਪਰਸਿਨ ਹੋ ਕੇ ਭਰਮ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਅਸਾਂ ਸਿਘਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਪੜਾਏ
 ਤੇ ਸਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤੁਰਕਣੀ ਕਉ ਅਮਿਤ ਛਕ ਕੇ
 ਰਲਾਓ ਸਿਘ ਪੰਥ ਕੇ ਪੇਮ ਜੇ ਵਧਾਓ ॥ ਫੇਰ ਕੇ
 ਈ ਤੁਰਕਣੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਧਰਮ ਨ ਤਿਆਗੇ ਗਾ ॥ ਸਿ
 ਘ ਅਬ ਗੁਰੂ ਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਸੁਧ ਬਚਨ ਪੂਰਾ
 ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਮਾਤਾ ਕਉ ਲਾਂਜੀ
 ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਜੈਸੇ
 ਤੁਸਾਂ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕਰ ਭੀਲਣੀ ਕਉ ਤਾ
 ਰਿਆ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ
 ਤੀਰਥ ਰਚਿਆ ਹੈ ਕੋਲ ਸਰਾ ॥ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰ
 ਲਾਉਂਦੇ ॥ ਜਬ ਦਸਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਾਂਗੇ ਖੰਡੇ
 ਧਾਰੀ ਸਿਘ ਪੰਥ ਸਜਾਂਗੇ ਚਿਹਿ ਸਿਘ ਮਜ੍ਹਬ ਤੀਸ
 ਰ ਹੋਵੇਗਾ ਹਿੰਦ ਕੀ ਲੋਕ ਲਾਜ ਤੁਆਗਣ ਗੇ ਉ
 ਸ ਸਮੇਂ ਕਈ ਤੁਰਕਣੀਆਂ ਰਲਾ ਲਿਆ ਕਰਣਗੇ
 ਇਸ ਤੀਕ ਮਜ੍ਹਹਬ ਕਿਸੀ ਸਰਾ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ॥
 ਹੈ ॥ ਵਸਿਸਟ ਵੇਸਟ ਕ ਪੁਤੰਰ ਸੀ ਸਿਧ ਦੇਸ
 ਵਿਖੇ ਪੈਦਾ ਹੁਆ ਸੀ ਪਿਤਾ ਰਿਖੀ ਸੀ ਫੇਰ ਵਿੰਦਾ

ਪੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਅਜੁਧਿਆ ਵਿ
 ਖੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ
 ਦੇ ਨਿਕਟ ਸੁਲਤਾਨ ਇਹ ਗਾਮ ਵਿਖੇ ਜਰਦ
 ਹਰਸਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤੁਰਕਣੀ ਬੋਧੁੰਤ ਪੈਦੇ ਕੀਤਾ
 ਸੁਕਾਰ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪੋ
 ਤਰਾ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਟੁਟੀਏ ਕਿਆ ਵਿਖੇ ਤੁਰ
 ਕਣੀ ਦੇ ਪੋਤੇ ਤੇ ਹੋਰੀ ਬਹੁਤ ਹੋਨਾ ॥੧੧੨॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਲੀ

ਏਕ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਤੀ ਸ੍ਰੁਤ ਪੁਰ
 ਠ ਅਟੁਤਾ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਸਿਰਤਾਜ ਜੰਗਲ ਵਿ
 ਖੇ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡਣੇ ਨੂੰ ਸਿਧਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ
 ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਜਬ ਜੰਗਲ ਮੈਂ ਗਏ ਤਦ ਅਨੇ
 ਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਕਾਰ ਮਾਰਿਆ ਅਰ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡ
 ਕਰ ਚਲੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਸੇ ਇਕ ਸਿ
 ਘ ਬੜੀ ਉਮਰ ਦਾ ਬੁੱਢਾ ਸੀ ਅਰ ਦਾਹੜੀ ਕਾਲੀ ਸੀ
 ਪਰੰਤੂ ਮੁਢ ਦਾੜੀ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਮਾਲੂਮ ਹੋਏ ਇਕ
 ਸਿਖ ਨੇ ਪਛਾਨ ਕਰ ਪੁੱਛਿਆ ਸਿੰਘ ਤੇਰੀ ਉਮ
 ਰ ਬੜੀ ਤੇ ਅਰ ਦਾੜੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਕਾਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ
 ਅਰ ਹੋਏ ਚਿੱਟੀ ਨਿਕਲਦੀ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿ ਮੈਂ
 ਕਲਫ ਬਸਮੇਂ ਨਾਲ ਰੰਗ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਦਾ
 ਝੀ ਕਾਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਚੰਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜ

ਜੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਫ ਲਾਉਣੀ
 ਤੇਰੇ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਨਹੀ ਮਹਾਰਾਜ ਸਰ
 ਨ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘ ਪਿਆਰਿਓ ਕਲਫ ਲਾਉਣੀ ਬ
 ਕਾਦੇਸੁਰੇ ਓਸ ਕੇ ਮਰ ਕੇ ਕਾਲੇ ਰਿਛ ਦੀ ਜੰਨ ਪਾਪ
 ਤੁਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂ ਕਿ ਅਲਾਹੀ ਰੰਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਮੇਰਾ
 ਸਿਖ ਰਹੇ ਗਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮਾਗ ਮਾਤੰਗ ਨ
 ਕਰੇਗਾ। ਤੇ ਸਿੰਘ ਕਲਫ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥ
 ਪੁੰਨ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਸਬਦ ਬਿਨ ਸਾਥੁ
 ਏਉ ਜਲਿ ਮਾ। ਫਰੀਦ ਕਾਲੀ ਸੁਹ ਨਹੀਂ ਗਾ
 ਟਿਆ ਧੌਲੀ ਗਾਏ ਕੋਇ ਕਾਲੀ ਧੌਲੀ ਸਾਹਿਬ ਸਾ
 ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਰਿਤ ਧਰੇਗਾ। ਧੌਲੇ ਮੋਤ ਦੀ ਨਿਜਾਨੀ ਹੈ
 ਅਬ ਸਬਰ ਕਰੇ ਖਾਤ ਪੀਤ ਅੰਤ ਮੁਏ ਨਹੀਂ ਜਾਨਿਆ
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਮੁਏ ਜਾਂ ਸਬਦ ਪਛਾਨਿਆ। ਇਤੁਨੇ
 ਇਖੇ ਇਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਜਾਤੁ
 ਪਰ ਪੁਕ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਭਤੀਜ ਮੇਰਾ ਹੈ ਓਸ ਦੇ
 ਪਰ ਭੁਲ ਕੇ ਇੱਕ ਮੋਰਤ ਆ ਗਈ ਸੀ ਕੋਈ ਕਾਲ
 ਓਸ ਦੇ ਪਰ ਰਹੀ ਹੋ ਲੜਕੇ ਇਕ ਲੜਕੀ ਪੈਦਾ ਹੋ
 ਈ ਫੇਰ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਕਿਚ
 ਮਜਾਰੀ ਹੈ ਕਈ ਆਖਣ ਲਗੇ ਕਿ ਤੁਰ ਕਣੀ ਹੀ
 ਪਰੰਤੂ ਸਾਨੂੰ ਓਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੋਈ
 ਕਈ ਦਿਨ ਹੋਏ ਸਾਨੂੰ ਪੁਰੇ ਪਰ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਭਰਦੇ

੪੫੬ ਦੋਅਰ ਅਸੀਂ ਬਾਮਣਾਂ ਪਾਸੁੰ ਪੁੰਡ ਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਸ
 ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਦਾਰਥ ਖਰਚ ਕਰ ਸਾਡੇ ਪਾ
 ਸ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਖਰਚ ਕਰੀਏ। ਹੋ
 ਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨ ਧਰਮ ਮੈਂ ਭੁਲ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਜਾਏ ਓਹ ਪਾਸੇ
 ਲਾਕੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦਾ ਟਾਧਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹਿੰਦੂ ਤਾਂ
 ਸਗੋਂ ਲੁੱਟ ਕੇ ਖਾ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਰੋਕੇ ਲੋੜ
 ਨ ਕਰੇ। ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਸਿੱਖਾ ਜੇ
 ਕਰ ਤੂੰ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਏਹ ਕੁ ਕਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੜਾ ਪਾ
 ਪ ਕੀਤਾ ਹੋਈ ਅਰਜੇ ਕਰ ਤੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਅਨਭੋਲ ਕੀ
 ਮ ਨਿਗਾਹਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਬਾ ਸ਼ਕਤ ਫੀਨ ਭਰੇਗਾ ਜੇ ਤੇਰੇ
 ਕੋਲ ਧਨ ਨਹੀਂ ਹੋਗਾ ਤਾਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਅਮ
 ਤ ਛਕ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਤਨ ਖਾਹ ਬਖਸ਼ਾਉਂਦੀ
 ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ। ਅਰ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ
 ਭਾਅੰ ਮਤ ਛਕਾਓ ਭੁਲ ਬਖਸ਼ੇ ਕੁਮਨਾਲ ਬਹੁਤਿਆਂ
 ਦਾ ਧਰਮ ਨਿਸ਼ਟ ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦ ਉਸ ਦੀ ਅੰਸਾ
 ਟਰਤਮਾਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਬ ਉਸ ਕੋ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਟਰਤਮਾ
 ਨ ਕਰੀ ਰਖੇ ਜੈਸੇ ਪਹਿਲੇ ਸੀ ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਸਿੰਘ ਮੇਰੀ
 ਰਹਿਤ ਬਿਥੋਕ ਮੇਰੇ ਗਾ ਮੈਂ ਓਸ ਨੂੰ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚੋਂ ਜ
 ਮਾਨੂੰ ਛੁਡਾ ਲਵਾਂਗਾ ਕਮੇ ਕਿਹੋ ਹਨਾਂ ਪੀਰਾਂ ਪੈ ਕੀ ਬਰਾਂ ਸਿੰ
 ਧਾਂ ਜਤੀਆਂ ਨਾਬਾਂ ਨੇ ਆਪਨਾ ਹੁਕਮ ਰਲਾਇਆ ਹੈ।
 ਮੈਂ ਬਰੀਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਥੋ ਕਿਸੇ ਦਾ ਜਾਪਨ

ੴ ਜਪਿਆ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿਦਾ ਉਸੁਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਕਾ ੪੫੭
 ਲੁਪੁਰਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਟਾ ਜਟ ਰਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਅਵਬਕ
 ਰਹੁ ਮੇਰਾ ਸਿੰਘ ਲੁੱਖ ਆਦਮੀ ਵਿਚੋਂ ਦੁਖ ਰਾਹ ਰਹੇਗਾ
 ਅਰਸਰਜ ਸਾਤੇ ਜਹੇ ਫੈਗਾ ਸੇਕੇ ਦੀ ਮੇਰੇ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬੁਰਾਤ
 ਕੇਗਾ ਚੰਨੀਰ ਆਪੇ ਹੀ ਪਰ ਮਹਿੰਗਾ ਮੇਰਾ ਸਿੰਘ ਕਿ
 ਸੇ ਸੇਵਗ ਨਾ ਕਰੇ ਸੁਰਨਾ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਨਾ ਫਸੇ
 ਗੋਰ ਮਸਾਣ ਨਾ ਮੰਨੇ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਕਰ ਲਲਕਾਰ ਕੇ ਮਾਰੇ
 ਵੀਯਾਰਿਗਿਰ ਵਿਚ ਨਾ ਫਸੇ ਕਿਸੀ ਤੁਰਕ ਦਾ ਵਿਸਾਹ ਨਾ ਕਰੇ
 ਇਸ੍ਰੀ ਆਗਮਾ ਕਾਰ ਐਸੀ ਗਖੇ ਜੇ ਬ੍ਰਿਤੀ ਵਿਕਾਣੇ ਰਹੇ ਲ
 ਕੁਕੀ ਸਿੰਘ ਵਿਦਵਾਨ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਖੰਡੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੇਕੇ ਛਕੇ
 ਰਾਹੋ ਬਰਨ ਆਪਸ ਵਿਚੇ ਨਾਤਾ ਕਰ ਲੇਵੇ ਚਾਹੇ ਬ੍ਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਛਕ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਧੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾ ਨਹੀਂ ਰਖਨ
 ਕਾਮ ਦੇ ਬਾਣ ਸਮਾਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਵਡੇ
 ਕੁਤਨੂੰ ਸਾਪ ਲੱਗਦਾ ਜਿਨ ਕੁਤ ਮਸਾਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨ
 ਨਾ ਅਰਸਿਰ ਖੋਲਕਰ ਨਹੀਂ ਖੋਰਨਾ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਬਿ
 ਅਦਬੀ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਵਣਾ ਹੋਰ
 ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹੇ ਕਹਾਏ ਨਹੀਂ ਭਰਮਣ
 ਤੁਰਕ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਦੀ ਸੰਗਤ
 ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਕੇ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਹੋ
 ਨਾ ਸਤ ਨਾਲ ਮਿਲਤ ਕਰਣੀ ਯੁੱਦ ਸਨਮੁਖ ਕਰਣ
 ਕਾਇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਪਿਛੇ ਨਿਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਕਿਸੇ

ਦੀ ਨਾਮ ਬੇਬਿਨਾਂ ਟਿਠਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਜਿਸਕ
 ਰਕੇ ਪੰਜਵੀਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਬਜੀ ਟਿਠੇ ਲਿਖਾਏ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨਜਾ
 ਨੀਹਾ ਨਾਮ ਤੁੱਲ ਕੁਛ ਅਵਰ ਨਹੋਇ ॥ ਹੇ ਸਿੱਖ
 ਬੇਧੀ ਦਮਾਰਣਾ ਵਿਸੇਸ ਪਾਪਰੈ ॥ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਾ
 ਦਾ ਗੁਰੂ ਬਰਨ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਮਾਨਿੰਗੋ ਪਰਵਾਨ ਕ
 ਰਹਿੰਗੇ ਚਿਨ੍ਹਾਲ ਹੋਣਗੇ ਮੇਰੀ ਉਨਾਂ ਪਰ ਪ੍ਰਸਿ
 ਨਤ ਹੋਈ ਹੀ ਸਤਿ ਕਰਮੀਨਣਾ ॥ ਸਮਾਪਤ

ਅਗੋ ਲਿਖਾਰੀ ਸਾਬਕਾ ਕੀ ਪੁਰਖਾ

ਗੁਰੂ ਸਿੰਘਾਂ ਪਰ ਹੋਇ ਦਮਾਲਾ ਸਿੰਘ ਸੁਮਨ ਮੋਹੋਇ
 ਨਿਹਾਲਾ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਕਰਹਿ ਸੁਖ ਮਨੀਂ ਉਨ ਕੀ ਮਹਿ
 ਮਾ ਜਾਇ ਨਗਨੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁਰਮੇ ਬਡੁ ਸਮਰਾਥਾ ਤਰੈ
 ਤਿਸੈ ਨਿਟਾਏ ਮਾਥਾ ਮਹਿਮਾ ਏਕ ਜੀਭ ਕਿਮਾ ਕਰਈ ॥
 ਕਥ ਪੁਨਾਹਾਰ ਥਕਰਹਈ ॥ ੨ ॥ ਉਦੇ ਅਸਤ ਲੋ ਗੁਰ ਕੀ
 ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਇਨ ਕੀ ਜਾਇ ਨ ਬਰਨੀ ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰੇ
 ਕਰੈ ਰੂਪਾ ਗਿਖਨ ਮੈਰੀ ਕਬਨਾਏ ਰੂਪਾ ਏਹ ਗੁਰ ਪ੍ਰਥਮ ਅਵ
 ਤਾਰ ਕਹਾਏ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਇਨ ਰੂਪ ਬਨਾਏ ਜਗਨਾਥ ਇ
 ਨਹੀਂ ਕੀਛ ਯਾਜਹ ਦੋਖੋ ਤਹ ਪਸਰੀ ਮਾਯਾ ਕਰਨੇ ਕੋਰੈ ਦ
 ਸ ਅਵਤਾਰਾ ਸਤੰਗੀਤ ਇਕ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰਾ ਸੂਲ ਸੁਲਿੰਗ
 ਦੇਹੈ ਇਨ ਕੀ ਕਾਰਨ ਦੇਹ ਇਨ ਕੇਤਨ ਕੀ ਸਭ ਧਰਮ ਨ
 ਕੇ ਯੇਹ ਸਦਾ ਰੂਪਿਖਨ ਮੈ ਸਭ ਕੀ ਕਰੈ ਸੰਭਾਰਾ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤ

ਨਗੁਰਕੀ ਬਾਨੀ ਗਿਲਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰਕੇ ਮਨ ਮਾਨੀ ਪੁਨੀਗੇ
 ਤਸੁ ਭੁੱਖੇ ਟਾਸੀ ਅਜਨਾਲੇ ਤਹ ਸੀਲ ਸੁਆਖੀ ਸਰਮ
 ਸਿਘ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਮਾਰਾ ਜਾਤ ਗੁਲਾਟੀ ਸਿਘ ਸੁਜਾਨਾ
 ਤਿਨ ਕੇ ਪੁਤ ਪੰਚ ਬਲਣਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਘ ਜੀ ਸਭ ਸੇਵੇ ਟੇਅ
 ਖਰਲਿਖੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੈ ਮੋਟੇ ਧਰਮ ਨੇਮ ਜਿਨ ਕੇ ਅਤਿ ਪਮਾਰੇ
 ਸਮਾਂ ਪਾਇ ਪਰ ਲੋਕ ਸਿਧਾਰੇ ਜੇ ਸੁਪੁੰਨ ਗੋਪਾਲ ਸਿਘ ਜੀ
 ਦੇਹ ਤਿਆਗੇ ਪੁਰਕੀ ਮਰਜੀ ਨੇਮੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਗੁਰਕੇ ਸਾਧੁ ਅ
 ਸੁਪਹਿਰ ਲਿਖਨਾਂ ਮ ਅਰਾਧਾ ਤਿਨ ਗੁਰ ਅਪਨ ਜਨਮ ਸੁਭ
 ਯੋਨਾ ਮਹਿ ਪਾਲ ਸਿਘ ਜਗ ਠਯੋ ਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮ ਸੇ ਗੁਰ ਕੇ ਦ
 ਸਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸਭ ਪੁਰਨ ਆਸਾ ਧਰਮ ਜਾਸੁ ਮੁਕਤੀ ਕਿਜੈ ਜਿ
 ਨ ਕੇ ਦੇਖ ਸੁਨਿ ਦਕ ਖਿਝੈ ਸੁਈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਲਿਖੀ ਸੁਧਾਰਾ ਫੁਪ
 ਟਾਨੇ ਕੀ ਕਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ਅਤਿ ਅਮੋਲ ਯਹਿ ਗੰਥ ਪ੍ਰਸਿਧੀ ਪ
 ਰੇਜੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੈ ਰਿਧ ਸਿਧੀ ਹਰੀ ਸਿਘ ਜੀ ਚਚਹਮਾਰੇ ਅ
 ਮਿਤ ਸਰਮੈ ਗੰਗਤ ਪਮਾਰੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਦੁਹ ਫੁਪ ਟਾਣੇ ਉਨ
 ਕੀ ਆਗਾ ਸੇ ਸਭ ਪਾਣੇ ਦੇਹਰਾ ਸਰਮ ਸਿਘ ਪੁੰਨੀ
 ਪੁਬਲ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੀ ਬਡੁ ਭਾਗਾ ਮਨ ਬਚਕ੍ਰਮ ਉਪਕਾਰ ਮੈ ਅਸਟ
 ਪਹਰ ਅਨੁਰਾਗਾ ਸੋਠਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹੋਇ ਦਮਾਲ ਮਹਿ ਬਿਸੇ
 ਮਨ ਮੈ ਬਸੈ ਤਬ ਭਾਗੈ ਸਭ ਕਾਲ ਨਾਮ ਦਾਨ ਵਿਕ੍ਰਿਤ ਗ ਹੈ
 ਰੋਃ ਅਸਭੀ ਪੰਥ ਜੋ ਹੈ ਸਤਿ ਨਾਮੀ ਤਿਨ ਕੀ ਮਨ ਸੇ ਕਰਤ
 ਗੁਲਾਮੀ ਮੋਰਹਿ ਵੈ ਸਭ ਬੋਝ ਪਮਾਰੇ ਗੁਰ ਸਰੂਪ ਸੁਧ ਕੁਸਲ
 ਉਦਾਰੇ ਭੁਖ ਸੁਗੁਰ ਮਹਿ ਕਛੁ ਨ ਹਿੰ ਭੇਦੁ ਬਸਨ ਸੂਤ ਜਿਸ ਦਿ

ਸ੍ਰ ਅਛੇਤੁ ਗੁਰ ਧੁਤ ਬੀ ਦੇ ਸਭੀ ਜਗਤ ਕੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨ
 ਦੇ ਨਤਖਤ ਕੇ। ਜਿਸ ਮੈਂ ਕਲਾ ਸੁਰ ਹੀ ਸਿਸਟ ਕੀ। ਰਚਨਾਂ ਰ
 ਚੀ ਸੁਸਿਘ ਇਸਟ ਕੀ। ਪਿਥ ਬੀਜ ਜਹ ਗੁਰ ਨੇ ਰਾਖਾ। ਸਤ ਨਾ
 ਮ ਕੀ ਫਹ ਰੈ ਸਾਖਾ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਘ ਪਰਤਾਪੁ। ਅਕਾਲ
 ਸੁਨਾਮ ਜਪਾਏ ਜਾਪੁ। ਤਿਨ ਕੋ ਰਚਨ ਕਢਲ ਜੁਗ ਸੇਠੀ। ਕਰਤੇ ਦ
 ਰਸ ਨ ਮਿਟੇ ਸੁਖੇਠੀ। ਅਸਟਾਂਗ ਏਨੁ ਫਤ ਤਿਨ ਮੈਂ ਹਮ ਕੀ। ਬਿਸ
 ਈ ਤਿਸ ਨੇ ਸੁਧਨ ਮਕੀ। ਹੋ: ਬੀਜ ਰਚਨ ਗੁਰ ਰੂਪ ਇਕ ਕ
 ਮਲਾ ਕਾਰ ਸੁਖੀਨਾ। ਪਾਪ ਸੁਸਿਘ ਨ ਕੇ ਜਿਤ ਕ ਤਿਨ ਕੋ ਕਰਤੇ ਪੰ
 ਠਾ। ਇਤੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਜੈ ਮੁਕਤ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਪੂਰਣੀ॥